

Ellen G. White Estate

CĂMINUL ADVENTIST

ELLEN G. WHITE

Căminul adventist

Ellen G. White

**Copyright © 2021
Ellen G. White Estate, Inc.**

Informații despre această carte

Prezentare generală

Această publicație ePub este oferită de către Ellen G. White Estate. Ea face parte dintr-o colecție mai largă. Va rugăm să vizitați [Ellen G. White Estate website](#) pentru o listă completă a publicațiilor disponibile.

Despre autor

Ellen G. White (1827-1915) este considerată ca fiind autorul american cu cele mai răspândite traduceri, lucrările ei fiind publicate în mai mult de 160 de limbi. Ea a scris mai mult de 100.000 de pagini, într-o varietate largă de subiecte spirituale și practice. Calăuzită de Duhul Sfânt, ea l-a înălțat pe Isus și a arătat către Biblie ca temelie a credinței sale.

Mai multe link-uri

[O scurtă bibliografie a lui Ellen G. White](#)
[Despre Ellen G. White Estate](#)

Sfârșitul acordului licenței de utilizator

Vizualizarea, imprimarea sau descărcarea acestei cărți, va acorda doar o licență limitată, neexclusivă și netransferabilă pentru utilizarea personală. Această licență nu permite republicarea, distribuția, transferul, sublicența, vânzarea, pregătirea unor lucrări derivate, sau folosirea în alte scopuri. Orice utilizare neautorizată a acestei cărți se va sfârși prin anularea licenței acordate prin prezenta.

Mai multe informații

Pentru informații suplimentare despre autor, editori, sau modul în care puteți sprijini acest serviciu, vă rugăm să contactați Ellen G.

White Estate: mail@whiteestate.org. Suntem recunoscători pentru interesul și impresiile dumneavoastră și vă dorim binecuvântarea lui Dumnezeu în timp ce veți citi.

Prefață

Căminul adventist este un loc în care sunt trăite și transmise mai departe standardele și practicile adventiste, un loc în care tații și mamele A. Z. Ș. sunt însărcinați de Domnul Hristos să facă creștini dintre membrii propriilor lor familii. Și, pentru a aduce mai bine la îndeplinire această sarcină, părinții caută tot ajutorul de care au nevoie.

Ellen G. White a scris foarte multe sfaturi valoroase pentru părinți. Ea a atins aproape orice aspect care vizează căminul și a oferit îndemnuri specifice asupra multora dintre problemele care-i preocupă pe părinții grijulii și adesea îngrijorați din zilele noastre. Cu câțiva ani înainte de a muri, Ellen White și-a exprimat dorința cu privire la alcătuirea unei „cărți pentru părinții creștini”, care să definească „datoria mamei și influența ei asupra copiilor săi.” Această lucrare reprezintă strădania de aducere la îndeplinire a acestei dorințe.

Această carte, *Căminul adventist*, este un fel de ghid sau manual pentru părinții atât de ocupați, ori un model sau ideal pentru ceea ce ar putea și ar trebui să devină un cămin. Veți găsi în ea răspunsuri la multe dintre întrebările dumneavoastră, cuvinte pline de înțelepciune de la Tatăl ceresc.

Pentru compilarea acestei cărți, au fost extrase fragmente din lucrările Elenei G. White, scrise în decursul a șaptezeci de ani, dar în special din miile de articole pe care ea le-a pregătit pentru revistele denominațiunii. Lucrările publicate în mod curent, în special Mărturiile, apărute sub formă de broșuri, cât și foile de manuscris au întregit acest volum. Pentru fiecare capitol, sunt date sursele bibliografice. Deoarece fragmentele extrase din diferite surse și diferite perioade au fost puse laolaltă, în succesiune logică, s-ar putea întâlni uneori, inevitabil, o ușoară întrerupere în desfășurarea expunerii sau în modul de adresare, deoarece compilatorii sunt limitați în lucrarea lor de a selecta și aranja subiectul, dar și a pune titlurile.

Această lucrare a fost pregătită în biroul pentru publicații „E. G. White”. Lucrarea a fost efectuată în armonie cu instrucțiunile Ellenei G. White, adresate administratorilor, privind „tipărirea și compilarea” din manuscrisele sale, căci acestea conțin, spunea ea, „sfatul pe care mi l-a dat Domnul pentru poporul Său”.

Niciodată în istoria lumii nu a fost mai mare nevoie de această carte ca acum. Niciodată n-au tânjit atât de mult părinții și copiii după răspunsuri potrivite pentru lucrurile care îi frământă. Niciodată n-au fost căminele în primejdie mai mare ca acum.

Cu toții suntem conștienți de faptul că stările de lucruri existente în societate nu sunt decât o reflectare a stărilor existente în familiile națiunii. De asemenea, noi știm că o schimbare în cămin se va oglindi într-o schimbare în societate. Pentru acest scop a fost pregătită această carte — *Căminul adventist* — în cadrul colecției *Christian Home Library*, iar acum a fost trimisă în importanța sa misiune de către cei ce o publică și de Consiliul de administrație din cadrul Publicațiilor E. G. White.

Washington D.C.,

8 mai 1952

Cuprins

Informații despre această carte	i
Prefață	iv
Secțiunea 1 — Casa noastră	11
Capitolul 1 — Atmosfera căminului	12
Capitolul 2 — Temelii pentru un cămin adevărat	17
Capitolul 3 — Căminul din Eden — un model	20
Secțiunea 2 — O lumină în lume	23
Capitolul 4 — Influența îndepărtată a căminului	24
Capitolul 5 — O puternică mărturie creștină	27
Secțiunea 3 — Alegerea partenerului de viață	31
Capitolul 6 — Marea decizie	32
Capitolul 7 — Dragoste adevărată sau înflăcărare oarbă ...	38
Capitolul 8 — Obiceiuri legate de curtenie	42
Capitolul 9 — Căsătorii interzise	47
Capitolul 10 — Când este nevoie de sfat	54
Secțiunea 4 — Factori care conduc spre succes sau eșec	59
Capitolul 11 — Căsătorii pripite, imature	60
Capitolul 12 — Compatibilitate	63
Capitolul 13 — Educația din familie	66
Capitolul 14 — Adevărata convertire — un lucru necesar ...	71
Secțiunea 5 — De la altarul căsătoriei	75
Capitolul 15 — Făgăduințe solemne	76
Capitolul 16 — O întovărășire fericită, reușită	81
Capitolul 17 — Obligații reciproce	88
Capitolul 18 — Îndatoriri și privilegii în căsnicie	94
Secțiunea 6 — Noua locuință	101
Capitolul 19 — Unde să fie așezată noua locuință?	102
Capitolul 20 — Familia și orașul	106
Capitolul 21 — Avantaje ale vieții la țară	111
Capitolul 22 — Construirea și mobilarea casei	117
Secțiunea 7 — Moștenirea Domnului	125
Capitolul 23 — Copiii, o binecuvântare	126
Capitolul 24 — Mărimea familiei	129
Capitolul 25 — Îngrijirea copiilor în nevoie	133

Capitolul 26 — Moștenirea oferită de părinți copiilor	137
Secțiunea 8 — Familia prosperă	141
Capitolul 27 — Un cerc sacru	142
Capitolul 28 — Prima școală a copilului	145
Capitolul 29 — O lucrare care nu poate fi transferată	150
Capitolul 30 — Părtașia în familie	153
Capitolul 31 — Siguranță prin dragoste	157
Capitolul 32 — Grădina inimii	161
Capitolul 33 — Făgăduințele călăuzirii divine	164
Secțiunea 9 — Tatăl — cel ce îi leagă pe toți din cămin	169
Capitolul 34 — Poziția și responsabilitățile tatălui	170
Capitolul 35 — Ducând împreună poverile	174
Capitolul 36 — Companie pentru copii	177
Capitolul 37 — Cum nu trebuie să fie tatăl	180
Secțiunea 10 — Mama — regina casei	185
Capitolul 38 — Poziția și responsabilitățile mamei	186
Capitolul 39 — Influența mamei	193
Capitolul 40 — Concepții greșite cu privire la lucrarea mamei	196
Capitolul 41 — Cum să nu fie mama	200
Capitolul 42 — Sănătatea mamei și înfățișarea ei	203
Capitolul 43 — Influențele prenatale	206
Capitolul 44 — Îngrijirea copiilor mici	210
Capitolul 45 — Prima datorie a mamei este aceea de a face educația copiilor	213
Capitolul 46 — Mama vitregă	218
Capitolul 47 — Încurajarea rostită de Domnul Hristos către mame	221
Secțiunea 11 — Copiii — parteneri tineri	225
Capitolul 48 — Cum prețuiește cerul copiii	226
Capitolul 49 — Ajutoarele mamei	229
Capitolul 50 — Cinstea datorată părinților	237
Capitolul 51 — Sfaturi către copii	241
Secțiunea 12 — Standarde pentru viața de familie	247
Capitolul 52 — Administrarea căminului	248
Capitolul 53 — Un front unit	254
Capitolul 54 — Religia în familie	258
Capitolul 55 — Standarde morale	266

Capitolul 56 — Divorțul	278
Capitolul 57 — Atitudinea față de un soț necredincios	285
Capitolul 58 — Familia pastorului	289
Capitolul 59 — Părinții în vârstă	295
Secțiunea 13 — Întrebuințarea banilor	299
Capitolul 60 — Ispravnici ai lui Dumnezeu	300
Capitolul 61 — Principii referitoare la folosirea banilor	304
Capitolul 62 — Să se practice economia	311
Capitolul 63 — Instruirea copiilor privind câștigarea și folosirea banilor	315
Capitolul 64 — Integritate în afaceri	319
Capitolul 65 — Provizii pentru viitor	323
Secțiunea 14 — Păziți căile de acces spre suflet	327
Capitolul 66 — Căile de acces asupra cărora trebuie să vegheți	328
Capitolul 67 — Priveliști și sunete care momesc	332
Capitolul 68 — Lectura și influența ei	335
Secțiunea 15 — Haruri care aduc strălucire vieții de familie	343
Capitolul 69 — Curtoazie și bunătate	344
Capitolul 70 — Voioșia	352
Capitolul 71 — Vorbirea	355
Capitolul 72 — Ospitalitatea	364
Secțiunea 16 — Căminul și relațiile sociale	371
Capitolul 73 — Nevoile noastre sociale	372
Capitolul 74 — Prietenii sănătoase și nesănătoase	375
Capitolul 75 — Călăuzirea părintească în legăturile sociale	381
Capitolul 76 — Sărbători și aniversări	386
Capitolul 77 — Crăciunul	390
Capitolul 78 — Familia — un centru misionar	396
Secțiunea 17 — Relaxare și recreație	403
Capitolul 79 — Recreația este esențială	404
Capitolul 80 — Ce să jucăm?	408
Capitolul 81 — Recreația care aduce satisfacții de durată	414
Capitolul 82 — Cum își alege creștinul recreația	419
Capitolul 83 — Momeala plăcerii	426
Capitolul 84 — Călăuzirea gândirii tinerilor în privința recreației	430
Secțiunea 18 — Veți fi răsplătiți	435

Capitolul 85 — Răsplata de acum și de mai târziu	436
Capitolul 86 — Viața în căminul din Eden	441
Capitolul 87 — Pana descrie noul pământ	447

Secțiunea 1 — Casa noastră

Capitolul 1 — Atmosfera căminului

Căminul este centrul tuturor activităților — Societatea este alcătuită din familii și este ceea ce capii de familie o fac să fie. Din inimă „ies izvoarele vieții”, iar inima comunității, a bisericii și a națiunii o constituie căminul. Bunăstarea societății, succesul bisericii, prosperitatea națiunii, toate depind de influența căminului.¹

Avântul sau declinul viitorului societății va fi determinat de obiceiurile tinerilor care cresc în preajma noastră. Dacă tinerii sunt educați, iar caracterele lor sunt modelate în copilărie având în vedere deprinderile sănătoase, stăpânirea de sine și cumpătarea, influența lor în societate va fi ca atare. Dacă sunt lăsați neînvățați și necontrolați, iar urmarea va fi încăpățânarea, îndărătnicia, necumpătarea în poftă și pasiuni, la fel va fi și influența lor în societate în formare. Prietenii pe care le cultivă acum tinerii, obiceiurile pe care le formează și principiile pe care le adoptă ei acum constituie indicatorul stării societății pentru anii care vin.²

Un colț de cer — Căminul ar trebui să fie ceea ce implică acest cuvânt. Ar trebui să fie un mic colț de cer pe pământ, un loc în care sentimentele să fie cultivate cu grijă, și nu înăbușite. Fericirea noastră depinde de felul în care cultivăm dragostea, împreună simțire și adevărata curtoazie unii față de alții.³

Un colț de cer este acel cămin în care domnește Duhul lui Dumnezeu. Dacă este împlinită voința lui Dumnezeu, soțul și soția se vor respecta reciproc și vor cultiva iubirea și încrederea.⁴

[16] **Importanța atmosferei din cămin** — Atmosfera pe care o degajă tații și mamele umple întreaga casă și este simțită în fiecare domeniu al căminului.⁵

Părinții creează într-o mare măsură atmosfera din cadrul cercului familiei, iar atunci când există neînțelegeri între tată și mamă, copiii devin părtași aceluiași spirit. Faceți ca atmosfera căminului vostru să fie înmiresmată de grijă și atenție duioasă. Dacă v-ați înstrăinat unii de alții și ați dat greș în a fi creștini după cum cere Biblia, convertiți-

vă din nou; deoarece caracterul pe care îl aveți în timpul de probă va fi caracterul pe care îl veți avea la venirea Domnului Hristos. Dacă vrei să fii un sfânt în ceruri, trebuie să fii sfânt și pe pământ. Trăsăturile de caracter pe care le cultivi în viață nu vor fi schimbate prin moarte sau înviere. Vei ieși din mormânt cu aceeași dispoziție pe care ai avut-o în căminul tău și în societate. Domnul Isus nu ne schimbă caracterul la venirea Sa. Lucrarea de transformare trebuie făcută acum. Viața noastră de zi cu zi determină destinul nostru. ⁶

Să fie o atmosferă curată — Fiecare cămin creștin ar trebui să aibă reguli; iar părinții ar trebui să le ofere copiilor lor, prin cuvinte și purtarea lor unul față de celălalt, un exemplu viu, desăvârșit, pentru ceea ce doresc ca ei să fie. Curăție în vorbire și adevărată curtoazie creștină trebuie puse în practică în mod continuu. Învățați-i pe copii și pe tineri să se prețuiască pe ei înșiși, să fie credincioși lui Dumnezeu, loiali principiilor; învățați-i să respecte și să se supună Legii lui Dumnezeu. Aceste principii le vor coordona viețile și vor fi puse în practică în prietenii pe care le formează. Ele vor crea o atmosferă curată — care-i va influența și încuraja pe cei slabi, pe calea spre ceruri. Faceți ca fiecare lecție să fie înălțătoare, nobilă și atunci nu vă va fi rușine să vă întâlniți, la judecată, cu ceea ce este înregistrat în cărțile din ceruri. [17]

Copiii care primesc acest fel de educație vor fi pregătiți pentru a ocupa locuri de răspundere și, prin sfat și exemplu, îi vor ajuta continuu pe alții să facă ceea ce este bine. Cei ale căror simțuri morale nu s-au tocit vor aprecia principiile drepte; ei își vor evalua just darurile naturale și își vor folosi cel mai bine puterile fizice, mintale și morale. Aceste suflete sunt puternic fortificate împotriva ispitei; ele sunt împrejmuite de un zid ce nu poate fi dărâmat ușor. ⁷

Dumnezeu dorește ca familiile noastre să fie simboluri ale familiei cerești. Fie ca părinții și copiii să aibă în minte acest lucru în fiecare zi, raportându-se unii la alții ca membri ai familiei lui Dumnezeu. Atunci viețile lor vor constitui pentru lume o pildă de ceea ce pot fi familiile care Îl iubesc pe Dumnezeu și păzesc poruncile Sale. Domnul Hristos va fi înălțat; pacea Sa, harul Său și dragostea Sa vor pătrunde în cercul familiei ca un parfum prețios. ⁸

Multe lucruri depind de tată și de mamă. Ei trebuie să fie hotărâți, și totodată buni, în disciplina folosită și să lucreze cu toată seriozita-

tea pentru a avea o gospodărie ordonată și curată, pentru ca îngerii cerești să fie atrași cu pacea și influența lor înmiresmată. ⁹

Căminul să fie luminos și fericit — Să nu uitați niciodată că vă veți face căminul luminos și fericit pentru dumneavoastră și copiii dumneavoastră, cultivând însușirile Mântuitorului. Dacă Îl veți aduce pe Domnul Hristos în cămin, veți deosebi binele de rău. Veți fi în stare să vă ajutați copiii să fie arbori ai neprihănirii ce poartă roadele Duhului. ¹⁰

[18] Pot veni necazuri, însă acestea sunt partea omenirii. Lăsați ca pacea, mulțumirea și dragostea să păstreze strălucirea soarelui în inimă chiar dacă ziua este înnegurată. ¹¹

Căminul poate fi modest, însă poate fi întotdeauna un loc al cuvintelor prietenoase și al faptelor bune, un loc în care curtoazia și iubirea sunt oaspeți permanenți. ¹²

Puneți în aplicare regulile casei cu înțelepciune și dragoste, nu cu un toiag de fier. Copiii vor răspunde cu o ascultare binevoitoare regulilor de acest fel. Apreciați-i pe copii ori de câte ori aveți ocazia. Faceți-le viața cât se poate de fericită.... Păstrați pământul inimii afânat cu manifestări de iubire și afecțiune, pregătindu-l astfel pentru sămânța adevărului. Amintiți-vă că Domnul dă pământului nu numai nori și ploaie, dar și frumosul și binefăcătorul soare care face ca sămânța să răsară și florile să iasă din muguri. Aduceți-vă aminte că nu doar de reproșuri și corectare au nevoie copiii voștri, ci și de încurajare și laudă, plăcută rază de soare a cuvintelor amabile. ¹³

Nu trebuie să fie ceartă în cămin. „Înțelepciunea care vine de sus este întâi curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părtinire, nefățarnică. Și roada dreptății se seamănă întru pace de cei ce lucrează pacea.” Noblețea și pacea, iată ce ne dorim în casele noastre. (Iacov 3, 17.) ¹⁴

Legături duioase, care consolidează — Legătura familială este cea mai strânsă, cea mai duioasă și cea mai sfântă dintre toate legăturile de pe pământ. A fost desemnată spre a fi o binecuvântare pentru omenire. Și este cu adevărat o binecuvântare ori de câte ori se pășește în legământul căsătoriei în mod inteligent, cu teamă de Dumnezeu și ținând seama în mod corespunzător de responsabilitățile implicate. ¹⁵

[19] Fiecare cămin ar trebui să fie un loc al iubirii, un loc în care sălășluiesc îngerii lui Dumnezeu, înmuind și supunând inimile

părinților și ale copiilor. ¹⁶

Căminele noastre trebuie să devină un Betel, inimile noastre un altar. Oriunde se cultivă în suflet dragostea lui Dumnezeu, va fi pace, lumină și bucurie. Răspândiți cu dragoste Cuvântul lui Dumnezeu în familiile voastre și întrebați: „Ce a spus Domnul?” ¹⁷

Căminul este creștin prin prezența Domnului Hristos — Căminul care este împodobit cu dragoste, înțelegere și gingășie este un loc pe care îngerilor le place să-l viziteze și în care Dumnezeu este slăvit. Influența unui cămin creștin, supravegheat cu grijă în anii copilăriei și ai tinereții, este cea mai sigură protecție împotriva corupției din lume. În atmosfera unui astfel de cămin, copiii vor învăța să-i iubească atât pe părinții lor pământești, cât și pe Tatăl lor ceresc. ¹⁸

Încă din pruncie este nevoie să se înalțe o barieră fermă între copii și lume, astfel ca influența imorală a acesteia să nu-i afecteze. ¹⁹

Fiecare familie creștină ar trebui să fie pentru lume o pildă în ce privește puterea și superioritatea influenței creștine.... Părinții ar trebui să-și dea seama de răspunderea pe care o au de a-și păzi căminul de orice atingere a răului moral. ²⁰

Sfințenia lui Dumnezeu trebuie să pătrundă în cămin.... Părinții și copiii trebuie să se educe pe ei înșiși pentru a colabora cu Dumnezeu. Obiceiurile și deprinderile lor trebuie aduse în armonie cu planurile lui Dumnezeu. ²¹

Relațiile din cadrul familiei trebuie să fie sfințitoare prin influența lor. Căminele creștine, întemeiate și conduse conform planului lui Dumnezeu, constituie un ajutor extraordinar în formarea caracterului creștin.... Părinții și copiii ar trebui să fie uniți în serviciu iubitor față de Acela care poate păstra dragostea omenească nobilă și curată. ²²

Prima lucrare care ar trebui să se vadă într-un cămin creștin este sălășluirea acolo a Spiritului lui Hristos, astfel ca fiecare membru al casei să-și poată lua crucea și să-L urmeze pe Domnul Hristos acolo unde El îi va călăuzi pe cale. ²³

[20]

¹Divina vindecare 349.

²Pacific Health Journal, iunie 1890.

³Testimonies for the Church 3:539.

⁴The Signs of the Times, 20 iunie 1911.

⁵Manuscript 49, 1896.

⁶Letter 18b, 1891.

⁷Special Testimonies, Seria B, No. 16, 4, 5.

⁸The Review and Herald, 17 noiembrie, 1896.

⁹Manuscript 14, 1905.

¹⁰Letter 29, 1902.

¹¹Divina vindecare 286, 288

¹²The Review and Herald, 9 iulie, 1901.

¹³Counsel to Teachers, Parents, and Students, 114.

¹⁴Manuscript 9, 1893.

¹⁵Divina vindecare 259.

¹⁶Letter 25, 1904.

¹⁷Letter 24a, 1896.

¹⁸Manuscript 126, 1903.

¹⁹Counsel to Teachers, Parents, and Students, 119.

²⁰The Review and Herald, 9 octombrie, 1900.

²¹Letter 9, 1904.

²²Manuscript 16, 1899.

²³Manuscript 17, 1891.

Capitolul 2 — Temelii pentru un cămin adevărat

[21]

Cel mai atrăgător loc din lume — Deși au asupra lor răspunderi grele în ce privește fericirea viitoare și binele copiilor lor, părinții au datoria de a face căminul cât se poate de atractiv. Aceasta va avea pe departe consecințe cu mult mai mari decât câștigarea de bunuri și bani. Din cămin nu trebuie să lipsească strălucirea soarelui. Simțământul căminului trebuie păstrat viu în inimile copiilor, astfel ca ei să-și poată aminti de căminul copilăriei lor ca de un loc al păcii și fericirii, asemănător cu cerul. Apoi, când ei vor ajunge la maturitate, vor încerca să fie, la rândul lor, o mângâiere și binecuvântare pentru părinții lor. ¹

Căminul trebuie să fie pentru copii locul cel mai atractiv din lume, iar prezența mamei trebuie să constituie cea mai mare atracție a acestuia. Copiii sunt firi sensibile, iubitoare. Ei sunt ușor de mulțumit și ușor de nefericit. Printr-o disciplină blândă, prin cuvinte și fapte iubitoare, mamele își pot lega copiii de inimile lor. ²

Curat, îngrijit, ordonat — Curățenia și ordinea sunt indispensabile administrării corespunzătoare a gospodăriei. Însă atunci când mama face din acestea datoriile cele mai importante ale vieții ei și se dedică lor în detrimentul dezvoltării fizice și educației mintale și morale a copiilor ei, ea comite o greșală tristă. ³

Credincioșii trebuie învățați că, deși poate sunt săraci, nu trebuie să fie neîngrijiți și dezordonați, atât ei ca persoane, cât și casele lor. Cei care nu simt importanța curățeniei ar trebui ajutați în această privință. Ei trebuie învățați că aceia care Îl reprezintă pe Dumnezeu Cel Prea Înalt și sfânt trebuie să-și păstreze sufletele curate și că această curățenie trebuie să se extindă și în ce privește îmbrăcămintea lor și tot ce este în casă, astfel ca îngerii slujitori să poată consemna că adevărul a lucrat o schimbare în viață, curățind sufletul și rafinând gusturile. Aceia care, după ce au primit adevărul, nu fac nici o schimbare în vorbire sau purtare, în îmbrăcămintă și locul în care stau, trăiesc pentru ei înșiși, nu pentru Hristos. Ei nu au fost născuți din nou în vederea curățirii și sfințirii....

[22]

Deși trebuie să ne ferim de împodobire inutilă și etalare, nu trebuie să fim neglijenți și nepăsători în ce privește înfățișarea noastră exterioară. Tot ce ține de persoana noastră și de locul în care ne aflăm trebuie să fie curat, îngrijit și atractiv. Tinerii trebuie educați în ce privește însemnătatea unei înfățișări care să nu stârnească critică, o înfățișare care să-L onoreze pe Dumnezeu și adevărul. ⁴

Neglijarea curățeniei va avea ca urmare boala. Suferința nu vine fără o anumită cauză. Sate și orașe considerate desăvârșite în ce privește sănătatea au fost afectate de puternice epidemii de friguri, ceea ce a produs moarte și slăbirea organismului. În multe cazuri, mediul în care trăiau cei care au căzut victime ale acestor epidemii conținea agenți distructivi, care produceau otrăvuri în atmosferă, ce erau inhalate de familii și de cei din împrejurimi. Este surprinzătoare ignoranța ce domină, legată de efectele pe care le produc lenevia și neglijența asupra sănătății. ⁵

[23] **Ordinea este necesară pentru un cămin fericit** — Lui Dumnezeu nu-I plac dezordinea, neglijența și lipsa dorinței de a fi desăvârșit. Aceste deficiențe constituie rele serioase și tind să slăbească afecțiunea soțului față de soție atunci când soțului îi place ordinea, să aibă copii frumos disciplinați și o gospodărie îngrijită. O soție și mamă își poate face căminul fericit numai dacă îi place ordinea, ține la demnitatea sa și știe să conducă bine treburile casei; iată de ce toți aceia care dau greș în aceste puncte trebuie să înceapă de îndată să se educe pe sine în această direcție și să cultive acele lucruri de care au cea mai mare nevoie. ⁶

Grija și sârguința trebuie combinate — Când ne predăm fără rezerve Domnului, datoriile simple, obișnuite, ale vieții de familie vor fi văzute în adevărata lor însemnătate și le vom aduce la îndeplinire potrivit cu voia lui Dumnezeu. Trebuie să veghem, având în vedere venirea Fiului omului; de asemenea, trebuie să fim sârguincioși; se cere și să lucrăm, și să așteptăm; cele două trebuie unite. Aceasta va da echilibru caracterului creștin care va fi bine dezvoltat, simetric. Nu trebuie să avem simțământul că trebuie să neglijăm orice altceva și să ne dedicăm doar meditației, studiului și rugăciunii; și nici să fim fără astâmpăr și mereu în grabă și cu treburi, neglijând evlavia personală. Așteptarea, vegherea și lucrul trebuie îmbinate. „Nu leneși în lucru; ci zeloși în spirit; slujind Domnului.” ⁷

Oferiți condiții pentru ușurarea lucrului — În multe cămine, soția, mama, nu are timp să citească, să fie bine informată, nu are timp să comunice cu soțul ei și nici să se ocupe de dezvoltarea mintală a copiilor lor. Nu există timp sau loc pentru un prieten drag, apropiat. Încetul cu încetul, ea se afundă în treburile gospodărești care îi sunt mai degrabă o corvoadă, iar puterea, timpul și interesul ei sunt absorbite de lucrurile trecătoare. Prea târziu se trezește, descoperindu-se străină în propria ei casă. Ocaziile prețioase pe care le-a avut pentru a-i influența pe cei dragi spre o viață mai nobilă, nefolosite, neîmbunătățite, au trecut pentru totdeauna. [24]

Faceți ca gospodinele să se hotărască să trăiască după un plan făcut cu înțelepciune. Faceți tot ce puteți pentru a oferi condiții care să ușureze munca și să fie binefăcătoare pentru sănătate.⁸

Chiar cele mai umile sarcini constituie lucrarea lui Dumnezeu — Orice lucrare pe care o facem, fie că este vorba de spălarea vaselor, așezarea mesei, așteptarea la căpătâiul bolnavului, gătitul, spălatul rufelor, este de importanță morală... Cele mai umile sarcini trebuie acceptate; iar aceia care le preiau ar trebui să simtă că ei aduc la îndeplinire o lucrare necesară și onorabilă și că, în această misiune, fie ea cât de umilă, ei fac lucrarea lui Dumnezeu, tot așa cum a făcut Gabriel când a fost trimis la profeți. Toți trebuie să lucreze în sfera lor de activitate. Femeia, în căminul ei, îndeplinind datoriile simple ale vieții, poate și trebuie să dovedească credincioșie, ascultare și iubire tot așa de sinceră ca și îngerii în sfera lor. Orice lucrare este onorabilă când este în conformitate cu voia lui Dumnezeu.⁹

¹The Review and Herald, 2 februarie, 1886.

²Divina vindecare 283.

³The Signs of the Times, 5 august 1875.

⁴The Review and Herald, 10 iunie, 1902.

⁵Christian Temperance and Bible Hygiene 105, 106.

⁶Testimonies for the Church 2:298, 299.

⁷The Review and Herald, 15 septembrie, 1891.

⁸The Ministry of Healing, 368, 369.

⁹Testimonies for the Church 3:79, 80.

Capitolul 3 — Căminul din Eden — un model

Dumnezeu a pregătit primul cămin al omului — Căminul din Eden al primilor noștri părinți le-a fost pregătit de Însuși Dumnezeu. După ce l-a înzestrat cu tot ce-și putea dori omul, El a spus: „Să facem om după chipul și asemănarea Noastră...”

Domnul a fost mulțumit de această ultimă și cea mai nobilă dintre toate creaturile Sale și a avut în vedere ca omul să fie locuitorul desăvârșit al unei lumi desăvârșite. Însă scopul Său nu era ca omul să trăiască singur. El a spus: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să fac un ajutor potrivit pentru el.”¹

Dumnezeu Însuși i-a dat lui Adam o tovarășă. El i-a dat un „ajutor potrivit pentru el” — un ajutor corespunzător pentru el — o persoană potrivită, spre a-i fi tovarășă — una care putea să fie una cu el în dragoste și împreună simțire. Eva a fost creată dintr-o coastă a lui Adam, ceea ce înseamnă că ea nu trebuie să stăpânească asupra lui (ca fiind capul) și nici să fie călcată în picioare ca inferioară, ci să stea alături de el ca egală, să fie iubită și protejată de el. O parte din om, os din oasele sale și carne din carnea sa, ea era a doua identitate a lui; mărturie a apropierii și atașamentului plin de afecțiune, care trebuie să existe în această legătură. „Căci nici un om nu și-a urât vreodată propriul trup; ci l-a hrănit și i-a purtat de grijă.” „De aceea va lăsa omul pe tatăl și pe mama sa și se va alipi de nevasta sa; și vor fi un singur trup.”²

Prima căsătorie oficiată de Dumnezeu — Dumnezeu a sărbătorit prima căsătorie. Astfel, această instituție Îl are la originea sa pe Creatorul Universului. „Căsătoria este demnă de onoare”; ea a constituit unul dintre primele daruri ale lui Dumnezeu pentru om și este una dintre cele două instituții pe care, după cădere, Adam le-a dus cu sine dincolo de porțile Paradisului. Când sunt recunoscute principiile divine în cadrul acestei relații și cei doi se supun acestora, căsătoria este o binecuvântare; ea apără curăția și fericirea neamului omenesc, asigură nevoile sociale ale omului, îl înalță din punct de vedere fizic, intelectual și moral.³

Cel care a dăruit-o pe Eva lui Adam, ca un ajutor potrivit, a făcut prima minune la un ospăț de nuntă. În sala împodobită de sărbătoare, acolo unde prieteni și rude se bucurau împreună, și-a început Domnul Hristos lucrarea publică. Astfel El a consfințit căsătoria, recunoscând-o ca pe o instituție pe care El Însuși a întemeiat-o....

Domnul Hristos a onorat căsătoria, făcând de asemenea din aceasta un simbol al legăturii dintre El și cei răscumparați ai Săi. El Însuși este mirele; mireasa este biserica, despre care — ea fiind aleasa Sa — El spune: „Ești frumoasă de tot, iubito; nu ai nici un cusur.”⁴

Fiecare dorință îndeplinită — Adam era înconjurat de tot ce-și putea dori inima sa. Avea din belșug pentru îndeplinirea fiecărei dorințe. Nu există păcat și nici vreun semn de decădere în Edenul cel plin de slavă. Îngerii lui Dumnezeu conversau liber și cu drag cu perechea sfântă. Fericiții cântăreți aduceau întruna slavă Creatorului prin cântecele lor vesele și pline de naturalețe. Animalele pașnice se jucau, în nevinovăția lor fericită, în jurul lui Adam și al Evei, supuse cuvântului lor. Adam era în plinătatea bărbăției, cea mai nobilă lucrare a Creatorului.⁵

Nici o umbră nu se interpunea între ei și Creatorul lor. Ei Îl cunoșteau pe Dumnezeu ca fiind Părintele lor binefăcător și în toate lucrurile voința lor se conforma voinței lui Dumnezeu. Iar caracterul lui Dumnezeu era reflectat în caracterul lui Adam. Slava Sa era revelată de toate lucrurile din natură.⁶

[27]

Munca a fost rânduită pentru fericirea omului — Dumnezeu iubește frumosul. O dovadă de netăgăduit a acestui fapt o constituie lucrarea mâinilor Sale. El a sădit pentru primii noștri părinți o frumoasă grădină în Eden. Din pământ a făcut să crească pomi falnici, care aduceau roade și împodobeau decorul. Flori frumoase, de o rară drăgălășenie, de toate culorile și toate nuanțele, parfumau aerul.... Era planul lui Dumnezeu ca omul să-și găsească fericirea cu ocupația de a avea grijă de lucrurile pe care El le crease și ca nevoile sale să fie satisfăcute de fructele pomilor din grădină.⁷

Lui Adam i-a fost dată ocupația de a avea grijă de grădină. Creatorul știa că Adam nu putea fi fericit fără o ocupație. Frumusețea grădinii îl încânta, însă acest lucru nu era îndeajuns. Avea nevoie de muncă pentru a-și pune la lucru părțile minunat întocmite ale corpului său. Dacă fericirea ar fi constat în a nu face nimic, omul, în

starea sa de sfântă inocență, ar fi rămas fără ocupație. Dar Acela care l-a creat pe om știa ce era necesar pentru fericirea lui; și, de îndată ce l-a creat, i-a dat lucrul pe care l-a desemnat pentru el. Făgăduința slavei viitoare și sentința că omul trebuie să trudească pentru pâinea cea de toate zilele au venit de la aceeași autoritate supremă.⁸

Dumnezeu este onorat prin căminul creștin — Tații și mamele care Îl pun pe Dumnezeu pe primul plan în familia lor, care își învață copiii că frica de Domnul este începutul înțelepciunii, Îi dau slavă lui Dumnezeu înaintea îngerilor și a oamenilor prin faptul că prezintă lumii o familie ordonată, disciplinată, o familie care Îl iubește și Îl ascultă pe Dumnezeu și nu se răzvrătește împotriva Lui.

[28] Domnul Hristos nu este un străin în căminele lor. Numele Lui este un nume drag în cămin, onorat și slăvit. Îngerii își găsesc plăcere în căminul în care domnește Dumnezeu, iar copiii sunt învățați să prețuiască Biblia și să se închine Creatorului lor. Astfel de familii se pot bucura de făgăduința: „Pe aceia ce Mă cinstesc îi voi cinsti.” Dintr-o astfel de casă tatăl pleacă la datoriile zilnice cu spiritul înduioșat și supus lui Dumnezeu.⁹

Numai prezența lui Dumnezeu îi poate face fericiți pe bărbați și femei. Apa obișnuită poate fi transformată de Hristos în vin ciresc. Căminul devine atunci un Eden de fericire; iar familia, un simbol frumos al familiei din ceruri.¹⁰

¹The Youth's Instructor, 10 august 1899.

²Patriarhi și profeți, 30, 31.

³Ibid., 46.

⁴Divina vindecare 259.

⁵The Signs of the Times, June 11, 1874.

⁶The Youth's Instructor, 2 iunie 1898.

⁷The Health Reformer, iulie 1871.

⁸The Youth's Instructor, 27 februarie 1902.

⁹Testimonies for the Church 5:424.

¹⁰Manuscript 43, 1900.

Secțiunea 2 — O lumină în lume

[29]

[30]

[31]

Capitolul 4 — Influența îndepărtată a căminului

Căminul creștin este o pildă — Misiunea căminului se extinde dincolo de membrii acestuia. Căminul creștin trebuie să fie o pildă vie, care să ilustreze perfecțiunea adevăratelor principii ale vieții. O astfel de ilustrare va fi o putere spre bine în lume.... Iar când tinerii pleacă dintr-un astfel de cămin, ei împărtășesc altora lecțiile învățate. Principiile nobile ale vieții pătrund și în alte familii, și o influență înălțătoare își face lucrarea în acea comunitate socială. ¹

Căminul în care membrii sunt amabili, binevoitori, este un cămin de creștini care exercită o influență spre bine. Alte familii vor observa rezultatele unui astfel de cămin, și-i vor urma exemplul, păzind, la rândul lor, căminul de influențele satanice. Îngerii lui Dumnezeu vizitează adesea căminul în care voia lui Dumnezeu este în centrul atenției. Sub influența harului divin, un astfel de cămin devine un loc odihnitor pentru călătorii oboșiți, trudiți. Prin veghere atentă, eul nu este alimentat. Se formează deprinderi corecte. Există o grijă deosebită pentru drepturile celorlalți. La cârmă este credința care lucrează prin dragoste și curățește sufletul — fiind suverană peste toată casa. Sub influența sfintitoare a unui asemenea cămin, principiul frăției, prezentat în Cuvântul lui Dumnezeu, este mai mult recunoscut și I se dă ascultare. ²

[32] **Influența unei familii ordonate** — Nu este un lucru de mică însemnătate faptul că familia este un reprezentant pentru Isus, care ține Legea lui Dumnezeu în mijlocul unei lumi necredincioase. Noi trebuie să fim epistole vii, cunoscute și citite de toți oamenii. Aceasta implică responsabilități înfricoșătoare. ³

O familie ordonată, disciplinată, spune mai mult în favoarea creștinismului decât toate predicile ce pot fi predicate. O asemenea familie este o dovadă a faptului că părinții au avut succes în a urma rânduielile lui Dumnezeu și că, la rândul lor, copiii Îl vor sluji în cadrul bisericii. Influența lor crește; căci, pe măsură ce împărtășesc altora, ei primesc pentru a împărtăși din nou. Tații și mamele au ajutoare în copiii lor și aceștia transmit altora ceea ce au învățat în

cămin. Cei din jurul lor beneficiază de ajutorul lor și acesta este un ajutor de durată, pentru veșnicie. Întreaga familie este angajată în slujirea Stăpânului; și, prin exemplul lor evlavios, și alții sunt inspirați să-I fie credincioși lui Dumnezeu, cinstiți în relațiile cu turma Sa, minunata Sa turmă. ⁴

Cea mai mare dovadă a puterii creștinismului, care poate fi prezentată lumii, este o familie ordonată și disciplinată. Aceasta va recomanda adevărul mai mult decât orice, pentru că este o dovadă vie a puterii acestuia asupra inimii. ⁵

Cel mai bun test pentru creștinismul unui cămin este caracterul format prin influența Sa. Faptele vorbesc mai bine decât cea mai bună mărturisire de credință. ⁶

Lucrarea pe care o avem noi de făcut în această lume ... este aceea de a vedea ce virtuți putem cultiva în copiii și familiile noastre, pentru ca ei să poată influența alte familii și astfel să devină o putere în vederea educației, chiar dacă nu pășim niciodată în fața catedrei. O familie ordonată, disciplinată, este mai prețioasă în ochii lui Dumnezeu decât aurul cel scump, chiar decât aurul din Ofir. ⁷

Posibilități minunate la îndemâna noastră — Timpul nostru aici este scurt. Putem trece prin această lume numai o dată; dar, trecând, să facem cât putem mai mult în această viață. Lucrarea pe care suntem chemați să o facem nu necesită avuție, poziție socială sau capacități deosebite, ci doar un spirit binevoitor, sacrificiu de sine și statornicie în scopul pe care îl avem. O candelă, oricât de mică ar fi, dacă arde în mod constant, poate constitui mijlocul prin care pot fi aprinse multe alte lămpi. Sfera noastră de influență poate părea îngustă, capacitățile mărunte, ocaziile puține, cunoștințele limitate; totuși, posibilități minunate ne sunt la îndemână prin folosirea cu credincioșie a ocaziilor pe care le avem în căminele noastre. Dacă ne vom deschide inimile și căminele pentru principiile de viață divine, vom deveni canale pentru râurile puterii dătătoare de viață. Din căminele noastre vor curge șuvoaie vindecătoare, aducătoare de viață, frumusețe și rodnicie acolo unde acum este sărăcie și lipsă. ⁸

Părinții temători de Dumnezeu vor avea o deosebită influență asupra altor cămine, influență ce va lucra precum plămădeala care a fost pusă în cele trei măsuri de aluat. ⁹

Lucrul făcut cu credincioșie în cămin îi educă pe cei din casă să facă la fel. Spiritul de credincioșie față de Dumnezeu este ca și

plămădeala, și atunci când se manifestă în biserică, va avea efect asupra altora și va constitui o recomandare în favoarea creștinismului pretutindeni. Lucrarea făcută cu tot sufletul de către soldații lui Hristos este tot atât de bogată în consecințe ca și veșnicia. Atunci oare de ce există o asemenea lipsă de spirit misionar în comunitățile noastre? Acest spirit lipsește, pentru că se neglijează evlavia din cămin.¹⁰

Influența unei familii dezordonate — Puternic resimțită și dezastroasă pentru întreaga societate este influența familiei dezordonate. Aceasta se acumulează într-un torent de rele care afectează familii, comunități, localități și regimul de conducere.¹¹

[34] Nici unul dintre noi nu putem trăi fără a avea o influență în lume. Nici un membru al familiei nu se poate izola fără ca cei din jur să nu simtă influența și spiritul lui. Chiar și expresia feței are o influență spre bine sau spre rău. Spiritul, cuvintele, acțiunile, atitudinea față de cei din jur, toate acestea vorbesc. Dacă este egoist, el își înconjoară sufletul cu o atmosferă răufăcătoare; dar, dacă este plin de dragostea lui Hristos, va da pe față curtoazie, bunătate, considerație față de sentimentele celorlalți și le va comunica semenilor săi, prin faptele sale de iubire, un simțământ de calm, mulțumire și fericire. Se va vedea că el trăiește pentru Hristos și că ia zilnic lecții, stând la picioarele Sale, primind lumina și pacea Sa. El va putea spune Domnului: „Bunătatea Ta m-a înălțat.”¹²

¹Divina vindecare, 352.

²Letter 272, 1903.

³Testimonies for the Church 4:106.

⁴The Review and Herald, 6 iunie, 1899.

⁵Testimonies for the Church 4:304.

⁶Patriarhi și profeti, 579.

⁷Manuscript 12, 1895.

⁸Divina vindecare 355.

⁹The Signs of the Times, 17 septembrie 1894.

¹⁰The Review and Herald, 19 februarie, 1895.

¹¹Patriarhi și profeti, 579.

¹²The Youth's Instructor, 22 iunie 1893.

Cei mai buni creștini provin din cămine creștine — Misionarii pentru Domnul sunt cel mai bine pregătiți pentru lucrarea peste hotare în căminele creștine, în care există temere de Dumnezeu, iubire pentru Dumnezeu, în care familia I se închină lui Dumnezeu, credințioșia a devenit a doua natură, nepăsarea și indiferența față de datoriile din cămin nu sunt îngăduite, iar comuniunea tainică cu Dumnezeu este socotită ca fiind esențială pentru îndeplinirea cu credințioșie a datoriilor zilnice. ¹

Datoriile familiale ar trebui îndeplinite având în vedere că, dacă sunt făcute bine, vom dobândi acea experiență care ne va face în stare să lucrăm pentru Hristos în mod permanent și foarte conștiincios. O, câte ar putea realiza pe plan misionar un creștin viu, care își îndeplinește cu credințioșie datoriile zilnice, care înalță cu bucurie crucea, nu neglijează nici o lucrare pe care o are de făcut, oricât de neplăcută ar fi pentru simțămintele firești. ²

Lucrarea noastră pentru Hristos trebuie să înceapă cu familia, în cămin.... Nu există un alt câmp misionar mai important decât acesta....

Acest câmp a fost, în mod rușinos, neglijat de către mulți și este timpul ca acele resurse și remedii divine să fie prezentate, pentru ca această stare de rău să fie îndreptată. ³

Cea mai înaltă datorie ce le revine tinerilor este aceea din propriile lor cămine, ei fiind o binecuvântare pentru tată, mamă, frați și surori, dovedind dragoste și împreună simțire cu aceștia. Aici este locul în care pot arăta tăgăduirea de sine și stăpânirea de sine, lucrând pentru alții și purtându-le de grijă.... Ce influență poate avea o soră asupra fraților ei!... Dacă este corectă, ea poate determina caracterul fraților ei. Rugăciunile ei, bunătatea și afecțiunea ei pot face mult în cămin. ⁴

Cei care L-au primit pe Hristos trebuie să arate în cămin ce a făcut harul Lui pentru ei. „Dar tuturor celor ce L-au primit pe Hristos le-a dat puterea să devină fii ai lui Dumnezeu, celor ce cred în

Numele Său.” Adevăratul credincios al lui Hristos este pe deplin conștient de puterea influenței sale în cămin. Aceasta poate fi favorabilă pentru desăvârșirea caracterelor tuturor membrilor familiei.⁵

Un argument pe care cei necredincioși nu îl pot nega — Un cămin creștin ordonat este un argument puternic în favoarea religiei creștine — un argument pe care cei necredincioși nu îl pot nega. Toți pot vedea că există o influență ce lucrează în cămin, și-i afectează pe copii, și că Dumnezeu lui Avraam este cu ei. Dacă familiile celor care pretind a fi creștini ar avea în vedere adevăratul model cu privire la religie, ei vor exercita o puternică influență spre bine. Ar deveni atunci cu adevărat „lumina lumii”.⁶

Copiii pot răspândi cunoștința principiilor biblice — Copiii care au fost educați cum se cuvine, cărora le place să fie folositori, să-și ajute tatăl și mama, vor răspândi cunoștința adevărată a principiilor și concepțiilor biblice tuturor celor cu care vin în contact.⁷

Atunci când căminele noastre sunt ceea ce ar trebui să fie, copiilor nu li se va permite să crească în lenevie și indiferență față de cerințele lui Dumnezeu cu privire la cei nevoiași din jurul lor. Fiind moștenirea Domnului, ei vor fi în stare să-și îndeplinească lucrul în locul în care se află. Din asemenea case va străluci o lumină pentru cei ignoranți, care vor fi călăuziți spre izvorul cunoștinței depline. Influența exercitată va fi o putere de partea lui Dumnezeu și a adevărului Său.⁸

La părinții care nu pot fi abordați pe nici o altă cale, se ajunge adesea prin copiii lor.⁹

[37] **Căminele prietenoase vor fi o lumină pentru vecini** — Avem nevoie de părinți mai senini, de creștini mai senini. Suntem prea închiși în noi înșine. Prea adesea copiii noștri și cei apăsați și descurajați sunt lipsiți de cuvântul bun și încurajator, de zâmbetul nostru voios.

Părinți, asupra voastră stă răspunderea de a fi purtători și transmițători de lumină. Fiți lumini strălucitoare în cămin, luminând cărarea pe care trebuie să meargă copiii voștri. Fiind astfel, lumina voastră va străluci asupra celor din afară.¹⁰

Din fiecare cămin creștin va străluci o lumină împrejur. Iubirea va fi vădită în acțiune. Aceasta se va revărsa asupra tuturor legăturilor familiale, dovedindu-se prin bunătate, grijă față de ceilalți

și curtoazie duioasă, neegoistă. Există cămine în care este îndeplinit acest principiu — familii care I se închină lui Dumnezeu și în care domnește adevărata iubire. Din aceste cămine, rugăciunea de dimineață și de seară se înalță spre Dumnezeu precum tămâia cea plăcut mirositoare, iar îndurările și binecuvântările Sale coboară asupra celor care le cer, ca roua dimineții. ¹¹

Rezultatele unității în familie — Cea dintâi lucrare a creștinilor este să fie uniți în familie. Apoi, aceasta se va extinde asupra vecinilor de aproape și de departe. Cei care au primit lumină trebuie să lase lumina aceasta să strălucească mai departe în raze luminoase. Cuvintele lor, înmiresmate cu dragostea lui Hristos, trebuie să fie o mireasmă de viață spre viață. ¹²

Cu cât membrii unei familii sunt mai uniți în lucrarea lor în cămin, cu atât mai înălțătoare și favorabilă va fi influența pe care tatăl și mama, fiii și fiicele o vor exercita în afara căminului. ¹³

Este mai mare nevoie de oameni buni decât de minți strălucite — Fericirea familiilor și a comunităților depinde de influența pe care o are căminul. Valorile veșnice depind de îndeplinirea responsabilă a datoriilor acestei vieți. Omenirea nu are atât de mult nevoie de minți strălucite, cât de oameni buni, care să fie o binecuvântare în căminele lor. ¹⁴

[38]

Să evităm greșeli care pot închide uși — Când religia este trăită în cămin, influența acesteia va fi simțită în biserică și în jurul acesteia. Însă unii dintre cei care pretind a fi creștini discută cu vecinii lor despre dificultățile pe care le au în cămin. Ei își prezintă plângerile în așa fel, încât să-și atragă simpatie asupra lor înșiși; însă este o mare greșeală să turnăm în urechile altora necazurile noastre, mai ales atunci când majoritatea plângerilor noastre sunt născocite (fabricate) și există datorită vieții noastre străine de religie și a unui caracter deficitar. Aceia care obișnuiesc să-și spună necazurile altora ar face mai bine să rămână acasă și să se roage, să-și predea lui Dumnezeu voința îndărătnică, să cadă pe Stâncă și să fie zdrobiți, să moară față de sine, astfel ca Domnul Isus să poată face din ei vase de cinste. ¹⁵

Lipsa politetii, o clipă de nerăbdare, irascibilitate, un singur cuvânt aspru, necugetat, vă va strica reputația și poate închide ușa spre inimi, încât la acele persoane nu mai puteți ajunge niciodată. ¹⁶

Creștinismul din cămin strălucește departe — Efortul de a face din cămin ceea ce ar trebui să fie — simbol al căminului din ceruri — ne pregătește pentru lucrul într-o sferă mult mai largă. Educația primită în cămin, arătând stimă unii față de alții, ne ajută să învățăm să știm cum să ajungem la acele inimi care trebuie învățate principiile adevăratei religii. Biserica are nevoie de întreaga forță spirituală, cultivată, ce poate fi obținută în așa fel, încât toți, și în special membrii mai tineri ai familiei Domnului, să poată fi păziți cu grijă. Adevărul trăit în cămin se face resimțit în lucrul dezinteresat din afara acestuia. Acela care trăiește creștinismul în cămin va fi o lumină strălucitoare pretutindeni. ¹⁷

¹Manuscript 140, 1897.

²The Signs of the Times, 1 septembrie 1898.

³Mărturii pentru comunitate 6:429, 430.

⁴Testimonies for the Church 3:80, 81.

⁵Manuscript 140, 1897.

⁶Patriarhi și profeti, 144.

⁷Letter 28, 1890.

⁸Mărturii pentru comunitate 6:430.

⁹Testimonies for the Church 4:70.

¹⁰The Review and Herald, 29 ianuarie, 1901.

¹¹Patriarhi și profeti, 144.

¹²Manuscript 11, 1901.

¹³Letter 189, 1903.

¹⁴Testimonies for the Church 4:522.

¹⁵The Signs of the Times, 14 noiembrie 1892.

¹⁶Testimonies for the Church 5:335.

¹⁷The Signs of the Times, 1 septembrie 1898.

Secțiunea 3 — Alegerea partenerului de	[40]
viață	[41]
	[42]
	[43]

Capitolul 6 — Marea decizie

Un cămin fericit sau nefericit? — Dacă cei care au în vedere căsătoria nu vor să aibă remușcări după căsătorie, atunci ar trebui să facă acum din aceasta un subiect serios de cugetare. Acest pas, făcut în mod neînțelept, constituie unul dintre mijloacele cele mai sigure, care pot ruina rodnicia unui tânăr și a unei tinere. Viața devine o povară, un blestem. Nimeni nu poate ruina mai mult fericirea și rodnicia unei femei și să-i facă viața o povară chinuitoare ca propriul ei soț; și nimeni nu poate distruge nici măcar în proporție de a suta parte speranțele și aspirațiile unui bărbat, nu-i poate paraliza energiile și ruina influența și planurile de viitor, ca propria sa soție. Ceasul căsătoriei este cel care determină în dreptul multor bărbați și femei succesul sau eșecul în această viață și speranțele lor în ce privește viața viitoare. ¹

Aș vrea să-i pot face pe tineri să vadă și să simtă pericolul, în special acela de a avea căsătorii nefericite. ²

Căsătoria este un lucru care va influența și va afecta viața ta atât în această viață, cât și în cea care va veni. Un creștin sincer nu va înainta în planurile sale în această direcție fără a avea certitudinea aprobării lui Dumnezeu. Alegerea nu trebuie să o facă el, ci să simtă că Dumnezeu trebuie să aleagă pentru el. Noi nu trebuie să ne fim pe plac nouă înșine, căci nici Domnul Hristos nu a căutat să-și placă Lui Însuși. Nu vreau să se înțeleagă prin aceasta că cineva trebuie să se căsătorească cu o persoană pe care nu o iubește. Acest lucru ar fi păcat. Însă nu trebuie să îngăduim pasiunii și firii pământești să ne conducă spre ruină. Dumnezeu ne cere toată inima, cele mai alese sentimente. ³

[44] **Grăbiți-vă încet** — Doar puțini sunt aceia care au vederi corecte cu privire la căsătorie. Mulți cred că aceasta înseamnă dobândirea fericirii absolute; însă, dacă ar cunoaște cel puțin un sfert din durerile celor legați prin votul căsătoriei — cu lanțuri pe care ei nu pot și nu îndrăznesc să le rupă, nu ar fi surprinși că scriu aceste lucruri. Căsătoria este, în majoritatea cazurilor, un jug exasperant. Sunt unii

care sunt legați, dar nu se potrivesc. Cărțile cerurilor sunt împovărate de suferințele, ticăloșiile și abuzurile care se ascund sub mantia căsătoriei. Iată de ce aș dori să-i avertizez pe tinerii care se află la vârsta căsătoriei să se grăbească încet în alegerea tovarășului de viață. Cărarea vieții de căsătorie poate părea frumoasă și plină de fericire; însă de ce să fiți și voi dezamăgiți așa cum au fost alte mii de persoane până acum? ⁴

Aceia care se gândesc la căsătorie ar trebui să aibă în vedere caracterul și influența căminului pe care îl întemeiază. O dată ce devin părinți, li se încredințează o răspundere sacră. De ei depinde într-o mare măsură bunăstarea copiilor lor în această lume și fericirea lor în cea viitoare. Într-o mare măsură, ei determină atât caracterul fizic, cât și cel moral, pe care îl primesc cei mici. Iar de caracterul căminului depinde starea societății; ponderea influenței fiecărei familii poate fi reprezentată pe o scală, fie în partea superioară, fie în cea inferioară. ⁵

Factorii vitali în alegere — Tinerii creștini trebuie să aibă grijă în formarea prietenilor și alegerea tovarășilor. Băgați de seamă ca nu cumva ceea ce acum credeți că este aur curat să nu fie metal obișnuit. Tovărășiile cu lumea tind să așeze obstacole în calea slujirii voastre pentru Dumnezeu și multe suflete sunt ruinate prin legături nefericite, de afaceri sau matrimoniale, cu cei care nu pot fi înălțați și înnobilați niciodată. Cântăriți fiecare sentiment și urmăriți evoluția fiecărei trăsături de caracter a celui de care doriți să vă legați destinul vieții. Pasul pe care ești pe cale să-l faci este unul dintre cei mai importanți din viața ta și nu trebuie făcut cu grabă. Poate că iubești, dar nu iubi orbește. ⁶

Cercetează cu grijă să vezi dacă viața ta de căsătorie va fi fericită sau lipsită de armonie și jalnică. Pune-ți aceste întrebări: Această unire mă va conduce spre ceruri? Mă va face să-L iubesc mai mult pe Dumnezeu? Voi fi util în această viață? Dacă ai răspunsuri promițătoare la aceste reflecții, atunci, în temere de Dumnezeu, pășește înainte. ⁷

Majoritatea bărbaților și femeilor care au intrat în legătura căsătoriei au acționat în așa fel ca și când singura problemă de rezolvat era dacă se iubesc. Însă ei ar trebui să-și dea seama că responsabilitatea pe care o au în căsătorie este mai mult decât acest lucru. Ei trebuie să se gândească dacă vâstarele lor se vor bucura de sănătate

fizică și mintală, dar și de putere morală. Însă puțini sunt cei care au făcut acest pas, având motive înălțătoare și gânduri nobile de care nu s-ar putea despărți ușor — că societatea are pretenții de la ei, că influența familiilor nu poate fi decât bună sau rea. ⁸

Alegerea tovarășului de viață trebuie făcută atât de bine, încât să asigure bunăstare fizică, mintală și spirituală pentru părinți și copiii lor, încât și unii, și alții să fie o binecuvântare pentru semenii lor și să-și onoreze Creatorul. ⁹

Calități ce trebuie avute în vedere pentru o viitoare soție —

[46] Fie că tânărul să caute în persoana care va sta alături de el pe cea care i se potrivește în a purta împreună poverile vieții, pe cea a cărei influență îl va înnobila și cea care îl va face fericit prin dragostea ei.

„O soție bună este un dar de la Domnul. Inima soțului ei se încrede pe deplin în ea... Ea îi face bine, și nu rău în toate zilele vieții sale.” „Ea deschide gura cu înțelepciune: și învățături plăcute îi sunt pe limbă; ea veghează asupra celor ce se petrec în casa ei; și nu mănâncă pâinea leneviei. Copiii ei se scoală și o numesc fericită; și soțul ei, de asemenea o laudă, zicând: «Multe fete au o purtare cinstită, dar tu le întreci pe toate.»” Cel care găsește o astfel de soție „găsește un lucru bun și dobândește favoarea Domnului”. ¹⁰

Iată câteva lucruri care trebuie avute în vedere: Cea cu care te vei căsători va aduce fericire în casa ta? Este ea o persoană chibzuită sau, dacă se va căsători, va folosi nu numai câștigul ei, ci și pe al tău pentru a-și satisface dorințele, vanitatea de a arăta bine? Sunt principiile ei sănătoase în această privință? Are ea vreun sprijin acum?... Eu știu că bărbatul care este îndrăgostit nebunește și are gânduri de căsătorie respinge acest fel de întrebări, considerându-le că nu au nici o consecință. Însă aceste lucruri trebuie luate serios în seamă, întrucât ele afectează viața viitoare....

În alegerea soției, studiază-i caracterul. Va fi ea răbdătoare și sânguincioasă? Sau va înceta să-i pese de tatăl tău și de mama ta chiar în momentul când aceștia au nevoie de sprijinul unui fiu puternic? Sau va încerca să te despartă de ei pentru a-și aduce la îndeplinire propriile planuri, pentru plăcere proprie, părăsindu-i pe tata și pe mama care, în loc să câștige o fiică iubitoare, vor pierde un fiu? ¹¹

[47] **Calități necesare unui viitor soț —** Înainte să accepte să se căsătorească, fiecare tânără ar trebui să se întrebe dacă cel cu care dorește să-și lege viața este demn. Care a fost trecutul lui? Este

viața lui curată? Este dragostea lui nobilă, înălțătoare, sau este doar o înflăcărare a pasiunii? Are el acele trăsături de caracter care o vor face fericită? Va găsi ea adevărata pace și bucurie în dragostea lui? Îi va fi îngăduit să-și păstreze propria-i personalitate sau va fi obligată să-și supună judecata și conștiința stăpânirii soțului ei? Va putea ea să pună mai departe pe primul loc cerințele Mântuitorului? Trupul și sufletul, gândurile și țintele vor putea fi păstrate în curăție și sfințenie? Aceste întrebări au o importanță vitală pentru fiecare tânără care pășește în legământul căsătoriei. ¹²

Fie ca femeia care dorește o unire fericită prin căsătorie, aducătoare de pace, care nu-și dorește suferință și necazuri în viitor, să-și pună următoarea întrebare, înainte de a-și oferi dragostea ei. Are iubitul meu o mamă? Dacă da, atunci care este amprenta caracterului acesteia asupra lui? Își cunoaște el obligațiile față de ea? Este el atent față de dorințele și fericirea ei? Dacă el nu-și respectă și nu-și cinstește mama, va dovedi oare respect și iubire, bunătate și atenție față de mine, soția sa? Când focul dintâi va trece, mă va mai iubi el? Va fi el răbdător când voi greși sau va critica, porunci și se va purta ca un dictator? Adevărata iubire trece cu vederea greșeli; dragostea însă nu le discerne. ¹³

Acceptați numai trăsături de caracter nobile, bărbătești — Orice tânără trebuie să-l accepte ca tovarăș de viață numai pe acela care posedă trăsături curate de caracter, bărbătești, care este harnic, plin de aspirații și cinstit, care Îl iubește și se teme de Dumnezeu. ¹⁴

Ferește-te de aceia care sunt lipsiți de respect. Ferește-te de acela care iubește lenevia; ferește-te de acela care batjocorește lucrurile sfinte. Evită societatea aceluia care folosește un limbaj profan sau este dedat consumului de alcool, fie și numai al unui pahar. Nu da ascultare propunerilor care vin din partea unui bărbat care nu își dă seama de răspunderea lui înaintea lui Dumnezeu. Adevărul curat, care sfințește sufletul, îți va da tăria de a renunța la o companie plăcută, la o persoană despre care știi că nu Îl iubește pe Dumnezeu, nu se teme de El și nu cunoaște nimic în legătură cu principiile adevăratei neprihăniri. Putem suporta întotdeauna neputințele unui prieten și ignoranța lui, însă niciodată nu-i putem suporta viciile. ¹⁵

Este mai ușor să facem o greșală decât să o corectăm — Căsătoriile care sunt planuite fără chibzuință și în mod egoist nu au un deznodământ bun, ci adesea se transformă în eșecuri teribile.

Ambii constată că au fost amăgiți și ar desface în grabă ceea ce au făcut orbește. Este mai ușor, mult mai ușor, să faci o greșală în această privință decât să îndrești o greșală după ce aceasta a fost făcută. ¹⁶

Mai bine se întrerupe un angajament neînțelept — Chiar dacă ați făcut un angajament, fără a avea însă o cunoaștere deplină a caracterului celui cu care există intenția de a vă uni, nu gândiți că angajamentul acesta înseamnă neapărat să vă legați pe viață cu unul pe care nu-l puteți iubi și respecta. Aveți mare grijă ce angajamente faceți; însă este mai bine, mult mai bine, să desfaceți un angajament înainte de căsătorie decât să vă despărțiți după căsătorie, așa cum fac mulți. ¹⁷

S-ar putea să spuneți: „Am făcut o promisiune, acum să o retrag?” Eu vă răspund: Dacă ați făcut o promisiune potrivit Scripturii, retrageți-o neapărat, fără întârziere, și, în umilință, căiți-vă înaintea lui Dumnezeu pentru dragostea fără minte care v-a condus să faceți un asemenea angajament pripit. E mult mai bine să retrageți o astfel de promisiune, în teamă de Dumnezeu, decât să o țineți, și prin aceasta să-L dezonoarați pe Dumnezeu. ¹⁸

Fie ca fiecare pas în vederea legământului căsătoriei să fie caracterizat de modestie, simplitate, sinceritate și ținte serioase, care să-I fie pe plac și să-L onoreze pe Dumnezeu. Căsătoria afectează atât viața aceasta, cât și cea viitoare. Un creștin sincer nu face planuri pe care Dumnezeu nu le poate aproba. ¹⁹

¹The Review and Herald, 2 februarie, 1886.

²Testimonies for the Church 4:622.

³The Review and Herald, 25 septembrie, 1888.

⁴The Review and Herald, 2 februarie, 1886.

⁵Divina vindecare 357.

⁶Fundamentals of Christian Education, 500.

⁷Idem, 104, 105.

⁸Solii pentru tineret, 461.

⁹Divina vindecare 357, 358.

¹⁰Idem, 359.

¹¹Letter 23, 1886.

¹²Testimonies for the Church 5:362.

¹³Fundamentals of Christian Education, 105.

¹⁴Divina vindecare 359.

¹⁵Letter 51, 1894.

¹⁶Letter 23, 1886.

¹⁷Fundamentals of Christian Education, 105.

¹⁸Testimonies for the Church 5:365.

¹⁹Divina vindecare 260.

[50] Capitolul 7 — Dragoste adevărată sau înflăcărare oarbă

Iubirea este un dar prețios de la Isus — Dragostea este un dar prețios pe care îl primim de la Isus. Dragostea curată și sfântă nu este un sentiment, ci un principiu. Cei care acționează în virtutea acesteia nu sunt nici nechibzuți, nici orbi. ¹

Există totuși atât de puțină dragoste adevărată, autentică, devotată, curată. Acest prețios articol este foarte rar. ²

Pasiunea este socotită drept iubire. Adevărata iubire este un principiu înalt și sfânt, cu totul diferită în caracter de acea dragoste care este trezită prin impuls și care se stinge deodată când este aspru pusă la încercare. ³

Iubirea este o plantă de origine divină, care trebuie îngrijită și cultivată. Familiile în care se manifestă afecțiune, ce rostesc cuvinte demne de încredere, iubitoare, vor fi fericite și vor exercita o influență înălțătoare asupra tuturor aceluia cu care vin în contact. ⁴

Adevărata iubire în contrast cu pasiunea — Iubirea ... nu este lipsită de rațiune; ea nu este oarbă. Este curată și sfântă. Însă pasiunea firii pământești este cu totul diferită. În timp ce dragostea adevărată îl are în vedere pe Dumnezeu, în toate planurile Sale, și este în armonie desăvârșită cu Duhul lui Dumnezeu, pasiunea este încăpățanată la culme, nesăbuită, lipsită de rațiune, fără frâu și face din obiectul alegerii sale un idol. Harul lui Dumnezeu este vizibil în întreaga comportare a aceluia care posedă adevărata iubire. Modestia, simplitatea, sinceritatea, moralitatea și spiritualitatea vor caracteriza fiecare pas făcut spre legământul căsătoriei. Cei care sunt astfel nu vor fi copleșiți de societatea celuilalt, pierzând interesul pentru locașul de rugăciune și pentru serviciile religioase. Zelul lor pentru adevăr nu va înceta prin neglijarea ocaziilor și privilegiilor pe care Dumnezeu le dă în mod binevoitor. ⁵

Acea dragoste care nu are altă temelie decât satisfacerea simțurilor va fi încăpățanată, oarbă și de nestăpânit. Cinstea, adevărul și orice trăsătură nobilă a minții, toate vor fi aduse sub stăpânirea

pasiunilor. Persoana care este legată în lanțurile acestei pasiuni oarbe este prea adesea surdă la vocea rațiunii și a conștiinței; nici un argument sau rugămintă stăruitoare nu o poate determina să vadă nebunia acestei curse. ⁶

Adevărata iubire nu este patimă nestăpânită, înfocată și năvalnică. Dimpotrivă, ea este calmă și profundă prin natura ei. Ea are în vedere mai mult decât aparențele (cele exterioare) și este atrasă doar de calități. Este înțeleaptă și cu discernământ, iar devotamentul ei este real și de durată. ⁷

Dragostea, desprinsă de tărâmul pasiunii și impulsului, devine spiritualizată și se dă pe față prin cuvinte și fapte. Un creștin trebuie să aibă o sensibilitate și o iubire sfinte, în care nu este loc pentru nerăbdare și irascibilitate; trăsăturile aspre, necizelate, trebuie îndreptate prin harul lui Hristos. ⁸

Ferește-te de sentimentalism ca de lepră — De închipuiri și de sentimentalismul bolnăvicios trebuie să te ferești ca și când ar fi lepră. Mulți tineri și tinere din aceste vremuri nu cunosc virtutea; de aceea e mare nevoie de precauție.... Aceia care au un caracter virtuos, deși s-ar putea să nu aibă anumite calități care sunt de dorit, pot fi de o reală valoare morală. ⁹

Există persoane care au făcut pentru o vreme o profesie din religie, dar care sunt fără Dumnezeu și fără o conștiință sensibilă în toate intențiile și scopurile lor. Ei nu au nici un rost, sunt neserioși; conversația lor este ușuratică. Mintea le este ocupată doar de gândul curteniei și al căsătoriei, neexistând loc pentru gânduri înalte și nobile. ¹⁰

[52]

Tinerii sunt fermecați, fascinați de mania curteniei și căsătoriei. Sentimentalismul bolnăvicios predomină. Este nevoie de multă vigilență și tact pentru a feri tineretul de aceste influențe rele. ¹¹

Tinerele nu sunt învățate tăgăduirea de sine și stăpânirea de sine. Ele sunt răsfățate, iar mândria le este încurajată. Li se îngăduie să aibă propria lor cale, până devin foarte încăpățânate și cu voință puternică în așa fel, încât ajungi să nu știi ce să faci ca să le salvezi de la ruină. Satana le dirijează astfel, încât ajung un motiv de batjocură pentru cei necredincioși datorită îndărătniciei și lipsei lor de rezervă și modestie feminină. Tinerilor, de asemenea li se permite să-și urmeze propria cale. De-abia ajung la vârsta adolescenței și îi vezi deja alături de fetițe de vârsta lor, pe care le conduc acasă, unde

continuă cu intimități. Iar părinții sunt atât de orbiți în ceea ce privește indulgența și afecțiunea greșită față de copiii lor, încât nu îndrăznesc să urmeze un curs hotărât pentru a face o schimbare și a-și ține în frâu prea grăbiții lor copii în acest veac grăbit. ¹²

Sfaturi pentru o tânără romantică, bolnavă de dragoste —

Ai căzut în trista greșeală care este atât de răspândită în acest secol degenerat, mai ales în rândul femeilor. Ești prea preocupată de celălalt sex. Ți place societatea lor. Atenția pe care le-o acorzi îi flatează, iar tu încurajezi sau îngădui o familiaritate care nu este întotdeauna în acord cu îndemnul apostolului: „Feriți-vă de orice se pare rău...”

[53] Îndepărtează din minte planurile romantice. Tu amesteci religia cu un sentimentalism romantic, bolnăvicios, care nu înalță, ci, dimpotrivă, înjosește. Nu doar tu însăși ești afectată; și alții sunt prejudiciați de exemplul și influența ta.... Ți-ai pierdut utilitatea, fiind într-o reverie continuă și clădind castele de nisip. Ai trăit într-o lume imaginară; ai fost o martiră imaginară și o creștină imaginară.

Experiența religioasă a tinerilor din acest veac al lumii este mult amestecată cu acest sentimentalism josnic. Sora mea, Dumnezeu cere să fii transformată. Înnobilează-ți sentimentul, te implor. Consacră-ți puterile mintale și fizice în slujba Răscumpărătorului tău, care a plătit pentru tine. Sfintește-ți gândurile și sentimentele, astfel ca toate faptele tale să fie făcute în Domnul. ¹³

Avertisment pentru un tânăr student — Te afli acum în anii studenției; lasă-ți mintea să stăruie asupra unor subiecte spirituale. Înlătură orice sentimentalism din viața ta. Instruiește-te cu vigilență și fii stăpân pe tine însuși. Acum ești în perioada de formare a caracterului; nu lăsa ca să-ți scadă interesul — cel mai nobil cu putință — de a te pregăti pentru lucrarea pe care Dumnezeu a desemnat-o pentru tine. ¹⁴

Urmările unei curtenii și căsătorii neînțelepte — Putem vedea câte dificultăți întâmpinăm la fiecare pas. Nedreptatea — atât la tineri, cât și la bătrâni; curteniile și căsătoriile neînțelepte, nesfințite, nu pot să nu aibă ca urmare certuri, neînțelegeri, înstrăinare unul față de celălalt, indulgență față de pasiuni fără frâu, necredincioșie a soților și soțiilor, egoism, dorințe nesăbuite și indiferență față de lucrurile de interes veșnic....

[54] Sfințenia prezicerilor (profețiilor) lui Dumnezeu nu este apreciată de majoritatea acelor care pretind că sunt creștini. Ei dovedesc,

prin comportamentul lor libertin, fără frâu, că preferă o sferă mai largă. Acestora nu le place să le fie limitate indulgențele egoiste. ¹⁵

Păziți sentimentele — Încingeți-vă coapsele minții, spune apostolul, apoi stăpâniți-vă gândurile, nepermițându-le să fie fără frâu. Gândurile pot fi păzite și stăpânite prin eforturile tale hotărâte. Gândiți drept și veți aduce la îndeplinire acțiuni drepte. Apoi va trebui să vă păziți sentimentele, nelăsându-le să zăbovească asupra unor lucruri nepotrivite. Isus te-a răscumpărat cu propria Sa viață; tu Îi aparții; de aceea, El trebuie consultat în toate lucrurile, în legătură cu felul în care vor fi folosite puterile minții și ale sentimentelor tale. ¹⁶

¹Divina vindecare 358, 359.

²Testimonies for the Church 2:381.

³Patriarhi și profeti, 176.

⁴Testimonies for the Church 4:548.

⁵The Review and Herald, 25 septembrie, 1888.

⁶The Signs of the Times, 1 iulie, 1903.

⁷Testimonies for the Church 2:133.

⁸Idem, 335.

⁹Idem, 123.

¹⁰Idem, 589.

¹¹Idem, 60.

¹²Idem, 460.

¹³Idem, 248-251.

¹⁴Letter 23, 1893.

¹⁵Manuscript 14, 1888.

¹⁶The Youth's Instructor, 21 aprilie 1886.

[55]

Capitolul 8 — Obiceiuri legate de curtenie

Idei greșite despre curtenie și căsătorie — Ideile legate de curtenie își au originea în ideile greșite cu privire la căsătorie. Impulsul și pasiunea oarbă sunt la baza acestora. Curtenia se desfășoară în spiritul flirtului. Părțile implicate violează frecvent regulile modestiei și reținerii și se fac vinovate de indiscreție, dacă nu calcă Legea lui Dumnezeu. Nu se poate discerne planul cel înalt, nobil și măreț al lui Dumnezeu cu privire la căsătorie, de aceea cele mai curate simțăminte ale inimii, cele mai nobile trăsături de caracter nu pot fi dezvoltate.

Nu trebuie rostite cuvinte, nu trebuie făcute fapte pe care nu ați vrea ca îngerii cei sfinți să le înregistreze în cărțile de sus. Singura țintă să vă fie slava lui Dumnezeu. Inima trebuie să dea pe față numai simțăminte curate, sfinte, demne de urmașii lui Hristos, înălțătoare, mai mult cerești decât pământești. În curtenie, orice altceva în afară de acestea degradează, corupe; iar căsătoria nu poate fi sfântă și demnă de onoare în ochii unui Dumnezeu curat și sfânt, decât dacă este conformă cu principiul cel înalt al Scripturii. ¹

Tinerii acționează prea mult din impuls. Ei nu trebuie să se destăinuie prea ușor și nici să fie capturați prea repede de înfățișarea exterioară, atrăgătoare, a iubitului. Curtenia, așa cum se desfășoară în acest veac, este un plan de înșelăciuni și ipocrizie, în care este implicat mai mult vrăjmașul decât Domnul. Bunul simț natural este necesar aici mai mult decât în orice alt lucru; însă adevărul este că nu prea există. ²

[56]

Obiceiul de a sta târziu — Obiceiul de a sta târziu noaptea este frecvent întâlnit, însă nu este pe placul lui Dumnezeu, chiar dacă sunteți amândoi creștini. Aceste ore târzii produc vătămarea sănătății, micșorează capacitatea minții pentru datoriile zilei următoare și dau o impresie rea. Fratele meu, sper că ai suficient respect de sine pentru a te feri de acest fel de curtenie. Dacă singura ta țintă este slava lui Dumnezeu, vei fi în mod voit prevăzător. Nu vei îngădui ca sentimentalismul bolnav să-ți orbească în așa măsură

viziunea, încât să nu poți discerne înaltele cuvinte pe care le are Dumnezeu față de tine ca și creștin.³

Satana nu-i scapă din ochi pe aceia care dedică o mare parte a nopții curteniei. Dacă ar putea avea ochii deschiși, ei ar putea vedea un înger care notează cuvintele și faptele lor. Legile sănătății și modestiei sunt violate. Ar fi mai potrivit ca anumite perioade ale curteniei dinainte de căsătorie să fie lăsate să se desfășoare în timpul vieții de căsătorie. Însă ceea ce se întâmplă în realitate este că momentul căsătoriei parcă pune capăt întregii dăruiri manifestate în timpul curteniei.

Aceste ore de dezmăț din timpul nopții, în acest veac de desfrâu, conduc adesea la ruina ambelor părți implicate. Satana triumfă, iar Dumnezeu este dezonorat atunci când bărbați și femei se dezonoarează pe ei înșiși. Adevărata onoare este sacrificată sub vraja acestei pasiuni oarbe, iar căsătoria unor asemenea persoane nu poate primi aprobarea lui Dumnezeu. Ei s-au căsătorit, pentru că pasiunea i-a împins spre acest lucru; iar când noutatea a trecut, de-abia atunci își dau seama ce au făcut.⁴

Satana cunoaște foarte bine cu ce elemente are de-a face și pune la lucru inteligența sa diabolică, inventând diferite planuri pentru a atrage sufletele în cursă, spre nimicirea lor. El urmărește îndeaproape fiecare pas făcut și dă multe sugestii și, adesea, acestea sunt ascultate mai degrabă decât Cuvântul lui Dumnezeu. Această plasă periculoasă, fin țesută, este pregătită cu dibăcie pentru a prinde în mrejele sale pe cei tineri și lesne crezători. Adesea, ea poate fi camuflată într-un veșmânt de lumină, atrăgător, însă aceia care ajung victimele sale atrag asupra lor multe suferințe. Rezultatul: epave umane pretutindeni.⁵

[57]

Flirtul — Flirtul, comportamentul ușuratic cu inimile omenesti, constituie o crimă nu de mică importanță în ochii unui Dumnezeu sfânt. Totuși, atât de mulți se îndreaptă de preferință către tinerele femei, le câștigă afecțiunea, apoi își văd de treburile lor, uitând cuvintele rostite și efectul avut asupra acestora. O altă persoană îi atrage, iar ei repetă aceleași cuvinte și manifestă și față de aceasta aceeași atitudine, aceleași atenții.

Această dispoziție se va da pe față și în viața de căsătorie. Relația care se stabilește prin căsătorie nu produce întotdeauna această schimbare — dintr-un caracter nestatornic într-unul hotărât, din cel

șovăitor, într-unul neclintit și statornic față de principii. Acestora nu le place monotonia, gândurile nesfinte dându-se pe față în acțiuni nesfinte. Cât de important este deci ca tineretul să-și încingă coapsele minții și să vegheze asupra comportamentului lor, astfel ca Satana să nu-i poată înșela și abate de pe cărarea neprihănirii. ⁶

Practici înșelătoare în curtenie — Un tânăr care se bucură de societate și câștigă prietenia unei tinere, fără ca acest lucru să fie cunoscut de părinții ei, nu se poartă ca un creștin nobil atât față de ea, cât și față de părinții ei. Prin convorbiri și întâlniri secrete, el poate câștiga influență asupra minții ei, însă, procedând în acest fel, el nu dă dovadă de acea noblețe și integritate sufletească pe care o posedă copiii lui Dumnezeu. Pentru a-și atinge scopurile, ei nu se poartă deschis, conform standardelor biblice, și se dovedesc necredincioși față de aceia care îi iubesc și încearcă să vegheze cu grijă asupra lor. Căsătoriile întemeiate în acest fel nu sunt în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Acela care îndepărtează o tânără de la respectarea datoriilor ei, care o derutează în ceea ce privește porunca clară și precisă a lui Dumnezeu, de a-și asculta și cinsti părinții, nu va fi credincios obligațiilor pe care le va avea în viața de căsătorie....

„Să nu furi” a fost scris de Însuși degetul lui Dumnezeu pe tablele de piatră și totuși cât de mult se practică și se scuză furtul în ascuns de sentimente! Se întreține o curtenie înșelătoare, se continuă discuțiile în ascuns, până ce sentimentele aceleia care este lipsită de experiență, și nu știe până unde pot ajunge lucrurile, sunt într-o anumită măsură îndepărtate de la părinții ei și îndreptate spre acela care se dovedește, prin felul cum acționează, că nu este demn de dragostea ei. Biblia condamnă necinstea în orice formă s-ar manifesta ea....

Acest mod de a fura în ascuns, în care se desfășoară curtenia și căsătoria, constituie cauza multor suferințe pe care numai Dumnezeu le cunoaște pe deplin. Datorită acestei stânci, multe suflete au naufragiat. Creștinii adevărați, oameni integri și care par sensibili la orice alt subiect, fac greșeli înspăimântătoare în acest punct. Ei dau dovadă aici de o voință atât de hotărâtă, de neclintit, pe care rațiunea nu o poate schimba. Devin atât de fascinați de sentimentele și impulsurile omenești, încât nu mai au dorința de a cerceta Biblia și de a veni într-o strânsă legătură cu Dumnezeu. ⁷

A evita primul pas în jos — Când este încălcată una dintre poruncile Decalogului, pașii în jos sunt aproape siguri. Odată îndepărtate barierele decenței feminine, cea mai mare destrăbălare nu pare păcătoasă. Oh, cât de teribile sunt consecințele influenței în rău a femeii în lumea de azi! Fiind prinși în momeala „femeii străine”, unii sunt încarcerati în niște celule ca de închisoare, mulți își iau propriile vieți și mulți alții scurtează viețile altora. Cât de adevărate sunt cuvintele inspirate: „Picioarele ei te duc la moarte; pașii ei te duc în iad.” [59]

Lumini de avertizare sunt așezate pretutindeni pe cărarea vieții pentru a-i preveni pe bărbați să nu se apropie de terenul periculos, interzis; însă mulți, în ciuda acestora, aleg calea fatală, împotriva rațiunii, împotriva Legii lui Dumnezeu și în ciuda pedepsei Sale.

Aceia care vor să-și păstreze sănătatea fizică, un intelect viguros și un moral sănătos trebuie să „fugă ... de poftele tinereții”. Aceia care depun eforturi stăruitoare și hotărâte pentru a ține sub control răutatea ce își ridică îndrăzneț și cu nerușinare capul în preajma lor sunt urâți și vorbiți de rău de făcătorii de rele, însă ei vor fi onorați și răsplătiți de Dumnezeu. ⁸

Cine își face de cap în tinerețe culege o recoltă amară — Nu se poate să nu-ți pui în pericol sufletul, făcându-ți de cap. Nu poți fi nepăsător în ceea ce privește tovarășii pe care ți-i alegi. ⁹

O perioadă scurtă de timp, în care îți faci de cap, iubiți prieteni tineri, va avea ca urmare o recoltă care îți va amărî întreaga viață; o oră de neatenție, o singură cedare în fața ispitei pot îndrepta întregul sens al vieții în direcția greșită. Nu poți avea decât o singură tinerețe; fă-o utilă. O dată ce ai făcut un pas, nu te mai poți întoarce niciodată ca să îndrepti greșelile. Acela care refuză să intre în legătură cu Dumnezeu și se pune singur în calea ispitei va cădea cu siguranță. Dumnezeu îl pune la încercare pe fiecare tânăr. Mulți și-au scuzat nepăsarea și lipsa de respect datorită exemplului rău dat lor de profesori mai cu experiență. Însă aceasta nu trebuie să împiedice pe nimeni de a face ceea ce este bine. În ziua socotelilor finale, nu vei mai putea prezenta scuzele pe care le aduci acum. ¹⁰ [60]

¹Manuscript 4a, 1885.

²Fundamentals of Christian Education, 105.

³Testimonies for the Church 3:44, 45.

⁴The Review and Herald, 25 septembrie, 1888.

⁵Fundamentals of Christian Education, 103, 104.

⁶The Review and Herald, 4 noiembrie, 1884.

⁷Fundamentals of Christian Education, 101-103.

⁸The Signs of the Times, 1 iulie 1903.

⁹Solii pentru tineret, 164.

¹⁰Testimonies for the Church 4:622, 623.

Capitolul 9 — Căsătorii interzise

[61]

Căsătorii între creștini și necredincioși — Există în lumea creștină o indiferență surprinzătoare, alarmantă, față de învățătura din Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la căsătoria între creștini și necredincioși. Mulți care pretind că-L iubesc pe Dumnezeu și se tem de El aleg să urmeze propriile lor înclinații, în loc să ia aminte la sfatul Înțelepciunii Nemărginite. Într-o problemă ce afectează în mod vital fericirea și bunăstarea ambelor părți atât pentru lumea aceasta, cât și pentru cea viitoare, rațiunea, judecata și teama de Dumnezeu sunt lăsate la o parte; iar stăpânirea o are impulsul orb și hotărârea încăpățânată.

Bărbați și femei, care de altfel sunt sensibili și conștiincioși, nu iau în seamă sfatul; ei sunt surzi la apelurile și rugămintele prietenilor, rudelor și slujitorilor lui Dumnezeu. Un cuvânt de avertizare este socotit ca amestec impertinent, iar prietenul care este suficient de credincios, rostind această obiecție, este tratat ca dușman. Aceasta este ceea ce urmărește Satana. El ademeneste sufletul care este vrăjit, îndrăgostit nebunește. Rațiunea lasă să cadă hăturile stăpânirii de sine pe grumazul poftelor pătimase; patima nesfințită pune stăpânire până ce, prea târziu, victima se trezește într-o viață de mizerie și sclavie. Acesta nu este un tablou plăsmuit de imaginație, ci o realitate. Dumnezeu nu sfințește acele uniri prin căsătorie pe care le-a interzis în mod expres.¹

Poruncile lui Dumnezeu sunt clare — Domnul a poruncit Israelului din vechime să nu se unească prin căsătorii cu națiunile idolatre din jurul lor. „Să nu te unești prin căsătorie cu ele; să nu-ți dai fiicele după fiii lor.” Este dat și motivul. Înțelepciunea infinită, văzând dinainte urmarea acestor uniri, declară: „Căci ele vor îndepărta pe fiul tău de a Mă urma și va sluji altor dumnezei; astfel mânia Domnului se va revărsa asupra ta și te va nimici dintr-o dată.” „Căci tu ești un popor sfânt pentru Domnul Dumnezeul tău; căci Domnul Dumnezeul tău te-a ales să fii un popor deosebit, al Lui, mai presus de oricare popor de pe fața pământului.”

[62]

Și în Noul Testament există interziceri asemănătoare în ce privește căsătoria creștinilor cu păgânii. Apostolul Pavel, în prima sa epistolă către Corinteni, spune: „Soția este legată prin lege câtă vreme trăiește bărbatul ei; însă dacă bărbatul ei moare, este liberă să se căsătorească cu cine vrea; numai în Domnul.” Din nou, în cea de-a doua epistolă, el scrie: „Nu vă înjuगाți la un jug nepotrivit cu cei necredincioși; căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege; sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Cum se împacă templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: «Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeu lor și ei vor fi poporul Meu. De aceea: Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul, nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată și voi îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.»”²

[63] Blestemul lui Dumnezeu apasă asupra multora, care s-au legat prin căsătorii nepotrivite în acest veac. Dacă Biblia ar lăsa aceste probleme într-o lumină vagă, neclară, atunci calea pe care o aleg mulți tineri ar fi scuzabilă. Însă cerințele Bibliei nu sunt porunci incomplete; ele necesită o desăvârșită curăție a cugetului, cuvântului și faptei. Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu, pentru că avem Cuvântul Său — o lumină pe cărare; nimeni nu ar trebui să greșească drumul. Tinerii ar trebui să-și facă obiceiul de a-L cerceta și de a da atenție sfaturilor cuprinse în el, căci greșelile cu urmări triste sunt totdeauna consecințe ale depărtării de preceptele acestuia.³

Dumnezeu interzice căsătoria credincioșilor cu necredincioșii — Niciodată n-ar trebui ca poporul lui Dumnezeu să se aventureze pe terenul interzis. Căsătoria între credincioși și necredincioși este interzisă de Dumnezeu. Însă prea adesea inima neconvertită urmează dorințele ei firești și sunt întemeiate astfel căsătorii nesfințite. Datorită acestui lucru, mulți bărbați și femei sunt fără nădejde și fără Dumnezeu în lume. Aspirațiile lor nobile s-au năruit; printr-un lanț de circumstanțe, ei sunt prinși în cursa lui Satana. Aceia care sunt conduși de pasiune și impuls vor avea de cules o recoltă amară în această viață, iar calea lor poate sfârși prin pierderea sufletului lor.⁴

Aceia care susțin că sunt de partea adevărului calcă în picioare voința lui Dumnezeu atunci când se căsătoresc cu necredincioși; ei

pierd darul harului Său și depun eforturi amare în vederea pocăinței. Cel necredincios s-ar putea să aibă un caracter moral excelent, însă faptul că el sau ea nu a răspuns cerințelor lui Dumnezeu și a neglijat o mântuire atât de mare constituie un motiv suficient de întemeiat, pentru ca să nu se realizeze această unire. Caracterul celui necredincios ar putea fi asemenea celui al tânărului căruia Domnul Isus i-a adresat cuvintele: „Îți mai lipsește un singur lucru.”⁵

Exemplul lui Solomon — Există oameni cuprinși de sărăcie și întuneric, pe care Dumnezeu i-ar primi la Sine și i-ar face utili pe pământ și pentru slava cerului, însă Satana este în mod continuu la lucru pentru a nimici planurile Sale și a-i trage spre pierzare prin căsătoria cu cei al căror caracter este de așa natură, încât pur și simplu îi smulg de pe calea vieții. Foarte puțini pot ieși din această încurcătură, biruitori.⁶

[64]

Satana a știut foarte bine care aveau să fie urmările ascultării; în timpul primei părți a domniei lui Solomon — ani de glorie datorită înțelepciunii, mărinimiei și judecății drepte a împăratului — el a căutat să aducă influențe care aveau să submineze în ascuns credințioșia lui Solomon față de principii și să-l determine să se despartă de Dumnezeu. Că dușmanul a avut succes în eforturile lui știm din acest raport: „Solomon s-a înrudit cu împăratul Faraon al Egiptului, a luat pe fiica lui Faraon și a adus-o în cetatea lui David.”

Formând această alianță cu o națiune păgână și pecetluind această înțelegere prin căsătoria cu o prințesă idolatră, el a nesocotit poruncile lui Dumnezeu pentru menținerea curăției poporului Său. Speranța că această soție egipteană ar fi convertită nu a fost decât o slabă scuză pentru păcat. Încălcând o poruncă directă de a rămâne aparte față de celelalte națiuni, regele a unit tăria sa cu un braț slab.

Un timp, Dumnezeu, în mila Sa îndurătoare, nu a luat în seamă teribila sa greșeală. Soția lui Solomon a fost convertită; iar regele, făcând uz de înțelepciunea sa, s-a luptat mult să stăvilească forțele răului, pe care nechibzuința sa le pusese în mișcare. Însă Solomon începuse să piardă din vedere pe Cel care era Izvorul puterii și slavei sale. Înclinațiile firești au triumfat asupra rațiunii. Pe măsură ce încrederea în sine creștea, el căuta să aducă la îndeplinire planul lui Dumnezeu pe propria lui cale....

Mulți dintre cei care mărturisesc a fi creștini consideră, ca și Solomon, că se pot uni cu cei fără Dumnezeu, crezând că influența

[65] lor asupra celor ce se află pe o cale rea va fi benefică; însă cât de adeseori chiar ei înșiși, prinși în cursă și învinși, cedează în privința credinței lor sfinte, sacrifică principiile și se despart de Dumnezeu. Un pas greșit conduce la altul, până când ajung în punctul în care își dau seama că nu pot rupe lanțurile care îi leagă. ⁷

Scuza — „El simpatizează cu religia” — Se aduce uneori scuza că cel necredincios simpatizează cu religia și că este tot ce poate fi de dorit într-o companie, cu excepția unui singur lucru — nu este creștin. Deși cea mai bună judecată a credinciosului poate sugera că nu este potrivită unirea pe viață a credinciosului cu necredinciosul, totuși, în nouă cazuri din zece, înclinațiile firești triumfă. Decăderea spirituală începe în momentul în care se face legământul la altar; zelul pentru religie este descurajat și o fortăreață după alta este dărâmată, până ce amândoi stau unul lângă celălalt sub drapelul negru al lui Satana. Chiar în cadrul sărbătorii de nuntă, spiritul lumesc triumfă asupra conștiinței, credinței și adevărului. În noul cămin, momentul dedicat rugăciunii nu este respectat. Mirele și mireasa s-au ales unul pe celălalt îndepărtându-L pe Isus. ⁸

Schimbarea s-a produs în cel credincios — La început, cel credincios s-ar putea să nu arate opoziție în noua relație; însă când se aduce în centrul atenției subiectul adevărului Bibliei, deodată se dezvăluie această atitudine: „Te-ai căsătorit cu mine, știind că sunt ceea ce sunt; nu vreau să fiu tulburat. De acum înainte, să fie înțeles că este interzisă orice discuție privitoare la vederile tale proprii.” Dacă cel credincios va manifesta în vreun fel seriozitate în ce privește credința sa, aceasta este luată drept lipsă de bunăvoință față de cel care nu prezintă interes pentru experiența creștină.

[66] Cel credincios consideră că, în noua relație, el trebuie să cedeze întrucâtva față de cel pe care l-a ales ca tovarăș de viață. Se susțin distracțiile sociale, lumești. La început se manifestă o mare opoziție față de acestea, însă pe măsură ce interesul pentru adevăr scade, îndoiala și necredința iau locul credinței. Nimeni nu s-ar aștepta ca cel care altădată era un credincios hotărât, conștiincios și un devotat urmaș al lui Hristos să devină vreodată îndoielnic, șovăitor. O, ce schimbare a produs această căsătorie neînțeleaptă! ⁹

Este un lucru primejdios să te unești cu cineva lumesc. Satana știe foarte bine că ceasul legământului căsătoriei poate însemna pentru mulți tineri și tinere încheierea experienței lor religioase

și a utilității lor. Ei sunt pierduți pentru Hristos. O perioadă de timp, printr-un efort susținut, ar putea să trăiască o viață de creștin, însă toate strădaniile lor întâmpină influența puternică din direcția opusă. Odinioară era un privilegiu și o bucurie pentru ei să vorbească despre credința și speranța lor; însă acum, ei nu doresc să menționeze acest subiect, pentru că știu că pe acela de care și-au legat destinul nu-l interesează. Drept urmare, credința în adevărul cel prețios se stinge în inima lor, iar Satana țese în mod ascuns în jurul lor plasa scepticismului.¹⁰

Riscând bucuriile cerului — „Pot merge oare doi oameni împreună fără a se învoi?” „Dacă doi dintre voi se învoiesc să ceară ceva Tatălui Meu din ceruri, le va da.” Ce ciudat! În timp ce unul dintre cei atât de strâns uniți este implicat, devotat, celălalt este indiferent și nepăsător; unul caută calea spre viața veșnică, iar celălalt se află pe calea cea largă ce duce spre moarte.

Sute de tineri L-au sacrificat pe Domnul Hristos și cerul, ca urmare a căsătoriei cu persoane neconvertite. Oare dragostea și [67] părtașia cu Isus are pentru ei valoare, atât de neînsemnată încât preferă compania bieților muritori? Este oare cerul atât de neînsemnat, încât riscă bucuriile acestuia de dragul unuia care nu are dragoste pentru prețiosul Mântuitor?¹¹

A te uni cu un necredincios înseamnă a te așeza pe tine însuți pe terenul lui Satana. Îl întristezi pe Duhul lui Dumnezeu și pierzi protecția Sa. Ți poți permite tu să stai într-un asemenea raport de forțe în bătălia pentru viața veșnică?¹²

Întreabă-te: „Oare nu cumva un soț necredincios îmi va îndepărta gândurile de la Isus? El este un iubitor mai mult de plăceri decât de Dumnezeu; oare nu cumva mă va determina el și pe mine să-mi găsesc plăcerea în lucrurile în care el își găsește plăcerea?” Calea către viața veșnică este abruptă și aspră. Nu-ți mai lua bagaje în plus care să-ți îngreuneze mersul.¹³

O casă deasupra căreia umbrele dăinuiesc mereu — Inima tânjește după dragoste omenească și această iubire nu este suficient de puternică, suficient de curată sau suficient de prețioasă pentru a lua locul iubirii lui Isus. Doar în Mântuitorul ei soția poate găsi înțelepciunea, tăria și harul de a trece prin grijile, răspunderile și necazurile vieții. Ea trebuie să facă din Isus tăria și călăuză ei. Femeia trebuie să se predea lui Hristos înainte de a se dăruia vreunui

prieten pământesc și a începe vreo relație care să fie în conflict cu acesta. Aceia care doresc să afle adevărata fericire trebuie să aibă binecuvântarea cerului asupra a tot ceea ce le aparține și asupra a tot ceea ce fac. Datorită neascultării de Dumnezeu există atât de multe inimi și cămine în suferință. Sora mea, dacă dorești să ai o casă deasupra căreia să nu se ridice niciodată umbre, nu-ți lega viața cu unul care este un vrăjmaș al lui Dumnezeu. ¹⁴

[68] **Argumentele unui creștin** — Ce ar trebui să facă orice creștin atunci când ajunge în situația dificilă în care se pune la încercare soliditatea principiului religios? Cu o hotărâre demnă de imitat, el ar trebui să spună deschis: „Eu sunt un creștin conștiincios. Eu cred că ziua a șaptea a săptămânii este Sabatul biblic. Credința și principiile noastre merg în direcții opuse. Nu putem fi fericiți împreună, deoarece, dacă eu continui să doresc mai departe cunoașterea voinței lui Dumnezeu, mă voi deosebi tot mai mult de lume și mă voi asemăna din ce în ce mai mult cu Hristos. Dacă tu continui să nu vezi frumusețea lui Hristos și nu te simți atras de adevăr, vei iubi mai departe lumea, pe care eu nu o pot iubi, în timp ce eu voi iubi lucrurile lui Dumnezeu pe care tu nu le poți iubi. Lucrurile spirituale trebuie judecate spiritual. Fără discernământ spiritual, tu nu vei putea înțelege ceea ce cere Dumnezeu de la mine sau să-ți dai seama de obligațiile pe care le am față de Stăpânul pe care-L slujesc; din această cauză, tu vei avea impresia că te voi neglija datorită îndatoririlor religioase. Nu vei fi fericit, ci gelos pe seama sentimentelor pe care le am față de Dumnezeu, iar eu voi fi sigură în ceea ce privește convingerile mele religioase. Când îți vei schimba felul în care vezi lucrurile, când inima ta va răspunde cerințelor lui Dumnezeu, când vei învăța să-L iubești pe Mântuitorul meu, atunci relația noastră ar putea fi reluată.”

Credinciosul face astfel un sacrificiu pentru Hristos, pe care conștiința sa îl aprobă și care arată că pentru el viața veșnică prețuiește atât de mult, încât nu-și poate permite riscul de a o pierde. El consideră că este mai bine să rămână necăsătorit decât să se lege pe viață cu unul care alege mai degrabă lumea decât pe Domnul Isus și care l-ar îndepărta de crucea lui Hristos. ¹⁵

O căsătorie sigură — O căsătorie poate fi întemeiată în siguranță numai în Hristos. Dragostea omenească poate fi manifestată prin legături foarte strânse doar în măsura în care este alimentată

de dragostea divină. Doar acolo unde domnește Hristos poate exista dragoste profundă, adevărată, neegoistă.¹⁶

Când unul dintre parteneri se convertește după căsătorie — [69]

Acela care s-a căsătorit când era neconvertit are, datorită convertirii sale, într-o măsură mai mare, obligația de a fi credincios tovarășului său de viață, oricât de mari ar fi diferențele de ordin religios; totuși, cerințele lui Dumnezeu trebuie avute în vedere înaintea oricărei relații omenești, chiar dacă urmarea va fi necazul și persecuția. Printr-un spirit iubitor și blând, această credincioșie poate duce la câștigarea celui necredincios.¹⁷

¹Testimonies for the Church 5:365, 366.

²Idem, 363, 364.

³Fundamentals of Christian Education, 102, 103.

⁴Idem, 500, 501.

⁵Testimonies for the Church 4:505.

⁶Idem, 124.

⁷Fundamentals of Christian Education, 498-500.

⁸Testimonies for the Church 4:505.

⁹Idem, 505, 506.

¹⁰Idem, 504, 505.

¹¹Idem, 507.

¹²Idem, 364.

¹³Idem, 363.

¹⁴Idem, 362, 363.

¹⁵Idem, 506, 507.

¹⁶Divina vindecare 358.

¹⁷Patriarhi și profeti, 175.

Capitolul 10 — Când este nevoie de sfat

Căutați sfat în Biblie — Fiind instituită de Dumnezeu, căsătoria este o rânduială sfântă și nu trebuie privită într-un spirit egoist. Aceia care au în vedere acest pas ar trebui să mediteze în mod solemn și cu rugăciune la importanța acesteia și să caute sfatul divin pentru a ști dacă merg pe o cale în armonie cu voia lui Dumnezeu. Sfaturile din Cuvântul lui Dumnezeu în această privință trebuie avute în vedere cu multă atenție. Cerul privește cu plăcere asupra acelei căsătorii încheiate pe baza dorinței sincere de a se conforma sfaturilor date în Scriptură. ¹

Dacă există vreun subiect ce trebuie chibzuit cu calm și judecând fără pasiune, atunci acela este subiectul căsătoriei. Dacă este nevoie vreodată de Biblie ca sfătuitoare, atunci acel moment este înainte de a face pasul prin care două persoane se leagă pentru o viață. Totuși, sentimentul predominant este acela că, în această problemă, sentimentele trebuie luate în seamă și, în mult prea multe cazuri, sentimentalismul bolnăvicios preia cârma și conduce spre ruină. Este punctul în care tinerii dovedesc inteligență în cea mai mică măsură; este subiectul asupra căruia ei refuză să gândească. Căsătoria pare să aibă o putere de vrajă asupra lor. Ei nu se supun lui Dumnezeu. Simțurile lor sunt ferecate, iar ei acționează în secret ca și când cineva s-ar amesteca în planurile lor. ²

[71] Mulți navighează în ape tulburi. Ei au nevoie de un pilot, dar ei privesc cu dispreț ajutorul de care au atât de mare nevoie, crezând că ei sunt în stare să-și cârmuiască propria barcă fără să-și dea seama însă că aceasta este pe punctul de a se lovi de o stâncă ascunsă, ceea ce ar produce naufragiul, ruinarea credinței și a fericirii.... Dacă nu vor fi cercetători sânguincioși ai Cuvântului lui Dumnezeu (Biblia), ei vor face greșeli grave, care vor dăuna fericirii lor și a altora atât pentru viața de acum, cât și pentru cea viitoare. ³

Necesitatea rugăciunii în vederea unei hotărâri potrivite — Dacă bărbații și femeile obișnuiesc să se roage de două ori pe zi

înainte de a întrezări căsătoria, ei ar trebui să se roage de patru ori pe zi atunci când se anticipă acest pas. Căsătoria este ceva care va va influența și afecta atât viața de acum, cât și cea viitoare....

Majoritatea căsătoriilor din timpul nostru și felul în care decurg ele fac din acestea un semn al sfârșitului. Bărbați și femei sunt atât de neînduplecați, atât de încăpățânați, încât Dumnezeu este lăsat în afara acestei probleme. Religia este dată deoparte, ca și când nu ar avea nici o însemnătate în această problemă atât de solemnă și de importantă.⁴

Când dragostea nebună este surdă la sfat — Două persoane fac cunoștință; se îndrăgostesc nebunește una de alta și întreaga atenție le este absorbită într-acolo. Rațiunea este orbită, iar judecata este dată peste cap. Nu vor să se supună nici unui sfat, nu acceptă să fie călăuziți, ci insistă că ei au propria lor cale, indiferent care ar fi consecințele. Ca o boală molipsitoare, de care nu poți scăpa, dragostea nebună, care îi stăpânește, trebuie să-și urmeze cursul; și se pare că nimic nu o poate opri.

Este posibil ca cei din jurul lor să-și dea seama că, dacă cei doi s-ar uni prin căsătorie, urmarea ar fi nefericirea pe toată durata vieții. Însă rugămintele și sfaturile sunt date în zadar. Este posibil ca, prin această unire, utilitatea aceluia pe care Dumnezeu l-ar binecuvânta în lucrarea Sa, să fie mutilată și distrusă; însă argumentele sunt nebăgate în seamă. Tot ce spun bărbații și femeile cu experiență se dovedește inefficient; este imposibil să le schimbi decizia la care i-au condus dorințele lor. Ei pierd interesul pentru adunările din casa de rugăciune și pentru tot ce este legat de religie. Sunt îndrăgostiți nebunește unul de altul, iar datoriile vieții sunt neglijate, ca și cum ar fi de mică importanță.⁵

Tinerii au nevoie de înțelepciunea și experiența celor în vârstă — Când există atâta suferință în urma căsătoriilor încheiate, de ce oare nu doresc tinerii să fie înțelepți? De ce continuă ei să aibă simțământul că nu au nevoie de sfatul celor mai în vârstă și cu experiență? În afaceri, atât bărbații, cât și femeile sunt foarte precauți. Înainte de a se angaja într-o anumită activitate, ei se pregătesc pentru acea lucrare. Ei dedică timp, bani și mult studiu atent subiectului respectiv în așa fel, încât să nu dea greș în acea întreprindere.

Cu atât mai multă precauție ar trebui dovedită atunci când se pășește în relație de căsătorie — o relație care afectează generațiile

viitoare și viața viitoare. În loc de aceasta, subiectul este tratat în glumă, cu ușurință, din impuls și pasiune, orbire și lipsa acordării unei considerații atente și calme. Singura explicație pentru acest lucru este că lui Satana îi place să vadă suferință și ruină în lume și el țese această plasă pentru a încurca sufletele în ea. El se bucură să vadă aceste persoane nechibzuite, pierzând bucuria în această lume și căminul din cea viitoare.⁶

[73] **Judecata matură a părinților trebuie apreciată** — Trebuie oare copiii să țină seama doar de propriile lor dorințe și înclinații, și să nu țină seama de sfatul și judecata părinților lor? Unii par a nu ține cont niciodată de dorințele și preferințele părinților lor și nici de judecata lor matură. Egoismul a ferecat ușile inimilor lor în ce privește afecțiunea filială. Mințile celor tineri trebuie trezite în această privință. Porunca a cincia este singura poruncă însoțită de o făgăduință, însă este tratată cu ușurință și chiar ignorată în mod voit de cel îndrăgostit. Desconsiderarea dragostei mamei, dezonorarea purtării de grijă a tatălui sunt păcate care rămân înregistrate în dreptul multor tineri.

Una dintre cele mai mari greșeli, legate de acest subiect, este aceea de a nu tulbura sentimentele celor tineri și fără experiență, de a nu se amesteca nimeni în dragostea lor. Acesta este un subiect care trebuie examinat din toate punctele de vedere. Ajutorul oferit de experiența celorlalți și o cumpănire cu calm și atenție a problemei de către ambele părți constituie lucruri esențiale. Subiectul acesta este tratat în general cu prea multă ușurință de marea majoritate a oamenilor. Tinerii mei prieteni, luați pe Dumnezeu și părinții voștri temători de El ca sfătuitoari! Rugați-vă pentru aceasta!⁷

Încredeți-vă în părinții credincioși — Dacă sunteți binecuvântați cu părinți temători de Dumnezeu, căutați-le sfatul. Deschideți-vă lor cu speranțele și planurile voastre; învățați lecțiile pe care le-au învățat ei în experiența lor de viață.⁸

Dacă ar fi mai apropiați de părinții lor, dacă s-ar încrede în ei și și-ar destăinui lor bucuriile și necazurile lor, copiii s-ar păzi de multe dureri de cap în viitor. Când sunt confuzi și nu știu ce cale să aleagă, ei trebuie să le prezinte părinților situația lor exact așa cum o văd ei și să le ceară sfatul. Cine ar putea întrevedea mai bine pericolele decât părinții credincioși? Cine le-ar putea înțelege mai bine temperamentul decât aceștia? Copiii care sunt creștini vor

aprecia, mai presus de orice binecuvântare pământească, iubirea și aprobarea părinților lor temători de Dumnezeu. Părinții pot simți împreună cu copiii lor și se pot ruga pentru ei și cu ei ca Dumnezeu să-i apere și să-i călăuzească. Mai presus de orice, ei îi vor încredința pe aceștia Prietenului și Sfătuitorului lor, care nu dă greș niciodată. ⁹

[74]

Părinții să îndrume sentimentele copiilor lor — Tații și mamele trebuie să simtă că le revine datoria de a călăuzi sentimentele copiilor lor, astfel ca acestea să fie îndreptate asupra acelor care le-ar putea fi tovarăși potriviți. Aceasta trebuie simțită ca o datorie, îndeplinită prin învățăturile pe care le dau, prin propriul lor exemplu, prin harul lui Dumnezeu, pentru a modela caracterul copiilor încă din cei mai fragezi ani ai lor, astfel ca ei să fie curați și nobili și să fie atrași spre bine și adevăr. Cei ce se aseamănă se atrag; cei ce se aseamănă se apreciază. Faceți ca dragostea pentru adevăr, curăție și bunătate să fie încă de timpuriu sădită în suflet, iar tinerii vor căuta societatea acelor care posedă aceste caracteristici. ¹⁰

Exemplul lui Isaac — Părinții nu ar trebui să piardă niciodată din vedere responsabilitatea pentru fericirea viitoare a copiilor lor. Supunerea cu respect a lui Isaac față de hotărârea tatălui său a fost rezultatul educației prin care a învățat să-i placă o viață de ascultare. ¹¹

Isaac a fost mult onorat de Dumnezeu, devenind moștenitorul făgăduințelor prin care lumea avea să fie binecuvântată; chiar când a avut vârsta de patruzeci de ani, el s-a supus deciziei tatălui său, care l-a desemnat pe slujitorul său, un om cu experiență și temător de Dumnezeu, să-i aleagă o soție. Iar rezultatul acestei căsătorii, așa cum este prezentată în Scripturi, este o imagine tandră și frumoasă a fericirii familiale: „Isaac a adus-o în cortul mamei sale Sara, a luat-o pe Rebeca și aceasta i-a devenit soție iar el a iubit-o; și astfel Isaac a fost mângâiat după moartea mamei sale.” ¹²

Părinții înțelepți vor fi grijulii — Veți întreba: „Ar trebui oare părinții să aleagă un tovarăș de viață pentru fiul sau fiica lor fără a ține seama de părerea și sentimentele acestuia sau acesteia?” Voi pune această întrebare așa cum ar trebui să sune de fapt: „Ar trebui oare ca fiul sau fiica să-și aleagă tovarășul de viață fără a-și consulta mai întâi părinții, având în vedere că un asemenea pas va afecta fericirea părinților care își iubesc copiii?” și trebuie oare ca fiul sau fiica să persiste pe propria cale, în ciuda sfaturilor și rugămintilor

[75]

părinților săi? Răspund cu hotărâre: NU, chiar dacă nu s-ar căsători niciodată. Porunca a cincia oprește un astfel de curs. „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.” Aceasta este o poruncă însoțită de o făgăduință pe care Dumnezeu o va împlini cu siguranță față de aceia care sunt ascultători. Părinții înțelepți nu vor alege niciodată tovarăși de viață pentru copiii lor fără a le respecta dorințele. ¹³

¹Letter 17, 1896.

²Fundamentals of Christian Education, 103.

³Idem, 100.

⁴Solii pentru tineret, 460.

⁵The Review and Herald, 25 septembrie, 1888.

⁶The Review and Herald, 2 februarie, 1886.

⁷Fundamentals of Christian Education, 104.

⁸Divina vindecare 352.

⁹Fundamentals of Christian Education, 105, 106.

¹⁰Patriarhi și profeti, 176.

¹¹Idem, 175.

¹²Idem, 175.

¹³Testimonies for the Church 5:108.

Secțiunea 4 — Factori care conduc spre	[76]
succes sau eșec	[77]
	[78]
	[79]

Capitolul 11 — Căsătorii pripite, imature

Pericolul atașărilor din timpul copilăriei — Căsătoriile timpurii nu trebuie încurajate. Într-o relație atât de importantă și cu efecte atât de îndelungate, cum este căsătoria, nu trebuie pășit cu grabă, fără pregătire suficientă și înainte ca puterile mintale și fizice să fie bine dezvoltate. [a class="chapterendnote">1](#)

Băieții și fetele intră în relația de căsătorie având o dragoste necoaptă, o judecată imatură, neavând sentimente nobile, înalte, și se avântă în jurământul căsătoriei, conduși cu totul de pasiunile lor copilărești....

Atașamentele care s-au format în copilărie au avut adesea ca urmare cămine nenorocite sau despărțiri mizerabile. Legăturile timpurii, dacă sunt formate fără consimțământul părinților, rareori s-au dovedit fericite. Sentimentele fragede trebuie reținute până când sosește timpul, la o vârstă potrivită și o experiență suficientă ca acestea să fie demne de onoare și să existe siguranța de a le descătușa. Acelea care nu vor fi reținute pot conduce spre pericolul unei existențe nefericite.

Un tânăr care nu a trecut de vârsta adolescenței are o judecată slabă în ce privește potrivirea cu o persoană tot atât de tânără ca și el, care să-i devină tovarășă de viață. După ce judecata lor a devenit mai matură, ei se văd legați pe viață unul de celălalt și poate cu totul nepregătiți pentru a se face fericiți unul pe celălalt. Apoi, în loc să aibă o existență bună, încep învinuirile, spărturile se largesc până ce se instalează indiferența și neglijența unuia față de celălalt. Pentru ei nu există nimic sacru în cuvântul „cămin”. Însăși atmosfera este otrăvită de cuvinte lipsite de iubire și reproșuri amare. ²

[80] Căsătoriile imature sunt răspunzătoare pentru multe dintre relele care există astăzi. Printr-o căsătorie întemeiată prea devreme în viață nu se susține nici sănătatea fizică, nici tăria mintală. În general, în acest subiect, rațiunea este prea puțin folosită. Mulți tineri acționează din impuls. Acest pas, care îi afectează în mod serios spre bine sau spre rău, fiind o binecuvântare sau un blestem pe toată durata vieții, este prea adesea făcut în grabă, sub impulsul sentimentelor. Mulți

nu vor să asculte sfaturile sau îndemnurile care le sunt date dintr-un punct de vedere creștin.³

Satana este continuu ocupat să îi determine pe tinerii neexperimentați să se grăbească în privința căsătoriei. Însă, cu cât ridicăm în slăvi mai puțin căsătoriile care se întemeiază acum, cu atât mai bine.⁴

Urmările căsătoriilor pripite, chiar printre cei care mărturisesc a fi copii ai lui Dumnezeu, sunt despărțirile, divorțurile și o mare confuzie în biserică.⁵

Ce contrast între cursul vieții lui Isaac și cel urmat de tinerii din timpul nostru, chiar dintre creștini! Adeseori, tinerii consideră că sentimentele lor constituie o problemă în care doar propria persoană trebuie consultată — o problemă în care în nici un fel nici Dumnezeu, nici părinții nu trebuie să se amestece. Cu mult înainte de a deveni bărbați sau femei, ei se consideră în stare să facă propria lor alegere, fără ajutorul părinților lor. Doar câțiva ani din viața de căsătorie le sunt de obicei suficienți pentru a le arăta greșeala făcută, însă adesea este prea târziu pentru a preveni urmările rele. Căci aceeași lipsă de înțelepciune și stăpânire de sine, care a determinat alegerea pripită, este cea care îngăduie agravarea răului, până ce căsătoria devine un jug care roade. În acest fel, mulți și-au năruit fericirea pentru această viață și speranța în viața veșnică.⁶

Potențiali lucrători pentru Dumnezeu puși în încurcătură — Bărbați tineri au primit adevărul și au mers bine un timp, însă Satana și-a țesut plasa în jurul lor, în prietenii neînțelepte și căsătorii slabe. El a întrezărit că aceasta este calea prin care-i putea abate cel mai bine de pe cărarea sfințirii.⁷

[81]

Mi s-a arătat că tineretul de astăzi nu are simțământul marelui pericol în care se află. Sunt mulți tineri pe care Dumnezeu i-ar accepta ca lucrători în diferitele ramuri ale lucrării Sale, însă Satana se interpune și îi încurcă în așa fel în plasa sa, încât aceștia se înstrăinează de Dumnezeu și devin fără putere în lucrarea Sa. Satana este un lucrător isteț și perseverent. El știe foarte bine cum să-i prindă în cursă pe cei nechibzuiți și este un fapt alarmant acela că doar puțini reușesc să scape din vicleniile sale. Ei nu văd nici un pericol și nu se păzesc împotriva planurilor sale. El îi determină să se lege afectiv unul de celălalt, fără să caute înțelepciunea lui

Dumnezeu sau a celor pe care El i-a trimis pentru a-i sfătuși, îndemna și avertiza. Se încred în ei înșiși și nu suportă restricții.⁸

Sfaturi pentru un tânăr adolescent — Ideile tale copilărești, de dragoste față de fete, nu dau nimănui o părere bună despre tine. Lăsându-ți mintea să rătăcească în această direcție, îți îndepărtezi gândurile de la studiu. Astfel, întovărășirile tale vor fi lipsite de curăție; căile tale și ale altora vor fi corupte. Exact în acest fel mi-a fost prezentat cazul tău, și, atâta timp cât persisti pe propria ta cale, oricine va căuta să te îndrume, să te influențeze sau să-ți pună restricții va întâmpina cea mai hotărâtă rezistență, deoarece inima ta nu este în armonie cu adevărul și dreptatea.⁹

[82] **Nepotrivirea de vârstă** — Cei doi s-ar putea să nu aibă bogăție lumească, însă ar trebui să aibă marea binecuvântare a sănătății. Însă, în marea majoritate a cazurilor nu trebuie să existe nepotrivirea de vârstă. O neglijare a acestei reguli poate afecta în mod serios sănătatea celui mai tânăr și, adesea, sănătatea copiilor este jefuită de tărie fizică și mintală. Ei nu pot primi de la un părinte în vârstă grija și atenția de care vârsta lor fragedă are nevoie și s-ar putea să fie lipsiți de unul dintre părinți, datorită morții acestuia, tocmai în momentul în care ar avea cea mai mare nevoie de dragoste și călăuzire.¹⁰

¹The Ministry of Healing, 358.

²Messages to Young People, 452.

³Ibid., 453.

⁴Testimonies for the Church 2:252.

⁵The Review and Herald, 25 septembrie, 1888.

⁶Patriarchs and Prophets, 175.

⁷Testimonies for the Church 5:114, 115.

⁸Idem, 105, 106.

⁹Manuscript 15a, 1896.

¹⁰The Ministry of Healing, 358.

Potrivit unul cu celălalt — În multe familii, nu există acea politețe creștină, acea curtenie autentică, ascultare și respect unul față de celălalt, care i-ar pregăti pe membrii familiei pentru căsătorie și ei, la rândul lor, ar avea familii fericite. În loc de răbdare, bunătate, curtenie duioasă, simpatie și iubire creștină, există cuvinte tăioase, idei care se bat cap în cap și un spirit de critică, dictatorial. ¹

Adesea, înainte de căsătorie, persoanele în cauză au puține ocazii de a se familiariza cu obiceiurile și caracterul celuilalt; și, în ceea ce privește viața de zi cu zi, ei sunt de fapt niște străini când își unesc interesele la altar. Mulți descoperă, prea târziu, că nu se potrivesc unul cu celălalt, iar urmarea este nenorocire pe toată durata vieții. Adesea, soția și copiii suferă datorită indolenței și nepriceperii sau obiceiurilor vicioase ale soțului și tatălui. ²

Astăzi, lumea este plină de suferință și păcat datorită nepotrivirilor din căsătorii. Uneori, este nevoie doar de câteva luni pentru ca soțul și soția să-și dea seama că nu li se vor armoniza niciodată caracterele; iar urmarea este discordia care va triumfa în cămin, acolo unde ar trebui să existe numai iubire și armonie cerească.

Prin certuri pe seama unor lucruri neînsemnate se cultivă un spirit de amărăciune și resentiment. În cămin, neînțelegerile și certurile produc suferință ce nu se poate reda în cuvinte și conduc la separarea acelor care ar trebui să fie uniți prin legăturile iubirii. În acest fel, mii de oameni s-au sacrificat, trup și suflet, datorită unor căsătorii neînțelepte și au pornit în jos pe calea spre pierzare. ³

Deosebiri continue într-o casă împărțită — Fericirea și prosperitatea în căsnicie depind de unitatea dintre cei doi. Cum ar putea oare inima firească să fie în armonie cu inima care este una cu Hristos? Unul seamănă în firea pământească, gândind și acționând după îndemnul inimii sale; celălalt seamănă în duhul, căutând să-și stăpânească egoismul, înclinațiile firești, și să trăiască în supunere față de Stăpânul, al cărui slujitor mărturisește că este. Astfel, există o continuă deosebire de gusturi, înclinații și scopuri. Afară de cazul

când credinciosul, datorită adeziunii sale neclintite față de principii, îl câștigă pe cel neconvertit, acesta, cel mai adesea, va ajunge descurajat și își va vinde principiile sale religioase pentru o biată companie a unuia care nu are legătură cu cerul. ⁴

Căsătorii ruinate prin nepotrivire — Multe căsătorii aduc numai suferință; și totuși, mințile tinerilor alunecă pe această cale, deoarece Satana îi conduce într-acolo, făcându-i să creadă că trebuie să se căsătorească pentru a fi fericiți, ei neavând capacitatea de a fi stăpâni pe sine sau de a întreține o familie. Aceia care nu doresc să se adapteze caracterului celuilalt, evitând astfel neînțelegeri și certuri neplăcute, ar trebui să nu facă acest pas. Însă aceasta este una dintre cursele ispititoare ale timpului sfârșitului, prin care mii de persoane sunt ruinate pentru viața aceasta și cea viitoare. ⁵

[85] **Consecințele iubirii oarbe** — Fiecare trăsătură a acelor care devin afectați de această boală molipsitoare — dragoste oarbă — este subjugată acesteia. Ei par a fi lipsiți de bun simț, mersul general al faptelor lor este dezgustător pentru cei ce-i privesc.... Mulți ajung în criza acestei boli prin căsătorie imatură, iar, când noutatea a trecut și când vraja dorinței după intimitate s-a terminat, una sau ambele părți se trezesc la adevărata lor stare. Atunci își dau seama că nu se potrivesc, însă sunt uniți pe viață. Legați unul de celălalt prin cel mai solemn jurământ, ei privesc cu inimile zdrobite înainte, la viața nenorocită care îi așteaptă. În situația dată, ei ar trebui să facă tot ceea ce pot mai bine, însă mulți nu fac acest lucru. Ei ori încalcă jurământul căsătoriei, ori fac ca jugul de pe umerii lor să fie foarte greu, încât își pun capăt vieții, în mod laș. ⁶

De fapt, de acum înainte, atât soțul, cât și soția ar trebui să studieze toată viața cum pot evita tot ce ar crea controverse, și astfel legământul căsătoriei ar rămâne neatins. ⁷

Experiența altora — o avertizare — Domnul A. are o fire cu care Satana se joacă cu succes. Acest caz ar trebui să-i învețe pe cei tineri o lecție în privința căsătoriei. Soția lui a acționat din impuls și pe baza sentimentelor, nu cu rațiune și judecată, în alegerea unui tovarăș de viață. A fost oare căsătoria lor rezultatul unei iubiri adevărate? Nu, nu; a fost urmarea impulsului, a pasiunii oarbe, nesfîntite. Nici unul dintre ei nu a fost pregătit pentru răspunderile vieții de căsătorie. Când noutatea a trecut și s-au familiarizat unul cu celălalt, dragostea lor a devenit mai puternică, mai profundă, iar

viețile lor s-au unit în armonie plăcută? Nu, ci cu totul invers. Cele mai rele trăsături ale caracterului lor au început să se adâncească prin exercitare, iar viața lor, în loc să fie o viață fericită, a devenit un necaz continuu, în creștere.⁸

De ani de zile primesc scrisori de la diferite persoane care au căsnicii nefericite și istorisirile relatate sunt suficiente pentru a-ți produce durere în inimă. Nu este lucru ușor să decizi ce sfat poate fi dat acestor nefericiți sau cum s-ar putea face lumină în viața lor, însă experiența lor tristă ar trebui să fie o avertizare pentru alții.⁹

[86]

¹The Review and Herald, 2 februarie, 1886.

²Patriarchs and Prophets, 189.

³Messages to Young People, 453.

⁴Testimonies for the Church 4:507, 508.

⁵Idem, 122, 123.

⁶Testimonies for the Church 5:110, 111.

⁷Testimonies for the Church 5:122.

⁸Testimonies for the Church 5:121, 122.

⁹Testimonies for the Church 5:366.

Pregătirea pentru căsătorie — o parte esențială a educației
 — În nici un fel nu se va păși în relația de căsătorie până ce părțile implicate nu vor cunoaște datoriile practice ale vieții de cămin. Soția trebuie să dețină acel rafinament al minții și manierelor pentru a putea fi calificată spre a crește în mod corespunzător copiii pe care îi va avea. ¹

Multe femei, socotite bine instruite, care au absolvit cu onoruri anumite institutii de învățământ, sunt în mod rușinos ignorante în ceea ce privește datoriile practice ale vieții. Ele sunt lipsite de calificarea necesară pentru o gospodărire corespunzătoare a familiei, și deci esențială pentru fericirea acesteia. Ele pot vorbi despre sfera elevată a femeii și drepturile ei, însă nu fac nici pe departe cinste familiei.

[88] Este dreptul fiecărei urmașe a Evei să înțeleagă pe deplin datoriile gospodărești, să fie instruită în orice lucru gospodăresc. Fiecare tânără trebuie să fie în așa fel pregătită, încât, dacă ar fi să ocupe poziția de soție sau mamă, ea să poată domni ca o regină în propriul ei domeniu. Ea trebuie să fie cu totul competentă, să-și călăuzească și instruiască copiii, să-și dirijeze slujitorii sau, dacă va fi nevoie, să facă față cu propriile ei mâini treburilor din gospodăria sa. Este dreptul ei să înțeleagă mecanismul de funcționare a corpului omenesc și principiile de igienă, chestiuni ce țin de alimentație și îmbrăcăminte, muncă și multe altele de care este direct legată bunăstarea familiei sale. Este dreptul ei să dobândească o astfel de cunoaștere a celor mai bune metode de tratare a bolilor în așa fel încât, în caz de îmbolnăvire, să-și îngrijească ea însăși copiii, în loc să-și lase prețioasele comori pe mâna unor asistente și medici străini.

Ideea că ignorarea ocupațiilor utile, legate de gospodărie, constituie trăsătura esențială a unui adevărat gentleman sau a unei adevărate doamne este contrară planului lui Dumnezeu, prin crearea omului. Lenea este un păcat, iar necunoașterea datoriilor obișnuite

este urmarea nesăbuiței care va avea drept consecințe remușcări amare. ²

Tinerile consideră că este umilitor să gătească sau să facă alte treburi gospodărești; și, din acest motiv, multe fete, care se căsătoresc și au în grijă familii, nu prea au idee de datoriile pe care le au ca soții și mame. ³

Ar trebui să fie o lege ca tinerii să nu se căsătorească până ce nu știu să îngrijească de copiii pe care-i vor avea în familia lor. Ei ar trebui să știe să aibă grijă de această casă pe care Dumnezeu le-a încredințat-o. Dacă nu înțeleg legile prin care funcționează organismul lor, ei nu pot înțelege datoria pe care o au față de Dumnezeu sau față de ei înșiși. ⁴

Programa de învățământ de la colegiu ar trebui să cuprindă și instruirea în treburile gospodărești — Educația pe care o primesc tinerii și tinerele care frecventează colegiile noastre în privința vieții de familie necesită o atenție deosebită. Este de mare importanță, în lucrarea de formare a caracterului, ca studenții de la colegiile noastre să fie învățați să se ocupe cu lucrul care le este desemnat, dând la o parte orice înclinație spre lene. Ei trebuie să se obișnuiască cu datoriile vieții de fiecare zi. Ei trebuie să fie învățați să-și îndeplinească datoriile zilnice, pe deplin și bine, cu cât mai puțin zgomot și dezordine cu putință. Fiecare lucru trebuie făcut cum se cuvine și în ordine. Bucătăria și toate celelalte părți ale casei trebuie păstrate curate și în ordine. Cărțile trebuie lăsate deoparte, până la timpul potrivit, iar studiul nu trebuie să aibă loc în detrimentul neglijării datoriilor gospodărești. Studiul cărților nu trebuie să ocupe mintea în așa fel, încât să se neglijeze datoriile gospodărești de care depinde confortul familiei. [89]

În îndeplinirea acestor datorii trebuie biruite obiceiurile lipsei de atenție, ale neglijenței și dezordinii; căci, dacă nu sunt corectate, aceste obiceiuri vor fi continuate, iar viața va fi lipsită de utilitate. ⁵

Cunoașterea gospodăriei este indispensabilă — Multe dintre domeniile de studiu care consumă timpul studenților nu sunt esențiale pentru viața practică sau pentru fericirea lor, însă este esențial ca fiecare tânăr să fie familiarizat cu datoriile zilnice. La nevoie, o tânără se poate dispensa de cunoașterea limbii franceze, de exemplu, a algebrei sau chiar a pianului; însă este indispensabil ca ea să învețe să facă pâine bună, să coasă haine potrivite și de bun

gust și să îndeplinească cu eficiență multe treburi care sunt legate de gospodărie.

Pentru sănătatea și fericirea întregii familii, nimic nu este mai vital decât istețimea și inteligența bucătăresei. Printr-o hrană greșit pregătită, nesănătoasă, ea poate afecta și chiar ruina atât eficiența adultului, cât și dezvoltarea copilului. Iar printr-o hrană îmbietoare și gustoasă, ea poate realiza tot atât de mult în direcția cea bună. Iată deci cum, pe multe căi, fericirea vieții este legată de îndeplinirea cu credincioșie a datoriilor obișnuite ale vieții. ⁶

[90] **Acordați atenție igienei** — Ar trebui să se acorde mai multă atenție principiilor de igienă în alimentație, mișcare fizică, îngrijire a copiilor, tratamentul bolnavilor și multe alte domenii. ⁷

În predarea igienei, un profesor serios va căuta să valorifice orice ocazie pentru a arăta necesitatea curățeniei, atât în ce privește deprinderile personale, cât și mediul în care trăiește fiecare.... Învățați-i pe studenți că un dormitor curat, o bucătărie meticulos curățită și o masă sănătoasă și gustoasă vor contribui mai mult la fericirea familiei și vor atrage mai mult atenția vizitatorului sensibil decât orice mobilă oricât de scumpă din sufragerie. Faptul că „viața este mai mult decât mâncare și trupul mai mult decât îmbrăcăminte” [Luca 12:23](#), este o lecție nu mai puțin necesară astăzi decât acum 1800 de ani, când a fost dată de către Divinul Învățător. ⁸

Tânăra să fie harnică — Tu ai trăsături de caracter ce trebuie sever disciplinate și stăpânite cu hotărâre, înainte ca să poți pași cu siguranță în relația de căsătorie. De aceea, gândul căsătoriei trebuie înlăturat din mintea ta până vei birui defectele caracterului tău, ca să poți deveni o soție fericită. Ai neglijat să te pregătești pentru lucrul organizat în gospodărie, nu ai considerat necesară deprinderea de a fi harnică. Odată format, obiceiul de a găsi plăcere în lucrul util nu va fi pierdut niciodată. Atunci vei fi pregătită pentru orice împrejurare a vieții și te vei descurca în situația respectivă. Vei învăța să-ți placă activitatea. Dacă îți găsești plăcere în munca folositoare, mintea îți va fi ocupată cu lucrul respectiv și nu vei avea timp să te lași în voia viselor închipuite.

[91] Priceperea în activități utile va conferi minții tale, neastâmpărate și nemulțumite, energie, eficiență și pe viitor o demnitate decentă, care va impune respect. ⁹

Valoarea educației practice pentru fete — Mulți dintre cei care consideră că este necesar ca fiii să fie instruiți în vederea câștigării existenței în viitor socotesc cu totul opțională pregătirea fiicelor, pentru a putea fi independente și a se întreține singure. De obicei, în școală, tânăra învață puține lucruri care pot fi puse în practică pentru câștigarea pâinii zilnice; și, neprimind în cămin nici un fel de educație în treburile bucătăriei și ale gospodăriei, ea crește fiind cu totul nefolositoare, o povară pentru părinții ei...

O femeie care a fost învățată să-și poarte singură de grijă va putea purta de grijă și altora. Ea nu va fi niciodată o povară pentru familie sau societate. Când soarta vieții se încruntă, va fi întotdeauna un loc pentru ea undeva, un loc unde să-și câștige în mod cinstit existența și să-i ajute pe cei care depind de ea. Femeia trebuie să fie instruită pentru a cunoaște câteva meserii prin care să-și poată câștiga existența, dacă este necesar. Trecând peste alte ocupații de onoare, fiecare fată trebuie să învețe să se ocupe de treburile gospodărești ale casei, să știe să gătească, să facă curățenie și să spele rufe. Ea trebuie să înțeleagă toate acele lucruri pe care trebuie să le cunoască stăpâna casei, fie că familia este bogată sau săracă. Astfel, dacă se întâmplă ceva, ea este pregătită pentru orice în caz de nevoie; într-un anumit fel vorbind, ea este independentă de împrejurări. ¹⁰

Pentru fiecare femeie, cunoașterea datoriilor gospodărești este dincolo de orice preț. Sunt nenumărate familii a căror fericire a fost năruită datorită ineficienței soției și mamei. Nu este așa de important ca fetele noastre să învețe pictura, broderia, muzica sau problemele dificile de matematică ori tehnici de retorică, pe cât este de important să învețe să croiască, să confecționeze și să-și repare propriile haine sau să pregătească o hrană sănătoasă și gustoasă. Unei fetițe de 9-10 ani, trebuie să i se ceară să contribuie la treburile gospodărești obișnuite, atât cât poate, și trebuie să aibă responsabilitate pentru felul în care își îndeplinește lucrul. A fost un tată înțelept acela care, întrebat fiind ce intenționează cu fiicele sale, a răspuns: „Intenționez ca acestea să-și facă ucenicia în școala excelentă a mamei lor, ca să poată învăța arta de a valorifica timpul, să fie pregătite să devină soții și mame, capi de familie și membri folositori ai societății.” ¹¹

Viitorul soț trebuie să fie econom și harnic — În vechime, obiceiul vremii cerea ca mirele, înainte de ratificarea legământului căsătoriei, să plătească o sumă de bani sau echivalentul acesteia într-

un anumit produs, după posibilitățile lui, tatălui viitoarei sale soții. Acest lucru era privit ca o garanție pentru viitoarea căsătorie. Tații considerau că nu prezintă siguranță să încredințeze fericirea fiicelor lor unor bărbați neprevăzători în ce privește susținerea unei familii. Dacă aceștia nu erau suficient de chibzuiți și energici în a se ocupa de afaceri și a dobândi vite sau pământ, exista teama că viața lor se va dovedi fără valoare. Însă exista prevederea de a fi puși la probă aceia care nu aveau nimic pentru a plăti pentru viitoarea lor soție. Li se îngăduia să lucreze pentru tatăl fiicei pe care o iubeau, durata de timp fiind stabilită în funcție de valoarea zestrei cerute. Când pretendentul era credincios în lucrul prestat și se dovedea valoros și din alte puncte de vedere, el primea fiica de soție; și, în general, zestrea pe care o primise tatăl îi era dată acesteia la nuntă....

[93] Acest obicei străvechi, de care uneori s-a făcut abuz, cum a fost cazul lui Laban, a avut rezultate bune. Prin faptul că se cerea pretendentului să efectueze anumite servicii pentru a-și asigura mireasa, se prevenea astfel o căsătorie pripită și exista posibilitatea de a se pune la probă profunzimea sentimentelor acestuia cât și capacitatea lui de a purta de grijă unei familii. În vremurile noastre, se întâmplă multe rele pentru care se urmează un curs opus.¹²

Nici un bărbat nu are scuze pentru că nu are capacitate financiară. Despre mulți bărbați se poate spune: Este bun, prietenos, generos, un om bun, un creștin; însă nu e în stare să se țină de o treabă. În ce privește abilitatea folosirii banilor, a mijloacelor, el este doar un copil. Părinții lui nu l-au învățat să se întrețină singur.¹³

¹Pacific Health Journal, mai 1890. (The Health Reformer, May, 1877).

²Fundamentals of Christian Education, 75.

³The Ministry of Healing, 302.

⁴Manuscript 19, 1887.

⁵Testimonies for the Church 6:169, 170.

⁶Education, 216.

⁷Education, 197.

⁸Education, 200.

⁹Testimonies for the Church 3:336.

¹⁰The Health Reformer, December, 1877.

¹¹Fundamentals of Christian Education, 74.

¹²Patriarchs and Prophets, 188, 189.

¹³Letter 123, 1900.

Capitolul 14 — Adevărata convertire — un lucru necesar

[94]

Religia asigură fericirea familiei — Religia este pentru o familie o putere minunată. Purtarea atât a soțului față de soție, cât și a soției față de soț poate să facă din viața de cămin o pregătire pentru intrarea în familia de sus. ¹

Inimile care sunt umplute cu dragostea lui Hristos nu se pot înstrăina niciodată prea mult. Religia înseamnă dragoste, iar un cămin creștin este un loc în care domnește dragostea și exprimă prin curtenie și fapte alese o curtoazie amabilă. ²

Este nevoie de religie în cămin. Numai aceasta poate preveni relele grozave, care amărăsc atât de adesea viața de familie. Doar acolo unde domnește Hristos poate exista dragoste profundă, adevărată, neegoistă. Atunci sufletul este aproape de suflet și cele două vieți se împletesc armonios. Îngerii lui Dumnezeu vor fi musafiri ai căminului, iar prezența lor va sfinți camera conjugală. Senzualitatea josnică nu-și are locul acolo. Gândurile vor avea în vedere voia lui Dumnezeu și tot spre El va fi îndreptat devotamentul inimii. ³

În căminul în care locuiește Domnul Hristos se va da pe față un interes sincer și dragoste unul față de celălalt; nu o dragoste spasmodică, exprimată doar prin mângâieri, ci o iubire profundă și de durată. ⁴

Creștinismul — o influență preponderentă — Creștinismul ar trebui să aibă o influență preponderentă asupra relației din cămin, însă prea adesea se întâmplă că motivele care conduc la această unire nu sunt în concordanță cu principiile creștine. Satana caută continuu să-și consolideze puterea asupra poporului lui Dumnezeu, determinându-i pe aceștia să intre în legături de căsătorie cu supușii săi, iar pentru a realiza acest lucru, el se străduiește să trezească pasiuni nesfinte în inimă. Însă Domnul a dat, în Cuvântul Său, o mulțime de instrucțiuni poporului Său — de a nu se uni cu aceia care nu sunt stăpâniți de dragostea Lui. ⁵

[95]

Sfat pentru un cuplu de curând căsătorit — Căsătoria, o unire pe viață, este un simbol al unirii dintre Hristos și biserica Sa. Spiritul pe care îl manifestă Domnul Hristos față de biserica Sa este spiritul pe care trebuie să-l manifeste soțul și soția unul față de celălalt. Dacă ei Îl iubesc pe Dumnezeu în cel mai înalt sens, se vor iubi unul pe altul în Domnul, tratându-se întotdeauna cu amabilitate, fiind atrași unul de celălalt prin legături neschimbătoare. Prin tăgăduirea de sine și sacrificiul de sine, manifestate reciproc, ei vor fi o binecuvântare unul pentru celălalt....

Amândoi trebuie să fiți convertiți. Nici unul dintre voi nu înțelegeți însemnătatea ascultării de Dumnezeu. Studiați cuvintele: „Cine nu este cu Mine este împotriva Mea și cine nu adună cu Mine risipește”. Sper sincer să deveniți amândoi adevărați copii ai lui Dumnezeu, slujitori cărora El să le poată încredința responsabilități. Atunci veți avea pace, încredere și credință. Da, amândoi puteți fi fericiți, creștini consecvenți. Agerimea minții trebuie cultivată astfel ca să puteți alege între bine și rău. Faceți din Cuvântul lui Dumnezeu studiul vostru. Domnul Isus dorește ca voi să fiți mântuiți. Fratele meu, El ți-a purtat de grijă în mod minunat, astfel ca viața ta să fie una folositoare. Fă tot posibilul să faci cât de multe fapte bune.

[96] Dacă nu aveți dorințe sincere de a deveni copii ai lui Dumnezeu, nu veți înțelege în mod clar cum să vă ajutați unul pe celălalt. Dovediți atenție și delicatețe unul față de altul, renunțând la propriile dorințe și scopuri pentru a vă face unul pe altul fericiți. Înaintați zilnic în cunoașterea de sine. Zi de zi, puteți învăța mai bine să vă consolidați punctele slabe din caracter. Domnul Isus va fi lumina, tăria, coroana motivelor voastre de bucurie pentru că I-ați supus Lui voința voastră....

Aveți nevoie de harul lui Dumnezeu în inima voastră. Nu doriți o viață de tihnă și inactivitate. Toți aceia care sunt implicați în lucrarea lui Dumnezeu trebuie să fie în mod continuu în gardă împotriva iubirii de sine. Candela să vă fie pregătită și să ardă. Atunci nu veți fi nepăsători în privința cuvintelor și faptelor voastre. Veți fi amândoi fericiți, dacă veți încerca să vă faceți pe plac unul altuia. Țineți ferestrele sufletului închise față de cele pământești și deschise spre ceruri.

Bărbații și femeile pot atinge un standard înalt doar dacă Îl recunosc pe Domnul Hristos ca Mântuitorul lor personal. Vegheați

și rugați-vă, supunând totul lui Dumnezeu. Cunoașterea pentru care vă luptați pentru dobândirea vieții veșnice vă va întări și mângâia pe amândoi. În gând, cuvânt și faptă, voi trebuie să fiți lumini în lume. Disciplinați-vă pe voi înșivă în Domnul; pentru că El v-a încredințat adevăruri sacre, pe care nu le puteți aduce la îndeplinire în mod corespunzător fără această disciplină. Crezând în Domnul Isus, nu vă veți mântui doar sufletele voastre, ci, prin cuvânt și propriul exemplu, veți căuta să mântuiți și alte suflete. Domnul Hristos să fie modelul vostru. El să fie Acela care vă poate da putere să biruiți. Distrugeți cu totul rădăcinile egoismului. Dați-I slavă lui Dumnezeu, căci sunteți copiii Lui. Măriți-L pe Răscumpărătorul vostru, iar El vă va oferi un loc în Împărăția Sa. ⁶

¹Letter 57, 1902.

²Testimonies for the Church 5:335.

³Idem, 362.

⁴The Review and Herald, 2 februarie, 1886.

⁵Patriarhi și profeti, 580.

⁶Letter 57, 1902.

Secțiunea 5 — De la altarul căsătoriei

[97]

[98]

[99]

Capitolul 15 — Făgăduințe solemne

Scopul lui Dumnezeu pentru bărbat și femeie — Dumnezeu a făcut din bărbat o femeie, care să-i fie tovarăș și ajutor, care să fie una cu el, să-l înveselească, să-l încurajeze, să-i fie o binecuvântare, iar el, la rândul lui, să-i fie un ajutor puternic. Toți aceia care pășesc în relație de căsătorie, având un scop sfânt — soțul de a dobândi sentimentele curate ale unei inimi de femeie, femeia de a înmuia și îmbunătăți caracterul soțului ei și de a-l desăvârși — îndeplinesc scopul lui Dumnezeu pentru ei.

Domnul Hristos nu a venit să distrugă această instituție, ci s-o readucă la sfințenia și noblețea sa originală. El a venit să restaureze chipul moral al lui Dumnezeu în om, și această lucrare a început-o punându-și aprobarea asupra căsătoriei.¹

El, care a dat-o pe Eva lui Adam ca ajutor, a înfăptuit prima Sa minune la un ospăț de nuntă. În sala de ospăț, acolo unde prietenii și rudele se bucurau împreună, a fost locul unde și-a început Domnul Hristos lucrarea publică. În acest fel, El a aprobat căsătoria, recunoscând-o ca pe o instituție pe care El Însuși o întemeiase. El poruncise ca bărbații și femeile să se unească prin sfânta legătură a căsătoriei, să întemeieze familii ai căror membri, încoronați cu onoare, aveau să fie recunoscuți ca membri ai familiei de sus.²

Domnul Isus dorește căsătorii fericite — Iubirea divină, ce emană de la Hristos, nu distruge niciodată iubirea omenească, ci o include. Prin aceasta, dragostea omenească este rafinată și curățită, înălțată și înnobilită. Iubirea omenească nu poate aduce niciodată fructe prețioase, dacă nu este unită cu natura divină și dacă nu este cultivată pentru ceruri. Domnul Isus dorește să vadă căsătorii fericite, vieți tihnite.³

[100] Ca oricare dintre darurile lui Dumnezeu pentru omenire, căsătoria a fost pervertită de păcat; dar scopul Evangheliei este de a-i restaura curățenia și frumusețea.

Harul Domnului Hristos, și numai acesta, poate face din această instituție ceea ce Dumnezeu a desemnat ca ea să fie — un agent

spre binecuvântarea și înălțarea omenirii. Și astfel, familiile de pe pământ, în unitate, pace și iubire, pot reprezenta familia din ceruri.

Starea societății prezintă o realitate tristă, dacă ne gândim la idealul cerului cu privire la această relație sacră. Totuși, chiar și pentru aceia care n-au găsit decât amărăciune și dezamăgire acolo unde speraseră să găsească părtășie și bucurie, Evanghelia Domnului Hristos oferă o mângâiere. ⁴

O ocazie de bucurie — Scripturile arată că, atât Domnul Isus, cât și ucenicii Lui au fost chemați la acest ospăț de nuntă (în Cana). Domnul Isus nu le-a interzis creștinilor să participe la nunți, care sunt ocazii de bucurie. Participând la această sărbătoare, Domnul Hristos ne-a învățat că El dorește ca noi să ne bucurăm cu cei ce se bucură, păzind rânduielile pe care El le-a lăsat. El nu a oprit niciodată sărbătorile nevinovate ale oamenilor, atunci când acestea s-au desfășurat în armonie cu legile cerului. La o adunare onorată de prezența Domnului Hristos, este drept ca urmașii Săi să participe. După ce a participat la această sărbătoare, Domnul Hristos a mai participat la multe altele, aprobându-le astfel pe acestea, prin prezența și învățătura Sa. ⁵

Etalarea, extravaganța și ilaritatea sunt nepotrivite la nunți — Nunțile au ajuns ocazii de etalare, extravagantă și răsfăț. Însă, dacă cele două părți sunt de acord în ce privește credința și practica religioasă și dacă se manifestă consecvență, iar ceremonia se desfășoară fără etalare și extravaganță, căsătoria nu are motive să nu-I fie pe plac lui Dumnezeu. ⁶

[101]

Nu există nici un motiv să facem paradă sau etalare, chiar dacă cei doi se potrivesc perfect. ⁷

Mi s-a părut întotdeauna atât de nepotrivită asocierea nunții cu ilaritatea, veselia peste măsură și pretenția că suntem cineva. Nu, ci aceasta este o rânduială lăsată de Dumnezeu, care trebuie privită cu cea mai mare solemnitate. Relația de familie care se formează aici, pe pământ, trebuie să fie o demonstrație a ceea ce va trebui să fie ca familie a cerului. Slava lui Dumnezeu trebuie pusă întotdeauna pe primul plan. ⁸

O nuntă în casa Elenei White — Marți, sufrageria noastră, o cameră mare, a fost pregătită pentru ceremonia nunții. Fratele B. a ținut serviciul divin, care s-a desfășurat frumos. S-a adresat rugămintea ca ... sora White să rostească rugăciunea de după serviciul

divin. Domnul m-a făcut să mă simt cu totul liberă. Inima mi-a fost înduioșată și supusă de Duhul lui Dumnezeu. Cu această ocazie, nu s-au rostit glume sau cuvinte ușurate; totul a fost solemn și sfânt la această nuntă. Totul a fost de un caracter înălțător și foarte impresionant. Domnul a sfințit această căsătorie, iar cei doi și-au unit acum interesele în lucrare, în câmpul misionar, pentru a căuta și salva pe cei pierduți. Dumnezeu îi va binecuvânta în lucrarea lor, dacă vor umbla în umilință cu El, sprijinindu-se pe făgăduințele Sale.
9

[102] **Unirea a două vieți** [Observații ale sorei E. G. White cu ocazia unei sărbători de nuntă la Sanitarium, California, în 1905.] — Aceasta este o perioadă importantă din viața acelor care au stat în fața ta, pentru a-și pune laolaltă interesele, simpatiile, dragostea, munca unul cu celălalt în lucrarea de salvare a sufletelor. În legătura de căsătorie, se face un pas foarte important — unirea, îmbinarea a două vieți într-una singură.... Este în acord cu voia lui Dumnezeu ca bărbatul și femeia să fie uniți în această lucrare, pe care să o aducă la îndeplinire cu integritate și sfințenie. Ei pot face acest lucru.

Binecuvântarea lui Dumnezeu va fi în casa unde va exista această unire asemenea razei soarelui ceresc, pentru că este voința hotărâtă a lui Dumnezeu ca soțul și soția să fie uniți prin legături sfinte, în Isus Hristos, care are stăpânirea, iar Duhul Său cel Sfânt — călăuzirea.

Dumnezeu dorește ca familia să fie locul cel mai fericit de pe pământ, însuși simbolul căminului din ceruri. Purtând responsabilitățile căsătoriei în cămin, legându-și interesele cu Domnul Isus Hristos, bizuindu-se pe brațul și asigurarea Sa, soțul și soția împărtășesc în această unire o fericire pe care îngerii lui Dumnezeu o omagiază.

Căsătoria nu diminuează utilitatea lor, ci o sporește. Ei pot face din această viață de căsătorie o lucrare de câștigare a sufletelor la Hristos; și eu știu despre ce vorbesc, pentru că, timp de treizeci și șase de ani, soțul meu și cu mine am fost uniți și ne-am dus pretutindeni unde Domnul ne-a spus să mergem. În această privință, știm că posedăm trimiterea divină în relația căsătoriei. De aceea, aceasta este o poruncă solemnă....

Și acum, pot să iau de mână pe acest frate al nostru; și te luăm de mână și pe tine, soția sa, și vă îndemnăm să duceți mai departe, uniți,

această lucrare a lui Dumnezeu. Vreau să vă spun aceasta: Faceți din Dumnezeu sfătuitoarea voastră. Fiți uniți, fiți uniți! ¹⁰

Sfaturi pentru o pereche proaspăt căsătorită — Dragul meu frate, draga mea soră: V-ați unit printr-un legământ pe viață. [103] Educația voastră în ce privește viața de căsătorie a început. Primul an din viața de căsătorie este un an de experiență, un an în care soțul și soția vor cunoaște, fiecare în parte, trăsăturile de caracter ale celuilalt, după cum și copilul își învață lecțiile la școală pentru a le ști. De aceea, faceți ca în primul an din viața voastră împreună să nu existe capitole care să dăuneze fericirii voastre viitoare.

Fratele meu, timpul, tăria și fericirea soției tale sunt acum legate cu ale tale. Influența ta asupra ei poate fi o mireasmă de viață spre viață sau de moarte spre moarte. Fii foarte atent să nu-i distrugi viața.

Sora mea, tu trebuie să înveți acum primele lecții practice cu privire la responsabilitățile vieții de căsătorie. Asigură-te că înveți aceste lecții cu credincioșie, zi de zi.... Păzește-te neconținut să nu-i faci loc egoismului.

În unirea voastră, care este pe viață, sentimentele voastre trebuie să contribuie la fericirea celuilalt. Fiecare trebuie să slujească în vederea fericirii celuilalt. Aceasta este voia lui Dumnezeu pentru tine. Totuși, deși sunteți uniți, ca și când ați fi o singură persoană, nici unul dintre voi nu trebuie să-și piardă individualitatea în celălalt. Dumnezeu este stăpânul individualității voastre. Pe El trebuie să-L întrebați: Ce este bine? Ce este rău? Cum mi-aș aduce cel mai bine contribuția (cum mi-aș îndeplini cel mai bine rolul)? ¹¹

Angajament în fața martorilor cerești — Dumnezeu a dorit să existe iubire și armonie desăvârșită între cei care se căsătoresc. Fie ca mirele și mireasa să se angajeze în fața universului ceresc, să se iubească așa cum a rânduit Dumnezeu.... Soția să-și respecte soțul, iar soțul să-și iubească soția. ¹²

La începutul vieții în doi, bărbații și femeile ar trebui să se consacre din nou lui Dumnezeu. ¹³

Fiți fermi, ca oțelul, față de legământul căsătoriei, refuzând ca, [104] prin gând, cuvânt sau faptă, să vă alterați raportul care vi se face, de om care se teme de Dumnezeu și ascultă de poruncile Sale. ¹⁴

¹Manuscript 16, 1899.

²The Ministry of Healing, 356.

³The Bible Echo, September 4, 1899.

⁴The Review and Herald, 10 decembrie, 1908.

⁵Manuscript 16, 1899.

⁶The Review and Herald, 25 Septembrie, 1888.

⁷Testimonies for the Church 4:515.

⁸Manuscript 170, 1905.

⁹Manuscript 23, 1894.

¹⁰Manuscript 170, 1905.

¹¹Testimonies for the Church 7:45.

¹²The Bible Echo, September 4, 1899.

¹³Manuscript 70, 1903.

¹⁴Letter 231, 1903.

Unirea adevărată — o experiență de o viață — Înțelegerea corespondențelor a relației de căsătorie constituie lucrarea întregii vieți. Cei care se căsătoresc încep o școală pe care nu o vor absolvi niciodată în această viață. ¹

Oricât de atentă și înțeleaptă ar fi fost pregătirea în vederea căsătoriei, puține cupluri sunt pe deplin unite în momentul ceremoniei nunții. Adevărata unire a celor doi în căsătorie este lucrarea anilor care urmează. ²

De îndată ce viața cu povara ei de griji și încurcături începe să fie cunoscută de perechea de curând căsătorită, idila care atât de multe ori asediază imaginația, în privința căsătoriei, dispare. Soțul și soția descoperă, fiecare în parte, caracterul celuilalt, așa cum nu au putut să o facă în perioada anterioară. Aceasta este una dintre cele mai critice perioade din experiența lor. Fericirea și utilitatea lor, în întreaga lor viață ulterioară, depind de o direcție bună, pe care ar trebui să se îndrepte acum. Adesea, fiecare soț descoperă în celălalt defecte de caracter, puncte slabe, nebănuite; însă inimile pe care dragostea le-a unit vor observa în celălalt și calități, capacități deosebite, de asemenea necunoscute înainte. Fie ca toți să caute să descopere mai degrabă calitățile decât defectele. Uneori, propria noastră atitudine, atmosfera care ne înconjoară, determină ceea ce ne va fi descoperit în celălalt. ³

Iubirea trebuie pusă la probă și încercată — Iubirea poate fi limpede precum cristalul și minunată prin puritatea ei și, cu toate acestea, superficială, pentru că nu a fost pusă la probă, nu a trecut încercarea. Faceți din Domnul Hristos cel dintâi, cel din urmă și cel mi bun dintre toate lucrurile. Priviți continuu la El, și dragostea voastră pentru El va deveni zi de zi mai profundă și mai puternică, pe măsură ce trece testul încercării. Iar pe măsură ce dragostea voastră pentru El va crește, dragostea voastră unul pentru celălalt va deveni tot mai profundă și mai puternică. ⁴

Deși pot apărea greutăți, situații încurcate și descurajări, nici soțul și nici soția să nu nutrească gândul că unirea lor a fost o greșeală sau o dezamăgire. Fiți hotărâți să faceți tot ce vă stă în putință pentru celălalt. Continuați cu cele dintâi atenții. Pe orice cale, încurajați-vă unul pe celălalt în luptele vieții. Căutați să sporiti fericirea celuilalt. Atunci căsătoria, în loc să fie sfârșitul iubirii, este doar începutul ei. Căldura adevăratei prietenii, dragostea care leagă inimă cu inimă este o pregustare a bucuriilor cerului. ⁵

Toți ar trebui să cultive răbdarea, dând dovadă în mod practic de răbdare. Prin bunătate și răbdare, adevărata iubire este păstrată caldă în inimă și vor fi dezvoltate acele calități pe care cerul le aprobă. ⁶

Vrăjmașul încearcă să înstrăineze — Satana este întotdeauna gata să tragă foloase atunci când se ivesc situații dificile și, speculând trăsăturile de caracter ereditare, discutabile, el încearcă să-i înstrăineze pe cei care s-au unit prin legământ solemn înaintea lui Dumnezeu. Prin acest legământ, ei au promis să fie una, soția fiind de acord să-și iubească și să se supună soțului, iar soțul făgăduind că își va iubi și ocroti soția. Dacă se dă pe față ascultare de legea lui Dumnezeu, demonul certurilor nu va avea acces în familie, nu vor exista interese diferite și nu va produce înstrăinarea celor doi. ⁷

Sfat pentru un cuplu cu o voință puternică — Nici soțul și nici soția nu trebuie să genereze discuții în legătură cu cine conduce. [107] Domnul a hotărât principiul care trebuie să fie călăuză în această privință. Soțul trebuie să-și iubească soția, așa cum Își iubește Hristos biserica. Iar soția să-și respecte și să-și iubească soțul. Amândoi să cultive un spirit de bunătate, fiind hotărâți ca nici odată să nu se jignească sau rănească unul pe celălalt.

Nu încerca să-l silești pe celălalt să facă așa cum vrei tu. Nu poți face acest lucru și încă să te mai bucuri de dragostea celuilalt. Manifestările încăpățănate, îndărătnice, distrug pacea și fericirea căminului. Nu îngăduiți cearta între voi. Dacă faceți acest lucru, atunci amândoi veți fi nefericiți. Dovediți bunătate în vorbire și blândețe în fapte, renunțând la propriile dorințe. Vegheați asupra cuvintelor pe care le roștiți, căci au o puternică influență spre bine sau spre rău. Nu îngăduiți asprime în tonul cu care vorbiți. Aduceți în viața voastră unită mireasma asemănării cu Hristos. ⁸

Exprimați-vă iubirea în cuvinte și fapte — Sunt mulți care socotesc că exprimarea iubirii constituie o dovadă de slăbiciune și

ei mențin o rezervă care îi respinge pe ceilalți. Acest spirit stăvilește desfășurarea normală a atașamentului. Dacă impulsurile prietenoase, generoase, sunt respinse, acestea se vestejesc, iar inima se înstrăinează, devine rece. Trebuie să ne ferim să facem această greșeală. Iubirea nu poate exista mult timp fără a fi exprimată. Nu lăsa ca inima aceluia de care ești legat să flămânzească după bunătate și simpatie.

Fiecare să ofere dragoste, nu să o pretindă. Cultivați tot ceea ce aveți mai nobil și fiți gata să recunoașteți calitățile celuilalt. Conștiința că ești apreciat constituie un stimul și o satisfacție deosebită. Împreună simțire și respectul încurajează lupta spre desăvârșire și însuși iubirea crește când este stimulată spre țeluri nobile.⁹

Motivul pentru care există atât de mulți bărbați și femei fără inimă în lumea noastră este faptul că adevărata iubire a fost desconsiderată, socotită slăbiciune, și a fost descurajată și reprimată. Tot ce era mai bun în firea persoanelor din această categorie a fost pervertit și chircit în copilărie; și, fără intervenția razelor divine care să topească răceala și egoismul lor, fericirea acestor persoane este înmormântată pentru totdeauna. Dacă dorim să avem inimi iubitoare, așa cum a avut Domnul Isus când a fost pe pământ, și acea împreună simțire sfântă, așa cum au îngerii pentru muritorii păcătoși, atunci trebuie să cultivăm în copilărie sentimentele de milă, înțelegere, simpatie, iar aceasta nu înseamnă altceva decât a fi sinceri, deschiși. Numai atunci vom fi oameni distinși, nobili, călăuziți de principii divine.¹⁰

[108]

În căminul nostru sunt aduse prea multe griji și poveri și se nutrește prea puțin din ceea ce constituie simplitate naturală, pace și fericire. Trebuie să existe mai puțină grijă pentru ceea ce va zice lumea și să se acorde mai multă atenție membrilor cercului familiei. Ar trebui să fie mai puțină dorință de etalare și preocupare pentru eticheta lumii și mai multă sensibilitate, delicatete și curtenie creștină, iubitoare, între membrii familiei. Mulți trebuie să învețe cum să facă din cămin un loc atractiv al bucuriei. O inimă mulțumită și o privire caldă este mai de preț decât bogăția și luxul, iar a fi mulțumit cu lucruri simple va face căminul fericit, dacă dragostea este acolo.¹¹

Atențiile mici contează — Dumnezeu ne încearcă, ne pune la probă prin întâmplările obișnuite ale vieții. Prin lucrurile mici ies la

iveală cămăruțele inimii. Micile atenții, nenumăratele incidente mici și dovezile de curtoazie în lucrurile obișnuite ale vieții sunt cele care însumează fericirea în viață; iar neglijarea cuvintelor pline de bună-tate, încurajatoare, iubitoare, și a dovezilor de curtoazie contribuie laolaltă la nenorocirea vieții. Se va descoperi în cele din urmă că

[109] tăgăduirea de sine spre binele și fericirea celor din jurul nostru sunt în mod special avute în vedere în cadrul raportului care se face în ceruri vieții noastre. De asemenea, se va descoperi că grija pentru propria persoană, fără a ține seama de binele și fericirea celorlalți, nu trece neobservată de Tatăl ceresc. ¹²

Un soț care a dat greș în a-și exprima dragostea — Un cămin în care domnește dragostea, exprimată prin cuvinte, priviri și fapte, este un loc în care îngerilor la face plăcere să-și manifeste prezența și să sfințească locul cu razele de lumină ale slavei. Într-o astfel de casă, datoriile umile ale vieții au farmec. Nici una dintre datoriile vieții nu va fi neplăcută pentru soția ta în astfel de împrejurări. Ea le aduce la îndeplinire cu trageră de inimă, va fi ca o rază de soare pentru toți din preajma ei și inima ei, plină de bucurie, Îi va cânta Domnului. În prezent, ea simte că nu o iubești. Tu ai dat ocazia să aibă acest sentiment. Tu îți faci datoriile ce îți revin în calitate de cap al familiei, însă există o lipsă. Există grava lipsă a influenței prețioase a dragostei, care determină atenții pline de bună-tate. Iubirea trebuie văzută în priviri și purtare și auzită în tonul vocii. ¹³

O soție nemulțumitoare, preocupată de sine — Caracterul moral al celor uniți prin căsătorie este fie înnobilat, fie degradat prin unirea lor; iar lucrarea aceasta de deteriorare săvârșită de o fire josnică, înșelătoare, egoistă, necontrolabilă, este începută la scurt timp după ceremonia nunții. Dacă tânărul face o alegere înțeleaptă, el va avea pe cineva care va fi alături de el, își va aduce contribuția cât îi va sta în putință, în purtarea poverilor vieții, îl va înnobila și rafina și îl va face fericit prin dragostea ei. Însă, dacă soția are un caracter capricios, tendința de a se admira pe sine, dacă este pretentioasă,

[110] acuzatoare, și va pune pe seama soțului motive și sentimente care nu își au originea decât în temperamentul ei pervertit; dacă nu are discernământul de a-i recunoaște și aprecia dragostea, ci vorbește de neglijarea și lipsa iubirii, deoarece el nu îi satisface toate capriciile, atunci aproape inevitabil ea va face ca tocmai acea stare de lucruri pe

care o deplânge să devină realitate și toate acele acuzații vor deveni lucruri reale.¹⁴

Caracteristici ale unei soții și mame prietenoase — În loc să se scufunde în mulțimea treburilor gospodărești care o înrobesc, ar trebui ca soția și mama să-și ia timp să citească, să se informeze, să-i țină companie soțului ei și să urmărească dezvoltarea fizică și mintală a copiilor ei. Ea ar trebui să folosească cu înțelepciune anumite ocazii pentru a-i influența pe cei dragi în direcția unei vieți cu idealuri înalte. Soția trebuie să-și ia timp să facă din scumpul Mântuitor un Tovarăș de zi cu zi și un Prieten apropiat. Să-și ia timp să studieze Cuvântul Său, să meargă cu copiii pe câmp și să-i învețe despre Dumnezeu, prin frumusețea lucrărilor Sale.

Ea trebuie să fie optimistă și bine dispusă. În loc să-și petreacă clipa disponibilă cosând, cârpind la nesfârșit, trebuie să facă din fiecare seară un moment plăcut, o reuniune familială, după îndeplinirea datoriilor zilei. Mulți dintre bărbați vor alege atunci compania căminului lor, în loc să meargă la club sau la cârciumă. Mulți băieți nu vor mai pierde vremea pe stradă sau la prăvălia din colț. Multe fete ar fi salvate din primejdia unor întovărășiri frivole, înșelătoare. Influența căminului ar fi, atât pentru părinți, cât și pentru copii, ceea ce Dumnezeu a rânduit să fie — o binecuvântare de-a lungul întregii vieți.¹⁵

Viața de căsătorie nu este doar o idilă; ea are dificultăți reale, specificul ei. Soția nu trebuie să se considere o păpușă ce trebuie păzită, ci o femeie; o femeie care pune umărul la ducerea poverilor reale, nu imagine, și trăiește o viață înțelegătoare, atentă, socotind că mai sunt, pe lângă sine, și alte lucruri la care trebuie să se gândească.... Viața reală își are părțile ei întunecoase și necazurile ei. La fiecare suflet trebuie să vină încercări. Satana lucrează continuu pentru a tulbura credința și a distruge curajul și speranța fiecăruia.¹⁶

Sfat pentru un cuplu nefericit — Căsnicia voastră a semănat foarte mult cu un deșert — au fost doar câteva pete cu verdeață, la care să privești înapoi și să-ți faci plăcere amintirea lor. Nu ar fi trebuit să fie astfel.

Dragostea nu mai poate exista, dacă nu este dovedită prin fapte exterioare, tot așa după cum focul nu poate fi întreținut fără combustibil. Tu, frate C, ai simțit că este înjositor pentru demnitatea ta să dovedești duioșie prin fapte de bunătate sau să cauți ocazia

[111]

de a-ți arăta afecțiunea față de soția ta prin cuvinte atente și stimă. Sentimentele tale sunt schimbătoare și foarte mult influențate de împrejurări.... Lasă-ți grijile, îngrijorările și supărările la locul de muncă. Vino acasă voios, mulțumit, prietenos, duios și iubitor. Va fi astfel mai bine decât să cheltui bani pe medicamente sau la medici pentru soția ta. Aceasta va fi sănătate pentru trup și tărie pentru suflet. Viețile voastre au fost foarte nenorocite. Fiecare dintre voi ați contribuit la aceasta. Lui Dumnezeu nu-I face plăcere să vă vadă nefericiți; este o stare pe care ați generat-o voi prin dorința de a stăpâni.

Vă lăsați dominați de sentimente. Socotești înjositor pentru demnitatea ta, frate C, să dovedești iubire, să vorbești frumos și delicat. Cuvintele atente, socotești tu, miros a moliciune și nu sunt necesare. Însă, în locul acestora, curg cuvinte nervoase, de ceartă, discordie și critică....

[112] Nu deții elementele unui spirit mulțumitor. Insiști asupra necazurilor tale; vezi în fața ochilor numai dorințe imaginare și sărăcie; te socotești chinuit, necăjit, torturat; creierul parcă ți-a luat foc, iar spiritul ți-e deprimat. Nu nutrești dragoste pentru Dumnezeu și mulțumire în inimă pentru toate binecuvântările pe care ți le-a dat bunul Tată ceresc. Tu vezi situațiile grele ale vieții. O dementă lumească te-a ferecat ca niște nori grei și întunecoși. Satana tresaltă în dreptul tău, pentru că ești nenorocit când pacea și fericirea îți sunt la îndemână. ¹⁷

Dragostea și stăpânirea de sine răsplătite — Fără dragoste și stăpânire de sine, reciprocă, nici o putere pământească nu vă menține uniți în legăturile unității creștine. Relația voastră în căsnicie ar trebui să fie apropiată și atentă, sfântă și nobilă, răspândind o putere spirituală în viețile voastre, pentru a putea fi unul pentru altul tot ceea ce cere Cuvântul lui Dumnezeu să fiți. Când veți îndeplini condițiile cerute de Domnul, atunci cerul va fi jos pe pământ, iar Dumnezeu în viața voastră. ¹⁸

Nu uitați, stimate frate și stimată soră, că Dumnezeu este dragoste și că prin harul Său puteți avea succes în a vă face unul pe altul fericiți, așa cum v-ați angajat prin legământul căsătoriei. ¹⁹

Bărbații și femeile pot atinge idealul pe care îl are Dumnezeu cu ei, dacă Îl vor lua pe Domnul Hristos ca ajutor. Ceea ce înțelepciunea omenească nu poate face va aduce la îndeplinire harul Său — în

dreptul acelor care I se consacră Lui cu încredere. Providența Lui poate uni inimile prin legături care sunt de origine divină. Dragostea nu va fi doar un schimb de cuvinte dulci și măgulitoare. Războiul de țesut al cerului țese o urzeală mai fină, și totuși mai rezistentă, decât poate fi țesută de orice război pământesc. Rezultatul nu este o pânză, ci o țesătură rezistentă ce va suporta uzura probei și încercării. Inimile vor fi legate prin legăturile de aur ale iubirii care este răbdătoare.²⁰

[113]

¹Testimonies for the Church 7:45.

²The Ministry of Healing, 359, 360.

³Ibid., 360.

⁴Testimonies for the Church 7:46.

⁵The Ministry of Healing, 360.

⁶The Review and Herald, 2 februarie, 1886.

⁷Letter 18a, 1891.

⁸Testimonies for the Church 7:47.

⁹Divina vindecare 261, 262.

¹⁰Testimonies for the Church 3:539.

¹¹Idem, 621, 622.

¹²Idem, 133, 134.

¹³Idem, 417, 418.

¹⁴Letter 10, 1889.

¹⁵The Ministry of Healing, 294.

¹⁶Letter 34, 1890.

¹⁷Testimonies for the Church 1:695-697.

¹⁸Letter 18a, 1891.

¹⁹Testimonies for the Church 7:49.

²⁰The Ministry of Healing, 362.

Capitolul 17 — Obligații reciproce

Fiecare are responsabilitățile lui — Cei doi, care își unesc interesele pentru o viață întreagă, au trăsături caracteristice distincte și responsabilități individuale. Fiecare are lucrul său, însă femeile nu trebuie evaluate după cantitatea lucrului pe care îl pot face, precum animalele de povară. Soția trebuie să împodobească cercul familiei, în calitate de soție și companie pentru un soț înțelept. La fiecare pas, ea trebuie să-și pună întrebarea: „Este acesta standardul pe care trebuie să-l ating ca femeie?” „Cum Îl pot reprezenta pe Hristos în căminul meu?” Soțul trebuie să-i facă cunoscut soției că el apreciază lucrul ei. ¹

Soția trebuie să-și respecte soțul. Soțul trebuie să-și iubească soția, să aibă grijă de ea; după cum prin legământul căsătoriei au devenit una, la fel prin credința în Hristos vor fi una în El. Ce ar putea fi mai plăcut pentru Dumnezeu decât să vadă că cei ce pășesc în relația de căsătorie caută să-L cunoască pe Domnul Hristos și să fie umpluți tot mai mult cu Duhul Său? ²

Acum aveți de îndeplinit datorii pe care nu le aveți înaintea de căsătorie. „Îmbrăcați-vă, de aceea ... cu bunătate, umilință a minții, blândete, îndelungă răbdare”. „Umblați în dragoste, așa după cum ne-a iubit și Hristos pe noi”. Studiați cu atenție următorul îndemn: „Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri cum se cuvine în Domnul. Căci bărbatul este capul nevestei, după cum Hristos este capul bisericii.... Și după cum biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile. Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos biserica și S-a dat pe Sine pentru ea.” ³

Sfatul lui Dumnezeu către Eva — Evei i s-a spus despre ne-cazul și suferința care aveau să fie partea ei. Și Domnul a spus: „Dorințele tale se vor ține după bărbatul tău și el va stăpâni peste tine.” La creațiune, Dumnezeu a făcut-o egală cu Adam. Dacă ar fi continuat să rămână ascultători de Dumnezeu — în armonie cu marea Sa lege a iubirii — ei aveau să fie pentru totdeauna în armonie

unul cu celălalt; însă păcatul a adus discordie, iar acum unirea lor putea fi menținută și păstrată în armonie numai prin supunerea uneia sau alteia dintre cele două părți. Eva a fost cea care a păcătuit prima; și a căzut în ispită pentru că s-a despărțit de tovarășul ei, contrar îndemnului divin. La solicitarea ei, a păcătuit și Adam, acum ea devenind supusă față de bărbatul ei. Dacă principiile cuprinse în Legea lui Dumnezeu ar fi păstrate cu grijă de către neamul căzut în păcat, atunci această sentință, urmare a păcătuirii, s-ar fi dovedit o binecuvântare pentru ei; însă abuzarea de supremația care i s-a dat bărbatului a făcut adeseori atât de amară viața femeii, o adevărată povară.

Eva fusese cu totul fericită alături de soțul ei în grădina Edenului; dar, ca și neastâmpăratele Eve moderne, ea a fost flatată cu tentația de a intra într-o sferă mai înaltă decât aceea pe care i-o desemnase Dumnezeu. În încercarea de a se ridica mai presus de poziția sa originală, ea a căzut cu mult mai jos decât aceasta. În mod asemănător se va întâmpla cu toți aceia care nu doresc să-și îndeplinească cu plăcere datoriile vieții, potrivit cu planul lui Dumnezeu.⁴

Soțiile să fie supuse; bărbații să iubească — Se pune adesea întrebarea: „Oare trebuie ca soția să nu aibă voința ei proprie?” Biblia afirmă cu claritate că bărbatul este capul familiei. „Soțiilor, fiți supuse bărbaților voștri”. Dacă această poruncă s-ar opri aici, noi am putea spune că poziția femeii nu este de invidiat; este o poziție foarte dificilă, una care pune la încercare, în foarte multe cazuri, și ar fi mai bine dacă ar fi mai puține căsătorii. Mulți soți citesc doar cuvintele: „Soțiilor, fiți supuse”, și se opresc aici; însă vom citi mai departe concluzia, finalul, aceleiași porunci: „Cum se cuvine în Domnul.”

Dumnezeu cere ca soția să aibă mereu în fața ei teama de Dumnezeu și slava Lui. O supunere deplină trebuie să fie oferită numai Domnului Isus Hristos, care a răscumpărat-o pe ea ca pe propriul Lui copil, cu prețul infinit al vieții Sale. Dumnezeu i-a dat o conștiință pe care ea nu o poate încălca la bunul plac. Individualitatea ei nu poate fi absorbită de cea a soțului ei, pentru că ea este achiziția lui Hristos. Este o greșală dacă ne închipuim că, printr-o devoțiune oarbă, ea trebuie să facă exact tot ce spune soțul ei, în toate lucrurile, când ea știe că făcând astfel își va vătăma trupul și spiritul, care au fost răscumpărate din robia lui Satana. Există Cineva care este mai

presus decât soțul pentru soție; este Răscumpărătorul ei, iar supunerea față de bărbatul ei trebuie să fie așa cum a îndrumat Dumnezeu: „cum se cuvine în Domnul.”

Atunci când soții pretind supunerea totală din partea soțiilor lor, susținând că femeile nu au voie să vorbească sau să aibă voința lor în familie, ci trebuie să fie cu totul supuse, ei își așează soțiile într-o poziție care nu este în armonie cu Scriptura. Interpretând Scriptura în acest mod, ei atentează cu violență asupra instituției căsătoriei. Această interpretare este simplificată, ei considerând că pot exercita o stăpânire arbitrară, și aceasta nu este atribuția lor. Însă mai departe citim: „Bărbaților, iubiți-vă nevestele și nu purtați necaz pe ele”. De ce ar avea necaz soțul pe soția lui? Dacă soțul ar descoperi că ea greșește, face o mulțime de greșeli, acest spirit de pică nu ar îndepărta răul. ⁵

[117] **Soțiile să fie supuse numai în măsura în care soții sunt supuși lui Hristos** — Domnul Isus nu a fost corect reprezentat în relația Sa față de biserică de către relația multor bărbați față de soțiile lor, pentru că ei nu țin calea Domnului. Ei susțin că soțiile lor trebuie să le fie supuse în toate lucrurile. Însă scopul lui Dumnezeu nu a fost ca bărbatul să stăpânească, în calitate de cap al familiei, atunci când el însuși nu este supus lui Hristos. El trebuie să fie sub conducerea Domnului Hristos, ca să poată reprezenta relația dintre Hristos și biserica Sa. Dacă bărbatul este grosolan, dur, furtunos, egoist, aspru și tiran, atunci el nu ar trebui să rostească niciodată cuvintele: „Soțul este capul nevestei” și că ea trebuie să i se supună în toate lucrurile; căci nu el este Domnul, el nu este bărbatul în adevăratul sens al cuvântului....

Soții trebuie să studieze modelul și să caute să înțeleagă semnificația simbolului prezentat în Efeseni, relația pe care o are Domnul Hristos cu biserica. Soțul trebuie să fie ca un Mântuitor în familia sa. Va sta el în poziția nobile, de bărbăție, dată lui de Dumnezeu, căutând continuu să-și ridice, să-și înobileze soția și copiii? Va răspândi el în jurul lui o atmosferă curată, dulce? Nu va căuta el oare să cultive cu tot atâta asiduitate iubirea lui Isus, făcând din aceasta un principiu ce domnește în căminul său, în măsura în care își susține pretențiile de autoritate?

Fiecare soț și tată trebuie să studieze pentru a putea înțelege cuvintele lui Hristos, nu într-o manieră părtinitoare, insistând doar

asupra supunerii soției față de soț, ci în lumina crucii de pe Calvar; să studieze care ar trebui să fie poziția sa în cercul familiei. „Bărbaților, iubiți-vă nevestele exact așa cum a iubit Hristos biserica și S-a dat pe Sine pentru ea; ca s-o poată sfinți și curăți cu o apă curată prin cuvânt”. Domnul Isus S-a dat pe Sine la moarte pe cruce, ca să ne poată curăți de orice păcat și necurăție prin influența Duhului Sfânt. [118]

Este nevoie de îngăduință reciprocă — Trebuie să avem Spiritul lui Dumnezeu, altfel nu vom avea niciodată armonie în cămin. Soția, dacă are Spiritul lui Hristos, va fi atentă la cuvintele ei; ea își va stăpâni spiritul, va fi supusă; cu toate acestea, nu se va simți sclavă, ci un tovarăș al soțului ei. Dacă soțul este un slujitor al lui Dumnezeu, atunci el nu va domni asupra soției sale; el nu va fi arbitrar și sever, cu pretenții. Nu putem nutri dragoste în cămin, fiind prea pretențioși; deoarece căminul, dacă Duhul lui Dumnezeu domnește în el, este un tip al cerului.... Dacă unul greșește, celălalt va da pe față răbdare, îngăduință, asemenea lui Hristos, și nu-l va îndepărta cu răceală. ⁶

Nici soțul și nici soția nu trebuie să încerce să exercite asupra celuilalt o stăpânire arbitrară. Nu încercați să-l siliți pe celălalt să cedeze dorințelor voastre. Nu puteți face astfel și să vă bucurați încă de dragostea celuilalt. Fiți buni, răbdători, îngăduitori, atenți și curtenitori. Prin harul lui Dumnezeu, puteți izbuti în a vă face unul pe altul fericit, așa cum ați promis prin legământul căsătoriei. ⁸

Fiecare să cedeze cu mulțumire — În căsnicie, bărbații și femeile se poartă uneori precum copiii răi și neascultători. Soțul dorește calea lui, soția calea ei și nici unul nu vrea să cedeze. O asemenea stare nu poate aduce decât cea mai mare nefericire. Atât soțul, cât și soția trebuie să fie binevoitori a ceda în ce privește calea sau părerea proprie. Nu există posibilitatea de a fi fericiți, dacă amândoi persistă în a face ceea ce le place. ⁹

Dacă bărbații și femeile nu învață blândețea și umilința de la Hristos, atunci ei vor da pe față un spirit irațional, atât de ades prezent la copii. Voința puternică, nedisciplinată, va căuta să conducă. Unii ca aceștia trebuie să studieze cuvintele lui Pavel: „Când eram copil gândeam ca un copil, vorbeam ca un copil, înțelegeam ca un copil; când am devenit mare am lepădat ce era copilăresc.” ¹⁰ [119]

Cum se rezolvă greutățile familiale — Este dificil să faci față greutăților familiale, chiar atunci când soțul și soția caută să se înțeleagă în privința nenumăratelor lor datorii, în cazul în care au eșuat în ce privește supunerea inimii față de Dumnezeu. Cum este posibil ca soțul și soția să-și împartă treburile căminului și totuși să fie iubitori, hotărâți unul față de celălalt? Interesele lor în tot ce privește gospodăria lor trebuie să fie unite, iar soția, dacă este o creștină, va acționa alături de soțul ei ca o tovarășă a lui; căci soțul trebuie să fie capul casei. ¹¹

Sfat pentru familiile în dezacord — Spiritul tău este greșit. Când iei o anumită poziție, nu cântărești bine chestiunea respectivă și nu ții cont de efectul pe care îl are menținerea vederilor tale și, într-o manieră independentă, le împletești în rugăciunile și conversațiile tale, când știi bine că soția ta nu are aceleași vederi cu tine. În loc să respecti sentimentele soției tale și să eviți în mod binevoitor, așa cum ar face-o un gentleman, acele subiecte despre care știi că aveți păreri diferite, tot insiști asupra punctelor și manifesti o îndărătnicie în a-ți exprima propriile vederi, în ciuda tuturor din preajma ta. Greșești socotind că cei din jurul tău nu au dreptul să vadă lucrurile diferit de cum le vezi tu. Aceste roade nu cresc în pomul numit creștinism. ¹²

[120] Fratele meu, sora mea, deschideți ușa inimii voastre spre a-L primi pe Isus. Invitați-L în templul sufletului vostru. Ajutați-vă unul pe celălalt să învingeți obstacolele care există în căsniciile tuturor. Veți avea o luptă teribilă împotriva adversarului — diavolul — și, dacă așteptați ca Dumnezeu să vă ajute în această bătălie, amândoi trebuie să fiți uniți în hotărârea de a birui, de a vă pecetlui buzele pentru a nu rosti nici un cuvânt rău, chiar dacă va trebui să cădeți pe genunchi și să strigați tare: „Doamne, mustră-l tu pe adversarul sufletului meu.” ¹³

Hristos prezent în fiecare inimă va aduce unitate — Dacă este adusă la îndeplinire voia lui Dumnezeu, atunci soțul și soția se vor respecta unul pe celălalt și vor cultiva iubirea și încrederea. Orice ar dăuna păcii și unității familiei va fi respins cu hotărâre și se va da pe față bunătate și iubire. Cel care dovedește un spirit blând, răbdător și iubitor va descoperi că același spirit se va reflecta și asupra lui. Acolo unde domnește Spiritul lui Dumnezeu, nu vor exista cuvinte nepotrivite legăturii de căsătorie. Dacă chipul lui Hristos, nădejdea slavei, se conturează în cămin, atunci va fi unitate și dragoste, Hristos

care locuiește în inima soției va fi în acord cu Hristos care locuiește în inima soțului. Ei ar lupta împreună pentru acele locașuri pe care Domnul Hristos S-a dus să le pregătească pentru cei ce-L iubesc. ¹⁴

¹Manuscript 17, 1891.

²Manuscript 36, 1899.

³Testimonies for the Church 7:46.

⁴Patriarhi și profeti, 58, 59.

⁵Letter 18, 1891.

⁶Manuscript 17, 1891.

⁷Letter 18, 1891.

⁸The Ministry of Healing, 361.

⁹Manuscript 31, 1911.

¹⁰Letter 55, 1902.

¹¹Manuscript 31, 1911.

¹²Testimonies for the Church 2:418.

¹³Letter 105, 1893.

¹⁴The Signs of the Times, 14 noiembrie, 1892.

[121] Capitolul 18 — Îndatoriri și privilegii în căsnicie

Domnul Isus nu a impus celibatul — Cei care consideră relația din cadrul căsătoriei o rânduială sacră a lui Dumnezeu, apărută de Legea Sa cea sfântă, vor fi stăpâniți de îndemnurile rațiunii. ¹

Domnul Hristos nu a impus celibatul nici unei categorii de oameni. El nu a venit pentru a nimici relația sacră a căsătoriei, ci pentru a o înălța și a o readuce la sfințenia ei de la origine. El privește cu plăcere spre acele familii în care domnește dragostea sfântă și neegoistă. ²

Căsătoria este legitimă și sfântă — Nu este nimic păcătos în a mânca și a bea sau în a te căsători. Căsătoria era legitimă pe vremea lui Noe, așa cum ea este legitimă și astăzi, atâta timp cât ceea ce este legitim este tratat în mod corespunzător și nu este dus la excese păcătoase. Însă, în vremea lui Noe, oamenii se căsătoreau fără a-L consulta pe Dumnezeu și fără a căuta sfatul și călăuzirea Sa...

Faptul că toate relațiile pe care le avem în timpul vieții sunt de natură trecătoare ar trebui să aibă o influență transformatoare în tot ce facem și spunem. În zilele lui Noe, dragostea excesivă a fost cea care a făcut ca relația căsătoriei să fie păcătoasă înaintea lui Dumnezeu. Sunt mulți care își pierd sufletele în acest veac al lumii, fiind absorbiți de gândurile cu privire la căsătorie și de căsătoria în sine. ³

[122] Căsătoria este sfântă în acest veac degradat. Însă, sub mantia ei, se ascunde atâta răutate și atâta ticăloșie, încât nu pot fi descrise. În cadrul căsătoriei, se fac multe abuzuri; s-a ajuns până la crimă, aceasta făcând din ea un semn al timpului sfârșitului, așa cum a fost înainte de potop.... Când natura și cerințele sfinte ale căsătoriei sunt înțelese, ea este aprobată de cer; iar urmarea va fi fericirea pentru ambele părți, lui Dumnezeu aducându-I-se slavă. ⁴

Privilegii în cadrul relației de căsătorie — Aceia care pretind a fi creștini ... ar trebui să ia aminte cu seriozitate la toate privilegiile ce rezultă în căsnicie, iar temelia oricărei activități trebuie să fie principiul sfânt. ⁵

În multe cazuri, părinții ... au făcut abuz de privilegiile lor în căsătorie și, prin îngăduință, au favorizat dezvoltarea pasiunilor animalice. ⁶

Datoria de a evita excesele — Ceea ce este legitim, în exces, devine un mare păcat. ⁷

Mulți părinți nu au cunoștințele pe care ar trebui să le aibă în căsnicie. Ei nu sunt protejați astfel ca Satana să nu profite de ei și să nu le stăpânească mintea și viața. Ei nu văd că Dumnezeu le cere să se păzească de orice fel de exces în viața de căsătorie. Însă sunt foarte puțini aceia care simt că au o datorie religioasă, și anume aceea de a-și ține în stăpânire pasiunile. Ei s-au căsătorit prin propria lor alegere și de aceea gândesc că aceasta, căsătoria, sfințește îngăduirea pasiunilor josnice. Chiar bărbați și femei care pretind a fi evlavioși pierd frâul pasiunilor păcătoase și nu țin seama de faptul că Dumnezeu îi socotește răspunzători pentru cheltuirea energiei vitale, care le slăbește puterea de viață și întregul organism. ⁸

Deviza să fie stăpânirea de sine și cumpătarea — O, dacă aş [123] putea face ca toți să înțeleagă obligația lor față de Dumnezeu de a-și păstra puterile mintale și fizice în cea mai bună stare, pentru a putea aduce un serviciu desăvârșit Creatorului lor! Soția creștină să se înfrâneze, în cuvânt și faptă, de a excita pasiunile animalice ale soțului ei. Multe persoane nu au tărie în această privință. Din tinerețe, și-au slăbit puterile mintale și vlaga trupului prin satisfacerea poftelor senzuale. În căsnicie, stăpânirea de sine și cumpătarea trebuie să fie cuvântul de ordine, lozinca. ⁹

Avem obligație față de Dumnezeu de a ne menține spiritul în curăție și trupul sănătos, pentru a putea fi de folos omenirii și pentru a-L sluji în mod desăvârșit pe Dumnezeu. Apostolul rostește aceste cuvinte de avertizare: „Nu lăsați ca păcatul să domnească în corpul vostru muritor, ca să slujiți poftelor acestuia”. El îndeamnă în continuare ca „orice bărbat care luptă să aibă autoritate să fie cumpătat în toate lucrurile”. El îi îndeamnă pe toți care se pretind creștini să-și aducă trupurile „ca o jertfă vie, sfântă, acceptabilă lui Dumnezeu”. El spune: „Mă lupt aspru cu trupul meu și-l țin în stăpânire ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat.” ¹⁰

Nu este dragoste adevărată aceea care îl determină pe un bărbat să facă din soția sa un instrument pentru satisfacerea poftelor sale senzuale. Pasiunile animalice sunt cele care pretind îngăduință și

[124]

satisfacere în acest caz. Cât de puțini la număr sunt acei bărbați care își dovedesc dragostea în felul menționat de către apostol: „Cum a iubit Hristos biserica și S-a dat pe Sine pentru ea; ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin cuvânt; ca să o înfățișeze înaintea Lui ... slăvită, sfântă, fără pată....”. Aceasta este dragostea pe care o recunoaște Dumnezeu ca fiind sfântă în cadrul relației de căsătorie. Iubirea este un principiu curat și sfânt, dar pofta senzuală, patima, nu admite să i se pună restricții sau să fie controlată, stăpânită de rațiune. Este oarbă față de consecințe; nu raționează de la cauză la efect. ¹¹

De ce caută Satana să slăbească stăpânirea de sine — Satana caută să coboare standardul curăției și să slăbească puterea de stăpânire de sine a celor ce se unesc prin căsătorie, pentru că el știe că, atâta vreme cât pasiunile josnice sunt în ascendență, puterile morale slăbesc tot mai mult, iar el nu are de ce să se îngrijoreze în privința creșterii lor spirituale. El știe, de asemenea, că pe nici o altă cale nu poate pune mai bine amprenta chipului său urâcios asupra copiilor acestora și că astfel le poate modela mai ușor caracterele acestora decât ale părinților. ¹²

Urmările exceselor — Bărbați și femei, va veni ziua când veți învăța ce înseamnă patima și care este rezultatul satisfacerii ei. Pofta senzuală, patima josnică, poate fi prezentă atât în cadrul relației de căsătorie, cât și în afara ei. ¹³

Ce se întâmplă când se dă frâu liber patimilor josnice? Camera intimă, în care ar trebui să fie prezenți îngerii lui Dumnezeu, este făcută nesfântă prin practici nesfinte. Și, pentru că domnește animalismul rușinos, corpurile sunt viciate; practici dezgustătoare conduc la boli dezgustătoare. Ceea ce Dumnezeu a lăsat ca binecuvântare devine blestem. ¹⁴

Excesele sexuale vor distruge în mod sigur dragostea pentru practicile devoționale, vor lipsi creierul de puterea necesară hrănirii organismului și vor epuiza în modul cel mai eficient vitalitatea generală. Nici o soție nu ar trebui să își ajute soțul în această lucrare de auto-distrugere. Ea nu va face astfel dacă este luminată și îl iubeste cu adevărat.

[125]

Cu cât sunt mai mult îngăduite patimile animalice, cu atât ele devin mai puternice și vor pretinde continuu satisfacerea lor. Fie ca bărbații temători de Dumnezeu să se trezească în ce privește datoria

lor. Mulți din cei care pretind a fi creștini suferă de paralizii ale nervilor și creierului datorită necumpătării în această privință. ¹⁵

Soții să fie cumpătați — Soții ar trebui să fie cu luare aminte, atenți, consecvenți, credincioși și înțelegători. Ei trebuie să dovedească iubire și milă. Dacă ei sunt împlinitori ai cuvintelor Domnului Hristos, dragostea lor nu va avea un caracter josnic, pământesc, senzual, care să-i ducă la distrugerea propriilor lor corpuri și să producă soțiilor lor slăbiciune și boală. Ei nu vor fi îngăduitori în satisfacerea patimilor josnice, ținând mereu la urechile soțiilor lor că ele trebuie să fie supuse soților în toate lucrurile. Când soțul dovedește noblețe de caracter, curăție a inimii, dorința de a-și lumina mintea, calități pe care orice creștin trebuie să le posede, acest lucru se va da pe față în viața de căsătorie. Dacă el este călăuzit de gândul lui Hristos, el nu va fi un nimicitor al trupului, ci va fi plin de dragoste duioasă, căutând să stingă cele mai înalte standarde în Hristos. ¹⁶

Când se strecoară îndoiala — Nici un bărbat nu-și poate iubi cu adevărat soția când aceasta i se supune pasiv, devenind sclava lui, și contribuie la dezlănțuirea pasiunilor lui depravate. Supunându-i-se în mod pasiv, ea pierde valoarea pe care o avea odată în ochii lui. El o vede cum se lasă trasă în jos de la tot ce este înălțător și curând o va suspecta că se va supune la fel de ușor altcuiva, așa cum i se supusese lui înainte. El se va îndoii de curăția și statornicia ei, se va sătura de ea și va căuta noi obiecte care să-i trezească și să-i intensifice pasiunile diabolice. Legea lui Dumnezeu nu este luată în seamă. Acești bărbați sunt mai răi decât brutele; ei sunt demoni cu chip omenesc. Ei nu au nimic în comun cu principiile înălțătoare, înnobilitoare ale iubirii adevărate, sfinte.

Soția, de asemenea, devine geloasă pe soț și îl suspectează că, dacă s-ar ivi ocazia, el s-ar îndrepta cu ușurință spre alta. Ea își dă seama că el nu e stăpânit de rațiune și că nu se teme de Dumnezeu; toate aceste îngrădiri sfinte sunt date la o parte de patimile înjositoare; ceea ce fusese odată asemenea lui Dumnezeu în bărbat a devenit acum sclavul poftelor animalice, josnice. ¹⁷

[126]

Problema pretențiilor iraționale — Chestiunea care trebuie clarificată acum este aceasta: Soția trebuie să cedeze orbește cerințelor soțului ei, când ea vede bine că el nu e stăpânit decât de patimi josnice și când rațiunea și conștiința îi spun că face acest lucru spre vătămarea corpului ei, când Dumnezeu i-a poruncit să-

și păstreze trupul în sfințenie și curăție, ca pe o jertfă vie pentru Dumnezeu?

Nu este dragoste curată și sfântă aceea care o conduce pe soție să satisfacă tendințele animalice ale soțului ei, în dauna sănătății și vieții. Dacă ea posedă adevărata iubire și înțelepciune, va căuta să-i distragă mintea de la satisfacerea pasiunilor josnice spre subiecte înălțătoare, spirituale, insistând asupra unor subiecte spirituale interesante. Poate este necesar să se umilească și să-i explice cu afecțiune, chiar cu riscul de a nu-i fi pe plac, că ea nu-și poate înjosi trupul cedând unor excese sexuale. Ea trebuie să-i amintească, în mod calm, cu bunătate, că Dumnezeu are cel dintâi și cel mai mare drept asupra întregii ei ființe și că nu poate nesocoti această cerință, pentru că i se va cere socoteală în marea zi a lui Dumnezeu.

[127]

Dacă ea însăși va căuta să-și înobileze sentimentele și își va păstra în sfințenie și cinste demnitatea ei feminină, femeia va putea face mult prin influența ei înțeleaptă pentru sfințirea soțului ei și astfel să-și împlinească înalta ei menire. Astfel, ea îl poate mântui și pe soțul ei și pe ea însăși, îndeplinind o dublă lucrare. În această problemă, atât de delicată și dificil de rezolvat, este nevoie de multă înțelepciune și răbdare, ca și de mult curaj și tărie morală. Tăria și harul pot fi găsite în rugăciune. Iubirea sinceră trebuie să fie principiul călăuzitor al inimii. Doar iubirea față de Dumnezeu și iubirea față de soți pot constitui terenul potrivit de acțiune.....

Când soția își lasă trupul și mintea în stăpânirea soțului ei, lăsându-se în voia dorințelor lui, în toate lucrurile, sacrificându-și conștiința, demnitatea și chiar propria ei identitate, ea pierde ocazia de a exercita acea puternică influență spre bine, pe care ar trebui s-o aibă pentru a-și înnobila soțul. Ea îi poate înmuia firea dură, iar influența ei sfintitoare poate fi folosită pentru a-l rafina și curăți, conducându-l astfel ca el însuși să se lupte cu seriozitate pentru a-și stăpâni patimile și a fi mai spiritual, pentru ca amândoi împreună să poată fi părtași de natură divină, scăpând de stricăciunea care este în lume prin poftă. Puterea influenței poate fi mare spre a conduce mintea asupra unor subiecte nobile, înălțătoare, în ciuda îngăduințelor josnice, senzuale, pe care inima nerenăscută prin har le caută în mod firesc. Dacă soția simte că, pentru a-i fi pe plac soțului ei, trebuie să coboare la acest nivel — patima animalică fiind temelia dragostei și acțiunilor lui — atunci ea nu Îi este pe plac lui Dumnezeu; pentru că

ea greșește prin a nu exercita o influență sfințitoare asupra soțului ei. Dacă ea simte că trebuie să se supună patimilor lui animalice, fără vreun cuvânt de obiecție, înseamnă că nu își înțelege datoria față de el și față de Dumnezeu.¹⁸

Trupurile noastre — o proprietate cumpărată — Patimile firești își au locul și rostul lor în trup. Cuvintele „fire” sau „firesc”, sau „poftele firii pământești”, se referă la firea pământească, stricată, coruptă; firea prin sine însăși nu poate lupta împotriva voinței lui Dumnezeu. Ni se poruncește să răstignim firea cu poftele și patimile ei. Cum să facem acest lucru? Producând durere trupului? Nu, ci dând morții ispita spre păcat. Gândul stricat trebuie înlăturat. Orice gând trebuie adus în supunere față de Domnul Hristos. Orice tendințe animalice trebuie să fie supuse puterilor mai înalte ale sufletului. Iubirea lui Dumnezeu trebuie să domnească mai presus de orice; Domnul Hristos trebuie să ocupe un tron neîmpărțit. Trupurile noastre trebuie să fie considerate ca fiind proprietatea cumpărată de El. Mădularele trupului trebuie să devină unelte ale neprihăririi.¹⁹

[128]

¹A Solemn Appeal, 139.

²Manuscript 126, 1903.

³The Review and Herald, 25 septembrie, 1888.

⁴Testimonies for the Church 2:252.

⁵Idem, 380.

⁶Idem, 391.

⁷Testimonies for the Church 4:505.

⁸Testimonies for the Church 2:472.

⁹Testimonies for the Church 2:477, 478.

¹⁰Testimonies for the Church 2:381.

¹¹Testimonies for the Church 2:473.

¹²Christian Temperance and Bible Hygiene 130.

¹³Testimonies for the Church 2:473.

¹⁴Manuscript 1, 1888.

¹⁵Testimonies for the Church 2:477.

¹⁶Manuscript 17, 1891.

¹⁷Testimonies for the Church 2:474, 475.

¹⁸Idem, 475-477.

¹⁹Manuscript 1, 1888.

Secțiunea 6 — Noua locuință

[129]

[130]

[131]

Capitolul 19 — Unde să fie așezată noua locuință?

Principii călăuzitoare în alegerea așezării — În alegerea așezării locuinței, Dumnezeu dorește ca noi să avem în vedere, înainte de toate, influențele morale și religioase, care vor fi în jurul nostru și al familiei noastre. ¹

Vom alege societatea și locul care sunt cele mai favorabile înaintării noastre spirituale, căutând să ne folosim de tot ce se poate din raza noastră de acțiune; fiindcă Satana ne va pune în față tot felul de obstacole pentru a face cât mai dificil progresul pe calea către ceruri. S-ar putea să locuim în locuri care vor constitui o încercare pentru noi, mulți neavând posibilitatea de a sta în locul pe care l-ar dori; însă noi nu trebuie să ne expunem în mod voit acelor influențe care sunt nefavorabile formării caracterului creștin. Când vine vremea să ne ocupăm de acest lucru, trebuie să fim de două ori atenți, precauți și să ne rugăm pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, să putem rămâne neafecțați de un mediu stricăcios. ²

Evanghelia ne învață să apreciem lucrurile la adevărata lor valoare și să acordăm cea mai mare atenție lucrurilor care au cea mai mare valoare — lucrurile care vor dura. Această lecție trebuie avută în vedere de cei care au răspunderea de a alege așezarea casei lor. Nu ar trebui să-și permită să se abată de la acest țel înalt....

Când se caută un loc pentru așezarea casei, fie ca acest scop să călăuzească alegerea. Nu vă lăsați stăpâniți de dorința după bogății, de modă sau de obiceiurile din societate. Aveți în vedere ceea ce tinde cel mai mult spre simplitate, curăție, sănătate și este de adevărată valoare....

În loc de a locui într-un loc unde poate fi văzută doar lucrarea omului, unde ceea ce se vede și se aude ispitește la rău, unde agitația și larma aduc oboseală și frământare, duceți-vă acolo unde puteți privi lucrările lui Dumnezeu. Găsiți-vă odihna spiritului în frumusețea, liniștea și pacea naturii. Lăsați ochii să poată poposi asupra câmpurilor verzi, a crângurilor și a dealurilor. Priviți cerul

[132]

albastru, neînnegurat de praful și fumul orașelor și respirați aerul înviorător al cerului.³

Primul cămin — un model — Căminul primilor noștri părinți avea să fie un model pentru alte cămine, pe măsură ce copiii lor aveau să ocupe pământul. Căminul acela, înfrumusețat de mâna lui Dumnezeu Însuși, nu a fost un palat somptuos. Oamenii, în mândria lor, își găsesc plăcerea în edificii mărețe și costisitoare și aduc slavă lucrărilor mâinilor lor; însă Dumnezeu l-a așezat pe Adam într-o grădină. Aceasta a fost locuința lui. Cerul albastru era domul; pământul cu florile lui delicate și covorul de un verde viu, era pardoseala; iar ramurile verzi ale arborilor maiestuoși erau baldachinul. Pereții erau împodobiți cu cele mai mărețe ornamente — lucrarea mâinilor marelui Artist Maestru. Din locul în care a fost așezată sfânta pereche, învățăm o lecție pentru toate timpurile — că fericirea adevărată nu se găsește în îngăduirea mândriei și luxului, ci în comuniunea cu Dumnezeu, prin lucrurile create de El. Dacă oamenii ar acorda mai puțină atenție celor artificiale și ar cultiva mai multă simplitate, s-ar apropia cu mult de scopul intenționat de Dumnezeu, prin crearea lor. Mândria și ambiția nu sunt niciodată satisfăcute, însă aceia care sunt cu adevărat înțelepți vor găsi adevărata plăcere, care este înălțătoare, în sursele de bucurie pe care Dumnezeu le-a așezat la îndemâna tuturor.⁴

Locuința de pe pământ pe care a ales-o Dumnezeu pentru Fiul Său — Domnul Isus a venit pe acest pământ pentru a aduce la îndeplinire cea mai mare lucrare, care a fost îndeplinită vreodată între oameni. El a venit ca ambasadorul lui Dumnezeu pentru a ne arăta cum să trăim cel mai bine. Ce condiții a ales Tatăl cel nemărginit pentru Fiul Său? O casă singuratică pe unul din dealurile Galileii; o gospodărie întreținută prin muncă cinstită, demnă; o viață plină de simplitate; luptă zilnică cu greutatea; sacrificiul de sine, economia și răbdarea, lucrul făcut cu bucurie; ora de studiu alături de mama sa, având deschise sulurile Scripturii; liniștea zorilor sau a amurgului din văile înverzite, lucrările sfinte din natură; studiul creației și al providenței și comuniunea sufletească cu Dumnezeu — acestea au fost condițiile și ocaziile pe care le-a avut Domnul Isus în prima parte a vieții Sale.⁵

[133]

Casele de la țară în țara Făgăduită — În țara Făgăduită, disciplina începută în pustie a fost continuată în condiții favorabile

pentru formarea de obiceiuri corespunzătoare. Oamenii nu erau îngrămădiți în orașe, ci fiecare familie avea pământul său, asigurând tuturor binecuvântările aducătoare de sănătate ale unei vieți naturale, neperversitate. ⁶

Efectul mediului înconjurător asupra caracterului lui Ioan

— Ioan Botezătorul, înainte mergătorul lui Hristos, a fost educat în primii ani de către părinții săi. Cea mai mare parte a vieții sale a petrecut-o în pustiu.... Ioan a preferat să aleagă, în locul distracțiilor și luxului vieții de oraș, disciplina aspră a pustiei. Împrejurările erau favorabile formării unor obiceiuri ce aveau în vedere simplitatea și tăgăduirea de sine. Neîntrerupt de larma lumii, el a putut studia aici lecțiile din natură, ale revelației și providenței.... Încă din copilărie, a reținut care este misiunea sa și a acceptat sfânta sarcină încredințată. Pentru el, liniștea deșertului era o scăpare binevenită din societatea în care bănuiala, necredința și necurăția ajunseseră prezente aproape pretutindeni. El nu s-a încrezut în propria-i putere pentru a se împotrivi ispitei și s-a ferit să fie mereu în contact cu păcatul, ca să nu piardă simțul grozavei sale păcătoșenii. ⁷

[134]

Alți oameni de valoare, proveniți din cămine situate la țară

— Așa stau lucrurile cu marea majoritate a celor mai buni și nobili oameni din toate veacurile. Citiți istoria lui Avraam, Iacov și Iosif; a lui Moise, David și Elisei. Studiați viețile bărbaților de mai târziu, care au ocupat cu demnitate poziții de încredere și răspundere.

Mulți dintre aceștia au crescut la țară. Ei nu au știut ce este luxul. Nu și-au petrecut tinerețea în distracții. Mulți au fost nevoiți să lupte cu sărăcia și greutatea. Ei au învățat de timpuriu să muncească, iar viața lor activă în aer liber a conferit vigoare și elasticitate tuturor capacităților lor. Obligați să depindă de propriile lor resurse, ei au învățat să lupte cu greutatea și să învingă obstacolele, dobândind astfel curaj și perseverență. Ei au învățat lecția încrederii în propriile mijloace și a stăpânirii de sine. Fiind la adăpost în mare măsură de asocierile rele, ei erau mulțumiți cu plăcerile naturale și prietenii sănătoase. Gusturile lor erau simple, iar obiceiurile lor temperate. Erau călăuziți de principii și au crescut în curăție, puternici și demni. Când a sosit momentul începerii activității ce urma să dureze toată viața, ei aveau putere fizică și mintală, bună dispoziție a spiritului, capacitatea de a plănuși și executa și tăria de a rezista în fața relelor, lucru care i-a făcut să fie o putere pozitivă, spre bine, în lume. ⁸

¹Patriarhi și profeti, 161.

²Messages to Young People, 419.

³The Ministry of Healing, 363, 366, 367.

⁴Patriarchs and Prophets, 49, 50.

⁵The Ministry of Healing, 365, 366.

⁶Ibid., 280.

⁷Testimonies for the Church 8:221.

⁸The Ministry of Healing, 366.

Capitolul 20 — Familia și orașul

Riscurile vieții în orașe — Viața în orașe este înșelătoare și artificială. Pasiunea aprinsă pentru câștigarea de bani, vârtejul încântării și căutării de plăceri, setea de etalare, lux și extravagantă — toate acestea sunt forțe care distrag mintea mării majorității a oamenilor de la adevăratul scop al vieții. Ei deschid ușa la mii de rele. Asupra tinerilor au o putere aproape irezistibilă. Una dintre cele mai subtile și periculoase ispite care iau cu asalt copiii și tinerii din orașe este iubirea de plăceri. Sărbătorile sunt numeroase; jocurile și cursele de cai atrag mii de oameni, iar vârtejul încântării și plăcerii îi distrage de la datoriile serioase ale vieții. Banii, care ar fi trebuit folosiți în alte scopuri, sunt risipiți pentru distracții. ¹

Din punctul de vedere al sănătății — Mediul înconjurător în orașe este adesea un pericol pentru sănătate. Continua posibilitate de a contacta boli, aerul poluat, apa care nu este curată, hrana nesănătoasă, locuințele îngrămădite, întunecoase și nesănătoase sunt câteva dintre relele care se întâlnesc.

Nu a fost planul lui Dumnezeu ca oamenii să fie aglomerati în orașe, înghesuiți în clădiri, locuințe cu chirie. La început, El i-a așezat pe primii noștri părinți în mijlocul minunatelor priveliști de care dorește ca și noi să ne bucurăm astăzi. Cu cât ne apropiem mai mult și suntem în armonie cu planul original al lui Dumnezeu, cu atât ne vom situa într-o poziție mai favorabilă de a asigura sănătate pentru trup, minte și suflet. ²

Focare de nedreptate — Orașele sunt pline de ispite. Ar trebui să ne plănuim activitatea în așa fel, încât să-i ținem cât mai mult cu putință pe tinerii noștri departe de această contaminare. ³

Copiii și tinerii trebuie păziți cu grijă. Ei trebuie ținuți la distanță de focarele de nedreptate, care se găsesc în orașele noastre. ⁴

Agitație și confuzie — Nu este voia lui Dumnezeu ca poporul Său să locuiască în orașe, unde există o permanentă agitație și confuzie. Copiii trebuie cruțați, pentru că întregul organism suferă datorită grabei, goanei și zgomotului. ⁵

Necazuri în privința locului de muncă — Condițiile de viață sunt din ce în ce mai grele în oraș datorită lucrului în cadrul marilor trusturi, sindicatelor și grevelor. Sunt primejdii serioase, iar pentru multe familii mutarea din orașe va deveni o necesitate. ⁶

Amenințarea cu nimicirea — Este aproape timpul când marile orașe vor fi nimicite cu totul și toți trebuie să fie avertizați în legătură cu iminența acestor judecăți. ⁷

O, de ar avea poporul lui Dumnezeu simțul apropierei distrugerii miilor de orașe dedate aproape cu totul la idolatrie! ⁸

Pentru interese lumeste și iubirea de câștig — Se întâmplă adesea ca părinții să nu fie atenți ca în jurul copiilor lor să fie influențe potrivite. În alegerea casei lor, ei gândesc mai mult la interesele lor lumeste decât la atmosfera morală și socială, iar copiii formează tovarășii care sunt nefavorabile dezvoltării evlaviei și formării unui caracter drept....

Voi, părinți, care îi acuzați pe canaaniți pentru că își jertfeau copiii lui Moloh, ce faceți? Voi îi jertfiți lui Mamona și apoi, când copiii voștri cresc fără a fi iubiți și fără a putea iubi, când ei arată vădit lipsă de evlavie și respect și tendințe spre necredincioșie, voi dați vina pe credința voastră, că n-a fost în stare să-i salveze. Culegeți ceea ce ați semănat — urmările iubirii de lume, egoiste, și neglijarea resurselor harului. V-ați așezat familiile în locuri ispititoare, iar arca lui Dumnezeu, slava și apărarea voastră, nu ați considerat-o esențială; iar Domnul nu a făcut nici o minune pentru a scoate copiii de sub puterea ispitei. ⁹

Orașele nu oferă nici un folos real — Nu există nici măcar o familie dintr-o sută care să beneficieze din punct de vedere fizic, mintal sau spiritual, locuind în oraș. Credința, speranța, dragostea, fericirea pot fi găsite cu mult mai ușor în locuri retrase, acolo unde sunt câmpuri, dealuri și copaci. Duceți-vă copiii departe de larma orașelor, de zarva și hârâitul tramvaielor și motoarelor și mințile lor vor fi mai sănătoase. Va fi mai ușor să aduceți din nou acasă în inimile lor adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. ¹⁰

Sfaturi la mutarea de la țară în oraș — Mulți părinți se mută din casele lor de la țară în oraș, socotind că acesta este un loc mai de dorit, mai convenabil. Făcând însă această schimbare, ei își expun copiii la multe și mari ispite. Băieții nu găsesc de lucru, încep să hoinărească pe străzi — educația lor va fi dobândită pe stradă

[137]

[138] și decad tot mai mult, ajungând până la depravare, pierzând orice interes cu privire la ceea ce este bun, curat și sfânt. Cu mult mai bine ar fi fost ca părinții să fi rămas împreună cu copiii lor la țară, unde mediul este cel mai prielnic dezvoltării fizice și mintale. Învățați-i pe tineri să lucreze pământul și lăsați-i să poată dormi somnul dulce și nevinovat de pe urma oboselii sănătoase.

Datorită neglijenței părinților, tinerii din orașele noastre o iau pe căi greșite și își pângăresc sufletele înaintea lui Dumnezeu. Această stare va fi întotdeauna roada leneviei. Situația existentă în azilurile de săraci, în închisori și spânzurătorile redau o imagine tristă a datoriilor neglijate de către părinți. ¹¹

Mai degrabă sacrificați orice avantaj lumesc decât să puneți în pericol prețioasele suflete încredințate grijii voastre. Ei vor fi atacați de ispite și trebuie învățați să le facă față; însă este datoria voastră să îndepărtați orice influență, să înlăturați orice obicei, să dați deoparte orice legătură care vă îndepărtează pe voi înșivă și familia voastră de la o predare cu totul liberă, deschisă și din inimă lui Dumnezeu.

În loc de orașul aglomerat, căutați un loc retras unde copiii voștri să fie, pe cât posibil, apărați de ispită și acolo instruiți-i și educați-i spre a fi folositori. Profetul Ezechiel enumără păcatele care au dus la păcatul și nimicirea Sodomei. „Era îngâmfată, trăia în belșug și într-o liniște nepăsătoare ea și fiicele ei, și nu sprijinea mâna celui nenorocit și celui lipsit”. Toți cei care vor să scape de soarta Sodomei trebuie să evite felul ei de viețuire, care a atras judecățile lui Dumnezeu asupra acelei cetăți nelegiuite. ¹²

Când a venit în Sodoma, Lot a intenționat să se păzească de orice nelegiuire și să poruncească astfel și casei lui, însă a eșuat teribil. Influențele degradante din jurul lui i-au afectat propria credință, iar legătura pe care o aveau copiii lui cu locuitorii Sodomei i-au legat într-o oarecare măsură interesele de ale lor. Rezultatul îl cunoaștem. Mulți fac încă o greșală asemănătoare. ¹³

[139] Propuneți-vă să alegeți și să vă așezați casele cât mai departe posibil de Sodoma și Gomora. Feriți-vă de marile orașe. Dacă este cu putință, așezați-vă casele în locuri liniștite la țară, chiar dacă nicidecum nu vă veți putea îmbogăți. Așezați-vă acolo unde influențele din jur sunt cele mai bune. ¹⁴

Domnul m-a instruit să avertizez poporul nostru să nu se aglomereze în orașe pentru a-și întemeia căminul. Taților și mamelor,

sunt instruită să le spun: Nu dați greș în a vă crește copiii în locuri după propriul vostru plac.¹⁵

Acum este timpul de a ne muta din orașe — Plecați cu familiile din orașe — aceasta este solia mea.¹⁶

A sosit timpul când, pe măsură ce Dumnezeu deschide calea, familiile trebuie să se mute din orașe. Copiii trebuie duși la țară. Părinții să aleagă un loc potrivit, pe măsura posibilităților lor. Chiar dacă locuința e mică, în jur trebuie să fie pământ, care să poată fi cultivat.¹⁷

Înainte ca plăgile copleșitoare să cadă asupra locuitorilor pământului, Dumnezeu ne cheamă pe toți cei ce suntem israeliți să ne pregătim pentru acest eveniment. Părinților le dă avertizarea: Adunați-vă copiii în căminele voastre; luați-i din preajma acelor care nesocotesc păzirea poruncilor lui Dumnezeu, a acelor care propovăduiesc și fac răul. Ieșiți cât mai repede posibil din marile orașe.¹⁸

Dumnezeu va ajuta poporul Său — Părinții pot asigura locuințe mici la țară, cu pământ pentru cultivat, unde pot avea livezi și unde pot crește legume și fructe, care să ia locul cărnii care este atât de vătămătoare înaintării sângelui prin vene. În asemenea locuri, copiii nu vor fi înconjurați de influențele corupătoare ale vieții de oraș. Dumnezeu îl va ajuta pe poporul Său să găsească astfel de locuințe în afara orașelor.¹⁹

[140]

¹The Ministry of Healing, 364.

²Ibid., 365.

³Country Living 30.

⁴Idem, 12.

⁵Idem, 29.

⁶The Ministry of Healing, 364.

⁷Evangelism 29.

⁸The Review and Herald, 13 septembrie, 1881.

⁹Testimonies for the Church 5:320.

¹⁰Country Living 13.

¹¹The Review and Herald, 13 septembrie, 1881.

¹²Testimonies for the Church 5:232, 233.

¹³Patriarhi și profeti, 168.

¹⁴Manuscript 57, 1897.

¹⁵Country Living 12, 13.

¹⁶Idem, 29.

¹⁷Idem, 24.

¹⁸Mărturii pentru comunitate 6:195.

¹⁹Medical Ministry 310.

Capitolul 21 — Avantaje ale vieții la țară

[141]

Cu o bucată de pământ și o locuință liniștită — Ori de câte ori este posibil, este datoria părinților de a face case la țară pentru copiii lor. ¹

Tații și mamele care posedă o bucată de pământ și o casă liniștită sunt regi și regine. ²

Nu socotiți că trebuie să fiți lipsiți de ceva anume atunci când trebuie să părăsiți orașele și să vă mutați în locuri la țară. Acolo îi așteaptă binecuvântări îmbelșugate pe aceia care sunt gata să le apuce. ³

Contribuie la siguranța economică — Iar și iar, Domnul a dat instrucțiuni ca poporul nostru să-și ia familiile și să se mute din orașe la țară, unde își pot asigura singuri cele necesare vieții; căci, în viitor, cheștiunea de a cumpăra și a vinde va fi foarte serioasă. Acum ar trebui să începem să dăm atenție sfatului care ni se dă mereu, mereu: ieșiți din orașe și mergeți în locuri situate la țară, unde casele nu sunt aglomerate, una lângă alta, și unde veți fi liberi de interferențe cu vrăjmașul. [Pentru alte detalii privind acest subiect, vezi „Viața la țară”.] ⁴

Sfat pentru un locuitor din oraș — Va fi bine pentru tine să lași la o parte grijile copleșitoare și să găsești un loc retras la țară, unde nu este atât de puternică influența care vatămă moralul tinerilor. Este adevărat, la țară nu vei scăpa cu totul de grijile copleșitoare și de neazuri; însă acolo poți evita multe rele și poți închide ușa împotriva șuvoiului de ispite care amenință să supraîncarce mintea copiilor tăi. Ei au nevoie de ocupație, de diversitate. Monotonia vieții în casă la oraș îi face neliniștiți, agitați și poate că deja s-au asociat cu băieții de la oraș, dobândind ca și aceștia o educație a străzii....

[142]

Va fi foarte bine pentru ei să trăiască la țară; o viață activă, trăită în natură, va dezvolta sănătatea atât a minții, cât și a corpului. Ei ar trebui să aibă o grădină pe care să o cultive, loc în care să găsească atât recreare, cât și o ocupație utilă. Cultivarea plantelor și a florilor contribuie la îmbunătățirea gustului și a judecății, iar contactul

cu minunatele și folositoarele lucruri create de Dumnezeu are o influență ce înnobilează mintea, punând-o în legătură cu Creatorul și Stăpânitorul tuturor lucrurilor. ⁵

Binecuvântări bogate pentru cei ce locuiesc la țară — Pământul are bogății ascunse în adâncul său pentru aceia care au curajul, voința și străduința de a-i căuta și aduna comorile.... Mulți fermieri nu au avut rezultate bune în urma lucrului pământului lor, deoarece ei au socotit această muncă a fi una degradantă; ei nu au văzut în aceasta o binecuvântare pentru ei înșiși și pentru familiile lor. ⁶

Ocupație care va ascuți mintea și va înnobila caracterul — În cultivarea pământului, lucrătorul serios va descoperi că înaintea lui se deschid comori la care nici nu a visat. Nimeni nu va avea succes în agricultură sau grădinărit fără a da atenție legilor care sunt implicate. Trebuie studiate nevoile speciale ale fiecărui soi de plante. Fiecare soi are nevoie de un anumit sol, de un anumit fel de îngrijire, iar respectarea acestor legi constituie cheia succesului. Atenția necesară la tansplantarea răsadurilor, astfel ca nici un fir de rădăcină să nu fie înghesuit sau așezat rău, grija pentru plantele tinere, curățirea și udarea, protejarea de frig în timpul nopții și de soare în timpul zilei, îndepărtarea buruienilor, ferirea de boli și de atacul insectelor, pregătirea și aranjarea, toate acestea nu numai că ne învață lecții importante privind dezvoltarea caracterului, însă chiar lucrarea aceasta în sine este un mijloc de dezvoltare. Cultivând grija, răbdarea, atenția față de detalii, ascultarea față de lege, se dobândește cea mai importantă educație. Contactul continuu cu misterul vieții și dragostea față de natură, ca și grija necesară față de aceste obiecte frumoase ale creațiunii lui Dumnezeu vor ascuți mintea și vor rafina și înnobila caracterul. ⁷

[143]

Dumnezeu va instrui și învăța — El, care a învățat pe Adam și Eva în Eden să păzească grădina, îi va învăța și pe oamenii de astăzi. Cel care ține plugul și plantele și seamănă sământa va găsi înțelepciune. Pământul are comorile sale ascunse și Domnul așteaptă ca mii și zeci de mii din cei care sunt aglomerati în orașe, pândind o ocazie de a câștiga cât de cât câte ceva, să vină să lucreze pământul.... Cei care își aduc familiile la țară le așează într-un loc cu mai puține ispite. Copiii care sunt cu părinții lor, care Îl iubesc și se tem de Dumnezeu, au mult mai multe șanse de a învăța de la Marele

Învățător, Cel care este izvorul și fântâna înțelepciunii. Ei au condiții mai prielnice spre a fi corespunzători pentru Împărăția cerurilor.⁸

Planul lui Dumnezeu pentru țara lui Israel — Prin neascultare de Dumnezeu, Adam și Eva au pierdut Edenul, și datorită păcatului întregul pământ a fost blestemat. Însă, dacă poporul lui Dumnezeu ar fi urmat sfatul Său, țara lor ar fi fost din nou fertilă și frumoasă. Însuși Dumnezeu le-a dat sfaturi cum să cultive pământul, iar ei trebuia să colaboreze cu El în refacerea acestuia. Astfel, întreaga țară, sub stăpânirea lui Dumnezeu, ar fi devenit o pildă pentru adevărul [144] spiritual. După cum pământul, în ascultare de legile naturale ale lui Dumnezeu, avea să-și producă comorile sale, la fel inima omului, în ascultare față de Legea Sa morală, avea să reflecte însușirile caracterului Său.⁹

Descoperiți lecții spirituale în viața de zi cu zi — Dumnezeu a așezat în jurul nostru minunatele scene ale naturii pentru a atrage și interesa mintea noastră. Este scopul Său acela de a face asemănări între minunățiile naturii și caracterul Său. Dacă studiem cu credincioșie cartea naturii, o vom descoperi ca fiind o sursă îmbelșugată pentru contemplarea iubirii infinite și puterii lui Dumnezeu.¹⁰

Domnul Hristos a legat învățătura Sa nu numai de ziua de odihnă, dar și de zilele de trudă ale săptămânii.... Prin arat și semănat, prin cultivat și secerat, El dorește să ne prezinte o ilustrare a lucrării harului Său în inimă. Prin orice activitate utilă și prin orice asemănare cu lucrul de fiecare zi, El dorește ca noi să descoperim o lecție a adevărului divin. Atunci, truda noastră zilnică nu ne va mai atrage atenția și nu ne va mai determina să-L uităm pe Dumnezeu, ci ne va aminti continuu de Creatorul și Răscumpărătorul nostru. Gândul de a face voia lui Dumnezeu străbate ca un fir de aur prin toate grijile și ocupațiile noastre gospodărești. Pentru noi, slava feței Sale va fi vizibilă prin natură. Mereu, mereu, vom învăța noi lecții cu privire la adevărul divin și vom crește potrivit cu chipul curăției Sale.¹¹

Legi identice guvernează natura și omenirea — Marele Învățător i-a adus pe ascultătorii Săi în contact cu natura, pentru ca ei să poată asculta vocea care vorbește în toate lucrurile create; și, pe măsură ce inimile lor erau înduioșate, iar mințile deveneau receptive, El îi ajuta să interpreteze învățătura spirituală a scenelor asupra cărora ochii lor fuseseră atinși.... În lecțiile Sale, era ceva ce [145]

interesa orice minte, ce făcea apel la fiecare inimă. Astfel, datorită zilnică, în loc de a fi doar o trudă continuă, fără posibilitatea de a cugeta la lucruri înalte, era străluminată și înălțată prin amintirea continuă a lucrurilor spirituale și a celor nevăzute.

La fel ar trebui să învățăm și noi. Lăsați-i pe copii să învețe să vadă în natură o expresie a iubirii și înțelepciunii lui Dumnezeu; lăsați ca gândul la El să fie legat de păsări, flori și copaci; faceți ca toate lucrurile văzute să devină pentru ei interpreți ai celor nevăzute și toate evenimentele vieții să fie mijloace ale învățaturii divine.

Învățând astfel să studieze lecțiile din toate lucrurile create și din toate experiențele vieții, arătați-le că aceleași legi, care guvernează lucrurile din natură și evenimentele vieții, trebuie să ne conducă și pe noi, că acestea sunt date pentru binele nostru și că numai în ascultare față de ele vom putea descoperi adevărata fericire și succesul. ¹²

Dați lecții practice în agricultură — Dintre nenumăratele lecții privind procesul creșterii, câteva dintre cele mai prețioase ne sunt transmise prin pilda cu sămânța, spusă de Mântuitorul nostru. Aceasta cuprinde lecții atât pentru bătrâni, cât și pentru tineri....

Încolțirea seminței reprezintă începutul vieții spirituale, iar dezvoltarea plantei este o preînchipuire a dezvoltării caracterului.... Când sunt învățate aceste lecții, lucrul trebuie arătat practic. Lăsați-i pe copii să pregătească ei pământul și să semene sămânța. În timp ce lucrează, părintele sau învățătorul poate să-i explice despre grădina inimii, cu sămânța bună sau rea semănată acolo, și că tot așa, după cum grădina trebuie pregătită pentru sămânță, la fel și inima trebuie să fie pregătită pentru sămânța adevărului.... Nimeni nu se așează pe o bucată brută de pământ, așteptând ca aceasta să producă de îndată o recoltă. Este nevoie de muncă asiduă, consecventă, în pregătirea terenului, semănarea seminței și strângerea recoltei. La fel stau lucrurile și în cele spirituale. ¹³

[146]

Obiceiurile rele se văd precum buruienile — Dacă este posibil, căminul trebuie să fie așezat afară din oraș, unde copiii pot avea pământ pe care să-l cultive. Faceți în așa fel ca fiecare copil să aibă bucata lui de pământ; și, când îi învățați cum să-și facă grădina, cum să pregătească solul pentru sămânță și cât este de important ca buruienile să fie scoase afară, învățați-i și cât este de important să îndepărtăm obiceiurile urâte, vătămătoare, din viața noastră. Învățați-i să înlăture obiceiurile rele tot așa cum înlătură buruienile

din grădina lor. Vă va lua timp să-i învățați aceste lecții, însă veți fi răsplătiți, mult răsplătiți. ¹⁴

Împrejurimile casei pentru a exemplifica convingerile noastre — Părinții au obligația față de Dumnezeu de a alege asemenea împrejurimi pentru casa lor, care să fie conform cu adevărul pe care îl mărturisesc. Astfel, ei vor putea da lecții corecte copiilor lor, iar copiii vor învăța să asocieze căminul de jos cu căminul de sus. Familia de aici trebuie să fie, pe cât este posibil, un model al celei din ceruri. Atunci, tentațiile spre ceea ce este josnic și degradant nu vor mai avea putere. Copiii trebuie învățați că aici sunt doar practicanți, educați spre a deveni locuitori ai locuințelor pe care Domnul Hristos le pregătește pentru cei care Îl iubesc și păzesc poruncile Lui. Aceasta este cea mai înaltă datorie pe care trebuie să o îndeplinească părinții. ¹⁵

Părinți, procurați-vă locuințe la țară! — Atâta timp cât Domnul îmi va da putere să vorbesc poporului nostru, voi continua să fac apel la părinți să părăsească orașele și să-și facă rost de case la țară, unde pot cultiva pământul și învăța din cartea naturii lecții de curăție și simplitate. Lucrurile din natură sunt predicatorii tăcuți ai Domnului, date nouă spre a ne învăța adevărurile spirituale. Ele ne vorbesc despre dragostea lui Dumnezeu și proclamă înțelepciunea Marelui Maestru Artist. [147]

Îmi plac florile frumoase. Ele sunt amintiri ale Edenului, arătând spre țara binecuvântată în care, dacă vom fi credincioși, vom intra în curând. Domnul îmi conduce mintea către proprietățile dătătoare de sănătate ale florilor și pomilor. ¹⁶

¹Country Living 12.

²Fundamentals of Christian Education, 327.

³Country Living 14.

⁴Idem, 9, 10.

⁵Testimonies for the Church 4:136.

⁶Fundamentals of Christian Education, 326, 327.

⁷Educație, 111.

⁸Fundamentals of Christian Education, 326.

⁹Parabolele domnului Hristos 289.

¹⁰Solii pentru tineret, 365.

¹¹Parabolele domnului Hristos 26.

¹²Education, 102, 103.

¹³Idem, 104, 105, 111.

¹⁴Counsel to Teachers, Parents, and Students, 124.

¹⁵Christian Temperance and Bible Hygiene 144.

¹⁶Letter 47, 1903.

Să existe aerisire, lumina soarelui și canalizare — Când se construiesc diferite clădiri, fie cu scop public sau ca locuințe, trebuie avută grijă să existe o bună aerisire și lumina soarelui din plin. Bisericile și sălile de clasă din școli sunt adesea defectuoase în această privință. Neglijarea aerisirii corespunzătoare este responsabilă în mare parte pentru toropeala și somnolența care distrug efectul multor predici și fac ca lucrarea învățătorului să fie obositoare și inefficientă.

Pe cât este cu putință, toate clădirile prevăzute a fi locuite de oameni trebuie așezate pe terenuri înalte, de pe care apa să se scurgă bine. Astfel se va asigura un loc uscat... Acest aspect este tratat adesea cu prea multă ușurință. Suferințe continue, boli grave și multe cazuri mortale sunt adesea urmarea așezării locuințelor în locuri joase, murdare, producătoare de malarie și de pe care apa nu se scurge.

În construirea caselor este important în mod special să se asigure o aerisire deplină și lumina soarelui din belșug. Aerul să circule și să fie belșug de lumină în fiecare cameră a casei. Camerele pentru dormit trebuie să fie astfel așezate, încât să existe o circulație liberă a aerului zi și noapte. Nici o cameră nu este corespunzătoare a fi folosită ca dormitor, dacă nu poate fi deschisă zilnic spre a intra aerul și lumina soarelui. În majoritatea țărilor, în dormitoare trebuie să existe dispozitive pentru încălzire, astfel ca acestea să fie bine încălzite și uscate, în vreme rece sau umedă.

Camerei pentru oaspeți, trebuie să i se acorde aceeași atenție ca și celorlalte încăperi pentru uz continuu. Ca și dormitoare, trebuie să aibă aer, să intre soarele și să fie prevăzută cu un mijloc de încălzire pentru a se usca depunerile care se acumulează întotdeauna într-o cameră care nu este folosită în mod constant. Cine doarme într-o cameră fără soare sau într-un pat care nu a fost complet uscat și aerisit o face pe riscul sănătății și adesea al vieții....

Cei care trebuie să îngrijească de bătrâni trebuie să țină cont că aceștia, în mod deosebit, au nevoie de camere calde, confortabile.

Puterea scade pe măsură ce se înaintează în vârstă, lăsând în urmă mai puțină vitalitate cu care să facem față influențelor nesănătoase; de aceea există necesitatea mai mare ca cei în vârstă să aibă lumina soarelui din belșug și aer proaspăt și curat. ¹

Evitați terenurile joase — Dacă dorim ca locuințele noastre să fie locașuri ale sănătății și fericirii, atunci va trebui să le așezăm departe de miasma și ceața de deasupra zonelor joase și să lăsăm cale liberă agenților dătători de viață ai cerului. Renunțați la perdele grele, deschideți ferestrele și trageți jaluzelele, nu îngăduiți ca vița, oricât de frumoasă ar fi, să facă umbră în dreptul ferestrelor și nu cultivați pomi prea aproape de casă, astfel ca să ia lumina soarelui. Lumina soarelui va decolora poate perdelele, covoarele și va întuneca ramele tablourilor, însă va îmbujora de sănătate obrajii copiilor. ²

Curtea din jurul casei — O curte înfrumusețată cu câțiva pomi și boschetei, împrăștiați ici-colo, la o distanță potrivită de casă, are un efect bun asupra familiei și, dacă este îngrijită în mod corespunzător, nu va fi vătămătoare pentru sănătate. Însă pomii care fac umbră și boscheteii așezați prea aproape de casă fac ca aceasta să fie nesănătoasă, pentru că împiedică circulația liberă a aerului și îndepărtează razele soarelui. Urmarea va fi că în casă se va acumula umezeală, mai ales în anotimpurile ploioase. ³

[150] **Efectul frumuseții naturale asupra căminului** — Dumnezeu iubește frumosul. El a îmbrăcat pământul și cerurile în frumusețe și, cu bucuria unui tată, El îi urmărește pe copiii Săi, delectându-se cu lucrurile pe care El le-a creat. El dorește ca în jurul caselor noastre să se afle frumusețea lucrurilor naturale.

Aproape toți cei care locuiesc la țară, oricât de săraci ar fi, pot avea în jurul caselor lor o cât de mică pajiște cu iarbă, câțiva pomi pentru umbră, arbuști cu flori sau flori frumos mirositoare. Și mai mult decât orice altă dovadă artificială, acestea vor contribui la fericirea căminului. Acestea vor avea asupra vieții căminului un efect alinător, înălțător, întărind dragostea pentru natură și aducându-i pe membrii familiei mai aproape unul de altul și mai aproape de Dumnezeu. ⁴

Mobilierul casei să fie simplu — Obiceiurile noastre artificiale ne lipsesc de multe binecuvântări și de multă bucurie, de o viață folositoare. Mobila complicată și scumpă constituie nu doar o risipă

de bani, dar și de ceea ce este de o mie de ori mai de preț. Aceasta aduce în casă o povară grea de griji, muncă și situații complicate.

Mobilati-vă casele cu lucruri simple, lucruri care pot fi mânuite, care pot fi ușor menținute curate și care pot fi înlocuite fără o cheltuială prea mare. Cu gust, o casă foarte simplă poate fi atractivă, dacă dragostea și mulțumirea își au sălașul acolo.⁵

Fericirea nu se găsește într-o etalare searbădă. Cu cât este mai simplu de întreținut ordinea într-o casă ordonată, cu atât va fi mai fericită acea casă.⁶

Evitați spiritul de rivalitate — Viața constituie o dezamăgire, o continuă oboseală pentru mulți datorită lucrului inutil cu care ei înșiși se împovărează pentru a fi în acord cu cerințele obiceiului local. Mințile lor sunt într-o continuă neliniște pentru a satisface dorințele care izvorăsc din mândrie și modă.... [151]

Cheltuiala, grija, munca irosită pe ceea ce, dacă nu este neapărat dăunător, este nenecesar, ar putea fi folosite pentru înaintarea cauzei lui Dumnezeu. Oamenii tânjesc după ceea ce numesc plăcerile vieții și sacrifică sănătate, putere și mijloace pentru a le dobândi. Un deplorabil spirit de rivalitate se manifestă între persoane din aceeași clasă — cine poate etala mai mult în chestiuni de îmbrăcăminte și împodobirea casei. Dulcele cuvânt „casă” a fost pervertit și el înseamnă „ceva cu patru pereți, plin cu mobilă și podoabe elegante”, în timp ce cei ce o locuiesc sunt într-o continuă încordare — cum să facă să poată face față cerințelor obiceiului vremii în diferite domenii ale vieții.⁷

Mulți sunt nefericiți în căminele lor, deoarece țin prea mult la ceea ce se vede. Ei cheltuiesc sume mari de bani și lucrează neîncetat pentru a putea etala și a câștiga laudă din partea tovarășilor — de fapt a aceloră căroră nu le pasă deloc de ei sau de prosperitatea lor. Unul după altul, câte un articol este socotit indispensabil pentru gospodărie până se fac adăugiri costisitoare, care, în timp ce plac ochiului și satisfac mândria și ambiția, în nici un caz nu sporesc confortul familiei. Și totuși, aceste lucruri au împovărat puterea și răbdarea și au irosit un timp valoros, care ar fi trebuit pus în serviciul Domnului.

Harul prețios al lui Dumnezeu este pus pe un loc secundar pentru lucruri care nu sunt importante; și mulți, în timp ce tot adună lucruri pentru plăcere, își pierd capacitatea, dorința de a fi fericiți.

[152] Ei descoperă că avuțiile lor nu le dau satisfacția pe care o așteptau de la ele. Acest cerc nesfârșit de trudă, această neliniște continuă pentru a înfrumuseța casa pentru vizitatori și străini, ca aceștia să o admire, nu plătește niciodată timpul și mijloacele cheltuite astfel. Înseamnă a așeza în jurul gâtului un jug greu de purtat.⁸

Două vizite puse în contrast — În multe familii, se lucrează prea mult. Curățenia și ordinea sunt esențiale pentru confort, însă aceste virtuți nu trebuie duse până la extrema de a face din viață o trudă continuă și de a-i face pe cei ce locuiesc în casă niște oameni nenorociți. În casele unora pe care îi stimăm mult, se exagerează prea mult în ce privește precizia aranjării mobilei și a celorlalte lucruri, ceea ce este la fel de neplăcut ca și lipsa ordinii. Truda obositoare, care îi implică pe toți ai casei, face imposibil ca în acel loc să fie găsită acea odihnă pe care o dorești într-un adevărat cămin.

Nu este plăcut, atunci când faci o scurtă vizită unor prieteni dragi, să vezi mătura și cârpa de praf în continuă agitare, iar timpul pe care tu îl aștepti să-l petreci cu bucurie cu prietenii tăi într-o conversație plăcută să fie petrecut de aceștia prin colțuri în căutarea vreunui fir de praf ascuns sau a vreunei pânze de păianjen. Deși acest lucru poate fi făcut din respect pentru prezența ta în casă, totuși tu simți convingerea dureroasă că pentru prietenii tăi compania ta este mai puțin însemnată față de ideile lor de curățenie excesivă.

[153] În contrast direct cu astfel de case, a fost o casă pe care am vizitat-o vara trecută (1876). Cele câteva ore cât am stat acolo au fost petrecute într-un mod plăcut și folositor, odihnitor, atât pentru minte, cât și pentru corp. Casa era un model de confort, deși nu era mobilată extravagant. Camerele erau toate bine aerisite și luminate.... Ceea ce este de mai mare valoare decât cele mai costisitoare podoabe. Holurile nu erau încărcate cu mobilă din aceea care obosește ochiul privind, ci conțineau o varietate plăcută de articole de mobilier.

Scaunele erau în mare parte balansoare sau scaune lejere, nu toate de același fel, ci adaptate confortului diferiților membri ai familiei. Unele erau joase, tapisate, gen balansoar, iar altele înalte cu spatele drept; erau de asemenea canapele confortabile și toate păreau a spune: încearcă-mă, odihnește-te aici. Erau mese cu cărți și hârtii. Totul era în ordine, atractiv, însă fără a fi aranjate în acel mod minuțios care pare a-i avertiza pe cei din jur să nu atingă nimic de teamă să nu-l deranjeze de la locul lui.

Proprietarii acestei plăcute case aveau posibilități de a-și mobila scump și înfrumuseța locuința; însă ei au ales mai degrabă confort decât etalare. Nimic din cele existente în casă nu era socotit prea bun, încât să nu poată fi folosit de toți ai casei; perdelele și jaluzelele nu erau trase pentru a nu duce la decolorarea covoarelor și a mobilierului. Lumina soarelui, dată de Dumnezeu, și aerul aveau intrare liberă și o dată cu ele mireasma florilor din grădină. Iar familia — era în ton cu casa; erau veseli și bine dispuși, făcând tot ceea ce era nevoie pentru confortul nostru, fără a se copleși însă cu atât de multă atenție, încât să ne facă să ne simțim că le-am produs deranj în plus. Am simțit că acolo era un loc de odihnă. Acesta a fost un cămin în adevăratul sens al cuvântului.⁹

Un principiu folosit în decorare — Precizia rigidă pe care am menționat-o ca fiind o trăsătură dezagreabilă a multor case nu este în conformitate cu marele plan al naturii. Dumnezeu nu a făcut ca florile de pe câmp să crească în straturi regulate, cu margini fixate, ci le-a împrăștiat ca pe niște nestemate pe pajiște și ele înfrumusețează pământul cu diversitatea lor de formă și culoare. Copacii din pădure nu sunt într-o ordine regulată. Este atât de odihnitor pentru ochi și minte să zăbovească asupra scenelor din natură — pădurea, dealul, valea, câmpia și râul, bucurându-se de nesfârșita diversitate de formă și culoare — și asupra artei cu care pomii, arbuștii, tufișurile și florile sunt grupate în grădina naturii, alcătuind un tablou plin de farmec. Copii, tineri și bătrâni, în egală măsură, găsesc odihnă și mulțumire în acesta.

[154]

Această lege a diversității poate fi aplicată, într-o anumită măsură, în cămin. Ar trebui să existe o armonie potrivită de culori și o potrivire a lucrurilor care mobilează o casă; însă nu este necesar bunului gust ca fiecare articol de mobilier dintr-o cameră să fie de același model în ce privește design-ul, materialul sau tapiseria; dimpotrivă, este mai plăcut pentru ochi să existe o diversitate plină de armonie.

Însă fie că locuința este umilă sau elegantă, amenajările din interior, costisitoare sau nu, nu va exista fericire între pereții acesteia, dacă spiritul celor ce o locuiesc nu este în armonie cu voința divină. Mulțumirea este aceea care trebuie să domnească în cămin.¹⁰

Cea mai bună parte a casei, camerele cele mai înșorite și cele mai primitoare și cea mai confortabilă mobilă ar trebui să fie pentru

folosul zilnic al celor care trăiesc în acea casă. Acest lucru va face căminul atractiv pentru cei ce îl locuiesc și, de asemenea, pentru acea clasă de prieteni care țin la noi, cărora le putem fi de folos și care ne pot fi de folos. ¹¹

[155] **Aveți în vedere confortul și bunăstarea copiilor** — Nu este necesară o mobilă scumpă pentru a-i face pe copiii fericiți și mulțumiți în cămin, ci este necesar ca părinții să-i iubească și să le acorde atenție. ¹²

Patru pereți și un mobilier costisitor, tablouri scumpe nu pot constitui un „cămin”, dacă iubirea și împreună simțire nu sunt prezente. Acest cuvânt sacru nu se potrivește locuințelor strălucitoare, dar din care lipsesc lucrurile vieții de cămin....

De fapt, confortul și bunăstarea copiilor sunt ultimele lucruri care se au în vedere în aceste case. Ei sunt neglijați de către mamă, al cărei timp este consacrat în întregime pentru a întreține casa conform cu cerințele modei din societate. De mintea lor nu se ocupă nimeni — ei sunt needucați; ei dobândesc obiceiuri rele, devin neastâmpărați și nemulțumiți. Negăsind plăcere în propriile lor cămine, ci doar restricții neplăcute, ei ies din cercul familiei cât de repede pot. Ei se aruncă fără șovăială în brațele lumii, fără a mai fi reținuți de restricțiile din cămin și de sfaturile care li s-ar da acolo. ¹³

Nu sunteți copiii, așa cum am auzit multe mame: „Nu e loc pentru tine aici pe hol. Nu te așeza pe canapea, nu vezi că e acoperită cu satin? Nu ai voie să stai acolo”. Și când se duc în altă cameră: „Nu vrem să-ți vâri tu nasul aici.” și se duc în bucătărie, iar aici li se spune: „Mă deranjezi aici. N-ai ce căuta aici; mă încurci, mă plictisești”. Unde se vor duce să-și primească educația? Pe stradă. ¹⁴

[156] **Bunăitatea și iubirea mai prețioase decât luxul** — Prea multe griji și poveri sunt aduse în familiile noastre și se nutrește prea puțin din simplitatea, pacea și fericirea naturală. Ar trebui să se dea mai puțină atenție la ceea ce „va zice lumea” și mai multă grijă membrilor din cercul familiei. Ar trebui să fie mai puțină etalare și mai puțină considerație pentru eticheta vremii și mai multă duioșie, dragoste, veselie și curtenie creștină între membrii familiei. Mulți trebuie să învețe cum să facă din cămin un loc atractiv, un loc plăcut. Inimile mulțumite și privirile duioase sunt mai de valoare decât bogăția și luxul, iar mulțumirea cu lucrurile simple va aduce fericirea în cămin, dacă dragostea este acolo.

Domnul Isus, Răscumpărătorul nostru, a umblat pe pământ având demnitatea unui rege; totuși, El a fost blând și smerit cu inima. El a fost o lumină și o binecuvântare pentru fiecare casă, pentru că a adus cu Sine voieșie, speranță și curaj. O, de am putea fi mulțumiți cu mai puțin din lucrurile după care tânjește inima, să luptăm mai puțin pentru lucruri greu de obținut, prin care să ne înfrumusețăm casele și să dorim ceea ce în ochii lui Dumnezeu este mai de preț decât nestematele — un spirit blând și liniștit. Harul simplității, blândetea, adevărata iubire vor face din cel mai umil cămin un paradis. Este mai bine să îndurăm cu bucurie anumite inconveniențe decât să renunțăm la pace și mulțumire.¹⁵

¹The Ministry of Healing, 274, 275.

²Ibid., 275.

³Christian Temperance and Bible Hygiene 107.

⁴The Ministry of Healing, 370.

⁵Ibid., 367, 370.

⁶The Signs of the Times, 23 august, 1877.

⁷The Signs of the Times, 23 august, 1877.

⁸The Signs of the Times, 2 octombrie, 1884.

⁹The Signs of the Times, 23 august, 1877.

¹⁰The Signs of the Times, 23 august, 1877.

¹¹The Signs of the Times, 2 octombrie, 1884.

¹²The Signs of the Times, 2 octombrie, 1884.

¹³The Signs of the Times, 2 octombrie, 1884.

¹⁴Manuscript 43a, 1894.

¹⁵Testimonies for the Church 4:621, 622.

Secțiunea 7 — Moștenirea Domnului

[157]

[158]

[159]

Capitolul 23 — Copiii, o binecuvântare

Dumnezeu a rânduit familia — El, care a dăruit-o pe Eva lui Adam, ca un ajutor potrivit ... a rânduit ca bărbații și femeile să se unească prin legământul sfânt al căsătoriei, să formeze familii ai căror membri, încoronați cu onoare, să fie recunoscuți ca membri ai familiei de sus. ¹

Copiii sunt moștenirea Domnului, iar noi suntem răspunzători în fața Lui de felul cum administrăm ceea ce este proprietatea Sa.... Cu iubire, credință și rugăciune, părinții trebuie să lucreze pentru familiile lor, până în clipa când, cu bucurie, pot veni înaintea Domnului spunând: „Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul.” ²

Un cămin fără copii este un loc pustiu. Inimile celor ce îl locuiesc sunt în primejdia de a deveni egoiste, de a căuta doar propriul lor bine și de a avea în vedere doar propriile lor dorințe și avantaje. Ei dovedesc înțelegere doar pentru propria lor persoană, pentru cei din jur doar în mică măsură. ³

Sfat pentru un cuplu fără copii — Egoismul, care se manifestă în multe feluri, în funcție de împrejurări și de indivizi, trebuie să moară. Dacă ați fi avut copii și astfel mintea voastră ar fi fost obligată să se îndepărteze de la grija pentru sine la grija pentru ei, să-i educați și să le fiți un exemplu, acest lucru ar fi fost un avantaj pentru voi.... Când două persoane alcătuiesc o familie, ca în cazul vostru, și nu există copii, situație în care s-ar pune în practică răbdarea, stăpânirea de sine și adevărata iubire, este nevoie de continuă veghere, astfel ca egoismul să nu troneze, ca voi înșivă să nu deveniți centrul atenției, iar grija și interesul, pe care ar trebui să le acordați altora, să fie îndreptate numai asupra voastră. ⁴

[160] Mulți sunt bolnavi fizic, mintal sau moral, pentru că atenția lor este îndreptată aproape în exclusivitate numai spre ei înșiși. Din această stare de stagnare ar putea fi scăpați doar prin vitalitatea sănătoasă a celor mici și în prezența minților iscoditoare ale copiilor a căror energie nu are astâmpăr. ⁵

Trăsăturile nobile de caracter se dezvoltă îngrijind de copii

— Simt un interes deosebit pentru toți copiii, deoarece eu am fost suferindă la o vârstă foarte fragedă. Am preluat în grijă mulți copii și întotdeauna am simțit că prezența lor a fost o mare binecuvântare pentru mine....

Înțelegerea, stăpânirea de sine și dragostea, necesare în relațiile cu copiii, ar fi o binecuvântare pentru fiecare cămin. Anumite trăsături de caracter ale acelor care ar trebui să fie mai voioși, mai liniștiți, ar fi îmblânzite și domolite. Prezența unui copil în cămin îndulcește și rafinează. Un copil crescut în temere de Domnul este o binecuvântare. ⁶

Grija și afecțiunea pentru copii, care sunt ființe dependente, îndepărtează asprimea din firea noastră, ne înduioșează, ne fac mai înțelegători și ne dezvoltă cele mai nobile trăsături de caracter. ⁷

Influența unui copil asupra lui Enoh — După nașterea primului său fiu, Enoh a dobândit o experiență mai înaltă; el a fost adus într-o relație mai apropiată cu Dumnezeu. Și-a dat seama mai mult de propriile sale îndatoriri și de responsabilitatea sa ca fiu al lui Dumnezeu, pe măsură ce a văzut iubirea copilului față de tatăl său, totala sa încredere în protecția sa; pe măsură ce a simțit dorul adânc și afecțiunea propriei sale inimi pentru acel fiu întâi-născut, el a învățat o lecție prețioasă despre minunata iubire a lui Dumnezeu pentru oameni în darul Fiului Său și despre încrederea cu care copiii lui Dumnezeu pot găsi odihnă la Tatăl lor ceresc. ⁸

O misiune sacră — Copiii sunt încredințați părinților lor ca o [161] avuție de mare preț, pe care, într-o zi, Dumnezeu o va cere din mâna lor. Ar trebui să punem deoparte mai mult timp, mai multă atenție, mai multă rugăciune pentru educația lor. Ei au nevoie de mai mult din ceea ce este adevărata educație....

Nu uitați că fiii și fiicele voastre sunt membri mai tineri ai familiei lui Dumnezeu. El vi i-a încredințat spre a-i îngriji, crește și educa pentru ceruri. Veți da socoteală în fața Lui de felul cum v-ați îndeplinit această misiune sacră. ⁹

¹The Ministry of Healing, 356.

²Christ's Object Lessons, 195, 196.

³Testimonies for the Church 2:647.

⁴Idem, 230, 231.

⁵Idem, 647.

⁶Letter 329, 1904.

⁷Testimonies for the Church 2:647.

⁸Patriarhi și profeti, 84.

⁹The Review and Herald, 13 iunie, 1882.

O greșeală dureroasă de pe urma căreia suferă mamele, copiii și societatea — Există părinți care, fără să țină seama dacă vor putea sau nu să facă față unei familii mari, își umplu casele cu aceste ființe mici și neajutorate, care sunt întrutotul dependente de părinții lor în ce privește îngrijirea și educația.... Aceasta este o tristă greșeală, nu numai față de mamă, dar și față de copii și societate....

Părinții trebuie să aibă întotdeauna în minte binele viitor al copiilor lor. Ei nu ar trebui să fie siliți să-și consacre fiecare oră în muncă împovărătoare pentru a putea asigura cele necesare vieții. ¹

Înainte de a-și mări familia, ei ar trebui să aibă în vedere în ce măsură Dumnezeu va fi onorat sau dezonorat, dacă vor mai aduce copii pe lume. Ei trebuie să caute să aducă slavă lui Dumnezeu prin unirea lor din primul până la ultimul an al vieții lor de căsătorie. ²

Sănătatea mamei este importantă — Având în vedere responsabilitatea pe care o au părinții, trebuie să cugetăm serios dacă este bine să aducem copiii în familie. Are mama suficientă putere pentru a avea grijă de copiii ei? Iar tatăl, poate el pune la dispoziție mijloacele necesare, astfel încât copiii să fie bine modelați și educați? Cât de puțin este luat în atenție destinul copilului! Se are în vedere doar satisfacerea poftelor, iar asupra soției și mamei sunt aduse poveri care îi slăbesc vitalitatea și îi paralizează puterea spirituală. Cu sănătatea distrusă și spiritul descurajat, ea se trezește înconjurată de o turmă mică de care nu poate avea grijă așa cum ar dori. Nebeneficiind de educația necesară, ei cresc dezonorând pe Dumnezeu și transmitând și altora răul din propria lor fire și astfel se ridică o armată de care Satana dispune după bunul său plac. ³

Alți factori ce trebuie avuți în vedere — Dumnezeu dorește ca părinții să acționeze ca ființe înzestrate cu rațiune și să își trăiască viața astfel, încât fiecare copil să fie educat în mod corespunzător, iar mama să poată avea putere și timp pentru a-și folosi puterile mintale în a-i educa pe cei mici, spre a fi primiți în societatea îngerilor. Ea trebuie să aibă tăria de a-și face în mod nobil partea sa și a-și face

lucrarea în temere și cu dragoste pentru Dumnezeu, astfel încât copiii ei să se poată dovedi o binecuvântare pentru familie și societate.

Soțul și tatăl trebuie să aibă în vedere toate aceste lucruri, pentru ca soția și mama copiilor săi să nu fie împovărată și astfel copleșită de descurajare. El trebuie să aibă grijă ca mama copiilor lui să nu fie pusă în situația de a nu face față atâtor micuți, care să fie nevoiți să crească fără a beneficia de o educație corespunzătoare. ⁴

Părinții nu trebuie să-și mărească familia decât în măsura în care le pot asigura o bună îngrijire și educație copiilor lor. Un copil în brațele mamei în fiecare an este o mare nedreptate față de ea. Această stare de lucruri îi micșorează și uneori îi distruge plăcerea de a fi în societate și o face să se simtă nenorocită în casa ei. De asemenea, îi jefuiește pe copii de acea grijă, educație și fericire pe care ar trebui să le dea părinții. ⁵

Sfaturi pentru părinții unei familii mari — Întrebarea pe care trebuie să v-o puneți este aceasta: „Cresc eu copiii pentru a spori influența și a mări rândurile puterilor întunericului sau pentru Domnul Hristos?”

[164]

Dacă nu vă educați copiii și nu le modelați caracterele după cerințele lui Dumnezeu, atunci, cu cât vor fi mai puțini copii care să sufere de pe urma educației voastre deficiente, cu atât va fi mai bine pentru voi, părinții lor, și cu atât mai bine pentru societate. Dacă nu le puteți oferi copiilor încă din pruncie o educație și o creștere potrivită, printr-o mamă înțeleaptă și chibzuită, conștiincioasă și inteligentă și care își conduce casa în temere de Domnul, modelând și formând caracterele acestora pentru a ajunge standardul neprihănirii, atunci este un păcat acela de a crește numărul membrilor familiei. Dumnezeu v-a dat judecată și vă cere să o folosiți. ⁶

Tați și mame, când știți că sunteți deficitari în privința cunoștințelor educării copiilor pentru Domnul, de ce nu vă învățați lecțiile? De ce continuați să aduceți copii pe lume doar pentru a spori rândurile lui Satana? Este oare mulțumit Dumnezeu de această situație? Când vedeți bine că o familie numeroasă vă epuizează toate resursele, când vedeți că umplând brațele mamei cu copii ea nu are răstimpul necesar pentru a face acea lucrare pe care trebuie să o facă oricare mamă între nașteri, de ce nu luați în seamă urmările? Fiecare copil ia din vitalitatea mamei; și când tații și mamele nu își folosesc rațiunea în această chestiune, ce șansă au părinții sau copiii să fie

crescuți în mod corespunzător? Domnul face apel la părinți să ia seama la această problemă în lumina realităților viitoare, veșnice. ⁷

Aspecte de ordin economic — Părinții trebuie să aibă în vedere, cu calm, ce pot asigura copiilor lor. Ei nu au dreptul să aducă pe lume copii care să fie o povară pentru alții. Au ei o slujbă pe care se pot baza spre a-și întreține familia, astfel ca să nu fie o povară pentru alții? Dacă nu au, ei comit o crimă, aducând pe lume copii care să sufere din lipsă de îngrijire corespunzătoare, hrană și îmbrăcăminte. ⁸

[165]

În general, aceia care nu-și găsesc de lucru, care nu se descurcă în lume, își umplu casele cu copii, în timp ce bărbații care au o meserie cu care să se descurce în viață nu au mai mulți copii decât îi pot întreține. Aceia care nu sunt în stare să-și poarte singuri de grijă nu ar trebui să aibă copii. ⁹

Uneori, aceste situații încurcate sunt aduse în biserică — Mulți dintre cei care de-abia își duc zilele, singuri fiind, aleg să se căsătorească și să întemeieze o familie când știu bine că nu au nimic din care să se întrețină. Și, mai rău decât atât, nu au abilitatea de a conduce o familie. Întregul mers al familiei lor este marcat de obiceiurile lor trândave. Nu se pot stăpâni pe ei înșiși, sunt stăpâniți de poftă, sunt nerăbdători și agitați. Când unii ca aceștia se atașează soliei noastre, ei consideră că li se cuvine ajutor din partea fraților lor mai bogați; și, dacă nu le sunt împlinite așteptările, ei se plâng de biserică și îi acuză pe membrii acesteia că nu-și trăiesc credința. Cine trebuie să sufere în acest caz? Trebuie subminată oare cauza lui Dumnezeu și golită vistieria în diferite locuri pentru a purta de grijă acestor familii numeroase de săraci? Nu. Părinții trebuie să fie cei care suferă. De regulă, ei nu suferă mai mult după ce au primit Sabatul decât înainte. ¹⁰

Cum poate fi afectată lucrarea misionară — Când se trimit misionari în țări depărtate, trebuie aleși acei bărbați care știu să fie chibzuți cu banii, care nu au familii mari și care, dându-și seama de scurtimea timpului și de marea lucrare care trebuie adusă la îndeplinire, nu-și vor umple brațele și casele de copii și vor avea grijă ca nimic să nu le distragă mintea de la marea lor lucrare pe care o au de îndeplinit. Soția, dacă este consacrată și dacă i se dă această libertate alături de soțul ei, trebuie să realizeze la fel de mult ca și el. Dumnezeu a binecuvântat femeia cu multe daruri care să fie

[166]

folosite spre slava Sa, aducând mulți fii și fiice la Dumnezeu; însă multe dintre cele care ar putea fi lucrătoare eficiente sunt reținute acasă pentru a îngriji de cei mici.

Noi avem nevoie de misionari în adevăratul sens al cuvântului; care vor lăsa la o parte orice considerație egoistă și vor pune cauza lui Dumnezeu pe primul plan; și care, neavând altceva în vedere decât slava Sa, vor fi oameni de acțiune, pe care poți conta oricând spre a merge acolo unde poruncește El și de a lucra din toate puterile pentru a răspândi cunoașterea adevărului. În câmpul misionar, este nevoie de bărbați care au soții care-L iubesc pe Dumnezeu și se tem de El și care îi pot ajuta. Mulți dintre cei care au familii merg să lucreze, însă nu se consacră cu totul lucrării. Minteă lor este împărțită. Soția și copiii îi distrag de la lucru și adesea ies din câmpul în care ar fi trebuit să lucreze, gândind că trebuie să fie mai aproape de casă. ¹¹

¹The Review and Herald, 24 iunie, 1890.

²Testimonies for the Church 2:380.

³The Review and Herald, 25 octombrie, 1892.

⁴The Review and Herald, 24 iunie, 1890.

⁵A Solemn Appeal, 110, 111.

⁶Testimonies for the Church 5:323, 324.

⁷Letter 107, 1898.

⁸Testimonies for the Church 2:380.

⁹A Solemn Appeal, 103.

¹⁰Testimonies for the Church 1:273.

¹¹The Review and Herald, 8 decembrie, 1885.

Capitolul 25 — Îngrijirea copiilor în nevoie

[167]

Copii orfani — Mulți dintre tații care au murit în credință, trecând la odihnă, având în inimă făgăduințele lui Dumnezeu, au lăsat în urmă pe cei iubiți cu deplină încredere că Domnul le va purta de grijă. Și cum poartă Domnul de grijă acestora? El nu face minuni trimitând mană din cer; El nu trimite corbi spre a le duce hrană; însă El lucrează minuni în inimile oamenilor, înlăturând egoismul din suflet și descătușând izvoarele bunăvoinței. El pune la încercare iubirea celor care mărturisesc a fi urmașii Săi, încredințând milei lor pe cei îndurerăți și lipsiți.

Fie ca cei care Îl iubesc pe Dumnezeu să-și deschidă inimile și casele spre a-i primi pe acești copii....

Există un vast câmp de lucru pentru cei care vor să lucreze pentru Domnul, purtând de grijă acestor copii și tineri care au fost lipsiți de călăuzirea atentă a părinților și de anturajul unui cămin creștin. Mulți dintre ei au moștenit trăsături rele de caracter; iar dacă sunt lăsați să crească în ignoranță, ei vor fi atrași spre tovarășii care îi vor conduce spre viciu și crimă. Acești copii nepromițători trebuie așezați într-un mediu prielnic formării unui caracter drept, pentru a putea deveni copii ai lui Dumnezeu. ¹

Răspunderea Bisericii — Copiii fără tată și fără mamă sunt aruncați în brațele bisericii, iar Domnul Hristos le spune urmașilor Săi: „Luați acești copii nevoiași, creșteți-i pentru Mine și vă veți primi plata”. Am văzut mult egoism manifestat în aceste lucruri. Dacă nu există vreun motiv special, ca ei înșiși să fie cei care să beneficieze de pe urma adoptării acelor care au nevoie de un cămin, mulți se întorc și răspund: nu. Se pare că nu știu sau nu le pasă dacă unii ca aceștia vor fi salvați sau pierduți. Aceasta, gândesc ei, nu este treaba lor. Ei spun împreună cu Cain: „Sunt eu păzitorul fratelui meu?” Ei nu vor să intre în necaz sau să facă vreun sacrificiu pentru orfani și, cu indiferență, îi aruncă pe unii ca aceștia în brațele lumii care, uneori, este mai doritoare a-i primi decât cei ce mărturisesc a fi creștini. În ziua lui Dumnezeu, ei vor fi judecați pentru aceia care

[168]

ar fi putut fi salvați. Însă ei se scuză și nu se angajează în această lucrare bună decât dacă pot avea vreun profit. Mi-a fost arătat că aceia care refuză aceste ocazii de a face bine vor auzi din partea lui Isus: „Ori de câte ori n-ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut”. Cititi, vă rog, [Isaia 58, 5-11](#).²

Un apel către cuplurile fără copii — Cei care nu au copii ar trebui să se pregătească pentru a iubi și îngriji de copiii altora. S-ar putea să nu fie chemați să lucreze în vreun câmp străin, însă să fie chemați să lucreze chiar în localitatea în care trăiesc. În loc să dea atâta atenție animalelor de casă, să se atașeze de animale fără glas, aceștia ar trebui să-și pună în lucru darurile cu ființele umane, care au un cer de câștigat și un iad de evitat. Să dea atenție copilașilor ale căror caractere le pot modela după asemănarea divină. Oferiți-vă dragostea celor mici, lipsiți de un cămin, care sunt în jurul vostru. În loc să vă închideți inima față de membrii familiei umane, căutați să vedeți pe câți dintre acești orfani îi puteți crește în învățătura Domnului. Există lucru din belșug pentru toți cei ce vor să lucreze. Angajându-se în acest domeniu de efort creștinesc, biserica poate crește ca număr de membri și se poate îmbogăți în spirit. Lucrarea de a-i mântui pe cei fără părinți este o lucrare care îi privește pe toți.³

Dacă aceia care nu au copii și pe care Dumnezeu i-a pus ispravnic pe anumite bunuri și-ar devota inimile pentru îngrijirea copiilor care au nevoie de iubire, atenție, afecțiune și ajutor material, ei ar fi cu mult mai fericiți decât sunt astăzi. Atâta timp cât există copii care nu beneficiază de grija plină de milă a unui tată și de iubirea duiosă a unei mame, fiind expuși influențelor vătămătoare ale acestor zile de pe urmă, este datoria cuiva de a suplini locul tatălui și al mamei. Învățați să le dăruiți dragoste, afecțiune, milă. Toți cei care mărturisesc că au un Tată în ceruri și speră că le poartă de grijă, iar în final îi va lua în căminul pe care El l-a pregătit pentru ei, ar trebui să simtă solemnă obligație de a fi prieteni cu cei lipsiți de prieteni și tați pentru cei orfani, de a le ajuta pe văduve și de a fi de ajutor practic în această lume în folosul omenirii.⁴

Soțiile predicatorilor ar trebui să înfieze copii? — S-a pus întrebarea dacă este bine ca soția unui predicator să înfieze copii. Eu răspund: Dacă nu are înclinație sau nu este potrivită a se angaja în

lucrarea misionară în afara căminului ei și simte că ar fi de datoria ei să ia copii orfani, pe care să-i îngrijească, poate face o lucrare bună. Copiii să fie aleși în primul rând dintre cei rămași orfani ai căror părinți au fost păzitori ai Sabatului. Dumnezeu îi va binecuvânta pe bărbații și pe femeile care, cu inimi binevoitoare, vor împărți căminul lor cu cei fără cămin. Însă, dacă soția pastorului poate lucra în activitatea de educare a altora, ea ar trebui să-și consacre puterile lui Dumnezeu, ca lucrătoare creștină. Ea trebuie să fie un adevărat ajutor pentru soțul ei, sprijinindu-l în lucrarea lui, cultivându-și intelectul și contribuind la ducerea soliei. Calea este deschisă pentru femei umile, consacrate, înnobilate de harul Domnului Hristos, pentru a-i vizita pe cei ce au nevoie de ajutor și a aduce lumină sufletelor descurajate. Ele îi pot ridica pe cei doborâți, rugându-se cu ei și îndreptându-i spre Hristos. Astfel de femei nu trebuie să-și consacre timpul și puterea acelor micuți ne-ajutorați, care necesită îngrijire și atenție continuă. Ele nu trebuie să-și întrerupă în mod voit buna lucrare pe care o pot face. ⁵

[170]

Deschideți casele celor orfani și lipsiți de prieteni — Atât cât vă stă în putință, oferiți un cămin celor fără cămin. Fiecare să-și aducă contribuția la această lucrare. Domnul i-a spus lui Petru: „Paște mieluseii Mei”. Această poruncă ne este adresată și nouă și, deschizându-ne casele celor orfani, o putem împlini. Nu lăsați ca Domnul Isus să fie dezamăgit de voi.

Luăți-i pe acești copii și oferiți-i Domnului Isus ca pe o jertfă de bun miros. Cereți binecuvântarea Lui asupra lor și apoi modelați-i și creșteți-i potrivit cu rânduiala Domnului Hristos. Va accepta oare poporul nostru această sfântă misiune încredințată? [Pentru mai multe sfaturi la acest capitol, vezi lucrarea *Welfare Ministry*,] ⁶

Un test pentru poporul lui Dumnezeu — Ani de-a rândul, mi-a fost arătat că poporul lui Dumnezeu va fi pus la probă asupra acestui punct, de a oferi un cămin celor fără cămin; căci aveau să fie mulți fără cămin, ca urmare a atașării lor de adevăr. Opoziția și persecuția îi vor lipsi pe cei credincioși de căminele lor și este datoria celor ce au cămin să deschidă larg ușa acelor care nu au. Mai recent, mi-a fost arătat că Dumnezeu îi va pune în mod special la încercare pe cei care mărturisesc a alcătui poporul Său în legătură cu această problemă. Domnul Hristos a devenit sărac de dragul nostru, pentru ca noi, prin sărăcia Lui, să ne putem îmbogăți. El S-a

[171]

sacrificat pentru a putea oferi un cămin pentru cei străini și călători pe acest pământ, în căutarea unei patrii mai bune, a uneia cerești.⁷

¹Testimonies for the Church 6:281, 282.

²Testimonies for the Church 2:33.

³Manuscript 38, 1895.

⁴Testimonies for the Church 2:329.

⁵Mărturii pentru comunitate 6:285.

⁶Idem, 287.

⁷Testimonies for the Church 2:27, 28.

Capitolul 26 — Moștenirea oferită de părinți copiilor

[172]

Legea eredității — Starea de sănătate fizică și mintală a părinților este transmisă lăstarilor lor. Aceasta este o chestiune care nu este luată în seamă în mod corespunzător. Oriunde obiceiurile de viață ale părinților sunt contrare legilor fizice, vătămarea adusă lor înșiși se va repeta și în generațiile viitoare...

Printr-o educație fizică, mintală și morală, toți pot deveni colaboratori cu Domnul Hristos. Foarte mult depinde de părinți. Ei trebuie să hotărască dacă vor aduce pe lume copii care se vor dovedi o binecuvântare sau un blestem. ¹

Cu cât sunt mai nobile scopurile, cu atât mai înalte sunt înzestrările mintale și spirituale, și cu cât sunt mai bine dezvoltate puterile fizice ale părinților, cu atât va fi mai bună moștenirea dată copiilor lor. Cultivând ceea ce este mai bun în ei înșiși, părinții exercită o influență în modelarea societății și înnobilarea generațiilor viitoare. ²

Mulți părinți sunt deplorabil de ignoranți — Aceia care au în grijă proprietatea lui Dumnezeu — sufletele și trupurile copiilor creați după chipul Său — ar trebui să ridice bariere împotriva îngăduinței senzuale din acest veac, care ruinează sănătatea fizică și morală a mii de oameni. Dacă s-ar cerceta adevărata cauză ce duce la atâtea crime în aceste vremuri, s-ar vedea că acestea se datorează ignoranței taților și mamelor care sunt indiferenți cu privire la acest subiect. Viață și sănătate au fost sacrificate datorită acestei ignoranțe. Părinți, dacă dați greș în a oferi copiilor voștri acea educație pe care Dumnezeu a rânduit-o a fi datoria voastră — atât prin cuvânt, cât și prin exemplu propriu — veți avea de răspuns înaintea lui Dumnezeu pentru urmări. Aceste urmări nu vor fi limitate numai la copiii voștri. Consecințele vor trece asupra multor generații. Ca și ciulinul căruia i s-a îngăduit să crească în câmp și s-a înmulțit mult, rezultatele păcătoase ale neglijenței voastre vor duce la ruina tuturor acelor care vor veni în sfera voastră de influență. ³

[173]

Perpetuarea necumpătării — Viața extravagantă și folosirea vinului strică sângele, aprind poftele și produc boli de tot felul. Însă răul nu se sfârșește aici. Părinții transmit boli drept moștenire copiilor lor. Ca regulă, fiecare bărbat necumpătat, care are copii, le transmite acestora înclinațiile și tendințele sale spre rău; el le dă bolile sângelui său stricat. Imoralitatea, destrăbălarea și imbecilitatea sunt transmise ca o moștenire dureroasă din tată în fiu, din generație în generație, și aceasta produce necaz și suferință în lume și nu este mai puțin decât o repetare a căderii omului....

Și cu toate acestea, fără să le pese, bărbați și femei din această generație îngăduie necumpătarea, mâncând și bând peste măsură, și lasă astfel drept moștenire generațiilor viitoare boală, intelect slăbit și un moral pângărit. ⁴

Motive să fie de două ori înțelegători și răbdători — Tatii și mamele își pot studia propriul lor caracter în copiii lor. Uneori pot citi lecții umiltoare, văzând propriile lor nedesăvârșiri, reproduse în fiii și fiicele lor. În timp ce caută să reprime și să corecteze în copiii lor tendințele moștenite spre rău, părinții trebuie să dea dovadă de o măsură dublă de răbdare, consecvență și iubire. ⁵

[174] Când un copil dă pe față trăsăturile rele de caracter, pe care le-a moștenit de la părinții săi, trebuie oare ca ei să se năpustească asupra lui, pentru că el reproduce propriile lor defecte? Nu, nu! Ci părinții trebuie să vegheze cu multă grijă asupra lor înșiși, păzindu-se de a fi grosolani sau aspri, altfel, aceste defecte vor apărea încă o dată în plus mai vizibile în copiii lor. ⁶

Dați pe față blândețea și amabilitatea Domnului Hristos față de cei mici. Aveți totdeauna în minte că ei au moștenit îndărătnicia de la tatăl sau mama lor. Apoi, simțiți împreună cu copiii voștri, care v-au moștenit propriile trăsături de caracter. ⁷

Iată de ce părinții au nevoie de puterea lui Hristos, care să transforme tendințele spre rău, pe care ei le-au transmis copiilor lor. ⁸

Tați și mame, aveți răbdare. Adesea neglijența voastră din trecut vă va îngreuna munca. Însă Dumnezeu vă va da putere, dacă vă încredeți în El. Lucrați cu înțelepciune și cu duioșie cu copiii voștri. ⁹

¹Manuscript 3, 1897.

²Divina vindecare, 371.

³Manuscript 58, 1899.

⁴Testimonies for the Church 4:30, 31.

⁵The Review and Herald, 30 august, 1881.

⁶The Signs of the Times, 25 septembrie, 1901.

⁷Manuscript 142, 1898.

⁸Manuscript 79, 1901.

⁹Manuscript 80, 1901.

Secțiunea 8 — Familia prosperă

[175]

[176]

[177]

Capitolul 27 — Un cerc sacru

Sfințenia cercului familiei — În jurul fiecărei familii există un cerc sacru ce trebuie păzit cu grijă. Nimeni nu are voie să pătrundă în acest cerc sfânt. Soțul și soția trebuie să fie totul pentru celălalt. Soția nu trebuie să aibă secrete față de soțul ei și pe care să le împărtășească cu alții, iar soțul nu trebuie să aibă secrete față de soția sa, pe care să le împartă cu alții. Inima soției trebuie să fie mormânt pentru greșelile soțului, iar inima soțului mormânt pentru greșelile soției. Nici unul dintre ei nu ar trebui să-și permită glume pe seama sentimentelor celuilalt. Niciodată, nici soțul și nici soția nu trebuie, nici măcar în glumă sau pe vreo altă cale, să se plângă de celălalt altora, căci, de regulă, îngăduirea acestei nebunii ori a ceea ce pare glumă cu totul nevătămătoare va sfârși cu necaz și poate înstrăinare unul de celălalt. Mi-a fost arătat că trebuie să existe un scut sacru în jurul fiecărei familii. ¹

Cercul familiei trebuie considerat ca un loc sacru, un simbol al cerului, o oglindă în care să ne reflectăm pe noi înșine. Putem avea prieteni și cunoștințe, însă în viața de familie ei nu trebuie să se amestece. În această privință trebuie să nutrim un puternic simț de proprietate, ceea ce ne dă tihnă, odihnă și încredere. ²

[178] **Limba, urechile și ochii trebuie să fie sfințite** — Cei care compun cercul familiei trebuie să se roage ca Dumnezeu să le sfințească limba, urechile, ochii și fiecare mădular din trupul lor. Când ajung în contact cu răul, nu trebuie să fie biruiți de rău. Domnul Hristos a făcut posibil să ne parfumăm caracterul cu mireasma binelui....

Cât de mulți Îl dezonorează pe Domnul Hristos și reprezintă greșit caracterul Său în cercul familiei! Cât de mulți nu dovedesc răbdare, stăpânire de sine, iertare și iubire adevărată! Mulți au plăcerile și neplăcerile lor proprii și se simt în libertate să-și manifeste pervertit dispoziția lor decât să dea pe față voia, lucrările și caracterul Domnului Hristos. Viața lui Isus este plină de bunătate și iubire. Creștem noi oare în această statură divină? ³

Unitate, iubire și pace — Tații și mamele trebuie să promită solemn înaintea lui Dumnezeu — pe care ei mărturisesc că-L iubesc și ascultă — că prin harul Său nu se vor certa între ei, ci în propria lor viață și prin temperamentul lor vor da pe față spiritul pe care îl doresc nutrit de copiii lor. ⁴

Părinții trebuie să fie atenți să nu-i îngăduie spiritului de ceartă să se strecoare în cămin; căci acesta este unul dintre mijloacele lui Satana de a-și pune amprenta pe caracter. Dacă părinții vor lupta pentru unitate în cămin, imprimând aici principiile care au călăuzit viața Domnului Hristos, cearta va fi înlăturată, iar unitatea și dragostea vor sălășlui acolo. Părinții și copiii vor fi părtași ai darului Duhului Sfânt. ⁵

Soțul și soția trebuie să-și aducă aminte că au suficiente poveri de dus, nefiind nevoie să adauge nenorociri prin îngăduirea divergențelor. Aceia care oferă loc unor mici divergențe îl invită pe Satana în căminul lor. Copiii prind ușor spiritul de discordie în privința unor lucruri mărunte. Agenții răului își fac lucrarea pentru a-i determina pe părinți și copii să fie necredincioși lui Dumnezeu. ⁶

Deși se pot ivi greutăți în viața de căsătorie, soțul și soția trebuie să-și păstreze sufletele în dragostea lui Dumnezeu. Tatăl trebuie să o considere pe mama copiilor săi vrednică de toată bunătatea, duiosia și dragostea. ⁷

[179]

Secretul unității în familie — Cauza neînțelegerilor și a discordiei din familii și din biserică este despărțirea de Hristos. A fi aproape de Hristos înseamnă a fi aproape unul de altul. Secretul adevăratei unități în biserică și familie nu este diplomația, administrarea sau efortul supraomenesc de a învinge greutățile — deși acestea trebuie făcute — ci unirea cu Hristos.

Desenați un cerc mare, cu multe linii de la margini spre centru. Cu cât sunt mai aproape aceste linii de centru, cu atât sunt mai aproape unele de altele.

Așa este și în viața creștină. Cu cât suntem mai aproape de Hristos, cu atât vom fi mai aproape unul de altul. Dumnezeu este slăvit când poporul Său este unit în acțiune armonioasă. ⁸

Fiecare să-l ajute pe celălalt — Familia este un grup social sacru, în care fiecare membru trebuie să acționeze ca o parte, fiecare ajutându-l pe celălalt. Lucrul din gospodărie trebuie să se desfășoare lin, ca diferitele părți ale unei mașini ce funcționează bine reglată. ⁹

Fiecare membru al familiei trebuie să fie conștient de propria sa răspundere, că trebuie să-și facă partea sa în a adăuga confort, ordine și bunăstare familiei. Nici unul nu trebuie să lucreze împotriva celuilalt. Toți trebuie să se angajeze, în unitate, în buna lucrare de încurajare a celorlalți; ei trebuie să dovedească blândete, stăpânire de sine și răbdare; vorbiți pe un ton jos, calm, evitând confuzia în expresie; fiecare să facă tot ce îi stă în putere pentru a ușura poverile mamei....

[180] Fiecare membru al familiei ar trebui să înțeleagă partea care se așteaptă de la el, în unire cu ceilalți. Toți, începând de la copilul de șase ani în sus, trebuie să înțeleagă că se cere de la ei să-și facă partea în ducerea poverilor vieții. ¹⁰

O hotărâre potrivită — Trebuie să cresc în har, în cămin și oriunde aș fi, pentru a conferi puteri morale acțiunilor mele. În cămin, este locul unde trebuie să-mi păzesc spiritul, acțiunile, cuvintele. Trebuie să dedic timp pentru a mă cultiva, a mă instrui și educa după principii drepte. Trebuie să fiu un exemplu pentru alții. Trebuie să meditez asupra Cuvântului lui Dumnezeu, zi și noapte, și să-l trăiesc în viața de zi cu zi. Sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu, este singura sabie pe care o pot folosi în siguranță. ¹¹

¹Manuscript 1, 1855.

²Letter 17, 1895.

³Manuscript 18, 1891.

⁴Manuscript 38, 1895.

⁵Manuscript 53, 1912.

⁶Letter 133, 1904.

⁷Letter 198, 1901.

⁸Letter 49, 1904.

⁹Manuscript 129, 1903.

¹⁰Testimonies for the Church 2:699, 700.

¹¹Manuscript 13, 1891.

Planul originar al lui Dumnezeu privind educația — Sistemul de educație, stabilit în Eden, avea ca centru familia. Adam era „fiul lui Dumnezeu” (Luca 3, 38), copiii Celui Preaînalt, primindu-și educația de la Însuși Tatăl lor. Școala lor, în cel mai adevărat sens, era o școală de familie.

În planul divin privind educația, adoptat stării omului după căderea sa, Domnul Hristos este reprezentantul Tatălui, puntea de legătură dintre Dumnezeu și om; El este marele Învățător al omenirii. El a rânduit ca bărbați și femei să fie reprezentanții Săi. Familia era școala, iar părinții erau educatorii.

Educația având ca centru familia era predominantă în zilele patriarhilor. Pentru școlile astfel întemeiate, Dumnezeu a oferit condițiile cele mai prielnice pentru dezvoltarea caracterului. Oamenii care erau sub călăuzirea Sa încă urmau planul de viață pe care El îl desemnase la început. Cei care s-au depărtat de Dumnezeu și-au construit pentru ei înșiși cetăți și, aglomerându-se în ele, glorificau splendoarea, luxul și viciul care fac din orașele de azi mândria lumii și totodată blestemul ei. Însă oamenii care au preluat principiile lui Dumnezeu locuiau în mijlocul câmpiilor și dealurilor. Ei lucrau pământul și creșteau cirezi și turme și, ducând această viață independentă, cu posibilități de lucru și meditație, ei învățau despre Dumnezeu și-i învățau pe copiii lor lucrările și căile Lui. Aceasta a fost metoda de educație pe care a dorit Dumnezeu să o întemeieze în Israel. ¹

În viața de zi cu zi, familia era atât școală, cât și biserică, părinții fiind profesori atât în cele vremelnice, cât și în cele religioase. ²

Cercul familiei, o școală — În înțelepciunea Sa, Dumnezeu a plănuțit ca familia să fie cel mai mare mijloc de educație dintre toate. În cămin trebuie începută educația copilului. Aici este prima lui școală. Aici, avându-i pe părinții săi ca profesori, el trebuie să învețe lecțiile care urmează să-l îndrume pe tot parcursul vieții — lecții cu privire la respect, ascultare, bun simț, stăpânire de sine. Educația

primită în cămin reprezintă o putere decisivă spre bine sau spre rău. În multe privințe, aceasta se dă fără vorbe și în mod treptat, însă, dacă sunt puse în aplicare în direcția cea bună, ele devin o putere însemnată de partea adevărului și a neprihănirii. Dacă copilul nu este educat în mod corespunzător aici, Satana îl va educa prin mijloacele alese de el. Cât de importantă este atunci școala din cămin? ³

Considerați cercul familiei ca o școală de instruire, în care să vă pregătiți copiii pentru îndeplinirea datoriilor lor în cămin, în societate și în biserică. ⁴

Educația din cămin este prima ca importanță — Este o realitate tristă, aproape universal admisă și deplânsă, că educația și instruirea copiilor în cămin a fost neglijată. ⁵

Nu există câmp de activitate mai important pentru întemeietorii și păzitorii căminului. Nici o lucrare încredințată ființelor omenești nu implică rezultate mai mari și cu efecte îndelungate ca lucrarea desemnată taților și mamelor.

[183] Viitorul societății este determinat de ceea ce sunt copiii și tinerii de azi, iar ceea ce vor fi acești copii și tineri depinde de cămin. În mare parte, bolile, mizeria și crimele, care sunt un blestem asupra omenirii, se datorează lipsei educației corespunzătoare din cămin. Dacă viața de cămin ar fi fost curată și trăită în credincioșie, dacă tinerii care au plecat de acolo ar fi fost pregătiți să întâmpine responsabilitățile și primejdiile vieții, ce schimbare s-ar fi văzut în lume! ⁶

Orice altceva să fie pe plan secundar — Orice copil care este adus pe lume este proprietatea Domnului Hristos și trebuie educat prin cuvânt și exemplu, ca să-L iubească și să-L asculte pe Dumnezeu; însă marea majoritate a părinților au neglijat această lucrare încredințată lor de Dumnezeu, greșind în educația dată copiilor lor încă din pruncie. Prin eforturi serioase, părinții trebuie să vegheze asupra dezvoltării judecății copilului, asupra minții sale, care este deschisă și receptivă, și orice altceva din viața de cămin să fie secundar acestei datorii importante, încredințate lor de Dumnezeu — de a-și crește copiii în învățătura Domnului. ⁷

Părinții nu trebuie să îngăduie ca îndatoririle de serviciu, obiceiurile și preceptele lumesti sau moda să aibă o putere dominantă asupra lor și astfel să-și neglijeze copiii în pruncie și să dea greș în a

oferi copiilor lor o educație corespunzătoare, pe măsură ce anii trec.
8

Un motiv important pentru care există atât de mult rău în lumea de azi este acela că părinții nu își ocupă mintea cu ceea ce este cel mai important — cum să se pregătească, cu răbdare și bunătate, pentru lucrarea de educare a copiilor lor pe calea Domnului. Dacă ar putea fi dată cortina la o parte, am vedea cât de mulți copii, care au pornit în lumea largă, au fost pierduți datorită neglijării educației de către părinți. Părinți, vă puteți permite ca aceasta să fie și experiența voastră? Nu trebuie să existe vreo activitate mai importantă, care să vă rețină să dedicați copiilor voștri tot timpul care este necesar pentru a-i face să înțeleagă ce înseamnă să ascuți și să te încrezi în Domnul pe deplin....

[184]

Și ce veți culege ca răsplată pentru efortul vostru? Copiii voștri vor fi mereu alături de voi, dorind să pună umărul și să coopereze cu voi în lucrurile pe care voi le sugerați. Veți vedea că munca va fi ușurată.⁹

Mijloacele de învățare ale lui Dumnezeu în școala din cămin — Părinții ar trebui să se considere, într-un sens cu totul deosebit, uneltele folosite de Dumnezeu pentru educarea copiilor lor, așa cum a făcut Avraam pentru a ține calea Domnului. Ei trebuie să cerceteze Scripturile cu sârguință, pentru a cunoaște calea Domnului și a-i învăța pe cei din casa lor această cale. Mica spune: „Ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Domnul Dumnezeuul tău?” (Mica 6, 8.) Pentru a-i putea învăța pe alții, părinții trebuie să învețe ei înșiși, adunând continuu lumină din Cuvântul lui Dumnezeu și, prin Cuvânt și exemplu propriu, să folosească această lumină prețioasă în educarea copiilor lor.
10

Conform cu lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu, eu știu că soțul și soția trebuie să fie în cămin predicator, medic, soră medicală și profesor, strângându-și copiii lângă ei și lângă Dumnezeu, educându-i să evite orice obicei care ar dăuna în vreun fel lucrării lui Dumnezeu în trupul lor și să-i învețe să-și îngrijească fiecare parte a organismului.¹¹

Lucrarea mamei este proeminentă în această lucrare de educare a copiilor; în timp ce tatăl are îndatoriri solemne și importante în cămin, mama, prin prezența ei aproape continuă între copii, în special

[185] în primii ani, trebuie să fie educatorul lor special și tovarășa lor. Ea trebuie să aibă mare grijă să-și învețe copiii ordinea și curățenia, să-i îndrume în vederea formării unor obiceiuri și gusturi corecte; ea trebuie să-i învețe să fie harnici, să se descurce și să-și ajute semenii; să trăiască, să acționeze și să lucreze ca și când ar fi mereu în prezența Domnului. ¹²

Surorile mai mari pot exercita o influență puternică asupra membrilor mai tineri ai familiei. Cel mai mic, luând exemplul de la cel mai mare, va învăța mai repede prin imitație decât prin continua repetare a unor precepte. Sora mai mare trebuie să simtă că-i revine datoria creștină de a-și ajuta mama în ducerea multelor ei poveri istovitoare. ¹³

Părinții trebuie să fie mult timp acasă. Prin cuvânt și faptă, ei trebuie să-i învețe pe copii iubirea și frica de Domnul; învățați-i să fie inteligenți, sociabili, iubitori; să-și formeze obiceiuri bune în a fi harnici, strângători și stăpâni pe sine. Dăruindu-le copiilor lor iubire, afecțiune și încurajându-i în cămin, părinții pot oferi copiilor lor un adăpost sigur și bine venit din fața multelor ispite ale lumii. ¹⁴

Pregătirea pentru școala Bisericii — În școala din cămin, copiii noștri se pregătesc în vederea frecventării școlii bisericii. Părinții trebuie să păstreze continuu în minte acest lucru și, ca educatori în cămin, ei trebuie să-și consacre toată puterea ființei lor lui Dumnezeu pentru a-și putea aduce la îndeplinire înalta și sfânta lor misiune. Educația consecventă, credincioasă, din cămin constituie cea mai bună pregătire pe care o pot primi copiii pentru școala vieții. ¹⁵

Porunca lui Dumnezeu să fie supremă — Avem reguli biblice pentru învățătura tuturor, atât a părinților, cât și a copiilor, un standard înalt și sfânt de la care nu poate exista abatere. Poruncile lui Dumnezeu trebuie să fie supreme. Tatăl și mama să cerceteze Cuvântul lui Dumnezeu și să se întrebe cu sinceritate: „Ce a spus Dumnezeu aici?” ¹⁶

[186] Învățați-i pe copiii voștri să iubească adevărul, pentru că este adevăr, pentru că ei trebuie să fie sfințiți prin adevăr și pentru că trebuie să stea în fața deciziei — dacă sunt calificați pentru o lucrare mai înaltă și pot deveni membri ai familiei împărătești, copii ai Tatălui ceresc. ¹⁷

Pregătirea pentru lupta care va veni — Satana își conduce oștirile; suntem noi în mod individual pregătiți pentru lupta de temut

care se află în fața noastră? Îi pregătim noi pe copiii noștri pentru criza cea mare? Suntem noi și casele noastre pregătiți pentru a înțelege atitudinea adversarului și tacticile lui de luptă? S-au obișnuit copiii noștri să fie hotărâți, ca să poată sta drepti și neclintiți în orice chestiune de principiu și datorie? Mă rog ca noi toți să putem înțelege semnele timpului, să ne putem pregăti noi și copiii noștri, pentru ca, în timp de restriște, Dumnezeu să fie adăpostul și scutul nostru. ¹⁸

¹Educație, 33, 34.

²Idem, 41.

³Counsel to Teachers, Parents, and Students, 107.

⁴The Signs of the Times, 10 septembrie, 1894.

⁵The Review and Herald, 30 august, 1881.

⁶Divina vindecare, 351.

⁷Manuscript 12b, 1896.

⁸The Signs of the Times, 17 septembrie, 1894.

⁹Manuscript 53, 1912.

¹⁰Christian Temperance and Bible Hygiene 145.

¹¹Manuscript 100, 1902.

¹²Pacific Health Journal, ianuarie 1890. (The Health Reformer, November, 1878.)

¹³Testimonies for the Church 3:337.

¹⁴Fundamentals of Christian Education, 65.

¹⁵Counsel to Teachers, Parents, and Students, 150.

¹⁶The Review and Herald, 15 septembrie, 1891.

¹⁷The Signs of the Times, 10 septembrie, 1894.

¹⁸The Review and Herald, 23 aprilie, 1889.

[187]

Capitolul 29 — O lucrare care nu poate fi transferată

Responsabilități părintești pe care nimeni altcineva nu le poate lua asupra lui — Părinți, voi aveți responsabilități pe care nimeni altcineva nu le poate lua în locul vostru. Cât timp trăiți, veți da socoteală lui Dumnezeu pentru felul cum mergeți pe calea Lui.... Părinții care se angajează în lucrarea lui Dumnezeu, care își dau seama cât de mult depind copiii de ei, în formarea caracterului lor, vor da un exemplu sigur de urmat copiilor lor. ¹

Tatăii și mamele sunt răspunzători pentru sănătatea, vigoarea și dezvoltarea caracterului copiilor lor. Nimănui altcuiva nu trebuie lăsată această lucrare. Devenind părinți, vă revine sarcina de a coopera cu Domnul pentru a-i educa după principii sănătoase. ²

Cât de trist este că mulți părinți au părăsit răspunderile date lor de Dumnezeu față de copiii lor și vor ca niște străini să le poarte în locul lor! Ei vor ca alții să lucreze în locul lor pentru copiii lor și să-i scutească de sarcina pe care o au. ³

Mulți dintre cei care acum se vaită de îndărătnicia copiilor lor ar trebui să se învinovătească doar pe ei înșiși. Aceștia să deschidă Biblia și să vadă ce cere Dumnezeu de la ei, ca părinți și veghetori. Să-și preia îndatoririle neglijate de mult timp. Ei trebuie să se umilească și să se pocăiască înaintea lui Dumnezeu pentru neglijența lor de a fi urmat sfaturile Sale în creșterea copiilor lor. Ei trebuie să-și schimbe propria lor cale și să urmeze Biblia cu strictețe și cu grijă, ca fiind călăuza și sfătuitoarea lor. ⁴

[188]

Numai biserica nu-și poate asuma aceste răspunderi — O, de și-ar preda tinerii și copiii inimile lui Hristos! Ce oștire s-ar ridica spre a-i câștiga pe alții de partea adevărului! Însă părinții nu ar trebui să lase această lucrare doar pe seama bisericii. ⁵

Nici predicatorul nu poate — Voi puneți mari responsabilități asupra predicatorului și îl socotiți răspunzător pentru sufletele copiilor voștri; însă nu vă simțiți propria răspundere ca părinți și educatori.... Fiii și fiicele voastre se strică datorită exemplului și neglijenței

voastre; și, complăcându-vă în această stare de lipsă de educație în familie, așteptați ca predicatorul să contracareze ceea ce faceți voi zi de zi și să le desăvârșească inimile și viețile spre virtute și evlavie. După ce pastorul a făcut tot ce a putut pentru biserică, cu sfătuire duioasă, cu credincioșie, prin disciplină plină de răbdare și rugăciune fierbinte pentru a recupera și salva sufletul, și totuși nu obține succes, tații și mamele adesea îl învinovătesc pe el pentru lipsa de convertire a copiilor lor, când această situație poate fi datorită propriei lor neglijențe. Sarcina este a părinților. Vor lua ei asupra lor lucrarea pe care Dumnezeu le-a încredințat-o pentru a o îndeplini cu credincioșie? Vor merge ei înainte și în sus, lucrând într-un mod umil, răbdător, perseverent, pentru a atinge înaltul standard, întâi ei înșiși și pentru a-și atrage după ei și copiii? ⁶

Credeți că sunt puțini părinți care aruncă responsabilitățile lor asupra altora? Oare nu gândesc mulți dintre ei că pastorul trebuie să-și asume această sarcină și să ia seama dacă copiii lor sunt convertiți și au asupra lor sigiliul lui Dumnezeu? ⁷

Nici școala de Sabat — Este privilegiul lor (părinților) de a-și ajuta copiii să dobândească acea cunoștință pe care o vor duce cu ei în viața viitoare. Înșă, din diferite motive, unora dintre părinți nu le place să le ofere copiilor lor o educație religioasă. Ei îi lasă să ciugulească în școala de Sabat cunoștința pe care ei ar fi trebuit să le-o dea în ce privește răspunderea lor față de Dumnezeu. Astfel de părinți trebuie să înțeleagă că Dumnezeu dorește ca ei să-și educe, să-și disciplineze și să-și instruiască copiii, având mereu în minte faptul că aceștia își formează caractere pentru viața aceasta și pentru viața viitoare. ⁸

Nu fiți dependenți de instructorii școlii de Sabat, care să facă în locul vostru lucrarea de instruire a copiilor voștri spre a merge pe calea cea bună. Școala de Sabat este o mare binecuvântare; ea vă poate ajuta în lucrare, însă niciodată nu vă poate lua locul. Dumnezeu a încredințat tuturor taților și mamelor răspunderea de a-și aduce copiii la Isus, de a-i învăța cum să se roage și să crească în Cuvântul lui Dumnezeu.

În educarea copiilor voștri, nu lăsați marile adevăruri ale Bibliei pe seama școlii de Sabat și a predicatorului, presupunând că ei vor face lucrarea pe care voi neglijați să o faceți. Biblia nu este atât de sacră și sublimă pentru a nu fi deschisă zilnic și studiată cu sârguință.

Adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu trebuie puse în legătură cu acele lucruri care sunt considerate a fi mici în viață. Dacă sunt privite în mod corespunzător, ele vor da strălucire vieții obișnuite, oferind motive pentru ascultare și principii pentru formarea unui caracter drept.⁹

¹Letter 356, 1907.

²Manuscript 126, 1897.

³The Review and Herald, 25 octombrie, 1892.

⁴Manuscript 57, 1897.

⁵The Signs of the Times, 13 august, 1896.

⁶Testimonies for the Church 5:494, 495.

⁷The Review and Herald, 21 mai, 1895.

⁸The Review and Herald, 6 iunie, 1899.

⁹Manuscript 5, 1896.

Părinții să se apropie de copiii lor — Unii părinți nu își înțeleg copiii și nici nu se străduiesc să-i cunoască sau să se apropie de ei. Adesea există o mare distanță între părinți și copii. Dacă părinții ar căuta să afle care sunt simțămintele copiilor și ceea ce este în inima lor, acest lucru ar fi un mare beneficiu pentru ei. ¹

Tatăl și mama trebuie să lucreze împreună în deplină armonie. Ei trebuie să devină prieteni ai copiilor lor. ²

Părinții trebuie să cerceteze care este cea mai bună și cea mai sigură cale de a câștiga iubirea și încrederea copiilor lor, pentru a-i putea călăuzi pe calea cea dreaptă. Ei trebuie să reflecte strălucirea soarelui iubirii asupra celor din cămin. ³

Încurajare și apreciere — Copiilor mici le place compania și rareori se bucură să fie singuri. Ei tânjesc după iubire și duioșie. Ei gândesc că ceea ce le place lor place și mamei și este numai normal ca ei să meargă la ea cu micile lor bucurii și necazuri. Mama nu trebuie să rănească inimile lor sensibile, tratând cu indiferență lucruri care, deși pentru ea sunt fără însemnătate, pentru ei sunt de mare importanță. Pentru ei, simpatia și aprobarea ei sunt foarte prețioase. O privire aprobatoare, un cuvânt de încurajare sau de laudă vor fi ca raza de soare în inimile lor, adesea aducându-le fericire pentru o zi întreagă. ⁴

Părinții să fie confidenții copilului — Părinții să-și încurajeze copiii să aibă încredere în ei și să-și descarce necazurile inimilor lor, micile lor supărări zilnice și încercări. ⁵

Învățați-i cu blândețe și legați-i de inimile voastre. Este o perioadă critică pentru copii. În jurul lor, vor fi tot felul de influențe care tind să-i îndepărteze de voi, lucru pe care trebuie să îl preveniți. Învățați-i să facă din voi confidentul lor. Lăsați-i să vă șoptească la ureche necazurile și bucuriile lor. ⁶

Copiii ar fi scăpați de multe rele, dacă ar fi mai apropiați de părinții lor. Părinții trebuie să încurajeze la copiii lor atitudinea de a fi mai deschiși față de ei, să vină la ei cu greutățile lor și, când

sunt în dilemă într-o anumită problemă, să vină cu aceasta la părinții lor exact așa cum simt ei și să le ceară sfatul. Cine oare decât niște părinți evlavioși ar putea să vadă cu înțelepciune în ce primejdie se află ei și să le arate acest lucru? Cine i-ar putea înțelege mai bine pe copiii lor prin prisma temperamentului fiecăruia dintre ei? Mama, cea care a vegheat asupra evoluției minții lor încă din pruncie, este cea mai în măsură să-și sfătuiască copiii. Cine oare, mai bine decât mama, ajutată de tatăl, ar putea spune mai mult care trăsături de caracter trebuie ținute sub control și stăpânite? ⁷

„Nu am timp” — „Nu am timp”, spune tatăl, „nu am timp să mă dedic educației copiilor mei, nu am timp pentru plăceri sociale și de familie.” Atunci nu ar fi trebuit să iei asupra ta răspunderile unei familii. Răpindu-le timpul care de drept le aparține, tu îi lipsești de educația pe care ar trebui să o primească din partea ta. Dacă ai copii, ai de făcut o lucrare, împreună cu mama, în ceea ce privește formarea caracterului lor. ⁸

[192] Multe mame se vaită: „Nu am timp să fiu cu copiii mei.” Atunci, de dragul lui Hristos, petreceți mai puțin timp în pregătirea îmbrăcăminte. Mai degrabă neglijați împodobirea voastră în vestimentație. Faceți și primiți mai puține vizite. Nu mai gătiți la nesfârșit atâtea feluri de mâncare. Însă niciodată, niciodată nu vă neglijați copiii. Ce aveți voi mai de preț decât copiii voștri? Nu lăsați ca ceva să se interpună vreodată între voi și cel mai mare bine al copiilor voștri. ⁹

Împovărate de multe griji, mamele simt uneori că nu-și mai pot lua timp și, cu răbdare, să-i învețe pe cei mici și să le dăruiască iubire și afecțiune. Însă ele trebuie să nu uite că, dacă copiii nu găsesc în părinții lor și în căminul lor ceea ce ar trebui să le satisfacă dorința după afecțiune și prietenie, ei vor căuta aceasta în alte locuri, unde atât dezvoltarea lor mintală, cât și caracterul pot fi puse în pericol. ¹⁰

Cu copiii voștri la lucru și la joacă — Dedicăți-le copiilor câteva din orele voastre libere; prindeți-vă cu ei la lucru și în jocurile lor și câștigați-le încrederea. Împrieteniți-vă cu ei. ¹¹

Părinții trebuie să-și petreacă serile în familie. Lăsați deoparte grijile și ocupațiile lucrului zilei. ¹²

Sfat pentru părinții reținuți, dictatori — Există primejdia ca atât părinții, cât și profesorii să poruncească și să dicteze prea mult, în timp ce nu dau suficientă importanță relației de părtășie cu copiii sau elevii lor. Adesea, sunt prea reținuți și își exercită autoritatea

într-un mod rece, lipsit de simpatie, care nu poate câștiga inimile copiilor și ale elevilor lor. Dacă și-ar apropia copiii și le-ar arăta că îi iubesc, dacă ar manifesta interes pentru ceea ce le place lor chiar și pentru jocurile lor, uneori fiind necesar să se poarte precum niște copii între copii, i-ar face pe copii foarte fericiți și le-ar câștiga dragostea și încrederea. Iar copiii vor fi mult mai binevoitori să-i respecte și să-i iubească pe părinți și profesori. ¹³ [193]

Tovărășiile rele fac concurență căminului — Satana și oștirea sa fac cele mai puternice eforturi pentru a influența mintea copiilor și de aceea aceștia trebuie tratați cu candoare, cu duioșie creștină și cu iubire. Astfel veți putea avea o puternică influență asupra lor, iar ei vor simți că pot avea încredere fără margini în voi. Presărați în jurul vostru farmecul căminului și al companiei voastre. Dacă veți face astfel, ei nu vor dori atât de mult societatea celor de vârsta lor... Datorită relilor care sunt acum în lume și a restricțiilor ce trebuie impuse copiilor, părinții trebuie să aibă de două ori grijă să-i lege pe aceștia de inimile lor și să-i convingă că ei doresc să-i facă fericiți. ¹⁴

Părinții să fie apropiați de copiii lor — Nici o barieră de răceală sau rezervă nu trebuie îngăduită între părinți și copii. Părinții să se apropie de copiii lor, căutând să înțeleagă gusturile și mentalitatea lor, să pătrundă în simțămintele lor și să-i determine să spună ce au pe suflet.

Părinți, faceți-i pe copii să vadă că îi iubiți și veți face tot ce vă stă în putere pentru a-i face fericiți. Dacă veți face astfel, restricțiile necesare, pe care le impuneți, vor avea mai multă greutate asupra lor. Călăuziți-i pe copiii voștri cu duioșie și milă, fără a uita că „îngerii lor văd neconținut fața Tatălui Meu care este în ceruri.” Dacă doriți ca îngerii să facă pentru copiii voștri lucrarea dată lor de Dumnezeu, colaborați cu ei, făcându-vă partea voastră.

Crescuți sub aripile unui cămin înțelept și iubitor, copiii nu vor mai avea dorința de a hoinări în alte părți, în căutare de plăceri și tovărășii. Răul nu-i va atrage. Spiritul care predomină în căminul lor le va modela caracterul; ei își vor forma obiceiuri și principii care vor constitui o puternică apărare împotriva ispitelor în clipa în care vor părăsi adăpostul părintesc și își vor ocupa locul în lume. ¹⁵ [194]

-
- ¹Testimonies for the Church 1:395.
- ²Manuscript 45, 1912.
- ³The Review and Herald, 30 august, 1881.
- ⁴Divina vindecare, 388.
- ⁵Testimonies for the Church 1:391.
- ⁶Idem, 387.
- ⁷Idem, 392.
- ⁸Fundamentals of Christian Education, 65, 66.
- ⁹The Signs of the Times, 3 aprilie, 1901. (The Review and Herald, March 7, 1907.)
- ¹⁰Divina vindecare, 389.
- ¹¹Counsel to Teachers, Parents, and Students, 124.
- ¹²Christian Temperance and Bible Hygiene 65.
- ¹³Testimonies for the Church 3:134, 135.
- ¹⁴Idem, 387, 388.
- ¹⁵Divina vindecare, 394.

Puterea iubirii — Iubirea are o putere minunată, căci ea este divină. Răspunsul blând, care „potolește mânia”, dragostea care este „îndelung răbdătoare și plină de bunătate”, mila care acoperă „o sumedenie de păcate” — o, dacă am învăța aceste lecții, cu ce putere de vindecare ar fi înzestrate viețile noastre! Cât de diferită ar fi viața, iar pământul ar deveni o pregustare a cerului!

Aceste lecții pot fi învățate într-un mod atât de simplu, încât să fie înțelese chiar de copiii mici. Inima copilului este duioasă și ușor de impresionat; și când noi, cei maturi, vom deveni asemenea copiilor, când vom învăța simplitatea, blândețea și duioșia iubirii Mântuitorului, nu ni se va părea greu să atingem inimile celor mici și să-i învățăm puterea vindecătoare a iubirii. ¹

Din punct de vedere omenesc, banii reprezintă putere; însă din punctul de vedere al lui Hristos, dragostea este putere. În acest principiu sunt implicate tăria intelectuală și spirituală. Adevărata dragoste are o deosebită eficiență în a face binele și nu poate face altceva decât bine. Ea previne discordia și supărarea și aduce adevărata fericire. Bogăția are adesea influența de a corupe și distruge; forța are putere în a răni; însă caracteristicile iubirii curate sunt adevărul și bunătatea. ²

Iubirea este o plantă ce trebuie îngrijită — Căminul trebuie să fie centrul iubirii celei mai curate și nobile. Pacea, armonia, iubirea și fericirea trebuie cultivate cu străduință în fiecare zi, până ce aceste lucruri prețioase sălășluiesc în inimile celor ce compun familia. Planta iubirii trebuie îngrijită atent, altfel ea moare. Orice principiu bun care dorim să prospere în suflet trebuie cultivat cu grijă. Iar ceea ce Satana sădește în inimă — invidia, gelozia, cearta, vorbirea de rău, nerăbdarea, prejudecata, egoismul, lăcomia și mândria — trebuie dezrădăcinat. Dacă li se permite acestor lucruri rele să rămână în suflet, ele vor aduce roade care îi vor pângări pe mulți. O, cât de mulți cultivă plante otrăvitoare care ucid fructele prețioase ale iubirii și mânjesc sufletul! ³

Amintiți-vă de propria voastră copilărie — Nu-i tratați pe copiii voștri numai cu severitate, uitând că și voi ați fost copii și că ei sunt doar copii. Nu vă așteptați ca ei să fie desăvârșiți și nu încercați să-i faceți să se poarte dintr-o dată ca oamenii mari. Făcând astfel, vă veți închide ușa de acces prin care altfel ați pătrunde la ei și îi veți determina să deschidă o ușă unor influențe dăunătoare, prin care alții le vor otrăvi mintea înainte ca voi să vă dați seama de pericol....

Părinții nu ar trebui să uite anii copilăriei lor, cât de mult tânjeau după simpatie și iubire și cât de nefericiți se simțeau când erau criticați și ocărâți în descărcări nervoase. Ei trebuie să fie din nou copii în simțămintele lor și să se pună la mintea copiilor lor pentru a le înțelege dorințele. ⁴

Ei au nevoie de cuvinte blânde, încurajatoare. Cât de ușor ar fi pentru mame să rostească cuvinte pline de bunătate și dragoste, care sunt ca o rază de soare pentru inimile celor mici, făcându-i să uite de micile lor neazuri. ⁵

Părinți, dăruți iubire copiilor voștri, iubire în pruncie, iubire în copilărie, iubire în tinerețe. Nu le dăruți încruntare, ci întrețineți continuu o mulțumire plină de strălucire. ⁶

[197]

Păstrați o atmosferă senină pentru copii — Cei mici trebuie alinați cu grijă, când sunt în neaz. Copiii, din pruncie până la vârsta maturității, nu primesc atenția care ar trebui să li se acorde. Este nevoie de mame care să dorească să-și crească astfel copiii, încât aceștia să se considere o parte a familiei. Mamele să vorbească cu copiii lor despre speranțele și neîmplinirile lor. Părinții să nu uite să aibă grijă în primul rând de copiii lor, apoi de străini. Trebuie să li se ofere o atmosferă senină, sub călăuzirea mamei. ⁷

Ajutați-vă copiii să obțină biruințe.... Înconjurați-i cu atmosfera iubirii. Astfel puteți supune tendințele lor îndărătnice. ⁸

Uneori, copiii au nevoie mai mult de dragoste decât de mâncare — Uneori, mamele neglijează cu nerușinare copiii pentru a putea câștiga timp spre a-și broda îmbrăcămintea sau pentru a pune ornamente inutile pe veșmintele copiilor lor. Când copiii sunt obosiți și au cu adevărat nevoie de grija lor, ei sunt neglijați sau li se dă ceva de mâncare. Nu numai că nu aveau nevoie de mâncare în acele momente, ci aceasta se dovedea chiar vătămătoare pentru ei. Ceea ce le lipsea era îmbrățișarea alinătoare a mamei. Fiecare mamă trebuie să-și facă timp să ofere copiilor ei aceste mângâieri pline de

afecțiune, care sunt atât de esențiale în pruncie și copilărie. În acest fel, mama va lega inimile și fericirea copiilor ei de ale ei. Ea va fi pentru ei ceea ce este Dumnezeu pentru noi. ⁹

Dorințele rezonabile trebuie satisfăcute — Trebuie să-i faceți în continuu pe copiii voștri să simtă că îi iubiți, că lucrați pentru binele lor, că le doriți din inimă fericirea și că vă propuneți să faceți numai ceea ce este spre binele lor. Trebuie să le împliniți micile lor dorințe ori de câte ori este rezonabil să o faceți. ¹⁰

[198]

Niciodată nu trebuie să acționați din impuls cu copiii. Autoritatea să fie unită cu iubire. Nutriți și cultivați tot ceea ce este bun și plin de iubire și călăuziți-i să dorească binele suprem, prezentându-L pe Domnul Hristos inimilor lor. Când le prezentați negativ acele lucruri care ar fi dăunătoare pentru ei, arătați-le că îi iubiți și că doriți să-i faceți fericiți. Cu cât sunt mai neiubiți, cu atât vă va fi mai greu să le arătați că îi iubiți. Când copilul are încrederea că vrei să-l faci fericit, dragostea va înlătura orice barieră. Acesta a fost principiul folosit cu omul de către Mântuitorul; acest principiu trebuie introdus în biserică. ¹¹

Iubirea trebuie exprimată — În multe familii există o mare lipsă de exprimare a iubirii unul față de celălalt. Sentimentalismul nu este necesar, însă este nevoie de exprimarea iubirii și a duioșiei într-un mod simplu, curat și demn. Mulți cultivă în mod absolut asprimea inimii și prin vorbe și fapte descoperă partea satanică a caracterului. Iubirea tandră trebuie să fie nutrită întotdeauna între soți și soție, între părinți și copii, frați și surori. Orice cuvânt pripit trebuie evitat și nu trebuie să existe nici măcar aparența lipsei de iubire unul față de celălalt. Este datoria fiecăruia în familie să fie plăcut, să vorbească frumos. ¹²

Cultivați tandrețea, afecțiunea și iubirea, care își găsesc exprimarea în mici acte de curtoazie, în cuvinte, în atenții pline de amabilitate. ¹³

Cea mai bună cale de a-i educa pe copii să-și respecte tatăl și mama este de a le da ocazia de a-l vedea pe tata oferind atenții amabile mamei, iar pe mama respectându-l pe tata. Doar privindu-i pe părinți în atmosfera iubirii, copiii sunt conduși să asculte de porunca a cincina și să ia seama la îndemnul: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept.” ¹⁴

[199]

Dragostea lui Isus să fie oglindită în părinți — Când mama a câștigat încrederea copiilor ei și i-a învățat să o iubească și să o asculte, ea le-a dat de fapt prima lecție din viața de creștin. Ei trebuie să iubească, să se încreadă și să asculte de Mântuitorul așa cum ascultă de părinții lor. Dragostea pe care părinții o manifestă față de copii, printr-o grijă credincioasă și o educație corespunzătoare, oglindește iubirea Domnului Isus pentru poporul Său credincios.¹⁵

¹Educație, 114.

²Testimonies for the Church 4:138.

³The Signs of the Times, 20 iunie, 1911. (The Signs of the Times, November 14, 1892.)

⁴Testimonies for the Church 1:387, 388.

⁵The Review and Herald, 9 iulie, 1901.

⁶Manuscript 129, 1898.

⁷Manuscript 127, 1898.

⁸Manuscript 114, 1903.

⁹Manuscript 43, 1900.

¹⁰Testimonies for the Church 4:140.

¹¹Manuscript 4, 1893.

¹²The Signs of the Times, 14 noiembrie, 1892.

¹³The Youth's Instructor, 21 aprilie 1886.

¹⁴The Review and Herald, 15 noiembrie, 1892.

¹⁵The Signs of the Times, 4 aprilie, 1911. (The Signs of the Times, September 9, 1886.)

Capitolul 32 — Grădina inimii

[200]

Părinții ca grădinari — Domnul le-a încredințat părinților o lucrare solemnă, sacră. Ei trebuie să cultive cu grijă pământul inimii. Astfel ei pot fi conlucrători cu Hristos. El așteaptă ca ei să păzească cu grijă grădina inimii copiilor lor. Ei trebuie să semene sămânța cea bună, smulgând orice buruiană urâcioasă. Orice defect de caracter, orice greșală în atitudine, trebuie îndepărtate; căci, dacă li se îngăduie să rămână, ele vor dăuna frumuseții caracterului. ¹

Părinți, propriul vostru cămin este cel dintâi câmp în care sunteți chemați să lucrați. Prețioasele plante din grădina căminului vostru necesită prima voastră grijă. Trebuie să vegheați asupra sufletelor ca unii care veți da socoteală. Dați atenție lucrării voastre, caracterului său, desfășurării și urmărilor sale. ²

Chiar în fața ușii aveți o bucată mică de pământ, de care trebuie să aveți grijă, și Domnul vă socotește răspunzători pentru această lucrare pe care a lăsat-o în mâinile voastre. ³

Păzind grădina — Tendința predominantă în lume este de a tolera ca tinerii să urmeze izvoadirilor naturale ale minții lor. Și dacă acestea sunt foarte sălbatice în copiii lor, părinții spun că ei se vor îndrepta și, când vor ajunge de 16 sau 18 ani, vor judeca ei înșiși și vor înlătura obiceiurile greșite, devenind în cele din urmă bărbați și femei utili. Ce greșală! Ani de-a rândul, ei permit unui vrăjmaș să semene grădina inimii; ei tolerează ca principiile greșite să crească și, în multe cazuri, toată munca de după aceea nu este de nici un folos....

[201]

Mulți părinți au îngăduit copiilor lor să-și formeze obiceiuri greșite, lucru care se poate vedea de-a lungul vieții. Acest păcat zace asupra părinților. Acești copii pot pretinde că sunt creștini; totuși, fără o lucrare specială a harului asupra inimii lor și o deplină reformă a vieții, obiceiurile lor din trecut vor fi văzute de-a lungul întregii lor experiențe, iar ei vor da pe față exact acel caracter pe care părinții lor l-au tolerat să și-l formeze. ⁴

Copilului nu trebuie să i se îngăduie să învețe binele și răul la întâmplare, cu ideea că într-un timp, în viitor, binele va predomina, iar răul nu-și va mai exercita influența. Răul va crește mai repede decât binele. Este posibil ca după mulți ani răul pe care l-au acumulat să fie eradicat; însă cine îndrăznește să-și asume acest risc? Timpul este scurt. Este mai ușor și mult mai sigur să semănați sămânța cea bună, curată, în inimile copiilor voștri decât să smulgeți după aceea buruienile. Impresiile care se fac asupra minții copilului sunt greu de șters. Cât de important este atunci ca aceste impresii să fie bune, pentru ca însușirile maleabile ale copilului să fie conduse în direcția cea bună. ⁵

Semănarea seminței, buruienile — În primii ani ai vieții copilului, pământul inimii trebuie pregătit cu grijă pentru ploile calde ale harului lui Dumnezeu. Atunci, semințele adevărului trebuie semănate cu grijă și păzite cu sârguință. Iar Dumnezeu, care răsplătește orice efort făcut în Numele Său, va pune viață în sămânța semănată, și va apărea întâi firul verde, apoi spicul, apoi grăuntele deplin în spic.

[202] Prea adesea, datorită neglijenței dăunătoare a părinților, Satana seamănă semințele sale în inima copiilor și urmarea este o recoltă de rușine și necaz. Lumea de astăzi este lipsită de adevărata bunătate deoarece părinții nu și-au adunat copiii în jurul lor în cămin. Nu i-au păzit de întovărășirea cu cei nepăsători și nechibzuiți. De aceea copiii s-au dus în lume, care și-a semănat sămânța morții. ⁶

Marea lucrare de educare, de smulgere a buruienilor nefolositoare și otrăvitoare, este una dintre cele mai importante. Pentru că, dacă sunt lăsate în voie, acestea vor crește până vor înăbuși plantele prețioase ale principiului moral și ale adevărului. ⁷

Dacă un câmp este lăsat necultivat, cu siguranță va apărea o recoltă de buruieni vătămătoare, care vor fi foarte greu de exterminat. Atunci pământul trebuie lucrat, iar buruienile înlăturate înainte, pentru ca plantele cele prețioase să poată crește. Înainte ca aceste plante valoroase să poată crește, sămânța trebuie mai întâi semănată cu grijă. Dacă mamele neglijează semănarea prețioasei semințe și apoi așteaptă o recoltă de grâu prețios, ele vor fi dezamăgite; căci vor culege ciulini și spini. Satana veghează în continuu, pregătit să semene semințe care vor lăstări și vor aduce un seceriș bogat, potrivit caracterului său diabolic. ⁸

Este nevoie de vigilență continuă în privința copiilor noștri. Cu multiplele sale planuri, Satana începe să lucreze cu temperamentul și voința lor de îndată ce se nasc. Siguranța lor depinde de înțelepciunea și grija vigilentă a părinților. Ei trebuie să lupte cu temere de Dumnezeu, să se preocupe de grădina inimii, semănând semintele bune ale unui spirit blând, obiceiuri corecte, dragoste și frică de Dumnezeu.⁹

Desfășurând frumusețea naturală — Părinții și profesorii trebuie să caute cu cea mai mare seriozitate înțelepciunea pe care Domnul Isus este gata oricând s-o dea; căci ei au de-a face cu minți omenesti în perioada cea mai impresionabilă și cuprinsă de interes din dezvoltarea lor. Ei ar trebui să-și pună ca țintă să cultive astfel înclinațiile tinerilor, încât, în fiecare etapă a vieții lor, să poată reprezenta frumusețea naturală corespunzătoare acelei perioade, desfășurată treptat, ca plantele și florile din grădină.¹⁰

[203]

¹Manuscript 138, 1898.

²The Signs of the Times, 1 iulie, 1886.

³The Review and Herald, 15 septembrie, 1891.

⁴Testimonies for the Church 1:403.

⁵Christian Temperance and Bible Hygiene 138, 139.

⁶Manuscript 49, 1901.

⁷The Review and Herald, 14 aprilie, 1885.

⁸Manuscript 43, 1900.

⁹Manuscript 7, 1899.

¹⁰Mărturii pentru comunitate 6:204, 205.

Cât de dulce este conștiința prezenței unui prieten divin —

Răscumpărătorul tău îndurător te urmărește cu dragostea și mila Sa, gata să-ți asculte rugăciunile și să-ți dea ajutorul de care ai nevoie. El cunoaște poverile din inima fiecărei mame și este prietenul ei cel mai bun în orice situație ce necesită intervenție urgentă. Brațele sale veșnice o susțin pe mama credincioasă, temătoare de Dumnezeu. Când a fost pe pământ, El a avut o mamă care s-a luptat cu sărăcia, cu multe griji și necazuri și El simte împreună cu fiecare mamă creștină în grijile și necazurile ei. Acel Mântuitor care a făcut o călătorie lungă pentru a alina inima îndurerată a femeii a cărei fiică era posedată de duhul cel rău va auzi rugăciunile mamei și îi va binecuvânta copiii.

El, Cel care i-a redat văduvei pe singurul său fiu, în timp ce acesta era condus spre locul de înmormântare, simte astăzi cu durerea mamelor în suferință. El care, plin de milă, a vărsat lacrimi la mormântul lui Lazăr și l-a redat Martei și Mariei pe fratele lor cel mort și îngropat; care a iertat-o pe Maria Magdalena; care și-a adus aminte de mama Sa, când era atârnat pe cruce, în agonie; care S-a înfățișat femeilor care plângeau și le-a făcut mesagerii Săi în răspândirea primelor vești bune despre un Mântuitor înviat — El este cel mai bun prieten al femeii de astăzi și este gata să o ajute în toate situațiile vieții. ¹

Nici o lucrare nu o poate egala pe aceea a mamei creștine. Ea își îndeplinește această lucrare cu simțul răspunderii creșterii copiilor ei în învățătura Domnului. Cât de adeseori ea simte greutatea poverii mai mare decât o poate duce; și atunci, cât de prețios este pentru ea privilegiul de a prezenta totul în rugăciune Mântuitorului ei! Ea își poate lăsa poverile la picioarele Lui și poate găsi în prezența Sa o putere care o va susține și îi va da optimism, speranță, curaj și înțelepciune în ceasurile cele mai greu încercate. Cât de dulce este pentru mama împovărată de griji conștiința existenței unui asemenea prieten în toate greutățile ei! Dacă mamele ar veni la Domnul Hristos

mai des și s-ar încrede în El pe deplin, poverile lor ar fi mai ușoare și vor găsi odihna necesară sufletelor lor.²

Dumnezeul cerului aude rugăciunile voastre — Nu puteți să vă creșteți copiii cum ați dori fără ajutor divin; căci natura decăzută a lui Adam luptă întotdeauna pentru a prelua stăpânirea. Inima trebuie pregătită pentru principiile adevărului, pentru ca acestea să poată prinde rădăcină în suflet și să poată fi hrănite pe parcursul vieții.³

Părinții trebuie să înțeleagă că vor primi ajutor de sus în educarea copiilor lor. Folosul lor este mare, căci, pe măsură ce îi învață pe alții, ei înșiși învață. Copiii lor vor obține biruința prin cunoașterea a ceea ce au dobândit în păstrarea căii Domnului. Ei sunt capabili să învingă tendințele naturale și moștenite spre rău.⁴

Părinți, lucrați voi cu necontenită ardoare pentru binele copiilor voștri? Dumnezeu al cerurilor notează grija voastră, seriozitatea lucrării voastre, veghea voastră continuă. El vă aude rugăciunile. Cu răbdare și duiosie, educați-vă copiii pentru Domnul. Întregul cer este interesat de lucrarea pe care o faceți voi.... Dumnezeu este alături de voi, încununându-vă eforturile cu succes.⁵

Când explicați adevărurile mântuirii și Îl prezentați pe Domnul Hristos copiilor voștri, ca pe un Mântuitor personal, îngerii vor fi de partea voastră. Domnul va da taților și mamelor harul necesar spre a stârni interesul celor mici pentru prețioasa istorisire a vieții Pruncului din Betleem, care este cu adevărat speranța lumii.⁶

Cereți și vi se va da — În importanta lucrare, părinții trebuie să ceară și să primească ajutor divin. Chiar dacă obiceiurile, deprinderile și caracterul părinților sunt necorespunzătoare, dacă lecțiile date lor în copilărie și tinerete i-au condus spre o nefericită dezvoltare a caracterului, ei nu trebuie să dispere. Puterea transformatoare a lui Dumnezeu poate schimba înclinațiile moștenite și cultivate; căci religia lui Isus este înălțătoare. „Nașterea din nou” înseamnă transformare, o nouă naștere în Isus Hristos.⁷

Să prezentăm copiilor noștri învățăturile Cuvântului. Dacă Îl chemați, Domnul vă va răspunde. El va spune: „Iată, sunt aici; ce dorești să fac pentru tine?” Cerul este legat de pământ, astfel ca fiecare suflet să poată fi în stare să-și ducă la îndeplinire misiunea. Domnul îi iubește pe copii. El dorește ca ei să fie crescuți cu înțelegerea înaltei lor chemări.⁸

Duhul Sfânt va călăuzi — Mama trebuie să simtă nevoia călăuzirii Duhului Sfânt, pentru ca ea însăși să poată avea o experiență în ce privește calea și voia Domnului. Apoi, prin harul Domnului Hristos, ea poate fi un învățător înțelept, blând, iubitor. ⁹

Domnul Hristos a oferit tot ce era necesar pentru ca fiecăruși părinte care este călăuzit de Duhul Sfânt să i se dea puterea și harul de a fi un învățător în cămin. Această educație și disciplină în cămin va avea o influență modelatoare. ¹⁰

[207] **Puterea divină se va uni cu efortul omenesc** — Fără efortul omenesc, efortul divin este în zadar. Dumnezeu va lucra cu putere când, în plină dependență de încrederea în El, părinții se vor trezi la realitatea sacrei responsabilități și vor căuta să-și educe corespunzător copiii. El va coopera cu acei părinți care își vor educa cu grijă și rugăciune copiii, lucrând astfel pentru propria lor mântuire și pentru mântuirea copiilor lor. El va lucra în ei și voința și înfăptuirea după propria Lui plăcere. ¹¹

Doar efortul omenesc nu va fi de folos în desăvârșirea caracterului copiilor voștri pentru ceruri; însă cu ajutor divin o mare și sfântă lucrare poate fi adusă la îndeplinire. ¹²

Când vă preluați îndatoririle de părinte, în puterea lui Dumnezeu, cu hotărârea fermă de a nu ceda niciodată în eforturile voastre și de a nu vă părăsi postul datoriei voastre, luptând să faceți din copii ceea ce dorește Dumnezeu, atunci Dumnezeu privește asupra voastră cu aprobare. El știe că faceți tot ce puteți mai bine și vă va spori puterea. El Însuși va face acea parte a lucrării pe care tatăl și mama nu o pot face; El va lucra împreună cu eforturile înțelepte, răbdătoare, bine direcționate ale mamei temătoare de Dumnezeu. Părinți, Dumnezeu nu Își propune să facă lucrarea care este a voastră în căminul vostru. Nu trebuie să vă lăsați pradă nepăsării și să fiți niște robi leneși, dacă doriți salvarea copiilor voștri din primejdiile care îi împresoară în lume. ¹³

Agățați-vă de Domnul Isus când vin încercări — Părinți, adunați razele de lumină divină care strălucesc pe calea voastră. Umblați în lumină, căci Hristos este lumină. Când vă hotărâți pentru lucrarea de mântuire a copiilor voștri și vă mențineți pe poziție în a-i conduce pe calea spre sfințenie, vor veni cele mai provocatoare încercări. Însă nu vă pierdeți cu firea. Agățați-vă de Domnul Isus. El spune: „Să se prindă de tăria Mea, ca să poată avea pace cu Mine;

și va avea pace cu Mine.” Se vor ivi greutăți. Veți întâlni obstacole. [208] Priviți în continuu la Domnul Isus. Când se ivește o situație dificilă, întrebați: „Doamne, ce să fac acum?”¹⁴

Cu cât este mai grea bătălia, cu atât este mai mare nevoia părinților după ajutor de la Tatăl lor ceresc și cu atât mai însemnată va fi biruința obținută.¹⁵

Apoi lucrați cu credință — Cu răbdare, cu iubire, ca niște ispravnici credincioși ai harului nemăsurat al Domnului Hristos, părinții trebuie să-și facă lucrarea încredințată lor. Se așteaptă să fie găsiți credincioși în lucrarea lor. Totul trebuie făcut cu credință. Ei trebuie să se roage necurmat, pentru ca Dumnezeu să reverse harul Său asupra copiilor lor. Să nu dea niciodată semne de oboseală, nerăbdare sau nervozitate în lucrarea lor. Ei trebuie să se agațe strâns de copiii lor și de Dumnezeu. Dacă părinții lucrează cu răbdare și iubire, străduindu-se cu seriozitate să-și ajute copiii ca să atingă cel mai înalt standard al curăției și modestiei, ei vor reuși.¹⁶

¹The Signs of the Times, 9 septembrie, 1886.

²The Signs of the Times, 13 septembrie, 1877.

³The Review and Herald, 25 octombrie, 1892.

⁴The Review and Herald, 6 iunie, 1899.

⁵The Review and Herald, 29 ianuarie, 1901.

⁶Hristos, Lumina lumii, 517.

⁷The Review and Herald, 13 aprilie, 1897.

⁸Manuscript 31, 1909.

⁹Counsel to Teachers, Parents, and Students, 128.

¹⁰Manuscript 36, 1899.

¹¹The Signs of the Times, 25 septembrie, 1901.

¹²The Review and Herald, 25 octombrie, 1892.

¹³The Review and Herald, 10 iulie, 1888.

¹⁴Manuscript 67, 1901.

¹⁵The Review and Herald, 30 august, 1881.

¹⁶Manuscript 138, 1898.

Secțiunea 9 — Tatăl — cel ce îi leagă pe toți	[209]
 din cămin	[210]
	[211]

Capitolul 34 — Poziția și responsabilitățile tatălui

Adevărata definiție pentru soț — Căminul este o instituție a lui Dumnezeu. Dumnezeu a fost Cel care a desemnat cercul familiei — tatăl, mama și copiii — să existe în această lume, ca o mică societate. ¹

Lucrarea de a face căminul fericit nu revine numai mamei. Și tații au o parte foarte importantă. Soțul este cel care unește laolaltă comorile căminului, legând prin afecțiunea sa puternică, serioasă și devotată pe membrii familiei — mamă și copii împreună — în cea mai puternică legătură a unirii. ²

Soțul este cel care îi leagă pe toți în familie.... Am văzut că doar puțini dintre tați își dau seama de răspunderea lor. ³

Capul societății familiei — Soțul și tatăl este capul familiei. Soția caută la el iubire, înțelegere și ajutor în educarea copiilor; și acest lucru este drept. Copiii sunt și ai lui, așa cum sunt ai ei, și el trebuie să fie în egală măsură interesat de bunăstarea lor. Copiii caută la tatăl sprijin și îndrumare; el trebuie să aibă o concepție dreaptă despre viață și să fie conștient de influențele care sunt asupra familiei sale; mai presus de orice, el trebuie să fie stăpânit de dragoste și frică de Dumnezeu și, învățându-i din Cuvântul Său, să poată călăuzi picioarele copiilor săi pe calea cea dreaptă....

[212] Tatăl trebuie să-și facă partea pentru fericirea căminului său. Ori-câte griji și necazuri ar avea cu lucrul său, el nu trebuie să îngăduie ca acestea să umbrească familia sa; acasă trebuie să vină cu zâmbetul pe buze și cuvinte plăcute. ⁴

Legiuitor și preot — Toți membrii familiei se adună în jurul tatălui. El este legiuitor, exemplificând prin propriul său comportament bărbătesc virtuți puternice: energie, integritate, cinste, răbdare, curaj, seriozitate și utilitate practică. Tatăl este într-un sens preotul casei, cel care aduce pe altarul lui Dumnezeu jertfa de dimineață și de seară. Soția și copiii trebuie încurajați să se unească împreună cu el la această jertfă și, de asemenea, să se angajeze în cântarea de laudă. Dimineața și seara, tatăl, ca preot al casei, să mărturisească

înaintea lui Dumnezeu păcatele comise de el însuși și de copiii săi în timpul zilei. Trebuie mărturisite acele păcate de care el are cunoștință și acelea de care el nu are cunoștință, ci doar ochiul lui Dumnezeu. Această regulă de acțiune, adusă la îndeplinire cu zel de tatăl, când acesta este prezent, și de mama, în lipsa lui, va avea ca urmare binecuvântări în familie. ⁵

Tatăl reprezintă legiuitorul divin în familia sa. El este conlucrător cu Dumnezeu, aducând la îndeplinire planurile mărețe ale lui Dumnezeu și întemeind pașii copiilor săi pe principii drepte, făcându-i în stare să își formeze caractere curate și virtuose, deoarece el a preocupat sufletul lor cu ceea ce îi va face în stare pe copiii săi să fie ascultători nu numai de tatăl lor de pe pământ, ci și de Tatăl lor ceresc. ⁶

Tatăl nu trebuie să trădeze acest mandat sacru. El nu trebuie nicidecum să cedeze autoritatea sa de părinte. ⁷

Să umble cu Dumnezeu — Tatăl ... îi va lega pe copiii săi de tronul lui Dumnezeu printr-o credință vie. Nebizuindu-se pe tăria sa, el trebuie să-și lege sufletul lipsit de ajutor de Domnul Isus și să ia putere de la Cel Prea Înalt. Fraților, rugați-vă în cămin, în familia voastră, zi și noapte; rugați-vă cu stăruință în cămăruța voastră; chiar și în timpul zilei, când sunteți la lucru, înălțați sufletul în rugăciune către Dumnezeu. În acest fel a umblat Enoh cu Dumnezeu. Rugăciunea tăcută, arzătoare, a sufletului se va înălța precum tămâia cea sfântă la tronul harului și va fi primită de Dumnezeu, ca și când ar fi înălțată în sanctuar. Pentru toți cei care Îl caută astfel, Domnul Hristos devine un ajutor prezent la vreme de nevoie. Ei vor fi plini de tărie în ceasul încercării. ⁸

[213]

Este nevoie de o experiență matură — Tatăl nu trebuie să se poarte ca un copil, acționând doar din impuls. El este legat de familia sa prin legături sacre, sfinte. ⁹

Influența sa în cămin va fi determinată de cunoașterea pe care el o are cu privire la singurul Dumnezeu adevărat și la Domnul Isus Hristos pe care L-a trimis El. „Când am fost copil”, spune Pavel, „gândeam ca un copil, simțeam ca un copil; când m-am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc.” Tatăl trebuie să stea în calitate de cap al familiei nu ca un băiat care a crescut prea mare, nedisciplinat, ci ca un bărbat cu caracter bărbătesc, care își ține în stăpânire poftele, el însuși trebuie să dobândească o educație în

privința principiilor morale drepte. Comportamentul său în viața de familie trebuie să fie călăuzit și stăpânit de principiile curate ale Cuvântului lui Dumnezeu. Atunci el va crește până la statura de bărbat în Isus Hristos. ¹⁰

[214] **Supuneți-vă voința lui Dumnezeu** — Unui bărbat care este soț și tată îi spun: Asigură-te că o atmosferă curată și sfântă înconjoară sufletul tău... Tu trebuie să înveți zilnic de la Domnul Hristos. Niciodată, niciodată nu trebuie să manifesti un spirit tiranic în cămin. Bărbatul care face astfel lucrează împreună cu agenții lui Satana. Adu voința ta în supunere față de voința lui Dumnezeu. Fă tot ce îți stă în putere pentru a face viața soției tale plăcută și fericită. Cuvântul lui Dumnezeu să fie sfătuitoarea ta. În cămin trăiește învățăturile din Cuvânt. Apoi trăiește-le în biserică și, după aceea, ia-le cu tine la locul de muncă. Principiile cerului vor înnobila toate tranzacțiile tale. Îngerii lui Dumnezeu vor colabora cu tine, ajutându-te să-L descoperi pe Domnul Hristos lumii. ¹¹

O rugăciune potrivită pentru un soț cu un temperament iute — Nu îngădui ca agitația de la lucrul tău de peste zi să aducă întuneric în viața căminului tău. Dacă se întâmplă lucruri mici, care nu sunt exact așa cum ai vrea să fie, și dacă greșești și nu dovedești răbdare, îndelungă răbdare, bunătate și iubire, tu arăți că nu L-ai ales ca prieten pe Acela care te-a iubit atât de mult, încât și-a dat viața pentru tine, ca tu să poți fi una cu El.

[215] În viața de zi cu zi, te vei întâlni cu surprize neașteptate, dezamăgiri și ispite. Ce spune Cuvântul? „Împotriviți-vă diavolului”, bazându-vă cu putere pe Dumnezeu, „Și el va fugi de la voi. Apropiati-vă de Dumnezeu și El Se va apropia de voi.” „Luați putere de la Mine, ca să aveți pace cu Mine; și va avea pace cu Mine.” Privește la Domnul Hristos în orice timp și în orice loc, înălțându-ți rugăciunea dintr-o inimă sinceră, ca să știi să faci voia Sa. Apoi, când vrăjmașul dă năvală ca un potop, Duhul lui Dumnezeu va ridica împrejurul tău un scut împotriva vrăjmașului. Când ești pe punctul de a ceda, de a-ți pierde răbdarea și stăpânirea de sine, să fii aspru și muștrător, să găsești greșeli și să acuzi — acesta este momentul când trebuie să înalți către cer următoarea rugăciune: „Ajută-mă, o, Doamne, să rezist ispitei, să dau afară din inima mea orice amărăciune, orice mânie și orice vorbire de rău. Dă-mi blândețea Ta, iubirea Ta, neprihănirea Ta, răbdarea Ta. Nu mă lăsa să-L dezonzor pe Răscumpărătorul

meu, să interpretez greșit cuvintele soției mele, ale copiilor mei, ale fraților și surorilor mele de credință. Ajută-mă să fiu milos, sensibil, iertător. Ajută-mă ca într-adevăr să îi unesc pe cei din casa mea și să reprezint în fața semenilor caracterul Domnului Hristos.”¹²

Autoritatea să fie exercitată în umilință — Nu este o dovadă de bărbăție ca soțul să insiste mereu asupra poziției sale de cap al familiei. Această citare continuă a Scripturii în cedarea susținerii pretențiilor pentru autoritate nu-i sporește respectul. El nu va fi mai bărbat dacă va pretinde soției sale, mama copiilor săi, să acționeze conform planurilor lui, ca și când ar fi infailibile. Domnul a rânduit ca soțul să fie capul soției pentru a-i fi un protector; el este cel care trebuie să unească familia, adunând laolaltă pe membrii acesteia, la fel cum Domnul Hristos este capul bisericii și Mântuitorul trupului mistic. Fie ca orice soț, care pretinde că Îl iubește pe Dumnezeu, să studieze cu atenție cerințele lui Dumnezeu privind poziția sa. Domnul Hristos Își exercită autoritatea cu înțelepciune, cu toată bunătatea și blândețea; deci soțul să-și exercite astfel autoritatea și să Îl imite pe marele Cap al bisericii.¹³

¹Manuscript 36, 1899.

²The Signs of the Times, 13 septembrie, 1877.

³Testimonies for the Church 1:547.

⁴Divina vindecare, 390, 392.

⁵Testimonies for the Church 2:701.

⁶The Signs of the Times, 10 septembrie, 1894.

⁷Letter 9, 1904.

⁸Testimonies for the Church 4:616.

⁹Testimonies for the Church 1:547.

¹⁰Manuscript 36, 1899.

¹¹Letter 272, 1903.

¹²Letter 105, 1893.

¹³Letter 18b, 1891.

Capitolul 35 — Ducând împreună poverile

Datoria tatălui nu poate fi transferată — Datoria tatălui față de copiii săi nu poate fi transferată asupra mamei. Dacă își aduce la îndeplinire propria ei datorie, ea are suficientă povară de purtat. Doar lucrând la unison tații și mamele vor putea aduce la îndeplinire lucrarea încredințată lor de Dumnezeu. ¹

Tatăl nu trebuie să se sustragă de la împlinirea părții sale în educația copiilor săi pentru viață și nemurire. El trebuie să-și aducă contribuția în împărțirea responsabilității. Atât tatăl, cât și mama au obligații. Părinții să dovedească iubire și respect unul față de celălalt, dacă vor să vadă aceste calități dezvoltându-se în copiii lor. ²

Tatăl trebuie să o încurajeze și să o sprijine pe mamă în noianul ei de griji, cu priviri plăcute și cuvinte amabile. ³

Încercați să vă ajutați soția în lupta care îi stă în față. Vegheați asupra cuvintelor rostite, cultivați rafinamentul în maniere, blândetea, curtoazia și veți fi răsplătiți, dacă veți face astfel. ⁴

Un ajutor atent va ușura povara mamei — Oricare ar fi solicitările și tulburările sale, tatăl trebuie să intre în casă cu același zâmbet de mulțumire cu care i-a întâmpinat pe vizitatori și străini toată ziua. Soția să simtă că se poate sprijini pe sentimentele mari ale soțului ei, că brațele lui o vor întări și susține în truda și grijile ei, că tăria lui o va susține pe a ei, iar povara ei o va simți doar pe jumătate. Nu sunt copiii și ai lui, așa cum sunt ai ei? ⁵

Soția poate acumula asupra ei poveri pe care ea le consideră de mare importanță decât de a-și ajuta soțul în împlinirea părții sale de responsabilitate; și același lucru este valabil și în dreptul soțului. Ajutorul acordat cu tandrețe și sensibilitate este de mare valoare. Există tendința ca soțul să plece și să vină acasă când îi place, fiind mai degrabă un chiriaș decât un soț în cercul familiei sale. ⁶

Datoriile gospodărești sunt sacre și importante; totuși, adesea, ele sunt împlinite într-o monotonie plictisitoare. Nenumăratele griji și preocupări devin stânjenitoare fără contribuția tatălui care, dacă dorește, aduce o schimbare plăcută, o relaxare optimistă, și acest

lucru stă în puterea lui — depinde doar dacă el dorește sau socotește că este necesar să facă acest lucru. Viața unei mame umile este una de sacrificiu neconținut; și dacă soțul nu are o apreciere corespunzătoare a greutăților poziției ei și nu își oferă ajutorul său, atunci viața ei este îngreunată și mai mult. ⁷

Dovediți înțelegere față de soția mai firavă — Soțul trebuie să dovedească mult interes față de familia sa, în special trebuie să fie foarte grijuliu față de sentimentele unei soții slabe, firave. El poate stăvili ușa împotriva pătrunderii multor boli. Cuvintele amabile, optimiste, încurajatoare, se vor dovedi mai eficiente decât cele mai bune medicamente pentru vindecare. Acestea vor aduce curaj inimii deznădăjduite și descurajate, iar fericirea și raza de soare aduse în familie de faptele amabile și de cuvintele încurajatoare vor răsplăti înzecit efortul. Soțul nu trebuie să uite că o mare parte din povara creșterii copiilor stă asupra mamei, că ea are mult de-a face cu modelarea minții lor. Acest lucru trebuie să-i trezească cele mai duioase sentimente și să-i ușureze cu grijă poverile. El trebuie să o încurajeze să se sprijine pe sentimentele sale puternice și să-i îndrepte mintea către cer, unde există tărie și pace și, în final, odihnă pentru cel istovit. El nu trebuie să vină acasă cu fruntea încruntată, ci prezența lui trebuie să aducă seninătate în familie; el trebuie să-și încurajeze soția să privească în sus și să se încreadă în Dumnezeu. Uniți laolaltă, ei pot apela la făgăduințele lui Dumnezeu și pot aduce bogata Sa binecuvântare în familie. ⁸

[218]

„Încet, la pas” — Mulți soți și tați pot învăța o lecție folositoare de la grija plină de atenție a credinciosului păstor. Iacov, când a fost nevoit să facă o călătorie rapidă și dificilă, a dat acest răspuns:

„Copiii sunt micșori, și în turme și cirezi avem miei și viței; dacă le-am sili la drum într-o singură zi, toată turma va pieri...” „Eu voi veni încet pe urmă, la pas cu turma, care va merge înaintea mea, și la pas cu copiii, atât cât pot ei suporta.”

Pe calea plină de trudă a vieții, soțul și tatăl trebuie să meargă „încet, la pas” cu ceilalți din casă, atât cât sunt aceștia în stare să suporte. În mijlocul grabei nestăvilite a lumii pentru bogăție și putere, el să meargă la pas, alinând și susținând pe cea care este chemată să meargă alături de el....

Soțul să-și ajute soția cu înțelegere și afecțiune. Dacă vrea ca ea să fie mereu proaspătă și mulțumită, ca să poată fi ca strălucirea

soarelui în cămin, atunci s-o ajute în ducerea poverilor. Bunătatea și curtoazia lui, pline de iubire, vor constitui pentru ea o prețioasă încurajare, iar fericirea pe care o împărtășește el va aduce bucurie și pace în propria sa inimă....

[219] Dacă mama este lipsită de grija și mângâierile care i se cuvin, dacă i se îngăduie să-și epuizeze puterea prin muncă peste măsură sau prin tulburare și tristete, copiii ei vor fi jefuiți de forța de viață, de tărie mintală și de rezistența optimistă pe care ar trebui să le moștenească. Cu mult mai bine ar fi să se aducă seninătate și optimism în viața mamei, să fie protejată de lipsuri, muncă istovitoare și grijă depresivă, iar copiii vor moșteni corpuri sănătoase, astfel ca ei să poată trece prin viață cu suficientă tărie. ⁹

¹Fundamentals of Christian Education, 69.

²The Signs of the Times, July 22, 1889.

³The Signs of the Times, 13 septembrie, 1877.

⁴Testimonies for the Church 2:84.

⁵Christian Temperance and Bible Hygiene 70.

⁶Manuscript 80, 1898.

⁷The Signs of the Times, 6 decembrie, 1877.

⁸Testimonies for the Church 1:306, 307.

⁹Divina vindecare, 374.

Capitolul 36 — Companie pentru copii

[220]

Petreceți timp cu copiii — De obicei, tatăl pierde ocazii de aur de a atrage și lega pe copii de sine. Când vine de la lucru, el trebuie să socotească a fi o schimbare plăcută aceea de a petrece câțva timp cu copiii săi. ¹

Tații ar trebui să lase deoparte falsa lor demnitate, să se lipsească de anumite plăceri proprii, fără importanță, pentru a se amesteca printre copii, a simți împreună cu ei în micile lor necazuri, a se lega de inimile lor, prin puternicele legături ale iubirii, și a exercita o astfel de influență asupra minților lor în formare, încât sfatul lui să fie considerat sacru. ²

Interes special pentru băieți — Tatăl care are băieți trebuie să vină în legătură strânsă cu fiii săi, oferindu-le avantajul experienței sale mai mari și vorbind cu ei cu o asemenea simplitate și duioșie, încât ei să vadă că el are în vedere fericirea lor. ³

Cel care are băieți trebuie să înțeleagă că, oricare i-ar fi datoria, nu trebuie să neglijeze niciodată sufletele încredințate grijii sale. El a adus acești copii pe lume și s-a făcut răspunzător înaintea lui Dumnezeu de a face tot ce-i stă în putere pentru a-i feri de tovarășii rele, de companii nesfinte. El nu trebuie să-și lase băieții fără astâmpăr tot timpul în grija mamei. Aceasta ar fi o povară prea grea pentru ea. El își poate aranja lucrurile, având în vedere binele mamei și al copiilor. Pentru mamă, poate fi foarte greu să fie stăpână pe sine și să dovedească înțelepciune în educarea copiilor ei. Într-un asemenea caz, cu atât mai mult tatăl trebuie să ia povara de pe sufletul ei. El trebuie să fie hotărât să facă cele mai serioase eforturi pentru mântuirea copiilor săi. ⁴

[221]

Educați-i pe copii spre a fi folositori — Tatăl, în calitate de cap al familiei, trebuie să știe cum să-și educe copiii, pentru ca aceștia să fie folositori și să-și împlinească datoriile. Aceasta este lucrarea lui specială, mai presus de oricare alta. În primii ani ai vieții copilului, modelarea caracterului acestuia este încredințată în principal mamei; însă ea trebuie să simtă întotdeauna că în lucrarea

ei are colaborarea tatălui. Dacă este angajat într-o așa măsură în lucrul său, încât aproape că nu e util familiei sale, el ar trebui să-și caute o altă slujbă, care să nu-l împiedice să petreacă un anumit timp cu copiii săi. Dacă îi neglijează, el este necredincios sarcinii încredințate lui de Dumnezeu.

Tatăl poate exercita o asemenea influență asupra copiilor săi care va fi mai puternică decât ispitele lumii. El trebuie să studieze felul de a fi și caracterul celor mici, pentru a le putea înțelege nevoile și primejdiile, și astfel să-i pregătească pentru a ști să respingă răul și să-i încurajeze în ceea ce este bine. ⁵

Oricare ar fi lucrul lui zilnic, nu este de o așa de mare importanță, încât să-și neglijeze lucrarea de educare și instruire a copiilor pentru a merge pe calea Domnului. ⁶

Să se familiarizeze cu diferite temperamente — Tatăl nu trebuie să fie atât de absorbit în afacerile lui sau în studiul cărților, încât să nu-și ia timp să studieze temperamentele și nevoile copiilor săi. El trebuie să se străduiască să născocească diferite căi prin care să le dea o ocupație utilă, plăcută, pentru firea lor schimbătoare. ⁷

[222] Taților, petreceți cât mai mult timp posibil cu copiii voștri. Căutați să le cunoașteți temperamentele lor diferite, în așa fel încât să-i puteți educa în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu. Niciodată să nu iasă de pe buzele voastre vreun cuvânt de descurajare. Nu aduceți negură în cămin. Fiți plăcuți, buni și plini de afecțiune față de copiii voștri, însă nu îngăduitori fără rost. Lăsați-i să îndure micile lor dezamăgiri, ca fiecare. Nu-i încurajați să vină la voi cu plângeri mărunte unul despre celălalt. Învățați-i să simtă unul cu celălalt și să caute să se bucure de încrederea și respectul celuilalt. ⁸

Împreună cu ei la lucru și la joacă — Taților, îmbinați afecțiunea cu autoritatea, bunătatea și înțelegerea cu restricțiile hotărâte. Oferiți o parte din timpul vostru liber copiilor voștri; căutați să-i cunoașteți; mergeți împreună cu ei la lucru și la joacă și câștigați-le încrederea. Împrieteniți-vă cu ei, în special cu fiii voștri. În felul acesta, influența voastră va fi puternică spre bine. ⁹

Învățați-i lecții din natură — Tatăl să caute să ușureze povara mamei.... Să le arate florile frumoase, copacii înalți, în ale căror frunze pot vedea amprenta lucrării și dragostei lui Dumnezeu. El trebuie să-i învețe că Dumnezeu, care a creat toate acestea, iubește binele și frumosul. Domnul Hristos a îndreptat atenția ucenicilor Săi

către crinii de pe câmp și păsările cerului, arătându-le cum le poartă Dumnezeu de grijă și prezentând dovada că, la fel, El îi poartă de grijă și omului, care este mult mai de preț decât păsările și florile. Spuneți-le copiilor că oricât de mult timp ne-am petrece pentru etalare, înfățișarea noastră nu se poate compara niciodată, în grație și frumusețe, cu aceea a celor mai simple flori de pe câmp. Astfel, mințile lor vor fi atrase de la cele artificiale la cele naturale. Ei pot învăța că Dumnezeu le-a dăruit toate aceste lucruri frumoase pentru a se bucura și că El dorește ca ei să-I dea Lui cele mai bune și sfinte simțăminte ale inimii. ¹⁰

[223]

Tatăl îi poate duce în grădină, să le arate mugurii ce se deschid și nuanțele variate ale florilor pomilor. Prin astfel de mijloace, el le poate da cele mai importante lecții despre Creator, deschizând în fața lor marea carte a naturii, în care dragostea lui Dumnezeu este exprimată în orice copac, floare și fir de iarbă. El poate imprima în mintea lor faptul că, dacă Dumnezeu Se îngrijește atât de mult de pomi și flori, cu mult mai mult El va purta de grijă ființelor create după chipul și asemănarea Sa. Încă de timpuriu îi poate face să înțeleagă că Dumnezeu dorește ca ei, copiii, să fie plăcuți; nu împodobiți cu podoabe artificiale, ci cu frumusețea caracterului, farmecului bunătății și iubirii, care vor face ca inimile lor să fie pline de bucurie și fericire. ¹¹

¹The Signs of the Times, 6 decembrie, 1877.

²The Signs of the Times, 6 decembrie, 1877.

³Counsel to Teachers, Parents, and Students, 128.

⁴Manuscript 79, 1901.

⁵The Review and Herald, 30 august, 1881.

⁶The Signs of the Times, 10 septembrie, 1894.

⁷Counsel to Teachers, Parents, and Students, 127, 128.

⁸Manuscript 60, 1903.

⁹Divina vindecare, 391, 392.

¹⁰Christian Temperance and Bible Hygiene 70.

¹¹The Signs of the Times, 6 decembrie, 1877.

[224]

Capitolul 37 — Cum nu trebuie să fie tatăl

Soțul care așteaptă ca soția să ducă poveri duble — În majoritatea familiilor, există copii de vârste diferite, dintre care unii au nevoie nu doar de atenția și disciplina înțeleaptă a mamei, ci și de grija mai hotărâtă și totuși plină de sensibilitate a tatălui. Puțini tați iau în seamă acest lucru așa cum ar trebui. Ei își neglijează propria lor datorie și astfel adaugă poveri dureroase asupra mamei, în același timp simțindu-se liberi să-i critice sau să-i condamne acțiunile potrivite cu judecata lor. Sub această grea responsabilitate, și criticată fiind, biata soție și mamă se simte uneori vinovată și are remușcări pentru ceea ce a făcut în mod nevinovat și din neștiință, și acest lucru se întâmplă frecvent atunci când a făcut tot ce a putut, în acele împrejurări. Totuși, când eforturile ei istovitoare ar fi trebuit apreciate și aprobate, iar inima ar fi trebuit să simtă mulțumire, ea este nevoită să meargă sub un nor întunecat de tristețe și condamnare, deoarece soțul ei, în timp ce își ignoră propria lui datorie, așteaptă ca ea să facă și partea ei, și partea lui, spre satisfacerea lui, indiferent de împrejurări. ¹

[225]

Mulți soți nu înțeleg și nu apreciază în suficientă măsură grijile și situațiile dificile prin care trec soțiile lor, condamnate a se învârti neîncetat toată ziua printre datoriile gospodărești. Dacă mesele nu sunt gata la timp, soția obosită — care este de regulă cea care face curățenie în casă, soră medicală, bucătăreasă și servitoare — și toate acestea într-o singură persoană — este întâmpinată cu reproșuri. Soțul cel exigent să catadicsească să ia copilul neliniștit din brațele istovite ale mamei și ea va putea în grabă să termine pregătirile pentru masă; dacă copilul este neliniștit și se agită în brațele tatălui său, acesta rareori va simți că este datoria lui să facă pe sora medicală și să-l împace. În loc să ia seama câte ore din zi a îndurat mama agitația micuțului, el strigă cu nerăbdare: „Vino aici, mamă, și ia-ți copilului.” Nu este și copilul lui, după cum este al ei? Nu este aceasta obligația lui naturală de a-și face cu răbdare partea în povara creșterii copiilor? ²

Sfaturi pentru un soț dictator și dominator — Viața ta ar fi mult mai fericită dacă nu ai crede că ai autoritate absolută, deoarece ești soț și tată. Viața ta practică dovedește că interpretezi greșit poziția ta — aceea de a fi o legătură care să-i unească pe cei din cămin. Ești nervos și dictator și adeseori dai dovadă de mari lipsuri în judecata ta, și oricât ai dori să-ți îndreptățești purtarea, uneori aceasta nu poate apărea consecventă în ochii soției și ai copiilor tăi. Când ai luat o poziție, oricare ar fi ea, rareori ești doritor să o retragi. Ești hotărât să-ți aduci la îndeplinire în mod hotărât planurile tale, când de multe ori nu urmezi cursul care ar trebui, și ar trebui să vezi acest lucru. Ceea ce îți lipsește este mai multă, cu mult mai multă dragoste și stăpânire de sine și mai puțin din acea hotărâre de a avea propria ta cale, atât în cuvânt, cât și în faptă. În felul în care procedezi acum, în loc să-i unești pe cei din familia ta, ești mai degrabă ca o menghină care îi strânge și îi chină pe cei din casă.

În încercarea ta de a-i forța pe ceilalți să-ți aducă la îndeplinire ideile, pe fiecare în parte, adeseori aduci mai multă vătămare în jur decât dacă ai renunța la acele lucruri. Acest lucru este adevărat chiar când ideile tale sunt bune, însă în multe privințe ele nu sunt corecte; ele sunt exagerate, ca urmare a felului defectuos în care le organizezi, de aceea faci un lucru rău, într-un mod constrângător, nerezonabil. ³

[226]

Ai propriile tale vederi cu privire la administrarea familiei. Exerciți o putere independentă, arbitrară, care nu îngăduie libertate de voință celor din jurul tău. Te consideri suficient de capabil pentru a fi capul familiei și simți că această funcție este îndestulătoare pentru a-l pune în mișcare pe fiecare membru, așa după cum o mașină este pusă în mișcare de mâinile mecanicului. Tu dictezi și îți asumi autoritate. Acest lucru nu place însă Cerului și-i întristează pe îngerii plini de milă. ți-ai condus familia ca și când tu însuși ești în stare să te autoconduci. Te-ai simțit ofensat când soția ta a îndrăznit să aibă o părere diferită de a ta sau să pună sub semnul întrebării deciziile tale. ⁴

Soți cicălitari și plângăreți, neliniștiți — Soților, oferiți soțiilor voastre o șansă pentru viața lor spirituală.... În cazul multora, atitudinea de a cicăli este încurajată, până când aceștia devin ca niște copii mari. Ei nu lasă în urma lor această parte a copilăriei. Aceste sentimente le fac plăcere până le paralizează și micșorează toate

capacitățile necesare în viață, datorită acestor plângeri și văicăreli. Însă nu e paralizată doar viața lor, ci și a altora. Ei aduc cu ei spiritul lui Ismael, a cărui mână era împotriva tuturor și mâna tuturor împotriva lui. ⁵

[227] **Soțul egoist și morocănos** — Fratele B. nu are un temperament care să aducă seninătate în casa lui. Din acest loc, trebuie să înceapă el să lucreze. El este mai degrabă ca un nor, și nu ca o rază de lumină. E prea egoist ca să rostească cuvinte de apreciere la adresa membrilor familiei sale, în special la adresa soției pentru care ar trebui să aibă dragoste și respect, și să fie plin de tandrețe; este morocănos, tiran și dictator; cuvintele lui sunt de regulă tăioase și lasă o rană pe care nu încearcă să o vindece, împlânzindu-și spiritul, recunoscându-și greșelile și mărturisindu-le....

Fratele B. ar trebui să devină blând, să cultive rafinamentul și curtoazia. El ar trebui să fie foarte tandru și blând față de soția sa, care este egala sa în orice privință; el nu trebuie să rostească nici un cuvânt care ar arunca vreo umbră asupra inimii sale. El trebuie să înceapă lucrarea de reformă în cămin; ar trebui să cultive iubirea și să biruiască trăsăturile aspre, grosolane, lipsite de bun simț și generozitate ale caracterului său. ⁶

Soțul și tatăl care este morocănos, egoist și tiran nu numai că este nefericit el însuși, însă aruncă tristețe și întunecime asupra tuturor celorlalți din casă. El își va culege roadele când își va vedea soția lipsită de vlagă și bolnăvicioasă, iar pe copiii săi afectați de propriul său temperament rău. ⁷

Un soț egoist și intolerant — Aștepți prea mult de la soția și copiii tăi. Critici prea mult. Dacă felul tău de a fi ar fi mai vesel, mai fericit, și le-ai vorbi mai frumos, mai duios, ai aduce seninătate în casa ta, în loc de nori, necaz și nefericire. Ții prea mult la părerea ta; atitudinile tale sunt extreme și nu au avut bunăvoință, pentru ca și părerea soției tale să aibă greutatea care ar fi trebuit, în familie. Tu însuși nu te-ai străduit să-i respecti părerile, judecata, și ai încurajat acest lucru și în copii. Nu ai considerat-o egală cu tine, ci ai preluat frâiele stăpânirii în mâinile tale și i-ai prins pe toți într-o puternică strânsoare. Caracterul tău nu este afectuos, iubitor. Tu trebuie să cultivi aceste trăsături de caracter, dacă dorești să fii un biruitor și să ai binecuvântarea lui Dumnezeu în familia ta. ⁸

[228] **Celui care desconsideră curtoazia creștină** — Ai socotit ca

fiind o dovadă de slăbiciune să fii bun, duios și înțelegător și ai gândit că este mai prejos de demnitatea ta să vorbești duios, blând și iubitor cu soția ta. Ai o concepție greșită cu privire la adevărata bărbăție și demnitate. Faptele lipsite de bunătate sunt o dovadă vădită de slăbiciune a caracterului tău. Ceea ce tu socotești slăbiciune Dumnezeu socotește a fi adevărata curtoazie creștină, care trebuie pusă în practică de orice creștin; acesta este spiritul pe care l-a dat pe față Domnul Hristos.⁹

Soții trebuie să merite iubire și afecțiune — Dacă soțul este tiran, exigent și critică acțiunile soției sale, el nu-i poate câștiga respectul și afecțiunea, iar relația de căsătorie va fi odioasă pentru ea. Ea nu își va iubi soțul, deoarece el nu încearcă să se facă vrednic de iubit. Soții trebuie să fie atenți, grijulii, consecvenți, credincioși și miloși. Ei trebuie să dea dovadă de iubire și înțelegere.... Când soțul deține noblețe de caracter, curăție a inimii, o minte înțeleaptă, însușiri pe care creștinul adevărat trebuie să le posede, acestea vor fi vizibile în relația de căsătorie.... El va căuta ca soția să fie sănătoasă și să o încurajeze. El va lupta să rostească cuvinte de apreciere, să creeze o atmosferă de pace în cercul familiei.¹⁰

¹The Signs of the Times, 6 decembrie, 1877.

²The Signs of the Times, 6 decembrie, 1877.

³Letter 19a, 1891.

⁴Testimonies for the Church 2:253.

⁵Letter 107, 1898.

⁶Testimonies for the Church 4:36, 37.

⁷Divina vindecare, 374.

⁸Testimonies for the Church 4:255.

⁹Idem, 256.

¹⁰Manuscript 17, 1891.

Secțiunea 10 — Mama — regina casei

[229]

[230]

[231]

Capitolul 38 — Poziția și responsabilitățile mamei

Egală cu soțul — Femeia trebuie să simtă poziția pe care Dumnezeu a desemnat-o la început pentru ea, și anume egala soțului ei. Lumea are nevoie de mame, care să fie mame nu doar cu numele, ci mame în adevăratul sens al cuvântului. Putem spune cu toată certitudinea că îndatoririle specifice ale femeii sunt mai sacre, mai sfinte decât acelea ale bărbatului. Fie ca femeia să fie conștientă cât este de sacră lucrarea sa și în puterea și cu teamă de Dumnezeu, să preia misiunea încredințată ei, să-și educe copiii spre a fi folositori în această lume și pentru căminul din lumea mai bună, care va veni.¹

Soția nu trebuie să-și sacrifice tăria și să îngăduie puterilor ei să dormiteze, în timp ce ea se sprijină cu totul doar pe soțul ei. Individualitatea ei nu poate fi contopită cu a lui. Ea trebuie să simtă că este egala soțului ei — să stea alături de el, cu credincioșie, la postul datoriei ei și el la postul datoriei lui. Lucrarea ei, de educare a copiilor, este în orice privință la fel de înaltă și nobilă ca orice lucrare la care ar putea fi chemat el, fie și aceea de conducător al unui stat.²

Regina casei — Regele nu are de îndeplinit o lucrare mai înaltă ca aceea a mamei. Mama este regina casei ei. Și în puterea ei stă modelarea caracterului copiilor ei, pentru ca aceștia să fie corespunzători pentru viața mai înaltă, veșnică. Un înger nu ar putea pretinde o misiune mai înaltă; căci, îndeplinind această lucrare, ea Îl slujește pe Dumnezeu. Dacă ea va conștientiza caracterul înalt al misiunii ei, acest lucru îi va inspira curaj. Să fie conștientă de valoarea lucrării ei și să-și pună toată armătura lui Dumnezeu, ca să se poată împotrivi ispitei de a se conforma standardului lumii. Lucrarea ei este pentru această viață și pentru veșnicie.³

Mama este regina casei, iar copiii, supușii ei. Ea trebuie să-și conducă familia cu înțelepciune, cu toată demnitatea ei de mamă. Influența ei în cămin este supremă; cuvântul ei, lege. Dacă ea este o creștină, stăpânită de Dumnezeu, ea va inspira respect copiilor săi.⁴

Copiii trebuie să fie învățați să-și considere mama nu ca pe o sclavă, care muncește tot timpul pentru ei, ci ca pe o regină care îi călăuzește și îi conduce, învățându-i pas cu pas, precept după precept. ⁵

O comparație grafică de valori — Mama își apreciază rareori propria-i lucrare și de obicei o socotește doar ca o roboteală prin casă, plină de trudă. Zi de zi, săptămână după săptămână, se învârtă în același cerc, fără rezultate speciale, vădite. La sfârșitul zilei nu poate spune toate lucrurile mici pe care le-a făcut în cursul zilei. Pe lângă realizările soțului ei, ea parcă nu a făcut nimic demn de menționat.

Tatăl vine adesea acasă cu un aer satisfăcut și povestește cu mândrie ce a realizat în decursul zilei. Remarcile pe care le face el arată că trebuie să fie servit de către mamă, căci ea nu a făcut prea mult, doar a avut grijă de copii, a pregătit mesele și a făcut curățenie în casă. Ea n-a fost negustor, nici nu a cumpărat, nici nu a vândut; n-a fost fermier, lucrând pământul; n-a fost mecanic — deci ea nu a făcut nimic care să o facă să fie obosită. El critică, acuză și dictează, ca și când el ar fi domnul creației. Și acesta este lucrul cel mai greu pentru soție și mamă, căci ea s-a obosit foarte mult la postul datoriei ei, în timpul zilei, și totuși nu poate vedea ce a făcut și este cu adevărat descurajată.

[233]

Dacă s-ar da cortina la o parte, iar tatăl și mama ar vedea, așa cum vede Dumnezeu, lucrul făcut peste zi, și cum compară ochiul Său a toate veghetor lucrarea unuia cu a celuilalt, ar rămâne uimiți de revelația divină. Tatăl și-ar vedea lucrul făcut de el într-o lumină mai modestă, în timp ce mama ar avea acum un nou curaj și energie de a-și face lucrul cu înțelepciune, perseverență și răbdare. Acum ea își cunoaște valoarea — în timp ce tatăl s-a ocupat de lucruri trecătoare și pieritoare, mama s-a ocupat de dezvoltarea minții și a caracterului, lucrând nu doar pentru această viață, ci și pentru veșnicie. ⁶

Dumnezeu i-a desemnat această lucrare — Ce bine ar fi dacă fiecare mamă și-ar da seama de cât sunt de mari îndatoririle și responsabilitățile ei și cât de mare va fi răsplata pentru credințioșia ei. ⁷

Mama care își împlinește cu voioșie datoriile va simți că viața ei este prețioasă, pentru că Dumnezeu i-a încredințat această lucrare. În

această lucrare, nu este neapărat necesar ca mintea ei să se îngusteze și nici să îngăduie ca intelectul ei să fie slăbit. ⁸

[234] Lucrarea mamei, încredințată ei de către Dumnezeu, este aceea de a-și crește copiii în muștrarea și învățătura Domnului. Iubirea și teama de Dumnezeu trebuie păstrate mereu în fața minților lor fragede. Când sunt corecțati, ei trebuie să fie învățați să simtă că sunt sfătuiți de Dumnezeu, că Lui nu Îi place înșelăciunea, necredincioșia și facerea răului. Astfel, mințile celor mici pot fi puse în legătură cu Dumnezeu, încât tot ce vor face și vor spune va fi pentru slava Sa; iar în anii care vor urma, ei nu vor fi ca trestia în vânt, legănându-se continuu între tentatie și datorie. ⁹

A-i conduce la Isus nu este tot ce se cere.... Acești copii trebuie educați și instruiți pentru a deveni ucenici ai lui Hristos, „pentru ca fiii noștri să fie ca niște odrasle care cresc în tinerețea lor; fețele noastre ca niște stâlpi săpați frumos, care fac podoaba caselor împărătești”. Această lucrare de modelare, rafinare și lustruire îi aparține mamei. Caracterul copilului trebuie format. Mama trebuie să sape pe tablele inimii lecții care să dureze cât veșnicia; cu siguranță că va avea neplăcerea Domnului, dacă își neglijează această lucrare sacră ori dacă îngăduie oricărui alt lucru să se interpună.... Mama creștină are lucrarea desemnată pentru ea de către Dumnezeu, pe care nu o va neglija dacă este în legătură cu El și umplută cu Spiritul Său. ¹⁰

Încredințarea ei înaltă și nobilă — Fiecărei mame îi sunt încredințate ocazii de o inestimabilă valoare, nespuse de prețioase. Cercul umil de datorii pe care femeile au ajuns să-l privească o sarcină plictisitoare, obositoare, ar trebui să fie privit ca o lucrare măreață, nobilă. Este privilegiul mamei acela de a binecuvânta lumea cu influența ei, și făcând astfel, va aduce bucurie propriei sale inimi. Ea poate croi cărări drepte pentru picioarele copiilor ei, prin soare și nori, către înălțimile de sus. Însă doar atunci când caută în propria ei viață să urmeze învățăturile lui Hristos, mama va reuși să formeze caracterul copiilor săi după modelul divin. ¹¹

[235] Cea mai sacră datorie a mamei, dintre toate activitățile vieții ei, este aceea pe care o are față de copiii ei. Însă cât de adesea este lăsată deoparte această îndatorire pentru realizarea vreunei satisfacții egoiste! Părinților le este încredințată soarta prezentă și veșnică a copiilor lor. Ei trebuie să țină frâiele și să-și conducă familia spre

onoarea lui Dumnezeu. Legea lui Dumnezeu trebuie să fie standardul lor, iar dragostea trebuie să domnească în toate lucrurile. ¹²

Nici o lucrare nu este mai măreață și mai sfântă — Dacă bărbații căsătoriți merg la slujba lor, lăsându-și soțiile acasă să aibă grijă de copii, soția și mama îndeplinește o lucrare tot atât de mare și importantă ca cea a soțului și tatălui. Dacă unul este în câmpul misionar, celălalt este în câmpul misionar de acasă, și grijile și greutatea mamei depășesc de multe ori pe acelea ale soțului și tatălui. Lucrarea ei este solemnă și importantă.... Soțul, în câmpul misionar din afară, poate că primește onoruri din partea oamenilor, în timp ce truditorea de acasă poate că nu primește nici o apreciere pentru munca ei fizică. Însă, dacă ea lucrează spre binele suprem al familiei ei, îngerul raportor notează numele ei ca fiind al unuia dintre cei mai mari misionari din lume. Dumnezeu nu privește lucrurile așa cum le privește omul, cu o viziune limitată. ¹³

Mama este agentul lui Dumnezeu pentru creștinizarea familiei ei. Ea trebuie să exemplifice religia biblică, arătându-ne cum, zi de zi, în datoriile noastre, influența acesteia trebuie să ne stăpânească, învățându-i pe copii că doar prin har pot fi mântuiți, prin credință, care este darul lui Dumnezeu. Această învățătură continuă, cu privire la aceea ce este Domnul Hristos pentru noi și pentru ei, iubirea Lui, bunătatea Lui, îndurarea Lui, descoperite în marele plan al mântuirii, va avea o impresie sfântitoare, sacră, asupra inimii. ¹⁴

Educarea copiilor constituie o parte importantă din planul lui Dumnezeu pentru demonstrarea puterii creștinismului. Părinții au solemnă responsabilitate de a-și educa copiii, pentru ca, atunci când aceștia vor merge în lume, să facă bine, și nu rău, acelorora cu care se vor asocia. ¹⁵

[236]

Conlucrătoare cu pastorul — Pastorul are partea sa în lucrare, iar mama are partea ei. Ea trebuie să-i aducă pe copiii ei la Domnul Isus pentru binecuvântarea Sa. Ea trebuie să se hrănească cu cuvintele Domnului Hristos și să le împărtășească copiilor ei. Încă din pruncie, ea trebuie să-i disciplineze, învățându-i cumpătarea, tăgăduirea de sine și deprinderi pentru păstrarea ordinii și a curățeniei. Mama își poate crește astfel copiii, încât aceștia să vină cu inimi deschise, primitoare, pentru a auzi cuvintele din gura slujitorilor lui Dumnezeu. Domnul are nevoie de mame care, în orice domeniu

al vieții de familie, își vor pune în lucru talanții încredințați lor de Dumnezeu, pentru a-și pregăti copiii pentru familia din ceruri.

Prin lucrarea făcută cu credincioșie în cămin, Domnului I se slujește în aceeași măsură, ba chiar mai mult decât prin lucrarea aceluia care propovăduiește Cuvântul. Asemenea profesorilor în școli, tații și mamele trebuie să simtă că sunt educatori ai copiilor lor. ¹⁶

Sfera de utilitate a mamei nu trebuie mărginită la viața ei din gospodărie. Influența salutară pe care o exercită ea în cercul familiei poate și trebuie să o facă și mai simțită, dovedindu-și utilitatea între cei mai cunoscuți vecini și în biserica lui Dumnezeu. Căminul nu este închisoare pentru soția și mama devotată. ¹⁷

Ea are o misiune în viață — Fie ca femeia să-și dea seama de caracterul sacru al lucrării ei și, în puterea și cu teamă de Domnul, să-și preia misiunea pe care o are pentru întreaga viață. Fie ca ea să-și educe copiii spre a fi folositori în această lume și corespunzători pentru o lume mai bună. Ne adresăm mamelor creștine. Vă implorăm să simțiți responsabilitatea pe care o aveți ca mame și să trăiți nu pentru a vă plăcea vouă înșivă, ci spre slava lui Dumnezeu. Domnul Hristos nu a făcut ce a voit El, ci a luat chip de rob. ¹⁸

[237]

Lumea este plină de influențe rele. Moda și unele obiceiuri exercită o putere mare asupra tinerilor. Dacă mama dă greș în a-și educa, instrui, călăuzi și ține în stăpânire copiii, ei vor accepta în mod natural răul și se vor întoarce de la bine. Fie ca fiecare mamă să meargă adesea la Mântuitorul cu această rugăciune: „Doamne, învață-ne cum să procedăm cu copilul, cum să-l disciplinăm!” Mama să ia seama la sfaturile din Cuvântul lui Dumnezeu, și înțelepciunea îi va fi dată pe măsură ce are nevoie de ea. ¹⁹

Sculptând asemănarea cu divinul — În cer, există un Dumnezeu, iar lumina și slava de la tronul Său se revarsă asupra fiecărei mame credincioase, care se străduiește să își educe copiii pentru a rezista influențelor răului. Nici o altă lucrare nu o poate egala în importanță pe a sa. Ea nu are de pictat un model frumos pe pânză, ca și artistul; nici de dăltuit marmură ca sculptorul. Ea nu are de întruchipat un gând nobil în cuvinte pline de convingere; nici de a exprima un sentiment frumos prin melodie, asemenea muzicianului. Lucrarea ei, cu ajutorul lui Dumnezeu, este aceea de a dezvolta în sufletul omenesc asemănarea cu divinul.

Mama care apreciază acest lucru va plăti mult ocaziile pe care le are. Va căuta cu seriozitate să prezinte în fața copiilor ei cel mai înalt ideal prin propriul său caracter și prin metodele folosite în educare. Cu stăruință, răbdare și curaj, ea se va strădui să își dezvolte propriile ei capacități pentru a-și putea folosi în mod corespunzător cele mai înalte puteri ale minții în instruirea copiilor ei. Cu seriozitate, ea va întreba la fiecare pas: „Ce spune Domnul?” Va studia asiduu Cuvântul Său. Își va aținti privirea la Domnul Hristos, pentru ca propria ei experiență de fiecare zi, în cercul ei modest de griji și datorii, să poată fi o adevărată reflectare a Aceluia care a întrupat Viața.²⁰

Mama credincioasă, cuprinsă în cartea cu renume veșnic — [238]
Tăgăduirea de sine și crucea sunt partea noastră. O vom accepta? Nici unul dintre noi să nu aștepte ca, atunci când ultimele mari încercări vor veni asupra noastră, să fim cuprinși dintr-o dată de un spirit de sacrificiu de sine, patriotic, pentru că suntem în nevoie. Acest spirit trebuie nutrit în experiența noastră de zi cu zi și imprimat în mințile și inimile copiilor noștri, atât prin cuvânt, cât și prin propriul nostru exemplu. Mamele din Israel nu pot fi ele însele niște războinici, însă pot crește războinici, care se vor încinge cu toată armătura și vor purta bărbătește bătăliile Domnului.²¹

Mamelor, într-o mare măsură, destinul copiilor voștri stă în mâinile voastre. Dacă nu vă faceți datoria, s-ar putea să-i așezați în rândurile vrăjmașului și să-i faceți agenții lui pentru ruina sufletelor; însă, printr-un exemplu evlavios și printr-o disciplinare credincioasă, îi puteți conduce la Domnul Hristos și puteți face din ei instrumente în mâinile Sale pentru mântuirea multor suflete.²²

Lucrarea mamei creștine, făcută cu credincioșie, va fi imortalizată. Adepții modei nu vor vedea și nu vor înțelege niciodată frumusețea nepieritoare a lucrării mamei; ei vor zâmbi disprețuitor la adresa ideilor învechite și a hainelor simple, ne împodobite, ale mamei, însă Maiestatea cerului va scrie numele acelei mame credincioase în cartea de renume veșnic.²³

Clipele sunt neprețuite — Întreaga viață a lui Moise, marea misiune pe care a îndeplinit-o el în calitate de conducător al lui Israel, stă ca mărturie în legătură cu importanța lucrării mamei creștine. Nici o altă lucrare nu o poate egala pe aceasta.... Părinții ar trebui să-și educe și să-și îndrume copiii încă de când sunt foarte mici,

astfel ca la sfârșit ei să poată fi creștini. Ei ne-au fost încredințați în grijă pentru a fi educați nu ca moștenitori ai unui tron pământesc, ci ca regi pentru Dumnezeu, pentru a domni timp de veacuri fără sfârșit.

[239] Fiecare mamă trebuie să simtă cât de prețioase sunt clipele pe care le are; lucrarea ei va fi evaluată în ziua cea solemnă a socotelilor. Atunci se va descoperi că mulți dintre cei care au fost epave în această viață sau criminali — bărbați și femei — au existat datorită ignoranței și neglijenței acelor care aveau datoria de a le călăuzi pașii copiilor pe cărarea cea dreaptă. Atunci se va descoperi că mulți dintre cei care au fost o binecuvântare pentru lume, cu lumina geniului lor, adevăr și sfințenie, își datorează succesul unei mame creștine care se ruga neîncetat.²⁴

¹Christian Temperance and Bible Hygiene 77.

²Pacific Health Journal, iunie 1890. (The Health Reformer, June, 1877.)

³The Signs of the Times, 16 martie, 1891.

⁴Counsel to Teachers, Parents, and Students, 111.

⁵Letter 272, 1903.

⁶The Signs of the Times, 13 septembrie, 1877.

⁷The Signs of the Times, 11 octombrie, 1910.

⁸Pacific Health Journal, iunie 1890.

⁹Good Health, ianuarie 1880.

¹⁰Good Health, ianuarie 1880.

¹¹Patriarhi și profeti, 572.

¹²The Signs of the Times, 16 martie, 1891.

¹³Testimonies for the Church 5:594.

¹⁴The Review and Herald, 15 septembrie, 1891.

¹⁵Manuscript 49, 1901.

¹⁶Manuscript 32, 1899.

¹⁷Pacific Health Journal, iunie 1890. (The Health Reformer, June, 1877.)

¹⁸Testimonies for the Church 3:565.

¹⁹Patriarhi și profeti, 572, 573.

²⁰Divina vindecare, 377, 378.

²¹Testimonies for the Church 5:135.

²²The Signs of the Times, 11 martie, 1886.

²³The Signs of the Times, 13 septembrie, 1877.

²⁴Patriarhi și profeti, 244.

Influența mamei ajunge până în veșnicie — Sfera de lucru a mamei poate fi umilă, însă influența ei, unită cu cea a tatălui, dăinuiește cât veșnicia. Alături de cea a lui Dumnezeu, puterea spre bine a mamei este cea mai puternică din câte se cunosc pe pământ. ¹

Influența mamei este neîncetată; și dacă este întotdeauna de partea cea bună, caracterul copiilor ei va sta ca mărturie pentru seriozitatea și valoarea ei. Zâmbetul ei, încurajarea ei pot constitui o forță inspiratoare. Ea poate aduce soarele în inima copilului printr-un cuvânt plin de iubire, printr-un zâmbet de apreciere....

Când influența ei este de partea adevărului, a virtuții, când este călăuzită de înțelepciunea divină, ce putere va avea viața ei! Influența ei va trece dincolo de hotarele timpului în veșnicie. Privirile, cuvintele și acțiunile mamei aduc roade pentru veșnicie, iar salvarea sau ruina multora vor fi urmarea influenței sale. ²

Mama aproape că nu-și dă seama că urmarea educării judicioase a copiilor ei străpunge cu o asemenea tărie vicisitudinile acestei vieții, trecând dincolo, în viața viitoare, veșnică. A modela un caracter după Modelul ceresc necesită multă muncă serioasă, perseverență, cu credincioșie; însă aceasta va fi răsplătită, căci Dumnezeu răsplătește orice lucrare ce a avut ca țintă asigurarea salvării sufletelor. ³

Cum este mama așa sunt și copiii — Cea mai duioasă legătură de pe pământ este aceea dintre mamă și copil. Copilul este mult mai ușor impresionat de viața și exemplul mamei decât de cel al tatălui, deoarece o legătură mult mai puternică și mult mai duioasă îi unește pe aceștia. ⁴

Gândurile și sentimentele mamei vor avea o influență puternică asupra moștenirii pe care o dă copiilor ei. Dacă ea îngăduie minții ei să zăbovească asupra propriilor ei sentimente, dacă este egoistă, dacă este țăfnoasă și exigentă, aceste lucruri se vor vedea în caracterul copiilor ei. În acest fel, mulți oameni au primit ca drept moștenire tendințe spre rău, aproape de neînvins. Dușmanul sufletelor înțelege

acest lucru mai bine decât o fac mulți părinți. El vine cu ispitele asupra mamei, întrucât știe că, dacă ea nu-i va rezista, el va putea prin ea, în mod sigur, să afecteze copilul. Singura speranță a mamei este Dumnezeu. Ea poate alerga la El după putere și har; și nu va căuta în zadar. ⁵

O mamă creștină va fi întotdeauna trează pentru a discerne primejdiile care-i înconjoară pe copiii ei. Ea își va păstra propriul suflet într-o atmosferă curată, sfântă; își va regla temperamentul și principiile după Cuvântul lui Dumnezeu și-și va face cu credincioșie datoria, înlăturând tentațiile meschine, care o vor asalta întotdeauna. ⁶

Influența sănătoasă a unei mame răbdătoare — De multe ori pe zi se aude strigătul „mamă!” „mamă!”, întâi de un glăscior, apoi de altul. Iar mama trebuie să se întoarcă înapoi și încolo pentru a le satisface cerințele. Unul este într-un necaz și are nevoie de sfatul înțelept al mamei pentru a scăpa de perplexitatea lui. Altul este așa de încântat de una din jucăriile lui, încât vrea ca mama să vină să o vadă, gândind că ea se va bucura la fel de mult ca și el. Un cuvânt de apreciere va aduce soarele în inimă pentru multe ore. Multe prețioase raze de lumină și bucurie poate revărsa mama înapoi și încolo peste micuții ei prețioși. Cât de mult îi poate lega ea pe cei dragi de inima sa, încât prezența ei va fi pentru aceștia cel mai înșorit loc din lume.

[242] Însă, în mod frecvent, răbdarea mamei este împovărată de aceste numeroase mici încercări care de-abia merită luate în seamă. Mâini poznașe și piciorușe neastâmpărate dau mult de lucru și multă bătaie de cap mamei. Ea trebuie să-și țină foarte bine frâiele stăpânirii de sine, altfel cuvinte pripite i-ar ieși de pe buze. Aproape întotdeauna ea se uită pe sine și o rugă tăcută către Mântuitorul ei îndurător îi liniștește nervii, fiind în stare să țină frâiele stăpânirii de sine într-o demnitate tăcută. Ea vorbește cu o voce calmă, însă a costat-o mult efort să se abțină de la cuvinte aspre, să-și țină în frâu sentimentele de furie, care, dacă ar fi fost exprimate, i-ar fi distrus influența și ar fi fost nevoie de un timp pentru a și-o recăpăta.

Percepția copiilor este rapidă și ei discern tonurile răbdătoare, iubitoare, de porunca nerăbdătoare, stăpânită de patimă, care usucă inima plină de iubire și afecțiune a copiilor. Adevărata mamă creștină nu-și va îndepărta copiii cu nemulțumirea și lipsa ei de iubire. ⁷

A modela minți și caractere — Responsabilitatea este în mod special a mamei. O dată cu sângele dător de viață, prin care copilul este hrănit și i se construiește chipul fizic, mama transmite copilului însușiri mintale și spirituale care au influență asupra minții și a caracterului. Iochebed, căreia nu i-a fost frică de porunca faraonului, mama evreică, puternică în credință, a fost aceea din care s-a născută Moise, eliberatorul lui Israel. Ana, femeia rugăciunii, plină de sacrificiu de sine, inspirată, a dat naștere lui Samuel, copilul educat crește, judecătorul incoruptibil, întemeietorul școlilor sfinte ale lui Israel. Elisabeta, ruda de sânge și de spirit a Mariei din Nazaret, a fost mama vestitorului Mântuitorului.⁸

Datoria lumii față de mame — Ziua lui Dumnezeu scoate la iveală cât de mult datorează lumea mamelor evlavioase pentru acei oameni care au fost apărătorii neclintiți ai adevărului și ai reformei — oameni hotărâți să întreprindă și să îndrăznească, care au rămas nemișcați în mijlocul încercărilor și ispitelor; oameni ce au ales mai degrabă adevărul înalt și sfânt și slava lui Dumnezeu decât onoarea lumească sau chiar însăși viața.⁹ [243]

Mamelor, treziți-vă la realitate; influența și exemplul vostru vor afecta caracterul și destinul copiilor voștri; și, în vederea acestei responsabilități, dezvoltati-vă o minte bine echilibrată și un caracter curat, care să reflecteze doar ceea ce este adevărat, bun și frumos.¹⁰

¹Good Health, martie 1880.

²The Signs of the Times, 16 martie, 1891.

³Good Health, iulie 1880.

⁴Testimonies for the Church 2:536.

⁵The Signs of the Times, 13 septembrie, 1910. (The Signs of the Times, September 22, 1881.)

⁶Letter 69, 1896.

⁷The Signs of the Times, 13 septembrie, 1877.

⁸Divina vindecare, 272.

⁹The Signs of the Times, 11 octombrie, 1910.

¹⁰The Signs of the Times, 9 septembrie, 1886.

[244]

Capitolul 40 — Concepții greșite cu privire la lucrarea mamei

Mamele sunt tentate să creadă că lucrarea lor nu este importantă — Mamei i se pare adesea că lucrarea ei este lipsită de importanță și rareori apreciată. Ceilalți din casă nu cunosc grijile și poverile ei, multe la număr. Zilele ei sunt ocupate cu un cerc continuu de datorii mărunte, toate necesitând efort, răbdare, stăpânire de sine, tact, înțelepciune și aceea dragoste care se sacrifică pe sine; și totuși, ea nu se poate mândri cu ceea ce a făcut, ca fiind o mare realizare. Ea a avut grijă ca treburile casei să meargă bine. Adeseori obosită, încearcă să le vorbească blând copiilor, pentru a-i ține ocupați și fericiți și a le călăuzi picioarele pe calea cea dreaptă. Dar simte că nu a realizat nimic. Însă nu este așa. Îngerii cerului veghează asupra mamei copleșite de griji, consemnând poverile pe care le poartă zi de zi. Numele ei poate n-a fost auzit în lume, însă este scris în cartea vieții Mielului. ¹

Adevărata soție și mamă ... își va îndeplini datoriile cu demnitate și voieșie, fără a considera o înjosire să facă ea însăși cu mâinile ei ceea ce este necesar într-o casă bine organizată. ²

Considerată ca fiind inferioară în lucrarea misionară — Ce lucrare importantă! Și totuși, auzim mame suspinând după lucrare misionară! Dacă ar putea merge în vreo țară străină — gândesc ele — ar putea face ceva ce ar merita. Însă a prelua zi de zi datoriile gospodăriei și a le îndeplini li se pare o sarcină epuizantă și nerăsplătită. ³

[245]

Mamele care suspină după un câmp misionar au unul la îndemână în propriul lor cămin.... Oare sufletele copiilor lor nu au aceeași valoare ca și sufletele păgânilor? Cu câtă grijă și duioșie ar trebui să vegheze asupra dezvoltării minții lor și să-i lege de Dumnezeu! Cine ar putea face acest lucru mai bine decât o mamă iubitoare, temătoare de Dumnezeu! ⁴

Sunt unii care gândesc că, dacă nu sunt implicați direct într-o lucrare religioasă activă, nu fac voia lui Dumnezeu; însă aceasta

este o greșeală. Fiecare are o lucrare de făcut pentru Domnul; este un lucru minunat să faci din cămin un loc plăcut și toate să fie așa cum ar trebui. Cele mai umile talente, dacă Îi sunt dăruite din inimă lui Dumnezeu, vor face ca viața de familie să fie tot ceea ce ar dori Dumnezeu. O lumină strălucitoare va fi urmarea slujirii lui Dumnezeu din toată inima. Bărbații și femeile Îl pot sluji pe Dumnezeu la fel de bine ca și pastorul care își face lucrarea la amvon, dând o serioasă atenție lucrurilor pe care le aud și educându-și copiii spre a trăi pentru Dumnezeu și cu teamă de Dumnezeu.

5

Aceste femei care fac cu tragere de inimă tot ce găsește mâna lor să facă, ajutându-și cu voioșie soții să-și poarte poverile și educându-și copiii pentru Dumnezeu, sunt misionari în cel mai înalt sens al cuvântului. ⁶

Activitățile religioase nu trebuie să înlocuiască grija pentru familie — Dacă tu nu ții cont de datoria ta ca soție și mamă și întinzi și oferi mâinile tale Domnului, dar faci o altă lucrare cu ele, fii sigură că El nu Se va contrazice pe Sine Însuși; El îți arată datoria pe care o ai în cămin. Dacă gândești că ți-a fost încredințată o altă lucrare mai mare și mai sfântă decât aceasta, te înșeli. Fiind credincioasă în propriul tău cămin, lucrând pentru sufletele care sunt cel mai aproape de tine, poate Domnul Hristos te va găsi potrivită spre a lucra pentru El într-un câmp mai mare. Însă fii sigură că aceia care își neglijează datoria în propriul lor cămin nu sunt pregătiți spre a lucra cu alte suflete. ⁷

[246]

Domnul nu te-a chemat ca să-ți neglijezi căminul, soțul și copiii. El nu lucrează niciodată în acest mod; și nu va lucra niciodată astfel... Niciodată, nici măcar pentru o clipă, să nu crezi că Dumnezeu ți-a încredințat o lucrare care ar necesita ca tu să te desparti de mica ta turmă. Nu-i lăsa să ajungă imorali datorită unor prietenii nepotrivite și să-și împietrească inimile față de mama lor. Aceasta ar însemna, la urma urmei, să lași ca lumina ta să strălucească pe o altă cale — pe o cale greșită; tu îi împiedici pe copiii tăi să devină ceea ce Dumnezeu ar dori și să câștige cerul în cele din urmă. Dumnezeu Se îngrijește de ei și așa trebuie să faci și tu, dacă pretinzi că ești copilul Lui. ⁸

Primii ani din viețile lor este timpul când este nevoie de lucru, veghe și rugăciune pentru a se încuraja orice tendință spre bine.

Această lucrare trebuie să continue fără întrerupere. S-ar putea să fiți solicitat să participați în diferite asociații ale mamelor sau cercuri de croitorie, cu scopul de a face lucrare misionară; însă, dacă nu găsiți o persoană credincioasă, înțelegătoare, pe care să o lăsați cu copiii dvs., este datoria dvs. de a răspunde, căci Domnul v-a încredințat o altă lucrare pe care cu nici un chip nu o puteți neglija. Nu se poate să munciți peste măsură într-un alt domeniu fără a vă descalifica din lucrarea de educare a micuților voștri și de a-i face să devină ceea ce Dumnezeu ar dori. În calitate de conlucrător al lui Hristos, trebuie să-i aduceți pe copii la El, disciplinați și educați.⁹

Multe dintre malformațiile caracterului unui copil educat greșit se datorează mamei. Mama nu trebuie să accepte slujbe în biserică ce ar sili-o să-și neglijeze copiii. Cea mai bună lucrare în care se poate angaja o mamă este aceea în care vede că nimic nu s-ar interpune în educația copiilor ei....

[247] Pe nici o altă cale nu poate fi mai de folos o mamă bisericii decât aceea de a-și dedica timpul aceluia care depind de ea în privința creșterii și educației.¹⁰

Aspirațiile pentru un câmp misionar mai mare sunt zadarnice — Unele mame tânjesc să se angajeze în lucrarea misionară, în timp ce își neglijează cele mai simple datorii pe care le au. Copiii sunt neglijați, căminul nu este înveselit și făcut fericit pentru familie, cicălelile și plângerile sunt frecvente, iar copiii cresc în simțământul că familia, căminul, este locul cel mai neprimitor dintre toate. Drept urmare, ei așteaptă cu nerăbdare timpul când îl vor părăsi și fără prea multă ezitare ei se aruncă în brațele lumii, neretinuți de influența căminului și de sfatul duios al vetrei părintești.

Părinții, al căror țel ar fi trebuit să fie acela de a lega inimile acestora de ale lor și de a le călăuzi drept, irosesc ocaziile date lor de Dumnezeu, sunt orbi față de cele mai importante datorii din viețile lor și aspiră în zadar să lucreze într-un câmp misionar mai mare.¹¹

¹Counsel to Teachers, Parents, and Students, 144.

²The Signs of the Times, 9 septembrie, 1886.

³The Review and Herald, 9 iulie, 1901.

⁴Manuscript 43, 1900.

⁵Manuscript 32, 1899.

⁶Testimonies for the Church 2:466.

⁷The Review and Herald, 15 septembrie, 1891.

⁸Letter 28, 1890.

⁹Manuscript 32, 1899.

¹⁰Manuscript 75, 1901.

¹¹The Health Reformer, octombrie 1876.

Capitolul 41 — Cum să nu fie mama

Martir închipuit — Multe cămine sunt foarte nefericite datorită plângerilor inutile ale stăpânelor acestora, care cred că datoriile simple ale gospodăriei sunt dezgustătoare. Astfel de femei își socotesc soarta cu grijile și îndatoririle ei ca o mare greutate, și ceea ce cu optimism ar putea fi nu numai plăcut și interesant, dar și profitabil, devine robie. Ea privește această stare de robie în mod refractar și își închipuie că este un martir.

Este adevărat că roțile mașinii numite gospodărie nu merg întotdeauna ușor; răbdarea este pusă la încercare, puterile solicitate. Însă, dacă mamele nu sunt răspunzătoare pentru circumstanțele pe care ele nu le pot stăpâni, este inutil să negăm faptul că mamele, prin ocaziile pe care le au, își pot schimba viața. Însă ele sunt de condamnat atunci când îngăduie să fie robite împrejurărilor și acestea să le submineze principiile, când devin prea obosite și necredincioase față de înalta lor chemare și își neglijează propria lor datorie.

Soția și mama care biruie cu demnitate greutatea, care pe altele le doboară din lipsă de răbdare și tărie, nu doar că devine ea însăși puternică în îndeplinirea datoriei ei, ci, în plus, experiența ei în a învinge încercările și obstacolele o califică spre a fi un ajutor eficient pentru alții, atât prin cuvânt, cât și prin exemplu personal. Multe dintre cele care se descurcă bine în împrejurări favorabile trec printr-o schimbare a caracterului în momente adverse și de încercări; proporțional cu necazurile lor, caracterul lor se deteriorează. Dumnezeu nu ne-a rânduit să fim jucăria împrejurărilor. ¹

Nutrind o stare de nemulțumire păcătoasă — Foarte mulți soți și copii care nu găsesc nimic atractiv în cămin, care sunt întâmpinați numai cu cicăleală și ocări, caută alinare și distracție departe de casă, la cârciumă sau în alte locuri de plăceri interzise. Soția și mama, ocupată cu treburile gospodărești, ajunge adesea nepăsătoare față de micile atenții care fac din cămin un loc plăcut pentru soț și copii, chiar dacă evită să stăruie asupra necazurilor și greutateilor ei în prezența lor. În timp ce ea este ocupată cu pregătirea

a ceva de mâncare sau a îmbrăcămintei, soțul și copiii vin și pleacă asemenea unor străini.

În timp ce stăpâna casei își poate îndeplini datoriile din afară cu exactitate, ea se plânge întruna de robia la care e sortită și își exagerează răspunderile și restricțiile, comparându-și destinul cu ceea ce consideră ea traiul nobil al femeii.... Și, tânjind astfel după o viață diferită, ea nutrește continuu o stare de nemulțumire păcătoasă și face ca pentru soțul și copiii ei căminul să fie un loc neplăcut. ²

Ocupată cu nebuniile lumii — Satana are pregătite atracții plăcute atât pentru părinți, cât și pentru copii. El știe că, dacă își poate exercita această putere înșelătoare asupra mamelor, a câștigat mult. Căile lumii sunt pline de amăgire, fraudă și nenorocire, însă sunt făcute să pară atractive; și dacă copiii nu sunt educați și disciplinați cu grijă, ei vor apuca cu siguranță pe un drum greșit. Neavând întemeiate anumite principii, le va fi greu să reziste ispitei. ³

Asumând poveri inutile — Multe mame își irosesc timpul cu nimicuri. Ele acordă atenție lucrurilor care au de-a face cu momentul prezent și celor ce satisfac simțurile și nu își iau timp să cugete asupra celor de interes veșnic. Cât de multe mame își neglijează copiii, iar cei mici cresc indecent, needucați, necultivați! ⁴

[250]

Când părinții, și în special mamele, simt cu adevărat cât este de importantă și plină de răspundere lucrarea pe care le-a încredințat-o Dumnezeu, nu vor fi atât de mult angajați în afaceri care-i privesc pe vecinii lor, cu care nu au nimic de-a face. Ei nu se vor duce din casă în casă, angajându-se în bârfă, insistând asupra defectelor, greșelilor și inconsecvenței vecinilor lor. ⁵

Dacă femeia privește spre Dumnezeu pentru putere și mângâiere, iar cu teamă de El caută să-și împlinească datoriile zilnice, ea va câștiga respectul și încrederea soțului ei și își va vedea copiii crescând și devenind oameni onorabili, cu acea putere morală de a face binele. Însă mamele care își neglijează ocaziile prezente, și lasă datoriile și sarcinile lor altora, vor descoperi că responsabilitatea lor rămâne aceeași și vor seceră cu amărăciune ceea ce au semănat prin lipsă de atenție și neglijență. Nu există lucru la întâmplare în această viață; secerișul va fi determinat de felul seminței semănate. ⁶

¹The Signs of the Times, 29 noiembrie, 1877.

²The Signs of the Times, 29 noiembrie, 1877.

³The Review and Herald, 27 iunie, 1899.

⁴The Signs of the Times, 22 iulie, 1889.

⁵Testimonies for the Church 2:466.

⁶The Signs of the Times, 4 aprilie, 1911. (The Signs of the Times, September 9, 1886.)

Sănătatea mamei în atenție — Vigoarea mamei trebuie avută în vedere cu toată grija. În loc să-și irosească puterea atât de prețioasă în muncă istovitoare, grijile și poverile ei ar trebui să fie ușurate. Adesea, soțul și tatăl nu cunoaște legile fizice pe care ar trebui să le cunoască și să le înțeleagă pentru bunăstarea familiei lui. Absorbit în lupta pentru câștigarea existenței sau concentrat spre acumularea de averi, împovărat de griji și încurcături, el îngăduie asupra soției sale și mamei poveri care îi suprasolicită puterea în cea mai critică perioadă, producându-i slăbiciune și boală. ¹

Este spre binele ei și al familiei de a evita istovirea inutilă și de a folosi orice mijloc pus la îndemâna ei pentru păstrarea vieții, a sănătății și a energiei date de Dumnezeu, pentru că ea are nevoie de multă vigoare pentru marea lucrare pe care o are de făcut. O parte din timp, ea trebuie să-l petreacă afară din casă, făcând exerciții fizice pentru a căpăta putere spre a face lucrarea în casă cu voioșie și cât mai desăvârșit, fiind lumina și binecuvântarea căminului. ²

Mamele să fie adepte ale reformei sanitare — Voia lui Dumnezeu este făcută cunoscută pe deplin tuturor mamelor; El dorește ca acestea să fie adepte ale reformei sanitare. Ele trebuie să fie ancorate cu putere pe principiu, neîncălcând în nici un caz legile fizice pe care Dumnezeu le-a așezat în ființa lor. „Stând de partea adevărului”, cu integritate și hotărâre, mamele vor avea tărie morală și har de la Dumnezeu pentru a face ca lumina lor să strălucească departe în lume, atât spre beneficiul lor, cât și spre înnobilarea caracterului copiilor lor. ³

Stăpânire de sine în alimentație — Mama are nevoie de o stăpânire de sine desăvârșită; în vederea asigurării acesteia, ea trebuie să ia toate măsurile necesare pentru evitarea unor neajunsuri fizice sau mintale. Viața sa trebuie ordonată după legile lui Dumnezeu și ale sănătății. Deoarece alimentația afectează direct mintea și caracterul, ea trebuie să fie foarte atentă în această privință, mâncând ceea ce este hrănitor, dar nu excitant, pentru ca nervii ei să fie liniștiți

și temperamentul echilibrat. Atunci îi va fi mai ușor să dovedească răbdare față de copiii ei și să țină frâiele conducerii cu hotărâre, dar și cu iubire. ⁴

Să radieze în orice împrejurare — Mama trebuie și poate să facă mult pentru a-și stăpâni nervii și mintea când este deprimată; chiar dacă este bolnavă, ea poate, doar dacă se străduiește în acest sens, să fie plăcută și optimistă și să suporte mai mult zgomot decât s-ar fi gândit vreodată că ar fi posibil. Ea trebuie să evite ca neputințele ei să fie simțite de copiii cărora le-ar înnegura mintile fragile, sensibile, cu starea ei de descurajare, făcându-i pe aceștia să simtă că locuința lor este un mormânt, iar camera mamei, locul cel mai mohorât din lume. Mintea și nervii capătă vigoare și tărie prin exercitarea voinței. Puterea voinței se va dovedi în multe cazuri un liniștitor potențial al nervilor. Evitați să fiți văzuți de copii cu fruntea încruntată. ⁵

[253]

Aveți în vedere aprecierea din partea soțului și a copiilor — Surorile, când muncesc, nu ar trebui să fie îmbrăcate cu asemenea haine care să le facă să arate ca sperietorile de ciori, puse în câmpul cu porumb. Este mult mai agreabil pentru soții și copiii lor să le vadă cu o înfățișare potrivită, cum se cuvine, și în preajma lor, nu numai a musafirilor și a străinilor. Unele soții și mame socotesc că nu contează cum arată când lucrează și când sunt văzute doar de soții și copiii lor, însă sunt foarte atente când se îmbracă spre a fi văzute de aceia care nu au nimic de-a face cu ele. Nu trebuie avută în vedere mai mult aprecierea și iubirea din partea soțului și a copiilor decât din partea străinilor și a prietenilor obișnuiți? Fericirea soțului și a copiilor trebuie să fie pentru orice soție și mamă mai sfântă decât a tuturor celorlalți din jur. ⁶

Poartă haine care îți vin bine. Aceasta va mări respectul copiilor tăi față de tine. Vezi, de asemenea, ca și ei să fie îmbrăcați la fel, cu haine potrivite și de bun gust. Nu le permite să devină dezordonati. ⁷

Să nu fie robită de opinia publică — Prea adesea, mamele dovedesc o sensibilitate bolnăvicioasă cu privire la ceea ce vor gândi alții despre obiceiurile lor, îmbrăcămintea lor, părerile lor; și, într-o mare măsură, ele ajung slave față de gândul cum le privesc ceilalți. Nu este oare întristător că ființe înzestrate cu judecată sunt stăpânite mai mult de gândul ce vor gândi cei din jur despre ele, și nu de gândul cum ar trebui să fie înaintea lui Dumnezeu? Noi sacrificăm

prea adesea adevărul de dragul de a fi în acord cu moda vremii, ca să putem evita ridicolul...

O mamă nu își poate permite să fie robită de păreri; pentru că ea are de educat copiii atât pentru viața aceasta, cât și pentru cea viitoare. În îmbrăcăminte, mamele nu trebuie să etaleze podoabe inutile.⁸

Să dea lecții de ordine și curățenie — Dacă mamele își îngăduie să se îmbrace neglijent acasă, copiii lor vor fi la fel de neglijenți. Multe mame socotesc că orice este suficient de bun pentru a fi îmbrăcat prin casă, oricât ar fi de uzat și murdar. Însă, curând, influența pe care o au în familie va fi afectată. Copiii încep să facă comparații între felul cum se îmbracă mamele lor și altele, care sunt curate, și astfel respectul pentru ele scade.

[254]

Mamelor, fiți cât se poate de atrăgătoare; nu cu podoabe, ci îmbrăcându-vă curat, cu haine potrivite. Astfel veți da copiilor voștri lecții constante de ordine și curățenie. Aprecierea și respectul din partea copiilor trebuie să fie de cea mai mare valoare pentru fiecare mamă. Totul în ce privește persoana ei trebuie să vorbească despre ordine și curățenie și trebuie asociat în mințile lor cu termenul curăție. Chiar cei mai mici dintre copii au simțul decenței, al potrivirii lucrurilor; și atunci cum ar putea fi ei stăpâniți de dorința de a fi curați și sfinți, când ochii lor nu văd altceva în fiecare zi decât haine murdare și camere în dezordine? Cum ar putea fi oare invitați într-astfel de locuințe oaspeții cerești, al căror sălaș este acolo unde totul este curat și sfânt?⁹

Ordinea și curățenia este legea cerului; pentru a fi în armonie cu rânduiala divină, este datoria noastră de a fi curați și cu o înfățișare plăcută.¹⁰

¹Divina vindecare, 373.

²Pacific Health Journal, iunie 1890. (The Health Reformer, June, 1877.)

³Good Health, februarie 1880.

⁴Pacific Health Journal, May, 1890. (The Health Reformer, May, 1877.)

⁵Testimonies for the Church 1:387.

⁶Idem, 464, 465.

⁷Letter 47a, 1902.

⁸The Review and Herald, 31 martie, 1891.

⁹Christian Temperance and Bible Hygiene 143, 144.

¹⁰Testimonies for the Church 4:142, 143.

Capitolul 43 — Influențele prenatale

Femeile trebuie să se pregătească pentru a deveni mame — Femeile au nevoie de multă răbdare înainte de a fi pregătite să devină mame. Este în planul lui Dumnezeu ca ele să corespundă pentru această misiune. Lucrarea mamei devine nemărginită prin legătura ei cu Domnul Hristos. Este dincolo de orice înțelegere. Menirea femeii este sacră. Este nevoie de prezența Domnului Isus în cămin, pentru că faptele pline de iubire ale mamei pot transforma căminul într-un Betel. Soțul și soția trebuie să coopereze. Cum ar arăta lumea dacă toate mamele s-ar consacra pe altarul lui Dumnezeu, atât înainte, cât și după nașterea acestora! ¹

Importanța influențelor prenatale — Efectul influențelor prenatale este considerat neînsemnat de către mulți părinți; însă cerul nu le privește astfel. Solia trimisă printr-un înger al lui Dumnezeu, de două ori, în modul cel mai solemn, dovedește că acest lucru necesită cea mai mare atenție din partea noastră.

Prin cuvintele adresate femeii evreice (soția lui Manoah), Dumnezeu vorbește tuturor mamelor din toate timpurile. „Femeia să ia bine seama”, a spus îngerul, „să păzească tot ce i-am poruncit.” Bunăstarea copilului va fi afectată de obiceiurile mamei. Poftele și pasiunile ei trebuie stăpânite, ținute în frâu, prin principii. Unele lucruri trebuie să le evite, împotriva altora trebuie să lupte, dacă vrea să împlinească planul lui Dumnezeu de a-i da un copil. ²

Lumea este plină de curse în care pot cădea picioarele copiilor. Mulțimile sunt atrase de o viață egoistă și de plăceri senzuale. Ei nu pot discerne primejdiile ascunse sau sfârșitul înfricoșător al cărării care pentru ei pare calea fericirii. Prin îngăduirea apetitului și al pasiunii, puterile lor sunt irosite și milioane de vieți sunt ruinate atât pentru lumea aceasta, cât și pentru cea viitoare. Părinții ar trebui să nu uite că împotriva acestor ispite trebuie să lupte copiii lor. Pregătirea trebuie începută chiar înainte de nașterea copilului, pentru ca acesta să fie în stare să lupte cu succes în bătălia împotriva vrăjmașului. ³

Dacă, înainte de nașterea copilului, mama este îngăduitoare față de sine, dacă este egoistă, nerăbdătoare, pretențioasă, toate aceste lucruri se vor manifesta în caracterul copilului ei. În felul acesta, mulți copii au primit ca moștenire, la naștere, aproape numai tendințe nestăvilite spre rău.

Însă, dacă mama aderă în mod neclintit la principii drepte, dacă este cumpătată și tăgăduitoare de sine, dacă este bună, blândă și neegoistă, ea poate oferi copilului ei toate aceste câteva prețioase trăsături de caracter. ⁴

Griji esențiale în perioada prenatală — Este o greșeală care se comite pe scară largă aceea de a nu avea în mod special în atenție viața femeii înainte de nașterea copiilor. În această perioadă atât de importantă, munca mamei trebuie ușurată. În organismul ei se produc multe schimbări. Este nevoie de o cantitate mai mare de sânge și de aceea o creștere a aportului de alimente hrănitoare, de cea mai bună calitate, care să poată fi convertite în sânge. Dacă nu primește acest necesar abundent de alimente hrănitoare, ea nu-și poate păstra puterea fizică, iar lăstarul care se va naște din ea va fi lipsit de vitalitate. Îmbrăcămintea ei necesită de asemenea atenție. Corpul trebuie protejat împotriva frigului. Ea nu trebuie să facă apel la rezervele de vitalitate, ne îmbrăcându-se corespunzător. Dacă mama este lipsită de un aport suficient de hrană sănătoasă, nutritivă, lipsa va fi resimțită în cantitatea și calitatea sângelui. Circulația sângelui va fi deficitară, iar copilul va suferi și el datorită acestor lipsuri. Acesta va fi incapabil să-și însușească hrana care poate fi convertită în sânge, folositor pentru întregul organism. Sănătatea, bunăstarea mamei și a copilului depind mult de o îmbrăcămintă bună, caldă, și de aportul de alimente hrănitoare. ⁵

[257]

Trebuie avut grijă ca mediul în care trăiește mama să fie plăcut și fericit. Asupra soțului și tatălui stă în mod special responsabilitatea de a face tot ce îi stă în putere pentru a ușura povara soției și mamei. El ar trebui să-i ușureze pe cât e posibil povara, în starea în care este ea. El trebuie să fie binevoitor, curtenitor, amabil, blând și mai ales atent față de toate dorințele ei. Nici jumătate din grija acordată animalelor din grajd nu se dă femeilor care poartă copii în trupul lor. ⁶

Numai apetitul nu este un ghid sigur — Ideea că femeile, datorită stării din această perioadă, pot permite apetitului lor să-și facă

de cap este o greșeală bazată pe anumite obiceiuri deficitare, și nu pe bunul simț. Appetitul femeilor în această stare poate fi schimbător, capricios și greu de mulțumit; iar obiceiul înrădăcinat îi îngăduie să aibă orice poftește, fără a consulta rațiunea pentru a vedea dacă acea hrană furnizează elementele nutritive necesare corpului său și pentru dezvoltarea copilului. Mâncarea trebuie să fie hrănitoare, însă nu trebuie să fie excitantă.... Dacă este nevoie vreodată de simplitate și atenție deosebită față de calitatea hranei ingerate, atunci acest timp este acum — în această importantă perioadă.

[258] Femeile care au principii și care sunt bine educate nu se vor îndepărta de simplitatea în dietă, în mod special în această perioadă. Ele vor ține cont că o altă viață depinde de a lor și vor fi atente în obiceiurile pe care și le formează, și în mod special în alimentație. Ele nu vor mânca ceea ce nu este hrănitor și este excitant, doar pentru simplul motiv că este gustos. Există prea mulți sfătuitori în jurul lor, gata să le convingă să facă lucruri pe care rațiunea le spune să nu le facă. Copiii se nasc bolnavi datorită satisfacerii apetitului de către părinți....

Dacă se introduce în stomac prea multă mâncare, iar organele digestive sunt suprasolicitate pentru a o digera și elibera organismul de substanțele iritante, mama comite o nedreptate față de sine însăși și pune temelia bolii pentru odrasla ei. Dacă ea mănâncă ce îi place și ce pofteste, iresponsabilă față de consecințe, pedeapsa va cădea asupra ei, dar nu numai asupra ei. Copilul ei, nevinovat, va trebuie să sufere datorită nechibzuinței sale. ⁷

Stăpânirea de sine și cumpătarea sunt necesare — În nici un caz, nevoile fizice ale mamei nu trebuie neglijate. Două vieți depind de ea, deci dorințele ei trebuie luate în considerare cu amabilitate, iar nevoile ei împlinite cu generozitate. Însă, în mod special în această perioadă, ea ar trebui să evite, atât în dietă, cât și în orice altă privință, orice i-ar micșora tăria fizică sau mintală. Din însăși porunca lui Dumnezeu, ea se situează sub cea mai solemnă obligație de a exercita stăpânire de sine. ⁸

Bazele unui caracter drept al viitorului om sunt puse și consolidate prin obiceiuri de strictă cumpătare ale mamei în perioada dinaintea nașterii copilului.... Această lecție nu trebuie privită cu indiferență. ⁹

Încurajați buna dispoziție, voioșia — Orice femeie pe cale să devină mamă ar trebui să încurajeze, oricare ar fi împrejurările, în mod continuu, buna dispoziție, mulțumirea, optimismul, știind că pentru toate eforturile pe care le face în această direcție ea va fi răsplătită înzecit, atât în ce privește sănătatea fizică a copilului, cât și moralul și caracterul acestuia. Aceasta nu este însă totul. Ea poate, printr-o bună deprindere, să se obișnuiască cu un mod de a gândi optimist și astfel să încurajeze o stare de spirit pozitivă a minții și să molipsească de acest spirit de voioșie pe cei din familie și pe toți din preajma ei. Astfel, sănătatea ei fizică va avea de câștigat în foarte mare măsură. Organele vitale vor căpăta vigoare, circulația sângelui nu va mai fi greoaie, așa cum s-ar întâmpla dacă s-ar lăsa pradă descurajării și mâhnirii. Sănătatea ei mintală și morală este înviorată prin buna dispoziție a stării ei de spirit. Puterea voinței va putea face față solicitărilor minții și se va dovedi o mare alinare pentru nervi. Copiii care sunt jefuiți de acea vitalitate pe care ar fi trebuit să o moștenească de la părinții lor trebuie să beneficieze de cea mai mare grijă. Acordându-se îndeaproape atenție legilor care guvernează ființa lor, se poate stabili o mai bună stare a lucrurilor.¹⁰

[259]

Mențineți o atitudine calmă, plină de încredere — Aceea care așteaptă să devină mamă trebuie să-și păstreze sufletul în iubirea lui Dumnezeu. Trebuie să aibă pacea minții, trebuie să găsească odihnă în dragostea lui Isus, punând în practică cele din Cuvântul Său. Ea trebuie să-și aducă aminte că este împreună lucrătoare cu Dumnezeu.¹¹

¹Manuscript 43, 1900.

²Divina vindecare, 272.

³Idem, 371.

⁴Idem, 372, 373.

⁵Testimonies for the Church 2:381, 382.

⁶Idem, 383.

⁷Idem, 382, 383.

⁸The Ministry of Healing, 373.

⁹Good Health, februarie 1880.

¹⁰A Solemn Appeal, 123, 124.

¹¹The Signs of the Times, 9 aprilie, 1896.

Capitolul 44 — Îngrijirea copiilor mici

Atitudini corecte față de mamele care alăptează — Cea mai bună hrană pentru nou-născut este hrana pe care o oferă natura. Dacă nu este necesar acest lucru, el nu trebuie lipsit de această hrană. Nu are inimă de mamă femeia care, de dragul conveniențelor, caută să se debaraseze de misiunea delicată de a-și alăpta micuțul. ¹

Perioada în care pruncul își primește hrana de la mamă este critică. Multe mame au fost nevoite să muncească peste măsură în perioada în care și-au alăptat copiii, înfierbântându-și sângele; iar pruncul a fost serios afectat, nu numai printr-o hrană agitată, provenită din sânul mamei, însă și sângele său a fost otrăvit prin dieta nesănătoasă a mamei, lucru care a pus în fierbere întregul ei organism, afectând în acest fel și hrana copilului. Micuțul va fi afectat, de asemenea, și de starea minții mamei. Dacă este nefericită, ușor agitată, ușor iritabilă, dând frâu liber izbucnirilor pasionale, hrana pe care pruncul o primește de la mamă va fi înfierbântată, producând adeseori colici, spasme, iar în unele cazuri convulsii, chiar crize mai grave.

Caracterul copilului este, de asemenea, mai mult sau mai puțin afectat de natura alimentației primite de la mamă. Cât de important este atunci ca mamele, în perioada alăptării copilului, să aibă o stare de spirit optimistă, stăpânindu-și în mod desăvârșit spiritul. Făcând astfel, hrana copilului nu suferă nici o vătămare, iar cursul calm, pe care mama îl urmează cu stăpânire de sine în felul în care își tratează copilul, influențează foarte mult modelarea minții copilului. Dacă acesta este nervos și se tulbură ușor, felul de a fi al mamei, grijuliu, atent, fără grabă, va avea un efect alinător și corector, iar sănătatea copilului poate fi astfel foarte mult îmbunătățită. ²

Cu cât este mai liniștită și mai simplă viața copilului, cu atât va fi mai favorabil acest lucru pentru dezvoltarea sa, atât fizică, cât și mintală. În orice împrejurări, mama trebuie să se stăpânească, să fie liniștită, calmă și stăpână pe sine. ³

Hrana nu poate înlocui grija, atenția — S-au comis mari abuzuri asupra copiilor mici printr-un tratament necorespunzător. Dacă erau agitați, de regulă li s-a dat de mâncare pentru a-i liniști, când, în majoritatea cazurilor, motivul principal al neliniștii lor era tocmai că primiseră prea multă mâncare, lucru dăunător datorită obiceiurilor greșite ale mamei. Mai multă mâncare n-a făcut altceva decât să înrăutățească lucrurile, deoarece stomacurile lor erau deja supraîncărcate.

În general, încă din leagăn, copiii sunt crescuți, fiind învățați să-și îngăduie apetitul și că ei trăiesc pentru a mânca. Mama are o mare contribuție în formarea caracterului copiilor ei încă din copilărie. Ea îi poate învăța să-și stăpânească pofta sau îi poate învăța să-și îngăduie apetitul și să devină lacomi. Mama își face de obicei planul de a realiza anumite lucruri în decursul unei zile; iar când copiii o întrerup, în loc să-și ia timp și să-i aline în micile lor necazuri, și să le distragă atenția, ea le dă ceva de mâncare pentru a-i potoli, lucru care are efect pentru puțin timp, însă în cele din urmă situația se înrăutățește mai mult. Stomacul copiilor a fost îndopat cu mâncare, atunci când ei nu au avut deloc nevoie de aceasta. Tot ce aveau ei nevoie nu era nimic altceva decât puțin din timpul și atenția mamei. Însă ea și-a socotit timpul mult prea prețios pentru a-l dedica înveselirii copiilor ei. S-ar putea ca aranjarea casei într-o manieră rafinată, pentru a se lăuda cu ea oaspeților, și pregătirea mesei în stil modern să conteze pentru ea mai mult decât fericirea și sănătatea copiilor ei. ⁴

[262]

Hrana să fie sănătoasă și gustoasă, dar simplă — Hrana trebuie să fie atât de simplă, încât pregătirea ei să nu absoarbă tot timpul mamei. Este adevărat, este nevoie de mult timp pentru a umple masa cu mâncare nutritivă, așezată într-o manieră sănătoasă, prezentabilă. Să nu credeți că orice aruncați la întâmplare pe masă, drept mâncare, este bun pentru copii. Însă trebuie pus deoparte mai puțin timp pentru pregătirea unor feluri de mâncare nesănătoasă, pentru masă, pentru a face pe placul unui gust pervertit, și mai mult timp pentru educarea și învățarea copiilor. ⁵

Pregătirea trusoului nou-născutului — În pregătirea hăinuțelor nou-născutului trebuie avute în vedere în primul rând binele, confortul și sănătatea copilului, și nu moda sau dorința de a trezi admirația. Mama nu ar trebui să-și irosească timpul cu broderii sau alte lucruri

închipuie pentru a înfrumuseța îmbrăcămintea micuțului, împovărându-se singură cu muncă inutilă, în detrimentul propriei sale sănătăți și al sănătății copilului ei. Ea nu ar trebui să stea mult aplecată cu acul în mână, căci astfel își solicită mult ochii și nervii, într-o perioadă când are nevoie de multă odihnă și activitate plăcută. Ea trebuie să-și dea seama de obligația pe care o are de a-și fortifica puterea pentru a putea fi în stare să îndeplinească cerințele ce îi revin. ⁶

Asigurați curățenie, căldură, aer proaspăt — Sugarii au nevoie de căldură, însă prea adesea se face greșeala de a-i ține în camere supraîncălzite, fiind lipsiți într-o mare măsură de aer proaspăt....

[263] Nou-născutul trebuie păzit de orice i-ar putea slăbi sau intoxica organismul. Este nevoie de cea mai meticuloasă atenție, pentru ca totul din jurul lui să fie curat și îmbietor. Deși poate fi necesar ca cei micuți să fie protejați de schimbări prea mari sau bruște de temperatură, trebuie avut grijă ca, fie că dorm sau sunt treji, fie că e zi sau noapte, ei să poată respira un aer curat, înviorător. ⁷

Îngrijirea copiilor când sunt bolnavi — De cele mai multe ori, boala copiilor se datorează unor greșeli de îngrijire. Mese neregulate, îmbrăcămintă necorespunzătoare în timpul serii sau al nopții, când este mai răcoare, lipsa exercițiului fizic, care să mențină o bună circulație a sângelui, sau lipsa aerului din abundență — toate acestea pot cauza boli. Părinții trebuie să descopere cauza bolii și apoi să îndrepte cât de repede posibil condițiile necorespunzătoare.

Toți părinții ar trebui să învețe multe în ce privește prevenirea, îngrijirea și chiar tratamentul în timpul bolii. Mama în special trebuie să știe ce are de făcut în familia ei în cazul unor boli obișnuite. Ea trebuie să știe să îngrijească copilul bolnav. Cu dragoste și perspicacitate, ea trebuie să îndeplinească față de acesta anumite servicii care nu ar putea fi încredințate la fel de bine unei persoane străine. ⁸

¹The Ministry of Healing, 383.

²Counsels on Diet and Foods, 228.

³Counsels on Diet and Foods, 228.

⁴Solemn Appeal, 125, 126.

⁵Christian Temperance and Bible Hygiene 141.

⁶The Ministry of Healing, 381, 382.

⁷Ibid., 381.

⁸Ibid., 385.

Capitolul 45 — Prima datorie a mamei este aceea de a face educația copiilor [264]

Perspectivă asupra copiilor educați în mod corespunzător — Dumnezeu cunoaște toate posibilitățile pe care le au acești prichindei ai omenirii. El știe că, printr-o educație corespunzătoare, copilul va putea deveni o putere spre bine în lume. El urmărește cu interes aprins să vadă dacă părinții vor aduce la îndeplinire planul Lui sau dacă, printr-o bunătate greșit înțeleasă, ei nimicesc scopul Său, fiind îngăduitori față de copil, spre ruina lui prezentă și veșnică. A face din această ființă neajutorată, în aparență fără însemnătate, o binecuvântare în lume și o onoare la adresa lui Dumnezeu constituie o lucrare măreață. Părinții nu ar trebui să îngăduie să se interpună ceva între ei și obligația pe care o au față de copiii lor. ¹

O lucrare pentru Dumnezeu și țară — Cei care păzesc Legea lui Dumnezeu privesc asupra copiilor lor cu simțăminte de speranță și, totodată, cu teamă de nedescris, întrebându-se ce rol vor juca aceștia în marele conflict ce se află în fața lor. Mama grijulie se întreabă: „Ce poziție vor lua? Ce pot face eu pentru a-i pregăti să acționeze bine, pentru a putea fi vase ale slavei veșnice?” Mari răspunderi aveți, mamelor. Deși nu aveți un loc în consiliile naționale, ... voi puteți face o lucrare mare pentru Dumnezeu și pentru țara voastră. Voi puteți să-i educați pe copiii voștri. Îi puteți ajuta să-și formeze caractere care nu pot fi atrase sau influențate spre rău, ci spre a face binele. Prin rugăciunile fierbinți ale credinței, voi puteți pune în mișcare brațul care conduce lumea. ²

Educația se face în copilărie și în tinerețe. Copiii trebuie crescuți spre a fi utili. Ei trebuie învățați să facă acele lucruri care sunt trebuincioase în viața din cămin, iar părinții trebuie să facă tot ce le stă în putere ca aceste datorii să li se pară plăcute, rostind cuvinte amabile și apreciate. ³ [265]

Mulți părinți neglijează educația în cămin — În ciuda metodelor avansate, educația copiilor este în prezent întristător de deficitară. Educația din cămin este aceea care se neglijează. Părinții, și în

special mamele, nu-și dau seama de responsabilitatea pe care o au. Ei nu au nici răbdarea de a face educația copiilor, nici înțelepciunea de a-i ține în frâu pe cei mici, încredințați grijii lor. ⁴

Este atât de adevărat că mamele nu stau la postul datoriei, credincioase chemării lor de a fi mame. Dumnezeu nu ne cere nici un lucru pe care să nu-l putem aduce la îndeplinire prin puterea Sa, nici un lucru care să nu fie spre binele nostru și al copiilor noștri. ⁵

Mamele să caute ajutorul divin — Dacă și-ar da seama de importanța misiunii lor, mamele ar petrece mai mult timp în rugăciune, prezentându-și copiii Domnului Isus, implorând binecuvântarea Sa asupra lor și înțelepciunea de a ști să îndeplinească așa cum trebuie datoriile sacre pe care le au.

Mama să caute să facă orice îmbunătățire cu putință, în vederea modelării caracterului și formării unor deprinderi bune în copiii ei. Să vegheze cu grijă dezvoltarea caracterului lor, stăpânind acele trăsături care sunt prea pronunțate și încurajându-le pe cele deficitare. Propria ei viață să fie un exemplu curat și nobil pentru prețioasa ființă pe care o are în grijă. ⁶

[266] Mama trebuie să-și ia lucrarea în primire cu curaj și energie, bazându-se continuu pe ajutorul divin în toate strădaniile ei. Să nu găsească niciodată odihnă până nu vede o creștere continuă în caracterul copiilor ei, până când aceștia nu ajung să dobândească un țel mai înalt în viață decât doar acela de a căuta propria lor plăcere.

Este cu neputință de estimat influența unei mame care se roagă. Ea Îl recunoaște pe Dumnezeu în toate căile ei. Ea își duce copiii în fața harului și îi prezintă înaintea Domnului Isus, implorând binecuvântarea Sa asupra lor. Influența acelor rugăciuni este pentru copii ca „un izvor de viață”. Aceste rugăciuni, înălțate cu credință, constituie sprijinul și tăria mamei creștine. A neglija datoria de a ne ruga împreună cu copiii noștri înseamnă a pierde una dintre cele mai mari binecuvântări care se află la îndemâna noastră, unul dintre cele mai mari ajutoare în mijlocul frământărilor, grijilor și poverilor vieții. ⁷

Puterea rugăciunilor mamei nu poate fi estimată. Ea, care îngenuchează lângă fiul și fiica ei în perioada plină de greutate a copilăriei, în tinerețe, când sunt atâtea primejdii, nu va cunoaște niciodată până în ziua judecății influența pe care au avut-o rugăciunile sale în viața copiilor ei. Dacă este legată prin credință de Fiul lui

Dumnezeu, mâna duioasă a mamei îl poate trage înapoi pe fiu din calea ispitei, iar pe fiică de a nu îngădui păcatul. Când pasiunea și pofta se războiesc, cerând supremație, puterea iubirii, a influenței restrângătoare, serioase și hotărâte a mamei poate echilibra sufletul șovăielnic, punându-l de partea cea dreaptă. ⁸

Când ne întrerup vizitatorii — Trebuie să vă luați timp să vorbiți și să vă rugați împreună cu micuții voștri și nu trebuie să îngăduiți ca cineva să întrerupă momentele de comuniune cu Dumnezeu și cu copiii voștri. Puteti spune vizitatorilor voștri: „Dumnezeu mi-a dat o lucrare de făcut, nu am timp pentru flecării.” Trebuie într-adevăr să simțiți că aveți o lucrare de făcut pentru această viață și pentru veșnicie. Cea dintâi datorie a voastră este față de copiii voștri. ⁹

[267]

Înainte de vizitatori, înainte de orice altceva, pe primul plan sunt copiii voștri.... Lucrarea pe care o aveți de făcut față de copilul vostru în primii ani nu admite nici un fel de neglijare. Nu există nici o perioadă în viața acestuia, când această regulă să fie uitată. ¹⁰

Nu îi trimiteți afară ca să puteți sta cu vizitatorii voștri, ci învățați-i să fie liniștiți și respectuoși în prezența musafirilor. ¹¹

Mamele să fie modele de bunătate și noblețe — Mamelor, fiți înțelepte în privința prețioaselor momente pe care le aveți. Nu uitați, copiii voștri au posibilități deosebite, ei pot trece dincolo de ceea ce le oferiți prin educație și instruire. Voi puteți fi pentru ei întruchiparea modelului a tot ceea ce poate fi bun, curat și nobil. Identificați-vă interesele cu ale lor. ¹²

Puteti eșua în orice altceva, însă în acest punct fiți meticuloase, eficiente. Dacă copiii voștri sunt curați, virtuoși, în urma educației pe care o primesc în cămin, dacă ei ocupă cel puțin cel mai umil loc în marele plan al lui Dumnezeu pentru binele omenirii, viața voastră nu va putea fi numită niciodată un eșec și nu va trebui să aveți vreodată remușcări. ¹³

Pruncii sunt o oglindă pentru mamă, în care ea își poate vedea propriile-i obiceiuri și comportamentul său. Cât de atentă ar trebui să fie ea atunci în privința limbajului și a comportamentului, în prezența acestor mici învățăcei! Toate trăsăturile de caracter pe care dorește să le vadă formându-se în ei, trebuie să le cultive ea însăși mai întâi.

[268]

Țintiți mai sus decât standardul lumii — Mama nu trebuie să se ghideze după opinia lumii și nici să dorească să atingă standardul acesteia. Ea trebuie să decidă pentru ea însăși care este marele scop și țel al vieții și apoi să depună tot efortul posibil pentru a atinge acest țel. Ea poate, din lipsă de timp, să neglijeze multele lucruri în privința gospodăriei, fără rezultate prea grave; însă nu-și poate neglija, fără urmări, educarea corespunzătoare a copiilor ei. Caracterelor lor deficitare vor da pe față necredințioșia ei. Lucrurile rele, pe care ea le îngăduie să treacă fără a le corecta, manierele aspre, grosolane, lipsa de respect și neascultarea, obiceiul de a lenevi și de a nu fi atent, toate acestea o vor dezonoara și îi vor amărî viața. Mamelor, destinul copiilor voștri este în mare măsură în mâinile voastre. Dacă dați greș în a vă face datoria, s-ar putea ca voi înșivă să-i așezați în rândurile oștirii lui Satana și să faceți din ei agenții lui pentru ruina și a altor suflete. Însă disciplina aplicată cu credințioșie și exemplul vostru de evlavie îi poate conduce la Hristos, iar ei, la rândul lor, îi vor influența și pe alții, și în acest fel multe suflete pot fi salvate prin intermediul vostru. ¹⁵

Cultivați binele, respingeți răul — Părinții trebuie să coopereze cu Dumnezeu în a-și crește copiii în iubire și frică de Domnul. În nici un fel nu Îl pot întrista mai mult decât neglijând educația corespunzătoare a copiilor... Ei trebuie să vegheze cu grijă asupra cuvintelor și acțiunilor celor mici, dacă nu, cel rău îi prinde în mreaja lui. El dorește cu ardoare să facă acest lucru, ca să poată contracara planul lui Dumnezeu. Cu bunătate, devotament și duioșie, părinții trebuie să lucreze pentru copiii lor, cultivând orice lucru bun și respingând orice lucru rău care se dezvoltă în caracterele celor mici. ¹⁶

[269]

Bucuria lucrului îndeplinit — Copiii sunt moștenirea Domnului, iar noi suntem răspunzători în fața Lui de felul cum administrăm proprietatea Sa. Creșterea și educarea copiilor spre a fi creștini constituie cel mai mare serviciu pe care părinții îl pot face pentru Dumnezeu. Este o lucrare care necesită muncă, răbdare — un efort stăruitor, consecvent, pe toată durata vieții. Neglijarea acestei sarcini ne dovedește a fi ispravnici necredințioși....

Părinții să lucreze cu iubire, credință și rugăciune pentru căminele lor, până când, cu bucurie, se pot înfățișa înaintea lui Dumnezeu, spunând: „Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul.” ¹⁷

- ¹The Signs of the Times, September 25, 1901.
- ²The Review and Herald, 23 aprilie, 1889.
- ³Manuscript 12, 1898.
- ⁴The Signs of the Times, 11 martie, 1886.
- ⁵The Signs of the Times, 9 februarie, 1882.
- ⁶The Signs of the Times, 25 mai, 1882.
- ⁷Good Health, iulie 1880.
- ⁸The Signs of the Times, 16 martie, 1891.
- ⁹The Signs of the Times, 22 iulie, 1889.
- ¹⁰Counsel to Teachers, Parents, and Students, 129.
- ¹¹The Signs of the Times, 23 august, 1899
- ¹²The Review and Herald, 15 septembrie, 1891.
- ¹³Testimonies for the Church 5:44.
- ¹⁴The Signs of the Times, 9 septembrie, 1886.
- ¹⁵The Signs of the Times, 9 februarie, 1882.
- ¹⁶Manuscript 49, 1901.
- ¹⁷Christ's Object Lessons, 195, 196.

Capitolul 46 — Mama vitregă

Sfat către o mamă vitregă — Căsătoria ta cu unul care este tată de copii se va dovedi o binecuvântare pentru tine.... Erai în primejdia de a fi prea preocupată de persoana ta. Ai prețioase trăsături de caracter care trebuia trezite și puse la lucru.... Prin noile relații, vei dobândi o experiență prin care vei învăța cum să abordezi mintea omului. Prin îngrijirea copiilor, se dezvoltă afecțiunea, dragostea și blândețea. Responsabilitatea pe care o ai în familia ta poate fi un mijloc pentru primirea unor mari binecuvântări. Acești copii vor fi pentru tine un prețios manual de studiu. Dacă știi să citești corect în el, aceasta îți va aduce multe binecuvântări. Grija față de ei trezește mintea, o educă și pune în acțiune duișia, dragostea, împreună simțire. Deși acești copii nu sunt carne din carnea ta și sânge din sângele tău, totuși, prin căsătoria ta cu tatăl lor, ei au devenit ai tăi spre a fi iubiți, mângâiați, educați și formați de tine. Legătura ta cu ei va pune la lucru gânduri și planuri care îți vor fi de un real folos.... Prin experiența pe care o vei câștiga în cămin, ideile egoiste, care amenințau lucrarea ta, vor dispărea și îți vei schimba planurile făcute, căci ele necesită îmbunătățiri....

Aveai nevoie de mai multă duișie și afecțiune, ca să te poți apropia de cei care tânjesc după cuvinte amabile, pline de iubire. Copiii tăi îți vor deștepta aceste trăsături de caracter și te vor ajuta să-ți dezvolți judecata. Prin legătura aceasta de afecțiune cu ei, vei învăța mai bine împreună simțire cu omenirea în suferință. ¹

Reproș față de mama vitregă, lipsită de iubire — ți-ai iubit soțul și te-ai căsătorit cu el. Ați convenit ca, prin căsătoria cu el, să devii mama copiilor lui. Însă ești deficitară în această privință. Ai atât de multe lipsuri, este trist. Nu iubești copiii soțului tău și, dacă nu se va produce o transformare totală în tine, o adevărată reformă în felul tău de a fi, de a conduce lucrurile, aceste giuvaere prețioase vor fi distruse. Iubirea, manifestarea afecțiunii, nu constituie o parte a disciplinei tale....

Ai amărât foarte mult viața acestor scumpi copii, mai ales a fiicei lui. Unde este dragostea, mângâierea duioasă, îndelunga răbdare? În inima ta nesfînțită este mai degrabă ură decât iubire. Buzele tale rostesc doar critici, și nu cuvinte de laudă și încurajare. Manierele tale, felul tău de a fi aspră, firea ta lipsită de afecțiune sunt pentru această fiică sensibilă ca o grindină nedorită asupra unei plante firave; ea se apleacă la fiecare răbufnire, până ce viața ei se spulberă și zace lovită și distrusă.

Felul tău de a fi seacă acel canal al iubirii, speranței și bucuriei în copiii tăi. Deși pe fața fetei s-a instalat tristețea, acest lucru, în loc să-ți stârnească simpatie, afecțiune, îți stârnește nerăbdare și neplăcere voită. Dacă vrei, îi poți schimba această expresie a feței în voioșie, vitalitate....

Copiii citesc expresia feței mamei; ei înțeleg dacă acolo este iubire sau nu. Tu știi ce lucrare faci. Fața aceea mică și tristă, suspinul oftat, ce răzbate dintr-o inimă ce tânjește după iubire, nu îți trezește milă? ²

Urmările severității exagerate — Cu câțva timp în urmă, mi-a fost arătat cazul lui J. Greșelile și relele pe care le-a făcut au fost prezentate în amănunt; însă, în ultima viziune pe care am avut-o, am văzut că acele rele încă persistă, ea fiind încă rece și lipsită de iubire față de copiii soțului ei. Îi corectează și pedepsește nu numai pentru greșeli grave, dar și pentru nimicuri ce ar trebui să treacă neobservate. Căutarea continuă de greșeli este un lucru rău, iar Duhul lui Dumnezeu nu poate sălășlui în inima în care există aceasta. Tendința ei este ca, atunci când copiii fac bine, să nu rostească nici un cuvânt de apreciere, dar totdeauna să doboare cu muștrări și critică atunci când aceștia greșesc. Acest lucru îi descurajează întotdeauna pe copii și îi determină să fie nepăsători. Stârnește răul în inimă și face ca acesta să împrăștie praf și pulbere în jur. În copiii care sunt în mod continuu criticați, se dezvoltă un spirit de „Nu-mi pasă”, pasiunile rele se vor manifesta frecvent, în ciuda consecințelor...

[272]

Doamna J. trebuie să cultive iubire și împreună simțire. Ea trebuie să manifeste o afecțiune plină de duioșie față de copiii fără mamă, care se află în grija ei. Aceasta va fi o binecuvântare a dragostei lui Dumnezeu pentru acești copii și se va întoarce și asupra ei cu afecțiune și iubire. ³

Când este nevoie de grijă îndoită — Copiii care au pierdut-o pe cea de la al cărei sân a curs dragoste au suferit o pierdere care nu poate fi niciodată compensată. Iar atunci când cineva se aventurează să stea în locul mamei pentru turma cea mică și speriată, își ia asupra ei o grijă și o povară dublă pentru a fi, dacă se poate, chiar mai iubitoare, mai iertătoare decât ar fi putut fi propria lor mamă, și numai în acest fel suplinește pierderea pe care mica turmă a suferit-o. ⁴

¹Letter 329, 1904.

²Testimonies for the Church 2:56-58.

³Idem, 531, 532.

⁴Idem, 58.

Capitolul 47 — Încurajarea rostită de Domnul Hristos către mame

[273]

Domnul Isus a binecuvântat copiii — Pe vremea Domnului Hristos, mamele și-au adus copiii la El, pentru ca El să-și pună mâinile asupra lor și să-i binecuvânteze. Prin acest act, ele își arătau credința în Isus și profunda îngrijorare a inimii lor cu privire la binele prezent și viitor al celor mici, încredințați grijii lor. Însă ucenicii nu au socotit că este nevoie să-L întrerupă pe Învățătorul doar de dragul copiilor și, pe când încercau să le îndepărteze pe mame, Domnul Isus i-a muștrat pe ucenici și a poruncit mulțimii să facă loc acestor mame credincioase și copiilor lor. Și a spus: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția cerurilor este a unora ca ei.”

Pe când mamele treceau pe drumul prăfuit, apropiindu-se de Mântuitorul, El a văzut lacrimile lor neșterse și buzele tremurânde, când acestea rosteau rugăciunea tăcută pentru copiii lor. El a auzit cuvintele de muștrare ale ucenicilor și a contramandat imediat porunca. Inima Sa mare, plină de iubire, era deschisă pentru a-i primi pe copii. Unul câte unul, i-a luat în brațe și i-a binecuvântat, în timp ce unul mai micuț, lăsându-se pe pieptul lui Isus, a adormit imediat. Domnul Isus a rostit cuvinte de încurajare către mame, în legătură cu lucrarea lor, și, of, ce ușurare a constituit aceasta pentru sufletele lor! Cu câtă bucurie aveau să se bizuie pe bunătatea și îndurarea Domnului Isus, amintindu-și de acea ocazie memorabilă! Cuvintele Lui pline de har au ușurat povara inimilor lor și le-a inspirat o nouă nădejde și curaj. Oboseala a dispărut.

[274]

Aceasta este o lecție încurajatoare pentru mamele din toate timpurile. După ce fac tot ce pot mai bine pentru binele copiilor lor, ele îi pot aduce la Isus. Chiar și pruncii din brațele mamelor sunt prețioși în ochii Săi. Iar mama, care tânjește în inima ei după ajutorul pe care ea știe că nu-l poate da, după harul pe care nu-l poate avea, și se aruncă în brațele îndurătoare ale Domnului Hristos, ea și copiii ei, este primită împreună cu aceștia de Domnul care îi va binecuvânta; El va da pace, nădejde și fericire atât mamei, cât și copiilor. Acesta

este un privilegiu nespus de prețios, pe care Domnul Isus îl acordă tuturor mamei. ¹

Domnul Isus le invită încă pe mame — Domnul Hristos, Maiestatea cerurilor, a spus: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția cerurilor este a unora ca ei”. Domnul Isus nu-i trimite pe copii la rabini; nu-i trimite la farisei, pentru că El știe că acești oameni i-ar învăța să-L respingă pe cel mai bun Prieten al lor. Mamele care și-au adus copiii la Domnul Isus au procedat bine.... Lăsați-le pe mame să-și conducă și acum copiii la Domnul Hristos. Predicatorii Evangheliei să-i ia pe copii în brațe și să-i binecuvânteze în Numele lui Isus. Cuvinte pline de cea mai duioasă iubire să fie rostite către cei mici; căci Domnul Isus i-a luat pe mieluseii turmei în brațele Sale și i-a binecuvântat. ²

[275]

Mamele să vină la Domnul Isus cu îngrijorările lor. Ele vor găsi har îndeajuns spre a le fi de ajutor în creșterea copiilor lor. Porțile sunt deschise pentru fiecare mamă care vine și își descarcă povara la picioarele Mântuitorului.... El ... încă le invită pe mame să-și aducă micuții la El pentru a-i binecuvânta. Chiar pruncul din brațele mamei se poate odihni la umbra Celui Atotputernic datorită credinței mamei care se roagă. Ioan Botezătorul a fost umplut cu Duhul Sfânt încă de la nașterea sa. Dacă trăim în comuniune cu Dumnezeu, și noi putem aștepta ca Spiritul divin să-i modeleze pe cei mici, încă din cea mai fragedă pruncie. ³

Inimile copiilor sunt sensibile, impresionabile — El (Hristos) S-a identificat cu cei de jos, cei nevoiași, cu cei necăjiți. El i-a luat pe copii în brațele Sale și S-a coborât la nivelul lor. Inima Sa mare, plină de iubire, a putut înțelege necazurile și nevoile lor și S-a bucurat să-i facă fericiți. Spiritul Său, obosit de zarva și zgomotul din cetatea aglomerată, de oamenii vicleni și fățarnici, a găsit odihnă în compania copiilor nevinovați. El nu i-a respins niciodată. Maiestatea cerurilor a coborât pentru a răspunde întrebărilor lor și a simplificat lecțiile importante pe care avea să le dea, spre a fi pe înțelesul lor. El a sădit în mințile lor tinere, în dezvoltare, semințele adevărului care aveau să răsară și să producă un seceriș bogat în anii de mai târziu ai maturității lor. ⁴

El știa că acești copii aveau să asculte de sfatul Lui și să-L accepte ca Mântuitor, în timp ce aceia care erau înțelepți în felul lumii și fără inimă aveau să fie mai puțin doritori a-L urma și a avea

un loc în Împărăția lui Dumnezeu. Acești micuți, care au venit la Hristos și au primit sfatul și binecuvântarea Sa, aveau să rămână pentru totdeauna cu chipul și cuvintele Sale pline de har, întipărite în mințile lor. Noi ar trebui să învățăm o lecție din acest act al Domnului Hristos, și anume că inimile copiilor sunt mai sensibile, mai impresionabile la învățăturile creștinismului, ușor de influențat spre pietate și virtute și foarte capabili a reține impresiile dobândite.⁵

„Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți; căci Împărăția cerurilor este a unora ca ei.” Aceste cuvinte trebuie păstrate cu grijă în minte nu numai de către orice mamă, dar și de către fiecare tată. Aceste cuvinte sunt o încurajare pentru părinți, ca să-și aducă în grabă copiii în atenția Lui și să-i ceară lui Hristos ca Tatăl să reverse binecuvântarea Sa asupra întregii familii. Nu doar cei care sunt cei mai mult iubiți se vor bucura de o atenție deosebită, ci și copiii neastâmpărați, încăpățânați, care au nevoie de îngrijire, atenție și călăuzire plină de duioșie.⁶

[276]

¹Good Health, ianuarie 1880.

²The Review and Herald, 24 martie, 1896.

³The Desire of Ages, 512.

⁴Testimonies for the Church 4:141.

⁵Idem, 142.

⁶The Signs of the Times, 13 august, 1896.

Secțiunea 11 — Copiii — parteneri tineri	[277]
	[278]
	[279]

Capitolul 48 — Cum prețuiește cerul copiii

Copiii sunt răscumparați prin sângele Domnului Hristos —

Domnul Hristos îi prețuiește atât de mult pe copiii voștri, încât și-a dat viața pentru ei. Tratați-i ca pe o valoare cumpărată cu sângele Său. Educați-i cu răbdare și hotărâre pentru El. Disciplinați-i cu iubire și stăpânire de sine. Dacă veți face astfel, ei vor deveni o cunună de slavă pentru voi și vor străluci ca niște lumini în lume. ¹

Cel mai mic copil, care Îl iubește pe Dumnezeu și se teme de El, este mai mare în ochii Lui decât cel mai talentat și învățat om, care neglijează o mântuire așa de mare. Copiii care își consacră inimile și vietile lui Dumnezeu s-au așezat, prin aceasta, în legătură cu Izvorul înțelepciunii supreme și al desăvârșirii. ²

„Căci împărăția cerurilor este a unora ca ei” — Sufletul copilului mic, care se încrede în Domnul Hristos, este tot atât de prețios pentru El ca și îngerii din jurul tronului Său. Ei trebuie aduși la Hristos și formați pentru El. Ei trebuie călăuziți pe cărarea ascultării, nu a îngăduirii poftei și vanității. ³

Dacă noi am dori să învățăm minunatele lecții pe care Domnul Isus a vrut să le ofere ucenicilor printr-un copilaș, cât de multe lucruri, care acum ni se par greuți de netrecut, ar dispărea cu totul! Când ucenicii au venit la Isus, întrebând: „Cine este mai mare în Împărăția cerurilor?”, Domnul Isus a chemat la El un copilaș, l-a așezat în mijlocul lor și le-a spus: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția cerurilor. De aceea oricine se va smeri ca acest copilaș va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor.” ⁴

[280]

Proprietatea lui Dumnezeu, incredințată părinților — Copiii dobândesc viața, ființa, de la părinții lor și, totuși, copiii voștri se bucură de viață prin puterea creatoare a lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este Dătătorul vieții. Fie ca acest lucru să nu se uite niciodată, și anume: copiii nu trebuie tratați ca și când ar fi proprietatea noastră personală. Copiii sunt moștenirea Domnului, iar planul de mântuire include și salvarea lor pe lângă salvarea noastră. Ei au fost

încredințați părinților pentru a fi crescuți în învățătura și după îndemnul Domnului, pentru a fi calificați pentru lucrarea pe care o au de făcut în această viață și în veșnicie. ⁵

Mamelor, tratați-i cu blândețe pe cei mici. Și Domnul Hristos a fost odată copil! De dragul Lui, onorați-i pe copii. Priviți asupra lor ca la o misiune sacră, încredințată nu pentru a-i răsfăța și idolatriza, ci pentru a-i învăța să trăiască o viață curată, nobilă. Ei sunt proprietatea lui Dumnezeu; El îi iubește și vă adresează chemarea de a colabora cu El spre a-i ajuta să-și formeze caractere desăvârșite. ⁶

Dacă vreți să vă întâlniți cu Dumnezeu în condiții de pace, hrăniți turma Sa cu hrană spirituală; căci fiecare copil are posibilitatea să ajungă la mântuire. Copiii sunt comoara deosebită a lui Dumnezeu. ⁷

Copiilor trebuie să li se aducă la cunoștință adevărul că talentele lor nu le aparțin. Puterea, timpul, intelectul sunt comori doar împrumutate. Ele aparțin lui Dumnezeu și este datoria oricărui tânăr de a le folosi cât mai mult cu putință. El este un lăstar de la care Dumnezeu așteaptă roade; un ispravnic al cărui capital trebuie să fie în creștere; o lumină care să lumineze în întunericul lumii. Fiecare tânăr, fiecare copil are o lucrare de făcut pentru onoarea lui Dumnezeu în înnobilarea omenirii. ⁸

Cărarea către ceruri este potrivită capacității copiilor — [281]
Am văzut că Domnul Isus ne cunoaște neputințele și a împărtășit experiența noastră în toate lucrurile, cu excepția păcatului; de aceea, El ne-a pregătit o cărare potrivită puterii și capacității noastre și, ca și Iacov, a mers încet și la pas cu copiii, atât cât au putut ei suporta, ca să putem beneficia de mângâierea companiei Sale și să ne fie o călăuză continuă. El nici nu disprețuiește, nici nu neglijează și nici nu părăsește copiii turmei. El nu ne-a poruncit să mergem înainte și să-i lăsăm. El nu o ia înainte, lăsându-ne pe noi în urmă cu copiii noștri. Oh, nu; ci El a netezit cărarea vieții, chiar și pentru copii. Iar părinților li se cere, în Numele Său, să-i conducă pe copii pe calea cea strâmtă. Dumnezeu a lăsat o cărare potrivită și pentru puterea și capacitatea copiilor. ⁹

¹The Signs of the Times, 3 aprilie, 1901. (The Review and Herald, March 7, 1907.)

²Messages to Young People, 329.

³The Review and Herald, 30 martie, 1897.

⁴Manuscript 13, 1891.

⁵The Signs of the Times, 10 septembrie, 1894.

⁶The Signs of the Times, 23 august, 1899.

⁷Letter 105, 1893.

⁸Education, 57, 58.

⁹Testimonies for the Church 1:388, 389.

Copiii să fie asociați ai companiei numite cămin — Copiii, ca și părinții, au datorii importante în cămin. Ei ar trebui învățați că sunt o parte a companiei numite cămin. Ei sunt hrăniți, îmbrăcați, iubiți și îngrijiți, așadar ei ar trebui să răspundă la aceste multe binefaceri, făcându-și partea în ducerea poverilor căminului și aducând cât se poate de multă fericire în familia în care sunt membri. ¹

Fie ca fiecare mamă să-și învețe copiii că ei sunt membri ai companiei-familie și că ei trebuie să lucreze în cadrul acesteia. Fiecare membru al familiei trebuie să poarte aceste responsabilități cu tot atâta credincioșie ca și un membru al bisericii în relațiile cu ceilalți membri ai bisericii.

Prin micile servicii pe care le fac, copiii să știe că ei îi ajută pe tata și pe mama. Dați-le ceva de făcut spre a vă ajuta și spuneți-le că după aceea pot merge la joacă. ²

Copiii au minți dinamice și ei trebuie să se antreneze în ducerea poverilor în viața practică.... Ei nu trebuie lăsați niciodată să-și aleagă propria ocupație. Părinții trebuie să vegheze ei înșiși în această chestiune. ³

Părinții și copiii au obligații — Părinții au obligația de a-i hrăni, îmbrăca și educa pe copii, iar copiii au obligația de a le sluji părinților cu credincioșie voioasă, serioasă. Când copiii consideră că nu mai au obligația de a împărtăși cu părinții lor truda și poverile vieții, cum s-ar simți ei atunci dacă și părinții lor ar înceta să simtă că e obligația lor să le dea cele necesare? Încetând să-și facă datoriile care le revin spre a fi de folos părinților lor, de a le ușura poverile, făcând ceea ce poate este neplăcut și plin de trudă, copiii pierd ocazia de a dobândi o educație foarte valoroasă, care le va fi de mare folos în viitor. ⁴

Dumnezeu dorește ca toți copiii credincioșilor să fie educați din cei mai fragezi ani, ca să contribuie la ducerea poverilor pe care părinții lor trebuie să le poarte pentru ei. Ei au camerele lor în case și dreptul și privilegiul de a avea un loc în consiliul familiei.

Dumnezeu cere ca părinții să-și hrănească și să-și îmbrace copiii. Însă obligațiile părinților și ale copiilor sunt mutuale. Din partea copiilor se cere ca ei să-și respecte și să-și cinstească părinții. ⁵

Părinții nu trebuie să fie sclavii copiilor lor, făcând numai sacrificii, în timp ce copiilor li se permite să crească în nepăsare și fără griji, lăsând toate poverile pe seama părinților. ⁶

Printr-o bunătate greșit înțeleasă, copiii sunt deprinși să fie indolenți — Copiii trebuie să fie învățați de foarte mici să fie utili, să se ajute pe ei înșiși și să-i ajute pe alții. Multe fiice ale acestui veac pot fi văzute, în timp ce mamele lor trudesc, gătind, spălând sau călcând rufe, stând în salon, fără vreo muștrare de conștiință, citind povești, împletind, croșetând sau brodând. Inimile lor sunt tot așa de nesimțitoare ca și o piatră.

[284] Însă de unde își are originea acest rău? Cine sunt, de obicei, cei care ar trebui cel mai mult învinuiți în această chestiune? Bieții părinți, ei, cei înșelați. Ei pierd din vedere viitorul bun al copiilor lor și, dintr-o afecțiune greșit înțeleasă, îi lasă să trândăvească sau să facă doar lucruri de mică însemnătate, care nu cer un exercițiu al minții și al mușchilor, și apoi își scuză fiicele indolente pentru că sunt slabe, bolnăvicioase. Ce le-a făcut să fie așa? În multe cazuri, este vorba de greșeala părinților. O anumită măsură de activitate în gospodărie va face bine atât minții, cât și trupului. Însă copiii sunt lipsiți de aceasta prin insuflarea unor idei greșite până ce ajung refractari față de muncă. ⁷

Dacă nu v-ați obișnuit copiii să lucreze, în curând ei vor deveni plictisiți. Se vor plânge de dureri de mijloc, de umeri și de membre obosite; și, datorită afecțiunii pe care le-o purtați, veți fi în primejdia de a face voi înșivă munca respectivă în loc să-i lăsați pe ei să sufere puțin. Sarcina pe care le-o dați la început trebuie să fie ușoară, apoi măriți-o în fiecare zi, până ce ei vor putea lucra suficient, fără a mai fi plictisiți. ⁸

Pericolele leneviei — Mi s-a arătat că multe păcate sunt urmarea lenevirii. Măinile și mințile active nu găsesc timp de a lua seama la fiecare ispită pe care vrăjmașul o scoate în cale, însă mâinile leneșe și creierul leneș sunt întotdeauna gata spre a fi luate în stăpânire de Satana. Când nu este ocupată cu lucruri potrivite, mintea se oprește asupra unor lucruri necorespunzătoare. Părinții trebuie să-și învețe copiii că lenea este păcat. ⁹

Nu există nimic altceva care să conducă în mod atât de sigur la păcat ca îndepărtarea tuturor poverilor de la copii, lăsându-i să ducă o viață trândavă, fără nici un rost, să nu facă nimic sau să-și caute ocupații după bunul lor plac. Mințile copiilor sunt dinamice și, dacă nu sunt ocupate cu ceea ce este bun și util, ei se vor întoarce în mod inevitabil spre ceea ce este rău. Desigur, este dreptul lor și este necesar ca ei să se recreeze, dar trebuie învățați să muncească și să aibă ore regulate de muncă fizică și, de asemenea, ore pentru citit și studiu. Vegheați ca ocupația lor să se potrivească cu vârsta și să le procurați cărți utile și interesante. ¹⁰

Garanția cea mai sigură este o ocupație utilă — Pentru tineri, cel mai sigur este să-și găsească o ocupație utilă. Dacă ar fi fost învățați să fie harnici, astfel ca tot timpul să aibă o ocupație utilă, n-ar mai avea timp să se plângă de soarta lor sau să zacă în trândăvie, visând toată ziua. Astfel, primejdia de a-și forma obiceiuri sau tovărășii rele ar fi mai mică. ¹¹

[285]

Dacă părinții sunt atât de ocupați cu alte lucruri, încât nu se pot îngriji de copiii lor pentru a le da o ocupație utilă, Satana le va da de lucru. ¹²

Copiii trebuie să învețe să poarte poveri — Părinții trebuie să se trezească, să fie conștienți de faptul că cea mai importantă lecție pe care trebuie să o învețe copiii lor este că trebuie să-și facă partea în ducerea poverilor căminului.... Părinții trebuie să-și învețe copiii să se deprindă cu acel simț practic asupra vieții, să-și dea seama că trebuie să fie utili în lume. În cămin, sub supravegherea unei mame înțelepte, băieții și fetele trebuie să primească prima instruire legată de ducerea poverilor vieții. ¹³

Educația copilului spre bine sau spre rău începe în cei mai fragezi ani ai săi.... Pe măsură ce copiii mai mari cresc, ei trebuie să ajute la îngrijirea celor mai mici membri ai familiei. Mama nu trebuie să se obosească făcând lucruri pe care copiii ar putea și ar trebui să le facă. ¹⁴

Împărtășirea poverilor aduce satisfacție — Părinți, ajutați-vă copiii să facă voia lui Dumnezeu, fiind credincioși în îndeplinirea datoriilor care le revin în calitate de membri ai familiei. Aceasta le va conferi cea mai valoroasă experiență. Îi va învăța că nu trebuie să-și concentreze gândurile asupra lor înșiși, să-și facă doar plăcerile lor și să se distreze. Educați-i cu răbdare, învățându-i să-și facă

[286] partea în cercul familiei, să considere o realizare, un succes când depun eforturi pentru a împărtăși poverile casei alături de tată, mamă, frați și surori. În acest fel, ei vor avea satisfacția de a ști că sunt cu adevărat utili. ¹⁵

Copiii trebuie să fie educați pentru a fi de ajutor — În mod natural, ei sunt activi și înclinați spre a avea o ocupație; iar această activitate poate fi canalizată în direcția cea bună, prin educație. Copiii pot fi învățați, când sunt mici, să-și facă zi de zi datoriile ușoare, fiecare copil trebuind să aibă o anumită sarcină de adus la îndeplinire, pentru care este răspunzător față de părinții săi sau față de cei care îl au în grijă. Astfel, ei vor fi învățați să ducă jugul datoriei încă de când sunt mici; iar îndeplinirea micilor lor datorii va deveni o plăcere, care le va aduce acea fericire care este dobândită doar prin facerea de bine. Ei vor fi obișnuiți în munca cu răspunderile și își vor găsi plăcere în ocupația lor, înțelegând că viața le poate oferi o ocupație mai importantă decât aceea de a se distra....

Munca este bună pentru copii, ei se simt mai fericiți să fie ocupați în mod util o mare parte de timp; ei se bucură mai mult în distracțiile lor nevinovate după ce își împlinesc datoriile cu succes deplin. Munca întărește atât mușchii, cât și mintea. Mamele pot face din copiii lor niște mici ajutoare foarte prețioase și, în timp ce îi învață să fie folositori, ele însele pot înțelege mai bine firea omenească și cum să se poarte cu aceste ființe fragede, tinere și să-și mențină inimile calde și tinere prin această legătură cu cei mici. Și, după cum copiii lor le privesc cu încredere și iubire, tot așa și ele pot privi la iubitul lor Mântuitor, care le va ajuta și călăuzi. Copiii care sunt educați corespunzător învață, pe măsură ce avansează în vârstă, să iubească acea activitate care ușurează poverile prietenilor lor. ¹⁶

[287] **Asigură echilibru mintal** — Prin îndeplinirea datoriilor ce le revin, se poate dobândi o memorie puternică și un bun echilibru al minții, ca și stabilitate de caracter și o bună executare. Ziua întregă, cu cercul ei de datorii mărunte, cere atenție, chibzuință și un plan de acțiune. Pe măsură ce cresc, se poate cere tot mai mult de la copii. Nu trebuie să li se ceară să efectueze munci istovitoare sau să lucreze continuu prea mult timp, ca să nu obosească și să se descurajeze; lucrul care li se dă de făcut trebuie ales în mod judicios, astfel încât să asigure cea mai bună dezvoltare fizică și cultivarea minții și a caracterului. ¹⁷

În legătură cu lucrătorii din ceruri — Dacă copiii ar fi învățați să privească cercul umil al datoriilor de fiecare zi ca fiind planul stabilit de Însuși Domnul pentru ei, ca o școală în care să fie instruiți să-I aducă un serviciu credincios și eficient, cât de plăcută și onorabilă li s-ar părea atunci munca lor! A-ți face datoria în fiecare zi ca pentru Domnul face din cea mai umilă activitate o încântare și îi leagă pe lucrătorii de pe pământ cu ființele sfinte care fac voia lui Dumnezeu în ceruri. ¹⁸

În ceruri, se lucrează în mod continuu. Acolo nu există leneși. „Tatăl Meu lucrează”, a spus Domnul Hristos, „Și Eu de asemenea lucrez”. Nu ne putem închipui că, atunci când vom dobândi biruința finală și când locuințele noastre vor fi gata pregătite pentru noi, lenevirea va fi partea noastră și că ne vom putea odihni într-o stare de beatitudine, în care să nu facem nimic. ¹⁹

Întărește legăturile din cămin — În educația tinerilor în cămin, principiul colaborării este inestimabil.... Cei mai mari trebuie să fie ajutoarele părinților, participând la planurile lor și împărtășind cu ei răspunderile și poverile. Tatii și mamele să-și ia timp spre a-i învăța pe copii; să le arate că ei le prețuiesc ajutorul, le doresc încrederea și se bucură de compania lor, iar copiii nu vor întârzia să răspundă. Nu doar că se va ușura povara părinților și copiii vor primi o educație practică, de o inestimabilă valoare, dar se vor întări și legăturile în cadrul căminului și se vor adânci bazele caracterului. ²⁰

[288]

Contribuie la desăvârșirea mintală, morală și spirituală — Copiii și tinerii ar trebui să aibă plăcere să ușureze grijile tatălui și ale mamei, dovedind interes neegoist pentru cămin. Ducând poverile care le revin, ei dobândesc acea educație care îi pregătește, îi face în stare să ocupe poziții de încredere și utilitate. În fiecare an, ei trebuie să avanseze în mod serios, treptat, lăsând în urmă vârsta lipsită de experiență a copilăriei și îndreptându-se spre maturitate. Prin îndeplinirea cu credincioșie a datoriilor simple din cămin, băieții și fetele pun bazele desăvârșirii mintale, morale și spirituale. ²¹

Dă sănătate trupului, pace minții — Ca o asigurare iubitoare, asupra copiilor care își fac cu voioșie partea ce le revine în treburile gospodărești, ducând sarcinile împreună cu tatăl și mama, stă aprobarea lui Dumnezeu. Ei vor fi răsplătiți cu sănătatea trupului și pacea minții; și vor avea parte de plăcerea de a-și vedea părinții bucurându-se în legăturile sociale și într-o recreație sănătoasă, prelungindu-și

astfel viețile. Copiii deprinși cu datoriile practice ale vieții vor pleca din căminele lor, fiind niște membri folositori în societate, având o educație superioară celei obținute prin închiderea într-o sală de clasă, la o vârstă fragedă, când nici mintea și nici trupul nu sunt suficient de puternice pentru a rezista încordării. ²²

[289] În multe cazuri, ar fi mai bine ca cei mici să aibă mai puțin de lucru la școală și să fie instruiți mai mult în ceea ce privește îndeplinirea datoriilor din cămin. Mai presus de orice, ei trebuie învățați să fie serioși și de folos. Multe lucruri care se învață din cărți sunt mult mai puțin esențiale decât lecțiile hărniciei practice și ale disciplinei. ²³

Asigură somn odihnitor — Mamele trebuie să-și ia fetele cu ele în bucătărie și să le învețe cu răbdare. Prin constituție, li se potrivește mai bine această muncă; mușchii lor vor dobândi tonus și tărie, iar gândurile lor vor fi mult mai sănătoase, mai înălțătoare, la sfârșitul zilei. S-ar putea să fie obosite, însă cât de dulce este odihna după o măsură suficientă de activitate! Somnul, refăcătorul cel dulce al naturii, dă tărie corpului obosit și îl pregătește pentru datoriile zilei următoare. Nu sugerați copiilor că este totuna dacă lucrează sau nu. Învățați-i că este nevoie de ajutorul lor, că timpul lor este valoros și că voi depindeți de munca lor. ²⁴

Este păcat să lăsați copiii să crească leneși. Puneți-i să-și exerseze membrele și mușchii, chiar dacă aceasta îi obosește. Dacă nu muncesc peste măsură, cum ar fi oare posibil ca oboseala să le dăuneze mai mult lor decât vouă? Există o mare deosebire între oboseală și istovire. Copiii au nevoie, mai frecvent decât adulții, de schimbarea îndeletnicirii și de perioade de odihnă; însă, chiar când sunt foarte tineri, ei pot să înceapă să învețe să muncească și vor fi fericiți la gândul că sunt de folos. Somnul lor va fi dulce după o muncă sănătoasă și vor fi refăcuți pentru o nouă zi de muncă. ²⁵

Nu spuneți: „Copiii mei mă necăjesc” — „Oh”, spun unele mame, „copiii mei mă necăjesc, mă încurcă atunci când încearcă să mă ajute.” Așa făceau și ai mei, dar credeți că i-am lăsat să fie conștienți de acest lucru? Lăudați-vă copiii. Învățați-i cuvânt cu cuvânt, lucru după lucru. Este mult mai bine decât să citească romane, să facă vizite sau să urmeze moda lumii. ²⁶

[290] **Privind modelul** — Pentru o perioadă de timp, Maiestatea cerului, Împăratul slavei, nu a fost decât un prunc din Betleem; nimic

altceva decât un prunc în brațele mamei Sale. În copilărie, nu a putut face altceva decât lucrul unui copil ascultător, care îndeplinește dorințele părinților, făcând acele lucruri care corespund capacității Sale de copil. Aceasta este tot ceea ce pot face copiii și ei pot fi astfel educați și instruiți, încât să poată urma exemplul Domnului Hristos. Domnul Hristos a lucrat astfel încât a binecuvântat casa în care Se afla, pentru că era supus părinților și astfel a făcut lucrare misionară în viața de cămin. Este scris: „Și pruncul creștea și se întărea; era plin de înțelepciune și harul lui Dumnezeu era peste El.” „Și Isus creștea în înțelepciune și în statură și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.”²⁷

Este privilegiul prețios al profesorilor și părinților să colaboreze în a-i învăța pe copii să se adape din bucuria vieții lui Hristos, învățând să-I urmeze exemplul. Anii copilăriei Mântuitorului au fost ani folositori. El era ajutorul mamei Sale în cămin; în aceeași măsură și-a îndeplinit misiunea când Își îndeplinea datoriile în cămin și lucra în atelierul de tâmplărie, ca și atunci când S-a angajat în lucrarea Sa publică de slujire.²⁸

Prin viața Sa de pe pământ, Domnul Hristos este un exemplu pentru întreaga familie omenească, El fiind ascultător și de folos în căminul Său. El a învățat meșteșugul tâmplăriei și a lucrat cu propriile Sale mâini în micul atelier din Nazaret.... În timp ce muncea în copilărie și tinerețe, mintea și corpul Său se dezvoltau. El nu-și folosea puterile fizice în mod nechibzuit, ci în așa fel, încât să le păstreze în sănătate deplină, pentru ca să poată lucra cel mai bine în orice privință.²⁹

¹The Ministry of Healing, 394.

²The Review and Herald, 23 iunie, 1903.

³Manuscript 57, 1897.

⁴The Youth's Instructor, 20 iulie 1893.

⁵Manuscript 128, 1901.

⁶Manuscript 126, 1897.

⁷Testimonies for the Church 1:686.

⁸Idem, 1:686.

⁹Idem, 1:395.

¹⁰Christian Temperance and Bible Hygiene 134, 135.

¹¹The Review and Herald, 13 septembrie, 1881.

¹²The Signs of the Times, April 3, 1901 (The Review and Herald, March 7, 1907.)

¹³Letter 106, 1901.

- ¹⁴Manuscript 126, 1903.
- ¹⁵Manuscript 27, 1896.
- ¹⁶The Health Reformer, decembrie 1877.
- ¹⁷The Health Reformer, decembrie 1877.
- ¹⁸Patriarchs and Prophets, 574.
- ¹⁹Manuscript 126, 1903.
- ²⁰Education, 285.
- ²¹Messages to Young People, 211, 212.
- ²²Counsel to Teachers, Parents, and Students, 148.
- ²³Manuscript 126, 1903.
- ²⁴Testimonies for the Church 1:395.
- ²⁵Christian Temperance and Bible Hygiene 135.
- ²⁶Manuscript 31, 1901.
- ²⁷The Signs of the Times, 17 septembrie, 1894.
- ²⁸The Review and Herald, 6 mai, 1909.
- ²⁹Counsel to Teachers, Parents, and Students, 147.

Capitolul 50 — Cinstea datorată părinților

[291]

[292]

Obligația copilului față de părinți — Copiii trebuie să simtă că sunt datori față de părinții lor, care au vegheat asupra lor în pruncie și i-au îngrijit când au fost bolnavi. Ei ar trebui să nu uite că părinții lor s-au îngrijorat mult pe seama lor. În special părinții conștiincioși, credincioși, și-au dat tot interesul ca odraslele lor să apuce pe o cale bună. Când copiii lor greșeau, cât de împovărate le erau inimile! Dacă fiii și fiicele care au provocat acele dureri de inimă ar putea vedea efectul purtării lor, ei ar fi cu siguranță mai ușor de înduplecat. Dacă ar putea vedea lacrimile mamei și auzi rugăciunile înălțate către Dumnezeu în favoarea lor, suspinele ei înăbușite, inimile lor ar fi mai sensibile și și-ar mărturisi mai în grabă greșelile, cerând iertare. ¹

Copiii, când ajung maturi, își vor lăuda părintele care a lucrat cu credincioșie și nu le-a îngăduit să nutrească simțăminte negative sau să-și formeze obiceiuri dăunătoare. ²

O poruncă pentru toți — „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeu tău.” Aceasta este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință. Este valabilă pentru copii, tineri, maturi și oameni în vârstă. Nu există în viață nici o perioadă în care copiii să se poată scuza că nu și-au cinstit părinții. Această obligație solemnă revine fiecărui fiu, fiecărei fiice și constituie una dintre condițiile pentru prelungirea vieții lor în țara pe care Domnul o dă celor credincioși. Acesta nu este un subiect nedemn de luat în seamă, ci unul de o importanță vitală. Făgăduința este împlinită, cu condiția ascultării. Dacă vei asculta, vei trăi mult în țara pe care ți-o va da Domnul Dumnezeu tău. Dacă nu vei asculta, nu te vei bucura de zile multe în această țară. ³

[293]

Părinților li se cuvine o măsură de dragoste și respect care nu se cuvine nici unei alte persoane. Însuși Dumnezeu, care a așezat asupra lor responsabilitatea pentru sufletele încredințate grijii lor, a rânduit ca, în anii de început ai vieții, părinții să-L reprezinte pe Dumnezeu față de copiii lor, iar acela care respinge autoritatea

îndreptătită a părinților respinge autoritatea lui Dumnezeu. Porunca a cincea cere de la copii nu numai respect, supunere și ascultare față de părinții lor, dar și iubire, duioșie, dorința de a le ușura sarcinile, de a le păstra bunul nume și de a-i ajuta la bătrânețe. ⁴

Dumnezeu nu-i poate face să prospere pe aceia care merg în direcție opusă datoriei clar specificate în cuvântul Său, datoria copiilor față de părinții lor... Dacă ei își necinstesc și dezonoarează părinții pământești, ei nu-L vor respecta și iubi nici pe Creatorul lor. ⁵

În cazul în care copiii au părinți necredincioși și poruncile acestea vin în contradicție cu cerințele Domnului Hristos, atunci, oricât de dureros ar fi, ei trebuie să asculte de Dumnezeu și să lase urmările pe seama Lui. ⁶

Mulți calcă porunca a cincea — În aceste vremuri de pe urmă, copiii sunt atât de neascultători și lipsiți de respect, iar Dumnezeu a consemnat acest lucru în mod special, el constituind un semn că sfârșitul este aproape. Aceasta denotă că Satana are stăpânire aproape deplină asupra minților celor tineri. Mulți nu-i mai respectă pe cei în vârstă. ⁷

[294] Există mulți copii care susțin faptul că ei cunosc adevărul, dar nu le acordă părinților lor onoarea și dragostea pe care li le datorează, care nu dovedesc decât puțină iubire față de tatăl și mama lor, necinstindu-i, neținând seama de dorințele lor și necăutând să le ușureze poverile. Mulți dintre cei ce mărturisesc a fi creștini nu știu ce înseamnă să-ți „cinstești tatăl și mama”, în consecință știu la fel de puțin ce înseamnă „să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o va da Domnul, Dumnezeul tău.” ⁸

În acest veac al răzvrătirii, acei copii care nu au beneficiat de o educație și o disciplină corespunzătoare au doar în mică măsură simțul că au obligații față de părinții lor. Adesea se întâmplă următoarea situație: cu cât părinții fac mai mult pentru copiii lor, cu atât aceștia sunt mai neascultători și îi respectă mai puțin. Copiii care au fost favorizați, giugiuliți și cocoloșiți așteaptă întotdeauna acest lucru; și dacă așteptările lor nu sunt îndeplinite, ei sunt dezamăgiți și se descurajează. Aceeași tendință se va putea vedea apoi de-a lungul întregii lor vieți; ei se vor simți neajutorați, se vor bizui pe alții pentru ajutor, așteptând ca ceilalți să le acorde favoruri și să cedeze în fața lor. Și dacă cineva li se opune, chiar după ce au ajuns

la vârsta maturității, ei se simt nedreptățiți; și astfel calea vieții li se pare grea, se îngrijorează, de-abia își pot duce poverile, adesea murmură și sunt nervoși, pentru că nimic nu le este pe voie. ⁹

În ceruri nu este loc pentru copii nerecunoscători — Am văzut că Satana a orbit mințile celor tineri, pentru ca ei să nu înțeleagă adevărurile din Cuvântul lui Dumnezeu. Simțurile lor sunt atât de tocite, încât ei nu iau în seamă îndemnurile sfântului apostol:

„Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept. Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință, ca să fii fericit și să trăiești multă vreme pe pământ (cel nou).” „Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci lucrul acesta place Domnului.” Copiii care își necinstesc părinții, nu îi ascultă și nu țin seama de sfaturile și îndemnurile lor nu pot avea parte de pământul cel nou. Pământul cel nou, curățit, nu va fi un loc pentru fiul sau fiica răzvrătită și nerecunoscătoare. Dacă aceștia nu învață ascultarea și supunerea aici, nu o vor învăța niciodată; pacea celor răscumpărați nu va fi tulburată de copiii neascultători, nestăpâniți și nesupuși. Nici un călcător al poruncii nu poate moșteni Împărăția cerurilor. ¹⁰

[295]

Să se manifeste iubire — Am văzut copii care par a nu avea dragoste pentru părinții lor, care nu-și exprimă afecțiune față de aceștia, lucru pe care ei li-l datorează și ar fi apreciat; în schimb, dovedesc afecțiune din belșug pentru anumite persoane pe care ei le preferă. Așa vrea Dumnezeu? Nu, nu. Aduceți toate razele de soare, de iubire și afecțiune în cercul familiei. Tatăl și mama voastră vor aprecia aceste mici atenții pe care li le puteți oferi. Eforturile tale de a ușura poverile, de a respinge orice cuvânt nechibzuit și de nemulțumire, arată că tu nu ești un copil neatent și că apreciezi grija și dragostea care ți-au fost acordate pe când erai doar un prunc și un copil neajutorat. ¹¹

Copii, este necesar ca mamele voastre să vă iubească, altfel ați fi foarte nefericiți. Dar nu este oare, de asemenea, drept ca și copiii să-și iubească părinții și să-și dovedească această iubire prin priviri, cuvinte plăcute și printr-o cooperare voioasă, din inimă, ajutându-l pe tata la treburile din afara casei, iar pe mama la cele din interiorul ei? ¹²

Fapte considerate a fi fost făcute pentru Isus — Dacă sunteți convertiți cu adevărat, dacă sunteți copii ai lui Isus, vă veți cinsti

[296] părinții, nu doar făcând ceea ce vă spun ei, ci căutând ocazii de a-i ajuta. Făcând astfel, lucrați pentru Domnul Isus. El consideră că aceste fapte bune, această purtare de grijă sau atenție, sunt făcute Lui Însuși. Aceasta este cea mai importantă lucrare misionară; iar aceia care sunt credincioși în aceste mici datorii de zi cu zi dobândesc o experiență valoroasă.¹³

¹Testimonies for the Church 1:395, 396.

²The Signs of the Times, 13 iulie, 1888.

³Testimonies for the Church 2:80, 81.

⁴Patriarhi și profeti, 308.

⁵Testimonies for the Church 3:232.

⁶The Review and Herald, 15 noiembrie, 1892.

⁷Testimonies for the Church 1:217, 218.

⁸Messages to Young People, 331.

⁹Testimonies for the Church 1:392, 393.

¹⁰Idem, 1:497, 498.

¹¹The Youth's Instructor, 21 aprilie 1886.

¹²Manuscript 129, 1898.

¹³The Youth's Instructor, 30 ianuarie 1884.

Căutați-L pe Dumnezeu din vreme — Copiii și tinerii trebuie să înceapă să-L caute pe Dumnezeu de timpuriu, deoarece obiceiurile și impresiile pe care le dobândesc la o vârstă fragedă vor exercita o influență puternică asupra vieții și caracterului lor. De aceea tinerii, dacă vor să fie ca Samuel, Ioan și în special ca Domnul Hristos, trebuie să fie credincioși în lucrurile pe care cei care fac răul le resping și care consideră că viața lor trebuie să fie trăită în plăceri și îngăduință egoistă. Multe dintre datoriile mici din cămin sunt considerate neînsemnate; însă, dacă lucrurile mici sunt neglijate, la fel vor fi și cele mari. Voi vreți să fiți bărbați și femei integri, cu caractere curate, sănătoase, nobile. Începeți cu lucrul în cămin; preluați micile voastre datorii și împliniți-le cu exactitate și meticuloș. Când Domnul vede că voi sunteți credincioși în cele mici, El vă va încredința răspunderi mai mari. Fiți atenți cum clădiți și ce fel de material puneți în clădire. Caracterele pe care vi le formați acum vor dura pentru veșnicie.

Lăsați-L pe Domnul Isus să vă ia în stăpânire mintea, inima și sentimentele; lucrați cum a lucrat Domnul Hristos, făcându-vă cu conștiinciozitate datoriile în cămin, mici fapte de tăgăduire de sine și fapte de bunătate, folosind clipele pe care le aveți în mod sârguincios, veghind cu grijă asupra păcatelor mici, care s-ar putea strecura, și având o inimă recunoscătoare pentru micile binecuvântări pe care le primiți, iar la sfârșit, vă veți bucura de mărturia care a fost dată în dreptul lui Ioan și Samuel și în special în dreptul Domnului Hristos: „Și Isus creștea în înțelepciune, în statură și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.”¹

„Dă-mi inima ta” — Domnul spune către cei tineri: „Fiule, dă-Mi inima ta.” Mântuitorului lumii Îi face plăcere să aibă copii și tineri care își predau inima Lui. Poate exista o mare oștire de copii și tineri care vor fi găsiți credincioși față de Dumnezeu, deoarece ei umblă în lumină, după cum Domnul Hristos este în lumină. Ei Îl vor iubi pe Domnul Isus și va fi plăcerea lor să-I fie pe plac. Ei nu vor fi

nerăbdători, dacă vor fi ocărăți, ci vor aduce mulțumire inimii tatălui și mamei, prin bunătate, răbdare și voința lor de a face tot ce pot în a-i ajuta să ducă poverile vieții de zi cu zi. În copilărie și tinerețe, ei vor fi găsiți ucenici credincioși ai Domnului nostru. ²

Trebuie făcută o alegere personală — Vegheați, rugați-vă și căutați să dobândiți o experiență personală în lucrurile lui Dumnezeu. Părinții voștri vă învață, încearcă să vă călăuzească pașii pe cărări sigure; însă ei nu vă pot schimba inima. Trebuie să vă predați inima lui Isus și să umblați în prețioasa lumină a adevărului, pe care v-a dat-o. Împliniți-vă cu credincioșie datoriile în viața de cămin și, prin harul lui Dumnezeu, veți putea crește spre statura deplină a ceea ce dorește Dumnezeu de la copii, cu ajutorul Său. Faptul că părinții voștri țin Sabatul și ascultă adevărul nu va asigura mântuirea voastră. Noe, Iov și Daniel, „pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că n-ar scăpa nici fii nici fiice, ci numai ei și-ar mântui sufletul prin neprihănirea lor”.

În copilărie și tinerețe, puteți avea experiența slujirii lui Dumnezeu. Faceți lucruri despre care știți că sunt drepte. Fiți ascultători față de părinții voștri. Ascultați-le sfaturile căci, dacă Îl iubesc pe Dumnezeu și se tem de El, ei au răspunderea educării, disciplinării și formării sufletelor voastre în vederea vieții veșnice. Primiți cu mulțumire ajutorul pe care vor să vi-l dea și aduceți mulțumire inimilor lor, supunându-vă cu voioșie sfaturilor lor, care provin dintr-o judecată mai înțeleaptă. Pe această cale, vă veți cinsti părinții, veți da slavă lui Dumnezeu și veți deveni o binecuvântare pentru cei cu care vă asociați. ³

Înrolați-vă în luptă, copii; și nu uitați că fiecare victorie obținută vă așează deasupra vrăjmașului. ⁴

Copiii să se roage pentru ajutor — Copiii trebuie să se roage pentru harul de a rezista ispitelor care vor veni asupra lor — ispita de a-și alege propria lor cale și de a-și face plăcerile lor egoiste. Iar când ei se roagă pentru ca Domnul Hristos să-i ajute în viață, să fie sinceri, buni, ascultători și să-și poată îndeplini datoriile pe care le au în cămin. El le va asculta rugăciunile lor, oricât de umile ar fi. ⁵

Domnul Isus dorește ca toți copiii și tinerii să vină la El cu aceeași încredere cu care merg la părinții lor. Așa cum un copil îi cere mamei sau tatălui pâine când îi este foame, la fel Domnul vrea ca voi să-I cereți lucrurile de care aveți nevoie....

Domnul Isus cunoaște nevoile copiilor și Îi face plăcere să le asculte rugăciunile. Lăsați-i pe copii să dea la o parte lumea și tot ce le-ar distra gândurile de la Dumnezeu; și lăsați-i să simtă că sunt singuri cu Dumnezeu, că ochii Lui privesc în străfundurile inimii și citește dorința sufletului și că pot vorbi cu Dumnezeu....

Apoi, copiii, cereți-I lui Dumnezeu să facă pentru voi acele lucruri pe care voi nu le puteți face pentru voi înșivă. Spuneți-I lui Isus orice. Vărsați-vă înaintea Lui toate tainele inimilor voastre; căci ochiul Lui cercetează toate ascunzișurile sufletului și El vă citește gândurile ca pe o carte deschisă. Când cereți lucruri care sunt necesare pentru binele sufletului vostru, să credeți că le-ați primit și le veți avea. ⁶

Îndepliniți-vă cu voioșie datoriile din cămin — Copiii și tinerii trebuie să fie misionari în cămin, făcând acele lucruri care sunt necesare și pe care cineva trebuie să le facă.... Puteți dovedi, printr-o îndeplinire credincioasă a lucrurilor mici, care vi se par lipsite de importanță, că aveți un adevărat spirit misionar. Bunăvoința de a face datoriile care vă revin, de a o ușura pe mama voastră, care este copleșită de poveri, vă va dovedi vrednici de a vi se încredința responsabilități mai mari. Voi considerați că spălatul vaselor nu este ceva plăcut și totuși nu vreți să fiți lipsiți de privilegiul de a mânca din hrana care este pusă în aceste vase. Credeți voi că mamei îi este mai plăcut decât vă este vouă să facă aceste lucruri? Sau vreți să o lași pe mama — cea care poartă toate grijile — să facă ceea ce tu consideri o treabă neplăcută, în timp ce tu te joci de-a doamna? Este de măturat, sunt covoare de scos și de scuturat, iar camerele trebuie puse în ordine și, în timp ce tu neglijezi aceste lucruri, crezi că este potrivit să ți se încredințeze răspunderi mai mari? Te-ai gândit tu de câte ori a trebuit ca mama să facă aceste lucruri, în timp ce tu aveai scuze că te duceai la joacă sau te distrai? ⁷

Mulți copii socotesc treburile casei ca pe ceva neplăcut, iar fețele lor arată din plin această neplăcere. Ei găsesc greșeli, murmură și nu fac nimic cu bunăvoință. Acest lucru nu este creștinesc; acesta este spiritul lui Satana și, dacă îl împărtășiți, veți fi ca el. Veți ajunge nenorociți și îi veți face la fel și pe cei din jurul vostru. Nu vă plângeți de cât de multe aveți de făcut și cât de puțin timp aveți pentru distracții, ci fiți sârguincioși și harnici. Folosindu-vă timpul în lucru util, veți închide o ușă împotriva ispitirilor lui Satana. Aduceți-vă aminte că Domnul Isus nu a trăit ca să se mulțumească pe Sine

[300]

[301] Însuși, iar voi trebuie să fiți ca El. Faceți din aceasta un principiu religios și cereți-I lui Isus să vă ajute. Exersându-vă mintea în această direcție, vă veți pregăti să deveniți purtători de poveri în cauza lui Dumnezeu, așa cum ați fost purtători de poveri în cercul familiei. Veți avea o bună influență asupra altora și îi puteți câștiga pentru Hristos. ⁸

Tihnă pentru mame — Este dificil pentru o mamă iubitoare să-și silească copiii să o ajute atunci când vede că nu le stă mintea la lucru și caută orice scuză posibilă ca să scape de acea treabă neplăcută. Copii și tineri, Domnul Hristos privește la voi. Vreți voi să vă vadă că vă neglijați datoria pe care El a încredințat-o mâinilor voastre? Dacă doriți să fiți folositori, ocazia vă aparține. Prima voastră datorie este să vă ajutați mama, care a făcut atât de mult pentru voi. Ușurați-i poverile, oferiți-i zile plăcute, de tihnă; căci ea are atât de puține zile libere în viața ei și totul este atât de monoton pentru ea, doar cu puține variații. Ați pretins plăceri și distracție, ca fiind dreptul vostru, însă a sosit timpul ca și voi să aduceți raze de soare în cămin. Luați-vă în primire datoriile; apucați-vă direct de muncă. Prin devoțiunea voastră, tăgăduitoare de sine, îi veți aduce mamei odihnă și plăcere. ⁹

Răsplata lui Dumnezeu pentru Danielii zilelor noastre — Astăzi este nevoie de bărbați ca Daniel, oameni de acțiune, curajoși. Este nevoie de inimi curate și mâini puternice, netemătoare în lumea prezentă. Dumnezeu a rânduit ca omul să progreseze mereu, să atingă zi de zi un punct mai înalt pe scara desăvârșirii. El ne va ajuta, dacă noi dorim să ne ajutăm. Speranța noastră de fericire în două lumi depinde de îmbunătățirile pe care le facem într-una din ele....

[302] Dragi tineri, Dumnezeu vă cere să faceți o lucrare pe care o puteți face, prin harul Său. „Aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.” Pregătiți-vă să fiți bărbații și femeile lui Dumnezeu. Dovediți curăție în gânduri, pofte și obiceiuri care să se poată compara cu ale lui Daniel. Dumnezeu vă va răsplăti cu nervi liniștiți, cu un creier limpede, cu o judecată fără pereche și percepție ascuțită. Tinerii de astăzi, ale căror principii sunt tari și neclintite, vor fi binecuvântați cu sănătatea trupului, a minții și a sufletului. ¹⁰

Începeți acum să răscumpărați trecutul — Tinerii își hotărăsc acum destinul veșnic și aș dori să fac un apel către voi, și anume luați în seamă porunca ce are și o făgăduință: „Ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o va da Domnul Dumnezeuul tău.” Copii, doriți voi viața veșnică? Atunci respectați-vă și cinstiți-vă părinții. Nu le mâhniți și răniți inimile, nu le provocați nopți nedormite, neliniștite, și supărări pe seama voastră. Dacă ați păcătuit, neiubindu-i și neascultându-i, începeți acum să răscumpărați trecutul. Nu vă puteți permite să apucați pe o altă cale; căci aceasta ar însemna pentru voi pierderea vieții veșnice. ¹¹

¹The Youth's Instructor, 3 noiembrie 1886.

²Messages to Young People, 333.

³The Youth's Instructor, 17 august 1893.

⁴Manuscript 19, 1887.

⁵The Review and Herald, 17 noiembrie, 1896.

⁶The Youth's Instructor, 7 iulie 1892.

⁷The Youth's Instructor, 2 martie 1893.

⁸The Youth's Instructor, 30 ianuarie 1884.

⁹The Youth's Instructor, March 2, 1893.

¹⁰The Youth's Instructor, 9 iulie 1903.

¹¹The Youth's Instructor, 22 iunie 1893.

Secțiunea 12 — Standarde pentru viața de	[303]
 familie	[304]
	[305]

Capitolul 52 — Administrarea căminului

Principiul călăuzitor pentru părinți — Mulți din lume își leagă sufletul de lucruri care pot fi bune în ele însele, dar mintea lor se mulțumește cu aceste lucruri și ei nu mai caută acel bine mai mare, mai înalt, pe care Domnul Hristos dorește să-l ofere. Acum, noi nu trebuie ca, în mod grosolan, să-i lipsim de ceea ce le este drag. Acestora descoperiți-le frumusețea și valoarea adevărului. Conduceți-i la Hristos și iubirea Lui; atunci ei înșiși vor lăsa la o parte orice lucru care le abate simțămintele de la El. Acesta este principiul pe care trebuie să-l folosească părinții în educarea copiilor lor. Prin felul vostru de a proceda cu cei mici puteți, prin harul lui Hristos, să le modelați caracterele pentru viața veșnică. ¹

Tații și mamele trebuie să facă din aceasta studiul vieții lor, pentru ca vlăstarele lor să poată deveni, atât cât se poate prin efort omenesc, combinat cu ajutor divin, desăvârșiți în caracter. Această lucrare, cu toată importanța și responsabilitatea ce derivă din ea, ei au acceptat-o deja prin faptul că au adus copii pe lume. ²

Reguli necesare în cămin — Orice cămin creștin trebuie să aibă reguli; iar părinții trebuie să dea copiilor lor, prin cuvintele și purtarea lor, un prețios exemplu viu de ceea ce doresc ca ei să fie.... Învățați-i pe copii și pe tineri să se respecte, să fie credincioși lui Dumnezeu, credincioși față de principii; învățați-i să respecte și să se supună Legii lui Dumnezeu. Atunci, aceste principii le vor stăpâni viața și ei le vor trăi când se vor asocia cu alții. ³

[306]

Principii biblice care trebuie urmate — Este nevoie de veghere continuă, pentru ca principiile care stau la temelia conducerii familiei să nu fie neglijate. Domnul a rânduit ca familiile de pe pământ să fie simboluri ale familiei din ceruri. Iar atunci când familiile de pe pământ sunt conduse bine, aceeași sfințire a Duhului va fi adusă și în biserică. ⁴

Trebuie ca părinții să fie ei înșiși convertiți și să știe ce înseamnă să te supui voinței lui Dumnezeu; să-și aducă toate gândurile în su-

punere față de Domnul Isus Hristos, înainte ca ei să poată reprezenta corect conducerea pe care Dumnezeu a rânduit-o în familie. ⁵

Însuși Dumnezeu a întemeiat relațiile familiale. Cuvântul Său este singura călăuză sigură în creșterea copiilor. Filozofia omenească nu a descoperit mai mult decât știe Dumnezeu și nici nu a născocit un plan mai înțelept de educare a copiilor decât cel dat de Domnul nostru. Cine poate înțelege mai bine toate nevoile copiilor decât Creatorul lor? Cine ar putea avea un interes mai profund pentru bunăstarea lor decât El, care i-a răscumpărat cu propriul Său sânge? Dacă s-ar studia cu mai multă atenție Cuvântul lui Dumnezeu și ar exista mai multă supunere cu credincioșie față de cele scrise în el, ar exista mai puțină durere sufletească datorită comportamentului potrivnic al copiilor răi. ⁶

Respectați drepturile copilului — Nu uitați, copiii au drepturi care trebuie respectate. ⁷

Copiii au drepturi pe care părinții trebuie să le recunoască și să le respecte. Ei au dreptul la acea educație și instruire care să-i facă membri utili, respectați și iubiți în societatea de aici, și prin care să fie corespunzători pentru societatea curată și sfântă ce va urma. Tinerii trebuie învățați că bunăstarea lor, atât prezentă, cât și viitoare, depinde într-o mare măsură de obiceiurile pe care și le formează în copilărie și tinerețe. Ei trebuie să se obișnuiască încă de la o vârstă fragedă cu supunerea, tăgăduirea de sine și căutarea fericirii celorlalți. Ei trebuie învățați să-și supună temperamentul repezit, să-și rețină cuvântul pătimaș, să dovedească în mod constant bunătațe, curtoazie și stăpânire de sine. ⁸

[307]

Către un părinte înșelat de o afecțiune oarbă — Afecțiunea oarbă, o manifestare ieftină a iubirii, vă amenință multă vreme. Este ușor a încrucișa brațele în jurul gâtului; însă aceste manifestări nu trebuie încurajate de voi, ca părinți, decât dacă se dovedesc a fi de o reală valoare, provenind dintr-o ascultare desăvârșită. Indulgența ta, nesocotirea cerințelor lui Dumnezeu constituie cea mai mare cruzime. Tu încurajezi și scuzi neascultarea, spunând: „Băiatul meu mă iubește.” Această iubire este ieftină și amăgitoare. De fapt, nici nu este dragostea. Iubirea, iubirea autentică, ce trebuie cultivată în familie, este de valoare, deoarece este pusă la probă prin ascultare....

Dacă iubești sufletele copiilor tăi, pune-i în rânduială. Însă săruturile nenumărate și alte semne de dragoste îți orbesc ochii, și copiii

tăi știu acest lucru. Faceți să existe mai puțin din aceste demonstrații exterioare — îmbrățișări și sărutări — și mergeți în profunzimea lucrurilor și arătați-le ce este adevărata dragoste filială. Refuzați aceste manifestări, ca fiind o fraudă, o înșelare, dacă nu sunt însoțite de ascultare și respect față de voi. ⁹

Nu manifestați nici afecțiune oarbă, nici severitate excesivă — În timp ce nu trebuie să fim îngăduitori, dovedind o afecțiune oarbă, nu trebuie nici să manifestăm o severitate exagerată. Copiii nu pot fi aduși la Domnul cu forța. Ei pot fi conduși, dar nu mânați precum vitele. „Oile Mele ascultă glasul Meu, Eu le cunosc și ele mă urmează”, declară Domnul Hristos. El nu a spus: „Oile Mele aud vocea Mea și ele sunt forțate pe calea ascultării.” În educarea copiilor, trebuie să se arate iubire. Niciodată părinții nu trebuie să producă durere copiilor prin asprime sau exigențe nerezonabile. Asprimea mână sufletele în plasa lui Satana. ¹⁰

[308]

Frâul conducerii în familie este ținut cu hotărâre și bunătate, prin influența unită a autorității și iubirii. Dacă aveți ca țintă numai slava lui Dumnezeu și ceea ce copiii noștri Îi sunt datori, acest lucru ne va feri de pierzare și de încurajarea răului. ¹¹

Asprimea, severitatea nu sunt necesare în vederea ascultării — Fie ca nici unul să nu-și imagineze că asprimea și severitatea sunt necesare pentru a asigura ascultarea. Am văzut familii conduse în cel mai eficient mod, fără a exista vreun cuvânt sau vreo privire aspră. Am fost în alte familii, în care se porunca întruna, pe un ton autoritar, și adesea erau administrate muștrări și pedepse severe. În primul caz, copiii au urmat cursul indicat de părinți și rareori își vorbeau unul altuia pe un ton aspru. În cel de-al doilea caz, de asemenea, a fost imitat exemplul părinților de către copii; și de dimineată până seara nu se auzeau decât cuvinte răstite, căutări de greșeli și certuri. ¹²

Nu trebuie folosite cuvinte care intimidează, care generează teamă și exclud dragostea din suflet. Un tată înțelept, iubitor și temător de Dumnezeu va aduce în cămin iubire, și nu frică servilă. Dacă noi bem din apa vieții, izvorul va da apă dulce, nu apă amară. ¹³

Cuvintele aspre acresc temperamentul și rănesc inimile copiilor, iar în unele cazuri, aceste răni sunt greu de vindecat. Copiii sunt sensibili la cea mai mică nedreptate și mulți se descurajează din

această cauză și nici nu vor lua în seamă vocea tare, furioasă, a poruncii, și nu le va păsa nici de amenințările pedepsei. ¹⁴

Există pericolul de a critica prea sever lucrurile mici. Muștrările prea severe și regulile prea rigide conduc la nesocotirea tuturor regulilor; și, încetul cu încetul, acești copii educați astfel vor arăta aceeași lipsă de respect și față de Legea lui Hristos. ¹⁵

Este nevoie de o hotărâre constantă, o stăpânire ne pătimașă — Copiii au firi sensibile, iubitoare. Ei pot fi ușor înveseliți și tot așa de ușor făcuți nefericiți. Printr-o disciplină blândă, prin cuvinte și fapte iubitoare, mamele își pot lega copiii de inimile lor. A manifesta severitate și a fi exigent cu copiii constituie greșeli mari. Pentru disciplina fiecărei familii, este nevoie de hotărâre constantă și stăpânire ne pătimașă. Spuneți ce aveți de spus în mod calm, acționați cu judecată și aduceți la îndeplinire ceea ce spuneți fără abatere.

Se merită să dovedeți afecțiune față de copiii voștri. Nu îi respingeți prin lipsă de înțelegere în jocurile lor copilărești, în bucuriile și necazurile lor. Să nu vă încruntați niciodată și să nu lăsați să vă scape de pe buze vreun cuvânt aspru. Dumnezeu înregistrează toate aceste cuvinte în cartea Sa din ceruri. ¹⁶

Restricția și precauția nu sunt suficiente — Stimați frați, ca biserică, v-ați neglijat în mod trist datorita față de copii și tineri. Asupra lor se pun mereu restricții și se întocmesc reguli, în timp ce ar trebui să se acorde mai multă atenție faptului ca ei să vadă partea asemenea lui Hristos din caracterul vostru, și nu pe cea satanică. Copiii au nevoie de veghe continuă și iubire duioasă. Legați-i de inimile voastre și păstrați înaintea lor atât iubirea, cât și teama de Dumnezeu. Tații și mamele nu își stăpânesc propriul spirit și de aceea nu corespund pentru a-i conduce pe alții. A face restricții copiilor și a fi prevăzători nu este tot ceea ce vi se cere. Mai aveți încă de învățat să faceți dreptate, să iubiți mila și să umblați smeriți cu Dumnezeu. ¹⁷

Sfat pentru o mamă a unui copil cu voință puternică — Copilul tău nu îți aparține; nu poți face cu el ce vrei, pentru că este proprietatea lui Dumnezeu. Exerciți un control consecvent, perseverent față de el; învață-l că Îi aparține lui Dumnezeu. Cu o astfel de educație va crește, fiind o binecuvântare pentru cei din jur. Însă este nevoie de un discernământ clar, ascuțit, ca să-i puteți ține în frâu

[309]

[310]

tendința de a vă conduce pe amândoi, de a avea propria lui voință și cale și de a face ceea ce îi place. ¹⁸

Conducere neschimbătoare, fermă — Am văzut multe familii ruinate datorită unei conduceri exagerate din partea capului de familie, în timp ce s-ar fi putut, prin consultare și înțelegere, ca toți să meargă înainte, bine și în armonie. ¹⁹

Lipsa de consecvență în conducerea familiei este foarte vătămătoare, de fapt este la fel de rea ca și inexistența conducerii. Se pune adesea întrebarea: De ce copiii din părinți religioși sunt adeseori încăpățânați, sfidători și răzvrătiți? Motivul trebuie căutat în educația din familie. Prea adesea părinții nu sunt uniți în conducerea familiei. ²⁰

O conducere schimbătoare, intermitentă — uneori ținând frâiele foarte ferm, alteori îngăduind ceea ce a fost condamnat — înseamnă nimicirea copilului. ²¹

Lege reciprocă pentru părinți și copii — Dumnezeu este Dăătorul Legii și Regele nostru, iar părinții trebuie să accepte regula Lui. Această regulă interzice orice formă de opresiune din partea părinților și orice formă de neascultare din partea copiilor. Domnul este plin de iubire, îndurare, bunătate și adevăr. Legea Lui este sfântă, dreaptă și bună și trebuie să fie respectată atât de părinți, cât și de copii. Regulile care ar trebui să guverneze viețile părinților și ale copiilor curg dintr-o inimă cu o iubire infinită, iar binecuvântarea cea bogată a lui Dumnezeu va rămâne asupra acelor părinți care au ca regulă Legea Lui în casele lor și asupra copiilor care ascultă de această lege. Trebuie să se simtă efectul combinat al iubirii și dreptății. „Mila și adevărul se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută.” Căminele care acceptă această disciplină vor merge pe calea Domnului, făcând dreptate și judecată. ²²

[311]

¹Manuscript 4, 1893.

²Fundamentals of Christian Education, 67.

³Letter 74, 1896.

⁴Manuscript 80, 1898.

⁵The Review and Herald, 13 martie, 1894.

⁶The Signs of the Times, 24 noiembrie, 1881.

⁷Letter 47a, 1902.

⁸Fundamentals of Christian Education, 67.

⁹Letter 52, 1886.

¹⁰The Review and Herald, 29 ianuarie, 1901.

¹¹Manuscript 24, 1887.

¹²The Signs of the Times, 11 martie, 1886.

¹³Letter 8a, 1896.

¹⁴Testimonies for the Church 3:532.

¹⁵Manuscript 7, 1899.

¹⁶Testimonies for the Church 3:532.

¹⁷Idem, 4:621.

¹⁸Letter 69, 1896.

¹⁹Testimonies for the Church 4:127.

²⁰The Signs of the Times, 9 februarie, 1882.

²¹Letter 69, 1896.

²²Manuscript 133, 1898.

În conducerea familiei, responsabilitățile trebuie împărțite — În unire și cu rugăciune, tatăl și mama trebuie să poarte o serioasă responsabilitate a călăuzirii drepte a copiilor lor. ¹

Părinții trebuie să lucreze împreună ca o unitate. Nu trebuie să existe dezacord. Însă mulți părinți lucrează având scopuri diferite și astfel copiii sunt răsfățați printr-o educație necorespunzătoare.... Se întâmplă uneori că, dintre tată și mamă, unul este prea indulgent, iar celălalt prea sever. Această neconcordanță nu poate da rezultate bune în formarea caracterelor copiilor lor. Nu trebuie folosită forța, asprimea, pentru a face reforme, însă în același timp nu trebuie arătată nici îngăduința bolnăvicioasă. Mama nu trebuie să caute să orbească ochii tatălui față de defectele copiilor și nici să-i influențeze pe aceștia să facă acele lucruri pe care tatăl le interzice. Mama nu trebuie să sădească nici o sămânță de îndoială în mințile copiilor cu privire la capacitatea tatălui de a conduce familia. Ea nu trebuie, prin acțiunile ei, să contracareze lucrarea tatălui. ²

Dacă tatăl și mama sunt la poli opuși, lucrând unul împotriva celuilalt pentru a-și contracara influența, familia va ajunge într-o stare demoralizată și nici tatăl, nici mama nu vor primi respectul și nu se vor bucura de încrederea care sunt esențiale pentru o familie bine cărmuită.... Copiii discern foarte repede orice se răsfrânge, orice aruncă umbre asupra regulilor și rânduielilor din cămin, în special asupra acelor care le restrâng acțiunile. ³

Tatăl și mama trebuie să fie uniți în disciplinarea copiilor; fiecare trebuie să poarte o parte din responsabilitate, recunoscând că ei înșiși se află sub solemna obligație față de Dumnezeu de a-și crește copiii, astfel încât să le asigure, în măsura în care este posibil, o bună stare de sănătate fizică și caractere frumos dezvoltate. ⁴

Cum se dau lecții de înșelare — Unele mame iubitoare îngăduie copiilor lor anumite rele care nu ar trebui îngăduite în acel moment. Relele făcute de copii sunt uneori tănuite față de tată. Articole de îmbrăcăminte sau alte îngăduințe sunt acordate de către

mamă în ideea că tatăl nu trebuie să știe nimic despre aceasta, pentru că el ar respinge aceste lucruri.

În acest caz, copiii sunt învățați efectiv o lecție de înșelăciune. Iar, dacă tatăl descoperă acele rele, sunt aduse scuze, însă doar jumătate din adevăr este spus. Mama nu este sinceră. Ea nu își dă seama așa cum ar trebui că pe tatăl îl interesează copiii în aceeași măsură ca și pe ea și el nu ar trebui să fie în necunoștință de relele sau de acele trăsături ale copiilor, care ar trebui corectate cât aceștia sunt încă mici. Lucrurile au fost mușamalizate. Copiii știu că părinții nu sunt uniți, și lucrul acesta își are efectul său. Copiii încep încă de mici să înșele, să ascundă, să spună lucruri într-altă lumină decât cea reală atât mamei, cât și tatălui. Exagerarea devine obicei și ajung să fie spuse minciuni sfruntate aproape fără nici o remușcare de conștiință.

Aceste rele au început când mama a început să tănuiască lucruri față de tata, care este la fel de mult interesat de caracterele pe care le vor avea copiii. Tatăl trebuie consultat în mod deschis. Totul trebuie să i se înfățișeze clar. Însă cursul opus al lucrurilor, apucat [314] pentru a tănui greșelile copiilor, încurajează în caracterele acestora predispoziția de a înșela, lipsa cinstei și a sincerității.⁵

În creșterea copiilor, părinții credincioși trebuie să aibă principiul de neclintit de a fi uniți. În această privință, există lipsuri la unii părinții — lipsa unirii. Greșeala e uneori la tată, însă mai des la mamă. Mama, iubitoare, îi răsfată și este îngăduitoare față de copii. Munca îl ține pe tată adesea departe de cămin și de societatea copiilor săi. Influența mamei vorbește. Exemplul ei contează mult în formarea caracterului copiilor.⁶

Copiii sunt puși în încurcătură când părinții nu sunt consecvenți — Familia este un nucleu ce trebuie bine organizat. Împreună, tatăl și mama trebuie să-și asume responsabilitățile și să-și preia sarcinile, fiindu-le clar ceea ce au de făcut. Nu trebuie să existe lipsă de consecvență. Tatăl și mama nu trebuie să critice niciodată planurile sau judecata celuilalt în prezența copiilor.

Dacă mama nu are experiență în ceea ce privește cunoașterea de Dumnezeu, ea ar trebui să judece de la cauză la efect, căutând să descopere dacă disciplina pe care o folosește ea sporește dificultățile pe care le are tatăl, în timp ce lucrează pentru mântuirea copiilor. Sunt eu pe calea Domnului? Aceasta ar trebui să fie cea mai importantă întrebare.⁷

Dacă părinții nu sunt de acord într-o anumită privință, un timp să nu stea în prezența copiilor, până ce ajung la o înțelegere. ⁸

[315] Prea adesea se întâmplă că părinții nu sunt uniți în conducerea familiilor lor. Tatăl, care este foarte puțin timp acasă cu copiii și nu le cunoaște particularitățile caracterului și temperamentului, este aspru și sever. El nu își stăpânește firea, însă îi corectează pe alții cu patimă. Copilul știe acest lucru și, în loc să fie supus, pedeapsa îl umple de mânie. Mama îngăduie, cu anumite ocazii, anumite abateri pe care alteori le pedepsește aspru. Copiii nu știu niciodată exact la ce să se aștepte și sunt ispitiți să vadă cât de departe pot merge cu încălcarea libertății. Astfel, sunt semănate semințele răului, care răsar și apoi aduc roade. ⁹

Dacă părinții ar fi uniți în această lucrare de disciplinare, copilul ar înțelege ce i se cere. Însă dacă tatăl, prin cuvânt sau priviri, arată că nu aprobă disciplina pe care o folosește mama, dacă el simte că ea este prea strictă și socotește că el trebuie să compenseze prin răsfăț și indulgență, copilul va fi distrus. El va învăța curând că poate face ce îi place. Părinții care comit acest păcat față de copiii lor vor da socoteală pentru ruina sufletelor lor. ¹⁰

Îngerii privesc cu interes la fiecare familie pentru a vedea cum sunt tratați copiii de către părinți, cei care îi au în grijă și prieteni. Și ce conducere nesăbuită văd ei în familiile în care tatăl și mama nu sunt deopotrivă! Tonul vocii tatălui și mamei, privirile lor, cuvintele lor — toate dovedesc că ei nu sunt uniți în creșterea și educația copiilor lor. Tatăl aruncă umbră asupra mamei și îi conduce pe copii să trateze fără respect duioșia și afecțiunea mamei față de cei mici. Iar mama socotește că este nevoită să dovedească multă afecțiune față de copii, să-i mulțumească și să fie îngăduitoare față de ei, pentru că, tatăl fiind aspru și nerăbdător — gândește ea — trebuie să se poarte în așa fel pentru a contracara influența severității sale. ¹¹

[316] **Este nevoie de multă rugăciune și cugetare înțeleaptă** — Dragostea nu poate să dăinuiască, chiar în cercul familiei, dacă nu există o conformare a voinței și caracterului cu voia lui Dumnezeu. Toate facultățile și simțămintele trebuie aduse în armonie cu însușirile Domnului Isus Hristos. Dacă tatăl și mama și-ar uni interesele, în dragoste și teamă de Dumnezeu, pentru a avea autoritate în cămin, ei ar simți nevoia de mai multă rugăciune și cugetare serioasă, înțeleaptă. Și, în timp ce Îl caută pe Dumnezeu, ochii lor vor fi

deschiși spre a vedea solii cerești, prezenți pentru a-i apăra, ca răspuns la rugăciunea credinței. Ei vor birui slăbiciunile din caracterul lor și vor merge înainte spre desăvârșire. ¹²

Inimile să fie legate prin funia de mătase a iubirii — Tată și mamă, legați-vă inimile în cea mai strânsă și cea mai fericită unire. Nu creșteți separat fiecare, ci legați-vă mai strâns unul de celălalt; atunci sunteți pregătiți să legați inimile copiilor de ale voastre cu funia de mătase a iubirii. ¹³

Continuați să semănați sămânța atât pentru viața aceasta, cât și pentru veșnicie. Tot cerul privește eforturile pe care le face părintele creștin. ¹⁴

¹Counsel to Teachers, Parents, and Students, 127.

²The Review and Herald, 30 martie, 1897.

³The Review and Herald, 13 martie, 1894.

⁴Pacific Health Journal, April, 1890 (The Health Reformer, April, 1877.)

⁵Testimonies for the Church 1:156, 157.

⁶Idem, 1:156.

⁷Manuscript 79, 1901.

⁸The Review and Herald, 30 martie, 1897.

⁹The Signs of the Times, 11 martie, 1886.

¹⁰The Review and Herald, 27 iunie, 1899.

¹¹The Review and Herald, 13 martie, 1894.

¹²Manuscript 36, 1899.

¹³The Review and Herald, 15 septembrie, 1891.

¹⁴The Review and Herald, 15 septembrie, 1891.

Capitolul 54 — Religia în familie

Definiția religiei în familie — Religia în familie constă în creșterea copiilor în sfatul și învățătura Domnului. Fiecare membru al familiei trebuie hrănit cu lecțiile Domnului Hristos și fiecare suflet trebuie protejat, apărat cu grijă, pentru ca Satana să nu-l înșele și să-l ispitească, îndepărtându-l de Hristos. Acesta este standardul pe care fiecare familie ar trebui să-l aibă ca țintă de atins și membrii familiei ar trebui să fie hotărâți să nu dea greș sau să se descurajeze. Când părinții sunt serioși și consecvenți în educația pe care o dau, când își cresc copiii doar pentru slava lui Dumnezeu, ei cooperează cu Dumnezeu și Dumnezeu cooperează cu ei pentru salvarea sufletelor copiilor pentru care a murit Hristos. ¹

Educația religioasă înseamnă mult mai mult decât educația care se face în mod obișnuit. Înseamnă să vă rugați împreună cu copiii voștri, învățându-i cum să se apropie de Domnul Isus și să-I spună toate dorințele lor. Înseamnă să arătați în viața voastră că Domnul Isus este totul pentru voi și că iubirea Lui este cea care vă face să fiți răbdători, buni, iertători și totuși hotărâți în a porunci copiilor, așa cum a făcut Avraam. ²

În cărțile din ceruri, sunteți înregistrați exact cum vă stăpâniți în viața de cămin. Cine dorește să ajungă un sfânt în ceruri trebuie să fie mai întâi un sfânt în propria sa familie. Dacă tații și mamele sunt adevărați creștini în familie, ei vor fi membri utili în biserică și vor fi capabili să ocupe posturi de conducere în biserică și în societate, tot așa după cum își conduc propria familie. Părinților, nu vă mulțumiți ca religia voastră să fie o simplă profesie, ci faceți ca aceasta să devină o realitate. ³

Religia să facă parte din educația din cămin — Religia în cămin este înfricoșător de mult neglijată. Sunt bărbați și femei care manifestă mult interes pentru lucrarea misionară în țări străine. Ei oferă în mod generos pentru aceasta, căutând să-și satisfacă astfel conștiința și gândind că, dacă dau pentru cauza lui Dumnezeu, își ispășesc astfel neglijența de a fi un bun exemplu în cămin. Însă

căminul este câmpul lor special de lucru, și Dumnezeu nu acceptă nici o scuză pentru neglijarea acestui câmp. ⁴

Acolo unde religia este un lucru practic în cămin, este o mare realizare. Religia îi va conduce pe părinți să facă chiar acea lucrare pe care Dumnezeu a rânduit-o pentru cămin. Copiii vor fi crescuți în temere de Domnul și potrivit cu învățătura Lui. ⁵

Motivul pentru care tinerii din veacul prezent nu sunt mai mult înclinați spre religie este acela că educația lor este deficitară. Nu se dovedește iubire adevărată față de copii, în timp ce li se permite să îngăduie patima sau când neascultarea față de cerințele voastre este lăsată nepedepsită. Așa cum este aplecată rămurica, așa va fi aplecat și pomul. ⁶

Pentru a avea influență în societate, religia trebuie să aibă mai întâi influență în cercul familiei. Dacă copiii ar fi educați în temere de Dumnezeu și iubindu-L pe El, când merg în lume, ei ar fi pregătiți să-și instruiască familiile lor pentru Dumnezeu și astfel principiile adevărului ar fi implantate în societate și ar exercita o influență eficientă în lume. Religia nu trebuie despărțită de educația din cămin.

⁷

Religia din cămin o precede pe cea din biserică — În cămin se pune temelia pentru prosperitatea bisericii. Factorii care influențează viața de familie intervin și în biserică; de aceea, cele dintâi îndatoriri ale bisericii trebuie să înceapă în cămin. ⁸

Când avem o religie bună în cămin, vom avea o religie excelentă în cadrul adunărilor noastre. Aveți grijă de tot ceea ce înseamnă cămin. Consacrați-vă familia lui Dumnezeu, iar apoi vorbiți și acționați în cămin ca un creștin. Fiți buni, iertători și răbdători în cămin, știind că voi sunteți învățătorii. Fiecare mamă este un învățător și fiecare mamă ar trebui să fie un învățăcel în școala lui Hristos, ca să poată ști cum să învețe, ca să poată fi un exemplu bun, acel caracter-model pentru copiii ei. ⁹

[319]

Acolo unde lipsește religia în cămin, declararea credinței este fără valoare.... Mulți se amăgesc pe ei înșiși gândind că, la venirea lui Hristos, caracterul le va fi transformat, însă, când va veni El, inima nu va fi convertită. Noi trebuie să ne pocăim de defectele din caracterul nostru, aici, și, prin harul lui Dumnezeu, trebuie să le biruim până la încheierea timpului de probă. Acesta este locul în care trebuie să corespundem pentru familia de sus. ¹⁰

Este mare nevoie de religie în cămin, iar cuvintele pe care le rostim în cămin trebuie să fie corespunzătoare, altfel mărturia noastră în biserică nu valorează nimic. Dacă nu dovedeți blândețe, bunătate și curtoazie în cămin, religia voastră va fi în zadar. Dacă ar fi existat mai multă religie autentică în cămin, biserica ar fi avut mai multă putere. ¹¹

Amânarea instruirii religioase — o greșeală teribilă — Unul dintre cele mai triste lucruri este acela de a lăsa copiii să crească fără cunoașterea lui Dumnezeu. ¹²

Părinții fac cea mai teribilă greșeală când neglijează lucrarea de a da o educație religioasă copiilor lor, gândind că vor ajunge bine în viitor și că, pe măsură ce înaintează în vârstă, aceștia vor avea ei înșiși dorința de a avea o experiență religioasă. Nu vedeți voi, părinților, că, dacă voi nu sădiți prețioasele semințe ale adevărului, iubirii și însușirilor cerești în inimă, Satana va semăna pe pământul inimii gunoaiile sale? ¹³

[320] Prea adesea li se îngăduie copiilor să crească fără religie, părinții lor considerând că sunt prea mici pentru datorii creștine....

Problema datoriei copiilor în chestiuni religioase trebuie hotărâtă în mod absolut și fără ezitare, atâta vreme cât ei sunt membri ai familiei. ¹⁴

Părinții stau în locul lui Dumnezeu pentru copiii lor, în a le spune ceea ce trebuie să facă și ceea ce nu trebuie să facă, cu hotărâre și în desăvârșită stăpânire de sine. Orice efort făcut pentru ei, cu bunătate și stăpânire de sine, va cultiva în caracterele lor elementele hotărârii și ale deciziei.... Tatii și mamele sunt legați prin datorie să rezolve această chestiune de timpuriu, în așa fel încât copilul să nu se mai gândească să calce Sabatul, să neglijeze momentele de închinare și rugăciune în cămin, și nici să fure. Părinții trebuie să construiască bariera cu propriile lor mâini. ¹⁵

Încă de la cea mai fragedă vârstă trebuie începută și îndeplinită o înțeleaptă educație creștină. Atunci când inimile copiilor sunt impresionabile, ei trebuie învățați despre realitățile veșnice. Părinții trebuie să nu uite că ei trăiesc, vorbesc și acționează în prezența lui Dumnezeu. ¹⁶

Părinților, ce cale urmați voi? Acționați călăuziți de gândul că, în chestiuni religioase, copiii voștri trebuie lăsați complet liberi de orice îngrădire? Îi lăsați voi fără sfat și învățătură pe toată durata

copilăriei și tineretii? Îi lăsați voi să facă ce le place? Dacă faceți astfel, neglijați responsabilitățile încredințate vouă de Dumnezeu. ¹⁷

Educația adaptată vârstei copilului — Celor mici, de îndată ce sunt în stare să înțeleagă, părinții ar trebui să le spună istoria lui Isus, pentru ca ei să se poată adăpa din prețiosul adevăr cu privire la Pruncul din Betleem. Sădiți în mințile copiilor sentimente simple de evlavie, adaptate vârstei și capacității lor. Prezentați-i pe copiii voștri în rugăciune lui Isus, căci El a făcut posibil ca ei să învețe religia tot așa cum pot învăța să vorbească. ¹⁸

[321]

Când sunt foarte mici, copiii sunt sensibili la influența divină. Domnul îi ia pe acești copii în mod deosebit în grija Sa; iar când sunt crescuți în sfatul și învățătura Domnului, ei constituie un ajutor, și nu o opreliște pentru părinții lor. ¹⁹

Părinții susțin împreună religia în cămin — Tatăl și mama sunt răspunzători pentru susținerea religiei în cămin. ²⁰

Mama să nu-și adune atâtea treburi și griji, încât să nu poată acorda timp nevoilor spirituale ale familiei. Părinții să caute călăuzirea lui Dumnezeu în lucrarea lor. Doar pe genunchi, plecați înaintea Lui, ei vor dobândi o adevărată înțelegere a marilor lor responsabilități, și acolo ei își pot încredința copiii Aceluia care niciodată nu dă greș în sfat și îndemnare....

Tatăl nu trebuie să lase asupra mamei toată grija privind educația spirituală. Tații și mamele au o mare lucrare de făcut și fiecare dintre ei trebuie să-și facă partea ce îi revine în pregătirea copiilor lor pentru marele moment al judecății. ²¹

Părinților, luați-vă alături de voi copiii pentru clipele spirituale. Aruncați împrejurul lor armele credinței voastre și consacrați-i Domnului Hristos. Nu îngăduiți să existe ceva care să vă facă să înlăturați răspunderea pe care o aveți, de a-i educa pe calea cea dreaptă; nu lăsați ca vreun interes lumesc să vă determine să-i lăsați pe ei la o parte. Nu îngăduiți ca vreodată viața voastră creștină să-i izoleze de voi. O dată cu voi, aduceți-i Domnului; familiarizați-le mintea cu adevărul divin. Aveți grijă să se asocieze cu aceia care Îl iubesc pe Dumnezeu. Aduceți-i în poporul lui Dumnezeu — copii pe care voi căutați să-i ajutați să-și formeze caractere corespunzătoare pentru veșnicie. ²²

[322]

Religia în cămin — oare ce va putea îndeplini aceasta? Va îndeplini chiar acea lucrare pe care Dumnezeu a desemnat-o pentru

fiecare familie. Copiii vor fi crescuți în sfatul și învățătura Domnului. Ei vor fi educați și instruiți nu doar pentru a fi persoane devotate ale societății, ci membri ai familiei lui Dumnezeu. ²³

Copiii privesc la părinți pentru un exemplu de viață consecventă — Orice lucru își pune amprenta asupra minților tinere. Este studiată înfățișarea, vocea își are influența ei, iar comportamentul este imitat îndeaproape de către copii. Părinții nervoși, tâfnoși, dau uneori astfel de lecții copiilor pentru care ar da toată lumea, dacă ar fi a lor, ca să-i poată dezvăta. Copiii trebuie să vadă în viețile părinților lor acea consecvență care este în conformitate cu credința lor. Ducând o viață consecventă și dovedind stăpânire de sine, părinții pot modela caracterele copiilor lor. ²⁴

Dumnezeu onorează familiile ordonate — Tații și mamele care Îl pun pe Dumnezeu pe primul loc în căminul lor, care își învață copiii că frica de Domnul este începutul înțelepciunii, aduc slavă lui Dumnezeu înaintea îngerilor și a oamenilor, prezentând lumii o familie ordonată, disciplinată, o familie care Îl iubește și este supusă lui Dumnezeu, și nu răzvrătită împotriva Lui. Domnul Hristos nu este un străin în casa lor; Numele Lui este un nume ce face parte din familie, un nume amintit cu reverență, un nume căruia I se aduce slavă. Îngerii își găsesc plăcerea în căminul în care domnește Dumnezeu ca persoană supremă, iar copiii sunt învățați să respecte religia, Biblia și pe Creatorul lor. Aceste familii pot face apel la făgăduința: „Voi cinsti pe cei ce Mă cinstesc.” ²⁵

[323]

Cum este adus Domnul Hristos în cămin — Când Domnul Hristos își are locul în inimă, El este adus în familie. Tatăl și mama simt importante trăiri în ascultare de Duhul Sfânt, astfel ca îngerii cerești, care slujesc acelor care vor moșteni mântuirea, să-i slujească și pe ei ca învățători în cămin, educându-i și instruindu-i pentru lucrarea de învățare a copiilor lor. În cămin este posibil a avea o mică biserică ce va cinsti și onora pe Răscumpărătorul. ²⁶

Faceți ca religia să fie atractivă — Faceți în așa fel ca viața creștină să fie atrăgătoare. Vorbiți despre țara în care urmașii lui Hristos trebuie să-și asigure cămine. Dacă faceți astfel, Dumnezeu vă va călăuzi copiii în tot adevărul, va sădi în ei dorința de a corespunde pentru locuințele pe care Domnul Hristos S-a dus să le pregătească pentru cei care Îl iubesc. ²⁷

Părinții nu trebuie să-și oblige copiii să aibă o formă de religie, ci ei trebuie să așeze în fața lor principiile veșnice într-o lumină atrăgătoare. ²⁸

Părinții trebuie să facă din religia Domnului Hristos un lucru atractiv prin voioșia lor, curtoazia lor creștină și împreună lor simțire duioasă, plină de milă; totuși, ei trebuie să fie hotărâți în a cere respect și ascultare. Principiile cele drepte trebuie așezate în mintea copilului. ²⁹

Noi trebuie să prezentăm copiilor stimulente pentru a face binele. Argintul și aurul nu sunt suficiente pentru aceasta. Să le descoperim iubirea, îndurarea și harul lui Hristos, valoarea Cuvântului Său și bucuriile celui care biruiește. Prin eforturile de acest fel veți îndeplini o lucrare cu rezultate veșnice. ³⁰

De ce dau greș unii părinți — Unii părinți, deși se consideră oameni religioși, nu-i fac pe copiii lor conștienți de faptul că Dumnezeu așteaptă slujirea și ascultarea noastră, că plăcerea, confortul și înclinațiile noastre nu trebuie să se interpună între cerințele Lui și ei. „Frica de Domnul este începutul înțelepciunii.” Lucrul acesta trebuie urzit în fiecare viață, în fiecare caracter. Concepția corectă referitoare la Dumnezeu, prin cunoașterea Domnului Hristos, care a murit pentru ca noi să putem fi salvați, trebuie imprimată în mintile lor. ³¹

[324]

Poate gândiți că nu aveți timp să faceți toate acestea, însă trebuie să vă faceți timp pentru a vă face lucrarea în familie, altfel Satana va suplini el lipsa. Îndepărtați din viața voastră orice vă împiedică să faceți această lucrare și educați-i pe copiii voștri după porunca lui Dumnezeu. Neglijăți cele vremelnice, mulțumiți-vă în cele materiale cu puțin, însă, de dragul lui Hristos, nu neglijați educația religioasă a voastră și a copiilor voștri. ³²

Fiecare membru al familiei să fie consacrat lui Dumnezeu — Rânduielile date de Moise, privind sărbătoarea Paștelui, sunt pline de semnificație și se aplică atât părinților, cât și copiilor din acest veac al lumii....

Tatăl era rânduit să fie preot al casei, iar dacă tatăl deceda, fiul cel mai mare în viață trebuia să aducă la îndeplinire acel act solemn de stropire a ușorilor casei cu sânge. Acesta constituie un simbol al lucrării care trebuie făcute în fiecare familie. Părinții trebuie să-și adune copiii în casă și să-L prezinte înaintea lor pe Domnul Hristos

ca fiind Paștele lor. Tatăl trebuie să consacre pe fiecare individ din casa sa lui Dumnezeu și să facă acea lucrare reprezentată prin sărbătoarea Paștelui. Este primejdios a lăsa această solemnă datorie pe seama altora.³³

[325] Fie ca părinții creștini să se hotărască să fie credincioși lui Dumnezeu, să-și adune copiii în jurul lor, în casă, și să stropească ușorii cu sânge, recunoscându-L astfel pe Domnul Hristos, ca singurul care poate apăra și salva, astfel ca îngerul nimicitor să treacă mai departe peste acel cămin păstrat cu grijă și apărut. Faceți ca lumea să vadă că o influență mai presus de ce ține de cele omenești este la lucru în cămin. Fie ca părinții să întrețină o legătură vie cu Dumnezeu, să se așeze ei înșiși de partea lui Dumnezeu și să arate prin harul Său ce mare bine poate fi adus la îndeplinire de către Dumnezeu prin părinți.³⁴

¹Manuscript 24b, 1894.

²Letter 8a, 1896.

³Manuscript 89, 1894.

⁴The Signs of the Times, 23 august, 1899.

⁵The Review and Herald, 13 martie, 1894.

⁶Testimonies for the Church 2:701.

⁷The Signs of the Times, 8 aprilie, 1886.

⁸The Signs of the Times, 1 septembrie 1898.

⁹Manuscript 13, 1888.

¹⁰The Signs of the Times, 14 noiembrie, 1892.

¹¹Messages to Young People, 327.

¹²The Signs of the Times, 23 aprilie, 1894.

¹³The Signs of the Times, August 6, 1912 (The Signs of the Times, April 30, 1894).

¹⁴The Review and Herald, April 13, 1897.

¹⁵Manuscript 119, 1899.

¹⁶The Review and Herald, March 13, 1894.

¹⁷The Review and Herald, 13 martie, 1894.

¹⁸The Signs of the Times, August 27, 1912. (The Signs of the Times, May 14, 1894.)

¹⁹The Signs of the Times, April 23, 1912.

²⁰Manuscript 47, 1908.

²¹Letter 90, 1911.

²²The Signs of the Times, April 23, 1912.

²³Manuscript 7, 1899.

²⁴Testimonies for the Church 4:621.

²⁵Idem, 5:424.

²⁶Manuscript 102, 1901.

²⁷The Review and Herald, 29 ianuarie, 1901.

²⁸The Signs of the Times, August 27, 1912. (The Signs of the Times, May 14, 1894.)

²⁹The Review and Herald, 27 iunie, 1899.

³⁰Manuscript 93, 1909.

³¹The Review and Herald, 24 iunie, 1890.

³²Manuscript 12, 1898.

³³The Review and Herald, 21 mai, 1895.

³⁴The Review and Herald, 19 februarie, 1895.

Capitolul 55 — Standarde morale

Satana caută să pervertească instituția căsătoriei — A fost planul bine studiat al lui Satana (în veacul antediluvian) de a perverti instituția căsătoriei, de a slăbi obligația acesteia și de a-i diminua caracterul sacru; pentru că pe nici o altă cale mai sigură nu ar fi putut el deforma mai bine chipul lui Dumnezeu în om și deschide ușa către nenorocire și viciu. ¹

Satana cunoaște foarte bine materialul cu care are de-a face în inima omului. El cunoaște — căci le-a studiat cu o intensitate diabolică timp de mii de ani — punctele cel mai ușor de cucerit din fiecare caracter; și, de-a lungul multor generații la rând, el a lucrat să-i distrugă pe cei mai puternici bărbați, prinți în Israel, prin aceleași ispite care au avut așa mare succes la Baal-Peor. De-a lungul veacurilor, au existat atâtea caractere ruinate care au eșuat pe stâncile indulgenței senzuale. ²

Tragedie în Israel — Nelegiuirea care a atras judecățile lui Dumnezeu asupra lui Israel a fost imoralitatea. Impertinența femeilor de a atrage suflete în cursă nu s-a sfârșit la Baal-Peor. În ciuda pedepselor primite de păcătoșii din Israel, aceeași crimă a fost repetată de multe ori. Satana era din ce în ce mai activ, căutând să-l nimicească pe Israel cu desăvârșire. ³

Practicarea imoralității de către evrei a dus la ceea ce nici toată strategia popoarelor și nici descântecul lui Balaam nu au putut face. Ei s-au despărțit de Dumnezeul lor. Scutul și protecția au fost îndepărtate de la ei. Dumnezeu a devenit vrăjmașul lor. Astfel, mulți dintre cei de viță nobilă și mulți din popor s-au făcut vinovați de imoralitate în așa măsură, încât aceasta a devenit păcat național, deoarece mânia lui Dumnezeu s-a extins asupra întregii adunări. ⁴

Istoria se repetă — Spre încheierea istoriei acestui pământ, Satana va lucra cu toate puterile lui, în același fel și cu aceleași ispite cu care a amăgit pe vechiul Israel chiar înainte de intrarea în țara Făgăduită. El va întinde capcane acelor care pretind că păzesc poruncile lui Dumnezeu și care sunt aproape de hotarul Canaanului

ceresc. El va lucra din răsuputeri pentru a prinde sufletele în cursă și a-i ataca pe cei ce pretind a fi din poporul lui Dumnezeu în punctele lor cele mai slabe. Pe aceia care nu și-au supus patimile josnice puterilor nobile din ființa lor, pe aceia care au permis minții lor să plutească pe canalul îngăduinței patimilor josnice, firești, Satana este hotărât să-i nimicească cu ispitele sale — să le pângărească sufletele prin imoralitate. El nu se mulțumește cu ținte ușoare, neînsemnate, ci își folosește capcanele prin aceia pe care îi poate enumera între agenții săi, pentru a-i ademini pe oameni să-și îngăduie lucruri care sunt condamnate de Legea lui Dumnezeu. Și bărbați din poziții de răspundere, care propovăduiesc cerințele Legii lui Dumnezeu, ale căror guri sunt pline cu argumente în apărarea Legii Sale, asupra cărora Satana și-a pornit raidul — asupra unora ca aceștia el tabără cu puterile sale diabolice și cu agenții săi care nu au tihnă, atacându-i în punctele slabe din caracterul lor, știind că cine este vinovat într-un singur punct este vinovat în toate, obținând astfel stăpânire asupra întregii ființe a omului. Minte, sufletul, trupul și conștiința sunt implicate în această lucrare de ruinare. Dacă bărbatul respectiv a fost un sol al neprihănirii și a avut multă lumină sau dacă Domnul l-a folosit ca pe o unealtă deosebită a Lui, pentru cauza adevărului, cât de mare este atunci triumful lui Satana! Cât de mult tresaltă el! Și cât de mult este dezonorat Dumnezeu!⁵

Răspândirea imoralității astăzi — Mi-a fost prezentat un tablou teribil al stării existente în lume. Imoralitatea abundă pretutindeni. Imoralitatea este păcatul special al acestui veac. Niciodată nu și-a înălțat viciul capul lui respingător cu atâta obrăznicie ca acum. Oamenii parcă sunt amortiți, iar cei care iubesc virtutea și adevărata bunătate sunt aproape descurajați datorită obrăzniciei și răspândirii acesteia. Nelegiuirea care abundă nu se limitează numai la cei necredincioși și batjocoritori. Ar fi fost bine să fie așa, însă nu este așa. Mulți bărbați și femei, care susțin religia lui Hristos, sunt vinovați. Chiar unii dintre cei care mărturisesc că așteaptă venirea Lui nu sunt mai pregătiți pentru acel eveniment decât Satana însuși. Ei nu s-au curățit de orice întinare. Ei au făcut atât de mult pe plac firii lor, încât este natural ca gândurile lor să fie necurate și imaginația lor coruptă. Este la fel de imposibil ca mintea lor să cugete la lucruri curate și sfinte, cum este pentru cascada Niagara să-și schimbe cursul și apele să curgă în susul curentului.... Fiecare

[328]

creștin va trebui să învețe să-și înfrâneze patimile și să fie condus de principii. Dacă nu face acest lucru, el nu este demn de numele de creștin. ⁶

Sentimentalismul bolnav abundă. Bărbați căsătorii primesc complimente din partea unor femei căsătorite sau necăsătorite; femeile, de asemenea, par a fi fermecate și a-și pierde judecata, discernământul spiritual și bunul simț; ele fac întocmai acele lucruri pe care Cuvântul lui Dumnezeu le condamnă, pe care mărturiile Spiritului lui Dumnezeu le condamnă. Avertizările și muștrările se află în fața lor în mod limpede și totuși ele merg pe aceeași cale pe care au mers alții înaintea lor. Este un fel de joc fără minte în care s-au prins. Satana le conduce spre ruină, punând în primejdie cauza lui Dumnezeu, răstignindu-L din nou pe Fiul lui Dumnezeu și punând asupra Lui vădită ocară. ⁷

[329] Ignoranța, iubirea de plăceri și obiceiurile păcătoase, care întinează sufletul, trupul și spiritul, fac ca lumea să fie plină de lepră morală; o malarie morală, mortală, distruge mii și zeci de mii. Ce trebuie făcut pentru a ne salva tinerii? Noi putem face puțin, însă Dumnezeu este viu. El domnește și El este Cel care poate face mult. ⁸

Poporul lui Dumnezeu în contrast cu lumea — Libertinismul acestui veac corupt nu trebuie să constituie un criteriu pentru urmașii Domnului Hristos. Aceste etalări moderne de familiaritate nu trebuie să existe printre creștinii care tânjesc după nemurire. Dacă desfrâu, destrăbălarea, adulterul, nelegiuirea și crima sunt la ordinea zilei printre cei care nu cunosc adevărul și care refuză să fie călăuziți de principiile Cuvântului lui Dumnezeu, cât de important este atunci ca acea clasă de oameni, care mărturisesc a fi urmași ai lui Hristos, atât de strâns legați de Dumnezeu și de îngeri, să le arate acestora o cale mai bună, mai nobilă! Cât de important este ca, prin castitatea și virtutea lor, ei să fie în contrast marcant față de acea clasă stăpânită de patimi josnice! ⁹

Pericolele și primejdiile se înmulțesc — În acest veac degenerat, mulți sunt atât de orbiți de păcătoșenia păcatului, încât ei aleg o viață destrăbălată, pentru că aceasta este înclinația firească pervertită a inimii lor. În loc de a se privi în oglinda Legii lui Dumnezeu și a-și aduce inimile și caracterele în conformitate cu standardul lui Dumnezeu, ei îngăduie agenților lui Satana să înalțe standardul acestuia

în inimile lor. Oameni corupți socotesc că este mai bine a interpreta Scripturile după bunul lor plac pentru a-și susține nelegiuirea decât să renunțe la păcat și să aibă o inimă și o viață curată.

Sunt mai mulți oameni de acest fel decât ne putem imagina, și ei se vor înmulți pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului. ¹⁰

Când puterea plină de vrajă a lui Satana ia în stăpânire o persoană, Dumnezeu este uitat, iar omul întinat este ridicat în slăvi. Desfrâul tănuit este practicat de aceste suflete amăgite ca o virtute. Acesta este de fapt un fel de vrăjitorie.... Există întotdeauna o putere plină de vrajă în nelegiuire și destrăbălare. Mintește este atât de înșelată, încât nu poate judeca în mod inteligent, iar o iluzie continuă o îndepărtează de curăție. Vederea spirituală devine încetșoșată și persoane cu un moral nealterat până atunci ajung în stare confuză sub amăgirea sofistăriei acelor agenți ai lui Satana care pretind a fi soli ai luminii. Tocmai această iluzie este ceea ce dă putere acestor agenți. Dacă s-ar arăta cu obrăznicie și și-ar face avansurile în mod deschis, ei ar fi respinși fără vreun moment de ezitare; însă ei lucrează pentru ca să câștige mai întâi simpatie și să-și asigure încrederea că sunt oameni ai lui Dumnezeu, sfinți care se sacrifică. Apoi, în calitate de soli speciali, ei își încep opera lor de artă — aceea de a îndepărta sufletele de pe calea dreptății, încercând să facă fără valoare Legea lui Dumnezeu. ¹¹

[330]

Atât bărbații, cât și femeile să-și păstreze locul și să trăiască fără reproș — Mintește unui bărbat sau a unei femei nu coboară într-o singură clipă de la curăție și sfințenie la depravare, întinare și nelegiuire. Se cere timp pentru ca omul să ajungă asemenea Divinității, și tot în timp se petrece degradarea celor creați după chipul lui Dumnezeu într-o stare brută sau satanică. Prin privire, noi suntem schimbați. Deși întocmit după chipul Făcătorului Său, omul își poate educa astfel mințe, încât păcatul, pe care odinioară îl detesta, va deveni o plăcere pentru el. Când încetează să vegheze și să se roage, el încetează să-și păzească cetatea, inima, și se angajează în păcat și nelegiuire. Mintește se degradează și este imposibil să o ridice din această stare de corupție, în timp ce ea este educată să înrobească puterile morale și intelectuale și să le aducă în supunere față de pasiunile josnice. Trebuie declarat război continuu minții, cu înclinații firești, carnale; iar noi trebuie să fim ajutați de influența

[331]

curățitoare a harului lui Dumnezeu, care va atrage mintea spre cele de sus și o va deprinde să cugete asupra lucrurilor curate și sfinte. ¹²

Nu există siguranță pentru om, tânăr sau bătrân, decât dacă simte nevoia de a-L căuta pe Dumnezeu pentru sfat, la fiecare pas. Numai aceia care mențin o strânsă comuniune cu Dumnezeu vor învăța să-i apropie pe oameni, așa cum îi prețuiește El, și să prețuiască lucrurile curate, bune, umile și modeste. Mintea trebuie apărată așa cum a fost cea a lui Iosif. Atunci ispitele de îndepărtare de integritate vor fi întâmpinate cu hotărâre: „Cum aş putea să fac un rău atât de mare și să păcătuesc împotriva lui Dumnezeu?” Cea mai puternică ispită nu este scuză pentru păcat. Oricât de mare ar fi presiunea care este exercitată asupra ta, păcatul este un act pe care îl comiți pentru că tu ai ales astfel. Locul de unde pornește dificultatea este inima nerenăscută. ¹³

Având în vedere toate primejdiile care sunt în aceste vremuri, nu ar trebui oare ca noi, poporul păzitor al poruncilor lui Dumnezeu, să îndepărtăm din mijlocul nostru orice păcat, orice nedreptate, orice perversitate? Nu ar trebui oare ca femeile care mărturisesc că sunt de partea adevărului să se păzească cu toată puterea, în așa fel ca să nu încurajeze în nici un fel familiaritatea nepermisă? Ele pot închide multe uși ale ispitei, dacă își vor păzi în orice vreme cu strictețe felul de comportare. ¹⁴

Femeile trebuie să țină sus standardul conduitei — Scriu cu inima tristă că femeile din acest veac, atât cele căsătorite, cât și cele necăsătorite, prea adesea nu dovedesc acea rezervă care este necesară. Ele se poartă ca niște femei ușoare. Ele încurajează atențiile din partea bărbaților singuri sau căsătoriți, iar cei care sunt slabi în ce privește tăria morală vor fi ademeniți. Aceste lucruri, dacă sunt îngăduite, amortează simțurile morale și orbesc mintea în așa fel, încât nelegiuirea nu mai apare păcătoasă.

[332] Sunt trezite anumite gânduri, lucru care nu s-ar fi petrecut dacă femeia și-ar fi păstrat locul cu toată modestia și sobrietatea. S-ar putea ca scopul sau motivul ei să nu fi fost păcătos, însă ea a încurajat bărbați care sunt ușor ispitiți și care au nevoie de tot ajutorul din partea celor din preajma lor. Mult rău poate fi evitat dacă suntem circumspecți, rezervați, nu ne îngăduim libertăți, nu primim atenții nepermise, ci menținem un nivel al moralității și demnității. ¹⁵

De mult timp trebuia să mă adresez surorilor și să le spun că, în conformitate cu ceea ce Domnul a socotit potrivit să-mi arate din când în când, sunt mari greșeli printre ele în acest sens. Ele nu sunt precaute să se abțină de la orice se pare că este rău. Ele nu sunt cu totul circumspecte în comportamentul lor, așa cum sunt femeile evlavioase. Cuvintele lor nu sunt selectate și alese, așa cum ar trebui să fie cele ale femeilor care au primit harul lui Dumnezeu. Ele sunt prea familiare cu frații lor. Ele zăbovesc în preajma lor, se apleacă spre ei și le place în societatea lor. Ele se simt mult onorate când li se acordă atenție.

Potrivit cu lumina pe care mi-a dat-o Domnul, surorile noastre ar trebui să procedeze altfel. Ar trebui să fie mai rezervate, să manifeste mai puțină îndrăzneală și să încurajeze „sfiala și sobrietatea”. Atât bărbații, cât și femeile își îngăduie prea multe discuții joviale. Femeile care pretind că sunt evlavioase își îngăduie prea mult vorbele de duh, glumele și râsul. Acest lucru este deplasat și întristează Duhul lui Dumnezeu. Aceste manifestări dau pe față lipsa curăției creștine. Ei nu își întăresc sufletul de partea lui Dumnezeu, ci aduc mult întuneric; ei alungă îngerii cerești, curați și sfinți, și îi cheamă pe aceia care îi conduc spre aceste rele până la cel mai de jos nivel.¹⁶

Prea adesea, femeile sunt ispititorii. Sub un pretext sau altul, ele câștigă atenția bărbaților, căsătoriți sau necăsătoriți, și îi ispitesc până când calcă Legea lui Dumnezeu și sufletele lor sunt în primejdie.... Dacă femeile ar dori să-și înobileze viețile și să devină conlucrătoare cu Hristos, ar exista mai puține pericole datorită influenței lor; însă în starea lor prezentă, de nepăsare față de responsabilitățile căminului și cerințele lui Dumnezeu față de ele, influența lor este adesea puternică în direcția opusă, puterile lor sunt pipernicite, iar lucrarea lor nu poartă amprenta divină.¹⁷

[333]

Sunt atât de multe domnișoare și femei îndrăznețe, obraznice, care au acea însușire de a atrage atenția asupra lor însele, de a se așeza în compania bărbaților tineri, de a-i curta și a le atrage atenția, de a flirta atât cu bărbații căsătoriți, cât și cu cei necăsătoriți, încât dacă n-ați avea privirea îndreptată către Domnul Hristos, tare ca oțelul, ați fi atrași în plasa lui Satana.¹⁸

Ca ambasador al lui Hristos, vă implor pe voi, care pretindeți că susțineți adevărul prezent, să respingeți cu hotărâre orice avans

făcut către necurăție și să părăsiți societatea acelor care pun la cale ademeniri necurate. Să vă fie silă de aceste păcate care pângăresc și să arătați față de ele cea mai mare ură. Fugiți din preajma acelor care, chiar prin conversație numai, ar îndrepta mintea pe un asemenea făgaș, „căci din prisosul inimii vorbește gura...”

Nici măcar pentru o clipă să nu îngăduiți ispita necurată, ascunsă, căci chiar și aceasta ar mânji sufletul, așa cum apa murdară murdărește canalul prin care curge. ¹⁹

O femeie care îngăduie un cuvânt nevirtuos sau face insinuări în așa fel, ca asemenea cuvinte să fie rostite în prezența ei, nu este pe placul lui Dumnezeu; aceea care îngăduie un comportament ușuratic sau ademeniri necurate nu își păstrează asemănarea cu divinul. ²⁰

[334]

Protejați printr-un cerc sacru al curăției — Surorile noastre ar trebui să încurajeze adevărata modestie; ele nu trebuie să fie îndrăznețe, vorbărețe și să facă avansuri, ci modeste și rezervate, zăbavnice la vorbire. Ele pot fi amabile, binevoitoare. A fi blând, milos, iertător și umil înseamnă a deveni pe placul lui Dumnezeu. Dacă vor fi astfel, ele nu vor fi împovărate cu atenții necuviincioase din partea bărbaților din biserică sau din afara ei. Toți vor simți că există un cerc sacru de curăție în jurul acestor femei temătoare de Dumnezeu, care le protejează de orice lucruri nepermise.

Există unele femei care pretind a fi evlavioase, care își îngăduie o libertate vulgară, necontrolată în maniere, care conduc spre rău și spre păcat. Însă acele femei, ale căror minți și inimi zăbovesc prin meditație asupra acelor subiecte care fortifică curăția vieții și care înalță sufletul spre comuniunea cu Dumnezeu, nu vor fi ușor abătute de pe cărarea dreptății și virtuții. Unele ca acestea vor fi întărite împotriva sofistăriilor lui Satana; ele vor fi pregătite să facă față tacticilor lui seducătoare. ²¹

Fac apel la voi, ca urmași ai lui Hristos, să faceți din aceasta o profesiune înaltă, și anume să prețuiți nestemata perlă a modestiei. Aceasta ne apără virtutea. ²²

Controlați gândurile — Ar trebui să vă țineți sub control gândurile. Aceasta nu este o sarcină ușoară; nu puteți realiza acest lucru fără efort serios. Și totuși, Dumnezeu cere acest lucru din partea voastră; aceasta este o datorie a fiecărei ființe responsabile. Veți da socoteală lui Dumnezeu pentru gândurile voastre. Dacă vă îngăduiți închipuiri deșarte, permițând minții să zăbovească asupra subiecte-

lor necurate, voi sunteți, într-o anumită măsură, la fel de vinovați înaintea lui Dumnezeu ca și în cazul în care gândurile voastre ar fi fost transpuse în faptă. Ceea ce a împiedicat acțiunea nu a fost, de fapt, decât lipsa ocaziei favorabile. Starea de reverie atât în timpul zilei, cât și al nopții, de himeră, este dăunătoare și constituie un obicei extrem de periculos. Odată instalată, este aproape imposibil să întrerupi un asemenea obicei și să canalizezi gândurile spre subiecte curate, sfinte, înălțătoare. ²³

[335]

Feriți-vă de lingșire — Sunt îndurerată când văd bărbați lăudați, lingșiți și răsfățați! Dumnezeu mi-a descoperit că cei care primesc aceste atenții nu sunt demni de a lua Numele Lui pe buze; însă ei sunt lăudați și mult stimați de ființe mărginite, care judecă doar după înfățișarea exterioară. Surorile mele, nu răsfățați și nu lingșiți niciodată pe bietii bărbați, slabi și ușor de abătut, fie tineri, fie bătrâni, căsătoriți sau necăsătoriți. Voi nu le cunoașteți slăbiciunile și voi nu știți că tocmai aceste atenții și această laudă excesivă poate duce la ruina lor. Sunt alarmată de nesăbuinta, lipsa de înțelepciune, pe care mulți o manifestă în această privință.

Bărbații care fac lucrarea lui Dumnezeu, în a căror inimă locuiește Domnul Hristos, nu vor coborî standardul moralității, ci vor căuta întotdeauna să-l înalțe. Ei nu-și vor găsi plăcerea în lingșirile femeilor sau în a fi răsfățați de către acestea. Fie ca bărbații, atât cei singuri, cât și cei căsătoriți, să spună: „La o parte! Nu voi da niciodată nici cea mai mică ocazie ca bunul meu nume să fie vorbit de rău. Numele meu bun este un capital de valoare mai mare decât aurul sau argintul. Lasă-mă să-l păstrez neatins. Dacă oamenii atacă acest nume, nu este pentru că eu le-am oferit ocazia să facă astfel, ci au același motiv pentru care L-au vorbit de rău pe Hristos — pentru că ei au urât curăția și sfințenia caracterului Său, deoarece aceasta constituie o continuă mustrare la adresa lor.” ²⁴

Dacă slujitorul lui Dumnezeu ispitește — Cele mai mici insinuări, din orice sursă ar veni cu invitația de a fi îngăduitoare față de păcat sau de a permite lucruri inadmisibile, oricât de neînsemnate ar părea, trebuie detestate și considerate ca fiind cele mai grave insulte care pot fi aduse demnității voastre ca femei. Sărutul pe obraz, într-un moment și loc nepotrivit, trebuie să vă determine să respingeți cu dezgust pe emisarul lui Satana. Dacă este din partea unuia dintr-o poziție înaltă, care are de-a face cu lucrurile sfinte,

[336]

păcatul este de zece ori mai mare și ar trebui să o conducă pe femeia sau tânăra temătoare de Dumnezeu să-l respingă cu oroare, nu numai datorită păcatului în care ar fi vrut să o atragă, ci datorită ipocriziei și ticăloșiei unuia pe care oamenii îl respectă și cinstesc, ca fiind slujitorul lui Dumnezeu. ²⁵

Dacă un slujitor al Evangheliei nu-și stăpânește patimile josnice, dacă el dă greș în a urma exemplul apostolului, dezonorându-și astfel profesia și credința, mergând până la a fi îngăduitor față de păcat, surorile noastre, care doresc să fie evlavioase, nu trebuie să se amăgească nici o clipă cu gândul că acel păcat sau nelegiuire își pierde din păcătoșenie, pentru că este comis de un slujitor al Evangheliei. Faptul că bărbații din poziții de răspundere se complac în păcat nu trebuie să micșoreze în mintea nimănui vinovăția și grozăvia păcatului. Păcatul trebuie privit exact așa cum este — păcătos, dezgustător — și trebuie privit așa cum fusese privit ca până atunci; iar mințile curate și nobile trebuie să urască și să evite pe cel care se complac în păcat, tot așa ca și cum ar fugi de un șarpe a cărui mușcătură este mortală. Dacă surorile ar fi nobile și ar poseda curăție a inimii, orice fel de avansuri spre destrăbălare, fie chiar și din partea slujitorului Evangheliei, ar fi respinse cu atâta hotărâre, încât n-ar mai exista niciodată vreo tentativă de repetare. ²⁶

Fiți credincioși în legământul căsătoriei — Cât de atent ar trebui să fie soțul și tatăl în a-și menține credincioșia în legământul căsătoriei! Cât de circumspect ar trebuie să fie el în felul lui de a fi, pentru a nu stârni în mintea tinerelor sau a femeilor căsătorite gânduri care nu sunt în concordanță cu standardul cel înalt și sfânt — poruncile lui Dumnezeu! Poruncile lui Hristos sunt extrem de cuprinzătoare, vizând chiar și gândurile, intențiile și scopurile ascunse ale inimii. În acest punct, mulți sunt vinovați. Închipuirile inimii lor nu sunt curate și sfinte, așa cum cere Dumnezeu; și oricât de înaltă ar fi chemarea lor, oricât de talentați ar fi, Domnul va consemna nelegiuirea în dreptul lor și îi va socoti cu mult mai vinovați și vrednici de mânia Lui decât aceia care au mai puține talente, mai puțină lumină, mai puțină influență. ²⁷

Bărbaților căsătoriți le spun: Respect și dragoste datorati soțiilor voastre, mamelor copiilor voștri. Atenția voastră trebuie îndreptată către ele, iar gândurile voastre trebuie să zăbovească asupra unor planuri făcute pentru fericirea lor. ²⁸

Mi-au fost arătate familii în care soțul și tatăl nu și-a păstrat acea bărbăție demnă, rezervată, de bărbat asemenea lui Dumnezeu, care îi stă bine unui urmaș al lui Hristos. El nu a fost bun, amabil și curtenitor față de soția sa așa cum ar fi trebuit să fie, căci a promis înaintea lui Dumnezeu și a îngerilor să o iubească, să o cinstească atâta timp cât vor trăi. Fata angajată pentru treburile gospodăriei se simțea în largul ei, liberă, îndrăzneată în înfățișare și avansuri afective, iar el era încântat, până la a-și pierde capul. Față de soția sa nu mai manifesta iubire și nu mai era atent cu ea ca înainte. Cu siguranță, Satana era la lucru acolo. Respectați-vă persoanele angajate la lucru, tratați-le cu bunătate, considerație, însă nu mergeți mai departe. Comportamentul să vă fie de o așa manieră, încât să nu stârnească avansuri spre familiaritate din partea lor.²⁹

Mențineți intimitatea familiei — Oh, cât de multe vieți sunt amărâte prin dărâmarea zidurilor care împrejmuiesc intimitatea fiecărei familii, care au menirea să-i apere curăția și sfințenia! Soția acordă încredere unei a treia persoane, căreia îi destăinuie lucruri care țin de intimitatea familiei ei. Aceasta este o invenție a lui Satana de a înstrăina inimile soțului și soției. Oh, de ar înceta aceasta! De câte neazuri ar fi scutită lumea! Fiecare să zăvorască în inima sa greșelile celuilalt. Spuneți-vă necazurile numai lui Dumnezeu. El vă poate da sfaturi drepte și o consolare sigură, care este curată, fără amărăciune.³⁰

[338]

Când o femeie vorbește despre necazurile familiei ei sau se plânge de soțul ei unui alt bărbat, ea încalcă legământul căsătoriei; ea își dezonoarează soțul și îndepartează zidul ridicat pentru a apăra sfințenia căsătoriei; ea deschide larg ușa și îl invită pe Satana să intre cu ispitirile lui ascunse. Aceasta este tocmai ceea ce vrea Satana. Atunci când o femeie merge la un frate creștin cu toată povestea necazurilor, dezamăgirilor și suferințelor ei, acesta trebuie să o sfătuiască întotdeauna ca, dacă simte că trebuie să vorbească despre necazurile ei cuiva, atunci să aleagă drept persoane confidente femei, și atunci nu va fi nici o aparență de rău care să pună cauza lui Dumnezeu într-o lumină nepotrivită.³¹

Cum să ne ferim de abateri — Mă adresez poporului nostru. Dacă vă apropiați tot mai mult de Isus și căutați să vă faceți bine profesia, printr-o viață ordonată și o conversație cuviincioasă, picioarele voastre vor fi ferite de a se abate pe cărări greșite. Dacă ați veghea,

[339]

dacă ați veghea mereu cu rugăciune, dacă ați face totul ca și când ați fi în prezența lui Dumnezeu, nu veți ajunge să cedați în fața ispitei și puteți nădăjdui că veți fi păstrați curăți, fără pată, fără mânjitură, până la sfârșit. Dacă vă păstrați încrederea neclintită de la început până la sfârșit, căile voastre vor fi întotdeauna întemeiate pe Dumnezeu; și ceea ce harul a început, slava va încununa în Împărăția Dumnezeului nostru. Roadă Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor; împotriva acestor lucruri nu este lege. Dacă Domnul Hristos locuiește în noi, vom răstigni firea cu poftele și patimile ei.

32

¹Patriarhi și profeti, 338.

²Idem, 457.

³The Review and Herald, 17 mai, 1887.

⁴The Review and Herald, 17 mai, 1887.

⁵The Review and Herald, 17 mai, 1887.

⁶Testimonies for the Church 2:346, 347.

⁷Manuscript 19a, 1890.

⁸Manuscript 8, 1894.

⁹Testimonies for the Church 2:459.

¹⁰Idem, 5:141.

¹¹Idem, 5:142, 143.

¹²Testimonies for the Church 2:478, 479.

¹³Manuscript 19a, 1890.

¹⁴Testimonies for the Church 5:601, 602.

¹⁵Manuscript 4a, 1885.

¹⁶Testimonies for the Church 2:455.

¹⁷Testimonies for the Church 5:596, 597.

¹⁸Medical Ministry 145.

¹⁹Testimonies for the Church 5:146, 147.

²⁰Manuscript 4a, 1885.

²¹Testimonies for the Church 2:456.

²²Testimonies for the Church 2:458.

²³Testimonies for the Church 2:561.

²⁴Testimonies for the Church 5:595.

²⁵Testimonies for the Church 2:458, 459.

²⁶Testimonies for the Church 2:457.

²⁷Testimonies for the Church 5:594, 595.

²⁸Letter 231, 1903.

²⁹Testimonies for the Church 2:461.

³⁰Idem, 462.

³¹Idem, 306.

³²Testimonies for the Church 5:148.

Căsătoria este un contract pentru o viață — În mintea celor tineri, căsătoria este îmbrăcată în romantism și este dificil a o despărți de această trăsătură cu care o acoperă închipuirea și a impresiona mintea cu acel simț al responsabilității care este implicat în legământul căsătoriei. Acest legământ leagă destinele a doi indivizi cu legături pe care nimic, în afară de moarte, nu ar trebui să-i despartă. ¹

Legământului căsătoriei trebuie să i se acorde toată atenția, deoarece căsătoria este un pas făcut pentru o viață întreagă. Atât bărbatul, cât și femeia trebuie să chibzuiască cu seriozitate dacă se pot alipi unul de celălalt și pot trece toate vicisitudinile vieții atât timp cât vor trăi. ²

Domnul Isus a corectat concepții greșite cu privire la căsătorie — La iudei, bărbatului îi era permis să își alunge soția pentru cea mai neînsemnată ofensă, după care femeia era liberă să se mărite din nou. Această practică a dus la multă nenorocire și păcat. În Predica pe de Munte, Domnul Hristos a declarat cu claritate că legătura căsătoriei nu poate fi desfăcută decât în caz de necredincioșie față de jurământul căsătoriei. „Oricine”, a spus El, „își lasă nevasta, afară numai de pricină de curvie, îi dă prilej să preacurvească; și cine va lua de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurvește.”

Când, după aceea, fariseii i-au pus întrebări în legătură cu legitimitatea divorțului, Domnul Isus a îndreptat atenția ascultătorilor Săi înapoi spre instituția căsătoriei, așa cum a fost aceasta rânduită la creațiune. „Datorită împietririi inimii voastre”, a spus El, „a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele; dar de la început nu a fost așa.” El le-a îndreptat gândurile spre acele zile binecuvântate din Eden, când Dumnezeu a spus că toate lucrurile erau „foarte bune”. Din acel timp își aveau originea căsătoria și Sabatul, două instituții gemene, pentru slava lui Dumnezeu și folosul omenirii. Atunci când Creatorul a unit mâinile perechii sfinte, în legământul căsătoriei, spunând: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa

și amândoi vor fi una”, El a enunțat de fapt legea căsătoriei pentru toți fiii lui Adam, de la el până la sfârșitul timpului. Ceea ce Însuși Tatăl cel veșnic a declarat a fi bun a constituit legea celei mai mari binecuvântări și dezvoltări pentru om.³

Domnul Isus a venit în această lume pentru a corecta greșeli și pentru a reface în om chipul moral al lui Dumnezeu. În mintea învățătorilor lui Israel se cuibăriseră simțăminte greșite cu privire la căsătorie. Ei făceau fără efect instituția sfântă a căsătoriei. Bărbații deveniseră atât de neînduplecați, fără inimă, încât pentru cele mai neînsemnate motive își lăsau nevestele sau le luau copiii și le alungau. Aceasta era socotită o mare rușine, dezonoare, și era adesea însoțită de cea mai acută suferință de partea celei părăsite.

Domnul Hristos a venit pentru a corecta aceste rele, prima Sa misiune fiind făcută cu ocazia unei nunți. Astfel, El a arătat lumii că instituția căsătoriei, atunci când este păstrată în curăție, nu este pângărită, ci este o instituție sacră.⁴

Sfat pentru cel ce se gândește la divorț — Ideile tale cu privire la relațiile din cadrul căsătoriei au fost greșite. Nimic altceva decât pângărirea patului conjugal nu poate desface sau anula jurământul căsătoriei. Noi trăim vremuri pline de primejdii, când nu ne putem bizui pe nimic altceva decât pe credința tare, neșovăitoare, în Isus Hristos. Nu există inimă care să nu poată fi înstrăinată de Dumnezeu prin planurile puse la cale de Satana, dacă nu veghează și nu se roagă.

Ai fi fost mai sănătos dacă mintea ta ar fi avut pace și odihnă; însă aceasta a ajuns confuză și dezechilibrată și ai început să gândești incorect cu privire la divorț. Vederile tale nu pot fi susținute de pe terenul de pe care judeci tu. Bărbații nu au libertatea de a-și face un standard propriu de lege pentru ei înșiși, dând astfel la o parte și evitând Legea lui Dumnezeu, făcând pe plac propriilor lor înclinații. Ei trebuie să ajungă la standardul moral cel mai înalt de neprihănire al lui Dumnezeu.... [342]

Dumnezeu a îngăduit un singur motiv pentru care o soție își poate lăsa soțul sau un soț își poate lăsa soția, și acesta este adulterul. Fie ca acest temei să fie luat în atenție cu rugăciune.⁵

Sfat pentru un cuplu despărțit — Fratele meu, sora mea, de câtva timp voi nu mai locuiți împreună. N-ar fi trebuit să apucați această cale, dacă amândoi ați fi cultivat răbdarea, bunătatea și stă-

[343]

pânirea de sine, care trebuie să existe întotdeauna în relația dintre soț și soție. Nici unul dintre voi n-ar fi trebuit să vă impuneți voința și să încercați să realizați propriile idei și planuri, oricare ar fi consecințele. Nici unul n-ar fi trebuit să facă doar ceea ce-i place lui. Fie ca influența transformatoare, puterea Duhului Sfânt de a supune, să lucreze asupra inimilor voastre și să vă facă în stare să vă creșteți copiii. ...Cereți ajutor Tatălui vostru ceresc ca să vă ferească de a ceda în fața ispitei de a vorbi cu nerăbdare, asprime sau încăpățănare celuilalt, soțul față de soție și soția față de soț. Amândoi aveți caractere nedesăvârșite. Din cauză că nu ați fost supuși lui Dumnezeu, comportamentul vostru unul față de celălalt a fost neînțelept.

Vă implor să vă supuneți lui Dumnezeu. Când sunteți ispitiți să vorbiți în mod provocator, stăpâniți-vă și nu spuneți nimic. Veți fi ispitiți în acest punct, deoarece niciodată nu ați biruit această trăsătură de caracter, care este de condamnat. Orice obicei greșit trebuie biruit. Consacrați-vă pe deplin lui Dumnezeu. Cădeți pe Stâncă — Isus Hristos — și fiți zdrobiți. Ca soț și soție, disciplinați-vă pe voi înșivă. Mergeți la Hristos pentru ajutor. El vă va oferi cu bunăvoință iubirea sa divină, harul Său, care nu vă costă nimic....

Pocăiți-vă înaintea lui Dumnezeu pentru calea pe care ați pornit. Ajungeți la o înțelegere și reuniți-vă ca soț și soție. Dați la o parte experiența neplăcută, nefericită, din viața voastră trecută. Prindeți curaj, cu ajutorul Domnului. Închideți ferestrele sufletului spre pământ și deschideți-le spre ceruri. Dacă vă ridicați glasurile în rugăciune către cer pentru lumină, Domnul Isus, care este lumină și viață, pace și bucurie, vă va auzi strigătul. El, Soarele Neprihănirii, va străluci în încăperile minții voastre, luminând templul sufletului. Dacă spuneți bun venit strălucirii prezenței Sale în căminul vostru, nu veți rosti cuvinte care să producă simțăminte de nefericire. ⁶

Către o soție maltrată, într-o situație fără speranță, iremediabilă — Am primit scrisoarea ta, iar ca răspuns la aceasta, îți spun că nu te pot sfătui să te întorci la D, dacă nu vezi schimbări decisive în el. Domnul nu privește cu plăcere ideile pe care le-a avut el în trecut în legătură cu datoria față de soție.... Dacă (el) are încă aceleași puncte de vedere, atunci viitorul nu va fi mai bun decât a fost trecutul pentru tine. El nu știe cum să se poarte cu o soție.

Sunt foarte tristă din această cauză. Îmi pare rău cu adevărat pentru D, însă nu te pot sfătui să treci peste judecata ta, întorcându-

te la el. Îți vorbesc la fel de sincer ca și lui: Va fi periculos pentru tine să te așezi din nou sub dictatura lui. Sperasem că se va schimba....

Domnul înțelege tot ce este legat de experiența ta.... Fii curajoasă cu ajutorul Domnului; El nu te va părăsi și nu te va lăsa. Inima mea simte întru totul cu a ta. ⁷ [344]

Către un soț părăsit — „ia-ți crucea” — Nu știu ce s-ar mai putea face în acest caz și cred că singurul lucru pe care-l poți face tu este să îți lași soția. Dacă este așa de hotărâtă să nu mai trăiască cu tine, amândoi — atât tu, cât și ea — ați fi cei mai nenorociți, dacă ați încerca acest lucru. Din moment ce ea și-a arătat poziția în mod hotărât, nu ai decât să-ți iei crucea și să dovedești că ești bărbat. ⁸

Căsătoriți încă înaintea lui Dumnezeu, deși divorțați — O femeie poate fi divorțată legal de soțul ei și totuși să nu fie divorțată înaintea lui Dumnezeu și în conformitate cu Legea Sa, care este mai presus de cea omenească. Există un singur păcat, și acesta este adulterul, care îl poate situa pe soț, sau pe soție, în poziția de a fi dezlegat în fața lui Dumnezeu. Deși legile țării pot acorda divorțul, totuși ei sunt încă soț și soție, în lumina Bibliei, conform Legii lui Dumnezeu.

Am văzut că sora _____ nu are dreptul să se căsătorească cu un alt bărbat; însă dacă ea, sau oricare altă femeie, obține divorțul în mod legal pe temeiul că soțul ei a fost vinovat de adulter, atunci este liberă să se căsătorească cu cine dorește. ⁹

Despărțirea de un soț necredincios — Dacă soția nu este în credință și este împotriva, soțul nu poate, conform Legii lui Dumnezeu, să o alunge doar pe acest temei. Pentru a fi în armonie cu legea lui Iehova, el trebuie să stea împreună cu ea, cu excepția cazului când ea însăși alege să plece. El poate suferi împotrivire, poate fi nedreptățit și hărțuit în multe feluri, însă va găsi mângâiere, tărie și sprijin în Dumnezeu, care poate acorda harul Său în orice caz fără nădejde. El trebuie să fie un bărbat cu gânduri curate, statornic la principii, și Domnul îi va da înțelepciune în legătură cu ceea ce are de făcut. Judecata sa nu va fi stăpânită de impuls, ci rațiunea va ține frâiele sub control cu mână hotărâtă, astfel ca pofta să fie ținută în frâu. ¹⁰ [345]

O soție îndemnată să-și schimbe purtarea, nu statutul conjugal — Am primit o scrisoare de la soțul tău. Eu spun că există un

singur lucru pentru ca un soț să se poată despărți în mod legitim de soția sa, sau o soție de soțul ei, și acesta este adulterul.

Dacă felul vostru de a fi nu este asemănător cu al celuilalt, oare nu ar fi bine, pentru slava lui Dumnezeu, să vă schimbați fiecare purtarea?

Soțul și soția trebuie să cultive fiecare respectul și iubirea față de celălalt. Ei trebuie să vegheze asupra spiritului, cuvintelor și faptelor lor, astfel ca nimic din ceea ce spun sau din ceea ce fac să nu enerveze sau să-l supere pe celălalt. Fiecare trebuie să aibă grijă de celălalt, făcând tot ce îi stă în putere pentru a spori afecțiunea lor reciprocă.

Mă adresez către amândoi și vă spun să-L căutați pe Domnul. Faceți-vă datoria unul față de celălalt cu iubire și bunătate. Soțul să fie harnic, muncitor, făcând tot ce poate mai bine pentru a-și întreține familia. Acest lucru va atrage respect față de el din partea soției....

Sora mea, tu nu poți fi pe plac lui Dumnezeu dacă menții atitudinea prezentă. Iartă-ți soțul. El este soțul tău și vei fi binecuvântată, dacă te vei strădui să fii o soție respectuoasă, iubitoare. Legea bunătății să fie pe buzele tale. Tu poți și trebuie să-ți schimbi atitudinea. ¹¹

Amândoi aveți nevoie de studiu, ca să știți cum să vă puteți înțelege, în loc de a avea vederi diferite.... Folosirea unor metode blânde, docile, vor avea un efect surprinzător în viața voastră. ¹²

[346] **Adulterul, divorțul și calitatea de membru în biserică** — Cu privire la cazul sorei în necaz, A. G., spunem ca răspuns la întrebările lui _____ că este o trăsătură comună a celor prinși în păcat, cum este cazul soțului ei, că aceștia nu au acel simțământ vădit al ticăloșiei lor. Unii, totuși, au uneori acest simțământ și sunt reintegrați în biserică, însă nu înainte de a redobândi încrederea poporului lui Dumnezeu, după ce au făcut mărturisirea corespunzătoare și după o perioadă de pocăință sinceră. Acest caz prezintă anumite dificultăți, neîntâlnite în alte cazuri, și menționăm doar următoarele:

1. În cazurile de încălcare a poruncii a șaptea, când partea vinovată nu dovedește că s-a pocăit cu adevărat, dacă partea lezată poate obține divorțul, fără a înrăutăți și mai mult prin aceasta situația ei și a copiilor, dacă aceștia există, atunci ea este liberă.

2. Dacă prin divorț partea lezată se expune unei situații și mai grele, nu cunoaștem nici un loc din Scriptură care să o condamne pentru că rămâne în continuare alături de cel vinovat.

3. O reformă poate fi realizată în timp, prin muncă, rugăciune, răbdare, credință și o viață evlavioasă. A trăi cu cineva care a încălcat legământul căsătoriei, îndurând dezonoarea și rușinea celui vinovat, care nu își dă seama de acest lucru, înseamnă o rană care roade sufletul; și totuși, divorțul este o durere de o viață întreagă, simțită de inimă. Dumnezeu să Se îndure de partea nevinovată! Căsătoria trebuie bine cumpănită înainte de a o contracta.

4. De ce, oh, de ce! bărbați și femei, care ar putea fi oameni demni de respect, buni, și ar putea ajunge în cer în cele din urmă, să se vândă diavolului atât de ieftin, să-și rănească prietenii apropiați, să producă rușine familiilor lor, să arunce blam asupra cauzei lui Dumnezeu și să ajungă în iad în cele din urmă? Dumnezeu să aibă milă! De ce oare cei covârșiți de nelegiuire să nu dovedească pocăință, proporțional cu enormitatea neleguirilor, și să nu alerge la Hristos pentru îndurare și vindecare, atât cât este posibil, a rănilor pe care le-au produs?

[347]

5. Însă, dacă ei nu fac ceea ce ar trebui să facă, în cazul în care partea nevinovată și-a pierdut dreptul legal de a divorța, trăind cu cel vinovat, după ce vinovăția acestuia este cunoscută, noi nu considerăm că păcatul rămâne asupra celui nevinovat prin faptul că a rămas alături de cel vinovat sau că dreptul său moral prin abatere este îndoielnic, afară doar de cazul în care sănătatea și viața îi sunt în mare măsură primejduite, prin faptul că rămâne. [Notă: Aceasta este una dintre foarte puținele afirmații făcute în comun de James și Ellen White. Deși a fost semnată de amândoi, este evident că vederile exprimate au aprobarea deplină a Ellenei White. Trebuie observat că redobândirea calității de membru, amintită în paragraful introductiv al acestei secțiuni, nu are în vedere divorțul, ci adulterul. Paragraful respectiv nu se referă deloc la divorț. Menționarea divorțului și a calității de membru în biserică din paragrafele următoare se referă nu la soțul vinovat, ci la soția ofensată, dacă aceasta ar trebui să decidă să divorțeze sau să rămână cu soțul ei. Autorii care au compilat această carte.] ¹³

¹Testimonies for the Church 4:507.

²Letter 17, 1896.

³Thoughts From the Mount of Blessing, 99, 100.

⁴Manuscript 16, 1899.

⁵Letter 8, 1888.

⁶Letter 47, 1902.

⁷Letter 148, 1907.

⁸Letter 40, 1888.

⁹Manuscript 2, 1863.

¹⁰Letter 8, 1888.

¹¹Letter 168, 1901.

¹²Letter 157, 1903.

¹³The Review and Herald, 24 martie, 1868.

Capitolul 57 — Atitudinea față de un soț necredincios

[348]

[Notă: Acest capitol conține multe informații pentru credincioșii care au necazuri și caută sfat. Autorii compilatori]

O soție creștină să-și părăsească soțul necredincios? — Primesc scrisori de la mame, în care acestea își relatează necazurile și îmi cer sfatul. Unul dintre aceste cazuri va fi folosit ca reprezentativ. Soțul și tatăl nu este credincios, iar pentru mamă totul este îngreunat în ce privește educația copiilor ei. Soțul este profan, vulgar și abuziv în limbajul folosit față de ea și îi învață pe copii să nesocotească autoritatea ei. Când mama încearcă să se roage împreună cu copiii, el intră și face gălăgie mare, terminând prin a-L blestema pe Dumnezeu și învălmășind tot felul de epitete stricate despre Biblie. Ea este atât de descurajată, încât viața i-a devenit o povară. Ce bine ar putea face? Care ar fi folosul pentru copiii ei, ca ea să rămână în cămin? Simțind dorința sinceră de a lucra ceva în via Domnului, ea gândește că ar fi mai bine să-și lase familia decât să rămână alături de un soț și un tată care încontinuu îi învață pe copii să nu o respecte și să nu o asculte.

În asemenea cazuri, sfatul meu ar fi pentru voi, mamelor, oricât de mari ar fi necazurile pe care trebuie să le îndurați prin sărăcie, răni și lovituri sufletești, din partea soțului și tatălui aspru și tiran, să nu vă părăsiți copiii, nu-i lăsați pe seama unui tată fără Dumnezeu. Lucrarea voastră trebuie să fie aceea de a contracara lucrarea tatălui, care este în mod evident sub stăpânirea lui Satana. ¹

Dați un exemplu viu de stăpânire se sine — Aveți necazuri, însă e mai bine să conduceți într-un spirit bun pe calea cea dreaptă decât să trageți pe cineva pe această cale. Soțul tău are nevoie să vadă în fiecare zi un exemplu viu de răbdare și stăpânire de sine. Nu precupeți nici un efort pentru a-i fi pe plac, fără însă a ceda față de vreun singur principiu al adevărului....

[349]

Domnul Hristos cere întreaga ființă în serviciul său — inima, sufletul, mintea și puterea. Pe măsură ce îi oferi ceea ce îți cere, Îl

vei reprezenta pe El în caracter. Soțul tău să vadă că Duhul Sfânt lucrează în tine. Fii atentă, grijulie, răbdătoare și stăpână pe tine. Nu-i impune adevărul. Fă-ți datoria așa cum trebuie să și-o facă o soție și vezi apoi dacă inima sa nu este atinsă. Dragostea nu trebuie să înceteze față de soțul tău. Fii pe plac pe orice cale posibilă. Nu lăsa să fii despărțiti datorită convingerilor voastre religioase. Ascultă de Dumnezeu cu toată conștiințiozitatea și fii pe plac soțului tău ori de câte ori se poate....

Fă ca toți să vadă că tu Îl iubești pe Domnul Isus și te încrezi în El. Dovedește soțului tău și prietenilor voștri, credincioși și necredincioși, că tu dorești ca ei să vadă frumusețea adevărului. Însă nu lăsa să se vadă acea neliniște și îngrijorare care adesea strică lucrarea cea bună....

Să nu rostești niciodată vreun cuvânt de reproș sau cicălitore către soțul tău. Uneori, treci prin strâmtorări, însă nu vorbi despre aceste necazuri. Vorbirea muștrătoare doar îți va spori nefericirea. Fii veselă și optimistă. Adu toată strălucirea posibilă în căminul tău și azvârle afară umbrele. Lasă ca razele luminoase ale Soarelui Neprihănit să strălucească în încăperile templului sufletului tău. Atunci mireasma vieții creștine va fi adusă în familia ta. Nu se va mai zăbovi asupra lucrurilor neplăcute, care de multe ori nu conțin adevăr.²

[350] **O soție împovărată sfătuită să fie optimistă** — Acum ai o dublă responsabilitate, pentru că soțul tău și-a întors fața de la Isus....

Știu că ți-e foarte greu să stai pe poziție singură în ce privește propovăduirea Cuvântului. Însă de unde știi tu, o soție, că poate chiar viața ta consecventă, de credință și ascultare, nu-l poate câștiga înapoi la adevăr pe soțul tău? Copiii cei scumpi să fie aduși la Isus. Într-un limbaj simplu, rostii-le cuvintele adevărului. Cântați-le frumos cântece atractive, care să descopere dragostea lui Hristos. Adu-ți copiii la Isus, căci El iubește copilașii.

Fii optimistă. Nu uita că ai un Mângâietor, Duhul Sfânt, trimis de Domnul Hristos. Nu ești niciodată singură. Dacă dai ascultare vocii care îți vorbește acum, dacă vei răspunde fără întârziere Celui care bate la ușa inimii tale: „Intră, Doamne Isus, ca să cinez cu Tine, și Tu cu mine”, Oaspetele ceresc va intra. Când se va realiza acest lucru, există pace și odihnă.³

Mențineți principiile creștine — O familie care nu se închină lui Dumnezeu este precum o corabie fără cârmaci sau fără cârmă în mijlocul mării. Furtuna lovește în aceasta, sparge ce întâlnește în cale și există pericolul ca tot ce este la bord să piară. Prețuiește viața ta și a copiilor tăi, de dragul lui Hristos, căci va trebui să te întâlnești cu ei și cu soțul tău în fața tronului lui Dumnezeu. Principiile tale creștine, neclintite, nu trebuie să slăbească, ci să devină tot mai puternice. Oricât de mult te-ar hărțui și ți s-ar împotrivi soțul, trebuie să dovedești o tărie consecventă, creștină, plină de credincioșie. Și atunci, orice ar spune el, în inimă și cu rațiunea sa, te va respecta, dacă are o inimă de carne. ⁴

Cerințele lui Dumnezeu puse pe primul loc — [Luat din capitoul „Avertizări și muștrări” în care se găsesc mărturiile adresate unor membrii dintr-o anumită comunitate. Acest paragraf urmează unui mesaj adresat fratelui T. — Compilatorii.] Mi-a fost arătată sora.... Ea este iubită de Dumnezeu, însă ținută în robie servilă, teamă, groază, descurajare, îndoială și multă încordare nervoasă. Această soră n-ar trebui să simtă că trebuie să cedeze în ce privește voința ei față de un tânăr fără Dumnezeu, care are și mai puțini ani decât ea. Ea trebuie să nu uite că legătura prin căsătorie nu distruge individualitatea ei. Dumnezeu are cerințe față de ea, mai mari decât orice cerințe omenești. Hristos a cumpărat-o cu propriul Său sânge. Ea nu-și aparține sieși. Ea greșește, nepunându-și toată încrederea în Dumnezeu și cedând față de convingerile ei, conștiința ei, înaintea unui om arogant și tiran, înfierbântat de Satana ori de câte ori majestatea sa diabolică poate lucra cu eficacitate prin el pentru a intimida acest suflet terorizat. De atâtea ori a fost timorată, încât sistemul ei nervos a fost zdruncinat, fiind acum mai degrabă o epavă. Este oare voia Domnului ca această soră să rămână în această stare și Domnul să fie jefuit de serviciul ei? Nu. Căsătoria ei a fost o amăgire a diavolului. Totuși, acum ea trebuie să facă tot ce poate mai bine, să-și trateze soțul cu bunătate și să-l facă fericit, fără a-și călca pe conștiință, căci, dacă el rămâne în această stare de răzvrătire, lumea aceasta este „cerul” pe care-l va avea el. Însă dacă ea se lipsește de privilegiul de a merge la adunare, pentru a fi pe plac unui soț tiran, posedat de diavolul, acest lucru nu este după voia lui Dumnezeu. ⁵

„Și un altul a zis: «Tocmai m-am însurat și nu pot veni.»” Păcatul acestui om nu constă în faptul că s-a căsătorit, ci în faptul că s-a

[351]

[352] căsătorit cu o femeie care i-a îndepărtat mintea de scopurile înalte și mai importante ale vieții. Niciodată bărbatul nu trebuie să îngăduie soției sau familiei să-i îndepărteze gândurile de la Hristos sau să-l determine să refuze să accepte invitația plină de har a Evangheliei. ⁶

Mai bine să salvezi o parte decât să pierzi totul — Frate K., ai avut multe descurajări; însă trebuie să fii serios, hotărât să-ți faci datoria în căminul tău și să-i iei cu tine pe membrii familiei tale, dacă va fi posibil. Să nu precupețești nici un efort în a-i convinge să te însoțească în călătoria către cer. Însă, dacă mama și copiii nu vor să te însoțească, ci mai degrabă caută să te îndepărteze de datoriile și privilegiile religioase, tu trebuie să mergi înainte, chiar dacă mergi singur. Tu trebuie să trăiești în temere de Dumnezeu. Trebuie să faci tot ce-ți stă în putere pentru a participa la adunare, spre a dobândi cât de multă tărie spirituală, căci vei avea nevoie de aceasta în vremurile care vor veni. Avera lui Lot a fost distrusă în întregime. Dacă vei suferi o astfel de pierdere, să nu te descurajezi, iar dacă poți să salvezi doar o parte a familiei tale, este mult mai bine decât să pierzi totul. ⁷

¹Letter 28, 1890.

²Letter 145, 1900.

³Letter 124, 1897.

⁴Letter 76, 1896.

⁵Testimonies for the Church 2:99, 100.

⁶Manuscript 24, 1891.

⁷Testimonies for the Church 4:112, 113.

Viața de familie a pastorului să fie o exemplificare a soliei — Planul lui Dumnezeu este ca cel care îi învață pe alții adevărurile Bibliei să aibă o astfel de viață în căminul său, care să fie o exemplificare a adevărilor pe care le predă. Ceea ce este un om are o mai mare influență decât ceea ce spune. Evlavia în viața de zi cu zi va da putere mărturiei publice. Răbdarea, consecvența și iubirea vor impresiona inimile care nu sunt atinse prin predicare. ¹

Dacă este adusă la îndeplinire în mod corespunzător, educația copiilor pastorului va ilustra lecțiile pe care el le prezintă la amvon. Însă dacă, prin educația greșită pe care o dă copiilor săi, pastorul dovedește incapacitatea de a-și crește și stăpâni copiii, el trebuie să învețe că Dumnezeu îi cere să-și disciplineze copiii înainte de a-și face datoria de a păstori turma lui Dumnezeu. ²

Cea dintâi datorie a lui este față de copiii lui — Datoriile pastorului sunt pretutindeni în jurul lui, atât în preajma lui, cât și mai departe; însă cea dintâi datorie a lui este față de copiii lui. El nu trebuie să se lase atât de absorbit de datoriile din afară, încât să neglijeze instruirea de care au nevoie copiii lui. Poate că el consideră că datoriile sale familiale sunt de mai mică importanță, însă în realitate acestea stau chiar la temelia bunăstării indivizilor și societății. Fericirea bărbaților și femeilor și succesul bisericii depind într-o mare măsură de influența căminului....

Nu există nici o scuză pentru pastor dacă neglijează cercul mai mic din cămin pentru cel mai mare din afară. Bunăstarea spirituală a familiei sale trebuie să fie pe primul loc. În ziua socotelii finale, Dumnezeu îl va întreba ce a făcut pentru a-i câștiga la Hristos pe aceia față de care și-a luat responsabilitatea de a-i aduce pe lume. Un bine oricât de mare făcut pentru alții nu poate anula datoria pe care o are față de Dumnezeu de a îngriji de propriii lui copii. ³

Influența mare a pastorului — În unele cazuri, copiii pastorului sunt cei mai neglijați copii din lume din motivul că tatăl este cu

ei doar puțin timp și ei sunt lăsați să-și aleagă singuri ocupația și distracțiile. ⁴

Răul care izvorăște din necredincioșia părinților este mare în orice împrejurare, însă este de zece ori mai mare atunci când există în familiile acelor care sunt chemați a fi învățători ai poporului. Când aceștia eșuează în a-și stăpâni propriile lor familii, prin propriul lor exemplu, ei îi conduc pe mulți pe o cale greșită. Vinovăția lor este cu atât mai mare decât a altora cu cât poziția lor implică mai multă responsabilitate. ⁵

Soția și copiii în măsură să-i evalueze pietatea — Adevăratul nostru caracter este descoperit nu atât de mult de religia prezentată la amvon, cât de religia pe care o trăim în familie. Soția pastorului, copiii lui și cei angajați ca ajutoare în familia lui sunt cei mai în măsură să-i evalueze evlavia. Un om bun va fi o binecuvântare în familia lui. Soția, copiii săi și cei din preajmă sunt cei mai potriviți să spună acest lucru.

Fraților, aduceți-L pe Domnul Hristos în familie, aduceți-L la amvon și oriunde mergeți. Atunci nu va trebui să insistați în propovăduire, căci veți purta cu voi acreditarea cerească, ce va dovedi tuturor că sunteți slujitori ai lui Hristos. ⁶

Soția pastorului — un ajutor sau o piedică? — Când un bărbat acceptă responsabilitatea de a fi pastor, el acceptă să fie purtătorul de cuvânt al lui Dumnezeu, să ia cuvintele din gura lui Dumnezeu și să le dea poporului. Cât de aproape ar trebui să fie el atunci de Marele Păstor; cât de umil ar trebui să umble el înaintea lui Dumnezeu, să-L înalțe pe Domnul Hristos, iar persoana sa să nu apară! Și cât de important este ca soția sa să aibă un caracter după modelul Bibliei și copiii săi să fie supuși cu toată seriozitatea!

Soția pastorului evanghelic poate fi ori un mare ajutor și o binecuvântare pentru soțul ei, ori o piedică în lucrarea lui. Depinde foarte mult de soție dacă pastorul va prospera zi de zi în sfera utilității sau dacă va rămâne jos, la nivelul obișnuit. ⁷

Am văzut că soțiile predicatorilor trebuie să-și ajute soții în lucrul lor, să fie atente, riguroase în influența pe care o exercită, pentru că de la ele se cere mai mult decât de la alte soții. Îmbrăcămintea lor trebuie să constituie un model. Modul lor de viață, conversațiile lor trebuie să fie un exemplu, care să poarte o mireasmă spre viață, nu spre moarte. Am văzut că ele trebuie să ia o poziție umilă, blândă

și totuși hotărâtă și să nu lase ca discuțiile pe care le poartă să fie îndreptate spre lucruri care nu îndeamnă mintea către cele cerești. Marea lor întrebare trebuie să fie: „Cum îmi pot salva sufletul și cum pot fi eu mijlocul de a-l salva și pe al altora?” Am văzut că nici o lucrare făcută doar cu jumătate de participare a inimii nu este acceptată de Dumnezeu în această privință. El dorește toată inima și tot interesul din partea noastră, dacă nu, ceea ce îi dăm nu valorează nimic. Influența lor vorbește hotărât și fără greș în favoarea adevărului ori împotriva acestuia. Ele ori adună împreună cu Isus, ori risipesc. O soție nesfintită este cel mai mare blestem pe care-l poate avea un pastor. ⁸

Satana este încontinuu la lucru spre a-i descuraja și conduce pe un drum greșit pe pastorii pe care Dumnezeu i-a ales pentru a predica adevărul. Calea cea mai eficientă prin care lucrează el este prin influența căminului, prin tovarășe de viață neconsacrate. Dacă le poate stăpâni mintea, prin aceasta poate avea ușor acces la soți, care lucrează să salveze suflete.... Satana a lucrat mult, punând frâne lucrării pastorilor prin intermediul tovarășelor lor de viață, iubitoare de un trai ușor, tihnit. ⁹

[356]

Îndemn către pastori privind administrarea familiei — Tu ai o lucrare de făcut față de familia ta, pe care nu o poți evita, și în același timp trebuie să-I fii credincios lui Dumnezeu și încrederii acordate ție de către El.... Câmpul Evangheliei este lumea. Tu dorești să semeni câmpul cu adevărul Evangheliei și aștepti ca Dumnezeu să ude sămânța semănată, ca să aducă roadă. Ți s-a încredințat o mică bucată de pământ; însă chiar grădinița din fața casei tale este în paragină; în ea semeni spini și ciulini, în timp ce tu semeni grădinile altora. Aceasta nu este o lucrare mică, ci una măreață. Tu predici Evanghelia altora; fă acest lucru și în casa ta. ¹⁰

Până când nu veți putea fi uniți în lucrarea de creștere corespunzătoare a copilului vostru, e mai bine ca soția să rămână cu copilul în afara scenei de lucru a soțului ei; căci în biserica lui Dumnezeu nu trebuie să se dea un exemplu de educare neglijentă, destrămată, a copiilor.

Am văzut mulți pastori atât de neînțelepți, încât și-au luat cu ei în călătorie copilul nesupus, neascultător. Lucrarea lor de la amvon era contracarată de temperamentul nestăpânit al copiilor lor. ¹¹

[357]

Manifestați interes față de copiii altora — Interesul pentru familia voastră nu trebuie să înăbușe pe cel față de alții. Dacă beneficiați de ospitalitatea fraților voștri, e normal ca ei să aștepte ceva în schimb. Identificați-vă interesele cu cele ale părinților și copiilor și căutați să îndrumați și să binecuvântați. Sfințiți-vă în vederea lucrării lui Dumnezeu și fiți o binecuvântare pentru cei care vă întrețin, conversând cu părinții, dar în nici un caz trecându-i cu vederea pe copii. Să nu aveți simțământul că micuții voștri sunt mai prețioși în ochii lui Dumnezeu decât copiii altora. ¹²

Apel către un fiu de pastor, îndărătnic — Tatăl tău este pastor al Evangheliei, iar Satana lucrează cu cel mai mare zel pentru a-i conduce pe copiii pastorilor să-și dezonoreze părinții. Dacă este cu putință, el îi prinde în lațul său, sădind în ei înclinațiile lui rele. Vrei tu să-i îngădui lui Satana să lucreze prin tine spre a distruge speranța și binele părinților tăi? Vrei tu ca ei să privească cu o continuă tristețe la tine cum te predai singur stăpânirii lui Satana? Îi vei lăsa tu pradă descurajării, gândind că au adus pe lume copii care refuză să fie educați de ei, care urmează propriile lor înclinații orice s-ar întâmpla?

Ai avut porniri bune și ai trezit speranță în așteptările părinților tăi; însă până acum ai fost fără putere în a rezista ispitei, iar Satana triumfă că tu ești gata să faci exact ce dorește el. Uneori, faci declarații care inspiră nădejde părinților tăi, însă tot atât de adesea tu dai greș, pentru că nu rezisti vrăjmașului. Nu-ți poți da seama cât este de dureros pentru tatăl și mama ta când ești de partea lui Satana. De multe ori, tu spui: „Eu nu fac asta”, „eu nu pot face așa ceva”, când știi bine că faci chiar lucrurile despre care spui că nu le faci. Tu poți lupta împotriva vrăjmașului, dar nu în propria ta putere, ci în puterea pe care Dumnezeu este oricând gata să ți-o dea. Încrezându-te în Cuvântul Său, nu vei mai spune niciodată „nu pot”.

[358]

Mă adresez ție, în Numele Domnului, să te întorci până nu este prea târziu. Datorită faptului că ești fiul unor părinți care sunt împreună lucrători cu Dumnezeu, tu trebuie să fii un fiu cu un comportament frumos, însă adesea, prin încăpățânarea ta, îți dezonorezi tatăl și mama și contracarezi lucrarea pe care ei caută să o facă. Nu e mama ta destul de supărată și zdrobită datorită îndărătniciei tale? Vei continua tu în acest fel ca inima tatălui tău să fie dărâmată de mâhnire? Îți face oare plăcere să știi că tot cerul privește asupra ta

cu neplăcere? Ai tu satisfacția să știi că te afli în rândurile oștirii vrăjmașului, că îi împlinești ordinele și ești stăpânit de el?

Oh, cât este astăzi, întoarce-te la Domnul! Fiecare faptă a ta te face fie mai bun, fie mai rău. Dacă acțiunile tale sunt de partea lui Satana, ele lasă înapoia lor o influență care continuă să lucreze rezultate vătămătoare. Numai cei curați și sfinți vor putea intra în cetatea lui Dumnezeu. „Astăzi dacă auzi glasul Lui, nu-ți împietri inima”, ci întoarce-te la Domnul, astfel ca drumul pe care mergi să nu lase pustiire în urmă. ¹³

Pastorul să-și trateze copiii cu bunătate și curtoazie — Să se vadă bunătate și curtoazie în felul în care pastorul își tratează copiii. El trebuie să aibă mereu în minte faptul că ei sunt bărbați și femei în miniatură, membri mai tineri ai familiei lui Dumnezeu. Ei sunt foarte apropiați și foarte dragi Mântuitorului, iar dacă sunt instruiți și disciplinați în mod corespunzător, ei vor fi în serviciul Lui chiar din copilărie. Domnul Hristos este întristat de orice cuvânt aspru, sever și nechibzuit spus copiilor. Drepturile lor nu sunt respectate întotdeauna și ei sunt în mod frecvent tratați ca și când nu ar avea un caracter propriu, care are nevoie să fie dezvoltat în mod corespunzător, ca să nu fie format strâmb și scopul lui Dumnezeu pentru viața lor să nu poată fi împlinit. ¹⁴

Fie ca biserica să poarte o grijă deosebită pentru mieluseii turmei, căutând să exercite orice influență cu putință spre a câștiga iubirea copiilor și a-i lega de adevăr. Pastorii și membrii bisericii trebuie să se alăture eforturilor părinților pentru a-i conduce pe copii pe cărări sigure. Domnul îi cheamă pe cei tineri căci El dorește să facă din ei ajutoarele Sale, înrolându-i sub steagul Său. ¹⁵

[359]

O predică eficientă despre evlavie — Pastorul trebuie să instruiască poporul pe care îl are în grijă în legătură cu creșterea copiilor și propriii lui copii trebuie să fie exemple de ascultare. ¹⁶

În familia pastorului, trebuie să existe acea unitate care să fie o predică eficientă despre evlavia practică. Pe măsură ce pastorul și soția sa își fac cu credincioșie datoria în cămin, înfrânând, corectând, sfătuind, îndemnând, călăuzind, ei devin tot mai potriviți pentru lucrarea din cadrul bisericii și înmulțesc mijloacele pentru aducerea la îndeplinire a lucrării lui Dumnezeu în afara căminului. Membrii familiei de aici devin membri ai familiei de sus și sunt o putere spre bine, exercitând o influență vastă, cuprinzătoare. ¹⁷

-
- ¹Gospel Workers 204
- ²Letter 1, 1877.
- ³Slujitorii evangheliei, 204
- ⁴Idem, 206
- ⁵Patriarchs and Prophets, 579.
- ⁶Testimonies for the Church 5:161.
- ⁷Letter 1, 1877.
- ⁸Testimonies for the Church 1:139.
- ⁹Idem, 1:449, 451.
- ¹⁰Testimonies for the Church 4:381.
- ¹¹Letter 1, 1877.
- ¹²Testimonies for the Church 4:382.
- ¹³Letter 15a, 1896.
- ¹⁴Testimonies for the Church 4:397, 398.
- ¹⁵The Review and Herald, 25 octombrie, 1892.
- ¹⁶Letter 1, 1877.
- ¹⁷Gospel Workers 204, 205.

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta” — Obligația copiilor de a-și cinsti părinții se întinde pe toată durata vieții. Dacă părinții sunt slăbiți și bătrâni, atenția pe care trebuie să le-o acorde copiii trebuie să fie proporțională cu nevoile tatălui și ale mamei. Cu demnitate și hotărâre, copiii trebuie să acționeze în această privință, chiar dacă este nevoie de tăgăduire de sine, astfel ca orice gând de neliniște sau tulburare să fie îndepărtat din mintea părinților....

Copiii trebuie educați să-și iubească și să poarte de grijă cu duioșie tatălui și mamei lor. Aveți grijă de ei voi înșivă, copii, căci nici o altă mână nu poate îndeplini micile fapte de bunătate pe care voi le puteți face față de ei. Căutați ocazii prielnice de a împrăști semintele bunătății. ¹

Obligația pe care o avem față de părinții noștri nu încetează niciodată. Iubirea noastră față de ei și a lor față de noi nu se măsoară prin ani sau prin mărime, iar răspunderea noastră nu poate fi lăsată niciodată deoparte. ²

Copiii să nu uite că părinții în vârstă, chiar atunci când o duc cel mai bine, au doar puține bucurii și mângâieri. Ce ar putea produce mai multă durere părinților decât neglijarea lor de către copii? Ce păcat ar putea fi mai grav din partea copiilor decât acela de a aduce durere unui tată și unei mame în vârstă, lipsiți de ajutor? ³

Neteziți cărarea — După ce copiii ajung la vârsta maturității, unii dintre ei gândesc că și-au îndeplinit datoria, dacă le-au asigurat o locuință părinților lor. Ei le oferă mâncare și adăpost, însă fără iubire și afecțiune. Când părinții sunt la o vârstă înaintată, când tânjesc după exprimarea iubirii și împreunei simțiri, copiii fără inimă nu le acordă atenția cuvenită. Nu există perioade de timp când copiii să nu dovedească respect și iubire față de tatăl și mama lor. Atâta timp cât sunt în viață, bucuria copiilor ar trebui să fie aceea de a-și onora și respecta părinții. Ei trebuie să le aducă optimism și strălucire atât cât pot. Ei trebuie să le ușureze calea în ultima parte a vieții, când se apropie de mormânt. Nu există vreo recomandare mai bună în

această viață decât aceea că un copil și-a cinstit părinții și nici în registrele cărților din ceruri decât aceea că el și-a iubit și cinstit tatăl și mama. ⁴

Lipsă de recunoștință față de părinți — Este oare posibil ca copiii să devină atât de nesimțitori față de nevoile tatălui și ale mamei, încât să nu vrea să îndepărteze, atât cât le stă în putință, toate motivele de întristare, veghind asupra lor cu grijă neobosită și devotiune? E oare posibil ca ei să nu socotească o plăcere a face din ultimele zile ale părinților lor cele mai bune zile? Cum poate oare un fiu sau o fiică să-și lase tatăl sau mama pe mâinile străinilor pentru a fi îngrijiți? Chiar dacă mama ar fi o necredincioasă sau o persoană urâcioasă, acest lucru nu-l scutește pe copil de obligația pe care Dumnezeu a așezat-o asupra lui de a-și îngriji părinții. ⁵

Unii părinți sunt responsabili pentru lipsa de respect — Când unii părinți îi permit unui copil să nu îi respecte în copilărie, îngăduind acestuia să le vorbească arțagos sau chiar aspru, vor avea de cules o recoltă groaznică peste ani. Atunci când părinții dau greș în a cere ascultare promptă, desăvârșită, din partea copiilor lor, ei dau greș în a pune temelia cea dreaptă a caracterului copiilor lor. Ei își pregătesc copiii spre a-i dezonora pe ei înșiși când vor fi bătrâni și aduc întristare inimilor lor când se apropie de mormânt, afară de cazul când harul lui Dumnezeu intervine și schimbă inimile și caracterele copiilor lor. ⁶

[362] **Nu folosiți răzbunarea împotriva părinților nedrepti** — Cineva spunea astfel despre mama sa: „Întotdeauna am urât-o pe mama și ea m-a urât totdeauna pe mine.” Aceste cuvinte stau înregistrate în cărțile din ceruri, care vor fi deschise și scoase la iveală în ziua judecății, când fiecare va fi răsplătit după faptele lui.

Dacă copiii socotesc că au fost tratați cu asprime în copilărie, le va fi oare de folos în a crește în harul și cunoașterea lui Hristos, în a reflecta chipul Său, să nutrească un spirit de răzbunare față de părinții lor, mai ales când aceștia sunt bătrâniși slabi? Oare părinții neajutorați nu vor tânji ei după iubirea copiilor lor? Oare nevoile tatălui și mamei în vârstă nu vor trezi cele mai nobile simțăminte ale inimii și prin harul lui Hristos părinții să nu fie oare tratați cu bunătate, atenție și respect de către vlăstarele lor? Oh, să nu fie inima așa de neînduplecată precum oțelul împotriva tatălui și mamei! Cum poate oare o fiică, pretinzând că este o creștină, să nutrească ură

împotriva mamei sale, în special dacă mama este bolnavă și bătrână? Fie ca bunătatea și iubirea, roadele cele mai scumpe ale vieții de creștin, să găsească loc în inima copiilor spre a fi dovedite față de părinți. ⁷

Fii răbdători în caz de neputință — Cât de îngrozitor este gândul ca un copil să-și urască mama, când aceasta este bătrână, slăbită și copleșită de neputință, ca un copil. Cu câtă răbdare, cu câtă duioșie ar trebui să se poarte copiii cu o asemenea mamă! Trebuie rostite cuvinte duioase, care să nu irite spiritul. Un adevărat creștin nu va fi niciodată lipsit de bunătate și în nici o împrejurare neglijent față de tatăl sau mama sa, ci va căuta să acorde atenție poruncii: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.” Dumnezeu a spus: „Să te ridici în fața perilor albi și să cinstești pe cei bătrâni...” [363]

Copii, faceți ca părinții voștri, neputincioși și neînstare să-și poarte de grijă, să aibă parte de mulțumire, pace și iubire în ultimele lor zile. De dragul lui Hristos, atunci când se îndreaptă către mormânt, faceți-i să audă numai cuvinte de bunătate, dragoste, îndurare și iertare. Dorești tu oare ca Domnul să te iubească, să se îndure de tine și să te ierte, să-ți poarte de grijă când ești bolnav, iar tu să nu-i tratezi pe alții așa cum ai dori ca tu însuși să fii tratat? ⁸

Planul lui Dumnezeu în legătură cu grija față de cei în vârstă — S-a insistat mereu asupra chestiunii purtării de grijă față de frații și surorile noastre în vârstă, care nu au cămine. Ce poate fi făcut pentru ei? Lumina pe care mi-a dat-o Domnul a fost repetată: Nu este cel mai bine a înființa instituții pentru îngrijirea celor bătrâni, pentru ca să poată fi împreună cu alții. Nu este bine nici să fie trimiși în afara căminului pentru îngrijire. Ci este bine ca membrii fiecărei familii să poarte de grijă rudelor lor. Când acest lucru nu este posibil, lucrarea aparține bisericii și ea trebuie acceptată atât ca o datorie, cât și ca un privilegiu. Toți cei care sunt stăpâniți de spiritul lui Hristos îi vor privi pe cei neputincioși și bătrâni cu deosebit respect și duioșie. ⁹

Un privilegiu care aduce satisfacție și bucurie — Gândul că copiii au lucrat pentru alinarea părinților lor este un gând care aduce mulțumire pe toată durata vieții și le vor aduce bucurie, în special atunci când ei înșiși au nevoie de împreună simțire și iubire. Aceia ale căror inimi sunt pline de iubire vor socoti ca neprețuit privilegiul de a ușura calea părinților în momentele când aceștia se apropie

[364] de mormânt. Ei se vor bucura că și-au adus contribuția în a produce mângâiere și pace în ultimele zile ale părinților lor iubiți. A face altfel, a-i lipsi pe cei în vârstă și neajutorați de serviciul plin de bunătate al fiilor și fiicelor, va duce la umplerea sufletului cu remușcări, a zilelor cu regrete, afară de cazul când inimile noastre nu s-au împietrit în așa măsură și n-au devenit reci ca o piatră. ¹⁰

¹Manuscript 18, 1891.

²The Review and Herald, 15 noiembrie, 1892.

³The Review and Herald, 15 noiembrie, 1892.

⁴The Review and Herald, 15 noiembrie, 1892.

⁵The Review and Herald, 15 noiembrie, 1892.

⁶Manuscript 18, 1891.

⁷Manuscript 18, 1891.

⁸Manuscript 18, 1891.

⁹Testimonies for the Church 6:272.

¹⁰The Review and Herald, 15 noiembrie, 1892.

Secțiunea 13 — Întrebuințarea banilor

[365]

[366]

[367]

Capitolul 60 — Ispravnici ai lui Dumnezeu

Noi trebuie să recunoaștem că aparținem lui Dumnezeu — Recunoașterea faptului că aparținem lui Dumnezeu stă la temelia integrității în afaceri și a adevăratului succes. Creatorul tuturor lucrurilor, El este proprietarul original. Noi suntem ispravnicii Lui. Tot ceea ce avem noi este încrederea pe care ne-o acordă El, care să fie folosită după voia Sa.

Aceasta este o obligație a fiecărei ființe omenști. Aceasta are de-a face cu întreaga sferă a activității omului. Fie că recunoaștem sau nu acest lucru, noi suntem ispravnici, cărora Dumnezeu le-a încredințat talente și capacități și pe care El i-a așezat în lume spre a face lucrarea la care El ne-a chemat. ¹

Banii nu ne aparțin nouă; nici casele, nici pământul, nici tablourile, nici mobila, nici îmbrăcămintea sau obiectele de lux. Noi suntem străini și călători. Avem doar acele lucruri care ne sunt necesare pentru sănătate și viață... Binecuvântările acestea vremelnice ne sunt încredințate pentru a dovedi că ni se vor putea încredința bogății veșnice. Dacă trecem proba lui Dumnezeu, atunci noi vom primi acea avuție dobândită, care va fi a noastră — slavă, onoare și nemurire. ²

Va trebui să dăm socoteală — Dacă poporul nostru ar oferi pentru cauza lui Dumnezeu banii care i-au fost împrumutați, acordați ca încredere — acea parte pe care o cheltuiesc pentru mulțumirea de sine, idolatrie — ei și-ar face comori în ceruri și ar face chiar acea lucrare pe care Dumnezeu o cere de la ei. Însă, ca și bogatul din parabolă, ei trăiesc în lux. Banii pe care Dumnezeu li i-a încredințat, spre a fi folosiți pentru slava Numelui Său, ei îi irosesc în extravagantă. Ei nu-și iau timp să ia în seamă socoteala pe care o au de dat lui Dumnezeu, că în față le stă o zi a socotelilor, nu prea departe de acum înainte, când va trebui să răspundă pentru isprăvnicia lor. ³

Trebuie să ne amintim întotdeauna că la judecată vom da socoteală de felul cum am folosit banii lui Dumnezeu. Foarte mult se cheltuie pentru plăceri și satisfacții egoiste, lucruri care nu ne fac

nici un bine, ci, dimpotrivă, ne produc vătămări. Dacă noi ne vom da seama că Dumnezeu este Dătătorul tuturor lucrurilor bune, că banii sunt ai Lui, atunci vom fi înțelepți în folosirea lor, în conformitate cu voia Sa cea sfântă. Lumea, obiceiurile ei, moda ei, nu trebuie să constituie standardul nostru. Nu trebuie să dorim să ne conformăm practicilor ei; nu trebuie să îngăduim înclinațiilor noastre firești să ne stăpânească. ⁴

Noi putem face din folosirea banilor un mijloc de îmbunătățire a celor spirituale, socotindu-i pe aceștia ca o încredințare sacră, care să nu fie întrebuințată pentru a satisface mândria, vanitatea, pofta sau pasiunea. ⁵

Mi-a fost arătat că îngerul raportor înregistrează cu credincioșie fiecare dar oferit lui Dumnezeu și pus în vistieria Sa și, de asemenea, rezultatele finale ale folosirii acestor mijloace. Ochiul lui Dumnezeu ia cunoștință de fiecare bănuț consacrat cauzei Sale, cât și de bunăvoința sau neplăcerea dătătorului. Motivul dăruirii este de asemenea înregistrat. ⁶

Dăruirea sistematică în cadrul familiei — „Fiecare dintre voi să pună deoparte acasă ce va putea, după câștigul lui”. Fiecare membru al familiei, de la cel mai bătrân până la cel mai tânăr, să ia parte la această lucrare de dăruire.... Planul dăruirii sistematice [Aici se face referire la obiceiul existent în biserica primară de a pune deoparte în fiecare săptămână zecimi și daruri] va dovedi o siguranță pentru fiecare familie împotriva ispitei de a cheltui pe lucruri inutile și în special va fi o binecuvântare pentru cei bogați, păzindu-i de extravagantă. [369]

În fiecare săptămână, cerințele lui Dumnezeu față de fiecare familie sunt aduse în minte de membrii acesteia, care aduc la îndeplinire acest plan; și, în timp ce ei au hotărât să se lipsească de orice lucru de prisos pentru a putea avea resurse pe care să le pună în vistierie, în inimă sunt întipărite lecții de valoare în ce privește tăgăduirea de sine pentru slava lui Dumnezeu. O dată pe săptămână, fiecare este adus față în față cu faptele sale din săptămâna trecută — venitul pe care l-ar fi avut dacă ar fi fost mai econom și banii pe care nu-i are din cauza îngăduinței de sine. Conștiința sa este trezită, și aceasta ori îl recomandă înaintea lui Dumnezeu, ori îl acuză. El învață că, dacă vrea pace în suflet și favoarea lui Dumnezeu, trebuie să mănânce, să bea și să se îmbrace spre slava Lui. ⁷

Puneți pe primul loc cerințele lui Dumnezeu — Cerințele lui Dumnezeu trebuie puse pe primul loc. Noi nu facem voia Lui, dacă Îi consacram ceea ce a rămas din venitul nostru, după ce am cheltuit pentru tot ce și-a dorit închipuirea noastră. Înainte de orice cheltuială, noi trebuie să punem deoparte și să-I prezentăm acea parte pe care El o cere. În vechea dispensațiune, pe altar ardea în mod continuu o jertfă de mulțumire, arătând astfel că obligația omului față de Dumnezeu nu are sfârșit. Dacă ne bucurăm de succes în afacerile noastre vremelnice, acest lucru este pentru că Dumnezeu ne binecuvântează. O parte din acest venit trebuie pus deoparte pentru săraci și o parte mai mare pentru cauza lui Dumnezeu. Când se înapoiază lui Dumnezeu ceea ce Îi aparține, ceea ce rămâne va fi sfințit și binecuvântat pentru propriul nostru folos. Însă atunci când un om Îl jefuiește pe Dumnezeu, reținând ceea ce El cere, blestemul Său va fi asupra întregului pe care îl are. ⁸

[370] **Nu uitați de cei săraci în nevoie** — Dacă reprezentăm caracterul lui Hristos, fiecare părticică de egoism trebuie să fie îndepărtată din suflet. Pentru a aduce la îndeplinire lucrarea pe care El a încredințat-o mâinilor noastre, va fi necesar să economisim orice iotă, orice lucru cât de mic. Vom auzi de familii sărace și în suferință care trebuie alinate. Noi cunoaștem prea puțin în legătură cu suferința umană, care există pretutindeni în jurul nostru; însă atât cât avem ocazia, noi trebuie să fim gata să acordăm ajutor grabnic acelor care sunt în mare nevoie. ⁹

Irosirea banilor pe lucruri de lux îi lipsește pe cei săraci de mijloacele necesare pentru asigurarea hranei și îmbrăcăminte. Ceea ce se cheltuie pentru satisfacerea mândriei în îmbrăcăminte, casă, mobilă și în împodobire ar putea ușura situația din multe familii ruinate, în suferință. Ispravnicii lui Dumnezeu trebuie să lucreze pentru cei în nevoie. ¹⁰

Remediul lui Dumnezeu pentru egoism și lăcomie — Dăruirea, care este roada tăgăduirii de sine, este un ajutor minunat pentru dătător. Ne conferă acea educație care ne face în stare să înțelegem pe deplin lucrarea Lui, care a făcut numai bine, a alinat pe cei în suferință și a acoperit nevoile celor lipsiți. ¹¹

Dăruirea constantă, tăgăduitoare de sine, constituie remediul rânduit de Dumnezeu împotriva păcatelor nefaste ale egoismului și lăcomiei. Dumnezeu a rânduit dăruirea sistematică pentru susținerea

cauzei Sale și pentru ușurarea nevoilor celor în suferință și în nevoie. El a rânduit ca dăruirea să devină un obicei care să contracareze păcatul periculos și amăgitor al lăcomiei. Dăruirea continuă nimicește lăcomia. Dăruirea sistematică are rolul desemnat de Dumnezeu de a lua de la cei lacomi comorile cât mai repede după ce sunt câștigate și a le consacra Domnului, căruia ele aparțin de fapt.... [371]

Obiceiul neîntrerupt al planului lui Dumnezeu prin dăruire sistematică slăbește lăcomia și întărește bunăvoința de a dăruia. Dacă bogățiile sporesc, oamenii, chiar cei care se socotesc evlavioși, își leagă inimile de ele, și cu cât au mai mult, cu atât dau mai puțin pentru vistieria Domnului. Astfel bogățiile îi fac pe oameni egoiști, strângându-și bunuri cu lăcomie, și aceste rele se întăresc prin exersare activă. Dumnezeu cunoaște primejdia în care ne aflăm și a pus bariere împrejurul nostru, prin care vrea să ne salveze din ruină. El ne cere exersare continuă a dăruirii, astfel ca puterea obișnuinței în ce privește faptele bune să zădărnicească puterea obișnuinței în direcția opusă. ¹²

¹Educație, 137.

²Letter 8, 1889.

³Letter 21, 1898.

⁴Letter 8, 1889.

⁵Letter 8, 1889.

⁶Testimonies for the Church 2:518, 519.

⁷Idem, 3:412.

⁸Idem, 477.

⁹Manuscript 25, 1894.

¹⁰The Review and Herald, 8 decembrie, 1896.

¹¹The Youth's Instructor, September 10, 1907..

¹²Testimonies for the Church 3:548.

[372]

Capitolul 61 — Principii referitoare la folosirea banilor

Banii pot fi o binecuvântare sau un blestem — Banii nu sunt neapărat un blestem; ei sunt o deosebită valoare dacă sunt bine folosiți. Ei pot fi bine întrebuințați pentru mântuirea sufletelor și pentru binecuvântarea celor mai săraci decât noi. Printr-o folosire nechibzuită sau neînțeleaptă... banii devin o capcană pentru cel ce îi folosește. Cel care întrebuințează banii pentru satisfacerea mândriei și ambiției face din ei mai degrabă un blestem decât o binecuvântare. Banii reprezintă un test continuu al simțămintelor noastre. Cine câștigă mai mult decât ceea ce este necesar pentru nevoile lui reale trebuie să caute înțelepciunea și harul de a-și cunoaște propria inimă și de a-și păzi inima cu toată grija, ca să nu înceapă să aibă dorințe imaginare și să devină un ispravnic necredincios, irosind capitalul pe care i l-a încredințat Domnul.

Când Îl vom iubi pe Dumnezeu mai presus de orice, lucrurile vremelnice își vor dobândi locul potrivit între cele de care ne legăm. Dacă noi căutăm în umilință și cu seriozitate să știm și să avem priceperea de a folosi în mod corespunzător bunurile Domnului nostru, vom primi înțelepciune de sus. Când inima se apleacă asupra propriilor ei preferințe și înclinații, când se nutrește gândul că banii ne pot aduce fericire, fără a avea favoarea lui Dumnezeu, atunci banii devin un tiran care îl stăpânește pe om; banii dobândesc încrederea și stima lui, omul închinându-se banilor ca unui dumnezeu. Onoarea, adevărul, neprihănirea și dreptatea sunt sacrificate pe altarul său. Poruncile lui Dumnezeu sunt lăsate deoparte, iar obiceiurile lumii, rânduite de regele Mamona, devin o putere stăpânitoare. ¹

Căutați siguranță, având drept de proprietate asupra casei

[373]

— Dacă legile date de Dumnezeu ar fi păzite, cât de diferită ar fi starea prezentă a lumii, din punct de vedere moral, spiritual și material. Egoismul și îngâmfwarea nu s-ar manifesta ca acum, ci fiecare ar nutri un gând bun pentru binele și fericirea celorlalți... Clasele de oameni mai sărace, în loc de a fi ținute sub călcâiul de fier al celor bogați și

în loc de a exista alte minți care să gândească și să plănuiască pentru ele atât în lucrurile materiale, cât și în cele spirituale, ar avea șansa de independență în gândire și acțiune.

Simțământul că sunt proprietari ai caselor lor le-ar inspira dorința puternică după îmbunătățire a situației lor. Curând, ei ar dobândi abilitatea de a plănuși și inventa ei înșiși; copiii lor ar fi educați să fie harnici și economi, iar puterea intelectuală ar fi întărită. Ei ar simți că sunt oameni, nu sclavi, și ar fi în stare să redobândească, într-o mare măsură, simțământul valorii personale, pe care l-au pierdut, și independența morală. ²

Instruiți poporul nostru să iasă din orașe și să meargă la țară, unde pot obține o mică bucată de pământ și își pot face o casă pentru ei și copiii lor. ³

Precauție în ceea ce privește vânzarea caselor — Sunt oameni săraci care îmi scriu, cerându-mi sfat dacă este bine să-și vândă casele și a dăruia veniturile respective pentru cauza lui Dumnezeu. Ei spun că apelurile făcute le mișcă sufletul și că vor să facă ceva pentru Domnul, care a făcut totul pentru ei. Unora ca acestora le spun: „Poate că nu este de datoria voastră să vă vindeți acum căsuțele, ci mergeți voi înșivă înaintea lui Dumnezeu; Domnul va asculta cu siguranță rugăciunile voastre arzătoare pentru înțelepciunea de a înțelege ceea ce ar trebui să faceți.” ⁴

Dumnezeu nu cere casele în care poporul Său trebuie să locuiască; însă, dacă aceia care trăiesc în belșug nu aud vocea Sa, nu se detașează de lume și nu sacrifică pentru Dumnezeu, El va trece pe lângă ei și va cere acelor care sunt gata să facă orice pentru Isus, chiar până acolo de a-și vinde casele pentru a veni în întâmpinarea nevoilor cauzei lui Dumnezeu. ⁵

[374]

O independență vrednică de laudă — Independența de un anumit fel este demnă de laudă. A dori să vă duceți propria povară și a nu mânca pâinea dependenței de alții este un lucru drept. Este o ambiție nobilă, generoasă care arată voința de a se întreține singur. În vederea acestui lucru, sunt necesare hărnicia și chibzuința. ⁶

Echilibrarea bugetului — Mulți, foarte mulți, nu s-au educat în așa fel, încât să-și poată menține cheltuielile în limita veniturilor lor. Ei nu învață să se adapteze împrejurărilor și împrumută și iar împrumută, până când ajung copleșiți de datorii, în cele din urmă ajungând descurajați și deprimați. ⁷

Țineți un raport al cheltuielilor — Obiceiul îngăduinței față de sine, al lipsei de tact și chibzuință din partea soției și mamei, poate constitui o scurgere continuă din vistierie; și, cu toate acestea, acea mamă poate gândi că ea face tot ce poate mai bine, pentru că ea nu s-a gândit niciodată să-și restrângă dorințele ei sau ale copiilor ei și nu a dobândit niciodată acea pricepere și tact, necesare în treburile gospodărești. Iată motivul pentru care familia are nevoie de un venit dublu față de o altă familie care, cu același venit, are suficient, chiar dacă e la fel de mare.

Toți trebuie să învețe să facă și să țină socotelile casei. Unii cred că nu este esențial acest lucru, însă ei greșesc. Toate cheltuielile trebuie notate cu strictete. ⁸

[375] **Relele ce provin din irosirea banilor** — Domnul a binevoit să-mi arate relele care rezultă în urma obiceiului de a irosi, pentru ca eu să-i pot îndemna pe părinți să învețe pe copii o economie strictă. Învățați-i că banii cheltuiți pentru ceea ce nu este necesar constituie o pervertire de la folosirea lor corespunzătoare. ⁹

Dacă aveți obiceiuri extravagante, îndepărtați-le de îndată din viață. Dacă nu faceți acest lucru, veți fi falșiți pentru veșnicie. Obiceiul de a fi econom, harnic și moderat constituie un avantaj mai prețios pentru copiii voștri decât orice zestre oricât de bogată.

Pe pământ, noi suntem străini și călători. Să nu cheltuim mijloacele pentru satisfacerea unor dorințe pe care Dumnezeu dorește să le înăbușim. Să ne reprezentăm în mod corespunzător credința, restrângându-ne dorințele. ¹⁰

Un părinte mustrat pentru extravagantă — Tu nu știi să-ți folosești banii în mod chibzuit și nu vrei să înveți să-ți împlinești dorințele în funcție de venitul tău.... Ai o dorință înfocată de a câștiga bani, ca să ai ce cheltui după cum poftești, iar învățătura și exemplul tău s-au dovedit un blestem pentru copiii tăi. Cât de puțin le pasă lor de principii! Ei Îl uită tot mai mult pe Dumnezeu, se tem tot mai puțin de neplăcerea Lui, sunt tot mai nerăbdători și neînfrânați. Cu cât se câștigă mai ușor banii, cu atât mai puțin se simte mulțumirea. ¹¹

Către o familie care depășește în cheltuieli veniturile sale — Trebuie să fiți mai atenți, pentru ca ceea ce cheltuiți să nu depășească venitul vostru. Țineți-vă în frâu dorințele.

E rău că soția ta îți seamănă și nu îți poate fi de ajutor în această privință, pentru a supraveghea micile cheltuieli spre a putea evita marile pierderi. Sunt mereu cheltuieli inutile în familia voastră. Soției tale îi place să-și îmbrace copiii dincolo de posibilitățile voastre, și din această cauză, voi cultivați în copiii voștri gusturi și obiceiuri care îi vor face frivoli și mândri. Dacă tu ai vrea să înveți lecția economiei și chibzuinței și ai vedea pericolul cheltuirii nesăbuite a banilor, pentru tine, pentru copiii tăi, și pentru cauza lui Dumnezeu, atunci ai dobândi o experiență esențială pentru desăvârșirea caracterului tău creștin. Dacă nu vei obține o astfel de experiență, copiii tăi vor primi o educație deficitară toată viața lor...

[376]

Eu nu te îndemn să faci provizii de bani — ți-ar fi greu să faci acest lucru — însă v-aș sfătui pe amândoi să vă cheltuiți banii cu grijă și să dați zi de zi copiilor voștri un exemplu de cumpătare, tăgăduire de sine și economie. Ei au nevoie să fie educați prin cuvânt și fapte. ¹²

O familie chemată la tăgăduire de sine — Mi-a fost arătat că tu, fratele meu, și tu, sora mea, aveți multe de învățat. Voi nu ați trăit în limita resurselor voastre. Voi nu ați învățat să faceți economie. Dacă câștigați salarii mari, nu știți cum să le irosiți mai repede. În loc să fiți precauți, sunteți stăpâniți de gust și poftă. Uneori cheltuiți banii pe alimente pe care frații voștri nu și le pot permite. Banii vă alunecă din buzunar cu ușurință... Tăgăduirea de sine este o lecție pe care amândoi trebuie încă să o învățați. ¹³

Părinții trebuie să învețe să trăiască în limita resurselor lor. Ei trebuie să cultive tăgăduirea de sine în copiii lor, învățându-i prin cuvânt și exemplu. Dorințele lor trebuie să fie puține la număr și simple, astfel ca să existe timp pentru cultivarea minții și a spiritului. ¹⁴

Îngăduința nu este o expresie a iubirii — Nu vă educați copiii în așa fel, încât ei să creadă că iubirea pentru ei trebuie să fie exprimată prin indulgență față de mândria, extravaganta și iubirea lor de etalare. Nu este timp acum de a inventa căi pentru cheltuirea banilor. Folosiți-vă facultățile inventive în a căuta să fiți economi. ¹⁵

[377]

Economia este în acord cu generozitatea — Tendința naturală a tinerilor din acest veac este de a neglija și desconsidera economia și de a o confunda cu zgârcenia și avaria. Însă economia este în acord cu cele mai largi și liberale vederi și simțăminte; nu poate

exista o adevărată generozitate, unde aceasta să nu fie practică. Nimeni să nu gândească că nu are nevoie să studieze economia și cele mai bune mijloace de a avea grijă de fărâmituri. ¹⁶

Cealaltă extremă — economia neînțelepată — Dumnezeu nu este onorat atunci când ne neglijăm trupul sau îl maltratăm și astfel acesta nu corespunde pentru serviciul Lui. A purta de grijă trupului, oferindu-i o hrană apetisantă și întăritoare este una dintre cele dintâi datorii ale gospodarului. Este mai bine să ai haine și mobilă mai puțin costisitoare, decât să restrângi necesarul de hrană.

Unii gospodari reduc masa familiei cu scopul de a putea oferi mese scumpe și distracții oaspeților. Acest lucru este neînțelept. În ospătarea musafirilor trebuie să fie multă simplitate. Nevoile familiei trebuie să constituie prima atenție.

Economia neînțeleaptă și obiceiurile artificiale împiedică adesea exercitarea ospitalității atunci când este nevoie de aceasta și când ea s-ar dovedi o binecuvântare. Hrana pe care o avem pe mesele noastre ar trebui să existe astfel ca musafirul neașteptat să fie binevenit, fără ca gospodina să fie împovărată cu o altă pregătire. ¹⁷

[378]

Economia noastră nu trebuie să fie niciodată de așa natură, încât mesele noastre să fie sărăcicioase. Elevii și studenții să aibă belșug de hrană sănătoasă. Însă aceia care gătesc trebuie să aibă grijă întotdeauna să strângă firimiturile, astfel ca nimic să nu se piardă. ¹⁸

Economie nu înseamnă zgârcenie, ci cheltuirea cu chibzuință, pentru că există o mare lucrare ce trebuie făcută. ¹⁹

Oferiți mijloace care să ușureze munca soției — Familia fratelui E. trăiește conform principiilor de cea mai strictă economie.... Fratele E. s-a hotărât cu conștiinciozitate să nu construiască o magazie din lemn și o bucătărie pentru familia sa cea numeroasă, pentru că nu a simțit că e necesar să investească bani în mijloace care le-ar fi lor de folos, când cauza lui Dumnezeu avea nevoie de bani. Am încercat să-i arăt că este necesar pentru sănătatea, cât și pentru moralul copiilor săi, să-și facă gospodăria cât mai plăcută și să ofere acele mijloace care să ușureze munca soției sale. ²⁰

Îngăduie-i soției să cheltuie personal — Trebuie să vă ajutați unul pe celălalt. Nu socotiți o virtute aceea de a lega baierile pungii, refuzând să-i dați bani soției. ²¹

Trebuie să acorzi o anumită sumă de bani, în fiecare săptămână, soției pe care să o lași să o folosească după cum dorește. Tu nu i-ai oferit ocazia să-și exercite tactul sau preferințele, pentru că tu nu ai o înțelegere corespunzătoare a poziției pe care trebuie să o ocupe o soție. Soția ta are o minte excelentă și bine echilibrată. ²²

Dă-i soției tale o parte din banii pe care îi primești. Aceștia să fie ai ei, pe care să îi folosească după cum dorește. Ar fi trebuit să i se îngăduie să folosească ceea ce a dobândit după cum a considerat că e cel mai bine cu judecata ei. Dacă ea ar fi avut o anumită sumă de bani, pe care să o folosească ea însăși, fără să fie criticată, o mare greutate ar fi fost îndepărtată din mintea ei. ²³

Urmăriți confortul și sănătatea — Fratele P. nu a folosit banii în mod judicios. Judecata lui n-a avut o influență mai mare asupra lui decât vocile și dorințele copiilor lui. El nu prețuiește așa cum ar trebui mijloacele pe care le deține, ci le cheltuie cu grijă pe cele mai indispensabile articole, când ar putea fi folosite pentru acele lucruri care sunt pentru confort și sănătate. În această privință, întreaga familie are de făcut îmbunătățiri. Lipsa de apreciere a ordinii și a unui sistem de administrare în familie conduce spre ruină și este un mare dezavantaj. ²⁴ [379]

Nu ne putem face inima mai curată și mai sfântă dacă ne vom îmbrăca în haine de saci și dacă ne vom lipsi căminul de tot ceea ce înseamnă confort, gust sau obiecte de utilitate practică. ²⁵

Dumnezeu nu cere ca poporul Său să se lipsească de ceea ce este cu adevărat necesar pentru sănătatea și confortul lor, însă El nu aprobă destrăbălarea, extravaganta și etalarea. ²⁶

Învățați când să economisiți și când să cheltuiți — Ar trebui să învățați când să economisiți și când să cheltuiți. Noi nu putem să fim urmașii lui Hristos, dacă nu ne lepădăm de noi înșine și nu ne luăm crucea. Trebuie să ne achităm datoriile pe care le avem; să completăm golurile, să legăm capetele răsfirate și să știm exact ceea ce este al nostru. Trebuie adunate toate cheltuielile mărunte, folosite pentru mulțumirea de sine. Trebuie notat ceea ce se cheltuiește doar pentru satisfacerea gustului și pentru mulțumirea unui apetit pervertit, senzual. Banii folosiți pentru delicatose inutile ar trebui folosiți pentru a spori confortul casei și a procura obiecte utile, care înlesnesc munca în gospodărie. Nu trebuie să fiți zgârciți, trebuie să fiți cinstiți cu voi înșivă și cu frații voștri. Zgârcenia constituie un

[380] abuz față de generozitatea lui Dumnezeu. Risipa, destrăbălarea este de asemenea un abuz. Cheltuielile mici, pe care le socotiți nevrednice de a fi luate în seamă, se vor dovedi considerabile în cele din urmă.²⁷

Inima consacrată va fi călăuzită — Nu este necesar a specifica aici cum trebuie practică economia în fiecare caz particular. Aceia, ale căror inimi sunt cu totul consacrate lui Dumnezeu și care iau Cuvântul său drept călăuză, vor ști cum să-și îndeplinească toate datoriile vieții. Ei vor învăța de la Domnul Isus care este blând și smerit cu inima; și în timp ce vor cultiva blândețea lui Hristos, ei vor închide ușa împotriva nenumăratelor ispite.²⁸

¹Letter 8, 1889.

²Historical Sketches of The S.D.A. Foreign Mission, 165, 166.

³General Conference Bulletin, Church and Sabbath School, 6 aprilie, 1903.

⁴Testimonies for the Church 5:734.

⁵The Review and Herald, 16 septembrie, 1884.

⁶Testimonies for the Church 2:308.

⁷The Review and Herald, 19 decembrie, 1893.

⁸Gospel Workers 460.

⁹Christian Temperance and Bible Hygiene 63.

¹⁰The Review and Herald, 24 decembrie, 1903.

¹¹Letter 8, 1889.

¹²Letter 23, 1888.

¹³Testimonies for the Church 2:431, 432.

¹⁴The Review and Herald, 24 iunie, 1890.

¹⁵Mărturii pentru comunitate 6:451.

¹⁶Testimonies for the Church 5:400.

¹⁷Divina vindecare, 322.

¹⁸Mărturii pentru comunitate 6:209.

¹⁹Letter 151, 1899.

²⁰Letter 9, 1888.

²¹Letter 65, 1904.

²²Letter 47, 1904.

²³Letter 157, 1903.

²⁴Testimonies for the Church 2:699.

²⁵The Review and Herald, 16 mai, 1882.

²⁶The Review and Herald, 19 decembrie, 1893.

²⁷Letter 11, 1888.

²⁸Christian Temperance and Bible Hygiene 63.

„Strângeți firimiturile” — Domnul Hristos a dat o dată ucenicilor o lecție referitoare la economie, demnă de toată atenția. El făcuse o minune pentru a hrăni mii de oameni care ascultaseră învățăturile Lui; totuși, după ce au mâncat cu toții, și s-au săturat, El nu a lăsat să se piardă firimiturile. El, care a putut, la nevoie, să hrănească acea mare mulțime prin puterea Sa divină, le-a cerut ucenicilor să adune firimiturile, astfel ca nimic să nu se piardă. Această lecție a fost dată atât pentru folosul aceluia din vremea Domnului Hristos, cât și pentru al nostru. Fiul lui Dumnezeu poartă de grijă nevoilor noastre vremelnice. El nu a neglijat firimiturile rămase după masă, deși El ar fi putut oricând oferi o asemenea masă. ¹

Lecțiile Domnului Hristos trebuie puse în practică în toate domeniile vieții. Economia trebuie practică în toate lucrurile. Strângeți firimiturile, astfel ca nimic să nu se piardă. Există o religie care nu atinge inima, și din această cauză devine doar o formă, niște cuvinte rostite. Nu este trăită practic. Religia și cel mai înalt grad de prevedere în treburi și afaceri trebuie să meargă mână în mână. ²

Urmați exemplul de tăgăduire de sine al lui Hristos — Pentru a cunoaște dezamăgirile, necazurile și suferințele oamenilor, Domnul Hristos a coborât până la cele mai de jos adâncimi ale durerii și umilinței. El a mers primul pe cărarea pe care le-a cerut urmașilor Săi să meargă. Acestora El le spune: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea zilnic și să Mă urmeze”. Însă aceia care pretind a fi creștini nu sunt dispuși întotdeauna să pună în practică tăgăduirea de sine, pe care o cere Mântuitorul. Ei nu vor să-și țină în frâu dorințele spre a avea mai mult, ca să poată da Domnului. De obicei, se spune astfel: „Familia mea are gusturi scumpe și mă costă mult să o întrețin.” Aceasta arată că și cei care aduc acest argument, și familiile lor trebuie să învețe lecțiile privitoare la economie, lăsate de viața Domnului Hristos....

Cu toții suntem ispitiți să ne satisfacem eul și dorințele extravagante, însă ar trebui să nu uităm că Domnul vieții și al slavei a venit

în această lume pentru a-i învăța pe oameni lecția tăgăduirii de sine.
3

Aceia care nu trăiesc pentru ei înșiși nu vor cheltui orice ban care le cade în mână pentru a-și satisface trebuințele și așa-zisele dorințe, ci vor păstra în minte gândul că sunt urmașii lui Hristos și că există oameni care duc lipsă de hrană și îmbrăcăminte. ⁴

Faceți economii pentru a putea ajuta lucrarea lui Dumnezeu — Multe pot fi spuse tinerilor cu privire la privilegiile lor de a contribui pentru lucrarea lui Dumnezeu prin însușirea lecțiilor de economie și tăgăduire de sine. Mulți gândesc că trebuie să-și permită și plăcerea aceasta și pe cealaltă și că, pentru a face acest lucru, ei trebuie să cheltuiască tot venitul pe care-l au. Dumnezeu are un plan mai bun în această privință. Noi păcătuim față de noi înșine când ne mulțumim doar să mâncăm, să bem și să ne îmbrăcăm. Dumnezeu are în vedere ceva mai mult pentru noi. Când noi dorim să renunțăm la dorințele noastre egoiste și să ne oferim puterile inimii și ale minții pentru lucrarea și cauza lui Dumnezeu, agenții cerești vor colabora cu noi, făcând din noi o binecuvântare pentru omenire.

Chiar dacă este sărac, tânărul care este harnic și econom poate strânge cât de puțin pentru cauza lui Dumnezeu. ⁵

[383] **Când suntem ispitiți spre cheltuieli inutile** — Când sunteți ispitiți să cheltuiți bani pe podoabe, ar trebui să vă aduceți aminte de tăgăduirea de Sine și sacrificiul de Sine pe care le-a îndurat Mântuitorul pentru salvarea neamului omenesc căzut. Copiii noștri trebuie învățați să pună în practică tăgăduirea de sine și stăpânirea de sine. Motivul pentru care atât de mulți pastori consideră că au greutate financiară este că nu își țin în frâu gusturile, poftele și înclinațiile. Motivul pentru care atât de mulți bărbați devin faliti și ajung să-și însușească în mod necinstit diferite lucruri este datorită faptului că ei caută să mulțumească gusturile extravagante ale soțiilor și copiilor lor. Cât de atenți ar trebui să fie tații și mamele, ca să-și învețe copiii, prin cuvânt și exemplu personal, să fie economi. ⁶

Aș vrea să pot întipări în fiecare minte grozavul păcat al cheltuielii banilor Domnului pe dorințe capricioase. Cheltuirea unor sume care par mici poate declanșa un șir de împrejurări care să țină până în veșnicie. Când va fi judecata și când se vor deschide cărțile, în fața ochilor noștri va fi prezentat tot ceea ce s-a pierdut — binele pe

care l-ați fi putut face cu bănuții strânși și sumele mari de bani pe care le-ați folosit în scopuri cu totul egoiste. ⁷

Atenție la mărunțiș — Nu irosiți monedele de mică valoare, cumpărând lucruri care nu sunt necesare. Poate gândiți că nu e mult, însă, adunate, acestea fac o sumă mare. Dacă putem, noi ne apărăm, susținând ceea ce cheltuim pe lucruri care nu sunt necesare pentru îmbrăcăminte și îngăduință egoistă. Sărăcia în toate formele este la tot pasul. Iar Dumnezeu ne-a lăsat datori să alinăm suferința omenirii pe orice cale posibilă.

Domnul dorește ca poporul Său să fie cu luare aminte în această privință și să poarte de grijă. El dorește ca să fim economi și să nu irosim nimic. ⁸

Sumele cheltuite zi de zi pe lucruri inutile, cu gândul: „Nu e mare lucru, doar câțiva cenți”, par mici; însă înmulțiți aceste mărunțișuri cu zilele anului și, pe măsură ce anii trec, cifrele care se obțin par incredibile. ⁹

[384]

Nu vă luați la întrecere cu vecinii în privința modei — Nu este cel mai bine să pretindem că suntem bogați, ori mai presus de ceea ce suntem — urmașii umili ai blândului și smeritului Mântuitor. Nu trebuie să fim tulburați, dacă vecinii noștri își clădesc și mobilează casele într-un mod în care noi nu ne putem permite. Cum privește oare Domnul Isus la atenția pe care o acordăm în mod egoist îngăduirii poftelor, spre a place musafirilor noștri sau mulțumirii propriilor noastre înclinații? Aceasta este o capcană atât pentru noi, cât și pentru copiii noștri, care sunt în răspunderea noastră, să ne facem o țintă din etalare. ¹⁰

Experiența personală a Ellenei White în perioada copilăriei — Când aveam doar doisprezece ani, știam deja ce înseamnă să faci economie. Împreună cu sora mea, am învățat o meserie și, deși nu câștigam decât douăzeci și cinci de cenți pe zi, din această sumă puteam economisi ceva spre a oferi pentru lucrarea misionară. Am economisit încetul cu încetul, până am avut treizeci de dolari. Apoi, când am primit solia că Domnul va veni curând și că este nevoie de bărbați și mijloace pentru lucrare, am simțit că este un privilegiu pentru noi să dăm cei treizeci de dolari tatălui nostru, cerându-i să îi investească în reviste și broșuri pentru răspândirea soliei către cei care se aflau în întuneric....

Cu banii obținuți din practicarea meseriei noastre, sora mea și cu mine ne puteam procura haine. Noi îi dădeam banii mamei și îi spuneam: „Cumpără în așa fel încât, după ce ne cumperi haine, să mai rămână ceva și pentru lucrarea misionară”. Și ea făcea așa, încurajând astfel în noi spiritul misionar. ¹¹

[385]

Practicați economia din principiu — Cei ale căror mâini sunt deschise pentru a răspunde apelurilor pentru mijloace, în vederea susținerii cauzei lui Dumnezeu, și de a-i alina pe cei în suferință și în nevoie nu se numără printre cei neglijenți și nepricepuți, stângaci în lucrul lor vremelnic. Ei sunt totdeauna atenți să-și mențină cheltuielile în cadrul venitului lor. Ei sunt economi din principiu; ei simt că este de datoria lor să facă economie pentru a putea avea ce dăruia. ¹²

¹Testimonies for the Church 4:572, 573.

²Manuscript 31, 1897.

³Letter 4a, 1902.

⁴The Review and Herald, 21 august, 1894.

⁵The Youth's Instructor, 10 septembrie 1907.

⁶Letter 11, 1888.

⁷The Review and Herald, 11 august, 1891.

⁸Letter 21, 1898.

⁹Christian Temperance and Bible Hygiene 63.

¹⁰Letter 8, 1889..

¹¹The Youth's Instructor, 10 septembrie 1907.

¹²Testimonies for the Church 4:573.

Capitolul 63 — Instruirea copiilor privind câștigarea și folosirea banilor

[386]

Obiceiuri simple învățate zi de zi — Părinții trebuie să-și crească, să-și instruiască și să-și educe copiii, deprinzându-i cu obiceiuri în care să exercite stăpânirea și tăgăduirea de sine. Ei trebuie să le mențină mereu în atenție datoria lor de a asculta de Cuvântul lui Dumnezeu și de a trăi cu scopul de a-L sluji pe Domnul Isus. Ei trebuie să-și educe copiii, făcându-i conștienți că este nevoie să trăiască conform unor obiceiuri simple în viața lor de zi cu zi, de a evita îmbrăcămintea costisitoare, dieta costisitoare, casele și mobilele scumpe. ¹

Când sunt foarte mici, copiii trebuie învățați să scrie, să citească, să înțeleagă cifrele și să-și țină propriile lor socoteli. Ei pot înainta pas cu pas în această înțelegere. Însă înainte de orice, ei trebuie să fie învățați că temerea de Domnul este începutul înțelepciunii. ²

Tinerii să fie moderați în cheltuieli — Datorită unor idei greșite privind întrebuintarea banilor, tinerii sunt expuși multor primejdii. Ei nu trebuie aprovizionați cu bani, ca și când ar exista o rezervă inepuizabilă din care pot scoate pentru orice presupusă nevoie. Banii trebuie priviți ca un dar încredințat nouă de Dumnezeu pentru a face lucrarea Sa, pentru a clădi Împărăția Sa, iar tinerii ar trebui să învețe să-și țină în frâu dorințele. ³

Nu vă permiteți multe dorințe, în special dacă venitul pentru cheltuielile casei este limitat. Faceți ca cerințele voastre să se încadreze în resursele părinților voștri. Domnul va aprecia și va lăuda eforturile voastre lipsite de egoism.... Fiți credincioși în lucrurile mici. Atunci nu veți fi în primejdia de a neglija responsabilitățile mai mari. Cuvântul lui Dumnezeu declară: „Cine este credincios în lucrurile mici este credincios și în lucrurile mari.” ⁴

[387]

Oferiți lecții privind valoarea banilor — Banii pe care îi primesc tinerii cu puțin efort din partea lor nu vor fi prețuiți. Unii trebuie să-și câștige banii prin muncă grea și lipsuri, însă cât de bine este de acei tineri care știu exact de unde provin banii lor de

cheltuială, care știu cât costă hrana și îmbrăcămintea și ce înseamnă să cumperi o casă!

Sunt multe căi prin care înșiși copiii pot câștiga bani și pot face ceva din partea lor pentru a aduce daruri de mulțumire lui Isus, care și-a dat viața pentru ei.... Ei trebuie să fie învățați că banii pe care îi câștigă nu sunt ai lor pentru a-i cheltui așa după cum alege mintea lor fără experiență, ci aceștia trebuie folosiți în mod judicios și pentru a oferi pentru lucrare misionară. Ei nu trebuie să se mulțumească să ia bani de la tatăl sau mama, pe care să-i pună în cutia pentru daruri, aceștia nefiind ai lor. Ei trebuie să se întrebe: „Să dau eu oare ceva ce nu mă costă nimic?”⁵

Îi putem ajuta pe copiii noștri într-un mod neînțelept. Aceia care lucrează ei înșiși în perioada cât fac colegiul apreciază avantajele pe care le au în acest fel mai mult decât cei care sunt aprovizionați de alții, pentru că ei cunosc astfel ce înseamnă cheltuielile. Noi nu trebuie să-i purtăm pe copiii noștri până acolo, încât să devină niște poveri neajutate.⁶

Părinții greșesc în datoria pe care o au atunci când dau cu mână largă acelor tineri care sunt destul de viguroși când aceștia doresc să înceapă cursuri pentru a deveni pastori sau medici, fără ca aceștia să fi avut experiența de a fi muncit, să simtă că sunt utili să simtă ce înseamnă truda.⁷

[388] **Încurajați-i pe copii să câștige ei înșiși bani** — Mulți dintre copiii care locuiesc în afara orașului pot avea o mică bucată de pământ, pe care pot învăța să-l cultive. Ei pot fi învățați că în acest mod pot avea un mijloc de a-și asigura bani cu care să susțină cauza lui Dumnezeu. În această lucrare se pot angaja atât băieții, cât și fete; și cu siguranță o vor face, dacă sunt instruiți în mod corespunzător, învățați care este valoarea banilor și cum să facă economie. Copiii pot, de asemenea, pe lângă banii pe care îi câștigă pentru susținerea lucrării misionare, să fie în stare să-și procure astfel singuri banii pentru îmbrăcămintă și trebuie încurajați să facă acest lucru.⁸

Descurajați folosirea nechibzuită a banilor — Oh, cât de mulți bani irosim noi pe articole inutile pentru casă, pe îmbrăcămintă luxoasă și înzorzonată, pe dulciuri și pe alte lucruri de care nu avem nevoie! Părinți, învățați-i pe copiii voștri că este greșit să folosească banii Domnului pentru mulțumirea de sine.... Încurajați-i să economisească bănuți, pentru lucrare misionară ori de câte ori

este posibil. Ei vor dobândi o experiență bogată prin practicarea tăgăduirii de sine, și aceste lecții îi vor păzi de multe ori să nu devină necumpătați. ⁹

Copiii pot învăța să-și arate dragostea pentru Domnul Hristos, abținându-se de la a-și cumpăra fleacuri, pentru procurarea cărora mulți bani li se strecoară printre degete. Această lucrare trebuie făcută în fiecare familie. Ea necesită tact și o metodă adecvată, însă ea va constitui cea mai bună educație pe care o pot dobândi copiii. Și dacă toți copilașii vor veni cu darurile lor înaintea Domnului, acestea vor fi ca niște mici râulețe, care, unite laolaltă și curgând mereu, vor forma un fluviu mare. ¹⁰

Țineți o cutiuță mică pe raft sau într-un alt loc care poate fi văzut, unde copiii își pot pune banii pentru Domnul.... Astfel ei pot fi crescuți pentru Domnul. ¹¹

Învățați-i pe copii să dea zecime și daruri — Domnul nu doar pretinde că zecimea îi aparține, ci El ne spune și în ce fel să o punem deoparte pentru El. El spune: „Cinstește pe Domnul cu averile tale și cu cele dintâi roade ale venitului tău”. De aici, învățăm că nu trebuie să cheltuim ceea ce avem pentru noi înșine și apoi să aducem Domnului ceea ce ne mai rămâne, chiar dacă ar fi o zecime corectă. Partea care I se cuvine Domnului trebuie cea dintâi pusă deoparte. Îndemnurile Duhului Sfânt, prin apostolul Pavel, cu privire la daruri prezintă un principiu care se aplică și la zecimi. „În prima zi a săptămânii, fiecare dintre voi să pună deoparte acasă ce va putea, după câștigul lui.” Aici sunt vizati și părinții, și copiii. ¹²

[389]

O greșală făcută uneori de tații bogați — Adesea, împrejurările au asupra copilului o influență chiar mai eficientă decât exemplul părinților. Există oameni bogați, care se așteaptă ca și copiii lor să fie ceea ce ei au fost în tinerețe, și dacă lucrurile nu stau astfel, ei aruncă ocară asupra veacului în care trăiesc. Însă ei nu au dreptul să aștepte acest lucru de la copiii lor decât dacă îi așează pe aceștia în împrejurări similare aceluia în care ei înșiși au trăit. Împrejurările în care a trăit tatăl au făcut ca el să fie ceea ce este. În tinerețe, apăsător de sărăcie, el a trebuit să lucreze cu stăruință și asiduitate. Caracterul lui a fost modelat în școala severă a sărăciei. El a fost forțat să aibă dorințe modeste, să fie activ în lucru și simplu în gusturi. El a trebuit să-și pună capacitățile la lucru pentru a putea obține mâncarea și îmbrăcămintea. El a trebuit să practice economia.

[390]

Tații lucrează pentru a oferi copiilor lor o situație bogată, și nu ca aceea în care au început ei. Aceasta este o greșală comună. Dacă copiii de astăzi ar trece prin aceeași școală din care au învățat tații lor, ei ar deveni oameni la fel de folositori ca și ei. Tații au fost cei care au schimbat împrejurările pentru copiii lor. Stăpânul tatălui fusese sărăcia; însă pe fiu îl împresoară belșug de mijloace. Toate dorințele îi sunt împlinite. Caracterul tatălui a fost modelat sub disciplina severă a chibzuinței, economiei; orice lucru, oricât de mic, era apreciat. Obiceiurile și caracterul fiului nu vor fi formate datorită împrejurărilor care au existat odată, ci în funcție de situația prezentă — tihnă și îngăduință.... Când luxul este peste tot în jurul lui, oare cum ar putea fi el lipsit de acesta? ¹³

Cea mai bună moștenire lăsată de părinți copiilor lor — Cea mai bună moștenire pe care părinții o pot lăsa copiilor lor este deprinderea acestora în munca folositoare și exemplul unei vieți caracterizate prin bunăvoință dezinteresată. Printr-o astfel de viață, ei le arată adevărata valoare a banilor, care trebuie apreciată numai după binele pe care îl va realiza în împlinirea nevoilor lor, a necesităților semenilor lor și în înaintarea cauzei lui Dumnezeu. ¹⁴

¹The Review and Herald, 13 noiembrie, 1894.

²Counsel to Teachers, Parents, and Students, 168, 169.

³Testimonies for the Church 6:214.

⁴Manuscript 2, 1903.

⁵Letter 11, 1888.

⁶Letter 50, 1895.

⁷Letter 103, 1900.

⁸Letter 356, 1907.

⁹The Youth's Instructor, 1 noiembrie 1904.

¹⁰The Review and Herald, 25 decembrie, 1900.

¹¹Manuscript 128, 1901.

¹²The Review and Herald, 10 noiembrie, 1896.

¹³Manuscript 58, 1899.

¹⁴Testimonies for the Church 3:399.

Biblia — o carte, sursă de principii în afaceri — Nu există domeniu de afaceri cinstite, în care Biblia să nu poată oferi o pregătire temeinică. Principiile pe care ea le cuprinde, privind hărnicia, cinstea, economia, cumpătarea și curăția, constituie secretul pentru adevăratul succes. Aceste principii, așa cum sunt prezentate în cartea Proverbelor, constituie o comoară de înțelepciune practică. Unde oare ai putea găsi pentru meșterul, artizanul sau directorul oricărui departament de afaceri, maxime mai bune atât pentru el însuși, cât și pentru angajații săi, decât cele care se găsesc în aceste cuvinte ale înțelepciunii:

„Dacă vezi un om iscusit în lucrul lui, acela poate sta lângă împărați, nu lângă oamenii de rând.”

„În orice muncă există câștig; dar acolo unde numai se vorbește există lipsă.”

„Sufletul leneșului dorește, dar nu are nimic.”

„Bețivul și mîncăul vor ajunge la sărăcie; lîncezeala în somn va îmbrăca pe om în zdrențe....”

Cât de mulți oameni ar fi putut scăpa de eșec financiar și ruină, dacă ar fi luat seama la avertizările atât de des repetate și accentuate în Scriptură:

„Cel care se grăbește să se îmbogățească nu va fi găsit nevinovat.”

„Bogăția câștigată în grabă se va împuțina; însă cel care o dobândește prin muncă va avea spor.”

„Comorile câștigate cu o limbă mincinoasă sunt o deșertăciune care fuge, și ele duc la moarte.”

„Cel care ia cu împrumut este robul celui care dă cu împrumut.”

„Cine se pune chezaș pentru altul îi merge rău, dar cine se teme să se pună chezaș este liniștit.” ¹

Porunca a opta condamnă furtul și jaful. Ea pretinde cea mai strictă integritate în cele mai mici detalii ale afacerilor vieții. Ea interzice supra îmbogățirea prin negoț și pretinde plata dreaptă a datoriilor și salariilor. ²

Mintea și caracterul se degradează prin necinste — Cel care folosește înșelăciunea își pierde respectul pentru sine. Poate că el nu este conștient că Dumnezeu vede și are cunoștință de orice tragedie pe care o face în afacerile sale, că îngerii cei sfinți îi cântăresc motivele, ascultă cuvintele pe care le rosteste și că răsplata lui va fi după faptele sale; însă chiar dacă ar fi posibil să-și ascundă faptele rele de oameni și de Dumnezeu, faptul că el însuși le știe are un efect degradant asupra minții și caracterului său. O singură faptă nu ne formează caracterul, însă ea îndepărtează o barieră, iar următoarea ispită este mai ușor preluată până când se formează obiceiul de tergiversare, minciună și necinste în afaceri, iar în omul respectiv nu mai poți avea încredere. ³

Așa cum tratăm cu oamenii prin necinste meschină, mergând până la fraudă, așa vom proceda și cu Dumnezeu. Oamenii care persistă pe calea necinstei își pun propriile lor principii în aplicare, până când ajung să-și înșele propriile suflete și să piardă cerul și viața veșnică. Ei vor sacrifica onoarea și religia pentru un mic avantaj lumesc. ⁴

Evitați datoriile — Multe familii sărace sunt sărace pentru că cheltuiesc banii de îndată ce îi primesc. ⁵

Trebuie să fiți conștienți că afacerile nu se administrează prin a se expune la datorii.... Când cineva își face datorii, el intră într-una din plasele lui Satana, prin care le prinde sufletele....

Sustragerea și folosirea banilor pentru orice scop, înainte de a-i câștiga, constituie o capcană. ⁶

[393] **Sfaturi pentru cel care trăiește dincolo de limita venitului său** — Nu trebuie să-ți permiți să ajungi să stai prost financiar, deoarece faptul că ești îndatorat îți slăbește credința și tinde să te descurajeze; doar gândul că ai datorii te face să-ți pierzi mințile. Trebuie să te lipsești de anumite cheltuieli și să te lupți să înlături această însușire deficitară din caracterul tău. Tu poți și trebuie să faci eforturi hotărâte pentru a-ți stăpâni tentația de a cheltui mijloace peste limita venitului tău. ⁷

Cauza lui Dumnezeu poate fi făcută de rușine — Lumea are dreptul să se aștepte la o integritate din partea acelor care pretind a fi creștini conform Bibliei. Prin nepăsarea unui singur om în a-și plăti datoriile pe care le are, tot poporul nostru poate ajunge în primejdia de a nu inspira încredere. ⁸

Aceia care au pretenția că sunt evlavioși ar trebui să-și împodobească viața cu doctrina pe care susțin că au adoptat-o și să nu dea ocazia ca adevărul să fie ocărât datorită faptelor lor necugetate. „Nu datorați nimănui nimic”, spune apostolul.⁹

Sfat către cineva care are datorii — Fii hotărât să nu mai faci nici o datorie. Mai bine lipsește-te de o mie de lucruri decât să te înjugi la datorie. Acesta a fost un blestem pentru viața ta, să-ți tot faci datorii. Evită-le ca pe niște bube rele.

Fă un legământ cu Dumnezeu ca, prin binecuvântarea Sa, să îți plătești datoriile și atunci să nu datorezi nimănui nimic, chiar dacă ar trebui să trăiești doar cu terci și pâine. E atât de ușor când îți pregătești de mâncare să mai arunci din buzunar încă douăzeci și cinci de cenți pentru ceva pe deasupra. Ai grijă de mărunțiș căci banii vor avea ei înșiși grijă de ei. Câte un pic cheltuit pe una, pe alta și sumele cheltuite se transformă în bani. Țineți dorințele egoiste în frâu cel puțin atât cât ești împrejmuit de datorii.... Nu te poticni, nu te descuraja și nu da înapoi. Abține-te de a-ți face gusturile, nu-ți îngădui pofta, strânge bănuții și plătește-ți datoriile. Rezolvă cu acestea cât de repede posibil. Când vei putea sta din nou pe picioarele tale ca un om liber, fără a mai datora cuiva ceva, vei dobândi o mare biruință.¹⁰

[394]

Dovediți înțelegere față de datornicii nenorociți — Dacă cineva are datorii și este cu adevărat neînstare să-și acopere obligațiile, nu trebuie făcute presiuni asupra lui pentru a face ceva ce este peste puterile lui. Trebuie să i se ofere șansa de a se descărca de datorii și să nu fie pus în situația în care efectiv nu-și poate plăti datoriile. Chiar dacă se consideră că se procedează după dreptate, nu se dovedește îndurare și iubirea lui Dumnezeu.¹¹

Pericolul pozițiilor extreme — Unii oameni nu sunt precauți și își fac datorii care ar putea fi evitate. Unii dovedesc prea multă precauție, care seamănă a necredință. Folosindu-ne de unele avantaje în anumite împrejurări, noi putem investi uneori mijloace în așa fel încât să avem foloase pentru lucrarea lui Dumnezeu, pentru întărirea și înaintarea acesteia, și totuși în același timp să rămânem neclintiți de la principiile cele drepte.¹²

¹Educație, 135, 136.

²Patriarhi și profeți, 309.

³Testimonies for the Church 5:396.

⁴The Review and Herald, 18 septembrie, 1888.

⁵Counsels on Stewardship 269.

⁶Letter 63, 1897.

⁷Letter 48, 1888.

⁸Testimonies for the Church 5:179.

⁹Idem, 181, 182.

¹⁰Counsels on Stewardship 257.

¹¹Manuscript 46, 1900.

¹²Manuscript 20, 1891.

Deținerea de case în proprietate și economiile în comparație cu obiceiurile de a risipi banii — Fratele și sora B. nu au învățat lecția economisirii.... Ei cheltuiesc tot ce întâlnesc în cale, oricât de mult ar fi. Se bucură când fac acest lucru, iar apoi, când dau de necaz, ei sunt cu totul nepregătiți. Dacă fratele și sora B. ar fi fost administratori economi, tăgăduitori de sine, ar fi putut avea o casă a lor înșiși și, pe lângă aceasta, ar fi putut avea mijloace pentru vremuri grele. Dar ei nu au vrut să fie economi ca alții, de care uneori fuseseră dependenți. Dacă ei vor neglija în continuare aceste lecții, caracterele lor nu vor fi găsite desăvârșite în ziua lui Dumnezeu. ¹

Acest sfat te poate ajuta — Ai fost implicat într-o afacere care uneori îți putea aduce mari profituri. După ce ai câștigat, nu ai învățat să faci economii în vederea acelor perioade când banii se câștigau atât de ușor, ci ai cheltuit mult pe dorințe imaginare. Dacă tu și soția ta ați fi înțeles că este o datorie pe care Dumnezeu v-o cere, de a vă ține în frâu gustul și dorințele și de a vă face provizii pentru viitor, în loc de a trăi doar pentru prezent, acum ați fi putut avea o situație materială bună, iar familia ta s-ar fi putut bucura de o viață confortabilă. Ai de învățat o lecție.... Puțin, să-ți ajungă multă vreme. ²

Către o familie care trebuie să facă economii în mod sistematic — Ai fi putut să ai astăzi un capital pe care să-l poți folosi în caz de urgență și să susții cauza lui Dumnezeu, dacă ai fi făcut economii așa cum ar fi trebuit. În fiecare săptămână, o parte din salariul tău trebuie pus deoparte și să nu fie atins decât în cazul unor nevoi efective sau să fie înapoiat Dătătorului sub formă de daruri....

Mijloacele pe care le-ai câștigat nu au fost cheltuite în mod înțelept și economic, astfel ca să ai o acoperire în caz că tu ai fi bolnav și familia ta ar fi lipsită de mijloacele pe care tu le aduci pentru a-i susține. Familia ta ar trebui să aibă ceva pe care să se bazeze în caz că ajunge în strâmtorare. ³

O altă familie sfătuită să aibă un cont de economii — În fiecare săptămână, ar trebui să depuneți într-un loc sigur o sumă de bani care să nu fie decât în caz de boală. Cu economie, puteți plasa banii cu dobândă. Printr-o administrare înțeleaptă, puteți economisi ceva după ce vă plătiți datoriile. ⁴

Am cunoscut o familie care primea douăzeci de dolari pe săptămână pe care îi cheltuia în întregime, în timp ce o altă familie, la fel de mare, care primea doar doisprezece dolari pe săptămână, pune deoparte unul sau doi dolari pe săptămână, reușind să facă acest lucru prin abținerea de a cumpăra lucruri inutile, de care se puteau dispensa. ⁵

Asigurați-vă proprietatea printr-un testament corespunzător — Cei care sunt ispravnici credincioși ai mijloacelor lui Dumnezeu vor fi foarte stăpâni pe treburile lor și, ca și cel înțelept, vor fi pregătiți pentru orice caz de urgență. Dacă timpul lor de har s-ar încheia pe neașteptate, ei ar lăsa în încurcătură pe cei care trebuie să decidă asupra averii lor.

[397] Mulți oamenii nu se gândesc să-și facă testamentul în timp ce sunt încă într-o bună stare de sănătate. În această privință, frații noștri trebuie să fie prevăzători. Ei trebuie să știe cum stau din punct de vedere financiar și nu trebuie să îngăduie ca treburile să le fie încurcate în afaceri. Ei trebuie să-și țină într-o astfel de rânduială bunurile, încât în orice clipă să le poată lăsa.

Testamentele trebuie făcute în așa fel, încât să treacă testul legii. După ce sunt întocmite, ele pot sta ani de zile fără să facă rău cuiva, și între timp se pot face încă donații după cum cere cauza lui Dumnezeu. Moartea nu va veni cu o zi mai devreme, fraților, pentru că v-ați făcut testamentul. Lăsându-vă averea prin testament rudelor, asigurați-vă că nu uitați cauza lui Dumnezeu. Voi sunteți agenții Lui, cei care dețin proprietatea Lui; și cuvintele Lui trebuie luate cele dintâi în seamă. Soțiile și copiii voștri, desigur, nu trebuie lăsați în lipsă; trebuie să vă îngrijiți de ei, dacă sunt în nevoie. Însă nu treceți în testament, doar pentru că așa e obiceiul, un șir lung de rude care nu sunt nevoiașe. ⁶

Aduceți-vă aminte de lucrarea lui Dumnezeu cât sunteți încă în viață — Nimeni să nu gândească că va putea sta față în față cu Hristos strângând averi în timpul vieții, din care o parte, la moarte, va lăsa moștenire pentru vreo binefacere. ⁷

Unii își rețin în mod egoist mijloacele în timpul vieții, gândind că pot suplini această neglijență, amintind de lucrare în testamentul lor. Însă, în realitate, nici jumătate din mijloacele acordate astfel în mod legal nu ajung să fie folosite după cum s-a specificat. Frați și surori, investiți în banca cerului voi înșivă și nu lăsați ca ceea ce este al vostru, ca ispravnici, să fie administrat de altcineva. ⁸

Administrarea bunurilor lăsată pe seama copiilor este adesea neînțeleaptă — Părinții să se teamă să încredințeze ca moștenire copiilor mijloace pe care Dumnezeu le-a dăruit mâinilor lor, afară doar de cazul că au cea mai sigură dovadă că copiii lor privesc cu interes, dragoste și devotament cauza lui Dumnezeu — mai mult decât ei înșiși — și că acești copii vor fi mai serioși și zeloși pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu și mai binevoitori în a duce mai departe diferite inițiative legate de aceasta, care necesită mijloace de susținere. Însă mulți așează mijloacele în mâinile copiilor lor, aruncând astfel asupra lor responsabilitatea isprăvniciei lor, pentru că Satana îi împinge să facă astfel. Procedând astfel, ei își plasează mijloacele în oștirea vrăjmașului. Satana lucrează în această privință, urmărindu-și scopul și reținând de la cauza lui Dumnezeu mijloacele de care aceasta are nevoie, ca să nu poată fi susținută suficient. ⁹

[398]

Blestemul străngerii de bogății — Cei care dobândesc bogății, având doar scopul de a le strânge, lasă blestemul bogățiilor asupra copiilor lor. Este un păcat, un păcat îngrozitor, care pune în primejdie sufletul taților și mamelor care fac acest lucru, și acest păcat se extinde și asupra posterității. Adesea, copiii cheltuie banii pe lucruri fără noimă, extravagante, într-un trai dezmățat, devenind astfel niște cerșetori. Ei nu cunosc valoarea moștenirii pe care au risipit-o. Dacă tații și mamele lor le-ar fi dat un exemplu potrivit, nu strângând bogății, ci împărțindu-le corespunzător, ei și-ar fi strâns comori în ceruri și ar fi primit în schimb, chiar în această lume, pace și fericire, iar în viața viitoare bogății veșnice. ¹⁰

¹Testimonies for the Church 3:30, 31.

²Testimonies for the Church, 2:432, 433.

³Letter 5, 1877.

⁴Uncopied Letter 49, 1884.

⁵Letter 156, 1901.

⁶Testimonies for the Church 4:482.

⁷The Review and Herald, 27 februarie, 1894.

⁸The Review and Herald, 12 octombrie, 1886.

⁹Testimonies for the Church 2:655.

¹⁰Letter 20, 1897.

**Secțiunea 14 — Păziți căile de acces spre
suflet**

[399]

[400]

[401]

Capitolul 66 — Căile de acces asupra cărora trebuie să veghem

Pentru ce ne-a dat Dumnezeu ochi, urechi și grai — Dumnezeu a dat oamenilor ochi, pentru ca ei să poată vedea lucrurile minunate ale Legii Sale. El le-a dat urechi, ca să poată asculta solia din partea Lui, rostită de predicator. El le-a dat oamenilor darul vorbirii, pentru ca ei să-L poată prezenta pe Domnul Hristos ca Mântuitorul care iartă păcatele. Prin credința din inimă, se capătă neprihănirea și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire. ¹

Cum pătrunde Satana spre suflet — Toți oamenii trebuie să-și păzească simțurile, pentru ca Satana să nu obțină biruință asupra lor; căci acestea sunt căile de acces către suflet. ²

Va trebui să devii o santinelă credincioasă, care să vegheze asupra ochilor, urechilor și tuturor simțurilor tale, dacă vrei să-ți ții sub control mintea și să eviți ca gânduri deșarte, stricate, să-ți pângărească sufletul. Această lucrare, atât de necesară, nu poate fi îndeplinită decât prin puterea harului divin. ³

Satana și îngerii lui sunt foarte preocupați să paralizeze simțurile, astfel ca sfaturile, avertizările și muștrările să nu poată fi auzite sau, chiar dacă ar fi auzite, să nu aibă efect asupra inimii în vederea reformării vieții. ⁴

Frații mei, Dumnezeu vă cere vouă, urmașilor Săi, să umblați în lumină. Trebuie să fiți în stare de alertă. Păcatul există între noi și nu este considerat așa cum este el, extrem de păcătos. Simțurile multora sunt amortite prin îngăduirea poftei și jocul cu păcatul. Noi trebuie să facem pași înainte, spre ceruri. ⁵

Strategia lui Satana este de a deruta simțurile — Lucrarea lui Satana este de a-i conduce pe oameni să-L ignore pe Dumnezeu și pentru aceasta le absoarbe mintea, astfel ca Dumnezeu să nu fie prezent în gândurile lor. Educația pe care ei au primit-o a fost de așa natură, încât să pună mintea în încurcătură și să eclipseze adevărata lumină. Satana nu dorește ca oamenii să-L cunoască pe Dumnezeu; și dacă el pune în aplicare jocuri și reprezentări teatrale, acest lucru

[402]

va deruta în așa măsură simțurile tânărului, încât ființele umane vor pieri în întuneric, în timp ce lumina strălucește pretutindeni în jurul lor, iar el, Satana, este mulțumit. ⁶

Satana nu poate pătrunde în minte fără consimțământul nostru — Trebuie să prezentăm înaintea poporului nostru faptul că Dumnezeu S-a îngrijit ca noi să nu fim ispitiți peste puterile noastre și că pentru fiecare ispită El va pregăti un mijloc de scăpare. Dacă trăim cu totul pentru Dumnezeu, nu vom îngădui minții să zăbovească asupra unor închipuiri egoiste.

Dacă există vreo cale prin care Satana poate avea acces la minte, el își va semăna acolo buruienile sale și le va face să crească până când acestea vor produce o recoltă bogată. În nici un caz Satana nu poate obține stăpânire asupra gândurilor, cuvintelor și acțiunilor noastre, afară de cazul în care noi, în mod voit, deschidem ușa și îl invităm să intre. Atunci el va intra și, îndepărtând sămânța cea bună, semănată în inimă, va face ca adevărul să nu aibă nici un efect. ⁷

Închideți orice cale de acces în fața ispititorului — Aceia care poartă Numele lui Hristos trebuie să vegheze, să se roage și să păzească căile de acces către suflet, deoarece Satana este la lucru pentru a pângări și distruge, dacă i se oferă cea mai mică șansă. ⁸

Nu suntem în siguranță dacă amânăm să gândim serios ce înseamnă să culegi recolta care urmează cedării în fața sugestiilor lui Satana. Păcatul înseamnă dezonoare și dezastru pentru fiecare suflet care se complăce în el, însă, prin natura sa, el este orbitor și amăgitor, momindu-ne prin ademenirile lui lingușitoare. Dacă ne aventurăm pe terenul lui Satana, nu avem asigurare de protecție împotriva puterii lui. Atât cât depinde de noi, trebuie să închidem orice cale de acces, prin care ispititorul ar putea pătrunde la noi. ⁹

Cine poate ști, în momentul ispitirii, teribilele consecințe ce urmează unui pas greșit, pripit! Singura noastră siguranță este să fim apărați de harul lui Dumnezeu în fiecare clipă și să nu ne bazăm pe ceva ce ne spune propria noastră vedere spirituală, ca să nu ajungem să numim răul bine, iar binele rău. Fără ezitare și fără nici un argument, noi trebuie să închidem și să păzim căile de acces prin care răul poate pătrunde în suflet. ¹⁰

Fiecare creștin trebuie să vegheze continuu, păzind orice cale spre suflet, prin care Satana ar putea pătrunde. Trebuie să se roage pentru ajutor divin și în același timp să se opună cu hotărâre oricărei

înclinații către păcat. Prin curaj, credință și muncă neobosită, el poate obține biruință. Însă el trebuie să nu uite că, pentru a obține victorie, Domnul Hristos trebuie să locuiască în el și el în Hristos. ¹¹

Evitați să citiți, să vedeți sau să auziți lucruri rele — Apostolul (Petru) a căutat să-i învețe pe credincioși cât de important este să nu-și lase mintea să zăbovească asupra unor subiecte interzise sau să-și consume energia cu subiecte neînsemnate. Aceia care nu vor să cadă pradă uneltirilor lui Satana trebuie să-și păzească bine căile de acces spre suflet; ei trebuie să evite să citească, să vadă sau să audă ceea ce ar sugera gânduri necurate. Mintea nu trebuie lăsată să zăbovească la întâmplare asupra oricărui subiect pe care îl sugerează vrăjmașul sufletelor. Inima trebuie păzită cu credincioșie, căci, dacă nu, peste voia noastră, rele vor trezi relele din inimă, iar sufletul va rătăci în întuneric. ¹²

[404] Trebuie să facem tot ce se poate, atât pentru noi, cât și pentru copiii noștri, ca să nu vedem nedreptatea care există în lume. Noi trebuie să ne păzim ochii și urechile, astfel ca aceste lucruri îngrozitoare să nu pătrundă în mințile noastre. Când mi se aduce ziarul, simt că parcă ar trebui să-l ascund, astfel ca lucrurile ridicole, senzaționale, pe care le cuprinde, să nu fie văzute. Se pare că vrăjmașul ticluiește multe dintre lucrurile care se publică și apar în ziare. Lucruri păcătoase, luate de oriunde, sunt descoperite și prezentate în toată goliciunea lor în fața lumii. ¹³

Cei care doresc să aibă acea înțelepciune care vine de la Dumnezeu trebuie să ajungă nebuni în ce privește cunoașterea păcătoasă a lucrurilor acestui veac, pentru a deveni înțelepți. Ei trebuie să-și închidă ochii, pentru ca să nu vadă și să nu învețe răul. Ei trebuie să-și astupe urechile, ca să nu audă ceea ce este rău și să nu dobândească acea înțelegere care le-ar pângări curăția gândurilor și faptelor. Și ar trebui să-și păzească limba, pentru ca să nu rostească cuvinte stricate și pentru ca să nu se găsească vicleșug în gura lor. ¹⁴

Prin deschiderea ușii, rezistența slăbește — Nu încercați să vedeți cât de aproape puteți merge pe marginea prăpastiei fără a cădea. Evitați prima apropiere de pericol. Cu sufletul nu putem să ne jucăm. Capitalul vostru este caracterul vostru. Păstrați-l cu grijă ca pe o comoară de mare preț. Curăția morală, simțământul propriei valori, o rezistență puternică, toate acestea trebuie păzite cu hotărâre și în mod continuu. Să nu existe nici o îndepărtare de la sursă; o

simplică joacă, o nechibzuință poate primejdui sufletul prin aceea că deschide ușa în calea ispitei, iar puterea de rezistență slăbește.¹⁵

Satana ar dori să umbrească slava viitoare — Satana a lucrat în mod continuu pentru a umbri slava lumii viitoare și pentru a atrage toată atenția la lucrurile acestei vieții. El s-a luptat să aranjeze în așa fel lucrurile, încât gândurile, preocupările și lucrul nostru să fie atât de mult angajate în lucrurile vremelnice, încât noi să nu vedem sau să realizăm valoarea realităților veșnice. În gândurile și simțămintele noastre, lumea și grijile ei ocupă prea mult spațiu, în timp ce Domnul Isus și lucrurile cerești prea puțin. Noi trebuie să ne îndeplinim cu credincioșie toate datoriile vieții noastre de zi cu zi, însă este de asemenea esențial să cultivăm, mai presus de orice altceva, un devotament sfânt pentru Domnul nostru Isus Hristos.¹⁶

[405]

Îngerii cerului ne vor ajuta — Noi trebuie să păstrăm mereu în minte faptul că agenții nevăzuți sunt continuu la lucru, atât cei răi, cât și cei buni, pentru a ne lua în stăpânire mintea. Ei acționează cu putere nevăzută, dar care totuși se face simțită. Îngerii buni sunt duhuri slujitoare, care exercită o influență cerească asupra inimii și a minții, iar marele vrăjmaș al sufletelor, diavolul, și îngerii săi sunt continuu la lucru pentru a realiza distrugerea noastră....

În timp ce trebuie să fim vigilenți și să nu ne expunem atacurilor dușmanilor nevăzuți, noi trebuie să fim siguri că ei nu ne pot aduce nici o vătămare, dacă nu câștigă consimțământul nostru.¹⁷

¹Letter 21, 1899.

²Testimonies for the Church 3:507.

³Testimonies for the Church, 2:561.

⁴Testimonies for the Church, 5:493.

⁵Testimonies for the Church, 3:476.

⁶The Review and Herald, 13 martie, 1900.

⁷The Review and Herald, 11 iulie, 1893.

⁸Testimonies for the Church 3:476.

⁹Thoughts From the Mount of Blessing, 118.

¹⁰Testimonies for the Church 3:324.

¹¹Testimonies for the Church, 5:47.

¹²The Acts of the Apostols, 518, 519.

¹³Notebook Leaflets from the Elmshaven Library, Education, Volume 1 (1845).

¹⁴A Solemn Appeal, 76.

¹⁵Medical Ministry 143.

¹⁶The Review and Herald, 7 ianuarie, 1890.

¹⁷The Review and Herald, 19 iulie, 1887.

Priveliști și sunete păcătoase pretutindeni în jurul nostru —

Sunt motive să purtați de grijă copiilor voștri care se ciocnesc de ispite la fiecare pas pe care îl fac. Este imposibil pentru ei să evite contactul cu anturajul rău.... Ei vor vedea, vor auzi și vor fi supuși unor influențe demoralizatoare și care, dacă nu sunt oprite, pe nesimțite, dar în mod sigur vor întina inima și deforma caracterul. ¹

Toți avem nevoie de un bastion împotriva ispitei —

În căminele creștine trebuie construit un bastion împotriva ispitei. Satana folosește orice mijloc cu putință pentru a face din nelegiuire și viciul degradant ceva popular. Nu putem trece pe străzile orașelor noastre fără să întâlnim afișe care flutură crime și nelegiuiri, prezentate în cine știe ce roman sau jucate la teatru. Mintește este educată astfel, încât să fie familiarizată cu păcatul. Viața oamenilor josnici și depravați este prezentată oamenilor în ziare și reviste, și tot ce poate trezi pasiunea este adus înaintea lor prin povestiri incitante. ²

Unii tați și unele mame sunt atât de indiferenți, atât de nepăsători, încât pentru ei nu e nici o deosebire dacă își dau copiii la o școală a bisericii sau la o școală publică. „Noi suntem în lume”, spun ei, „Și nu putem ieși din ea.” Părinților, dacă dorim, noi putem găsi o cale de a ieși din lume. Noi putem evita să vedem multe dintre relele care se înmulțesc atât de repede în ultima vreme. De asemenea, putem evita să auzim multe dintre neleguirile și ticăloșiile care există. ³

Cine seamănă neleguirea seceră o recoltă de neleguire —

Multe dintre publicațiile populare ale zilei sunt pline de relatări senzaționale, care îi educă pe tineri pentru ticăloșii și îi conduc pe calea spre pierzare! Bieții copii sunt bătrâni în ce privește cunoașterea neleguirilor existente. Ei sunt incitați la rău prin povestirile pe care le citesc. Ei își imaginează faptele descrise până ce ambiția se trezește pentru a vedea de ce sunt în stare în privința neleguirii și sustragerii de la pedeapsă.

Pentru mințile active ale copiilor și tinerilor, scenele descrise în povestirile imaginare cu privire la viitor sunt realități. Se prevăd

revoluții și sunt descrise tot felul de proceduri care dărâmă barierele legii și bunului simț, și mulți sunt cuprinși de acest spirit. Ei sunt conduși la comiterea de nelegiuiri, uneori poate chiar mai grave decât cele descrise în aceste povestiri senzaționale. Prin astfel de influențe, societatea decade din punct de vedere moral. Semintele nelegiurii sunt semănate prin radio. Nimeni nu trebuie să se minuneze, dacă urmarea este o recoltă de nelegiuire. ⁴

Atracția muzicii populare — Sunt alarmată de neseriozitatea, pretutindeni întâlnită, a tinerilor și tinerelor care susțin că sunt de partea adevărului. Se pare că Dumnezeu nu este în gândurile lor. Mințile lor sunt pline cu fleacuri. Conversațiile lor sunt seci, vorbe goale. Urechea lor este ascuțită pentru muzică și Satana știe ce organe să excite pentru a anima, absorbi și fermeca mintea, astfel ca Domnul Hristos să nu fie dorit. Lipsește acea năzuință spirituală a sufletului după cunoașterea divină, după creșterea în har.

Mi-a fost arătat că tineretul trebuie să ia o poziție mai nobilă și să facă din Cuvântul lui Dumnezeu principalul lor sfătuitor și călăuză. Tinerii au răspunderi solemne, pe care ei le privesc cu ușurință. Introducerea muzicii în căminele lor, în loc să-i călăuzească spre sfințenie și spiritualitate, a constituit mijlocul de a le abate mințile de la adevăr. Cântece neserioase, banale, și muzica populară la modă par potrivite pentru gustul lor. Muzica le-a răpit acel timp care trebuia devotat rugăciunii. Muzica, atunci când este serioasă, este o mare binecuvântare; însă, atunci când este folosită în mod greșit, constituie un blestem teribil. Ea trezește sentimente, însă nu dă acea tărie și curaj pe care creștinul le poate găsi doar la tronul harului unde, cu umilință, își face cunoscute dorințele și, cu cereri și lacrimi, imploră puterea cerească pentru a fi întărit împotriva ispitirilor puternice ale celui rău. Satana vrea să-l facă pe tânăr captivul său. Oh, ce aș putea oare să le spun pentru a-i determina să o rupă cu această dragoste nebună? Satana este un fermecător iscusit, care îi ademenește pe tineri spre pierzare. ⁵

Gândurile nelegiuite conduc la fapte nelegiuite — Trăim într-un veac în care degradarea mișună pretutindeni. Pofta ochilor și pasiunile josnice sunt trezite prin privit și citit. Inima este întinată prin imaginație. Mintii îi face plăcere să contemple scene care stârnesc pasiunile josnice. Aceste imagini rușinoase, văzute datorită unei imaginații stricate, degradează moralitatea și pregătesc ființele

înșelate, înnebunite, să dea frâu liber pasiunilor stricate. Apoi, urmează păcate și nelegiuiri care târăsc ființele create după chipul lui Dumnezeu la același nivel cu animalele, trăgându-i la fund, spre pierzare.⁶

Nu voi vedea nici un lucru rău — Părinții trebuie să vegheze neîncetat, pentru ca lăstarele lor să nu fie pierdute față de Dumnezeu. [409] Jurământul lui David, raportat în **Psalmii 101**, ar trebui să fie jurământul tuturor acelor care au responsabilitatea de a apăra căminul de diferite influențe. Psalmistul declară: „Nu voi pune nimic rău înaintea ochilor mei; urăsc purtarea păcătoșilor; ea nu se va lipi de mine. Inima stricată se va depărta de mine; nu vreau să cunosc pe cel rău. Pe cel ce clevețește în ascuns pe aproapele său, îl voi nimici; pe cel cu priviri trufașe și cu inima îngâmfată, nu-l voi suferi. Voi avea ochii îndreptați asupra credincioșilor din țară, ca să locuiască lângă mine; cel ce umblă pe o cale fără prihană acela îmi va sluji. Cel ce se dedă la înșelăciune nu va locui în casa mea; cel ce spune minciuni nu va sta înaintea mea.”⁷

Hotărăște-te să spui neclintit: „Nu voi irosi clipe prețioase, citind ceea ce nu-mi este de folos, ci doar mă împiedică să pot sluji altora. Voi consacra timpul și gândurile mele pentru a-L putea sluji pe Dumnezeu. Voi închide ochii față de lucrurile stricate și păcătoase. Urechile mele aparțin Domnului și nu vor da ascultare argumentelor subtile ale vrăjmașului. Vocea mea nu va fi nicidecum supusă unei voințe care nu este sub influența Duhului lui Dumnezeu. Trupul meu este templul Duhului Sfânt și fiecare fărâmbă de putere ce aparține ființei mele va fi consacrată unor scopuri demne.”⁸

¹Pacific Health Journal, iunie 1890. (The Health Reformer, June, 1877).

²Bible Echo, October 15, 1894, par.4.

³Notebook Leaflets from the Elmshaven Library, Education, Volume 1 (1845).

⁴The Ministry of Healing, 444, 445.

⁵Testimonies for the Church 1:496, 497.

⁶Testimonies for the Church 2:410.

⁷Counsel to Teachers, Parents, and Students, 119.

⁸Testimonies for the Church 7:64.

Alimentați mintea copilului cu o hrană corespunzătoare — Mintea copilului, care este ușor influențabilă și în continuă dezvoltare, tânjește după cunoaștere. Părinții trebuie să fie în mod constant bine informați ei înșiși pentru a putea oferi minților copiilor o hrană corespunzătoare. Ca și trupul, mintea își obține puterea din hrana pe care o primește. Ea este îmbogățită și înnobilită prin gânduri curate, care fortifică; însă ea devine îngustă și se degradează prin gânduri care sunt vremelnice, pământești.

Părinților, voi sunteți cei care decideți dacă mințile copiilor voștri vor fi umplute cu gânduri înălțătoare sau cu sentimente vicioase. Mințile lor active nu pot rămâne neocupate; să nu credem că, dacă ne vom încrunta, răul va dispărea. Gândurile rele pot fi îndepărtate doar prin înrădăcinarea principiilor drepte. Dacă părinții nu sădesc semințele adevărului în inimile copiilor lor, vrăjmașul va semăna buruieni. Educația bună, sănătoasă, este singurul lucru care se poate face în vederea prevenirii cuvintelor stricate, care degradează bunele maniere. Adevărul va proteja sufletul de ispitele nenumărate, cărora trebuie să le facem față. ¹

Părinții să controleze ceea ce citesc copiii — Mulți tineri sunt doritori de cărți. Ei citesc orice le cade în mână. Fac apel la părinții unor astfel de copii să controleze dorința lor după citit. Nu îngăduiți ca pe mesele voastre să existe ziare și reviste cu povești de dragoste. Înlocuiți aceste materiale de citit cu cărți care îi vor ajuta în formarea caracterului lor cu cel mai bun material — dragostea și temerea de Dumnezeu, cunoașterea lui Hristos. Încurajați-i pe copiii voștri să depoziteze în minte cunoștințe de valoare, să lase ca ceea ce este bun să ocupe sufletul și să țină în stăpânire puterea, nelăsând loc pentru gânduri josnice, decăzute. Faceți restricții în privința lecturilor care nu constituie o hrană bună pentru minte. ²

Părinții trebuie să lupte pentru a îndepărta din cămin orice lucru care nu este o sursă de bine. În această privință, unii părinți au mult de învățat. Acelora care simt că pot citi orice reviste și romane

eu le spun: voi semănați niște semințe de la care nu veți recolta roade pentru hambar. Din asemenea lecturi, nu se dobândește tărie spirituală. Dimpotrivă, acestea distrug dragostea pentru adevărul curat din Cuvânt. Prin intermediul romanelor și povestirilor din reviste, Satana este la lucru spre a umple mintea cu gânduri nereale și neserioase, minte care ar trebui să studieze cu sârguință Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, el jefuiește mii și mii de oameni de timpul, energia și disciplina de sine, atât de necesare în problemele aspre ale vieții.³

Copiii au nevoie de o lectură potrivită, care să îi destindă, să îi recreeze, și nu să demoralizeze mintea sau să slăbească trupul. Dacă ei sunt învățați să le placă romanele sentimentale și poveștile închipuite din ziare, ei nu vor mai avea gust pentru cărțile și materialele instructive. Mulți copii și tineri se vor deprinde să citească; însă, dacă nu se face o selecție pentru ei, vor alege ei înșiși. Cărți banale se găsesc pretutindeni și curând se învață cu ele și le îndrăgesc; însă, dacă sunt aprovizionați cu materiale bune pentru citit, ei își vor cultiva gustul pentru acest fel de lectură.⁴

Gusturile minții disciplinate și educate — Gusturile mintale trebuie disciplinate și educate cu cea mai mare grijă. Încă de la o vârstă fragedă, părinții trebuie să înceapă să le prezinte Scripturile, astfel ca mințile în dezvoltare ale copiilor să se deprindă cu obiceiuri bune în privința gândurilor lor.

[412] Nu trebuie cruțat nici un efort în vederea formării unor obiceiuri bune în ce privește studiul. Dacă mintea hoinărește, aduceți-o la realitate. Dacă gusturile intelectuale și morale au fost pervertite prin povestiri închipuite, incitante, și mintea s-a deprins deja cu o repulsie față de altceva, când este solicitată, atunci e nevoie de luptă pentru biruirea acestui obicei. Trebuie învinsă de îndată această dragoste pentru lecturi fictive. Trebuie puse în aplicare reguli solide pentru a forța mintea să rămână pe canalul corespunzător.⁵

Evitați cultivarea gustului pentru ficțiune — Ce ar trebui să citească copiii noștri? Aceasta este o întrebare serioasă care necesită un răspuns serios. Sunt tulburată când văd în familii de păzitori ai Sabatului ziare și reviste care nu au o influență bună asupra minții copiilor și tinerilor. Am urmărit pe cei al căror gust pentru ficțiune a fost astfel cultivat. Ei au avut privilegiul de a asculta adevărul, de a

se familiariza cu principiile credinței noastre; însă au crescut spre maturitate lipsiți de adevărata pietate și evlavie practică.⁶

Cei care citesc închipuiri îngăduie un rău care distruge spiritualitatea și eclipsează frumusețea paginii sacre.⁷

Răspândirea cărților vătămătoare — Lumea este invadată de cărți care mai bine ar fi distruse decât să circule. Cărțile cu subiecte senzaționale, publicate și puse în circulație din motive de a face bani, ar fi mai bine să nu fie niciodată citite de tineri. Există o fascinație satanică în aceste cărți....

Obiceiul de a citi povești este unul dintre mijloacele folosite de Satana pentru a distruge sufletele. Acestea produc o emoție falsă, nesănătoasă, agită imaginația, mintea își pierde eficiența și este descalificată pentru orice exercițiu spiritual. De asemenea, acest lucru dezobișnuiește sufletul de rugăciune și dragoste pentru lucrurile spirituale.⁸

Lucrări ca romane, povestiri frivole, excitante, sunt de regulă un blestem pentru cititor. S-ar putea ca autorul să susțină că vrea să învețe o lecție morală; pe parcursul lucrării sale, el poate întreține pe ici pe colo sentimente religioase, însă adesea acestea servesc doar pentru a masca nesăbuința și goliciunea care se află dedesubt.⁹

Autori infideli — O altă sursă de pericol împotriva căruia ar trebui să fim mereu în gardă este citirea unor autori infideli. Aceste lucrări sunt inspirate de vrăjmașul adevărului și nimeni nu le poate citi fără să-și pună sufletul în primejdie. Este adevărat că cineva care a fost afectat de ele poate în cele din urmă să se refacă; însă toți cei care se lasă pe seama influenței rele a acestora se așează pe terenul lui Satana, care știe să tragă foloase. Din moment ce ei invită ispitele lui, ei nu au înțelepciunea de a discerne sau tăria de a le rezista. Cu o putere fascinantă, de vrajă, necredința și necredincioșia se cuibăresc în mintea lor.¹⁰

Mituri și basme — În educarea copiilor, astăzi se acordă un spațiu larg basmelor, miturilor și povestirilor fictive. Cărți de acest fel se folosesc în școli și ele se găsesc în multe case. Cum pot oare părinții creștini să le îngăduie copiilor lor să folosească astfel de cărți, atât de pline cu neadevăruri? Când copiii întrebă despre semnificația povestirilor atât de opusă învățaturii primite de la părinții lor, răspunsul este că povestirile nu sunt adevărate; însă în acest fel nu se rezolvă răul ce rezultă din folosirea lor. Ideile prezen-

[413]

tate în aceste cărți îi conduc greșit pe copii. Ei împărtășesc idei false despre viață și dau naștere dorinței după lucruri nereale....

Niciodată nu ar trebui așezate în mâinile copiilor sau tinerilor cărți care conțin o pervertire a adevărului. Să ne ferim copiii ca, prin procesul prin care ei ar trebui să primească o educație, să primească idei care se vor dovedi a fi semințe ale păcatului. ¹¹

[414] **Cum este distrusă tăria mintală** — Există puține minți bine echilibrate, deoarece părinții își neglijează datoria de a stimula însușirile mai slabe și de a le ține în stăpânire pe cele greșite. Ei nu-și aduc aminte că au cea mai solemnă obligație, de a veghea asupra tendințelor fiecărui copil, că este datoria lor de a-și educa copiii să-și formeze obiceiuri bune și un mod de gândire corect. ¹²

Cultivați puterile morale și intelectuale. Nu lăsați ca aceste puteri nobile să fie slăbite sau pervertite nici măcar prin citirea multor cărți de povestiri. Am cunoștință că minți puternice au fost dezechilibrate și parțial amortite sau paralizate prin necumpătare în citire. ¹³

Povestirile fascinante îl fac pe copil să fie agitat, visător — Cei care citesc povești banale, excitante, ajung să nu-și poată îndeplini datoriile vieții practice. Ei trăiesc într-o lume ireală. Am urmărit copiii cărora li s-a îngăduit să-și facă un obicei din citirea unor astfel de cărți. Atât acasă, cât și în altă parte, ei erau agitați, visători, incapabili să poarte o discuție cu excepția subiectelor celor mai comune. Gândurile și conversația spirituală erau cu totul străine pentru mințile lor. Prin cultivarea apetitului pentru povestirile senzaționale, gustul mintal este pervertit și mintea nu este satisfăcută până când nu este hrănită cu acest fel de mâncare nesănătoasă. Nu găsesc că s-ar găsi vreun nume mai potrivit pentru cei care se complac într-o asemenea lectură decât acela de bețivi mintali. Obiceiurile de necumpătare în privința cititului au asupra creierului un efect asemănător cu acela pe care necumpătarea în mâncare și băutura îl are asupra trupului. ¹⁴

[415] Înainte de a accepta adevărul prezent, unii avuseseră obiceiul de a citi romane. Când s-au atașat bisericii, ei au făcut un efort de a birui acest obicei. A așeza în mâinile acestei categorii cărți asemănătoare aceluia pe care tocmai le-au lăsat deoparte este ca și cum a-i oferi de băut bețivului. Cedând ispitei pe care o au mereu în fața lor, ei își pierd curând gustul, plăcerea, pentru cărți sănătoase. Ei nu au interes pentru studiul Bibliei. Puterea lor morală slăbește. Păcatul le

pare din ce în ce mai puțin respingător. Se manifestă tot mai multă necredincioșie și un continuu dezgust pentru datoriile practice ale vieții. Deoarece mintea devine pervertită, ei sunt gata să apuce orice cărți senzationale. Astfel este deschisă calea pentru ca Satana să aducă sufletul cu totul sub stăpânirea sa. ¹⁵

Citirea în grabă, superficială, slăbește puterea de concentrare — Datorită acestui flux imens de material tipărit, ce apare prin presă, bătrânii și tinerii își formează obiceiul de a citi în grabă și superficial, iar mintea își pierde puterea de gândire riguroasă și puterea de a face legături. Mai mult decât atât, o mare parte din ziare și cărți, ca și broaștele din Egipt, care s-au răspândit în toată țara, sunt nu numai banale, nefolositoare și enervante, dar și pline de necurății și degradante. Efectul lor nu este numai acela de a intoxica și ruina mintea, dar și de a întina și distruge sufletul. ¹⁶

„Nu-mi pot permite să-mi procur publicațiile bisericii” — Sunt persoane, dintre cei care susțin că ne sunt frați de credință, care nu cumpără *Review*, *Sings of the Times*, *Instructor* și *Good Health* [Publicații adventiste existente în vremea autoarei (n. tr.)], dar care cumpără una sau chiar mai multe publicații lumești. Copiii lor sunt foarte interesați de povești închipuite sau povești de dragoste, care se găsesc în aceste scrieri pe care tatăl lor își permite să le cumpere, deși pretinde că nu își poate permite să dea bani pentru publicațiile ce apar referitoare la adevărul prezent....

Părinții trebuie să vegheze asupra copiilor lor și să-i învețe să cultive o imaginație curată și să evite ca pe o lepră pozele senzuale, prezentate în ziare. Fie ca pe mesele și în bibliotecile noastre să se găsească publicații cu subiecte morale și religioase, astfel încât copiii noștri să-și poată cultiva gustul pentru o lectură înălțătoare. ¹⁷

Mesaje pentru tineri cu privire la obiectivele lecturii — Pentru că văd pericolul care îi amenință pe tineri printr-o lectură necorespunzătoare, nu mă pot abține să nu prezint în continuare avertismentele care mi-au fost date cu privire la acest mare rău.

Se ia prea puțin în seamă cât de dăunătoare sunt pentru lucrători mânuirea unor materiale de un caracter discutabil. Atenția le este captivată și interesul le este trezit de subiectul pe care-l au în mână. Frazele se întipăresc în memorie. Se sugerează gânduri. În mod aproape inconștient, cititorul este influențat de spiritul scriitorului, iar mintea și caracterul primesc impresii îndreptate spre rău. Sunt

unii care au puțină credință și puțină putere de stăpânire de sine și este greu pentru ei să izgonească gândurile sugerate de o astfel de literatură.¹⁸

Oh, de ar cugeta tinerii la influența pe care povestirile excitante le au asupra minții! Puteți voi, după ce citiți astfel de cărți, să deschideți Cuvântul lui Dumnezeu și să citiți cuvintele vieții cu interes? Socotiți voi că această carte a lui Dumnezeu nu este interesantă? Farmecul poveștii de dragoste stăruie asupra minții, distrugându-i sănătatea și făcând imposibil ca tu să îți fixezi mintea asupra adevărilor importante, solemne, care au în vedere viața ta veșnică. Tu păcătuiești împotriva părinților tăi, devotând pentru un scop atât de mărunț timpul care le aparține lor, și împotriva lui Dumnezeu, folosind în acest fel timpul care ar trebui petrecut în consacrare față de El.¹⁹

[417] Copii, am o solie pentru voi. Vă decideți acum destinul vostru veșnic, iar felul în care vă clădiți caracterul vă va exclude din paradisul lui Dumnezeu.... Cât de trist este pentru Domnul Isus, Răscumpărătorul lumii, să privească asupra unei familii în care copiii nu au dragoste pentru Dumnezeu, nu au respect pentru Cuvântul Lui, ci sunt cu toții absorbiți în citirea de cărți de povești. Timpul ocupat în acest fel vă jefuiește de dorința de a fi eficienți în datoriile gospodărești, vă descalifică de a deveni capi de familie, iar dacă se continuă, vă va încurca tot mai mult în cursa lui Satana.... Unele dintre cărțile pe care le citiți conțin principii excelente, însă voi le citiți doar de dragul istorisirii relatate. Dacă ați culege din cărțile pe care le citiți ceea ce v-ar fi de folos în formarea caracterului, s-ar putea spune că dobândiți ceva bun din cărțile pe care le citiți. Însă, atunci când luați cărțile și le citiți pagină cu pagină, cu atenție, vă întrebați: Care este obiectivul meu când citesc această carte? Caut eu să dobândesc o cunoaștere reală? Nu vă puteți forma un caracter drept, punând la temelie lemne, fân și paie.²⁰

Sădiți în minte semințele adevărului Bibliei — Există o asemănare izbitoare între un câmp necultivat și o minte needucată. Vrajmașul seamănă buruieni în mințile copiilor și tinerilor și, dacă părinții nu iau aminte, acestea vor răsări și vor aduce roade rele. Este nevoie de grijă neîncetată pentru cultivarea solului minții și semănarea acestuia cu prețioasa sămânță a adevărului Bibliei. Copiii ar trebui învățați să respingă poveștile banale, ce conțin de fapt gunoaie,

și să se îndrepte spre cărțile sensibile, care vor conduce mintea să-și dezvolte interesul pentru relatările biblice, istoria biblică și principiile acesteia. Scrierile care aruncă lumină asupra Cărții Sacre și trezesc dorința de a studia nu sunt periculoase, ci benefice.²¹

Este imposibil ca tinerii să posede o minte sănătoasă și principii religioase corecte, dacă ei nu au plăcere să citească cu atenție Cuvântul lui Dumnezeu. Această carte conține cea mai interesantă istorie, scoate în evidență calea mântuirii prin Domnul Hristos și constituie călăuză lor pentru o viață mai înaltă și mai bună.²²

[418]

¹Counsel to Teachers, Parents, and Students, 121.

²Idem, 133.

³Idem, 120, 121.

⁴The Review and Herald, 11 decembrie, 1879.

⁵Counsel to Teachers, Parents, and Students, 136.

⁶Idem, 132.

⁷The Youth's Instructor, 9 octombrie 1902.

⁸Counsel to Teachers, Parents, and Students, 133, 134.

⁹The Ministry of Healing, 445.

¹⁰Counsel to Teachers, Parents, and Students, 135, 136.

¹¹Idem, 384, 385.

¹²The Review and Herald, 12 noiembrie, 1908.

¹³Testimonies for the Church 2:410.

¹⁴Counsel to Teachers, Parents, and Students, 134, 135.

¹⁵Testimonies for the Church 7:203.

¹⁶Education, 189, 190.

¹⁷The Review and Herald, 11 decembrie, 1879.

¹⁸Testimonies for the Church 7:203.

¹⁹Testimonies for the Church 2:236.

²⁰Letter 32, 1896.

²¹Counsel to Teachers, Parents, and Students, 136, 137.

²²Testimonies for the Church 2:410, 411.

Secțiunea 15 — Haruri care aduc strălucire	[419]
 vieții de familie	[420]
	[421]

Capitolul 69 — Curtoazie și bunătate

Curtoazia va alunga jumătate din relele vieții — Principiul cuprins în porunca: „Iubiți-vă unii pe alții” stă la însăși temelia fericirii din cămin. Curtoazia creștină trebuie să domnească în fiecare casă. Deși nu este atât de la îndemână, ea are puterea să îmblânzească acele firi care, altfel, ar fi reci, aspre. Cultivarea continuă a curtoaziei, voința de a face altora ceea ce voim ca ei să ne facă nouă, va alunga jumătate din relele vieții. ¹

Curtoazia să se manifeste în cămin — Dacă dorim să avem copii buni, curtenitori și iubitori, noi înșine trebuie să le fim exemplu. ²

Părinții să fie atenți unul cu altul chiar în lucrurile mici. Bunătatea în toate trebuie să fie legea casei. Nu trebuie îngăduit nicidecum limbajul aspru; nu trebuie rostite cuvinte usturătoare. ³

Toți pot avea o înfățișare voioasă, o voce blândă, maniere politicoase; acestea sunt elemente puternice. Copiii sunt atrași de comportamentul optimist, luminos. Arătați-le bunătate și curtoazie, iar ei vor dovedi același spirit, față de voi și unul față de altul. ⁴

Curtoazia voastră și stăpânirea de sine vor avea o influență mai mare asupra caracterelor copiilor voștri decât ar putea-o avea doar cuvintele. ⁵

Bunătatea unora față de alții face din cămin un Paradis — Vorbind frumos cu copiii și laudându-i atunci când încearcă să facă ce este bine, părinții le pot încuraja străduințele, făcându-i foarte fericiți în jurul cercului familiei, luând astfel naștere un farmec care va alunga orice umbră și va aduce înăuntru lumina soarelui, cu seninătatea ei. Bunătatea reciprocă și stăpânirea de sine vor face din cămin un paradis și va atrage îngerii cei sfinți în cercul familiei; însă aceștia vor pleca din casa unde se aud cuvinte neplăcute, neînțelegeri și certuri. Lipsa bunătății, nemulțumirea și mânia Îl izgonesc pe Domnul Isus din cămin. ⁶

[422]

Micile atenții din viața de zi cu zi și atașamentul care ar trebui să existe între membrii aceleiași familii nu depind de împrejurări din afară. ⁷

Cuvintele plăcute, gesturile amabile și afecțiunea sinceră, care se manifestă în toate acțiunile, alături de hărnicie, curățenie și chibzuință, fac chiar dintr-o colibă cel mai fericit cămin. Creatorul privește cu mulțumire spre un asemenea cămin. ⁸

Există mulți care ar trebui să trăiască mai puțin pentru lumea din afară și mai mult pentru membrii familiei lor. Ar trebui să existe mai puțină etalare de politețe superficială și afecțiune față de străini și vizitatori și mai multă curtoazie, care izvorăște din adevărata dragoste și atașament, față de cei dragi din cămin. ⁹

Definiția adevăratei politeți — Este mare nevoie de cultivarea rafinamentului autentic în cămin. Aceasta constituie o mărturie puternică în favoarea adevărului. La oricine s-ar manifesta, vulgaritatea în vorbire și purtare dovedește o inimă stricată. Adevărul de origine divină nu degradează niciodată pe cel care îl primește și nici nu face din el o persoană grosolană, dură. Adevărul îmblânzește și rafinează. Când este primit în inimă, el face din tânăr un om respectuos și politicos. Politețea creștină se dobândește numai prin lucrarea Duhului Sfânt. Aceasta nu constă într-o stare afectată, în manifestări emoționale sau gesturi artificiale — plecăciuni sau zâmbete forțate. Acest fel de politețe se întâlnește la cei lumesti, însă ei sunt lipsiți de adevărata politețe creștină. Politețea adevărată se dobândește numai printr-o cunoaștere practică a Evangheliei lui Hristos. Politețea autentică și curtoazia autentică sunt bunătate dovedită față de toți, mari sau mici, bogați sau săraci. ¹⁰

[423]

Esența politeții autentice constă în respectul față de ceilalți. Educația adevărată, care durează, este cea care câștigă mereu prin simpatie și încurajează bunătatea față de toată lumea. Pretinsa cultură, care nu-l face pe tânăr respectuos față de părinții lui, nu le apreciază calitățile și nu are răbdare față de defectele lor, nu-l ajută în nevoie, nu-l face atent și grijuliu, generos și gata a da ajutor celor tineri, bătrâni și celor nenorociți, constituie un eșec. ¹¹

Curtoazia creștină este banda de aur care-i unește pe membrii familiei cu legături de iubire, devenind tot mai strânsă și mai puternică în fiecare zi. ¹²

Faceți din regula de aur legea familiei — În Biblie se pot găsi cele mai valoroase reguli pentru relațiile sociale și de familie. Acestea reprezintă nu numai cel mai bun și cel mai nobil standard de moralitate, dar și cel mai valoros cod de politețe. Predica Mântuitorului nostru de pe munte conține îndemnuri de neprețuită valoare atât pentru bătrâni, cât și pentru tineri. Biblia ar trebui citită adesea în familie, iar învățăturile ei prețioase trebuie exemplificate în viața de fiecare zi. Regula de aur: „Tot ce voți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel” și sfatul apostolului: „În cinste, fiecare să dea întâietate altuia” ar trebui să devină legea familiei. Cei care nutresc spiritul lui Hristos vor dovedi politețe în cămin și un spirit de bunăvoință chiar în lucrurile mici. Ei vor căuta să îi facă mereu fericiți pe cei din jurul lor și, fiind atenți cu cei din jur, vor uita de eul lor. Acesta este fructul care crește în pomul numit creștinism. ¹³

[424]

Regula de aur este principiul adevăratei curtoazii, iar cea mai autentică ilustrare a acesteia se vede în viața și caracterul Domnului Isus. Oh, ce raze de blândețe și frumusețe străluceau în jur în viața de zi cu zi a Mântuitorului nostru! Ce dulceață răspândea numai prezența Sa! Același spirit va fi descoperit și în copiii Săi. Cei în a căror inimă locuiește Hristos vor fi înconjurați de o atmosferă divină. Hainele lor albe vor fi înmiresmate cu parfumul grădinii lui Dumnezeu. Fețele lor vor reflecta lumină din lumina Lui, netezind cărarea pentru cei oboseți și care se împiedică pe cale. ¹⁴

Cel mai bun tratat științific asupra etichetei — Cel mai valoros tratat asupra etichetei, care a fost scris vreodată, este prețioasa învățătură dată de Mântuitorul și prin apostolul Pavel, sub inspirația Duhului Sfânt — cuvinte care ar trebui înscrise, fără a fi șterse vreodată, în memoria oricărui om, tânăr sau bătrân.

„Cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.”

„Dragostea este îndelung răbdătoare,
este plină de bunătate:
dragostea nu pizmuiește;
dragostea nu se umflă de mândrie,
nu se laudă
nu se poartă necuviincios,
nu caută folosul său,
nu se mânie,

nu se gândește la rău,
 nu se bucură de nelegiuire,
 ci se bucură de adevăr,
 acoperă totul, crede totul,
 nădăjduiește totul, suferă totul.
 Dragostea nu va pieri niciodată.”¹⁵

Biblia ne cere în mod imperios să fim curtenitori; și ea ne prezintă multe ilustrații ale unui spirit lipsit de egoism, ale harului blândeții, ale unui comportament atrăgător care caracterizează adevărata politețe. Acestea sunt doar reflecții ale caracterului lui Hristos. Amabilitatea și curtoazia autentică ce există în lume, chiar și printre cei ce nu recunosc Numele Său, provin de la El, iar El dorește ca aceste trăsături de caracter să fie reflectate în mod desăvârșit în copiii Săi. Scopul Său este ca oamenii să poată vedea în noi frumusețea Lui.¹⁶

[425]

Creștinismul va face din om un gentleman. Domnul Hristos S-a purtat frumos chiar cu persecutorii Săi; iar urmașii Lui adevărați vor avea același spirit. Priviți-l pe Pavel când a fost adus în fața conducătorilor. Cuvântarea sa înaintea lui Agripa constituie o ilustrare a adevăratei curtoazii, ca și a unei elocințe convingătoare. Evanghelia nu încurajează politețea de formă, întâlnită în mod obișnuit în lume, ci acea curtoazie care izvorăște dintr-o bunătate autentică a inimii.¹⁷

Noi nu suntem pentru manifestarea a ceea ce lumea numește curtoazie, ci pentru acea curtoazie pe care oricine o va lua cu sine în locașurile cerești ale celor mântuiți.¹⁸

Adevărata curtoazie izvorăște din dragoste — Cea mai atentă cultivare a conveniențelor exterioare ale vieții nu este suficientă pentru a îndepărta nemulțumirea, judecata aspră și vorbirea indecentă. Rafinamentul autentic nu va fi niciodată dat pe față atâta vreme cât eul reprezintă obiectivul suprem. Iubirea trebuie să sălășluiască în inimă. Un creștin adevărat are ca motivație a acțiunilor sale atașamentul profund al inimii față de Mântuitorul. Iar din această rădăcină a iubirii sale pentru Hristos izvorăște atenția sa față de frații lui.¹⁹

Din toate lucrurile care sunt căutate, nutrite și cultivate, nimic nu este atât de valoros în ochii lui Dumnezeu ca o inimă curată și o atitudine de mulțumire și pace.

[426] Dacă armonia divină a adevărului și iubirii există în inimă, aceasta va radia în exterior, în cuvinte și fapte.... În inimă trebuie să domnească spiritul bunăvoinței autentice. Iubirea conferă posesorului ei har, atenție și farmec în comportament. Dragostea luminează înfățișarea și supune vorbirea; ea rafinează și înobilează întreaga ființă umană. Ea îl aduce în armonie cu Dumnezeu, căci ea este o caracteristică a cerului. ²⁰

Adevărata curtoazie nu se învață doar prin practicarea regulilor etichetei. Modul de comportare trebuie avut întotdeauna în vedere; ori de cât ori nu este compromis principiul, respectul față de alții va conduce la conformarea cu obiceiurile acceptate; însă adevărata curtoazie nu cere sacrificarea principiului pentru convențional. Ea ignoră casta. Ea încurajează prețuirea de sine, respectul pentru demnitatea omului ca om, considerație pentru fiecare membru al marii familii omenesti. ²¹

Iubirea este exprimată prin priviri, cuvinte și acțiuni — Mai presus de toate lucrurile, părinții ar trebui să-și înconjoare copiii cu o atmosferă de voioșie, curtoazie și iubire. Căminul în care domnește dragostea, și în care aceasta este exprimată în priviri, cuvinte și fapte, este un loc în care îngerilor le face plăcere să locuiască. Părinților, lăsați ca strălucirea iubirii, voioșiei, fericirii și mulțumirii să pătrundă în inimile voastre și faceți ca influența lor dulce să învăluie căminul. Dați pe față un spirit bun, răbdător, și încurajați același lucru în copiii voștri, cultivând acele haruri care vor aduce strălucire vieții din cămin. Atmosfera astfel creată va fi pentru copii ceea ce este aerul și raza de soare pentru lumea vegetală, aducând sănătate și vigoare minții și trupului. ²²

[427] Gusturile frumoase, conversația voioasă și faptele iubitoare vor lega inimile copiilor de cele ale părinților lor prin funiile de mătase ale iubirii și vor contribui mai mult în a face căminul un loc atrăgător decât cele mai prețioase ornamente ce pot fi cumpărate cu aur. ²³

Trebuie asociate temperamente diferite — Așa a rânduit Dumnezeu ca persoane cu temperamente diferite să se asocieze. Când se întâmplă astfel, fiecare membru al familiei trebuie să privească cu sfințenie sentimentele și să respecte drepturile celorlalți.

În acest fel, vor fi cultivate respectul reciproc și stăpânirea de sine, vor fi îndepărtate prejudecățile, iar părțile aspre ale caracterului vor fi netezite. Astfel, poate fi asigurată armonia, iar asocierea diferitelor temperamente poate fi un beneficiu pentru fiecare. ²⁴

Nimic nu poate înlocui lipsa curtoaziei — Aceia care pretind că sunt urmași ai lui Hristos, dar sunt în același timp aspri, lipsiți de bunătate și necurtenitori în cuvinte și comportament, nu au învățat nimic de la Isus. Un om care tună și fulgeră dorește să stăpânească, înăbușindu-i pe toți în jur, unul care caută neconținut greșeli nu este un creștin; căci a fi creștin înseamnă a fi ca Hristos. Comportamentul unor așa-zisi creștini este atât de lipsit de bunătate și curtoazie, încât în loc să fie vorbiți de bine, ei sunt vorbiți de rău. Sinceritatea lor nu poate fi pusă la îndoială; corectitudinea lor nu poate fi discutată, însă sinceritatea și corectitudinea nu pot ține locul bunătății și curtoaziei. Creștinul trebuie să fie tot atât de iubitor, credincios, milos și curtenitor pe cât este de corect și cinstit. ²⁵

Orice neglijare a bunătății și amabilității din partea fratelui față de frate, orice neglijare a cuvintelor bune, încurajatoare, în cercul familiei, părinții față de copii și copiii față de părinți sunt o confirmarea unor obiceiuri care denotă lipsa unui caracter asemenea lui Hristos. Însă, dacă aceste lucruri mici sunt împlinite, ele devin lucruri mari. Ele se măresc în proporție mare. Ele se transformă în viață într-o mireasmă dulce care se înalță către Dumnezeu ca tămâia sfântă. ²⁶

Mulți tânjesc după amabilitate — Mulți tânjesc cu dor după afecțiune, prietenie.... Trebuie să nu fim egoiști, ci să căutăm mereu ocazii, chiar în lucrurile mici, de a ne arăta mulțumirea pentru bunăvoința pe care ne-au arătat-o alții și să căutăm ocazii de a înveseli pe alții, de a-i însenina și de a le ușura durerile și poverile prin fapte de bunătate și amabilitate și mici fapte de iubire. Aceste atenții care, începând din familia noastră, se extind în afara cercului familiei vor contribui la fericirea vieții noastre, iar neglijarea acestor lucruri mici vor aduce amărăciune și durere în viața noastră. ²⁷

Prin relațiile sociale intrăm în contact cu lumea — Creștinismul intră în contact cu lumea prin relațiile sociale. Fiecărui bărbat sau femeie, care a gustat dragostea lui Hristos și a primit în inimă iluminarea divină, Dumnezeu îi cere să reverse lumină pe

[428]

cărarea întunecoasă a aceluia care nu au cunoscut o cale mai bună.
28

Noi putem manifesta o mică atenție în cuvinte prietenoase și priviri plăcute, care se vor reflecta din nou asupra noastră. Creștinii lipsiți de considerație pentru cei din jurul lor dovedesc prin această neglijență că nu sunt în legătură cu Hristos. Este imposibil să fii într-o relație cu Hristos și totuși să fii lipsit de bunătate față de alții și să uiți drepturile lor.²⁹

[429] Noi toți trebuie să devenim martori pentru Domnul Hristos. Puterea relațiilor sociale, sfințită prin harul lui Hristos, trebuie îmbunătățită prin câștigarea sufletelor la Mântuitorul. Faceți ca lumea să vadă că noi nu suntem în mod egoist absorbiți în propriile noastre interese, ci că noi dorim ca și alții să se împărtășească de binecuvântările și privilegiile noastre. Faceți-i să vadă că religia noastră nu face din noi niște oameni lipsiți de iubire și exigenți. Fie ca toți care mărturisesc că L-au găsit pe Hristos să lucreze slujind așa cum a făcut El, în folosul oamenilor. Noi nu trebuie să dăm niciodată lumii falsă impresie că oamenii creștini sunt un popor mohorât, nefericit.³⁰

Dacă suntem curtenitori și amabili în cămin, vom duce cu noi mireasma unui comportament plăcut și atunci când suntem plecați de acasă. Dacă dovedim stăpânire de sine, răbdare, blândețe și tărie de caracter în cămin, vom putea fi o lumină în lume.³¹

¹The Signs of the Times, 9 septembrie, 1886.

²The Signs of the Times, 25 mai, 1882.

³The Good Health, January 1, 1880, par. 6.

⁴Education, 240.

⁵The Review and Herald, 13 iunie, 1882.

⁶The Signs of the Times, 17 aprilie 1884.

⁷The Signs of the Times, 23 august, 1877.

⁸The Signs of the Times, 2 octombrie, 1884.

⁹The Signs of the Times, 2 octombrie, 1884.

¹⁰Manuscript 74, 1900.

¹¹Education, 241.

¹²The Signs of the Times, 29 noiembrie, 1877.

¹³The Signs of the Times, 1 iulie, 1886

¹⁴Thoughts From the Mount of Blessing, 135.

¹⁵Education, 242.

¹⁶Ibid., 241, 242.

¹⁷The Ministry of Healing, 489, 490.

-
- ¹⁸The Signs of the Times, 13 august, 1912. (The Signs of the Times, May 7, 1894).
- ¹⁹The Ministry of Healing, 490.
- ²⁰Testimonies for the Church 4:559, 560.
- ²¹Education, 240.
- ²²Counsel to Teachers, Parents, and Students, 115.
- ²³The Signs of the Times, 2 octombrie, 1884.
- ²⁴The Signs of the Times, 4 aprilie, 1911. (The Signs of the Times, September 9, 1886.)
- ²⁵The Youth's Instructor, 31 martie, 1908. (The Signs of the Times, July 16, 1902.)
- ²⁶Manuscript 107, 1898.
- ²⁷Testimonies for the Church 3:539, 540.
- ²⁸Idem, 4:555.
- ²⁹Idem, 539.
- ³⁰The Desire of Ages, 152.
- ³¹The Signs of the Times, 14 noiembrie, 1892.

Creștinul adevărat va fi voios — Nu îngăduiți ca îngrijorările și încurcăturile vieții de zi cu zi să vă tulbure mintea și să vă înnegureze chipul. Căci altfel va exista întotdeauna câte ceva care să vă neliniștească, să vă tulbure. Viața este așa cum ne-o facem și vom găsi ceea ce căutăm. Dacă vom căuta tristețe și tulburare, dacă mintea ticluiește numai exagerarea micilor dificultăți inerente, vom găsi din acestea din belșug, ca să umplem cu ele gândurile și conversațiile noastre. Însă, dacă vom căuta partea luminoasă a lucrurilor, vom găsi suficiente lucruri care să ne facă voioși și fericiți. Dacă oferim zâmbete, acestea ne vor fi înapoiate; dacă rostim cuvinte plăcute, optimiste și nouă, la rândul nostru, ne vor fi adresate astfel de cuvinte.

Când creștinii sunt mohorâți și deprimați, ca și când ar fi lipsiți de prieteni, părăsiți, ei dau o impresie greșită despre religie. În unele cazuri, s-a susținut ideea că voioșia nu se potrivește cu demnitatea caracterului creștin, însă acest lucru este o greșeală; cerul este numai bucurie; iar dacă noi adunăm în sufletele noastre bucuriile cerului și, pe cât posibil, le manifestăm prin cuvinte și comportament, vom fi mai plăcuți Tatălui nostru ceresc decât dacă am fi mohorâți și triști.

Datoria fiecăruia este să cultive voioșia în loc să zăbovească mereu asupra necazurilor și supărărilor. Mulți nu doar că ajung de compătimit în acest fel, însă ajung chiar să-și sacrifice sănătatea și fericirea unei imaginații bolnave. Împrejurul lor sunt lucruri care nu sunt plăcute, iar înfățișarea lor este mereu posomorâtă și, mai mult decât cuvintele, aceasta exprimă o stare de nemulțumire.

[431] Aceste simțăminte deprimante le sunt foarte dăunătoare pentru sănătate, deoarece, îngreunând digestia, ei își dau peste cap alimentația. Întristarea și neliniștea nu pot remedia nici un singur rău, însă pot provoca multe rele; dar voioșia și optimismul, în timp ce luminează calea altora, „sunt viață pentru cei ce le găsesc și sănătate pentru întregul trup.”¹

În vremuri grele, Ellen White a fost optimistă — [În 1867, fratele James White, care a fost într-o stare critică în urma unui atac de paralizie, a fost internat la „Our Home” în Dansville, New York. Medicul respectivei instituții privea religia ca pe ceva ce aduce descurajare și își îndemna pacienții să participe la diferite distracții pentru a-i înveseli. Ellen White a fost invitată de unul dintre participanți să se înscrie la un dans și a fost invitată să-și înece necazul prin această participare. Cuvintele de mai sus au constituit răspunsul dânzei la sugestia respectivă.] Mă vedeți voi vreodată mohorâtă, abătută, descurajată sau plângându-mă de ceva? Eu am o credință și nu pot face acest lucru. O înțelegere greșită a idealului adevărat, cu privire la caracterul creștin și serviciul creștin, este cea care ne conduce la aceste concluzii. Lipsa religiei autentice produce întristare, descurajare și mâhnire. Creștinii serioși caută să-L imite pe Domnul Isus, căci a fi creștin înseamnă a fi asemenea lui Hristos. Este într-adevăr esențial să avem concepții corecte în legătură cu viața lui Hristos, obiceiurile Lui, pentru ca principiile Sale să poată fi respectate în noi, care vom fi asemenea Lui.

O slujire pe jumătate, iubind lumea, eul, distracțiile frivole, îl fac pe slujitor să fie timid, laș; el Îl urmează pe Hristos o mare parte din cale de la distanță mare. O slujire din inimă, binevoitoare față de Isus, produce o religie luminoasă. Cei care Îl urmează pe Hristos îndeaproape nu sunt mohorâți. În Hristos este lumină, pace și bucurie pentru totdeauna. Avem mai multă nevoie de Hristos, nu de atâta vorbărie, mai multă nevoie de Hristos și mai puțin egoism. ²

Umblați ca niște copiii ai luminii — Nu este voia lui Dumnezeu ca noi să fim posomorâți sau nerăbdători și nici ușuratici și superficiali. Este planul bine ticluit al lui Satana de a-i împinge pe oameni când într-o extremă, când într-alta. Ca niște copiii ai luminii, Dumnezeu dorește ca noi să cultivăm un spirit voios, fericit, pentru a-I putea aduce laude Lui, care ne-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. ³

Să câștigăm afecțiunea copiilor — Zâmbiți, părinți! Zâmbiți, profesori! Dacă inima vă este tristă, nu lăsați ca fața să exprime acest lucru. Faceți ca strălucirea ce vine dintr-o inimă iubitoare, mulțumitoare, să vă lumineze expresia feței. Debarasați-vă de demnitatea de fier, adaptați-vă nevoilor copiilor și faceți-i să vă iubească.

[432]

Trebuie să le câștigați atașamentul, dacă doriți să le imprimați în inimă adevărul cu privire la religie.⁴

Mențineți o înfățișare plăcută și o voce melodioasă — Părinților, fiți voioși, nu ușuratici, ci mulțumitori, ascultători și supuși Tatălui ceresc. Nu aveți libertatea de a vă manifesta simțămintele, dacă se ivesc lucruri care vă enervează. A câștiga iubirea în educația copiilor noștri înseamnă a fi asemenea apelor adânci care curg mereu. Ei sunt mieluseii turmei lui Dumnezeu. Aduceți-i pe cei micuți la Hristos. Dacă părinții vor să-și educe copiii pentru a fi plăcuți, ei n-ar trebui să le vorbească niciodată pe un ton de ceartă. Educați-vă pe voi înșivă să aveți o înfățișare plăcută și puneți toată dulceața și melodia posibilă în voce. Îngerii lui Dumnezeu sunt întotdeauna lângă cei micuți ai voștri, dar tonurile vocilor voastre aspre, tari și irascibile nu sunt plăcute pentru urechile lor.⁵

[433]

Mama trebuie să cultive o atitudine voioasă, mulțumitoare, fericită. Orice efort în această direcție va fi răsplătit cu îmbelșugare atât în ce privește bunăstarea fizică, cât și caracterul moral al copiilor ei. Un spirit vesel va aduce fericire în familia ei și va îmbunătăți într-o mare măsură propria ei sănătate.⁶

Îndepărtați umbrele și ușurați povara — Priviți lucrurile într-o manieră luminoasă, căutând să îndepărtați umbrele care, dacă ne concentrăm asupra lor, vor învălui sufletul. Cultivați simpatia față de semeni. Faceți ca în cămin să domnească voioșia, bunătatea și iubirea. Aceasta va spori dragostea pentru exercițiul religios, iar datoriile, mari și mici, vor fi îndeplinite cu o inimă senină.⁷

Voioșia care nu are de-a face cu ușurătatea este un har creștin — Noi putem avea adevărata demnitate creștină și în același timp putem fi voioși și plăcuți în purtarea noastră. Voioșia, care nu are de-a face cu ușurătatea, este unul dintre harurile creștine.⁸

¹The Signs of the Times, 12 februarie, 1885.

²Manuscript 1, 1867.

³Australasian Union Conference Record, November 1, 1904.

⁴Fundamentals of Christian Education, 68.

⁵Manuscript 126, 1897.

⁶The Ministry of Healing, 374.

⁷The Signs of the Times, 1 septembrie, 1898.

⁸Testimonies for the Church 4:62.

Vorbirea este un talant — Vorbirea este un talant încredințat și ar trebui folosit pentru ajutorarea, încurajarea și întărirea semenilor noștri. Dacă părinții Îl vor iubi pe Dumnezeu și vor merge pe calea Domnului, făcând dreptate și judecând după dreptate, limbajul lor nu va fi afectat de un sentimentalism bolnav, ci va avea un caracter sănătos, curat, edificator. Fie că sunt acasă sau în afara căminului, cuvintele lor vor fi bine alese. Ei nu se vor înjosi până la ușurătae. ¹

Orice cuvânt are o influență — Fiecare cuvânt rostit de tata sau de mama are o influență asupra copiilor, spre bine sau spre rău. Dacă părinții vorbesc în mod pătimas, dacă ei manifestă acel spirit care se întâlnește la copiii acestei lumi, Dumnezeu îi socotește copii ai acestei lumi, și nu fiii și fiicele Sale. ²

Un cuvânt rostit la vremea potrivită poate fi precum sămânța cea bună în mințile fragede și poate avea ca rezultat călăuzirea piciorușelor lor pe cărarea cea dreaptă. Însă un cuvânt nepotrivit le poate conduce pașii pe calea spre ruină. ³

Îngerii aud cuvintele care se rostesc în cămin. De aceea, niciodată nu cicăliți, ci faceți ca influența cuvintelor voastre să fie asemenea mirosului de tămâie, care urcă spre cer. ⁴

Părinții trebuie să întrețină atmosfera din cămin curată și înmiresmată, cu cuvinte amabile, cu atenție și iubire; însă în același timp, ei trebuie să fie hotărâți față de principii. Dacă sunteți hotărâți cu copiii voștri, ei ar putea crede că nu îi iubiți. Este un lucru la care vă puteți aștepta, însă nu arătați niciodată asprime. Dreptatea și mila trebuie să-și dea mâna; nu trebuie să existe gesturi șovăitoare sau impulsive. ⁵

Limbajul să fie o exprimare în exterior a harului lăuntric — Cerința principală pentru limbaj este să fie curat, amabil și adevărat — „o exprimare în afară a harului lăuntric...” Cea mai bună școală pentru studiul acestui limbaj este căminul. ⁶

Cuvintele bune sunt precum roua sau ploaia blândă pentru suflet. Scriptura spune despre Domnul Hristos că harul era turnat pe buzele

Sale „ca să știe cum să vorbească la vreme potrivită pentru a înviora cu vorba pe cel doborât de întristare.” Nouă, Domnul ne poruncește: „Vorbirea voastră să fie întotdeauna cu har, ca să aducă har celor ce ascultă.” ⁷

Cultivarea vocii trebuie făcută în cămin — Instruirea pentru cultivarea vocii trebuie făcută în cămin. Părinții trebuie să-și învețe copiii să vorbească atât de clar, încât cei care ascultă să înțeleagă fiecare cuvânt pe care îl rostesc. Ei trebuie să-i învețe să citească Biblia clar, pronunțând distinct fiecare cuvânt, într-un mod care să-I aducă onoare lui Dumnezeu. Cei care se pleacă pe genunchi la altarul familial nu trebuie să-și pună fețele în mâini și să se cufunde în scaunul pe care se sprijină, când se adresează lui Dumnezeu. Ci ei să-și ridice capetele și, cu respect sfânt și îndrăzneală, să vină la tronul de har. ⁸

Vorbirea voastră să fie curată. Cultivați un ton blând și convingător, nu unul aspru și dictatorial. Oferiți copiilor lecții privind cultivarea vocii. Educați-le deprinderile de vorbire până ce nici un cuvânt aspru sau dur nu le va mai ieși în mod spontan de pe buze atunci când vin încercările asupra lor. ⁹

[436] Întreținerea glasului este un subiect care are mult de a face cu sănătatea școlărilor și studenților. Copiii trebuie învățați cum să respire corect și cum să citească, astfel ca gâtul și plămânii să nu fie forțați, iar respirația să se realizeze prin mușchii abdominali. Dacă se vorbește din gât și se lasă sunetul să vină din partea de sus a corzilor vocale, sănătatea în ansamblu este slăbită, iar aceste organe își reduc eficiența. Mușchii abdominali sunt cei care trebuie să facă partea cea mai grea, gâtul fiind doar un canal. Au murit mulți oameni care ar mai fi putut trăi, dacă ar fi fost învățați cum să-și folosească vocea în mod corect. Folosirea corectă a mușchilor abdominali la citit și vorbit se va dovedi un remediu pentru multe deficiențe ale vocii sau toracelui și un mijloc de prelungire a vieții. ¹⁰

Efectul cuvintelor aspre, cicălitoare — Într-un cămin în care se rostesc cuvinte aspre, nervoase, cicălitoare, copilul plânge mult; iar copilul care este atât de sensibil este deja marcat de nefericire și simte discordia. Mamelor, faceți ca înfățișarea voastră să fie plină de strălucire. Zâmbiți, dacă puteți, iar mintea și inima copilului vor reflecta lumina înfățișării voastre, așa după cum planșa plină de luciuri a unui artist reflectă trăsăturile umane. Asigurați-vă, mamelor,

că Hristos locuiește în voi, pentru ca mintea maleabilă a copilului vostru să fie impresionată de asemănarea cu divinul. ¹¹

Să nu fie nici o umbră de ceartă — Nu îngăduiți ca cearta sau neînțelegerile să pătrundă în casa voastră. Vorbiți blând. Niciodată nu lăsați ca vorba să vă fie aspră. Păstrați-vă calmul. Îndepărtați căutarea de greșeli și orice fel de falsitate. Spuneți-le copiilor voștri că doriți să-i ajutați să se pregătească pentru un cer sfânt, unde există numai pace, unde nu se aud certuri. Aveți răbdare cu ei când trec prin încercări, care vouă poate că vi se par mici, însă pentru ei sunt mari. ¹²

Când tata și mama sunt convertiți, va exista o convertire adevărată a principiilor lor de conducere. Gândurile lor vor fi convertite; limbile lor vor fi convertite....

Nu va exista vorbire cu voce tare, mânioasă, în cămin. Cuvintele vor fi de un asemenea caracter, încât vor înmuia și binecuvânta pe ascultător.... Îndepărtați toate trăsăturile urâte din vorbirea voastră. ¹³

Noi trebuie să ne supunem temperamentul pripit și să ne stăpânim cuvintele și în acest fel vom obține mari victorii. Dacă nu ne stăpânim cuvintele și temperamentul, noi suntem robii lui Satana. Suntem supuși lui. El ne ține captivi. Toate cuvintele zornăitoare și urâte, nerăbdătoare, nervoase, sunt o ofrandă adusă maiestății sale satanice. Și aceasta este o jertfă costisitoare, mai costisitoare decât orice sacrificiu pe care l-am putea aduce lui Dumnezeu; căci ea distruge pacea și fericirea întregii familii, distruge sănătatea și în cele din urmă va duce la pierderea vieții și fericirii veșnice. ¹⁴

Cuvintele să aducă lumină sau negură? — Este important să ne educăm copiii și tinerii, ca ei să vegheze asupra cuvintelor și faptelor; căci cursul acțiunii lor produce lumină sau negură, nu numai în propriul lor cămin, ci și în viața tuturor acelorora cu care vin în contact. ¹⁵

Nefericirea este cauzată adesea de folosirea neînțeleaptă a talantului vorbirii. Cuvântul lui Dumnezeu nu autorizează pe nimeni să vorbească aspru, creând în acest fel simțăminte neplăcute și nefericire în familie. Ceilalți membri ai familiei își pierd respectul pentru cel care vorbește astfel și acesta, dacă s-ar stăpâni, ar câștiga de fapt încrederea și afecțiunea tuturor. ¹⁶

[437]

Cuvinte plăcute rostite către copii; cuvinte respectuoase, adresate părinților — Părinții să rostească numai cuvinte plăcute către copiii lor, iar copiii numai cuvinte respectuoase către părinții lor. Trebuie acordată atenție acestor lucruri în viața de cămin; căci, dacă copiii își formează deprinderi corecte în lucrarea de formare a caracterului lor, va fi ușor ca ei să fie învățați de Dumnezeu și să fie ascultători față de cerințele Sale. ¹⁷

[438] **Evitați vulgaritatea sub orice formă** — Taților și mamelor, soților și soțiilor, fraților și surorilor, nu vă lăsați duși de valul vulgarității în acțiune, cuvinte sau gânduri. Vorbele grosolane, glumele vulgare, lipsa amabilității și a adevăratei curtoazii în viața de familie vor deveni o a doua natură și veți fi necorespunzători pentru societatea acelorora care sunt sfințiți prin adevăr. Căminul este un loc prea sacru pentru a fi pângărit prin vulgaritate, senzualitate, învinuiri reciproce și scandaluri. Să dispară cuvintele rele; îndepărtați gândul nesfinit pentru că Martorul Credincios cântărește fiecare cuvânt, dă o anumită valoare fiecărei acțiuni și declară: „Știu faptele tale.” ¹⁸

Vorbirea josnică, ieftină, comună, nu trebuie să-și găsească locul în cămin. Când inima este curată, din ea vor țâșni în afară adevărate comori de înțelepciune. ¹⁹

Nu îngăduiți vorbirea prostească în căminul vostru. Chiar copiii cei mai mici vor beneficia de „rostirea de cuvinte sănătoase”. Însă cuvintele nefolositoare și aruncate aiurea, prostește, schimbate între tată și mamă, vor conduce la rostirea de același fel de cuvinte între copii; în timp ce cuvintele frumoase, nevinovate, sincere, adevărate, serioase, vor duce la folosirea aceluiași fel de cuvinte de către toți din familie și vor conduce de asemenea spre fapte bune. ²⁰

Relele produse de cuvintele mânioase, pripite — Când adresați vorbe mânioase copiilor voștri, voi sunteți de partea cauzei vrăjmașului neprihănirii. Oferiți o șansă cinstită fiecărui copil încă din pruncie. Lucrarea de învățare trebuie să înceapă în copilărie; să nu fie însoțită de asprime și agitație, tulburare, ci să fie făcută cu bunătate și răbdare; și această instruire trebuie continuată de-a lungul anilor până ce ei ajung la maturitate. ²¹

Fie ca fiecare familie să-L caute pe Domnul în rugăciune serioasă pentru ajutor spre a face lucrarea lui Dumnezeu. Fie ca toți să biruiască obiceiul de a vorbi pripit și de a-i învinovăți pe alții. Fie ca

toți să caute să învețe cum să fie buni și amabili în cămin, cum să-și formeze obiceiuri de a purta de grijă și a fi atenți cu ceilalți. ²²

Cât de dăunătoare este rostirea în familie a cuvintelor lipsite de răbdare, căci rostirea nerăbdătoare a unuia îl face și pe celălalt să riposteze în același spirit și în același mod. Apoi, urmează cuvintele răzbunătoare, cuvintele de îndreptățire de sine și prin acest fel de cuvinte se lucrează un jug greu, care va da roade; căci toate aceste cuvinte amare se vor întoarce la voi ca un seceriș veninos. ²³

Cuvintele grele hărțuiesc inima prin intermediul urechii, trezind la viață cele mai josnice patimi ale sufletului și ispitindu-i pe bărbați și femei să calce poruncile lui Dumnezeu.... Cuvintele sunt ca și semințele care sunt semănate. ²⁴

Cuvintele pătimășe — un fel de jurământ — Printre membrii multor familii se practică obiceiul de a spune cuvinte necontrolate, supărătoare; iar obiceiul de a rosti cuvinte care necăjesc, de a spune cuvinte aspre, devine tot mai puternic, pe măsură ce este îngăduit, și astfel se spun cuvinte condamnable, care vin din porunca lui Satana, nu a lui Dumnezeu.... Cuvinte pătimășe, înfierbântate, nu ar trebui rostite niciodată, căci în ochii lui Dumnezeu și ai sfinților îngeri ele sunt ca un fel de jurământ. ²⁵

Cum a pierdut un tată încrederea copiilor săi — Fratele meu, cuvintele tale tirane i-au rănit pe copiii tăi. Pe măsură ce cresc, tendința lor de a critica se va mări. Căutarea de greșeli îți pângărește viața și se extinde și la soție, și la copiii tăi. Copiii tăi nu sunt încurajați să aibă încredere în tine sau să-și recunoască greșelile, deoarece ei știu că va urma o muștrare severă din partea ta. Cuvintele tale sunt adesea ca o grindină care cade ca un prăpăd peste niște plante firave. Este imposibil a se estima vătămarea produsă în acest fel. Pentru a evita ca tu să le spui cuvinte aspre, copiii tăi își ascund faptele. Ei ascund adevărul pentru a scăpa de critică și pedeapsă. Porunca grea, rece, nu le face nici un bine. ²⁶

Un angajament sugerat — Ar fi bine ca fiecare bărbat să semneze un angajament prin care să se hotărască să vorbească frumos în familia sa, să lase ca legea iubirii să stăpânească în vorbirea sa. Părinților, nu vorbiți niciodată pripit. Dacă copiii voștri greșesc, corecți-i, însă prin cuvinte pline de duioșie și dragoste. Ori de câte ori cicăliți, pierdeți o ocazie prețioasă de a da lecții de stăpânire de

[439]

[440]

sine și răbdare. Fie ca dragostea să fie trăsătura dominantă atunci când vreți să îndreptați răul. ²⁷

Conversația de la masă — Cât de multe familii își condimentează mesele zilnice cu îndoieli și critici! Ei discută caracterele prietenilor lor și le pun pe masă ca pe un desert delicat. Felii de calomnii sunt trecute de la unul la altul pentru a fi comentate, nu numai de către adulți, dar și de copii. În acest fel, Dumnezeu este dezonorat. ²⁸

Spiritul de critică și de căutare de greșeli nu trebuie să-și găsească loc în cămin. Pacea căminului este prea sacră pentru a fi stricată cu acest spirit. Însă cât de adesea, când se așează la masă, membrii familiei servesc și „felul de mâncare” alcătuit din critică, găsirea de greșeli și scandal. Dacă Domnul Hristos ar veni astăzi, câte familii așa-zise creștine ar găsi El, nutrind acest spirit de critică și lipsă de bunătate? Membrii acestor familii nu sunt gata spre a se uni cu familia de sus. ²⁹

Fie ca discuțiile din consiliul familiei să fie astfel calculate, încât să lase o influență înmiresmată asupra minților copiilor. ³⁰

[441] **Bârfa și flecăreala** — Ne gândim cu oroare la canibalul care se ospătează cu carnea încă tremurândă și caldă a victimei sale; însă chiar și acest obicei este oare mai teribil decât agonia și nervozitatea, produse de prezentarea falsă a motivelor cuiva, de defăimarea reputației cuiva, de criticarea caracterului cuiva? Fie ca atât copiii, cât și tinerii să învețe ce spune Dumnezeu despre aceste lucruri: „Moartea și viața sunt în puterea limbii.” ³¹

Spiritul de bârfă și flecăreală reprezintă unul dintre mijloacele speciale ale lui Satana de a semăna discordia și cearta, de a despărți prieteni și de a submina credința multora dintre noi. ³²

Semănarea semințelor neîncrederii constituie un ajutor dat vrăjmașului — Pentru ființele omenești este un lucru firesc să rostească vorbe tăioase. Aceia care cedează acestei tentații deschid ușa lui Satana, ca să intre în inimile lor și să-i facă să se grăbească să-și aducă aminte de greșelile altora. Ei zăbovesc asupra eșecurilor acestora, le notează deficiențele și rostesc cuvinte care duc la o lipsă de încredere într-unul care face tot ce poate pentru a-și îndeplini datoria sa ca împreună lucrător cu Dumnezeu. Adesea, semințele neîncrederii sunt semănate, deoarece persoana respectivă crede că ar fi trebuit să i se acorde favoruri și nu s-a făcut acest lucru. ³³

Dumnezeu îi cheamă pe credincioșii Săi să înceteze să caute greșeli, să înceteze să vorbească pripit, fără bunățate. Părinților, vorbiți-le copiilor voștri cuvinte bune și plăcute, astfel ca îngerii să aibă ajutorul vostru în a-i atrage la Hristos. Este nevoie de o reformă deplină în casa bisericii. Fie ca aceasta să înceapă de îndată. Fie ca orice murmurare, orice nemulțumire și orice cicălire să înceteze. Aceia care sunt nemulțumiți și cicălesc alungă îngerii cerului și-i invită înăuntru pe demoni.³⁴

Pledoarie pentru răbdare și stăpânire de sine din partea părinților — Părinților, când simțiți că sunteți nervoși, nu comiteți păcatul atât de mare de a otrăvi întreaga familie cu această iritabilitate periculoasă. În asemenea momente, fiți de două ori precauți asupra voastră înșivă și rezolvați în inimă ce aveți de rezolvat, astfel ca să nu faceți nici un rău cu buzele, ci să roștiți numai cuvinte plăcute, amabile. Spuneți-vă vouă înșivă: „Nu voi strica fericirea copiilor mei prin cuvinte tensionate”. Stăpânindu-vă astfel, veți deveni puternici. Sistemul nervos nu va mai fi așa de sensibil. Principiile dreptății vă vor face puternici. Conștientizarea faptului că vă faceți cu credincioșie datoria vă va întări. Îngerii vă vor aprecia eforturile și vă vor ajuta.³⁵

[442]

Tatălor și mamelor, vorbiți-le frumos copiilor voștri; aduceți-vă aminte cât de sensibili sunteți voi, cât de ușor vă simțiți vinovați; cugetați asupra acestui lucru și fiți conștienți că și copiii voștri sunt ca și voi. Nu puneți asupra lor ceea ce voi nu puteți suporta. Dacă voi nu puteți suporta critica și învinuirea, nici copiii voștri nu pot, căci ei sunt mai slabi decât voi și nu pot îndura atât de mult. Faceți ca vorbele voastre plăcute, amabile, să fie precum razele de soare în familia voastră. Roadele stăpânirii de sine, ale amabilității și hărniciei de partea voastră vor fi însutite.³⁶

Timp pentru liniște sau cântec — Este adevărat, vor veni încercări chiar pentru aceia care sunt pe deplin consacrați. Răbdarea celor mai răbdători va fi aspru pusă la probă. Soțul sau soția poate rostesc cuvinte care s-ar putea să provoace un răspuns pripit, însă ar fi bine ca acela căruia îi sunt adresate să tacă. Tăcerea înseamnă siguranță. Adesea, tăcerea este cea mai severă mustrare care poate fi adresată unuia care a păcătuit cu buzele.³⁷

Când ei (copiii și tinerii) își pierd controlul și spun cuvinte pătimase, păstrarea tăcerii este adesea calea cea mai bună de urmat,

nefiind nevoie de reproșuri, certuri sau condamnare. Tăcerea, care este de aur, va valora adesea mai mult decât toate cuvintele care pot fi rostite. ³⁸

[443] Când alții în jurul nostru sunt nerăbdători, nervoși și nemulțumiți, și acest lucru se întâmplă pentru că eul nu este supus, începeți să cântați din cântările Sionului. În timp ce Isus lucra în atelierul de tâmplărie, erau uneori unii în jurul Lui care încercau să-L provoace să fie nerăbdător; însă El începea să cânte din frumoșii psalmi și, înainte de a-și da seama ce fac, ei I se alăturau în cântare, influențați desigur de puterea Duhului Sfânt care era acolo. ³⁹

Lupta pentru stăpânire de sine în vorbire — Dumnezeu dorește ca părinții, prin stăpânire de sine, printr-un puternic exemplu de caracter solid clădit, să împrăștie lumină în cercul imediat din preajma lor, în mica lor turmă. Nu trebuie îngăduită nici un fel de conversație fleacă, obișnuită. Dumnezeu privește asupra fiecărui lucru ascuns al vieții. Unii duc o luptă continuă în vederea stăpânirii de sine. Zilnic ei luptă în liniște și cu rugăciune împotriva asprimii în vorbire și purtare. Aceste lupte s-ar putea să nu fie niciodată apreciate de ființele omenești. S-ar putea să nu vină laude de pe buzele oamenilor pentru abținerea de a rosti cuvinte pripite. Lumea nu poate vedea niciodată aceste lupte, iar, dacă ar putea să le vadă, n-ar face decât să-i disprețuiască pe cei învingători. Însă în cărțile din ceruri ei sunt trecuți ca biruitori. Există însă Unul care este martor la fiecare luptă obținută în liniște și El spune: „Cel care este încet la mânie este mai bun decât cel puternic; iar cel care este stăpân pe sine, decât cel care cucerește o cetate.” ⁴⁰

Dacă nu vrei să faci furtună în jurul tău, sau agitație, sau să nu cicălești, Domnul te va învăța cum să procedezi. El te va ajuta să-ți folosești talantul vorbirii, într-o manieră asemenea lui Hristos, astfel încât trăsături prețioase precum răbdarea, liniștea și iubirea să existe în cămin. ⁴¹

¹Manuscript 36, 1899.

²Manuscript 100, 1902.

³The Review and Herald, 24 iunie, 1890.

⁴Letter 10, 1912.

⁵The Review and Herald, 30 martie, 1897.

⁶Education, 235.

⁷The Youth's Instructor, 31 martie 1908. (The Signs of the Times, July 16, 1902.)

-
- ⁸Manuscript 4, 1901.
- ⁹Manuscript 60, 1903.
- ¹⁰Counsel to Teachers, Parents, and Students, 297.
- ¹¹The Review and Herald, 8 septembrie, 1904.
- ¹²Manuscript 14, 1905.
- ¹³Letter 75, 1898.
- ¹⁴Testimonies for the Church 1:310.
- ¹⁵The Youth's Instructor, 5 noiembrie 1896.
- ¹⁶Manuscript 60, 1903.
- ¹⁷The Review and Herald, 17 noiembrie, 1896.
- ¹⁸The Signs of the Times, 14 noiembrie, 1892.
- ¹⁹The Review and Herald, 17 mai, 1898.
- ²⁰The Review and Herald, 14 aprilie, 1885.
- ²¹Manuscript 53, 1912.
- ²²Manuscript 31, 1907.
- ²³The Review and Herald, 27 februarie, 1913.
- ²⁴Letter 105, 1893.
- ²⁵The Youth's Instructor, 20 septembrie 1894.
- ²⁶Letter 8a, 1896.
- ²⁷Letter 29, 1902.
- ²⁸Testimonies for the Church 4:195.
- ²⁹The Signs of the Times, 17 februarie, 1904.
- ³⁰Manuscript 49, 1898.
- ³¹Education, 235.
- ³²Testimonies for the Church 4:195.
- ³³Letter 169, 1904.
- ³⁴Letter 133, 1904.
- ³⁵Testimonies for the Church 1:386, 387.
- ³⁶Idem, 401.
- ³⁷Manuscript 70, 1903.
- ³⁸Manuscript 59, 1900.
- ³⁹Manuscript 102, 1901.
- ⁴⁰The Signs of the Times, 23 august, 1899.
- ⁴¹Manuscript 67, 1901.

[444]

Capitolul 72 — Ospitalitatea

[445]

Astăzi pot fi primiți îngerii — Biblia se referă mult la ospitalitate. Nu numai că o prezintă ca pe o datorie, dar ne prezintă și multe tablouri frumoase ale exercitării acestui har și a binecuvântărilor pe care le aduce. Printre acestea, se află în primul rând experiența lui Avraam....

Acestor fapte de amabilitate, Dumnezeu le-a atribuit suficientă importanță, raportându-le în Cuvântul Său; și cu mai mult de o mie de ani mai târziu, un apostol inspirat s-a referit la ele: „Să nu dați uitării primirea de oaspeți; căci prin aceasta mulți au găzduit, fără să știe, pe îngeri.”

Privilegiul acordat lui Avraam și Lot este și la îndemâna noastră. Dovedind ospitalitate față de copiii lui Dumnezeu, și noi putem primi îngeri în locuințele noastre. Chiar și în zilele noastre, îngeri cu chip omenesc intră în casele oamenilor și sunt găzduiți de ei. Iar creștinii care trăiesc în lumina prezenței lui Dumnezeu sunt totdeauna însoțiți de îngeri nevăzuți, și aceste ființe sfinte lasă în urma lor o binecuvântare în căminele noastre. ¹

Ocazii și privilegiile neglijate — „Primitor de oaspeți” este o calitate aflată printre trăsăturile celui stăpânit de Duhul Sfânt care are o răspundere în biserică. Chiar întregii biserici i se dă porunca: „Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cârtire, ca niște buni ispravnicii ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit.”

[446]

Aceste sfaturi au fost în mod ciudat neglijate. Chiar printre aceia care pretind a fi creștini, adevărata ospitalitate este doar puțin pusă în practică. Chiar în poporul nostru, ocazia de a dovedi ospitalitate nu este privită așa cum ar trebui să fie, ca un privilegiu și o binecuvântare. În general, există prea puțină sociabilitate, prea puțină dispoziție de a mai face loc pentru încă două sau trei persoane fără a ne simți stânjeniți sau fără a face paradă. ²

Scuze nepotrivite — I-am auzit pe mulți scuzându-se că nu au primit în căminele și în inimile lor pe sfinții lui Dumnezeu. „De ce?

Nu au nimic pregătit; nu au nimic gătit; trebuie să se ducă în altă parte.” și în acel loc pot găsi alte scuze inventate pentru a nu primi pe cei care au nevoie de ospitalitate, iar simțămintele oaspeților sunt profund afectate și ei pleacă cu impresii neplăcute despre acești așa-zisi frați și surori. Dacă nu ai pâine, sora mea, imită cazul relatat în Biblie. Du-te la vecina ta și spune-i: „Prietena mea, împrumută-mi trei felii de pâine. Un prieten de-al nostru a trecut pe la noi în călătoria sa și nu am nimic să-i pun înaintea.”

Nu avem nici un exemplu că lipsa pâinii ar fi fost vreodată scuză pentru primirea unuia care bate la ușă. Când Ilie a venit la văduva din Sarepta, ea a împărțit bucățița ei cu profetul lui Dumnezeu, iar acesta a făcut o minune, și datorită acestui lucru, pentru că a oferit un loc de odihnă slujitorului Său și și-a împărțit bucățița de pâine cu el, ea însăși a fost ajutată și viața ei și a fiului ei salvată. La fel se poate întâmpla și cu alții, dacă vor face acest lucru cu bucurie pentru slava lui Dumnezeu.

Unii se plâng că nu au sănătate — le-ar plăcea să facă acest lucru dacă ar avea putere. Unii ca aceștia s-au ferecat atât de mult în ei înșiși și gândesc atât de mult la ce simt bieții de ei și vorbesc atât de mult despre suferințele, încercările și necazurile lor, încât aceasta a devenit „adevărul lor prezent”. Ei nu se pot gândi decât la ei înșiși, oricât de mare ar fi nevoia de împreună simțire și ajutor din partea altora. Tu, care suferi datorită unei sănătăți precare, există și pentru tine un remediu. Dacă îmbraci pe cel gol și aduci în casa ta pe săracul care este aruncat afară și îți împarți pâinea cu cel flămând, „atunci lumina ta va străluci ca zorile, și vindecarea ta va încolți repede”. Facerea de bine este un remediu excelent pentru boală. Cei care se angajează în această lucrare sunt invitați să ceară ajutor de la Dumnezeu căci El S-a pus pe Sine Însuși ca garant spre a le răspunde. Sufletul lor va fi săturat atunci când va fi secetă și ei vor fi ca o grădină bine udată, ale cărei ape nu seacă.³

[447]

Binecuvântări pierdute datorită egoismului exclusivist — Dumnezeu nu are plăcere de interesul egoist atât de adesea manifestat față de „mine și familia mea”. Fiecare familie care nutrește acest spirit trebuie să fie convertită prin intermediul principiilor curate, exemplificate în viața Domnului Hristos. Cei care se închid în ei înșiși și care nu vor să primească oaspeți pierd multe binecuvântări.

Îngerii așteaptă să vadă dacă folosim ocaziile pe care le avem la îndemână spre a face bine — așteptând să vadă dacă noi îi vom binecuvânta pe alții, pentru ca ei, la rândul lor, să ne poată binecuvânta pe noi. Domnul Însuși ne-a făcut diferiți — pe unii săraci, pe unii bogați, pe alții necăjiți — pentru ca toți să aibă ocazia de a-și clădi caracterul. Dumnezeu a rânduit să existe săraci, pentru ca noi să putem fi încercați, puși la probă, și să scoatem la iveală ceea ce este în inimile noastre. ⁵

Când spiritul de ospitalitate moare, inima ajunge paralizată de egoism. ⁶

[448] **Față de cine să fim ospitalieri?** — Relațiile noastre sociale nu trebuie călăuzite de obiceiurile lumii, ci de Duhul lui Dumnezeu și învățătura din Cuvântul Său. Israelii, în toate sărbătorile lor, îi includeau și pe săraci, străini și pe levit, care era atât ajutorul preotului la Sanctuar, cât și un învățător religios și misionar. Aceștia erau priviți ca oaspeții poporului, față de care să-și dovedească ospitalitatea în toate ocaziile de bucurie socială și religioasă și cărora să le poarte de grijă în suferință și nevoie. Unii ca aceștia trebuie să fie bineveniți în casele noastre. Cât de mult ar face o asemenea primire pentru a înveseli și încuraja pe sora misionară sau pe învățător, pe purtătorul de poveri, pe mama care lucrează din greu, pe cei slabi sau în vârstă, atât de adesea fără un cămin și luptând cu sărăcia și multe descurajări.

„Când dai un prânz sau o cină”, spune Domnul Hristos, „nu chema pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe neamurile tale, nici pe vecinii tăi bogați; ca nu cumva să te cheme și ei la rândul lor pe tine și să iei astfel o răsplată pentru ce ai făcut. Ci, când dai o masă, cheamă-i pe săraci, pe schilozi, pe șchiopi, pe orbi. Și va fi ferice de tine, pentru că ei n-au cu ce să-ți răsplătească; dar ți se va răsplăti la învierea celor neprihăniți.”

Aceștia sunt oaspeți care nu sunt o povară spre a-i primi. Ei nu au nevoie de o primire specială sau care să (te) coste. Nu e nevoie să faci nici un efort. Căldura unei primiri plăcute, un loc lângă soba ta, un loc la masa ta, privilegiul de a împărtăși cu tine binecuvântarea ceasului rugăciunii, vor fi pentru mulți dintre aceștia ca o licărire a cerului.

Simpatia noastră trebuie să depășească limitele eului și zidurile familiei. Sunt atâtea ocazii prețioase pentru aceia care vor face din

căminele lor o binecuvântare pentru alții. Influența socială constituie o putere minunată. Noi o putem folosi, dacă vrem, ca pe un mijloc de a-i ajuta pe cei din jurul nostru. ⁷

Un refugiu pentru tinerii ispitiți — Căminele noastre ar trebui să fie un loc de refugiu pentru tinerii ispitiți. Sunt mulți dintre ei care se află la răscruce de drumuri. Fiecare influență, fiecare impresie le determină alegerea care le va hotărî destinul atât pentru aici, cât și pentru veșnicie. Păcatul îi invită. Mijloacele prin care acesta se prezintă sunt strălucitoare și atractive. Ele conțin ceva tentant pentru fiecare nou venit. Pretutindeni, în jurul nostru, sunt tineri care nu au cămin și mulți ale căror familii nu au acea putere care să le fie ajutor, înnobilitoare, iar tinerii sunt târâți spre păcat. Ei alunecă spre ruină chiar înăuntrul umbrei propriilor noastre uși.

[449]

Acești tineri au nevoie de o mână întinsă spre ei cu iubire. Cuvinte amabile, rostite în mod simplu, mici atenții, acordate în mod simplu, vor înlătura norii ispitelor care se adună asupra sufletului. Adevărata expresie a inimii, care provine de sus, are puterea de a deschide ușa inimilor care au nevoie de mireasma cuvintelor creștinești și de atingerea simplă, delicată, a spiritului iubirii lui Hristos. Dacă dorim să arătăm interes față de tineri, să-i invităm în căminele noastre și să-i înconjurăm cu o atmosferă amabilă, să le fim de folos și mulți dintre ei își vor îndrepta pașii cu bucurie pe cărarea care duce spre ceruri. ⁸

Păstrați simplitatea în familie — Când vin musafiri, și acest lucru se întâmplă frecvent, nu trebuie să se îngăduie ca aceștia să absoarbă tot timpul și atenția mamei; bunăstarea fizică și spirituală a copiilor ei trebuie să fie pe primul loc. Timpul nu trebuie folosit pentru pregătirea unor prăjituri, plăcinte complicate și a unor mâncăruri grele, nesănătoase, pentru a fi puse pe masă. Toate acestea constituie o cheltuială în plus și mulți nu își pot permite acest lucru. Însă răul cel mai mare provine din exemplul care s-ar da în acest fel. Păstrați simplitatea în familie. Nu încercați să dați impresia că voi vă permiteți un stil de viață care de fapt este dincolo de puterile voastre. Nu încercați să păreți ceea ce nu sunteți, nici prin preparatele pe care le puneți la masă, nici prin maniere.

[450]

În timp ce vă tratați musafirii cu amabilitate și îi faceți să se simtă ca acasă, trebuie să aveți totdeauna în minte că voi sunteți învățători pentru copiii pe care vi i-a dat Dumnezeu. Ei vă urmăresc și nici un

gest de-al vostru nu ar trebui să le îndrepte pașii pe o cale greșită. Fiți față de musafiri exact așa cum sunteți în familie în fiecare zi — plăcuți, respectuoși și amabili. Astfel, toți pot fi educatori, un exemplu de fapte bune. Ei vor da mărturie în acest fel că există ceva mai important decât de a avea în minte doar ce mâncăm, ce bem și cu ce ne îmbrăcăm. ⁹

Mentineți o atmosferă de pace și odihnă — Noi am fi mult mai fericiți și mult mai utili, dacă viața noastră de familie și relațiile noastre sociale ar fi călăuzite de blândețea și simplitatea Domnului Hristos. În loc de a trudi pentru a etala și pentru a trezi admirația sau invidia musafirilor, noi ar trebui să ne străduim să facem totul în jurul nostru plin de fericire, prin optimismul, simpatia și iubirea noastră. Musafirii să vadă că noi luptăm să fim așa cum dorește Domnul Hristos. Să-i facem să vadă în viața noastră, chiar dacă aceasta este umilă, modestă, un spirit de mulțumire și recunoștință. Atmosfera potrivită pentru un cămin cu adevărat creștin este aceea de pace și odihnă. Un asemenea exemplu nu va fi fără efect. ¹⁰

În ceruri se ține un cont al cheltuielilor — Domnul Hristos ține un cont al tuturor cheltuielilor care se fac pentru primirea de oaspeți de dragul Său. El oferă tot ce este necesar pentru această lucrare. Aceia care, de dragul lui Hristos, îi primesc pe frați, făcând tot ce pot mai bine pentru a face vizita de folos atât pentru oaspeți, cât și pentru ei înșiși, sunt înregistrați în ceruri, ca fiind vrednici de binecuvântări deosebite....

[451] Domnul Hristos a dat prin propria Sa viață o lecție de ospitalitate. Când a fost înconjurat de mulțimea înfometată, pe malul mării, El nu i-a trimis acasă în acea stare. El a spus ucenicilor Săi: „Dați-le voi să mănânce” ([Matei 14, 16.](#)) Și printr-un act al puterii Sale creatoare, El a pus la dispoziție hrană suficientă pentru a le satisface nevoia. Cu toate acestea, ce hrană simplă a fost aceea pe care le-a oferit-o! Nici un fel de delicatose! El care avea, la porunca Sa, toate resursele cerului ar fi putut întinde în fața acelor oameni un ospăț bogat. Dar El le-a oferit numai ceea ce le era suficient pentru a le satisface nevoia, ceea ce constituie hrana de zi cu zi a pescarilor de pe malul mării.

Dacă oamenii ar fi astăzi simpli în obiceiurile lor, trăind în armonie cu legile naturii, ar exista resurse din belșug pentru toate nevoile

familiei omenești. Ar exista mai puține dorințe închipuite și mai multe ocazii de a lucra pentru Domnul....

Sărăcia și lipsurile nu trebuie să fie o barieră în a ne arăta ospitalieri. Noi trebuie să împărțim cu alții ceea ce avem. Sunt oameni care se luptă pentru existență și care au mari greutăți în a-și acoperi toate nevoile cu venitul pe care îl au; însă ei Îl iubesc pe Domnul Isus în persoana sfinților Săi și sunt gata să dovedească ospitalitate atât față de cei credincioși, cât și față de cei necredincioși, încercând să facă din vizitele acestora ceva folositor. În consiliul familiei și la altarul familial, musafirii sunt bine primiți. Momentul rugăciunii în familie face impresie asupra celor ce sunt primiți în casă și uneori o simplă vizită poate însemna salvarea unui suflet de la moarte. Domnul ține seama de această lucrare și spune: „Voi răsplăti”.¹¹

Sunt ocazii, treziți-vă! — Treziți-vă, frați și surori! Nu vă temeți de fapte bune. „Să nu obosim dar în facerea de bine; căci la vremea potrivită vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.” Nu așteptați să vi se spună ce să faceți. Deschideți ochii, ca să vedeți ce este în jurul vostru; căutați să-i cunoașteți pe cei care sunt neajutorați, necăjiți și lipsiți. Nu vă ascundeți de ei și nu căutați să treceți cu vederea nevoile lor. Cine dorește să posede adevărata religie, așa cum spune Iacov, curată, neîntinată de egoism? Cine este nerăbdător să facă tot ce-i stă în putere pentru a-și aduce contribuția în marele plan al mântuirii?¹²

[452]

¹Mărturii pentru comunitate 6:341, 342.

²Idem, 342, 343.

³Testimonies for the Church 2:28, 29.

⁴Mărturii pentru comunitate 6:344.

⁵Testimonies for the Church 2:28.

⁶Manuscript 41, 1903.

⁷The Ministry of Healing, 352-354.

⁸The Ministry of Healing, 354.

⁹Christian Temperance and Bible Hygiene 143.

¹⁰The Review and Herald, 29 noiembrie, 1887.

¹¹Testimonies for the Church 6:344, 345, 347.

¹²Testimonies for the Church, 2:29.

Secțiunea 16 — Căminul și relațiile sociale	[453]
	[454]
	[455]

Capitolul 73 — Nevoile noastre sociale

Dumnezeu a avut în vedere nevoile noastre sociale — Din rânduielile privind educația poporului ales reiese clar că o viață care Îl are în centru pe Dumnezeu este o viață deplină, desăvârșită; El caută să dezvolte orice capacitate cu care ne-a înzestrat.

Autor a tot ce este frumos, El Însuși fiind un iubitor al frumosului, Dumnezeu a avut în vedere să împlinească în copiii Săi dragostea de frumos. El n-a trecut cu vederea nici nevoile lor sociale, nici asocierile prietenești și folositoare, care fac atât de mult pentru cultivarea simpatiei, pentru a da strălucire vieții și a o îndulci. ¹

Influența asocierii — Oricine își găsește tovarăși sau și-i face. Și prietenia aceasta va exercita o influență spre bine sau spre rău. Toți oamenii își fac prieteni și vor avea influență asupra acestora și vor fi influențați la rândul lor. ²

Cuvântul lui Dumnezeu pune mult accent pe prietenii pe care ni le facem, atât bărbații, cât și femeile. Influența asocierii este cu mult mai mare asupra minții și caracterului în dezvoltare al copiilor și tinerilor! Prietenii pe care și-i fac, principiile pe care le adoptă, obiceiurile pe care și le formează vor fi decisive în ce privește utilitatea lor aici, cât și în privința destinului lor în viitor.

Este inevitabil ca tinerii să aibă prieteni și să fie influențați de aceștia. Acestea sunt legături tainice, care leagă sufletele laolaltă, astfel ca inima unuia să răspundă inimii celuilalt. Unul prinde ideile, sentimentele și spiritul celuilalt. Această asociere poate fi o binecuvântare sau un blestem. Tinerii se pot ajuta span class="chapterendnote">[Counsels to Teachers, Parents, and Students, 220.](#)

S-a spus bine: „Spune-mi cu cine te însoțești, ca să-ți spun cine ești”. Tinerii nu își dau seama cât de mult le este afectat atât caracterul, cât și reputația, prin alegerea tovarășilor lor. Fiecare caută compania unuia care are gusturi și obiceiuri asemănătoare cu ale lui. Cel care preferă societatea celor ignoranți și plini de vicii, și nu a celor înțelepți și buni, arată prin aceasta că propriul său caracter

este deficitar. Gusturile și obiceiurile sale pot fi la început cu totul diferite de gusturile și obiceiurile acelorora a căror companie o caută; însă, pe măsură ce se amestecă cu această clasă, gândurile și sentimentele lui se schimbă; el sacrifică principiile cele drepte și pe nesimțite și inevitabil scade la nivelul tovarășilor săi. Ca și pârâul care se face părtaș de proprietățile solului prin care curge, principiile și obiceiurile tinerilor ajung în mod inevitabil îmbibate de caracterul tovarășilor lor. ⁴

Tendențele naturale sunt în jos — Dacă tinerii ar putea fi convinși să se asocieze cu tineri curați, integri, prietenoși, efectul ar fi binefăcător. Dacă își aleg prieteni care se tem de Domnul, influența acestora îi va conduce la adevăr, datorie și sfințenie. O viață creștină adevărată este o putere spre bine. Însă, pe de altă parte, cei care se împrietenesc cu bărbați și femei cu un moral discutabil, cu principii și obiceiuri rele, curând vor merge pe aceeași cale. Tendențele inimii firești sunt în jos. Cel care se asociază cu un sceptic va deveni curând sceptic, cel care alege compania celor stricați cu siguranță va ajunge și el la fel. A te duce la sfatul celor răi este primul pas spre a merge pe calea celor păcătoși și a te așeza pe scaunul celor batjocoritori. ⁵

[457]

Pentru tinerii lumesti, iubirea de tovarășii și plăceri devine o pasiune care îi absoarbe. Etalarea de îmbrăcăminte, vizitele, îngăduirea poftelor și a patimilor și învârtirea într-un cerc social destrăbălat le pare că este cel mai mare țel al vieții. Dacă sunt lăsați în singurătate, ei sunt nefericiți. Dorința lor de căpătâi este să fie admirați și flatați și să facă senzație în societate; și, când această dorință nu este satisfăcută, viața li se pare de nesuportat. ⁶

Cei cărora le place societatea își îngăduie în mod frecvent această trăsătură, până ce aceasta devine o pasiune dominatoare.... Ei nu pot suporta să citească Biblia și să contemple lucrurile cerești. Dacă nu există ceva care să-i țină treji, ei se simt nenorociți. Ei nu au în ei înșiși puterea de a fi fericiți, ci depind în privința fericirii de compania altor tineri ca și ei. Puterile care ar putea fi folosite în scopuri nobile, ei le folosesc în destrăbălare nesăbuită. ⁷

Binecuvântările sociabilității creștine — Sociabilitatea creștină este în general prea puțin cultivată în poporul lui Dumnezeu.... Cei care se închid în ei înșiși, care nu vor să iasă din această stare și să fie o binecuvântare pentru alții, prin asocieri prietenoase, pierd multe binecuvântări; căci prin legături reciproce mințile se

ascund, se rafinează; prin relații sociale se formează cunoștințe și prietenii care au ca urmare o unitate în inimă și o atmosferă de iubire, care este plăcută în ochii cerului.

[458] În special cei care au gustat iubirea lui Hristos ar trebui să-și pună la lucru puterile pentru a fi sociabili, căci în acest fel ei pot câștiga suflete pentru Mântuitorul. Domnul Hristos nu trebuie să stea ascuns în inima lor, închis ca o comoară la care se râvnește, sacră și dulce, de care să se bucure doar ei; iar dragostea lui Hristos nu trebuie manifestată numai față de cine avem noi plăcere. Tinerii trebuie învățați să fie asemenea lui Hristos, dovedind interes, amabilitate, sociabilitate față de aceia care sunt în cea mai mare nevoie, chiar dacă aceștia nu sunt prietenii lor. În orice vreme și în orice loc, Domnul Hristos a dovedit un interes plin de iubire pentru familia omenească și a revărsat în jurul lui lumina unei vieți evlavioase, pline de optimism. ⁸

¹Educație, 41.

²Testimonies for the Church 4:587.

⁴Idem, 221.

⁵Testimonies for the Church 4:587.

⁶Testimonies for the Church 5:112.

⁷Testimonies for the Church 4:624.

⁸Testimonies for the Church 6:172, 173.

Lucruri care ne influențează pe noi și pe copiii noștri — Orice prietenie pe care ne-o facem, oricât de restrânsă ar fi, exercită o anumită influență asupra noastră, iar măsura în care cedăm acelei influențe va fi determinată de gradul de apropiere, de consecvența relației și de dragostea și felul în care îl venerăm pe cel cu care ne asociem. ¹

Dacă ne facem prieteni a căror influență are tendința de a ne face să uităm marile cerințe pe care le are Domnul față de noi, invităm ispita și devenim prea slabi în ce privește puterea morală de a-i rezista. Noi ajungem să împărtășim spiritul și să nutrim ideile celor cu care ne asociem și să așezăm lucrurile sacre și veșnice pe o treaptă mai jos decât ideile prietenilor noștri. Pe scurt, suntem influențați în modul în care plănuiește vrăjmașul neprihănirii.

Tinerii, dacă sunt astfel influențați, sunt mult mai ușor afectați decât cei mai în vârstă. Totul face impresie asupra minților lor — chipurile la care privesc, vocile pe care le aud, locurile pe care le vizitează, prietenii pe care și-i formează, cărțile pe care le citesc. Este imposibil de evaluat importanța pentru lumea aceasta, cât și pentru cea viitoare, a prieteniiilor pe care le alegem atât pentru noi înșine, cât mai ales pentru copiii noștri. ²

Pericolele asocierii cu cei necreștini — Lumea nu trebuie să constituie pentru noi un criteriu. Nu trebuie să ne asociem cu cei necreștini și să ne facem părtași de spiritul lor, căci ei ne vor îndepărta inima de Dumnezeu către închinarea la dumnezei falși. Sufletul neclintit, tare în credință, poate face mult bine; el poate oferi multe binecuvântări, la cel mai înalt grad, celor cu care se asociază, fiindcă Legea lui Dumnezeu este în inima sa. Însă nu ne putem asocia în mod voit cu cei care calcă în picioare Legea lui Dumnezeu, păstrându-se totuși credința curată și nealterată. Ne vom molipsi de spiritul lor și, dacă nu ne despărțim de ei, vom fi legați de ei în cele din urmă și vom împărtăși aceeași soartă. ³

Prin asocierea cu idolatrii și participarea la serbările lor, israeliții au ajuns să calce Legea lui Dumnezeu și să atragă judecățile Lui asupra națiunii. În același fel și acum, făcându-i pe urmașii lui Hristos să se asocieze cu necreștinii și să participe la distracțiile lor, Satana are cel mai mare succes în a-i ispiti spre păcat. „Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei”, spune Domnul, „și nu vă atingeți de ceea ce este necurat”. Dumnezeu cere poporului Său de acum să se despartă cu totul de lume, în fapte, obiceiuri, principii, așa cum i-a cerut și lui Israel în vechime. ⁴

Alegerea lui Samson — Grija providențială a lui Dumnezeu fusese asupra lui Samson, pentru ca el să poată fi pregătit să îndeplinească lucrarea la care a fost chemat. Chiar la începutul vieții sale, el a fost înconjurat de condiții favorabile pentru a avea tărie fizică, vigoare intelectuală și curăție morală. Însă, sub influența tovarășiilor rele, el s-a lăsat deposedat de ceea ce primise de la Dumnezeu, și care constituie singura tărie a omului, și a fost capturat și distrus de curentul răului. Aceia care, pe calea datoriei, întâmpină încercări, să fie siguri că Dumnezeu îi va apăra; însă, dacă în mod voit oamenii se așează sub puterea ispitei, mai curând sau mai târziu, ei vor cădea. ⁵

[461] **Influența ascunsă a nelegiurii** — Dragi tineri, zi și noapte rugăciunile părinților voștri vă vor urmări. Ascultați-le rugămintile și avertizările și nu vă alegeți prieteni nepotriviți. Voi nu aveți puterea de a discerne în cel fel influența nelegiurii vă va întina mintea, vă va afecta obiceiurile și, călăuzindu-vă să respectați obiceiurile rele, vă vor face să vă formați un caracter nesănătos. S-ar putea să nu vedeți în aceasta un real pericol și să credeți că veți fi în stare să faceți binele la fel de ușor ca înainte de a fi cedat ispitei, însă aceasta este o greșeală. Părinții și profesorii care se tem de Dumnezeu și Îl iubesc vă pot avertiza, sfătui și îndemna, însă totul poate fi în zadar dacă voi înșivă nu vă supuneți lui Dumnezeu și nu cultivați talanții pe care vi i-a dat spre slava Sa. ⁶

Feriți-vă de cei indiferenți față de religie — Dacă copiii stau împreună cu cei ale căror conversații sunt asupra lucrurilor lipsite de importanță, a celor pământești, mințile lor vor fi la același nivel. Dacă ei aud ocări la adresa principiilor religioase și a credinței noastre, dacă pe nesimțite obiectii cu privire la adevăr ajung la urechile lor, aceste lucruri se vor fixa în mintea lor și le vor modela caracterele. ⁷

Nimic nu poate fi mai eficient în a împiedica sau îndepărta impresiile bune și dorințele bune decât asocierea cu persoane ușurate, supărătoare, corupte. Oricâtă inteligență, sarcasm și umor ar poseda astfel de persoane, faptul că ele tratează religia cu ușurătate și indiferență constituie un motiv suficient ca să nu se întovărășească cu ei. Cu cât se implică mai mult în diverse alte lucruri, cu atât mai periculoasă va fi compania lor, deoarece viața lor lipsită de religie are atâtea atracții primejdioase.⁸

Întovărășirile lumești atrag și orbesc simțurile, astfel ca evlavia, teama de Dumnezeu, credincioșia și loialitatea nu au puterea de a-i face pe oameni să fie hotărâți. În general, viața umilă și modestă a Domnului Hristos nu pare atractivă. Pentru mulți care pretind a fi fii și fiice ale lui Dumnezeu, Domnul Hristos, Maiestatea cerului, este ca „un lăstar ieșit dintr-un pământ uscat; fără frumusețe și fără înfățișare care să atragă.”⁹

Nu vă legați afectiv de rudele lumești — Noi nu-L putem sluji pe Dumnezeu și lumea în același timp. Noi nu trebuie să ne legăm afectiv de rudele lumești, care nu iubesc adevărul. Noi trebuie să căutăm, pe orice cale posibilă, când suntem alături de ei, să lăsăm să strălucească lumina noastră; însă cuvintele noastre, comportamentul nostru, obiceiurile și practicile noastre nu trebuie să fie în nici un fel influențate de ideile și obiceiurile lor. Noi trebuie să prezentăm adevărul în toate relațiile cu ei. Dacă nu putem face acest lucru, cu cât avem mai puține legături cu ei, cu atât mai bine pentru spiritualitatea noastră.¹⁰

[462]

Evitați-i pe cei cu standarde joase, cu moravuri ușoare — Este un lucru greșit ca cei creștini să se întovărășească cu cei cu moravuri ușoare. Este primejdios a avea legături apropiate, zilnice, care ocupă timpul fără a contribui cu nimic la consolidarea morală și intelectuală. Dacă atmosfera morală, care îi înconjoară pe oameni, nu este curată și sfântă, ci întinată, aceia care trăiesc în această atmosferă vor descoperi că aceasta afectează aproape insensibil intelectul și inima, otrăvind și distrugând. Este periculos a discuta cu cei care sunt josnici. În mod treptat și pe nesimțite, cei care în mod natural sunt conștiincioși și iubesc curăția vor ajunge la același nivel și vor fi părtași, simpatizând cu imbecilitatea și imoralitatea acelora cu care vin în mod permanent în contact.¹¹

Un nume bun este mai prețios decât aurul. Există o tendință a tinerilor, și anume aceea de a se asocia cu cei care sunt inferiori la minte și ca moralitate. Ce fel de fericire autentică poate aștepta un tânăr dintr-o legătură voluntară cu persoane care au un standard scăzut în ce privește gândurile, sentimentele și comportamentul? Unii sunt josnici în privința gusturilor și destrăbălați în obiceiuri; [463] toți cei care își aleg astfel de tovarăși le vor urma exemplul. Trăim în vremuri primejdioase și toți ar trebui să fie precauți. ¹²

Mulți cedează ispitei, temându-se de ridicol — Copiii.... ar trebui să aibă prieteni care să nu batjocorească ceea ce este curat și demn, ci care să fie de partea a ceea ce este drept, cinstit. Teama de ridicol îi conduce pe mulți tineri să cedeze ispitei și să meargă pe calea celor fără Dumnezeu. Mamele pot face mult, prin exemplu și cuvinte, pentru a le arăta copiilor cum să fie demni și cinstiți în mijlocul disprețului și batjocurii. ¹³

Oare de ce nu vor tinerii noștri să țină seama de faptul că cei care sunt gata să-i conducă pe alții pe căi greșite sunt ușor biruiți de ispită și ei reprezintă agenții prin care Satana încurajează obiceiuri dezordonate și batjocura la adresa aceluia care sunt conștiincioși și care vor să-și păstreze caracterul integru? ¹⁴

Trăiți în prezența altora ca în prezența lui Dumnezeu — Prieteni tineri, nu petreceți nici un ceas în compania aceluia care v-ar abate de la lucrarea curată și sfântă a lui Dumnezeu. În fața unor străini, nu faceți nici un lucru pe care nu l-ați face înaintea tatălui și a mamei sau de care v-ați rușina înaintea Domnului Hristos și a sfinților îngeri.

Se poate ca unii să gândească despre aceste precauțiuni că nu sunt necesare păzitorilor Sabatului, însă cei cărora li se potrivesc știu ce spun eu. Vă spun, tinerilor, să vă feriți; căci nu puteți face nimic care să nu fie descoperit înaintea ochilor îngerilor și ai lui Dumnezeu. Nu puteți face un lucru rău și alții să nu fie afectați de acesta. În timp ce cursul acțiunii voastre descoperă ce fel de material este folosit în clădirea caracterului vostru, acesta are și o influență puternică asupra altora. Niciodată nu pierdeți din vedere că aparțineți lui Dumnezeu, că El v-a cumpărat cu un preț și că va trebui să dați socoteală înaintea Lui pentru talanții pe care vi i-a încredințat. ¹⁵

[464] **La vreme de nevoie este făgăduit un ajutor deosebit** — Noi nu trebuie să creăm condiții, astfel încât copiii noștri să fie în situația

de a se întovărăși cu cei destrăbălați și josnici. Uneori, Dumnezeu, în providența Lui, poate face ca tinerii să intre în legătură cu cei care sunt lipsiți de curăție și nestăpâniți. El le va da tărie și putere de a rezista ispitei, așa cum a dat lui Daniel și tovarășilor lui în Babilon, dacă sunt dispuși să colaboreze cu El. Ei trebuie să fie într-o continuă comuniune cu Dumnezeu. Ei trebuie să se păstreze curați, refuzând să facă ceva care L-ar dezónora pe Dumnezeu și trăind doar pentru slava Sa. Ei trebuie să vegheze în privința sufletelor oamenilor, lucrând cu seriozitate pentru aceia în care chipul lui Dumnezeu a fost denaturat, căutând să-i schimbe, să-i înalțe, să-i înobileze. ¹⁶

Căutați-vă tovarăși serioși, integri — Tinerii care sunt în armonie cu Hristos își vor alege prieteni care să-i ajute să facă ceea ce este bine și vor evita societatea acelor care nu le sunt de ajutor în formarea unor principii drepte și țeluri nobile. În orice loc sunt tineri de un caracter îndoielnic. Când vin în contact cu această categorie, cei care s-au așezat fără rezervă de partea lui Hristos vor sta neclintiți de partea a ceea ce rațiunea și conștiința le spun că este drept. ¹⁷

Fie ca toți cei care vor să-și formeze un caracter drept să-și aleagă tovarăși cu o minte serioasă, oameni integri, înclinați spre religie. Cei care au evaluat prețul și vor să clădească pentru veșnicie trebuie să folosească material bun în clădire. Dacă ei acceptă lemne putrede, dacă se mulțumesc cu lipsuri în caracter, clădirea este sortită pieirii. Fie ca toți să ia seama cum clădesc. Furtuna ispitei va lovi asupra clădirii și, dacă aceasta nu este construită cu hotărâre și credincioșie, nu va rezista în fața probei. ¹⁸

[465]

Prin asocierea cu cei care trăiesc conform unor principii, chiar cei nepăsători vor învăța să iubească neprihănirea. Și, prin punerea în practică a facerii de bine, se va crea în inimă un dezgust pentru ceea ce este ieftin și comun, în contradicție cu principiile din Cuvântul lui Dumnezeu. ¹⁹

¹Testimonies for the Church 5:222, 223.

²Idem, 543.

³Manuscript 6, 1892.

⁴Patriarchs and Prophets, 458.

⁵Idem, 568.

⁶The Youth's Instructor, 18 ianuarie 1894.

⁷Testimonies for the Church 5:545.

⁸Idem, 126.

⁹Manuscript 6, 1892.

¹⁰Testimonies for the Church 5:543.

¹¹Idem, 125.

¹²Testimonies for the Church 4:588.

¹³The Review and Herald, 31 martie, 1891.

¹⁴The Youth's Instructor, 18 ianuarie 1894.

¹⁵Testimonies for the Church 5:398, 399.

¹⁶Manuscript 18, 1892.

¹⁷Counsel to Teachers, Parents, and Students, 226.

¹⁸Testimonies for the Church 4:588.

¹⁹Counsel to Teachers, Parents, and Students, 222.

Capitolul 75 — Călăuzirea părintească în legăturile sociale [466]

Influențele rele sunt aproape covârșitoare — Influența răului în jurul copiilor noștri este aproape covârșitoare; aceasta le degradează mintea și îi conduce spre pierzare. Mintea tinerilor este în mod firesc înclinată spre nesăbuintă; și, la o vârstă fragedă, înainte de a-și forma caracterul și de a avea o judecată matură, ei manifestă frecvent preferință pentru tovarăși care au asupra lor o influență vătămătoare. ¹

Dacă glasul meu ar putea fi auzit de toți părinții din țară, i-aș avertiza să nu cedeze dorințelor copiilor lor de a-și alege ei tovarăși sau asociați. Părinții sunt foarte puțin conștienți de faptul că impresiile vătămătoare sunt mult mai repede primite de către cei tineri decât impresiile divine; de aceea prietenii lor trebuie să le fie favorabile creșterii în har și pentru adevărul descoperit în Cuvântul lui Dumnezeu, care trebuie să ajungă în inimă. ²

Fie ca tinerii să fie așezați în cele mai prielnice circumstanțe posibile; căci asocierile pe care și le fac, principiile pe care le adoptă, obiceiurile pe care și le formează vor hotărî utilitatea lor atât acum, cât și în viitor, cu o certitudine care nu dă greș. ³

Pericolul libertății nelimitate — Părinților, fiii și fiicele voastre nu sunt apărați în mod corespunzător. Nu ar trebui să li se îngăduie să plece și să vină când vor ei, fără cunoștința și consimțământul vostru. S-a dovedit că libertatea nelimitată acordată copilului la această vârstă a dus la ruină mii de oameni. Cât de mulți sunt lăsați să stea noaptea pe stradă, iar părinții sunt mulțumiți să nu știe cu cine sunt copiii lor. Prea adesea sunt aleși tovarăși a căror influență tinde numai să corupă. [467]

Când se lasă întunericul, băieții se adună în grupe și iau primele lecții în privința jocurilor de cărți, a jocurilor de noroc, a fumatului și băuturii. Fii ai unor oameni credincioși se duc la bufet unde își permit o cină cu stridii sau altceva de felul acesta și astfel se așează ei înșiși în calea ispitei. Însăși atmosfera din aceste locuri este îmbibată

cu blasfemie și pângărire. Nimeni nu poate rămâne mult în asemenea locuri fără a se întina. Prin astfel de întovărășiri, tineri promițători ajung bețivi și nelegiuți. Trebuie mare grijă să fie păziți de începutul frecventării unor astfel de locuri. Părinților, cu excepția când știți că locurile unde se află ei sunt cu totul sigure, nu le permiteți copiilor voștri să meargă pe străzi după căderea nopții, pentru a se angaja în diferite jocuri sau pentru a se întâlni cu alți băieți spre a se distra. Dacă această regulă va fi pusă cu strictețe în aplicare, supunerea față de ea ar deveni un obicei, iar dorința de a o încălca ar înceta curând.

4

Părinții trebuie să aleagă tovarășii copiilor — Părinții trebuie să nu uite că asocierea cu cei cu moravuri ușoare și cu un caracter grosolan va avea o influență dăunătoare asupra tinerilor. Dacă ei dau greș în a alege o companie potrivită pentru copiii lor, dacă le îngăduie să se întovărășească cu copii cu moravuri discutabile, ei îi așează pe copiii lor sau le îngăduie acestora să se angreneze într-o școală în care se predau și se practică lecții de destrăbălare. Poate gândesc că copiii lor sunt suficient de tari spre a rezista ispitei, însă cum ar putea fi ei siguri de acest lucru? Este mult mai ușor să cedezi influențelor rele decât să te împotrivești lor. Înainte ca să devină conștienți de acest lucru, copiii lor pot ajunge deja îmbibați de spiritul tovarășilor lor și ajung stricați și ruinați.⁵

[468]

Primejdiile pentru cei tineri sporesc mult atunci când ei sunt aruncați într-o companie ce cuprinde un mare număr de tineri de vârsta lor, cu caractere și obiceiuri de viață diferite. În aceste împrejurări, mulți părinți sunt înclinați să stea pe loc, în loc să-și întetească eforturile de a-și păzi copiii și a veghea asupra lor.⁶

Cu rugăciune și în unitate deplină, tatăl și mama trebuie să poarte împreună responsabilitatea gravă a îndrumării corespunzătoare a copiilor lor. Să neglijeze orice altceva, însă niciodată să nu-și lase copiii să meargă și să facă ce vor, distrându-se și alegându-și tovarășii răi. La judecată, acești părinți vor afla că copiii lor au pierdut cerul pentru că în cămin nu li s-au făcut restricții.⁷

Unde sunt petrecute serile? — Orice fiu sau fiică trebuie să dea explicații când lipsește de acasă noaptea. Părinții trebuie să cunoască prietenii copiilor lor și în ale căror case și-au petrecut aceștia serile. Unii copii își înșeală părinții, spunându-le minciuni pentru a evita demascarea faptelor lor rele.⁸

Buruielele năpădesc câmpul necultivat — Tații și mamele își lasă prea adesea copiii să-și aleagă ei înșiși distracțiile, tovarășii și ocupația. Rezultatul nu este altul decât cel ce poate fi de așteptat pe drept. Lăsați un câmp necultivat și curând acesta va fi năpădit de spini și pălămidă. Nu veți vedea niciodată o floare frumoasă sau un soi de arbust, străbătând printre buruieni. Ierburile fără valoare vor crește din abundență, fără să le purtăm de grijă, în timp ce plantele care sunt utile sau frumoase cer o îngrijire meticuloasă. Așa stau lucrurile și cu copiii noștri. Dacă avem în vedere formarea unor obiceiuri bune și întemeierea unor principii drepte, atunci este necesară o muncă serioasă. Dacă sunt de îndreptat obiceiuri greșite, este nevoie de silință și străduință. ⁹

[469]

Obișnuiți-i pe copii să se încreadă în judecata părinților — Părinților, vegheați asupra principiilor și obiceiurilor copiilor voștri și păziți-i ca pe ochii din cap. Nu le îngăduiți să se întovărășească cu copii pe care voi nu îi cunoașteți bine. Nu le îngăduiți să aibă legături apropiate până nu sunteți cu totul siguri că acestea nu le vor fi vătămătoare. Obișnuiți-i pe copii să se încreadă în judecata și experiența voastră. Faceți-i să înțeleagă că voi aveți un discernământ mai clar decât ei, care sunt lipsiți de experiență, și că deciziile voastre nu trebuie trecute cu vederea. ¹⁰

Hotărâre, dar cu bunătațe — Părinții nu trebuie să cedeze înclinațiilor copiilor lor, ci trebuie să meargă pe calea cea simplă a datoriei pe care a trasat-o Dumnezeu, punându-le restricții cu bunătațe, făcându-le interdicții cu hotărâre și neclintire, și totuși cu iubire, în privința dorințelor lor, și cu efort serios, stăruitor și cu rugăciune să le conducă pașii din lumea aceasta către ceruri. Copiii nu trebuie lăsați să plutească încoace și încolo, pe orice cale sunt înclinați, și să rătăcească pe orice potecă s-ar ivi, care i-ar duce departe de cărarea cea dreaptă. Nimeni nu este într-un pericol mai mare ca cei care nu se tem de primejdii și neglijează sfatul și povăța. ¹¹

Păziți-vă copiii de orice influență rea, pe cât vă este cu putință; căci în copilărie ei sunt mai receptivi atât în privința demnității morale, a curăției și frumuseții caracterului, cât și a egoismului, necurăției și neascultării. O dată lăsați să fie influențați de spiritul de murmurare, de mândrie, vanitate și necurăție, poate ajunge de neșters ca și viața irosită. ¹²

[470]

Motivul pentru care tinerii nu doresc să fie supuși autorității corespunzătoare este faptul că educația în cămin este deficitară. Eu sunt mamă; eu știu despre ce vorbesc când spun că copiii sunt mai în siguranță și mai feriți atunci când sunt ținuti în frâu în mod sănătos decât atunci când sunt lăsați să urmeze propriile lor înclinații. ¹³

Vizitele făcute fără însoțitori nu sunt recomandate — Unii părinți greșesc, acordându-le copiilor lor prea multă libertate. Uneori, au prea multă încredere în ei și nu își văd greșelile. Este greșit a îngădui copiilor, cu o anumită cheltuială, să plece în vizită, la distanță, neînsoțiți de părinții lor sau de alte persoane de încredere. Acest lucru are o influență rea asupra copiilor. Ei ajung să-și dea importanță și să considere că anumite privilegii le aparțin, iar, dacă acestea nu le sunt acordate, se simt maltratați. Ei amintesc de copiii care merg înapoi și încolo și au multe privilegii, în timp ce ei au atât de puține.

Iar mama, temându-se că copiii ei o vor considera nedreaptă, le satisface dorințele, care la sfârșit se dovedesc foarte vătămătoare pentru ei. Copiii care pleacă de acasă neînsoțiți, fără ochiul veghetor al părintelui asupra lor, pentru a le vedea și corecta greșelile, sunt adesea astfel influențați, încât vor fi necesare luni de zile pentru a îndepărta acele influențe. ¹⁴

Cum întâmpinăm sfatul neînțelept — Păstrați-vă copiii în cămin; dacă oamenii vă spun: „Copiii voștri nu vor ști cum să se poarte în lume”, spuneți-le prietenilor voștri că nu sunteți îngrijorați de acest lucru, ci că voi doriți să-i duceți la Mântuitorul pentru a-i binecuvânta, așa cum mamele din vechime și-au dus copiii la Isus. [471] Spuneți sfătuitoarelor voștri: „Copiii sunt moștenirea Domnului și vreau să fiu găsit credincios în ceea ce mi s-a încredințat... Copiii trebuie crescuți astfel încât să nu fie influențați de lume, ci, când sunt ispitiți spre păcat, ei să fie în stare să spună un NU răspicat, din inimă...” Spuneți prietenilor și vecinilor voștri că doriți să vă vedeți familia înăuntrul porților cetății celei minunate. ¹⁵

Încercări puternice în fața tinerilor noștri — Copiii trebuie educați și instruiți pentru a ști cum să întâmpine greutățile, ispitele și primejdiile. Ei trebuie să fie învățați să fie stăpâni pe sine și să învingă greutățile cu demnitate; și dacă ei nu se aruncă în mod voit în brațele primejdiei și nu se așează fără a fi necesar în calea ispitei, dacă ei evită influențele rele și societatea vicioasă în care

inevitabil ar fi siliți să fie într-o companie periculoasă, vor avea tărie de caracter pentru a sta de partea dreptății și a apăra principiul și vor pași înainte în puterea lui Dumnezeu cu moralul neatins. Puterile morale ale tinerilor care au fost educați în mod corespunzător și care și-au pus încrederea în Dumnezeu vor fi suficiente pentru a face față celui mai puternic test. ¹⁶

¹Testimonies for the Church 1:400, 401.

²Idem, 5:544, 545.

³Idem, 5:545.

⁴Fundamentals of Christian Education, 63.

⁵Counsel to Teachers, Parents, and Students, 120.

⁶Idem, 332.

⁷The Review and Herald, 8 septembrie, 1904.

⁸Counsel to Teachers, Parents, and Students, 332, 333.

⁹The Review and Herald, September 13, 1881.

¹⁰Counsel to Teachers, Parents, and Students, 120.

¹¹Testimonies for the Church 5:545, 546.

¹²The Signs of the Times, 16 aprilie 1896.

¹³Fundamentals of Christian Education, 62, 63.

¹⁴Testimonies for the Church 1:401, 402.

¹⁵The Signs of the Times, 23 aprilie, 1894.

¹⁶The Health Reformer, decembrie 1872.

Capitolul 76 — Sărbători și aniversări

Nevoia de călăuzire în privința sărbătorilor — Am văzut că sărbătorile noastre nu trebuie petrecute după modelul lumii și totuși acestea nu trebuie să fie trecute cu vederea, căci acest lucru va aduce neplăcere copiilor noștri. În aceste vremuri, când există primejdia ca micuții noștri să fie expuși acelor influențe rele și să fie întinați de plăcerile și senzațiile lumii, părinții trebuie să caute serios să studieze cu ce pot înlocui acele distracții periculoase. Faceți-i pe copiii voștri să înțeleagă că aveți în vedere binele și fericirea lor. ¹

Prin ținerea sărbătorilor, oamenii, atât din lume, cât și din biserici, au fost educați să creadă că aceste zile, în care se lenevește, sunt esențiale pentru sănătatea și fericirea lor, însă rezultatele au arătat că ele sunt pline de rele. ²

Noi am încercat cu seriozitate să facem sărbătorile cât mai interesante, atât pentru tineri, cât și pentru copii, neprocedând în acest fel. Obiectivul nostru a fost să-i ținem departe de scenele de distracții ale necredincioșilor. ³

Va scrie oare îngerul: „O zi pierdută”? — După ce se termină o zi de căutare de plăceri, unde este satisfacția căutătorului de plăceri? Ca lucrători creștini, pe cine au ajutat ei în vederea unei vieți mai bune, mai înalte, mai curate? Ce ar vedea ei, dacă ar putea privi cele scrie în raportul îngerului? O zi pierdută! Pentru sufletul lor a fost o zi pierdută, o zi pierdută pentru cauza lui Hristos, pentru că nu s-a realizat nici un bine. Poate au avut și alte zile pierdute, însă această zi rămâne irosită în van, în discuții deșarte, fete cu băieți și băieți cu fete.

Niciodată nu vor mai avea aceleași ocazii. Mai bine ar fi ales o muncă foarte grea în acea zi de sărbătoare. Ei n-au folosit bine acea zi de sărbătoare și aceasta a trecut în veșnicie, iar la judecată, în dreptul ei, va fi scris irosită. ⁴

Zilele de naștere — ocazii de a-I aduce laudă lui Dumnezeu — În rânduiala iudaică, după porunca lui Dumnezeu Însuși, la nașterea copiilor era adusă o jertfă. În zilele noastre, îi vedem pe

părinți trudind din greu pentru a face cadouri copiilor lor, cu ocazia zilei de naștere; ei fac din aceasta o ocazie de a-l onora pe copil, ca și când datorăm onoarea ființei omenеști. Satana și-a avut aportul său în această stare de lucruri; el a abătut mințile și darurile, îndreptându-le către ființele omenеști; astfel, gândurile copiilor sunt dirijate către ei înșiși, ca și când ei sunt obiectul unor favoruri deosebite....

Cu ocazia zilei de naștere, copiii trebuie învățați că au motive de mulțumire la adresa lui Dumnezeu pentru purtarea Sa de grijă, plină de bunătate, în viața lor pentru încă un an. Astfel, pot fi date lecții foarte prețioase. Pentru viață, sănătate, hrană și îmbrăcăminte, cât și pentru nădejdea vieții veșnice, noi suntem datori Dătătorului tuturor îndurărilor; și tot datorită lui Dumnezeu, noi recunoaștem darurile care vin din mâna Lui și ne prezentăm darurile de mulțumire Celui mai mare binefăcător al nostru. Aceste daruri, cu ocazia zilei de naștere, sunt apreciate de cer. ⁵

Un răgaz de a se trece în revistă anul care a trecut — Învățați-i să treacă în revistă anul care a trecut din viața lor și să cugete dacă le-ar produce bucurie să vadă ce este scris în dreptul acestui an, în cărțile din ceruri. Încurajați-i să se gândească dacă comportamentul, cuvintele și faptele lor. Îi sunt pe plac lui Dumnezeu. S-au străduit ca viața lor să se asemene tot mai mult cu cea a Domnului Isus, să fie frumoasă și plăcută lui Dumnezeu? Învățați-i cunoașterea de Dumnezeu, a căilor Sale, a preceptelor Sale. ⁶

[474]

Cauza lui Dumnezeu pe primul plan — Eu am spus familiei mele și prietenilor mei că nu doresc să mi se facă vreun dar de ziua mea de naștere sau de Crăciun, decât dacă mi se îngăduie ca respectivul dar să îl dau mai departe pentru vistieria Domnului, ca să fie întrebuintat pentru întemeierea de misiuni. ⁷

Cum trebuie să sărbătorim „Ziua Recunoștinței”? — [Thanksgiving Day este o zi de sărbătoare națională în S.U.A. (n. tr.)] Se apropie Ziua Recunoștinței. Va fi oare și de această dată, așa cum a mai fost de multe ori, o zi de recunoștință față de noi înșine? Sau va fi o zi de recunoștință față de Dumnezeu? Ocaziile legate de Ziua Recunoștinței pot fi transformate în momente deosebit de favorabile, atât pentru sufletele noastre, cât și pentru alții, dacă vom face mai mult, ca să ne amintim de săracii din mijlocul nostru....

Sunt o sută de căi pe care le putem născoci pentru a-i ajuta pe cei săraci într-o manieră atât de delicată, încât să-i facem să simtă

că ne fac un favor primind darurile din partea noastră și împreună noastră simțire cu ei. Să ne amintim că este mai bine să dai decât să primești. Atențiile fraților noștri sunt mult mai generoase față de aceia pe care dorim să-i onorăm și la al căror respect râvnesc, dar care nu au deloc nevoie de ajutorul lor. Obiceiul și moda ne spun: Dă celor care îți vor da și ei ție; însă aceasta nu constituie regula biblică în privința dăruirii. Cuvântul lui Dumnezeu este împotriva acestui mod de a satisface eul, făcând daruri în acest fel, și spune: „Cel care dă celor bogați va ajunge să râvnească.”

[475] Va veni timpul când principiile noastre vor fi puse la încercare. Să începem să ne gândim ce putem face pentru a-i ajuta pe cei în nevoie. Prin noi, ei pot ajunge beneficiarii binecuvântărilor lui Dumnezeu. Gândiți-vă, ce văduvă, ce orfan, ce familie săracă puteți alina, nu într-un mod prin care să faceți paradă asupra cazului, ci pentru a fi un canal prin care ceea ce vine de la Domnul să curgă ca o binecuvântare către săracii Săi....

Însă datoria noastră nu constă numai în aceasta. Adu un dar, o ofrandă Celui mai bun Prieten al tău; recunoaște-I mărinimia; arată-ți mulțumirea față de harul Său; adu-I un dar de mulțumire lui Dumnezeu.... Frați și surori, de Ziua Recunoștinței pregătiți o masă simplă, iar din banii care rămân, pe care i-ați fi cheltuit pe delicatose pentru a satisface pofta, aduceți un dar de mulțumire lui Dumnezeu.

8

Fie ca nici o altă Zi a Recunoștinței să nu fie sărbătorită făcând pe plac și satisfăcând pofta sau ridicând în slăvi eul. Avem motive să intrăm în curțile Domnului cu daruri de mulțumire, pentru că ne-a păstrat viețile încă un an.... Dacă trebuie să fie sărbătoare, atunci să fie pentru cei care sunt în nevoie. ⁹

O zi în care să aducem mulțumire — [Parte din predica ținută cu o ocazie a Zilei Recunoștinței, la tabernacolul din Battle-Creek, în 27 noiembrie 1884.] Cred că fiecare avem ceva pentru care putem aduce mulțumire. Ar trebui să fim veseli și să ne bucurăm în Domnul, pentru că El S-a îndurat mult de noi.... Dorim ca Ziua Recunoștinței să fie tot ceea ce implică aceasta. Să nu lăsăm ca această ocazie să fie pervertită, amestecată cu zgură; ci să facem ca ea să fie ceea ce implică numele — o ocazie de a aduce mulțumire. Să facem ca vocile noastre să se înalțe în laudă. ¹⁰

De ce nu sărbători pentru Dumnezeu? — Nu ar fi bine pentru noi să păzim sărbătorile pentru Dumnezeu, când am putea să readucem în minte amintirile felului cum S-a purtat El față de noi? Nu ar fi bine să luăm aminte la binecuvântările Sale din trecut și să ne aducem aminte de avertizările făcute sufletelor noastre ca să nu-L uităm pe Dumnezeu?

Lumea are multe sărbători și oamenii se afundă în jocuri, curse de cai, jocuri de noroc, fumat și beții.... [476]

N-ar trebui oare ca poporul lui Dumnezeu să aibă mai des adunări sfinte, în care să-I mulțumească lui Dumnezeu pentru binecuvântările Sale bogate? ¹¹

Sărbătorile aduc ocazii de lucrare misionară — Dorim să avem în biserică oameni care să aibă abilitatea de a organiza și instrui pe tineri și tinere pentru lucrarea de alinare a nevoilor omenirii și de a lucra pentru mântuirea sufletelor bărbaților, femeilor, tinerilor și copiilor. Nu va fi posibil ca aceștia să-și dedice tot timpul datorită faptului că ei trebuie să lucreze pentru a-și câștiga existența. Totuși, ei au zilele de sărbători și alte ocazii pe care le pot devota pentru serviciul creștin și pentru a face bine pe această cale, dacă nu pot contribui cu alte mijloace. ¹²

Când aveți o sărbătoare, faceți din aceasta o zi plăcută și fericită pentru copiii voștri; de asemenea, faceți din ea o zi plăcută pentru cei săraci și necăjiți. Nu lăsați ca acea zi să treacă fără a-I aduce mulțumire și daruri de mulțumire Domnului Isus. ¹³

¹Testimonies for the Church 1:514, 515.

²Fundamentals of Christian Education, 317.

³The Review and Herald, 29 ianuarie, 1884.

⁴Letter 12, 1892.

⁵The Review and Herald, 9 decembrie, 1890.

⁶The Review and Herald, 23 decembrie, 1884.

⁷The Review and Herald, 27 decembrie, 1906.

⁸The Review and Herald, 18 noiembrie, 1884.

⁹The Review and Herald, 23 decembrie, 1884.

¹⁰The Review and Herald, 23 decembrie, 1884.

¹¹Counsel to Teachers, Parents, and Students, 343.

¹²Letter 12, 1892.

¹³The Review and Herald, 13 noiembrie, 1894.

Capitolul 77 — Crăciunul

Crăciunul ca sărbătoare — „Vine Crăciunul” este vestea care răsună pretutindeni în lumea noastră, de la răsărit la apus și de la nord la sud. Pentru copii, tineri, adulți și chiar pentru cei în vârstă, este un timp de bucurie și veselie mare. Însă ce este Crăciunul în fond, ca să i se acorde atât de multă atenție?

Ziua de 25 decembrie se presupune a fi ziua nașterii lui Isus Hristos și sărbătorirea acesteia a devenit un obicei popular. Totuși, nu există certitudinea că noi ținem adevărata zi de naștere a Mântuitorului nostru. Istoria nu ne dă nici o asigurare în acest sens. Biblia nu ne dă timpul precis. Dacă ar fi considerat această cunoaștere esențială pentru mântuirea noastră, Domnul ne-ar fi vorbit prin profeții și apostolii Săi, astfel ca să putem ști totul despre acest subiect. Tăcerea Scripturilor în această privință constituie pentru noi dovada că acest lucru nu ne-a fost făcut cunoscut din motivele cele mai înțelepte.

În înțelepciunea Sa, Domnul a ținut ascuns locul unde l-a îngropat pe Moise. Dumnezeu l-a îngropat pe Moise, l-a înviat și l-a luat la cer. A ținut ascuns acest lucru pentru a preveni idolatria. El, împotriva căruia s-au răzvrătit în timp ce era în serviciu activ, pe care l-au atâțat mereu aproape dincolo de limita de a suporta omenește, a fost venerat aproape ca Dumnezeu, după ce s-a despărțit de ei prin moarte. Tot din același motiv, El a ascuns ziua exactă a nașterii Domnului Hristos, astfel ca acea zi să nu primească onoarea care ar trebui dată Domnului Hristos ca Răscumpărătorul lumii, un Mântuitor care trebuie primit, în care trebuie să ne încredem și pe care să ne bazăm că poate mântui pe deplin pe toți cei care vin la El.

[478] Adorarea sufletului nostru trebuie să se îndrepte către Domnul Isus, Fiul Dumnezeului Celui nemărginit.¹

Ziua nu trebuie ignorată — Deoarece ziua de 25 decembrie este sărbătorită pentru a comemora nașterea Domnului Hristos, deoarece copiii au fost învățați prin cuvânt și exemplu că aceasta a fost cu adevărat o zi de veselie și bucurie, vă va fi foarte dificil să treceți

peste ea fără a-i acorda o anumită atenție. Ea poate fi folosită pentru a servi unui scop foarte bun.

Copiii și tinerii trebuie tratați cu foarte multă grijă. De Crăciun ei nu trebuie lăsați să-și găsească propriile plăceri în capricii, în căutări de plăceri, în distracții care vor fi în detrimentul spiritualității lor. Părinții pot veghea asupra acestui lucru, îndreptând mințile și darurile copiilor lor către Dumnezeu, cauza Sa și mântuirea sufletelor.

Dorința după distracție, amuzament, în loc de a fi năruită sau interzisă în mod arbitrar, trebuie avută în atenție de către părinții care, cu efort serios, să-i călăuzească pe copii. Dorința lor de a face daruri poate fi transformată în mijloace sfinte, care să aibă ca rezultat binele semenilor noștri, prin umplerea vistieriei marii și măreței lucrări pentru care a venit Domnul Hristos în lume. Tăgăduirea de sine și sacrificiul de sine au marcat cursul acțiunilor Sale. Fie ca acestea să fie prezente și în viețile noastre, ale celor care pretindem că Îl iubim pe Domnul Isus, deoarece pe El se bazează nădejdea noastră de viață veșnică.²

Oferirea reciprocă de daruri, un simbol al afecțiunii — Sărbătorile se apropie cu grabă mare, aducând în atenție cadourile care trebuie făcute, iar tinerii și bătrânii deopotrivă, studiază ce anume ar putea oferi prietenilor lor ca simbol, amintire a afecțiunii pe care le-o poartă. Este plăcut să primim un dar, oricât ar fi de mic, de la aceia pe care îi iubim. Este o asigurare că nu suntem uitați și se pare că ne leagă un pic mai mult de aceștia....

[479]

Este bine să ne oferim unul altuia simboluri ale iubirii, ca amintire, dacă prin aceasta nu Îl uităm pe Dumnezeu, cel mai bun prieten al nostru. Trebuie să oferim daruri care să se dovedească de un real folos primitorului. Eu aș recomanda cărți care să fie de ajutor în înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu sau care să ne mărească dragostea față de acesta. Oferiți ceva ce poate fi citit în aceste lungi seri de iarnă.³

Pentru copii sunt recomandate cărțile — Sunt mulți care nu au cărți și publicații referitoare la adevărul prezent. Acesta constituie un câmp vast, în care banii pot fi investiți în siguranță. Sunt mulți dintre cei mici care ar dori să li se ofere cărți. *The Sunshine Series, Golden Grains Series, Poezii, Sabbath Readings*, [În acest paragraf, se face referire la publicații care nu sunt curente astăzi. Deoarece principiile prezentate sunt aplicabile și astăzi, aceste referințe speci-

fițe sunt lăsate în articol.] etc, toate acestea sunt cărți prețioase, care pot fi introduse cu siguranță în fiecare familie. Mărunișul cheltuit în mod obișnuit pe dulciuri și jucării inutile poate fi pus bine și apoi se pot cumpăra aceste volume....

Fie ca aceia care doresc să facă daruri valoroase copiilor lor, nepoților și nepoatelor să procure pentru ei cărțile menționate mai sus. Pentru cei tineri, cartea *Viata lui Josef Bates* este o comoară; de asemenea cele trei volume ale *Spiritului Profetic*. [Cărți de început ale E. G. White, ce au precedat seria prezentă — „Marea Luptă”.] Aceste volume trebuie să existe în fiecare familie din țară. Dumnezeu ne dă lumină din cer și nici o familie nu trebuie să fie lipsită de aceasta. Fie ca darurile pe care le veți face să constituie raze de lumină pe calea către ceruri. ⁴

Domnul Isus nu trebuie uitat — Frați și surori, în timp ce voi vă gândiți ce daruri să vă faceți unii altora, eu v-aș aminti de Prietenul nostru ceresc, ca să nu uitați de cerințele Lui. Nu Se va bucura El oare, dacă noi arătăm că nu L-am uitat? Domnul Isus, Prințul vieții, a dat totul pentru a ne face posibilă mântuirea.... El a suferit chiar până la moarte, ca să ne poată da viața veșnică.

Prin Domnul Hristos noi primim fiecare binecuvântare.... Nu trebuie oare ca și Binefăcătorul nostru ceresc să Se împărtășească de simboluri ale mulțumirii și iubirii noastre? Veniți, fraților și surorilor, veniți cu copiii voștri, chiar cu pruncii în brațe și aduceți-vă darurile lui Dumnezeu după puterile voastre. Cântați-I din inimă și lauda Lui să fie pe buzele voastre. ⁵

Crăciunul — un timp pentru a-L onora pe Dumnezeu — În lume, sărbătorile sunt petrecute în destrăbălări și extravagantă, în ospete și etalare.... Mii de dolari sunt mai rău decât aruncați de Crăciun și Anul Nou pe îngăduințe inutile. Este însă privilegiul nostru să ne depărtăm de obiceiurile și practicile acestui veac decăzut; și, în loc de a cheltui bani numai pentru satisfacerea poftei sau pentru ornamente inutile sau articole de îmbrăcăminte, noi putem face din sărbătorile care vin o ocazie prin care să-L onorăm și să-L glorificăm pe Dumnezeu. ⁶

Domnul Hristos trebuie să fie obiectivul suprem; însă în felul în care s-a sărbătorit Crăciunul, slava, care I se cuvenea Lui, a fost îndreptată către omul muritor, pentru care, datorită caracterului pă-

cătos și deficitar al acestuia, a fost necesar ca El să vină în lumea noastră.

Domnul Isus, Maiestatea cerurilor, Regele cerurilor, a lăsat la o parte regalitatea Sa, tronul Său de slavă și sceptrul Său înalt de conducător și a venit în lumea noastră pentru a aduce ajutor divin omului decăzut, slăbit în ce privește puterea morală și corupt de păcat.... [481]

Părinții trebuie să prezinte aceste lucruri copiilor lor și să-i învețe, cuvânt cu cuvânt, precept după precept, care este datoria lor față de Dumnezeu — nu datoria lor unii față de alții pentru a se onora și glorifica unul pe altul prin daruri și cadouri.⁷

Îndreptați gândurile copiilor într-o nouă direcție — Sunt multe lucruri care pot fi născocite cu gust și la un preț mult mai mic decât cadourile inutile, care se fac atât de frecvent copiilor și rudelor noastre, și prin aceasta ne putem arăta curtoazia, și astfel fericirea poate fi adusă în cămin.

Îi puteți învăța pe copiii voștri o lecție în timp ce le explicați motivul pentru care ați făcut o schimbare în valoarea cadourilor lor, spunându-le că sunteți convinși că până acum ați avut mai mult în vedere plăcerea lor decât slava lui Dumnezeu. Spuneți-le că v-ați gândit mai mult la propria voastră plăcere și la satisfacerea ei și ați ținut să fiți în armonie cu obiceiurile și tradițiile lumii, făcând daruri acelor care nu aveau nevoie de ele, și v-ați gândit mai puțin la înaintarea lucrării lui Dumnezeu. Ca și înțelepții din vechime, puteți oferi lui Dumnezeu cele mai bune daruri ale voastre și să-I arătați prin darurile față de El că voi apreciați Darul Său către o lume păcătoasă. Îndreptați gândurile copiilor voștri pe un nou făgaș, neegoist, încurajându-i să aducă daruri lui Dumnezeu pentru darul Unicului său Fiu.⁸

„Să avem pom de Crăciun”? — Dumnezeu ar avea plăcere dacă de Crăciun fiecare comunitate ar avea un pom de Crăciun, în care să fie agățate daruri, [Nota traducătorului: Cuvântul din limba engleză, redat în românește prin „daruri”, este cuvântul folosit în limba engleză pentru darurile care se aduc la biserică (darurile care se aduc alături de zecimi, darurile pentru lucrarea lui Dumnezeu în general).] mari sau mici, pentru aceste case de închinare. [În acest articol, se face referință la proiectele în curs de desfășurare pentru clădiri. Deoarece principiile legate de acestea sunt aplicabile [482]

și astăzi, aceste referințe specifice sunt lăsate în articol.] Ne-au sosit scrisori în care suntem întrebați: E bine să avem pom de Crăciun? Nu va fi aceasta în felul lumii? Noi răspundem: puteți să faceți cum face lumea, dacă aveți tragere de inimă să faceți așa sau s-o faceți într-un mod deosebit de lume, dacă este posibil. Nu este păcat a se alege un brad plăcut mirositor, pe care să îl așezăm în comunitățile noastre, însă păcatul este legat de motivul care ne determină să facem acel lucru și felul în care sunt folosite darurile care sunt așezate în pom.

Pomul poate fi atât de înalt și crengile sale atât de ample, cât se potrivește cel mai bine momentului; fie însă ca ramurile lui să fie încărcate cu roada de aur și argint a bunăvoinței voastre de a fi darnici, pe care s-o prezentați înaintea Lui ca darul vostru de Crăciun. Fie ca donațiile voastre să fie sfințite de rugăciune. ⁹

Sărbătorile de Crăciun și de Anul Nou pot fi și trebuie să fie ținute în folosul celor lipsiți. Dumnezeu este glorificat atunci când noi dăm pentru a-i ajuta pe aceia care au familii numeroase de întreținut. ¹⁰

Un pom încărcat cu daruri nu este păcat — Părinții nu trebuie să ia poziție că un brad așezat în biserică pentru bucuria copiilor la școala de Sabat este un păcat, deoarece aceasta poate fi o mare binecuvântare. Înaintea minților lor trebuie păstrată ideea de dăruire de obiecte pentru binefacere. Obiectivul acestor întruniri nu trebuie să fie numai amuzamentul. Deși s-ar putea să fie unii care să transforme aceste ocazii în momente de neseriozitate și nepăsare, mințile acestora neprimind impresiile divine, pentru alții aceste ocazii se vor dovedi deosebit de benefice. Eu sunt pe deplin mulțumită că se pot inventa multe substituenți nevinovate pentru multe întruniri care au efect demoralizator. ¹¹

[483]

Îngrijii-vă ca în ziua aceasta să existe bucurii nevinovate — Nu vreți să vă treziți, creștini, frații mei și surorile mele, și să vă încingeți în vederea îndeplinirii în teamă de Domnul, rânduind astfel lucrurile în această privință, încât ocazia să nu fie seacă și neinteresantă, ci plină de bucurie nevinovată, care să poarte pecetea cerului? Știu că aceia care sunt mai săraci vor răspunde acestor sugestii. Cei mai bogați vor arăta de asemenea interes și își vor oferi darurile și donațiile proporțional cu mijloacele pe care Dumnezeu le-a încredințat lor. Fie ca în cărțile din ceruri să se noteze că niciodată

nu s-a mai văzut un asemenea Crăciun datorită donațiilor care vor fi făcute pentru susținerea lucrării lui Dumnezeu și clădirea Împărăției Sale.¹²

¹The Review and Herald, 9 decembrie, 1884.

²The Review and Herald, 9 decembrie, 1884.

³The Review and Herald, 26 decembrie, 1882.

⁴The Review and Herald, 11 decembrie, 1879.

⁵The Review and Herald, 26 decembrie, 1882.

⁶The Review and Herald, 11 decembrie, 1879.

⁷The Review and Herald, 9 decembrie, 1884.

⁸The Review and Herald, 13 noiembrie, 1894.

⁹The Review and Herald, 11 decembrie, 1879.

¹⁰Manuscript 13, 1896.

¹¹The Review and Herald, 9 decembrie, 1884.

¹²The Review and Herald, 9 decembrie, 1884.

Capitolul 78 — Familia — un centru misionar

Părinții trebuie să dea copiilor o orientare bună — Noi, ca părinți și creștini, trebuie să dăm copiilor o orientare dreaptă. Ei trebuie îndrumați cu grijă, cu înțelepciune, cu duioșie, pe calea slujirii, asemenea Domnului Hristos. Suntem legați prin legământ sacru de Dumnezeu spre a ne crește copiii în vederea slujirii Sale. Cea dintâi datorie a noastră este aceea de a-i înconjura cu o asemenea influență, care să-i conducă să aleagă o viață de slujire, și să le oferim instruirea necesară. ¹

Copiii pot fi Danieli și Estere ai vremurilor noastre — Scopul lui Dumnezeu pentru copiii care cresc alături de inimile noastre este mai larg, mai adânc și mai înalt decât poate cuprinde viziunea noastră limitată. În trecut, aceia pe care El i-a văzut credincioși, dintre cei mai umili, i-a chemat să dea mărturie pentru El în locurile cele mai înalte din lume. Și mulți tineri de astăzi, crescând precum Daniel în căminul său iudeu, studiind Cuvântul lui Dumnezeu și lucrările Sale și învățând lecțiile serviciului credincios, vor sta și ei în adunări legislative, în camere de justiție sau în curți regale, ca o mărturie pentru Regele regilor. Mulți vor fi chemați pentru o lucrare și mai mare. Lumea întregă se deschide pentru Evanghelie.... Din fiecare colț al lumii noastre, vine strigătul inimilor afectate de păcat, care doresc să-L cunoască pe Dumnezeul iubitor.... Noi, care avem această cunoștință, și copiii noștri, cărora le-o putem împărtăși, avem datoria de a răspunde strigătului lor. La fiecare familie și la fiecare școală, la fiecare părinte, profesor și copil asupra căruia a strălucit lumina Evangheliei, ajunge în această criză întrebarea pusă Esterei în acea criză de moment din istoria lui Israel: „Cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?” ²

Căi eficiente de a da mărturie pentru Hristos — Nu toți pot merge ca misionari în țări străine, însă toți pot fi misionari în familiile lor și între vecinii lor. Sunt multe căi prin care membrii bisericii pot oferi solia celor din jurul lor. Una dintre cele mai eficiente căi este aceea de a trăi o viață de creștin utilă, neegoistă. Aceia care

sunt prinși în bătălia vieții, într-o luptă pe viață și pe moarte, pot fi revigorați și întăriți prin mici atenții, care nu costă nimic. Cuvintele amabile, adresate în mod simplu, micile atenții acordate în mod simplu, vor alunga norii ispitirii și îndoielii care se îngrămădesc asupra sufletului. Adevărata exprimare din inimă a împreunei simțiri, asemenea Domnului Hristos, manifestată în simplitate, are putere de a deschide ușa inimilor care au nevoie de atingerea simplă, delicată, a Spiritului lui Hristos. ³

Există un vast câmp de lucru atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Este nevoie de ajutorul tuturor: al bucătăresei pricepute, al spălătoresei și al sorei de caritate. Membrii familiilor sărace trebuie învățați să gătească, să-și confecționeze și să-și repare îmbrăcămintea, să îngrijească de cei bolnavi și să poarte de grijă în mod corespunzător căminului. Chiar și copiii pot fi învățați să facă mici servicii, din iubire și milă pentru cei mai necăjiți decât ei. ⁴

Copiii și tinerii să se atașeze în lucrarea de slujire a oamenilor — Din dorința de a se scuza, unii spun: „Timpul și mijloacele îmi sunt absorbite de datoriile față de familie și față de copii.” Părinților, copiii voștri trebuie să fie mâna care să vă vină în ajutor, mărindu-vă puterea și capacitatea de a lucra pentru Domnul. Copiii sunt membrii mai tineri ai familiei lui Dumnezeu. Ei trebuie îndrumați să se consacre lui Dumnezeu, căruia Îi aparțin prin creațiune și răscumpărare. Ei trebuie învățați că toate puterile lor, ale trupului, minții și sufletului, sunt ale Lui. Ei trebuie instruiți să fie de ajutor în diverse domenii de serviciu neegoist. Nu le îngăduiți copiilor voștri să fie niște opreliști. Copiii voștri trebuie să poarte împreună cu voi atât poverile spirituale, cât și cele fizice. Ajutându-i pe alții, ei își sporesc propria lor fericire și utilitate. ⁵

Dacă în fiecare comunitate tinerii și tinerele s-ar consacra lui Dumnezeu, dacă ar pune în practică tăgăduirea de sine în viața de cămin, ajutându-și mamele obosite și copleșite de griji, ce schimbare va avea loc în comunitățile noastre! Mama ar găsi timp să facă vizite vecinilor. Când se ivește ocazia, copiii pot fi de ajutor, făcând, chiar când sunt mici, mici servicii din iubire și milă spre binecuvântarea altora. În acest fel se poate pătrunde în mii de case ale celor săraci și nevoiași. În multe case pot fi duse cărți cu privire la sănătate și cumpărare. Circulația acestor cărți este o lucrare importantă; căci ele conțin cunoștințe prețioase, legate de tratamentul bolilor

— cunoștințe care pot constitui o mare binecuvântare pentru cei care nu își pot permite să plătească o consultație la medic. ⁶

Copiii să fie mici misionari — Dumnezeu dorește acest lucru. Dumnezeu dorește ca fiecare copil, încă de la o vârstă fragedă, să fie copilul Lui, să fie adoptat în familia Sa. Deși sunt tineri, ei pot fi membri ai familiei de credință și să aibă o experiență deosebit de prețioasă. ⁷

[487] Când sunt foarte mici, copiii pot fi utili în lucrarea lui Dumnezeu.... El le va da harul Său și Duhul Său cel Sfânt, astfel ca ei să poată birui nerăbdarea, agitația și orice păcat. Domnul Isus iubește copiii. El are binecuvântări pentru ei și Îi place să-i vadă că sunt ascultători de părinții lor. El dorește ca ei să fie micuții Lui misionari, tăgăduindu-și propriile înclinații și dorințe după plăcerea egoistă în favoarea slujirii Lui; și această slujire este la fel de acceptată de Dumnezeu ca și serviciul copiilor crescuți mari. ⁸

Părinții trebuie să-și învețe copiii, prin cuvânt și exemplu, cum să lucreze pentru cei neconvertiți. Copiii trebuie astfel educați, încât să fie împreună simțitori cu cei în vârstă și cu cei necăjiți și să caute să aline suferințele celor săraci și nenorociți. Ei trebuie învățați să fie sânguincioși în lucrarea misionară; și astfel, din cei mai fragezi ani, li se va întipări în minte tăgăduirea de sine și sacrificiul pentru binele altora și înaintarea cauzei lui Dumnezeu, ca să poată fi împreună lucrători cu Dumnezeu. ⁹

Fie ca părinții să-i învețe pe copiii lor adevărul așa cum este el în Isus. Iar copiii, în simplitatea lor, vor repeta ceea ce au învățat celor cu care au legături. ¹⁰

Biserica are de lucru pentru tineret — Fie ca cei care poartă răspunderi în biserică să elaboreze planuri, prin care tinerii și tinerele să poată fi instruiți spre a-și pune la lucru talanții încredințați lor. Membrii mai în vârstă ai bisericii să caute să lucreze în mod serios, cu suflet, pentru copii și tineri. Pastorii să-și pună la lucru toată iscusința în a inventa planuri prin care membrii mai tineri ai bisericii să poată fi conduși să coopereze cu ei în lucrarea misionară. Să nu vă închipuiți însă că le veți putea stârni interesul doar ținând o predică lungă la întrunirea în vederea lucrării misionare. Întocmiți planuri, prin care poate fi aprins un interes viu. Fiecare să aibă ceva de făcut. Instruiți-i pe tineri să facă ceea ce li se dă de făcut și învățați-i ca, săptămână după săptămână, să-și aducă rapoartele la

întrunirile misionare, când să spună ce experiențe au avut și, prin harul lui Hristos, succesele pe care le-au dobândit. Dacă s-ar aduce astfel de rapoarte, de către lucrători consacrați, întrunirile misionare nu s-ar desfășura atât de greoi și plictisitor. Ar fi pline de interes și nu ar fi absente în auditoriu. ¹¹ [488]

Căutați ocazii favorabile în împrejurimi — Ocaziile favorabile sunt la îndemâna fiecăruia. Apucați-vă de lucru în împrejurimi, căci pentru această lucrare sunteți răspunzători. Nu așteptați ca alții să vă îmboldească să faceți pași înainte. Acționați fără întârziere, fiind conștienți de răspunderea personală, pe care o aveți față de Acela care și-a dat viața pentru voi. Acționați ca și când L-ați auzi pe Domnul Hristos chemându-vă personal, pe nume, pentru a vă trezi din somn și a pune la lucru toate capacitățile pentru a-L sluji pe El. Nu căutați să vedeți pe altcineva care ar fi gata să răspundă inspirației Cuvântului Dumnezeuului Celui viu. Dacă sunteți pe deplin consacrați, prin intermediul vostru, El va aduce la adevăr și pe alții pe care îi poate folosi drept canale pentru a transmite lumina multor suflete care se află în întuneric. ¹²

Famiile creștine să pătrundă în zone care sunt în întuneric — Dumnezeu cheamă familiile creștine să pătrundă în regiuni care se află în întuneric și rătăcire și să lucreze cu înțelepciune și consecvență pentru Domnul. Este nevoie de sacrificiu de sine pentru a răspunde acestei chemări. În timp ce mulți așteaptă să fie îndepărtate toate obstacolele din cale, există suflete care mor fără speranță și fără Dumnezeu în lume. Mulți, foarte mulți, de dragul avantajului lumesc, din dorința de a dobândi cunoștințe științifice, se aventurează în regiuni periculoase și îndură greutăți și lipsuri. Unde sunt aceia care vor să facă acest lucru din dorința de a spune altora despre Mântuitorul? Unde sunt bărbații și femeile care să vrea să meargă în zone în care este nevoie de Evanghelie, ca să-i poată îndruma pe cei aflați în întuneric către Mântuitorul? ¹³ [489]

Dacă unele familii s-ar stabili în regiuni întunecoase ale pământului, în locuri în care oamenii sunt învăluiți în negură spirituală, și acestea ar face ca lumina lui Hristos să strălucească în jurul lor, o mare lucrare ar putea fi îndeplinită. Fie ca aceștia să-și înceapă lucrarea în liniște, cu umilință, fără a se bizui pe fondurile conferinței, până ce interesul pentru solia lor s-ar dezvolta atât de mult, încât ei nu-și mai pot continua lucrarea fără ajutorul unui pastor. ¹⁴

Copiii vor lucra atunci când alții nu vor putea — Când ființele cerești văd că oamenilor nu le mai este permis să prezinte adevărul, Spiritul lui Dumnezeu îi va lua în stăpânire pe copii și ei vor face lucrarea de proclamare a adevărului, lucrare pe care oamenii adulți nu o pot face, deoarece calea le este îngădită. ¹⁵

În scenele finale ale istoriei acestui pământ, mulți dintre acești copii și tineri îi vor uimi pe oameni cu mărturia lor de partea adevărului, care va fi prezentată simplu și totuși cu spirit și putere. Ei au fost învățați să se teamă de Domnul, iar inimile lor au fost atinse prin studiul atent și cu rugăciune al Bibliei. În viitorul apropiat, mulți copii vor fi luați în stăpânire de Duhul lui Dumnezeu și vor face lucrarea de proclamare a adevărului, care în acel timp nu va putea fi făcută de membrii mai vârstnici ai bisericii. ¹⁶

[490] Școlile bisericii noastre sunt rânduite de Dumnezeu pentru a-i pregăti pe copii pentru această mare lucrare. În ele, copiii trebuie instruiți cu privire la adevărul special pentru aceste vremuri și cum să facă în mod practic lucrare misionară. Ei trebuie să se înroleze în armata lucrătorilor care dau o mână de ajutor celor bolnavi și suferinzi. Copiii pot lua parte la lucrarea misionară medicală și, prin faptele lor mărunte, pot ajuta la înaintarea acesteia.... Prin ei, solia lui Dumnezeu va fi făcută cunoscută și sănătatea Lui mântuitoare va fi dusă la toate popoarele. De aceea, biserica trebuie să simtă o povară pentru mieii turmei. Copiii să fie educați și instruiți să lucreze pentru Domnul. ¹⁷

Învățați să lucrați, lucrând — Iubirea și credințioșia față de Domnul Hristos sunt cele din care izvorăște adevărata slujire. În inima atinsă de iubirea Lui se naște o dorință de a lucra pentru El. Această dorință trebuie să fie încurajată și îndrumată corect. Fie că este în cămin, între vecini sau la școală, prezența celor săraci, necăjiți, ignoranți sau nenorociți, trebuie socotită nu ca o greutate, ci ca oferind o ocazie prețioasă pentru slujire.

În această lucrare, ca în oricare alta, iscusința se dobândește lucrând efectiv. Eficiența este asigurată prin instruirea în vederea îndeplinirii datoriilor obișnuite ale vieții și în lucrarea de slujire a celor lipsiți și în suferință. Fără acestea, cele mai bine intenționate eforturi sunt adesea în zadar și chiar dăunătoare. Oamenii învață să înoate în apă, nu pe uscat. ¹⁸

-
- ¹The Ministry of Healing, 396.
²Education, 262, 263.
³Testimonies for the Church 9:30.
⁴Idem, 9:36, 37.
⁵Idem, 7:63.
⁶Manuscript 119, 1901.
⁷Letter 104, 1897.
⁸The Review and Herald, 17 noiembrie, 1896.
⁹Mărturii pentru comunitate 6:429.
¹⁰Manuscript 19, 1900.
¹¹Testimonies for the Church 6:435.
¹²Manuscript 128, 1901.
¹³Testimonies for the Church 9:33.
¹⁴Idem, 442.
¹⁵Idem, 206.
¹⁶Counsel to Teachers, Parents, and Students, 166, 167.
¹⁷Mărturii pentru comunitate 6:206.
¹⁸Educație, 250, 251.

Secțiunea 17 — Relaxare și recreație

[491]

[492]

[493]

Capitolul 79 — Recreația este esențială

Puncte de vedere extremiste cu privire la recreație — Există persoane cu o imaginație bolnavă, pentru care religia este un tiran care stăpânește asupra lor cu un toiag de fier. Acestea au mereu ceva de murmurat cu privire la destrăbălare și presupuse rele. În inimile lor nu există iubire; și sunt mereu încruntați. Rămân reci la râsul nevinovat al tinerilor și al oricui. Ei consideră că orice fel de recreație și amuzament este păcat și gândesc că mintea trebuie să fie mereu preocupată, încordată. Aceasta este o extremă. Alții consideră că mintea trebuie să fie încontinuu frământată, să inventeze noi distracții, și aceasta pentru a dobândi sănătate. Ei se obișnuiesc să depindă de emoții tari și nu se simt în largul lor fără acestea. Adevăratele principii ale creștinismului deschid în fața tuturor o sursă de fericire a căror dimensiuni — înălțime și adâncime, lungime și lățime — sunt nemăsurate. ¹

Pentru a înviora spiritul și întări trupul — Este privilegiul și datoria creștinilor să caute să-și învioroze spiritul și să-și întărească trupul prin recreație nevinovată, cu scopul de a-și folosi puterile fizice și mintale pentru slava lui Dumnezeu. Felul în care ne recreăm nu trebuie să constituie scene de distracție, lipsite de sens. Trebuie să ne organizăm felul în care ne recreăm, astfel încât să beneficiem de recreație și ea să fie o sursă de înălțare pentru aceia cu care ne asociem, și în acest fel să putem fi mai bine calificați, atât noi, cât și ei, pentru a îndeplini cu succes datoriile care ne revin ca creștini. ²

[494]

Mi-a fost arătat că păzitorii Sabatului sunt un popor care muncește prea greu, fără să-și îngăduie o schimbare în activitate sau perioade de odihnă. Recreația este necesară pentru aceia care sunt angajați într-o muncă fizică, însă și mai esențială pentru aceia care lucrează în principal cu mintea. Nu este bine pentru mântuirea noastră, și nici pentru slava lui Dumnezeu, ca mintea să fie neîncetat la lucru, excesiv, chiar dacă este vorba de activități religioase. ³

De subiectul recreației, sunt mult legate împrejurimile casei și ale școlii. Atunci când se alege locul pentru o casă sau pentru o școală,

aceste lucruri trebuie avute în vedere. Cei pentru care bunăstarea mintală și fizică sunt mai importante decât banii și cerințele sau obiceiurile din societate vor căuta pentru copiii lor folosul învățării din natură și recreația în mijlocul ei. ⁴

Recreația este esențială pentru o lucrare bună — Timpul petrecut în mișcare fizică nu este pierdut.... Exercițiul fizic echilibrat, care are influență asupra tuturor organelor și capacităților corpului nostru, este esențial în vederea realizării unei lucrări bune. Când creierul este mereu încordat, în timp ce celelalte organe ale mașinării vii sunt inactive, se produce o pierdere de putere fizică și mintală. Fizicul este jefuit de tonusul sănătos, mintea își pierde prospețimea și vigoarea, iar urmarea este o iritabilitate bolnavă. ⁵

Trebuie să fim atenți în privința orelor de somn și de lucru, ce trebuie să fie regulate. Trebuie să ne luăm perioade de odihnă, perioade de recreare și perioade pentru meditație.... Principiile cumpărării sunt mult mai vaste decât își închipuie unii. ⁶

Elevii și studenții au nevoie de relaxare — Cei care sunt angajați în studii au nevoie de relaxare. Mintea nu trebuie ținută mereu în încordare, deoarece mașinăria delicată a creierului slăbește. Trupul și mintea trebuie puse la lucru. ⁷

Recreația și cultura fizică vor întrerupe fără îndoială rutina obișnuită a lucrului de la școală, însă această întrerupere nu se va dovedi o opreliște. Acest timp și efort vor fi răsplătite de o sută de ori prin înviorarea minții și a trupului, nutrirea unui spirit neegoist și legarea laolaltă a elevului de profesor prin legăturile unor interese comune și ale unei asocieri prietenoase. Energia aceea fără astâmpăr, care este atât de adesea o sursă de primejdie pentru tânăr, va beneficia de o scăpare binecuvântată. Ca o apărare împotriva răului, preocuparea minții cu ceea ce este bine este mai de dorit decât nenumăratele bariere ale legii și disciplinei. ⁸

Lucrători de la birouri care aveau nevoie de zile de recreație — Am văzut că doar puțini își dau seama de munca obositoare, continuă, a acelor care poartă răspunderea lucrului în birouri. Ei sunt închiși între patru pereți, zi după zi și săptămână după săptămână, timp în care încordarea constantă a puterilor minții le slăbește corpul și vitalitatea. Nu sunt ființe nemuritoare și, dacă nu se produce o schimbare, ei se vor istovi și nu vor mai putea munci.

Pentru noi, frații A, B și C sunt daruri prețioase. Nu ne putem îngădui să-i lăsăm să-și ruineze sănătatea, stând continuu și trudind....

[496]

Rar s-a produs o variație în viața lor, cu excepția cazului când au avut febră sau vreo altă boală. În viața lor trebuie să existe o schimbare în mod frecvent. Ei ar trebui să-și consacre adesea o zi întreagă pentru a se recrea împreună cu familiile lor, care sunt aproape în întregime lipsite de compania lor. Nu toți pot lăsa lucrul în același timp; însă ei trebuie să-și organizeze lucrul în așa fel, încât unul sau doi să poată pleca, lăsând pe alții să le țină locul și apoi să-i lase și pe aceștia să aibă aceeași înlesnire.

Am văzut că acești frați, A, B și C, ar trebui să socotească o datorie religioasă aceea de a-și îngriji sănătatea și puterea pe care le-a dat-o Dumnezeu. Domnul nu le cere să devină tocmai acum martiri pentru cauza Lui. Ei nu vor dobândi nici o răsplată pentru acest sacrificiu, căci Dumnezeu dorește ca ei să trăiască.⁹

Căutați modalități de recreație nevinovată, instructivă — Există modalități foarte benefice de a ne recrea, atât pentru minte, cât și pentru trup. Minte luminată, plină de discernământ, va găsi multe modalități de recreare și distracție din surse nu doar nevinovate, dar și instructive. Recreația în aer liber, contemplarea lucrărilor lui Dumnezeu în natură vor fi de cel mai real folos.¹⁰

Eu cred că, atunci când căutăm să ne înviorăm spiritul și să ne întărim trupul, Dumnezeu ne cere să ne folosim toate puterile și în toate ocaziile pentru cel mai bun scop. Ne putem aduna laolaltă, așa cum o facem astăzi, aici [Parte dintr-o cuvântare rostită unui grup de aproximativ două sute de persoane, adunate pentru a se bucura, recreându-se la Lacul Goguac, lângă Battle Creek, Michigan, în mai 1870.], și să facem totul spre slava lui Dumnezeu. Ne putem rândui ocaziile de recreare în așa fel, încât să fim în stare să ne îndeplinim mai cu succes datoriile care ne revin și astfel influența noastră va fi mai binefăcătoare pentru aceia cu care ne asociem. În special este vorba de ocazii ca acestea, care trebuie să fie un moment de voieșie pentru toți. Ne putem întoarce acasă cu mintea refăcută și trupul îmborsărit și pregătiți pentru a ne apuca din nou de lucru, cu mai multă nădejde și mai mult curaj.¹¹

[497]

Invitația lui Dumnezeu pentru tineri — Invitația lui Dumnezeu se adresează fiecărui tânăr: „Fiule, dă-mi inima ta; Eu o voi păstra curată; Eu îi voi satisface dorul după adevărata fericire”. Lui

Dumnezeu Îi place să-i facă pe tineri fericiți și de aceea El ar vrea ca ei să-I dea inimile, pentru ca toate facultățile ființei, date de Dumnezeu, să poată fi păstrate într-o bună stare de sănătate și vigoare. Ei dețin darul vieții dat de Dumnezeu. El face inima să bată; El dă putere fiecărei facultăți. Bucuria curată nu va înjosi nici unul dintre darurile lui Dumnezeu. ¹²

¹Testimonies for the Church 1:565.

²The Health Reformer, iulie 1871.

³Testimonies for the Church 1:514.

⁴Educație, 197.

⁵Fundamentals of Christian Education, 418.

⁶Manuscript 60, 1894.

⁷Counsel to Teachers, Parents, and Students, 333.

⁸Educație, 198, 199.

⁹Testimonies for the Church 1:515, 516.

¹⁰Idem, 653.

¹¹Idem, 586.

¹²The Youth's Instructor, 5 ianuarie 1887.

Capitolul 80 — Ce să jucăm?

Înlocuiți ceea ce este păcătos cu ceea ce este nevinovat — Tinerii și copiii nu pot fi așa liniștiți și așezați ca cei în vârstă. În timp ce distracțiile păcătoase sunt condamnate, și așa ar trebui să fie, părinții, profesorii și supraveghetorii copiilor ar trebui să le ofere în locul acestora plăceri nevinovate care să nu-i întezeze din punct de vedere moral. Nu-i constrângeți pe tineri cu reguli rigide și restricții, care să-i facă să se simtă oprimați și să-i determine să dărâme barierele și să pornească pe cărări nesăbuite, spre pierzare. Cu braț hotărât, cu bunătate și înțelegere, țineți frâul îndrumării, călăuzirii și controlării planurilor și scopurilor, totuși, în același timp, cu blândețe, cu înțelepciune, cu iubire, în așa fel încât ei să știe că aveți în vedere cel mai mare bine al lor. ¹

Sunt distracții, ca dansul, jocul de cărți, șahul, damele, cu care noi nu putem fi de acord, pentru că cerul le condamnă. Aceste distracții deschid ușa pentru mari păcate. Ele nu sunt folositoare, ci au o influență excitantă, producând în unele minți pasiunea pentru acele jocuri care conduc spre jocuri de noroc, risipă și destrăbălare. Toate aceste jocuri trebuie condamnate de creștini și ele trebuie înlocuite cu altceva cu totul nevinovat. ²

Dacă facem restricții copiilor noștri în privința plăcerilor lumesti, care tind să corupă și să conducă pe o cale greșită, noi trebuie să le oferim în loc modalități de recreație nevinovate; care să îi conducă pe căi bune, pe care nu există nici un pericol. Nici un copil al lui Dumnezeu nu trebuie să aibă experiențe triste sau sumbre. Poruncile și făgăduințele divine ne arată acest lucru. Căile înțelepciunii sunt „căi plăcute și toate cărările ei sunt pașnice”. ³

[499] În timp ce evităm ceea ce este fals și artificial — cursele de cai, jocurile de cărți, loteriile, meciurile de box, luptele, băuturile alcoolice, fumatul — trebuie să oferim surse de plăceri, care sunt curate, nobile și înălțătoare. ⁴

Locul util al gimnaziului — Exercițiile de gimnastică ocupă un loc folositor în multe școli, însă, dacă nu sunt supravegheate cu

grijă, acestea sunt adesea folosite până la exces. În gimnaziu, mulți copii, din dorința de a-și încerca puterea, și-au produs vătămări pe viață.

Exercițiul fizic în gimnaziu, oricât de bine ar fi condus, nu poate ține locul recreației în aer liber, și pentru aceasta școlile noastre ar trebui să ofere condiții favorabile.⁵

Jocurile cu mingea — principii călăuzitoare de bază — Eu nu condamn jocul simplu cu mingea; însă, chiar și acesta, cât este de simplu, poate fi exagerat.

Mă dau înapoi aproape întotdeauna de la rezultatele aproape sigure ce urmează acestor distracții. Acestea conduc la cheltuieli care ar putea fi folosite pentru a duce lumina adevărului unor suflete care pier fără Hristos. Distracțiile și cheltuielile pentru satisfacții proprii, care conduc pas cu pas la înălțarea eului, și instruirea în aceste jocuri pentru plăcere dau naștere la o dragoste și pasiune pentru aceste lucruri care nu sunt favorabile desăvârșirii unui caracter creștin.

Felul în care au fost folosite la colegiu nu poartă pecetea cerului. Ele nu fortifică intelectul. Nu rafinează și nu conduc la curăție de caracter. Ele ne conduc spre obiceiuri și practici lumești, iar cei care le practică devin atât de absorbiți și înnebuniți după ele, încât ei sunt înregistrați în ceruri ca iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu. În loc ca intelectul să fie fortificat pentru a-și putea face mai bine lucrul, ca studenții să-și poată aduce mai bine la îndeplinire datoriile de creștini, practicarea acestor jocuri le umple creierul cu gânduri care le distrag mintea de la studii....

Au ca țintă aceste jocuri numai slava lui Dumnezeu? Eu știu că nu. Dumnezeu este pierdut din vedere. În timpul de probă, ființele inteligente înlocuiesc ceea ce ar trebui să le constituie ocupația — căci au voia lui Dumnezeu descoperită în acest sens — cu speculații și invenții ale omului care îl are pe Satana de partea sa, insuflându-i spiritul său.... Domnul Dumnezeu cerurilor protestează împotriva pasiunii aprinse pentru aceste jocuri care sunt atât de ademenitoare.⁶

Problema multor sporturi atletice — Elevii trebuie să facă mișcare fizică în mod viguros. Puține rele sunt mai înspăimântătoare decât indolența și nepăsarea. Cu toate acestea, orientarea majorității sporturilor atletice constituie un subiect ce îi preocupă pe aceia care au pe inimă bunăstarea copiilor și tinerilor. Profesorii sunt

[500]

îngrijorați datorită influenței pe care o au aceste sporturi atât asupra programului elevului în școală, cât și asupra consecințelor acestora pentru viața lui de mai târziu. Jocurile care ocupă atât de mult timp distrag mintea de la studiu. Ele nu sunt de folos pentru pregătirea tinerilor pentru lucrul practic serios în viață. Influența acestora nu conduce către rafinament, generozitate sau adevărata bărbăție.

Unele dintre cele mai mari distracții, cum ar fi fotbalul și boxul, au devenit școli ale brutalității. Ele dezvoltă aceleași trăsături precum jocurile din Roma antică. Dorința de a domina, mândria de a avea forță, de a fi brut, desconsiderarea nesăbuită a vieții, exercită asupra tinerilor o înspăimântătoare putere demoralizatoare.

[501] Alte sporturi, deși nu sunt la fel de brutale și sunt mai puțin condamnabile, nu sunt recomandate datorită excesului în care sunt practicate. Ele stimulează iubirea de plăcere și senzații tari, ajungându-se să se nutrească dezgust pentru munca utilă și predispoziția de a evita datoriile și responsabilitățile practice ale vieții. Ele tind să distrugă plăcerea pentru realitățile vieții și bucuriile liniștite ale acesteia. În acest fel, se deschide ușa către destrăbălare și nelegiuire, cu toate urmările lor teribile. ⁷

Când viața era mai puțin complicată — În vremurile de demult, când oamenii erau călăuziți de Dumnezeu, viața era simplă. Ei locuiau aproape de inima naturii. Copiii munceau împreună cu părinții lor și studiau frumusețile și tainele comorii naturii. Și acolo, în liniștea câmpului și a pădurii, ei cugetau la acele adevăruri mărețe, transmise ca o moștenire sacră din generație în generație. O astfel de instruire a produs oameni puternici.

În veacul acesta, viața a devenit artificială, iar oamenii au degenerat. Dacă nu ne putem întoarce cu totul la obiceiurile simple ale acelor vremuri, noi am putea învăța din ele lecții care să facă din momentele noastre de recreare ceea ce însuși numele implică — momente în care cu adevărat clădim atât pentru trup, cât și pentru minte și suflet. ⁸

Plimbări cu familia — Mai multe familii care locuiesc în același oraș sau sat trebuie să se adune împreună, să lase deoparte ocupațiile care i-au istovit fizic și mintal și să facă o excursie la țară, pe malul unui lac frumos sau într-un crâng, unde peisajul natural este minunat. Să-și ia cu ei hrană simplă, sănătoasă, cele mai bune fructe și cereale și să se așeze la masă la umbra unui copac sau

sub baldachinul cerului. Plimbarea, mișcarea fizică și peisajul vor stimula pofta de mâncare, ei se pot bucura astfel de o masă pe care chiar regii o pot invidia.

În asemenea ocazii, părinții și copiii trebuie să se simtă liberi de griji, muncă și îngrijorare. Părinții să se poarte ca niște copii cu copiii lor, făcând ca totul să fie cât se poate de plăcut pentru ei. Toată ziua să fie pusă deoparte pentru recreație. Pentru cei a căror ocupație este în interior și sedentară, mișcarea în aer este binefăcătoare pentru sănătate. Toți aceia care socotesc acest lucru ca o datorie să facă acest lucru. Nu se va pierde nimic, ci se va câștiga mult. Ei se vor întoarce la ocupațiile lor cu o nouă putere de viață și cu curajul reînnoit, apucându-se de lucrul lor cu zel și fiind mai bine pregătiți să facă față bolilor.⁹ [502]

Găsiți fericire în mijlocul naturii — Să nu gândiți că Dumnezeu dorește ca noi să renunțăm la tot ce poate fi pentru fericirea noastră. Lucrurile la care El ne cere să renunțăm nu sunt pentru binele și fericirea noastră.

Dumnezeu care a făcut să crească pomii cei falnici și i-a îmbrăcat cu un frunziș atât de bogat, care a creat atâtea flori frumoase și încântătoare, care a făcut cu mâna Lui lucrări atât de minunate în natură, nu dorește ca noi să fim nefericiți; El nu dorește ca noi să nu avem gust și plăcere pentru aceste lucruri. El le-a făcut ca să ne bucurăm de ele. Scopul Său este ca noi să ne bucurăm de tot ceea ce constituie farmecul naturii, care este creațiunea Sa.¹⁰

Întâlniri sociale utile — Întâlnirile cu caracter social devin folositoare în cel mai înalt sens, și instructive, atunci când cei care se adună laolaltă, cu inimile clocotind de dragostea lui Dumnezeu, discută lucruri din Cuvântul lui Dumnezeu, metode pentru înaintarea lucrării Sale și faceri de bine pentru semenii lor. Când Duhul lui Dumnezeu este primit ca un oaspete de seamă la aceste adunări, când nu se spune și nu se face nimic care să-L îndepărteze, Dumnezeu este onorat, iar cei care se adună laolaltă sunt înviorați și întăriți.¹¹ [503]

Adunările noastre ar trebui să se desfășoare, și noi ar trebui să ne purtăm în așa fel încât, atunci când ne întoarcem acasă, să fim liniștiți că nu L-am supărat pe Dumnezeu și că nu i-am rănit sau jignit în vreun fel pe cei prezenți.¹²

Domnul Isus Își găsea plăcere în momente de bucurie nevinovată — Domnul Isus a respins îngăduința de sine în toate formele,

totuși, prin natura Sa, El era sociabil. El a acceptat ospitalitatea tuturor claselor sociale, făcând vizite atât în casele celor bogați, cât și ale celor săraci, ale celor învățați și ale celor neștiutori și căutând să le înalțe gândurile de la problemele vieții obișnuite la acele lucruri care sunt spirituale și veșnice. El nu a fost de acord cu destrăbălarea și nici o umbră de ușurătate lumească nu i-a afectat comportamentul; cu toate acestea, El își găsea plăcere în momente de bucurie nevinovată și, prin prezența Sa, aproba întrunirile sociale. Un ospăț de nuntă iudaic a constituit o ocazie deosebită și bucuria acestuia nu a displăcut Fiului omului.... Pentru gândul Domnului Isus, bucuria sărbătorilor de nuntă arătau înainte către bucuria acelei zile, când El avea să-și aducă mireasa acasă, în casa Tatălui Său, când cei răscumpărați, împreună cu Răscumpărătorul, aveau să stea laolaltă la ospățul nunții Mielului. ¹³

[504]

Exemplul Său în conversație și comportament — Când și-a început lucrarea, atunci când era invitat la masă sau la un ospăț de către un fariseu sau un vameș, El accepta invitația.... În astfel de ocazii, Domnul Hristos conducea discuția de la masă și dădea multe lecții pretioase. Cei prezenți Îl ascultau; oare nu El fusese Acela care le vindecase bolnavii, le alinase durerile și le luase copiii în brațe și îi binecuvântase? Vameșii și păcătoșii erau atrași către El, iar atunci când El începea să le vorbească, atenția le era ațintită asupra Lui. Domnul Hristos i-a învățat pe ucenicii Săi cum să se poarte cu cei nereligioși și cu cei religioși. El i-a învățat, prin exemplul Său, ca, atunci când participau la adunări publice, să nu ceară neapărat să spună ceva. Însă conversația Lui era cu totul diferită de ceea ce ascultaseră ei la sărbători, în trecut. Fiecare cuvânt pe care îl rostea El era o mireasmă de viață spre viață pentru ascultătorii Săi, care ascultau cu toată atenția. ¹⁴

Ellen G. White și o plăcută întrunire socială — La încheierea lungii mele călătorii în est, am ajuns acasă la timp ca să pot petrece ajunul Noului An în Healdsburg. Sala mare a colegiului a fost potrivită pentru o reuniune a școlii de Sabat. Ghirlandele de chiparoase, frunze de toamnă, rămurele de brad și flori erau aranjate cu grijă; și un clopot mare de brad atârna în bolta de la intrarea în sală. Pomul era foarte încărcat cu daruri care aveau să fie folosite pentru săraci.... Cu această ocazie, nu s-a spus și nici nu s-a făcut ceva ce ar fi putut împovăra conștiința cuiva.

Unii m-au întrebat: „Sora White, ce părere aveți despre aceasta? Este în acord cu credința noastră?” Eu le-am răspuns: „Este, cu credința mea.”¹⁵

Atrageți-i pe tineri cu putere pentru a-i câștiga — Dumnezeu dorește ca fiecare familie și fiecare comunitate să exercite acea putere de atragere și câștigare a tinerilor cuprinși de plăcerile seducătoare ale lumii și din întovărășirea cu aceia a căror influență este vătămătoare. Căutați să vedeți ce puteți face pentru a-i câștiga pe tineri la Isus.¹⁶

[505]

¹Counsel to Teachers, Parents, and Students, 335.

²Testimonies for the Church 1:514.

³The Review and Herald, 29 iunie, 1884.

⁴Special Testimony, „Living by Principle”, 1898, 19, 20.

⁵Educație, 195, 196.

⁶Notebook Leaflet, Vol. 1, No. 30.

⁷Educație, 196.

⁸Idem, 197.

⁹Testimonies for the Church 1:514, 515.

¹⁰The Review and Herald, 25 mai, 1886.

¹¹The Youth's Instructor, 4 februarie 1897.

¹²Counsel to Teachers, Parents, and Students, 337.

¹³Hristos, Lumina lumii, 150, 151.

¹⁴Welfare Ministry, 287.

¹⁵The Review and Herald, 29 ianuarie, 1884.

¹⁶The Review and Herald, 29 ianuarie, 1884.

[506] **Capitolul 81 — Recreația care aduce satisfacții de durată**

Mișcarea care dezvoltă brațele, mintea și caracterul — Cel mai mare folos nu se obține doar de pe urma jocului sau simplului exercițiu fizic. Din exersarea mușchilor în aer proaspăt și curat, e adevărat, se obține ceva folos; însă, dacă folosiți aceeași energie în îndeplinirea unor datorii utile, beneficiul va fi mai mare și va fi urmat de un simțământ de satisfacție; căci o astfel de mișcare fizică poartă cu sine simțul utilității și aprobarea conștiinței pentru datoria împlinită. ¹

În copii și tineri trebuie trezită ambiția de a face mișcare fizică, făcând ceva ce va fi util pentru ei înșiși și de folos celor din jur. Mișcarea fizică ce dezvoltă mintea și caracterul, care deprinde brațele să fie utile și îi învață pe tineri să-și aducă și ei contribuția în purtarea poverilor vieții, este aceea care dă tărie fizică și stimulează orice facultate. Și va fi o răsplată pentru hărnicie și cultivarea obiceiului de a trăi pentru a face bine. ²

Nici o recreație care le este de folos doar lor nu se va dovedi o așa de mare binecuvântare pentru copii și tineri ca aceea care îi face să fie de folos și altora. Fiind prin natura lor entuziaști și impresionabili, tinerii răspund repede sugestiilor care li se fac. ³

[507] **Exemplul lui Isus ca tânăr** — Viața lui Isus a fost plină de hărnicie; El făcea mișcare fizică, îndeplinind diferite sarcini potrivite cu tăria Lui fizică în dezvoltare. În îndeplinirea lucrului care îi era încredințat, El nu avea timp pentru distracții inutile. El nu lua parte la ceea ce ar fi putut otrăvi moralul și înjosi puterea fizică, ci era instruit pentru munca utilă și chiar pentru a rezista în fața greutăților. ⁴

În viața Sa pământească, Domnul Hristos a fost un exemplu pentru întreaga familie omenească; El era ascultător și de folos în căminul Său. El a învățat meseria de tâmplar și a lucrat cu propriile Sale mâini în micul atelier din Nazaret....

Biblia spune despre Isus: „Și pruncul creștea și se întărea; era plin de înțelepciune și harul lui Dumnezeu era peste El.” Mentea și trupul se dezvoltau în timp ce El lucra în copilărie și tinerețe. El nu-și folosea puterile fizice în mod nechibzuit, ci le exersa în așa fel, încât să le păstreze într-o bună stare de sănătate, ca să poată face cea mai bună lucrare în orice domeniu. El nu voia să fie nedesăvârșit, nici măcar în mânuirea uneltelor. El a fost tot atât de desăvârșit ca lucrător pe cât era de desăvârșit în caracter. Prin cuvânt și propriul Său exemplu, Domnul Hristos a acordat atenția cuvenită și a onorat lucrul folositor.⁵

Reînvioreare prin lucru variat — Tinerii băieți ar trebui să nu uite că ei sunt răspunzători pentru toate privilegiile pe care le-au avut, pentru felul în care și-au folosit timpul și pentru folosirea corespunzătoare a talentelor lor. S-ar putea ca ei să întrebe: „Noi nu ne putem distra deloc sau recrea? Doar să muncim, să muncim și iar să muncim, fără să existe nici o variație?”⁶

Schimbarea lucrului fizic, care a tensionat prea mult puterile, poate fi foarte necesară pentru un timp, pentru ca ei să se poată apuca din nou de lucru, depunând efort în continuare cu mai mare succes. Însă în ceea ce privește puterea fizică, cu cele mai bune rezultate, s-ar putea ca să nu le fie necesară odihna deplină. Ei nu ar trebui, nici chiar atunci când sunt obosiți după un anumit fel de lucru, să risipească momente prețioase. Atunci ei pot căuta să facă ceva ce nu este prea istovitor, dar care să fie o binecuvântare pentru mama și surorile lor. Ușurându-le grijile, luând asupra lor cele mai dure poveri pe care acestea le au de dus, ei pot descoperi acea distracție care izvorăște din principiu și care le va aduce adevărata fericire și astfel timpul lor nu va fi irosit pe nimicuri sau îngăduință de sine. Timpul lor poate fi folosit întotdeauna în mod util și ei pot fi reînviați mereu printr-o varietate a acestuia, iar prin răscumpărarea timpului, fiecare moment va fi bine întrebuințat pentru cineva.⁷

Mulți susțin că este necesar pentru sănătatea fizică să-și îngăduie să se distreze în mod egoist. Este adevărat că este nevoie de schimbare pentru o bună dezvoltare a corpului, deoarece mintea și trupul sunt înviorate și întărite prin schimbare; însă acest obiectiv nu este atins prin îngăduirea distracției lor nesăbuite și neglijarea datoriilor zilnice pe care tinerii le au de făcut.⁸

Un program pentru studenți, pe care Dumnezeu l-a binecuvântat — Noi trebuie să-i educăm pe tineri, astfel ca ei să-și pună la lucru atât puterile mintale, cât și cele fizice. Exercițiul sănătos al întregii ființe va conferi o educație completă, deplină.

Am avut serios de lucru în Australia pentru a-i instrui în această privință atât pe părinți, cât și pe tineri; însă am perseverat în eforturile noastre până ce lecția a fost învățată astfel ca, pentru a avea o educație completă, timpul de studiu să fie împărțit între dobândirea cunoștințelor din cărți și asigurarea unor cunoștințe prin lucru practic.

O parte din fiecare zi era petrecută în lucru util, studenții fiind învățați cum să curețe pământul, cum să-l cultive și cum să construiască, să ridice case, timp care altfel ar fi fost petrecut jucând diferite jocuri sau căutând alte distracții.

[509] Iar Domnul i-a binecuvântat pe studenții care și-au consacrat timpul unor lecții de utilitate practică.⁹

Dumnezeu ne-a pus la dispoziție ocupații utile pentru dezvoltarea sănătății, și aceste ocupații folositoare îi vor face în stare pe studenți să se ajute pe ei înșiși și pe alții.¹⁰

În loc de a căuta diversificarea doar de dragul de a se amuza, trebuie luate măsuri în vederea acelor exerciții care se vor dovedi utile.¹¹

Lucrarea misionară este un exercițiu ideal — Există o mulțime de lucruri necesare, utile, de făcut în lumea noastră, care fac ca distracțiile de dragul plăcerii să fie cu totul inutile. Creierul, oasele și mușchii vor dovedi rezistență și tărie prin folosirea lor într-un anumit scop, gândind bine și profund și făcând planuri care-i vor instrui să-și dezvolte puterile intelectuale și organele interne și folosind în mod practic talentele date lor de Dumnezeu, cu care să Îi poată aduce slavă.¹²

Este datoria noastră de a căuta întotdeauna să-i călăuzim pe tineri să-și folosească bine mușchii și creierul, ca să poată fi de folos celor din jurul lor, ajutându-i în lucrul lor, alinându-i pe cei în necaz, încurajându-i pe cei descurajați, rostind cuvinte de mângâiere celor fără speranță și abătând mințile studenților de la ceea ce constituie doar distracție și zbenguială, lucruri care adesea îi coboară de la demnitatea de bărbați și femei la rușine și dizgrație. Domnul dorește

ca mintea să fie înălțată, căutând mereu canale mai înalte, mai nobile de utilitate. ¹³

Aceeași putere de exersare a minții și a mușchilor poate inventa căi și mijloace pentru o categorie cu totul mai înaltă de exercițiu, și anume făcând lucrare misionară, care îi va face împreună lucrători cu Dumnezeu și îi va educa pentru o utilitate mai mare în această viață, în lucrul util, practic, care constituie ramura cea mai importantă în educație....

[510]

Nu este acesta oare lucrul pe care fiecare tânăr ar trebui să caute să-l facă, lucrând de partea lui Hristos? Aveți de partea voastră ajutorul lui Hristos. Ideile studenților se vor înmulți. Ele vor fi foarte vaste și puterile, în ce privește utilitatea chiar în viața voastră ca studenți, vor fi în continuă creștere. Brațele, mâinile, pe care Dumnezeu le-a dat, trebuie folosite pentru facerea de bine, ca la sfârșit să puteți auzi: „Bine, rob bun și credincios.” ¹⁴

Recomandare pentru invalizi — Am fost instruită că, în timp ce bolnavii sunt încurajați să-și părăsească încăperile în care au stat și să petreacă timp în aer liber, îngrijind florile sau făcând o altă muncă ușoară, plăcută, mințile lor nu vor mai fi concentrate doar asupra lor înșiși, ci vor fi îndreptate către ceva mai dătător de sănătate. Mișcarea în aer liber este recomandată ca o necesitate benefică, dătătoare de viață. ¹⁵

Nu putem decât să fim voioși, ascultând muzica păsărelelor vesele și desfătându-ne ochii privind câmpiile și grădinile în floare. Să ne obișnuim mintea să fie interesată de toate acele lucruri mărețe, pe care Dumnezeu ni le-a dat cu mână largă. Și, în timp ce cutegăm asupra acestor dovezi ale iubirii și grijii Sale, s-ar putea să uităm de neputințele noastre, să fim veseli și inimile noastre să cânte Domnului. ¹⁶

Timp de ani de zile, din când în când, mi s-a arătat că cei bolnavi trebuie învățați că este greșit a înlătura orice muncă fizică în vederea redobândirii sănătății. Procedând astfel, voința ajunge să dormiteze, sângele se mișcă greoi prin corp și devine tot mai puțin curat. Iar atunci când pacientul este în pericolul de a-și imagina că situația sa este mai gravă decât în realitate, nepăsarea va produce cu siguranță cele mai nefericite rezultate. Munca bine plănuită dă invalidului ideea că nu este cu totul inutil în lume, că poate face și el câte

[511]

ceva. Voința aceasta îi aduce satisfacție, îi dă curaj, tărie, pe care distracțiile deșarte nu i le pot da niciodată.¹⁷

Dumnezeu ne oferă adevărate plăceri — Dumnezeu a pus la dispoziția tuturor plăceri — de care să se bucure atât cel bogat, cât și cel sărac — plăcerea dobândită prin cultivarea curăției gândului și a utilității în acțiune, plăcerea care vine din rostirea de cuvinte amabile și facerea de fapte bune. De la cei care îndeplinesc un asemenea serviciu strălucește lumina lui Hristos, aducând lumina în viețile înnegurate de multe neazuri.¹⁸

¹Fundamentals of Christian Education, 418.

²Idem, 418, 419.

³Educație, 198.

⁴The Youth's Instructor, 27 iulie 1893.

⁵Fundamentals of Christian Education, 417, 418.

⁶Counsel to Teachers, Parents, and Students, 337.

⁷Testimonies for the Church 3:223.

⁸The Youth's Instructor, 27 iulie 1893.

⁹Letter 84, 1909.

¹⁰The Review and Herald, 25 octombrie, 1898.

¹¹Pamphlet, Recreation, 47.

¹²Notebook Leaflet, Education, No. 6, 1.

¹³Idem, 2.

¹⁴Idem, 1, 2.

¹⁵Medical Ministry 234.

¹⁶The Health Reformer, iulie 1871.

¹⁷Testimonies for the Church 1:555.

¹⁸Mărturii pentru comunitate 9:47.

Recreația și distracțiile lumești — Există o deosebire între recreație și distracție. Recreația, dacă este ceea ce spune numele, re-creație, va întări și clădi. Chemându-ne să ne lăsăm deoparte grijile și ocupațiile obișnuite, ea aduce proștețime minții și trupului, făcându-ne astfel în stare să ne întoarcem cu o nouă putere la lucrul aprig al vieții.

Distracția, pe de altă parte, este căutată de dragul plăcerii și adesea este folosită în exces; aceasta ne lipsește de energiile care ne sunt necesare lucrului folositor și astfel se dovedește un obstacol în calea adevăratului succes în viață. ¹

Între întâlnirile urmașilor lui Hristos, în vederea unei recreeri creștine, și întrunirile lumești pentru plăcere și distracție va exista un contrast vădit. În loc de rugăciune și menționarea numelui lui Hristos și a lucrurilor sacre, de pe buzele celor lumești se va auzi un râs prostesc și conversații goale. Ideea lor este să petreacă bine. Distracțiile lor încep cu nesăbuintă și sfârșesc în deșertăciune. ²

Este mare nevoie de cumpătare în distracții, ca în orice alt lucru. Caracterul acestor distracții trebuie avut în vedere cu multă atenție și cu toată grija. Fiecare tânăr ar trebui să se întrebe: Ce influență vor avea aceste distracții asupra sănătății fizice, mintale și morale? Va fi mintea mea atât de răvășită, încât să-L uit pe Dumnezeu? Voi înceta Eu să am ca țintă slava Lui? ³

O regulă prin care pot fi recunoscute plăcerile îngăduite — Să nu pierdem niciodată din vedere că Domnul Isus este un izvor de bucurie. El nu își găsește plăcere în nenorocirea ființelor omenesti, ci Îi place să le vadă fericite.

Creștinii au multe surse de bucurie la îndemâna lor și ei pot spune fără greș care plăceri le sunt îngăduite și folositoare. Ei se pot bucura de acele recreații care nu-i vor conduce spre destrăbălarea minții sau înjosirea sufletului, care nu-i vor dezamăgi și care nu vor lăsa în urmă acea influență tristă, care nimicește respectul pentru sine și pune obstacole în calea utilității practice. Dacă Îl pot lua pe

Isus cu ei și pot menține un spirit de rugăciune, ei sunt în deplină siguranță. ⁴

Orice distracție asupra căreia poți cere binecuvântarea lui Dumnezeu cu credință nu va fi periculoasă. Însă orice distracție care te lipsește de rugăciunea tainică, de momentele devoționale de la altar sau de participarea la serviciul divin la adunare nu este sănătoasă, ci periculoasă. ⁵

Distracții care dăunează datorii obișnuite — Noi facem parte din acea categorie care crede că este privilegiul nostru ca în fiecare zi din viața noastră să Îi dăm slavă lui Dumnezeu pe pământ, că noi nu trăim în această lume doar pentru propria noastră distracție, doar pentru a ne place nouă înșine. Noi suntem aici pentru a fi de folos omenirii și pentru a fi o binecuvântare pentru societate; dar dacă lăsăm ca mințile noastre să plutească doar pe acel liman josnic pe care mulți caută doar deșertăciune și nesăbuintă, cum am putea fi de folos neamului și generației noastre? Cum putem fi o binecuvântare pentru societatea din jurul nostru? Nu ne putem îngădui cu nepăsare orice distracție care ne dăunează îndeplinirii cu credincioșie a datorii obișnuite. ⁶

[514] Bunăstarea sufletului nu trebuie pusă în pericol prin satisfacerea oricărei plăceri egoiste și noi ar trebui să evităm orice distracție care fascinează într-atât mintea, încât datoriile obișnuite ale vieții par banale și neinteresante. Prin îngăduirea unor astfel de plăceri, mintea pornește într-o direcție greșită, iar Satana pervertește astfel gândurile, încât răul îl face să pară bine. Atunci, ascultarea și supunerea față de părinți, de care Hristos a dat dovadă față de părinții Săi, par de nesuportat. ⁷

Întruniri sociale condamnabile — Sunt multe lucruri care sunt bune, dar care, pervertite fiind de Satana, se dovedesc a fi o cursă pentru cei nechibzuiți. ⁸

Așa cum sunt organizate în mod obișnuit, petrecerile pentru plăcere.... constituie un obstacol în calea adevăratei dezvoltări, atât a minții, cât și a caracterului. Învățăturile frivole, obiceiurile extravagante, căutarea de plăceri, și prea adesea de destrăbălare, vor canaliza întreaga viață spre rău. În locul acestor distracții, părinții și profesorii pot face mult pentru a le oferi distracții sănătoase și dătătoare de viață. ⁹

În localitatea _____ se obișnuiau întâlniri sociale, petreceri de dragul plăcerii, care s-au dovedit a fi o dezonoare pentru instituțiile noastre și pentru biserică. Acestea încurajează mândria prin îmbrăcăminte, prin înfățișare, prin mulțumire de sine, ilaritate și neseriozitate. Satana este oaspete de onoare și el îi ia în stăpânire pe aceia care încurajează acest fel de întruniri.

Mi-a fost prezentat cum se desfășoară o astfel de întâlnire, unde erau adunați aceia care mărturiseau că sunt de partea adevărului. O persoană stătea la instrument și dădea frâu liber unor astfel de cântece, care îi făceau pe îngerii păzitori să plângă. Se distrau, râdeau grosolan, erau din cale-afară de entuziaști și inspirați într-un anumit fel; însă bucuria aceea era de acea natură pe care doar Satana știe s-o creeze. Acesta este un entuziasm, o pornire nesăbuită, de care toți aceia care Îl iubesc pe Dumnezeu se vor rușina. Acestea îi pregătesc pe cei părtași la ele în vederea unor gânduri și acțiuni nesfinte. Am motive să cred că unii care s-au angajat cu poftă în acea scenă s-au pocăit apoi de rușinoasa performanță. [515]

Mi-au fost relatate multe întruniri de acest fel. Am văzut veselia, etalarea în îmbrăcăminte, împodobirea personală. Toți vor să pară strălucitori și să se dedea la râsete, glume prostești, lingușire și râs gălăgios. Ochii scânteiază, obraji se îmbujorează, conștiința doarme. Mâncând, bând și veselindu-se, ei fac tot ce pot pentru a-L uita pe Dumnezeu. Scena plăcerii constituie paradisul lor. Iar cerul privește asupra lor, văzând și auzind totul. ¹⁰

Întâlnirile pentru distracție fac credința confuză, învăluie motivele în învălmășeală și nesiguranță. Domnul nu acceptă o inimă împărțită. El dorește întreaga ființă. ¹¹

Puține distracții populare sunt sigure — Multe dintre distracțiile populare în lumea de astăzi, chiar în rândul acelor care pretind a fi creștini, tind să aibă același sfârșit ca și cele ale păgânilor. Există într-adevăr puțini printre ei pe care Satana să nu-i dea peste cap și să-i folosească pentru nimicirea sufletelor. Prin dramă, el a lucrat timp de secole pentru a trezi pasiunea și a ridica în slăvi viciul. Opera — cu etalarea fascinantă și muzica tulburătoare, mascaradă, dans, joc de cărți — este folosită de Satana pentru a dărâma barierele principiului și a deschide ușa îngăduinței senzuale. În orice întâlnire de dragul plăcerii, în care este încurajată mândria sau îngăduită pofta, în care omul este făcut să-L uite pe Dumnezeu și să piardă

din vedere interesele veșnice, acolo Satana împresoară sufletele cu lanțurile sale. ¹²

[516] Creștinul adevărat nu va dori să meargă în nici un loc de distracție sau să se angajeze în vreo distracție asupra căreia nu poate cere binecuvântarea lui Dumnezeu. El nu va fi găsit la teatru, în sala de biliard sau de popice. El nu va participa la valsuri și nu-și va îngădui vreo altă plăcere ademenitoare, care Îl va izgoni pe Domnul Hristos din minte.

Acelora care pledează pentru acest fel de distracții le răspundem: nu ni le putem îngădui în Numele lui Isus din Nazaret. Binecuvântarea lui Dumnezeu nu poate fi cerută asupra timpului petrecut la teatru sau la dans. Nici un creștin nu va dori să cunoască moartea în astfel de locuri. Nici unul nu va dori să fie găsit acolo când va veni Domnul Hristos. ¹³

Teatrul — focarul imoralității — Printre cele mai periculoase surse de plăcere se numără teatrul. În loc să fie o școală pentru moralitate și virtute, așa cum se pretinde adesea, el constituie însuși focarul pentru imoralitate. Prin aceste spectacole, se încurajează și se preiau obiceiuri vicioase și înclinații păcătoase. Cântece, gesturi, expresii, atitudini josnice și obscene, toate acestea pervertesc imaginația și înjosesc moralul. Orice tânăr care frecventează astfel de spectacole va ajunge să aibă principiile alterate. Nu există în țara noastră influență mai puternică pentru a otrăvi imaginația, a distruge impresiile religioase și a toci gustul pentru plăcerile liniștite și realitățile echilibrate ale vieții, ca reprezentațiile teatrale. Plăcerea pentru astfel de scene crește o dată cu fiecare îngăduință, la fel cum dorința după băuturi alcoolice crește o dată cu folosirea lor. Singura cale sigură este aceea de a evita teatrul, ciroul și orice alt loc de distracție discutabil. ¹⁴

[517] **Dansul — o școală de destrăbălare** — În multe familii de credincioși, dansul și jocul de cărți au ajuns distracții de salon. Se susține că acestea sunt distracții de casă, liniștite, de care cei tineri se pot bucura sub ochiul părintesc. Însă prin acestea se cultivă plăcerea nestăpânită, și ceea ce se consideră nevătămător acasă va ajunge să nu mai fie socotit ca primejdios nici în afara casei. Totuși, din aceste distracții nu se obține nimic bun. Ele nu dau vigoare trupului și nici odihnă minții. Ele nu inspiră sentimente virtuozose sau sfinte. Dimpotrivă, ele distrug gusturile pentru gânduri serioase sau servicii

religioase. Este adevărat că este o mare deosebire între petrecerile selecte ale claselor înalte și întrunirile degradate, dezordonate, cu dans josnic, din diferite case. Totuși, și unele, și altele constituie pași pe calea destrăbălării. ¹⁵

Jocul lui David nu poate fi socotit un precedent — Jocul lui David, în bucurie reverențioasă în fața lui Dumnezeu, a fost citat de iubitorii de plăceri pentru a justifica dansul modern, însă un astfel de argument nu are temelie. În zilele noastre, dansul este asociat cu chefurile și destrăbălările din timpul nopții. Moralitatea și sănătatea sunt sacrificate pentru plăceri. Pentru cei care frecventează balurile, Dumnezeu nu poate constitui un subiect de gândire sau închinare; rugăciunea și cântările de laudă nu-și găsesc locul în adunările lor. Acest test trebuie să fie decisiv. Distracțiile care au tendința de a slăbi plăcerea pentru lucrurile sfinte și de a ne micșora bucuria de a-L sluji pe Dumnezeu nu trebuie căutate de creștini. Muzica și jocul de bucurie, pline de laudă la adresa lui Dumnezeu, o dată cu aducerea chivotului nu au nici o urmă de asemănare cu destrăbălarea dansului modern. Unul avea ca țintă amintirea lui Dumnezeu și înălțarea Numelui Său cel sfânt, iar celălalt vrea să-i facă pe oameni să-L uite pe Dumnezeu și să-L dezonoreze. ¹⁶

Jocul de cărți — preludiu pentru crimă — Jocul de cărți ar trebui să fie interzis. Asocierile și scopurile acestuia sunt periculoase. Prințul puterilor întunericului prezidează camera de joc sau orice alt loc în care se joacă cărți. Îngerii cei răi sunt oaspeți obișnuiți ai acestor locuri. În astfel de distracții nu există nimic binefăcător pentru suflet sau trup. Nu există nimic care să fortifice intelectul, nimic care să-i furnizeze idei valoroase pentru a fi de folos în viitor. Conversația este asupra unor subiecte triviale și josnice.... Abilitatea în jocul de cărți va conduce curând la dorința de a folosi această cunoaștere și tact în beneficiu personal. Întâi, se pune ca miză o sumă mică, apoi una mai mare, până se ajunge la sete după jocul de cărți, care va conduce la ruină sigură. Pe cât de mulți i-a condus această distracție periculoasă la obiceiuri păcătoase, sărăcie, închisoare, crimă și la spânzurătoare! Și totuși, mulți părinți nu văd vârtejul teribil al ruinei care se năpustește asupra tinerilor. ¹⁷

Teama de a fi deosebit — Cei care pretind a fi creștini, dar au un caracter și o experiență religioasă superficială, sunt folosiți de către ispititor ca momeli ale sale. Această categorie este întotdeauna gata

pentru întâlniri de dragul plăcerii sau unele sporturi, iar influența acestora îi atrage și pe alții. Tineri și tinere care au încercat să fie creștini conform Bibliei sunt convinși să se alăture în acele petreceri și ei sunt atrași în ring. Ei nu cercetează cu rugăciune standardul divin pentru a afla ce a spus Domnul Hristos în privința rodirii pomului creștin. Ei nu își dau seama că aceste distracții sunt cu adevărat banchetul lui Satana, pregătit de el pentru a împiedica sufletele să accepte invitația la ospățul nunții Mielului și să primească haina albă a caracterului, care este neprihănirea Domnului Hristos. Ei ajung confuzi și nu mai știu ce este bine să facă, în calitate de creștini. Ei nu vor să fie socotiți deosebiți, ciudați, și în mod firesc înclină să urmeze exemplul altora. Astfel, ei ajung sub influența acelor care nu au simțit niciodată atingerea divină asupra inimii sau a minții. ¹⁸

[519] **Evitați primul pas către îngăduință** — S-ar putea să nu vedeți un pericol real în a face primul pas în privința căutării de plăceri și a nereseriozității și să gândiți că, atunci când doriți să schimbați cursul pe care ați apucat, vă va fi așa de ușor să faceți ceea ce este bine, cum v-a fost atunci când ați cedat spre a face ceea ce este rău. Însă acest lucru este o greșeală. Prin alegerea unor tovarășii rele, mulți au fost conduși pas cu pas de pe cărarea neascultării și destrăbălării, lucru care odinioară li se părea că este imposibil să se întâmple. ¹⁹

O afirmare clară a principiilor creștine — Dacă aparțineți cu adevărat lui Hristos, veți avea ocazii să dați mărturie în favoarea Lui. Veți fi invitați să frecvențați locuri de distracție și apoi va fi ceea ce va constitui ocazia de a da mărturie pentru Domnul. Dacă Îi sunteți credincioși lui Hristos, atunci nu veți încerca să formulați scuze pentru că nu veți participa, ci veți afirma cu claritate și modestie că sunteți copii ai lui Dumnezeu și că principiile voastre nu vă permit să vă aflați într-un loc, în care nici măcar pentru o ocazie să nu puteți cere prezența Domnului. ²⁰

Scopul lui Dumnezeu este acela de a face cunoscute, prin intermediul poporului Său, principiile Împărăției Sale. Și pentru ca ei să poată descoperi prin viața și caracterul lor aceste principii, El dorește să-i separe de obiceiurile și practicile lumesti...

Scene minunate stau să se desfășoare în fața noastră; și în aceste vremuri, în viețile acelor care pretind că fac parte din poporul lui Dumnezeu trebuie să existe o mărturie vie, astfel ca lumea să poată vedea în acest veac, în care răul domnește pretutindeni, că există

totuși un popor care lasă deoparte voia sa și caută să facă voia lui Dumnezeu — un popor în ale căror inimi și vieți este scrisă Legea lui Dumnezeu.

Dumnezeu așteaptă ca aceia care poartă Numele lui Hristos să Îl reprezinte. Gândurile lor trebuie să fie curate, cuvintele lor nobile și înălțătoare. Religia lui Hristos trebuie să fie vădită în tot ceea ce fac și spun.... Dumnezeu dorește ca poporul Său să arate prin viața lui că creștinismul este superior lumii și că ei lucrează pe un plan mai înalt, mai sfânt.²¹

[520]

¹Educație, 193.

²The Review and Herald, 25 mai, 1886.

³Counsel to Teachers, Parents, and Students, 333, 334.

⁴The Review and Herald, 19 august, 1884.

⁵Counsels to teachers, Parents, and Students, 337.

⁶Idem, 336.

⁷The Youth's Instructor, 27 iulie 1893.

⁸Letter 144, 1906.

⁹Educație, 196, 197.

¹⁰Counsel to Teachers, Parents, and Students, 339, 340.

¹¹Idem, 345.

¹²Patriarhi și profeti, 472, 473.

¹³The Review and Herald, 28 februarie, 1882.

¹⁴Counsel to Teachers, Parents, and Students, 334, 335.

¹⁵The Review and Herald, 28 februarie, 1882.

¹⁶Patriarhi și profeti, 729, 730.

¹⁷Testimonies for the Church 4:652.

¹⁸Counsel to Teachers, Parents, and Students, 340, 341.

¹⁹Idem, 224.

²⁰The Youth's Instructor, 4 mai 1893.

²¹Counsel to Teachers, Parents, and Students, 321-324.

Capitolul 83 — Momeala plăcerii

Inima firească este în căutare de plăcere — Minte firească este înclinată spre plăcere și mulțumire de sine. Iar tactica lui Satana este de a fabrica o mulțime din acestea. El caută să umple mințile oamenilor cu dorința după distracții lumești, astfel ca ei să nu aibă timp să-și pună întrebarea: Ce va fi cu sufletul meu? Iubirea de plăcere este molipsitoare. Cedând față de aceasta, mintea se grăbește de la una la alta, mereu în căutare de amuzament. ¹

Plăcerile lumești zăpăcesc; și, pentru bucuria de moment, mulți sacrifică prietenia Cerului cu pacea, iubirea și bucuria pe care aceasta le oferă. Însă aceste obiecte de delectare ajung curând dezgustătoare și nu aduc nici o satisfacție. ²

Milioane dau năvală în locurile de distracție — În acest veac al lumii, există o pasiune fără precedent pentru plăcere. Destrăbălarea și extravaganta nesăbuită domină pretutindeni. Mulțimile sunt dornice de distracții. Minte se ocupă cu fleacuri și devine frivolă, pentru că nu este obișnuită să cugete și nici disciplinată în vederea studiului. Sentimentalismul ignorant este frecvent întâlnit. Dumnezeu dorește ca fiecare suflet să fie cultivat, rafinat, înălțat și înnobilit. Însă prea adesea se neglijează țintele valoroase în favoarea etalării modei și pentru plăceri superficiale. ³

Distracțiile incitante ale timpului nostru mențin mințile bărbaților și femeilor, dar în special ale tinerilor, într-o febră de frământare, agitație, care are repercusiuni asupra vitalității lor într-o măsură mai mare decât studiile sau munca fizică și are tendința de a pipernici intelectul și de a corupe moralul. ⁴

Tinerii sunt măturați de curentul popular. Aceia care învață să iubească plăcerea de dragul plăcerii deschid ușa unui potop de ispitiri. Ei se dedau la veselii sociale și distracții nesăbuite. Ei merg dintr-o formă de destrăbălare într-alta, până ce pierd atât dorința, cât și capacitatea de a avea o viață utilă. Aspiratiile lor religioase sunt amortite; viața lor spirituală este învăluită în întuneric. Toate

facultățile nobile ale sufletului, tot ceea ce leagă ființa omenească de lumea spirituală, sunt înjosite. ⁵

Printre iubitorii de plăceri sunt mulți membri ai bisericii — Mulți sunt dornici să participe la distracții lumești, demoralizatoare, pe care Cuvântul lui Dumnezeu le interzice. Astfel, ei își întrerup comunicarea cu Dumnezeu și intră în rândurile iubitorilor de plăceri ale lumii. Păcatele care au dus la nimicirea antediluvienilor și a cetăților din câmpie există și astăzi — nu numai în regiunile păgâne, nu numai printre creștinii cu o credință populară, ci și printre aceia care așteaptă venirea Fiului omului. Dacă Dumnezeu v-ar prezenta aceste păcate așa cum apar în ochii Lui, v-ați umple de rușine și groază. ⁶

Dorința pentru distracții aducătoare de emoții și plăceri constituie o ispită și o capcană pentru poporul lui Dumnezeu și în special pentru tineri. Satana pregătește continuu tentații pentru a distrage mințile de la solemna lucrare de pregătire în vederea evenimentelor ce vor avea loc în viitor. Prin intermediul lucrurilor lumești, el îi momește încontinuu pe cei nechibzuți pentru a se alătura plăcerilor lumești. Sunt spectacole, lecturi și o varietate nesfârșită de distracții, care sunt plănuite să conducă la iubirea de lume; și prin această unire cu lumea, credința slăbește. ⁷

Satana — un fermecător dibaci — În general, tinerii se poartă ca și când ceasurile prețioase ale timpului de har, când îndurarea este prelungită, ar fi o vacanță mare și ca și când ei ar fi așezați în această lume doar pentru propria lor distracție, pentru a fi mereu satisfăcuți cu diferite plăceri. Satana a făcut eforturi speciale, conducându-i să-și găsească fericirea în plăceri lumești și să se îndreptățească pe ei înșiși prin a se strădui să arate că aceste distracții sunt nevătămătoare, nevinovate și chiar folositoare pentru sănătate. ⁸

[523]

El (Satana) prezintă calea sfințeniei ca fiind dificilă, în timp ce căile plăcerilor lumești sunt presărate cu flori. El împodobește lumea cu plăcerile ei în culori false și ademenitoare și o prezintă tinerilor. Însă plăcerile pământești ajung în curând la un sfârșit și ceea ce s-a semănat va trebui și secerat. ⁹

El este, în fiecare sens al cuvântului, un înșelător, un fermecător dibaci. El are multe plase țesute fin, care par nevinovate, dar care sunt pregătite cu abilitate pentru a se încurca în ele cei tineri și cei nechibzuți. ¹⁰

Educația este pipernicită prin iubirea de plăceri — Părinții fac o greșeală atunci când își zoresc copiii să intre în societate la o vârstă fragedă, temându-se că nu vor ști nimic dacă nu participă la petreceri și nu se amestecă printre aceia care sunt iubitori de plăceri. Chiar pe când sunt încă în școală, ei le îngăduie copiilor lor să participe la petreceri și să se amestece în societate. Aceasta constituie o mare greșeală. În acest fel, tinerii învață răul mult mai repede decât materiile de la școală, iar mințile lor sunt umplute cu lucruri inutile, în timp ce pasiunea lor pentru distracții se dezvoltă într-așa măsură, încât le este imposibil să dobândească cunoștințe chiar în ramurile cele mai obișnuite ale educației. Atenția lor este împărțită între educație și iubirea de plăceri și, cum iubirea de plăceri predomină, înaintarea lor intelectuală este înceată. ¹¹

Ca și Israelul din vechime, iubitorii de plăceri mănâncă și beau și se scoală ca să se distreze. Ei găsesc plăceri, chefuri, râsete și veselie. În toate acestea, tinerii urmează exemplul autorilor cărților care le sunt așezate în mâini pentru studiu. Cel mai mare rău al tuturor acestor lucruri este efectul permanent pe care acestea îl au asupra caracterului. ¹²

Ultima solie a lui Dumnezeu privită cu indiferență — În timp ce timpul lor de har se apropia de încheiere, antediluvienii s-au dedat la plăceri și serbări senzuale. Cei care aveau influență și putere s-au deprins să acapareze mințile oamenilor cu plăceri și distracții, pentru ca nici unul să nu fie impresionat de ultima avertizare solemnă. Nu vedem același lucru repetându-se în zilele noastre? În timp ce slujitorii lui Dumnezeu duc solia că sfârșitul tuturor lucrurilor este la ușă, lumea este absorbită de căutarea de plăceri și distracții. Există un cerc continuu de frământare care produce indiferență față de Dumnezeu și îi împiedică pe oameni să fie impresionați de singurul adevăr care îi poate salva de la distrugerea care va urma. ¹³

Păzitorii Sabatului vor fi puși la probă și încercați — Tinerii păzitori ai Sabatului, care au cedat influențelor lumii, vor fi puși la probă și încercați. Primejdiile ultimelor zile sunt asupra noastră, iar în fața tinerilor se află o încercare pe care mulți nu au anticipat-o. Ei vor fi puși într-o dilemă teribilă și autenticitatea credinței lor va fi pusă la probă. Ei susțin că Îl așteaptă pe Fiul omului, însă unii dintre ei au fost exemple jalnice pentru necredincioși. Ei nu au vrut să renunțe la lume, ci s-au unit cu lumea, participând la picnicuri

[Aici nu se face referire la acele ieșiri simple în natură, în familie sau ale membrilor bisericii, ci la acelea în care membrii bisericii „s-au unit cu lumea”, în adunări de tip carnaval, obișnuite în acea vreme.] Și alte întruniri pentru plăceri, măgulindu-se pe ei înșiși că sunt distracții nevinovate. Însă tocmai aceste îngăduințe îi despart de Dumnezeu și fac din ei copii ai lumii....

[525]

Dumnezeu nu socotește ca urmaș al Său pe căutătorul de plăceri. Doar aceia care sunt tăgăduitori de sine și care trăiesc o viață serioasă, umilă și sfântă sunt adevărații urmași ai lui Isus. Iar aceștia nu găsesc plăcere în conversațiile ușurate, seci, ale aceluia care iubește lumea.¹⁴

Un lucru care merită toată atenția — Nimeni să nu creadă că distracțiile sunt esențiale și că nesocotirea cu nepăsare a Duhului Sfânt, în orele afectate plăcerii egoiste, trebuie privită ca un lucru de mică importanță. Dumnezeu nu Se lasă batjocorit. Fiecare tânăr, fiecare tânără să chibzuiască: „Sunt eu astăzi pregătit să-mi închei viața? Este inima mea pregătită pentru a fi corespunzătoare lucrării pe care Domnul mi-a dat-o mie să o fac?”¹⁵

¹Counsel to Teachers, Parents, and Students, 337.

²The Review and Herald, 29 ianuarie, 1884.

³The Review and Herald, 6 decembrie, 1881.

⁴The Health Reformer, decembrie 1881.

⁵Mărturii pentru comunitate 9:75, 76.

⁶Idem, 218.

⁷Counsel to Teachers, Parents, and Students, 325.

⁸Testimonies for the Church 1:501.

⁹The Youth's Instructor, 1 ianuarie 1907.

¹⁰Counsel to Teachers, Parents, and Students, 325.

¹¹The Youth's Instructor, 27 iulie 1893.

¹²Testimonies for the Church 8:66.

¹³Patriarhi și profeti, 92.

¹⁴Counsel to Teachers, Parents, and Students, 327, 328.

¹⁵The Youth's Instructor, 14 august 1906.

[526]

Capitolul 84 — Călăuzirea gândirii tinerilor în privința recreației

Standardele sunt coborâte — Părinții fac loc înclinațiilor iubitoare de lume ale copiilor lor. Ei deschid ușa pentru distracții pe care odată la interziceau din principiu. ¹

Chiar printre părinții creștini s-a îngăduit prea mult plăcerea pentru distracții. Părinții au preluat regula de conduită a lumii și s-au conformat părerii generale, după care primii ani ai copiilor și tinerilor trebuie irosiți în lenevie, distracții egoiste și îngăduințe nesăbuite. În acest fel, s-a format gustul pentru plăceri tari, iar copiii și tinerii și-au format mințile astfel ca acestea să se delecteze în etalări de senzație; iar datoriile serioase, de folos, ale vieții, sunt privite cu neplăcere. Ei trăiesc o viață care este mai mult după rânduiala care există în lumea animalelor. Gândurile lor nu sunt îndreptate către Dumnezeu sau realitățile veșnice, ci zboară precum fluturii în anotimpul lor. Ei nu se poartă ca niște ființe sensibile, ale căror vieți să se poată compara cu cea a lui Dumnezeu și care să-I poată da socoteală pentru fiecare ceas al vieții lor. ²

Mamele să inventeze și să călăuzească distracțiile — În loc să-și trimită copiii de lângă ea, ca să nu fie tulburată de zgomotul lor sau să fie plictisită de multele lor dorințe, mama trebuie să simtă că timpul ei nu poate fi folosit în nici un mod mai bine decât căutând să le aline și să le ocupe mințile lor neastâmpărate, active, cu ceva care să-i amuze sau cu vreo ocupație ușoară, care să le producă bucurie.

[527] Mama va fi din plin răsplătită pentru eforturile pe care le face și pentru timpul petrecut pentru a inventa distracția pentru copiii ei.

Copiii mici le place societatea. În general, ei nu se pot bucura fiind singuri; iar mama trebuie să simtă că, în majoritatea cazurilor, locul în care trebuie să stea copiii când sunt în casă este camera în care se află ea. Astfel, ea îi poate supraveghea și se poate pregăti să rezolve drept micile divergențe, atunci când ei vor acest lucru, și să corecteze obiceiuri greșite sau manifestarea egoismului sau a pasiunii și poate îndrepta mintea lor în direcția cea bună. Ei vor

învăța să se bucure de ceea ce îi este pe plac mamei și este foarte normal ca ei s-o consulte pe mama în lucruri mici, în care au ajuns în încurcătură. Iar mama nu trebuie să rănească inima copilului ei sensibil, tratând acel lucru cu indiferență sau refuzând să se lase deranjată de lucruri atât de neînsemnate. Ceea ce poate părea un lucru mic pentru mamă este un lucru mare pentru ei. Și un cuvânt de îndrumare sau precauție, spus la timpul potrivit, se va dovedi adesea de mare valoare. ³

Nu-i lipsiți de plăceri nevinovate — Din lipsă de timp sau dispoziția de a se gândi la aceasta, multe mame refuză copiilor lor unele plăceri nevinovate, în timp ce degetele ocupate și ochii neobosiți sunt preocupați doar cu lucrul care are în vedere împodobirea, lucru care, în cel mai bun caz, va servi doar pentru a încuraja vanitatea și extravaganta în mințile lor tinere. Pe măsură ce copiii se apropie de vârsta maturității, aceste lecții vor aduce roade mândriei și lipsei de valoare morală. Mama suferă datorită greșelilor copiilor, însă nu își dă seama că recolta pe care o culege este din sămânța pe care ea însăși a semănat-o.

Unele mame nu sunt consecvente în felul în care își tratează copiii. Uneori, ele sunt prea indulgente, în dauna lor, pentru ca după aceea să le refuze o plăcere nevinovată, care le-ar face inima lor de copil foarte fericită. În acest fel, ele nu Îl imită pe Hristos; El a iubit copiii; El le-a înțeles sentimentele și a simțit împreună cu ei în bucuriile și încercările lor. ⁴

Cum și-a ținut în frâu copiii sora White — Când copiii vă roagă să-i lăsați să meargă împreună cu cineva sau să participe la o petrecere unde să se distreze, să le spuneti: „Nu vă pot lăsa să mergeți, copii; stați jos aici lângă mine și vă voi spune de ce. Eu am de făcut o lucrare pentru veșnicie și pentru Dumnezeu. Voi mi-ați fost încredințați în grijă. Eu stau în locul lui Dumnezeu pentru voi, copiii mei, de aceea eu trebuie să veghez asupra voastră ca una care într-o zi trebuie să dea socoteală lui Dumnezeu. Vreți voi ca numele mamei voastre să fie scris în cărțile din ceruri ca una care nu și-a făcut datoria față de copiii ei, ca una care i-a dat voie vrăjmașului să intre și să ocupe locul pe care Dumnezeu trebuia să-l ocupe? Copii, vă voi spune ce este bine să faceți și apoi, dacă voi alegeți să întoarceți spatele mamei și să porniți pe căi nelegiuite, mama voastră

[528]

va fi fără vină, dar voi va trebui să suferiți pentru propriile voastre păcate.”

Acesta este modul în care eu am procedat cu copiii mei, și înainte ca voi să ajungeți să terminați ce aveți de spus, ei vor începe să plângă și să spună: „Nu vrei să te rogi pentru noi?” Desigur, niciodată n-am refuzat să mă rog pentru ei. Am îngenuncheat alături de ei și m-am rugat pentru ei. Apoi, plecam și Îl imploram pe Dumnezeu în rugăciune până ce se ivea soarele pe cer, toată noaptea, pentru ca fascinația vrăjmașului să poată fi sfărâmată și aveam biruință. Deși mă costa o noapte de trudă, mă simțeam totuși răsplătită atunci când copiii se agățau de gâtul meu și îmi spuneau: „O, mamă, suntem așa de bucuroși că nu ne-ai lăsat să mergem atunci când am vrut. Acum ne dăm seama că ar fi fost rău.”

[529] Părinți, acesta este modul în care trebuie să lucrați, ceea ce spuneți așa să și simțiți. Acest lucru trebuie să ajungă o preocupare pentru voi, dacă vă așteptați să aveți copiii mântuiți în Împărăția lui Dumnezeu. ⁵

Probleme la vârsta adolescenței — vârstă greu de înțeles — În starea prezentă a societății nu este o sarcină ușoară pentru părinți să-și țină copiii în frâu și să-i învețe potrivit cu regula Bibliei ceea ce este bine. Copiii devin adesea nerăbdători când sunt ținuți în frâu și vor să plece și să vină după bunul lor plac. În special de la zece la optsprezece ani, ei sunt înclinați să creadă că nu e nici un rău dacă merg la întruniri ale tinerilor din lume. Însă părinții creștini, cu experiență, pot vedea pericolul. Ei sunt obișnuiți cu temperamentele specifice ale copiilor lor și știu ce influență pot avea acele lucruri asupra minților lor; și, dacă le doresc mântuirea, îi vor ține departe de astfel de distracții lumești. ⁶

Este nevoie de vigilență în special după convertire — Când copiii decid pentru ei înșiși să părăsească plăcerile lumii și să devină ucenici ai lui Hristos, ce povară se ridică de pe inima părinților grijulii, credincioși! Totuși, chiar în acele momente, eforturile părinților nu trebuie să înceteze. Acești tineri tocmai au început o luptă serioasă împotriva păcatului și împotriva relelor care sunt în inima firească și ei au nevoie într-un sens special de sfatul și supravegherea atentă a părinților lor. ⁷

Secretul prin care copiii sunt păziți de atracțiile lumești — Cât de mulți părinți se plâng că nu-și pot ține copiii acasă, că aceștia

nu-și iubesc căminul! La o vârstă fragedă, au dorința de a fi în compania străinilor; și, de îndată ce cresc destul, ei dau la o parte ceea ce li se pare o restricție fără rost și nu țin seama nici de rugăciunile mamei, nici de sfaturile tatălui. Cercetările arată că, în general, păcatul este al părinților. Ei nu au făcut din cămin ceea ce ar fi trebuit să fie — un loc atractiv, plăcut, strălucitor prin cuvinte amabile, priviri plăcute și dragoste adevărată. [530]

Secretul pentru salvarea copiilor voștri constă în a face din căminul vostru un loc plăcut și atrăgător. Indulgența părinților nu îi va lega pe copiii mici de Dumnezeu, nici de cămin; însă o influență hotărâtă, evlavioasă în privința instruirii și educării corespunzătoare a minții, îi va salva pe mulți copii de la ruină. ⁸

Este datoria părinților de a veghea asupra plecării și venirii copiilor lor. Ei îi vor încuraja și le vor da motive prin care să fie atrași de cămin și îi vor face să vadă că părinții lor se interesează de ei. Ei vor face din cămin un loc plăcut și vesel. ⁹

¹Manuscript 119, 1899.

²The Youth's Instructor, 20 iulie 1893.

³Solemn Appeal, 136, 137.

⁴Divina vindecare, 284.

⁵Manuscript 13, 1888.

⁶Counsel to Teachers, Parents, and Students, 327.

⁷Idem, 327.

⁸The Review and Herald, 9 decembrie, 1884.

⁹Testimonies for the Church 1:400, 401.

Secțiunea 18 — Veți fi răsplătiți

[531]

[532]

[533]

Capitolul 85 — Răsplata de acum și de mai târziu

O răsplată bogată îi așteaptă pe părinții credincioși — Oferind copiilor o educație corespunzătoare, părinții vor fi ei înșiși fericiți, văzând roada creșterii în asemănarea cu Domnul Hristos în caracterul copiilor lor. Ei Îi aduc lui Dumnezeu cel mai înalt serviciu, prezentând lumii familii ordonate, disciplinate, care se tem de Domnul, Îl onorează și Îi aduc slavă prin influența lor asupra altor familii; ei își vor primi răsplata. ¹

Părinți credincioși, aveți asupra voastră răspunderea de a călăuzi pașii copiilor voștri, chiar în experiența lor religioasă. Dacă Îi iubesc cu adevărat pe Dumnezeu, ei vă vor binecuvânta și respecta pentru grija manifestată față de ei și pentru credințioșia cu care le-ați ținut în frâu dorințele și voința. ²

Va fi o răsplată pentru că sămânța adevărului a fost semănată încă de timpuriu în inimă și păzită cu grijă. ³

Părinții ar trebui să lucreze pentru secerișul din viitor. Când seamănă cu lacrimi, trecând prin atâtea momente de descurajare, ei trebuie să facă acest lucru cu rugăciune serioasă. S-ar putea să nu vadă decât semne ale unui seceriș târziu și sărac, totuși ei nu trebuie să înceteze să semene. Ei trebuie să semene în ciuda împrejurărilor, căutând orice ocazie în folosul lor și al copiilor lor. Nu va fi zadarnică semănarea în acest fel a seminței. În timpul secerișului, mulți părinți se vor întoarce cu veselie când își vor strânge snopii. ⁴

[534]

Oferiți copiilor voștri o cultură intelectuală și instruire morală. Fortificați-le mințile lor fragede cu principii hotărâte, curate. Ori de câte ori aveți ocazia, ajutați-i să pună bazele unei maturități nobile. Munca voastră va fi răsplătită înmiit. ⁵

Părinții vor fi respectați de copiii care corespund pentru ceruri — În Cuvântul lui Dumnezeu găsim o frumoasă descriere a unui cămin fericit și a femeii care veghează asupra acestuia: „Fiii ei se scoală și o numesc fericită; bărbatul ei, de asemenea, o laudă.” Ce recunoștință mai mare decât asemenea elogiul își poate dori stăpâna casei decât cele care au fost exprimate în aceste cuvinte? ⁶

Dacă adevărata soție și mamă se îndreaptă către Dumnezeu pentru tărie și mângâiere, cu înțelepciune de la El, și în teamă de Domnul caută să-și facă datoria zi de zi, ea își va lega soțul de inima ei și își va vedea copiii ajungând la maturitate ca niște bărbați și femei onorabile, având tăria morală de a urma exemplul mamei lor.⁷

Stimulentul principal pentru mama care trudește, care este atât de împovărată, ar trebui să fie acela ca fiecare copil, educat în mod corespunzător, care are acea podoabă lăuntrică a unui duh blând și smerit, să fie potrivit pentru ceruri și să strălucească în curțile Domnului.⁸

Bucuriile cerului să înceapă în cămin — Cerul și pământul nu sunt mai departe astăzi unul de altul decât atunci când păstorii ascultau cântecul îngerilor. Omenirea este tot așa de mult obiectul grijii cerului ca și atunci când oamenii simpli, cu ocupații obișnuite, au întâlnit îngeri în miezul zilei și au vorbit cu solii cerești prin vii și câmpii. Cerul poate fi foarte aproape de noi, pe drumurile obișnuite ale vieții. Îngerii din locurile cerești vor sprijini pașii acelor care vin și merg la porunca lui Dumnezeu.⁹

Viața de pe pământ este începutul vieții din ceruri, educația primită pe pământ constituie o inițiere în principiile cerului; opera vieții întregi pe acest pământ este o instruire pentru opera vieții de acolo. Ceea ce suntem aici, în ceea ce privește caracterul și slujirea noastră, reprezintă o umbră a ceea ce vom fi.¹⁰

Serviciul făcut cu sinceritate, din inimă, are o mare răsplată — „Tatăl tău care vede în ascuns îți va răsplăti.” Caracterul se formează prin viața pe care o trăim prin harul lui Hristos. Frumusețea originală începe să fie restaurată în suflet. Sunt împărtășite attributele caracterului lui Hristos, iar imaginea divinului începe să strălucească. Fețele oamenilor care umblă și lucrează cu Dumnezeu exprimă pacea cerului. Pentru aceste suflete, Împărăția lui Dumnezeu a început deja. Ei au bucuria lui Hristos, bucuria de a fi o binecuvântare pentru omenire. Ei au onoarea de a fi fost acceptați în slujba Maestrului; au fost găsiți vrednici de a face lucrarea Sa în Numele Lui.¹¹

Toți trebuie să corespundă pentru societatea din cer — Dumnezeu dorește ca planul cerului să fie adus la îndeplinire, iar ordinea și armonia divină care domnesc în ceruri să existe în fiecare familie, în fiecare biserică, în fiecare instituție. Dacă această iubire ar

[535]

influența societatea, am vedea manifestarea principiilor nobile în caractere creștine rafinate, amabile, pline de milă, căci au fost cumpărate prin sângele lui Hristos. Transformarea spirituală ar fi văzută în toate familiile noastre, în instituțiile noastre, în bisericile noastre. Când are loc această transformare, acestea devin mijloacele prin care Dumnezeu va trimite lumina cerului către lume și astfel, printr-o disciplinare și instruire divină, oamenii vor ajunge să corespundă pentru societatea cerului. ¹²

[536] **Răsplata finală din ziua cea mare** — În lucrarea pe care o faceți pentru copiii voștri, prindeți-vă de puterea fără margini a lui Dumnezeu. Încredințați-vă copiii Domnului, prin rugăciune. Lucrați pentru ei cu seriozitate, neobosit. Dumnezeu vă va auzi rugăciunile și îi va atrage la El. Iar la sfârșit, în acea mare zi, îi veți putea aduce înaintea lui Dumnezeu și veți putea spune: „Iată-mă, eu și copiii pe care mi i-ai dat.” ¹³

Când Samuel va primi cununa de slavă, el o va prezenta în fața tronului ca o onoare și recunoștință fericită pentru lecțiile pline de credincioșie ale mamei sale, prin meritele lui Hristos, recunoscând că prin aceasta a fost încununat cu slavă nemuritoare. ¹⁴

Lucrarea părinților înțelepți nu va fi niciodată apreciată de lume, însă când va începe judecata și se vor deschide cărțile, lucrarea lor va fi apreciată așa cum o vede Dumnezeu și va fi răsplătită înaintea oamenilor și a îngerilor. Se va vedea că un copil care a fost crescut pe calea credinței a fost o lumină pentru lume. A costat lacrimi și îngrijorare și nopți nedormite pentru supravegherea formării caracterului acestui copil, însă lucrarea a fost făcută cu înțelepciune, iar părinții vor auzi glasul Stăpânului: „Bine, rob bun.” ¹⁵

Titlul, calificarea pentru intrarea în palatul Regelui — Tinerii și copiii să fie învățați să aleagă pentru ei înșiși haina regească, țesută în războiul de țesut al cerului, „inul subțire, curat și alb”, pe care toți cei sfinți de pe pământ o vor purta. Această haină, însuși caracterul fără pată al Domnului Hristos, este oferită în mod liber fiecărei ființe omenesti. Însă toți cei care o primesc o vor primi și o vor purta aici.

[537] Copiii să fie învățați că ei îmbracă acest frumos veșmânt al caracterului atunci când au mintea deschisă pentru gânduri curate, iubitoare, și fac fapte bune și de folos. Aceste veșminte îi vor face frumoși și iubiți aici, iar mai târziu vor constitui titlul, calificarea lor

pentru primirea în palatul Regelui. Făgăduința Lui este:

„Vor umbla alături de Mine, îmbrăcați în alb; căci sunt vrednici.”

16

Un bun-venit divin pentru cei răscumparați — Am văzut un mare număr de îngeri, aducând din cetate coroane de slavă — câte o coroană pentru fiecare sfânt, având numele scris pe ea. Isus cerea coroanele, îngerii I le aduceau și, cu mâna Lui cea dreaptă, bunul Domn Isus așeza coroanele pe capul sfinților. Apoi, în același fel, îngerii au adus harfele și Isus le-a dăruit sfinților. Îngerii au intonat cele dintâi acorduri, iar apoi toate vocile s-au înălțat în laudă, plină de mulțumire și fericire; și fiecare mână a atins cu dibăcie corzile harfei, intonând o muzică melodioasă, în tonuri ample și desăvârșite.

Apoi, L-am văzut pe Isus conducând ceata celor răscumparați prin porțile cetății. El a apucat poarta cu balamalele ei strălucitoare, a deschis-o și a invitat să intre popoarele care au păzit adevărul. În interiorul cetății era tot ce putea delecta ochiul Pretutendeni puteai privi slava plină de măreție. Apoi, Isus i-a privit pe sfinții Săi răscumparați; înfățișarea lor radia de slavă; și, pe când Își avea ochii plini de iubire fixați asupra lor, a spus cu voce puternică, plină de melodie: „Privesc rodul muncii sufletului Meu și sunt mulțumit. Această slavă bogată este a voastră, pentru a vă bucura veșnic de ea. Necazurile voastre au luat sfârșit. Nu va mai fi moarte, nici durere, nici plânset și nici suferință nu va mai fi.” Am văzut ceata celor răscumparați aplecându-se și aruncându-și coroanele strălucitoare la picioarele lui Isus; iar apoi, după ce mâna Sa iubitoare i-a ridicat, ei și-au atins harfele de aur și au umplut întregul cer cu muzica lor maiestuoasă și cu cântări la adresa Mielului....

Limbajul este prea slab ca să poată reda o descriere a cerului. Și, în timp ce această scenă se înalță în fața mea, mă simt pierdută de uimire. Atrasă de splendoarea de neîntrecut și de slava minunată, las pana jos și exclam: „O, ce iubire, ce iubire uimitoare!” Cel mai înălțător limbaj nu poate descrie slava cerului sau adâncimile de nepătruns ale iubirii Mântuitorului. ¹⁷

[538]

¹The Review and Herald, 17 noiembrie, 1896.

²Testimonies for the Church 1:403.

³Counsel to Teachers, Parents, and Students, 144.

⁴The Review and Herald, 30 august, 1881.

⁵Counsel to Teachers, Parents, and Students, 131.

⁶The Health Reformer, decembrie 1877.

⁷The Signs of the Times, 29 noiembrie, 1877.

⁸Testimonies for the Church 3:566.

⁹Hristos, Lumina lumii, *Education*, 32 (1990).

¹⁰Educație, 285.

¹¹Hristos, Lumina lumii, *Education*, 278(1990).

¹²Testimonies for the Church 8:140.

¹³Manuscript 114, 1903.

¹⁴Good Health, Martie 1880.

¹⁵The Signs of the Times, 13 iulie, 1888.

¹⁶Educație, 233.

¹⁷Early Writings, 288, 289.

Edenul restaurat — Grădina Edenului a rămas pe pământ mult timp după ce omul a fost alungat din locurile plăcute ale acesteia. Neamului căzut în păcat i s-a permis mult timp să privească la căminul cel inocent, însă intrarea acestuia era blocată de îngerii păzitori. Gloria divină era descoperită la poarta păzită de heruvimi. De partea aceasta veneau Adam și fiii săi să se închine lui Dumnezeu. Aici ei și-au reînnoit legământul privind ascultarea față de Legea pe care o călcaseră, motiv pentru care fuseseră izgoniți din Eden. Când fluxul nedreptății s-a răspândit pretutindeni în lume și nelegiuirea oamenilor a dus la distrugerea lor prin apele potopului, mâna care așezase acolo Edenul l-a luat înapoi de pe pământ. Însă, la refacerea finală, când „va fi un cer nou și un pământ nou”, acesta va fi restaurat și va fi mai glorios împodobit decât la început.

Atunci cei ce au păzit poruncile lui Dumnezeu vor respira viigoarea nemuritoare a pomului vieții; și prin veacuri fără sfârșit, locuitorii lumilor necăzute în păcat vor putea privi, în acea grădină încântătoare, o mostră a lucrării desăvârșite a creațiunii lui Dumnezeu, neatinsă de păcat — o mostră a ceea ce întregul pământ ar fi devenit dacă ar fi împlinit gloriosul plan al Creatorului. ¹

Marele plan la mântuirii își va găsi împlinirea în aducerea în întregime a lumii sub protecția lui Dumnezeu. Tot ce s-a pierdut prin păcat este restaurat. Nu numai omul, dar și pământul este răscumpărat pentru a fi sălașul veșnic al celor ascultători. Timp de șase mii de ani, Satana s-a străduit să-și mențină stăpânirea asupra pământului. Acum, scopul inițial al lui Dumnezeu prin creațiunea Sa este îndeplinit. „Sfinții Celui Prea Înalt vor lua împărăția și împărăția va fi a lor pentru veșnicie, din veșnicie în veșnicie.” ²

„Răscumpărarea posesiunii cumpărate” — Scopul inițial al lui Dumnezeu prin crearea pământului va fi împlinit atunci când acesta va fi făcut locașul veșnic al celor răscumpărați. „Cei neprihăniți vor moșteni țara și vor stăpâni în ea pentru vecie.” A sosit timpul spre care au privit cu atâta dor sfinții încă de când sabia

cea înfocată a împiedicat pătrunderea primei perechi în Eden — timpul pentru „răscumpărarea posesiunii cumpărate.” Pământul dat la început omului ca împărăție a sa, predat de el însuși, prin trădare, în mâinile lui Satana și deținut atât de mult timp de vrăjmașul cel puternic, a fost câștigat înapoi prin marele plan al mântuirii.³

Tot ceea ce a fost pierdut de către primul Adam va fi restaurat prin al doilea. Profetul spune: „La tine, turn al turmei, deal al fiicei Sionului, la tine va veni și la tine va ajunge vechea stăpânire, împărăția fiicei Ierusalimului!” Iar Pavel îndreaptă atenția mai departe, către „răscumpărarea posesiunii cumpărate”.

Dumnezeu a creat pământul pentru a fi locuința ființelor sfinte, fericite. Acest scop va fi adus la îndeplinire atunci când, reînnoit prin puterea lui Dumnezeu și eliberat din păcat și durere, el va deveni căminul veșnic al celor răscumparați.⁴

Adam readus în căminul său din Eden — După izgonirea sa din Eden, viața lui Adam pe pământ a fost plină de durere. Fiecare frunză care se veștejea, fiecare animal care era adus ca jertfă, orice vătămare a înfățișării plăcute a naturii, fiecare pată asupra curăției omului, toate făceau ca amintirea păcatului său să-i fie proaspătă în minte. Grozavă era agonia remușcării când privea nelegiuirea abundând și, ca un răspuns la avertizările lui, întâmpina acuzații aduse lui, ca fiind cauza păcatului. Cu umilință răbdătoare, a purtat aproape o mie de ani pedeapsa călcării de lege. S-a pocăit pe deplin de păcatul său, s-a încrezut în meritele Mântuitorului făgăduit și a murit în nădejdea învierii. Fiul lui Dumnezeu a răscumplat greșala și căderea omului; iar acum, prin lucrarea de ispășire, Adam este repus în prima lui stăpânire.

[541]

Încântat, plin de bucurie, el vede pomii care odinioară erau desfătarea lui — chiar pomii aceia ale căror roade le adunase el însuși în zilele nevinovăției și bucuriei lui. Vede via pe care propriile lui mâini au cultivat-o, chiar acele flori pe care odinioară le iubea și le îngrijea. Mentea lui prinde realitatea scenei; înțelege că acesta este în adevăr Edenul refăcut, mai plăcut acum decât atunci când a fost alungat din el. Mântuitorul îl conduce la pomul vieții, rupe fructul slăvit și-i dă să mănânce. Privește în jurul lui și vede o mulțime din familia lui răscumparată, stând în Paradisul lui Dumnezeu. Atunci își așează coroana strălucitoare la picioarele lui Isus și, căzând pe pieptul Lui, Îl îmbrățișează pe Răscumparătorul. Atinge harfa de aur și bolțile

cerului răsună de cântarea biruitoare: „Vrednic, vrednic este Mielul care a fost junghiat și trăiește iarăși!” Familia lui Adam îi urmează exemplul și își așează coroanele la picioarele Mântuitorului, când se pleacă în adorare înaintea Sa.

La această întâlnire sunt martori îngerii care au plâns la căderea lui Adam și s-au bucurat atunci când Isus, după înviere, S-a înălțat la cer, deschizând mormântul pentru toți aceia care vor crede în Numele Său. Acum văd lucrarea de mântuire împlinită și își unesc glasurile în cântări de laudă. ⁵

Locuințe pregătite pentru peregrinii de pe pământ — Teama de a face ca moștenirea viitoare să pară prea materială i-a condus pe mulți să spiritualizeze chiar acele adevăruri legate de ceea ce va fi căminul nostru. Domnul Hristos i-a asigurat pe ucenicii Săi că Se duce să pregătească locuința pentru ei în casa Tatălui. Aceia care acceptă învățăturile lui Dumnezeu nu vor fi cu totul neștiutori în privința locuințelor din ceruri.... Limbajul omenesc este nepotrivit pentru a descrie răsplata celor drepti. Aceasta va fi cunoscută numai de aceia care o privesc. Nici o minte mărginită nu poate înțelege slava Paradisului lui Dumnezeu.

[542]

În Biblie, moștenirea celor mântuiți este numită o țară. Acolo, Păstorul ceresc Își conduce turma la fântâni de apă vie. Pomul vieții aduce roadă în fiecare lună, iar frunzele pomului sunt în folosul neamurilor. Sunt pâraie care curg neconținut, limpezi precum cristalul, iar de-a lungul lor copaci care se unduiesc își aruncă umbrele pe cărările pregătite pentru cei răscumpărați ai Domnului. Acolo, câmpiile întinse se măresc până ce devin dealuri de frumusețe, iar munții lui Dumnezeu își înalță piscurile impunătoare. Pe acele câmpii liniștite, lângă acele râuri de viață, poporul lui Dumnezeu, atât de mult străin și călător, va găsi un cămin. ⁶

Există cămine pentru peregrinii de pe pământ. Există haine pentru cei neprihăniți, cu coroane de slavă și ramuri de palmier ale victoriei. Tot ceea ce ne-a uimit din providența lui Dumnezeu ne va fi făcut cunoscut clar în lumea viitoare. Lucrurile greu de înțeles își vor găsi atunci explicație. Tainele harului vor fi desfășurate înaintea noastră. Acolo unde mințile noastre mărginite au descoperit numai confuzie și făgăduințe neîmplinite, vom vedea cea mai desăvârșită și cea mai frumoasă armonie. Vom ști atunci că iubirea infinită a rânduit experiențele care păreau cel mai greu de îndurat. Când ne

vom da seama de grija duioasă a Aceluia care face ca toate lucrurile să lucreze împreună spre binele nostru, ne vom bucura cu o bucurie nespusă și plină de slavă....

[543] Suntem în drum spre casă. Acela care ne-a iubit atât de mult, încât a murit pentru noi, ne-a zidit o cetate. Noul Ierusalim este locul nostru de odihnă. În cetatea lui Dumnezeu nu va fi tristețe. Nu se va mai auzi niciodată vaiet de durere, nici bocet de nădejdi neîmplinite și de sentimente îngropate. În curând, veșmintele întristării vor fi schimbate cu haina de nuntă. În curând, vom fi martori la încoronarea Împăratului nostru. Aceia a căror viață a fost ascunsă cu Hristos, aceia care pe acest pământ au luptat lupta cea bună a credinței vor străluci de slava Răscumpărătorului în Împărăția lui Dumnezeu. ⁷

Privilegiile celor mântuiți — Cerul este un loc bun. Tânjesc să fiu acolo, să-L privesc pe iubitul meu Domn Isus, care și-a dat viața pentru mine, și să fiu schimbată după chipul Său slăvit. Oh, ce limbaj ar putea să exprime slava strălucirii lumii viitoare! Sunt însetată după acea apă a vieții, care aduce bucurie în cetatea Dumnezeului nostru.

Domnul mi-a dat să văd o priveliște a altor lumi. Mi-au fost date aripi și un înger m-a însoțit într-un loc strălucitor și plin de slavă. Iarba din acel loc era de un verde viu, iar păsările ciripeau un cântec dulce. Locuitorii acelu loc erau de toate dimensiunile; erau nobili, maiestuoși și iubitori. Ei erau asemenea lui Isus, iar fețele lor radiau de sfântă bucurie, expresie a libertății și fericirii acelu loc. L-am întrebat pe unul dintre ei de ce erau mult mai atrăgători decât ființele de pe pământ. Răspunsul a fost: „Noi am trăit în strictă ascultare de poruncile lui Dumnezeu și nu am căzut prin neascultare, ca cei de pe pământ...” L-am implorat pe îngerul meu însoțitor să mă lase să rămân în acel loc. Nu puteam suporta gândul de a mă întoarce din nou în această lume întunecată. Atunci îngerul a spus: „Trebuie să te întorci; iar dacă ești credincioasă, împreună cu cei o sută patruzeci și patru de mii, vei avea privilegiul să vizitezi toate lumile și să privești lucrarea mâinilor lui Dumnezeu.” ⁸

[544] **Unirea familiei din ceruri și de pe pământ** — Acolo, cei mântuiți vor „cunoaște așa cum sunt cunoscuți”. Dragostea și simpatia pe care Însuși Dumnezeu le-a sădit în suflet vor fi trăite acolo în modul cel mai autentic și mai plăcut. Comuniunea curată cu ființele sfinte, viața socială armonioasă cu îngerii binecuvântați și cu cei credincioși din toate veacurile, care și-au spălat hainele și le-au albit

în sângele Mielului, legăturile sfinte care unesc laolaltă întreaga familie din cer și de pe pământ — toate acestea contribuie la fericirea celor răscumparați. ⁹

Popoarele celor răscumparați nu vor cunoaște o altă lege decât legea cerului. Toți vor fi o familie fericită, unită, îmbrăcată cu veșminte de laudă și recunoștință. În această priveliște, stelele dimineții vor cânta împreună, iar fiii lui Dumnezeu vor sălta de bucurie, în timp ce Dumnezeu și Domnul Hristos vor declara împreună: „Nu va mai fi păcat, nu va mai fi moarte.” ¹⁰

De la acea scenă a bucuriei cerești (înălțarea lui Hristos), vine înapoi la noi, pe pământ, ecoul cuvintelor minunate ale Domnului Hristos: „Mă duc la Tatăl Meu și la Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și la Dumnezeul vostru”. Familia din ceruri și de pe pământ sunt una. Pentru noi S-a înălțat la cer Domnul nostru și pentru noi trăiește El. „De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei.” ¹¹

Deși a întârziat, făgăduința este sigură — Mult am așteptat noi întoarcerea Mântuitorului nostru. Însă aceasta nu înseamnă că făgăduința este mai puțin sigură. Curând, vom fi în căminul promis. Acolo, Domnul Isus ne va conduce la râul de viață, care izvorăște din tronul lui Dumnezeu, și ne va explica providența prin care ne-a călăuzit pe acest pământ, ca să ne desăvârșim caracterele. Acolo, noi vom privi cu ochii limpezi frumusețile Edenului restabilit. Aruncând la picioarele Mântuitorului coroanele pe care El le-a așezat pe capul nostru și atingând harfele de aur, noi vom umple cerul întreg de laudă pentru Acela care șade pe tron. ¹²

[545]

Fie ca tot ce este frumos în căminul nostru de pe pământ să ne amintească de râul de cristal și de câmpiile cele verzi, de pomii care se unduiesc și de fântânile vii, de cetatea strălucitoare și de cântăreții îmbrăcați în haine albe — să ne amintească de căminul nostru din ceruri — acea lume de o frumusețe pe care nici un artist nu o poate înfățișa și nici o limbă nu o poate descrie. „Ochiul nu a văzut, urechea nu a auzit, și la inima omului nu s-au suit — așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.” ¹³

¹Patriarhi și profeti, 48, 49.

²Idem, 343.

³*The Signs of the Times*, 29 decembrie 1909.

⁴*The Review and Herald*, 22 octombrie, 1908.

⁵Tragedia veacurilor 594.

⁶*The Review and Herald*, 22 octombrie, 1908.

⁷Mărturii pentru comunitate 9:235, 236.

⁸Early Writings, 39, 40.

⁹Tragedia veacurilor 620.

¹⁰Profeti și regi 536.

¹¹Hristos, Lumina lumii, 835.

¹²Testimonies for the Church 8:254.

¹³*The Review and Herald*, 11 iulie, 1882.

Viziuni ale slavei viitoare — Cu Isus alături de noi, am coborât cu toții din cetate din nou pe acest pământ, pe un munte mare și grozav, care nu L-a putut susține pe Isus, și acesta s-a despărțit și s-a făcut o câmpie foarte mare. Apoi, am privit în sus și am văzut cetatea cea mare, cu douăsprezece temelii și douăsprezece porți, câte trei de fiecare parte, și un înger stând la fiecare poartă. Noi am strigat tare: „Cetatea, cetatea cea mare vine, coboară de la Dumnezeu din ceruri!” Aceasta a coborât și s-a așezat pe locul unde stăteam noi. Atunci am început să privim la lucrurile minunate din afara cetății. Acolo am văzut cele mai strălucitoare case, care păreau de argint și erau sprijinite pe patru stâlpi din nestematele cele mai strălucitoare de privit. Acestea aveau să fie locuite de către sfinți. Fiecare avea pragul de aur. Am văzut pe mulți dintre sfinți intrând în case, dând jos coroanele lor strălucitoare și lăsându-le pe prag, apoi ieșind afară în câmpia de lângă case pentru a face ceva cu pământul; nu ceea ce avem noi de făcut cu pământul aici — nu, nu. O lumină glorioasă a strălucit în jurul capului lor și ei cântau neconținut laude lui Dumnezeu.

Am văzut un alt câmp, plin de tot felul de flori, și, pe când le culegeam, am strigat: „Nu se vor ofili niciodată!” Apoi, am văzut un câmp cu iarbă înaltă, cel mai încântător de privit; era de un verde viu și avea strălucirea argintului și a aurului — și se unduia cu mândrie spre slava Regelui Isus. Apoi, am ajuns într-o altă câmpie plină cu tot felul de animale — lei, miei, leopardzi, lupi — toate laolaltă, într-o unire desăvârșită. Am trecut prin mijlocul lor, iar ele ne urmau pașnic.

Apoi, am intrat într-o pădure, nu ca pădurile întunecate pe care le avem aici — nu, nu; ci luminoasă și plină de slavă; crengile pomilor se mișcau încoace și încolo și noi toți am strigat: „Vom fi în siguranță în pustie și vom dormi în păduri.”¹

O lucrare continuă acolo — Credeți că nu vom învăța nimic acolo? Noi nu avem nici cea mai slabă idee de ceea ce va fi deschis

în fața noastră acolo. Vom merge cu Hristos alături la apa vieții. El ne va desfășura frumusețea și gloria naturii. El ne va descoperi ceea ce este El pentru noi și ce suntem noi pentru El. Adevăruri pe care nu le putem cunoaște acum datorită mărginirii noastre atunci le vom cunoaște. ²

Familia creștină constituie o școală de instruire, pe care copiii trebuie să o aprobe pentru a trece mai departe în școala mai înaltă din locuințele pregătite de Dumnezeu. ³

Cerul este o școală; câmpul său de studiu, universul; învățătorul său, Cel Nemărginit. O ramură a acestei școli a fost întemeiată în Eden; și, o dată împlinit planul de mântuire, educația va fi îmbunătățită în școala din Eden....

Între școala stabilită în Eden la început și școala viitoare se întinde întreaga istorie a acestei lumi — istoria căderii în păcat și a suferinței omului, a sacrificiului divin, a biruinței asupra morții și păcatului.... Refăcut prin prezența Sa, omul va fi învățat din nou, ca la început, de către Dumnezeu: „Poporul Meu cunoaște Numele Meu: ... Ei vor ști că Eu sunt Cel care le vorbește; iată, Eu sunt...”

[548] Acolo, când vălul care ne întunecă privirea va fi dat la o parte și ochii noștri vor privi acea lume de o frumusețe din care acum prindem doar licăriri ca prin microscop; când vom privi slava cerului, acum cercetată cu telescopul; când ceața păcatului va fi îndepărtată și întregul pământ va apărea „în frumusețea Domnului Dumnezeului nostru”, ce câmp ni se va deschide pentru studiu! ⁴

În ceruri cunoștința va crește treptat — Toate comorile universului vor fi deschise spre studiul mântuiților lui Dumnezeu. Neîncătușați de moarte, ei își iau zborul neobosit către lumile îndepărtate — lumi ce au fost mișcate de durere și au tresăltat în cântări de bucurie la vestea unui suflet salvat. Cu o bucurie de nedescris, copiii pământului intră în bucuria și înțelepciunea ființelor nevăzute. Ei se împărtășesc de comorile de cunoștință și înțelegere câștigate prin veacuri de veacuri din contemplarea lucrărilor mâinilor lui Dumnezeu. Cu o viziune neumbrită, ei privesc slava creației — sori, stele și sisteme, în ordine, înconjoară tronul Dumnezeirii. Numele Creatorului este scris pe toate lucrurile, de la cel mai de pe urmă și până la cel mai mare și în toate se manifestă bogățiile puterii Sale.

Și anii veșniciei, în desfășurarea lor, vor aduce descoperiri și mai bogate și mai glorioase despre Dumnezeu și Domnul Hristos. Pe

măsură ce crește cunoștința, crește și dragostea, respectul și fericirea. Cu cât oamenii vor cunoaște pe Dumnezeu mai mult, cu atât mai mare va fi admirația lor pentru caracterul Său. ⁵

Viata socială — Acolo vom cunoaște așa cum suntem cunoscuți. Acolo dragostea și simpatia pe care Dumnezeu le-a sădit în suflet își vor găsi exercitarea cea mai curată și cea mai plăcută. Comuniunea curată cu ființele sfinte, viața socială, armonioasă, cu îngerii binecuvântați și cu cei credincioși din toate veacurile, părtășia sfântă, care unește laolaltă întreaga familie din cer și de pe pământ — toate acestea sunt experiențe viitoare. ⁶

[549]

Ocupații pe Noul Pământ — Pe pământul înnoit, cei răscumparați vor avea ocupațiile și plăcerile care au adus fericire lui Adam și Evei la început. Va fi trăită viața din Eden, viața în grădină și pe câmp. „Vor zidi case și le vor locui; vor sădi vii și le vor mânca roadele. Nu vor zidi case ca alții să locuiască în ele; nu vor sădi ca alții să mănânce; căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor.” ⁷

Acolo, fiecare capacitate va fi dezvoltată, fiecare putință va crește. Cele mai mari întreprinderi vor fi aduse la îndeplinire, cele mai înalte aspirații vor fi atinse, cele mai mari avuții vor fi realizate. Și totuși, vor rămâne noi culmi de atins, noi minuni de admirat, noi adevăruri de înțeles, ținte noi, care să solicite puterile minții, ale sufletului și ale corpului. ⁸

Pe pragul împlinirii — Trăim într-una din cele mai solemne perioade din istoria omenirii. Nu mai există timp pentru păcat; a fost întotdeauna primejdios să continuăm să păcătuim, însă acest lucru este adevărat într-un sens special în prezent. Noi ne aflăm acum chiar la hotarele lumii veșnice și ne aflăm în cea mai solemnă relație cu timpul și veșnicia, ca niciodată înainte. Fie ca fiecare persoană să-și cerceteze acum propria inimă și să caute razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănit, care să alunge tot întunericul spiritual și să curățească de orice întinăciune. ⁹

Pentru noi, care ne aflăm chiar pe pragul împlinirii lor, ce moment profund, ce interes viu reprezintă descrierea lucrurilor viitoare — evenimente pentru care, din momentul când primii noștri părinți au plecat din Eden, copiii lui Dumnezeu au stat de veghe și au așteptat, le-au așteptat cu dor și s-au rugat!

[550]

Frați peregrini, ne aflăm încă printre umbrele și zarva activităților de pe pământ, dar în curând Mântuitorul nostru va veni pentru a ne aduce eliberare și odihnă. Să privim prin credință binecuvântările viitoare, așa cum sunt ele descrise de mâna lui Dumnezeu.¹⁰

Apel pentru pregătire personală — Vă îndemn să vă pregătiți pentru venirea lui Hristos pe norii cerului. Zi de zi, îndepărtați iubirea de lume din inimile voastre. Căutați să înțelegeți din experiență personală ce înseamnă părtășia cu Hristos. Pregătiți-vă pentru judecată, astfel ca atunci când El va veni pentru a fi admirat de toți cei ce cred, să puteți fi printre aceia care Îl vor întâlni în pace. În acea zi, cei mântuiți vor străluci în slava Tatălui și a Fiului. Îngerii, atingându-și harfele de aur, vor spune bun venit Regelui și trofeelor biruinței Sale — aceia care au fost spălați și curățiți în sângele Mielului. Un cântec de biruință va răsună, umplând tot cerul. Domnul Hristos a învins. El intră în curțile cerești, însoțit de cei răscumparați, martori că misiunea Sa, prin suferință și sacrificiu, nu a fost în zadar.¹¹

¹Early Writings, 17, 18.

²Counsels to Teachers, Parents and Students, 162.

³The Review and Herald, 30 martie, 1897.

⁴Educație, 279-281.

⁵Tragedia veacurilor 621.

⁶Educație, 284.

⁷Profeți și regi 535.

⁸Educație, 284.

⁹Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 147.

¹⁰Profeți și regi, 535, 536.

¹¹Mărturii pentru comunitate 9:235.